Madras University Tamil Series, No. 6

NĀNĀRTHA-DĪPIKAI

(A TAMIL LEXICON OF HOMONYMS)

BY

KAVIRAJA MUTTUSWAMI PILLAI

OF TINNEVELLY

EDITED WITH NOTES BY

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI, M.A., L.T.,

Reader in Tamil, Oriental Research Institute,

University of Madras

UNIVERSITY OF MADRAS

1936

[Price: Rs. 6.

நாநார்த்த தீபிகை

திருநெல்வேலி

கவிராயர் முத்துசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தலைவர்

சு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T.

உரையெழுதிப்

பதிப்பித்தது

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

சென்னை

1936

[விலை ரூபா 6

Printed at Ananda Press, Madras.

உள்ளுறை

FOREWORD

No language can be truly mastered without a grammar and a dictionary. Grammar was systematised in Tamil long ago and many good treatises on the subject were written, although a modern Tamil grammar is yet a desideratum. Not so with dictionary which is of greater use to a student of language. Dictionaries there are in Tamil, but a comprehensive dictionary prepared on scientific lines is possible only after a thorough examination of all the sources relating to matter, literary as well as lexical. Though there are a good number of metrical lexicons written in Tamil, only a few have been published so far. It is necessary that all of them must be made available to scholars who are engaged in linguistic studies, and especially the section on homonyms which treats purely of lexical matter. The present work *Nānārtha-dīpikai* is one of the very important nighaṇṭus of this class, and, as such, it is published in the hope that it will be a useful addition to the existing works on the subject.

The *Nānārtha-dīpikai,* a metrical lexicon dealing with homonyms alone, was written about 80 years ago. There were no doubt many Tamil lexicons before this, some similar to the one now published, dealing with homonyms alone. But there was none which contained the special features observable in this work. This work while appearing to follow the plan of the eleventh section of the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu,* a very popular metrical lexicon, is an improvement on it in some respects. While the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu* contains 309 stanzas with 1,575 main words, this contains 1,102 stanzas with 5,452 main words, more than thrice that number. Although rhyme is made the basis of classification in both, in the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu* some rhyme-sections contain words that do not legitimately belong to them, which defect is avoided in this work. Again, unnecessary adjuncts which often obscure the meaning in other nighaṇṭus are scrupulously eschewed in this; Sanskritic words seem to form the bulk of homonyms dealt with.

The author was Kavirāja Muttusvāmi Piḷḷai, a native of Tinnevelly. It is said he was a munshi to European missionaries, Bishop Sargent among others. He was a great Tamil scholar well versed in Sanskrit and Telugu. Of his Sanskrit knowledge the present work bears ample evidence. This was not his only work, but this is the only one that could be secured. Even of this, the author's manuscript or the manuscript of his son-in-law Mr Svāminātha Piḷḷai, also a scholar, who wrote an Introduction in verse to this work and who is said to have attempted to write a commentary, could not be obtained, but only a bare text which was copied from the previous manuscript by the son of the latter, Mr Sōmasundaram Piḷḷai. In editing this work it was found that many stanzas presented difficulties which could be got over only by a reference to a number of Sanskrit lexicons. To make the work really useful a clear commentary with references to Sanskrit lexicons and Tamil nighaṇṭus had to be prepared. It is not, however, suggested that the author had before him all the books quoted or referred to when he wrote the work, but it is believed that the quotations and references justify the interpretations where the stanzas are obscure or ambiguous.

The editor is indebted to Dr T. R. Chintāmaṇi, Senior Lecturer in Sanskrit, Oriental Research Institute, for the readiness with which he looked over the Sanskritic portion of the notes and offered very valuable suggestions, and to Mr S. Vaiyāpuri Piḷḷai, Editor of the Tamil Lexicon, University of Madras, for kindly looking over the proofs and making many suggestions which were calculated to improve the work.

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI.

முன்னுரை

தமிழிலக்கியங்களை யுணர்தற்குக் கருவியாயிருக்கும் நூல்கள் நிகண்டு, இலக்கணம், தருக்கம் முதலாகப் பலதிறப்படும். அவற்றுள் நிகண்டு இலக்கியங்களிற் காணுஞ் சொற்களின் அர்த்தத்தை வரையறுத்தற் கின்றியமையாதது. சொல்லர்த்தத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் அகராதிக்கு மூல நூல்களுள் முக்கியமானவையாகிய நிகண்டுகளில் பொருள்களின் பெயர்களைக் கூறும் பல பகுதிகளும், ஒருசொற் பல பொருளைக் கூறும் ஒரு பகுதியும் சாதாரணமாகக் காணப்படும். பொருள்களின் பெயர்களை யுரைக்கும் பல பகுதிகளைக் காட்டிலும் ஒருசொற் பலபொருளுரைக்கும் பகுதியையே மாணவர் நெட்டுருப்பண்ணுதல் நெடுநாள் வழக்கமாயிருக்கிறது. **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியைப் பாடம்பண்ணும் வழக்கம் தமிழ்ப்பாடசாலைகளில் இன்றும் உளது. கி. பி. 1843-ல் **நிகண்டு** என்னும் ஒருசொற் பலபொருட் டொகுதியைப் பிரசித்தம்பண்ண முன்வந்த யாழ்ப்பாணத்துப் புத்தக சங்கத்தாரும் **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியைச் சென்னைப் புலவர்சிகாமணி வேதகிரி முதலியார் இயற்றிய சில செய்யுட்களையுஞ் சேர்த்து விரித்துப் பிரசித்தம்பண்ணினர்.

நிகண்டுகளுட் பழமையானது **திவாகரம்**. அதில் ஒருசொற் பல பொருளுரைக்கும் பதினொராவது பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி 377 சொற்களுக்குப் பொருளுரைத்தது. அது ஆதியிற்பொருள் அந்தத்துப் பொருள் என இரண்டு பிரிவுகளையுடையது. **பிங்கலந்தை**யிற் பத்தாவது ஒருசொற் பல்பொருள் வகை 1091 சொற்களின் பொருள்களை யுரைத்தது. **சூடாமணிநிகண்டு** ஒருசொற் பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி ககரவெதுகை முதல் னகரவெதுகை யீறாகப் பதினெட்டு எதுகைகளையுடைய சொற்களை 310 விருத்தங்களாற் கூறியது; அதிற் காணும் சொற்கள் 1575. **உரிச்சொனிகண்டி**ல் பதினொராவது ஒருசொற் பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி 36 வெண்பாக்களையுடையது; அதில் 151 சொற்களின் பொருள்கள் உரைக்கப்பட்டன.

இவற்றின் பின் ஒருசொற் பல்பொருள் மாத்திரங் கூறும் நிகண்டுகளும் பல தோன்றின. கி. பி. 1594-ல் சிதம்பர ரேவண சித்தர் இயற்றிய **அகராதிநிகண்டு** 3368 சொற்களின் பொருள்களை அகராதிக் கிரமமாக உரைத்தது. அருமருந்தைய தேசிகர் இயற்றிய **அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டி**ல் 700 விருத்தங்கள் உள்ளன; அதிற் காணும் சொற்கள் 3200. சுமார் கி. பி. 1780-ல் கல்லிடைக்குறிச்சி சுவாமிநாத கவிராயர் இயற்றிய **பொதிகைநிகண்டு** முதற் பகுதியில் பத்தாவது ஒருசொற் பல்பொருட்

பெயர்த்தொகுதி எதுகை முறையைப்பற்றி 140 விருத்தங்களில் ஒரு சொற் பல்பொருள் உரைத்தது; இரண்டாம் பகுதி அகராதி முறையைப் பற்றி 2228 சொற்களின் பொருள்களை உரைத்தது. முன் குறிக்கப்பட்ட **நிகண்டி**ல் 583 விருத்தங்கள் உள்ளன; அதிற் காணுஞ் சொற்கள் 2526. **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியின் முறையைப் பின்பற்றி எதுகைக்கிரமத்தில் அமைக்கப்பட்ட நிகண்டு நாநார்த்ததீபிகை; 1102 விருத்தங்களா னியன்ற இந்நூல் முழுதும் ஒருசொற் பல்பொரு ளுரைப் பதே; இதிற் பொருளுரைக்கப்பட்ட சொற்கள் 5452. தமது நூலின் சிறப்பியல்புகளை ஆசிரியர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் 'ககராதி னகரவீ றெதுகை வைத்து அதிற் கலப்பு உறாது அடைவே பொருள் பெற எழுத்தின் முறையில் நாநார்த்ததீபிகை யென இது புகல்வாம்' என்றும், 'அடி ஒன்றில் இரண்டும் ஒன்றுமாக ஓர் தொடையிற் செய்யுள் முடிய ஓர் சொல் நாநார்த்தம் முறைதர மொழிகின்றேன்' என்றும், 'புகல்வன் வடநூற்சொற் செந்தமிழினும் பொருள்தொடுத்துச் செயும் நாநார்த்த தீபிகையே' என்றும், 'அடைசொற்கு அஞ்சிப் பற்பல விருத்தத்தாலும் பகர்ந்த' என்றும் குறிப்பிட்டார். **சூடாமணிநிகண்டு** சொற்களை எதுகை முறையில் உரைத்ததுபோலவே இதுவும் உரைப்பினும் இதில் எதுகைக் கலப்பில்லை. இவ்வெதுகைக் கலப்பின்மை **நிகண்டி**னும் காணப்படு கின்றது. மற்று, அடைசொற்களை நீக்கியிருத்தல் இதிற் சிறப்பாகக் காணப்படுவது. வடசொற்களின் விளக்கம் இந் நிகண்டிற்போல விரிவாக வேறெந்த நிகண்டினும் இல்லை யென்னலாம். இன்னும், **சூடாமணிநிகண்டு**, **நிகண்டு**களில் நூல் முழுதும் ஒருவகை விருத்தத்தா லமைந்திருத்தல் போலன்றி இதில் எல்லாவகை விருத்தங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர் தமக்கு ஆதாரமான நூல்களை 'முன்னோர் பண்ணுவிற் சில வெவ்வேறு உரைத்தவெல்லாஞ் சேர்த்து ஒன்றாத் திரட்டி' யெனப் பொதுவகையாற் கூறினரேயன்றித் **திவாகரம், பிங்கலந்தை, சூடாமணிநிகண்டு** முதலாகப் பெயராற் கூறினாரல்லர்.

நூலாசிரியர் கவிராயர் முத்துசாமி பிள்ளையவர்கள் பழனிக்கடுத்த உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்து திருநெல்வேலிப் பாலூரில் வந்து குடியேறிய ஓர் சைவ வேளாள குடும்பத்திற் பிறந்தவர். பழனிபோலவே இப் பாலூர்க்குச் சிறிது தூரத்தில் கந்தன் கோயிலையுடைய ஒரு சிறு மலை உளது. ஆசிரியர் 'கந்தன் பழனிப்பதிக் குமரன் கருணைபெறு செண்பகக்கவிஞன் மைந்தன் எழுதாயுதப் பெருமானெனும் நாவலர்கோன் வரமதனால் வந்த அடியேன்' என்று கூறித் தம் தந்தையும் பிதாமகரும் இன்னாரின்னா ரென உரைத்தார். இந்நூற்பதிப்பாசிரியர்க்குப் பிதாமகரின் தமையனாராகிய ஆசிரியரைப்பற்றிக் கேள்வியா லறிந்த சிலச்சில குறிப்புக்களை இங்கு

எழுதப்படுகின்றன. ஆசிரியரின் முன்னோர்கள் கந்தக்கடவுளை நன்கு உபாசித்தவர்கள். அக் குடும்பத்தில் ஒரு பிதாவுக்கு ஒரு பிள்ளையே பிறப்பது வழக்கமாயிருந்தது. அப் பிள்ளையும் சிறுவயதிலேயே பழனிப்பதிக் கந்தன் சந்நிதியிற் சார்ந்தவுடனே கவியியற்றும் வன்மை வாய்ந்து கவியியற்றத் தொடங்கியதனால் அக் குடும்பத்தினர் பரம்பரையாகக் கவிராயரென வழங்கப்பட்டனர். ஆசிரியர் பிதா எழுதாயுதம் பிள்ளை ஒரு பிள்ளையோடு திருப்தியடையாது பல பிள்ளைகள் வேண்டுமென்று விரும்பி அங்ஙனமே வரம்பெற்றார். கவிராயரென்ற பெயரும் ஆசிரியர்க்குப் பின் அக் குடும்பத்தினரெவர்க்கும் வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை. இந்நாள் திருநெல்வேலியில் பலவூர்களினும் அவர் சந்ததியினர் இருக்கின்றனர். இனி ஆசிரியர் இளமையிற் பாவூரில் வசித்தவர். பின் திருநெல்வேலியில் வந்திருந்து பிஷப் ஸார்ஜன்ற் உள்ளிட்ட பல ஐரோப்பிய பாதிரிமார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்க்கும் தமிழறிவுறுத்திவந்தார். திருக்குற்றாலத்திற்கடுத்த மேலகரத்திற் பிறந்து வளர்ந்து பின் திருவாவடுதுறையில் மஹாஸந்நிதானமாய் விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளுக்கு இளமையிற் பாடஞ் சொல்லினரென்றுந் தெரிகிறது. இவர் தமிழ் நன்கு கற்றதோடமையாமல் ஸம்ஸ்க்ருதம் தெலுங்கு உருது முதலிய வேறு மொழிகளும் கற்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார் என்பதற்கு **நாநார்த்ததீபிகை**யொன்றே சான்று பகரும். மற்று, அவர் செய்ததாகச் சொல்லும் தமிழ் ஸம்ஸ்க்ருத தெலுங்கு அகராதிகளெல்லாம் செல்வாய்ப்பட்டொழிந்தன போலும். இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரஞ் சாற்றியவர் ஆசிரியரின் மருகரும் மகளை மணந்தவருமான தமிழறிஞர் சுவாமிநாத பிள்ளையவர்கள். இவர் இந்நூலுக்கு உரை யெழுதத் தொடங்கினரென்றும் அது பூர்த்தியுறவில்லையென்றும் கேள்வி. இவர் புத்திரர் தமிழறிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கையால் எழுதிய காகிதப் பிரதியே இப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயிற்று. ஆசிரியர் கைப்பட எழுதிய ஓலைச் சுவடியாயினும் காகிதச் சுவடியாயினும் அகப்படவில்லை.

இந் நிகண்டைக் கண்ணாற் கண்டிலராயினும் ஆசிரியர் குலத்தினரெல்லாம் அதனை அருமையாக மதித்துவந்தனர். அதனைத் தத்தம் குடும்பத்துச் சிறாரை ஓதியுணரச் செய்யவேண்டுமென்னும் அவா அவரனைவர்க்கும் இருந்ததென்றே சொல்லலாம். ஆயினும் நூற்பிரதி தமிழறிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வசமேயிருந்தது. அதற்கு உரையெழுத வேண்டுமென்றே அவர் வடமொழியை ஊக்கமாகக் கற்றனர். பல காரணங்களால் அவர் கருத்து நிறைவேறாது போயிற்று. இதற்கு எளிதாக ஓர் உரை யியற்றி இதனைப் பதிப்பிக்கலாம் என்னும் நோக்கத்தோடு பதிப்பா

சிரியர் இதனை யாராய்ந்து பதவுரையும் இயற்றியபின் சில ஐயங்களை யொழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தமிழ்ப் பழ நிகண்டுகளையும் சில ஸம்ஸ்க்ருத கோசங்களையும் ஆராயவேண்டியிருந்தது. "மேற்கோள் நூல்கள்" என்னுந் தலைப்பின்கீழ்ப் பின் காணும் தமிழ் நூல்கள் வடநூல்களனைத்தும் ஆராய்ந்த பின்னரே இந் நிகண்டின் செய்யுட் பொருள்கள் நன்கு விளங்கின. அங்ஙனம் ஆராய்ந்தும் பொருளுக்காதாரங் காணப்படாத சொற்கள் உண்டு. உரையில் அவ்விடங்களில் பொருள் எண்கள் ஆதாரமின்றி வெறுமையாக விடப்பட்டன. சொற் பொருள்களுக்குத் தமிழ் நூல்களிலிருந்தும் வடநூல்களிலிருந்தும் ஆதாரங் காட்டுதலால் அவ்வாதாரங்களைக்கொண்டே ஆசிரியர் நூலியற்றினரென்பது பதிப்பாசிரியர் கருத்தன்று. பொருள்களின்கண் ஐயந் தீர்த்துக்கொள்ளற்காக ஆராயப்பட்ட நூல்களில் பொருள்கள் ஆங்காங்கே கண்டவிடத்து அங்ஙனமே காட்டியதாம். ஆயினும் ஆசிரியர் இந் நூலைப் பூர்த்தி செய்யாது சிறிது குறையாய் விட்டிருந்தனரோ என்றூகித்தற்கு நியாயஞ் சிலவுண்டு. 149-வது செய்யுளிற் பொருட்பிறழ்ச்சியும், 229, 382-வது செய்யுள்கள் பொருட் டெளிவின்றி யிருப்பதும், 159-வது செய்யுளில் ஒரு சொல் ஒரு பொருளோ டிருத்தலும், அவரம் எட்டை கடமை காயல் கிரந்தம் சீவனி நேயம் பிரதேசம் மைதுநம் என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டு இடங்களில் பொருளுரைக்கப்பட்டிருத்தலும் ஆசிரியர்க்குத் தாமியற்றிய செய்யுள்களை மீண்டும் நோக்கித் திருத்துதற்கு அவகாசமில்லாது போயிற்றோ என்றும், செய்யுள்களிற் சில ஆசிரியர் வைத்துப்போன குறிப்புக்களைக் கொண்டு பிறர் இயற்றியனவோ என்றும் ஐயமுறச் செய்யும்.

முக்கிய நிகண்டுகளுக்கெல்லாம் காலத்தாற் பிற்பட்ட நாநார்த்த தீபிகை தோன்றி எண்பது ஆண்டுகட்குமே லாகவில்லையாயினும் இந் நூல் இன்ன ஆண்டில் இயற்றி முடிந்தது என்று வரையறுத்துக் கூற வியலாமை வருந்தத்தக்கது. நூலாசிரியர் ஆண்டை யாண்டுங் குறித்திலர்; சிறப்புப்பாயிரமும் காலங் குறித்திலது.

சென்னைச் சர்வகலாசாலை
6—7—1936

ஸ. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை

சங்கேத மொழிகள்

உலக வழக்கிலுள்ள சொற்கள் வழக்கு, வழக்., என்று காட்டப்பட்டுள்ளன.

வடமொழிக் கோசங்கள் பொதுவாகக் கோசம் என்று குறிக்கப்பட்டன.

இலக்கண நூல் - தமிழ் இலக்கண நூல்.

சைவாகமவழக்கு, சைவசாஸ்திர வழக்கு, சைவநூல் வழக்கு: இவை சைவ சம்பிரதாயச் சொற்களைக் குறிக்கும்.

உரையிற் காட்டிய மேற்கோள் நூல்கள்

[தமிழ்]

நிகண்டுகள்:

அகராதிநிகண்டு—மதுரை, 1921. [அக. நி. பக்க எண்.]

அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு — மதுரை, 1931. [அ. வி. நி. செய்யுள் எண்.]

உரிச்சொனிகண்டு — ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1914. [உரி. நி. தொகுதி எண், செய்யுள் எண்.]

சூடாமணி நிகண்டு, சுவாமிநாத பண்டிதர் பதிப்பு—சென்னை, 1909. [சூடா. பத்துத் தொகுதி — தொகுதி எண், செய்யுள் எண். பதினொராந்தொகுதி—தொகுதி எண், எதுகை எழுத்து, செய்யுள் எண். பன்னிரண்டாந் தொகுதி—தொகுதி எண், செய்யுள் எண்.]

திவாகரம்—சென்னை, ஆண்டு குறியாதது. [திவா. தொகுதி எண், சூத்திர எண்.]

நாமதீபநிகண்டு—சென்னை, 1930. [நா. தீ. நி. செய்யுள் எண்.]

நிகண்டு, ஒருசொற் பலபொருட் டொகுதி — யாழ்ப்பாணம், 1848. [நிக. செய்யுள் எண்.]

பிங்கலநிகண்டு—ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1917. [பிங். தொகுதி எண், சூத்திர எண்.]

பொதிகைநிகண்டு — சென்னை, 1934. [பொ. நி. இரண்டாம் பகுதி மாத்திரம். சூத்திர எண்.]

அகராதிகள்: [அக.]

தமிழ்மொழியகராதி — சென்னை, 1911.

Tamil Lexicon. Pub. by the University of Madras. சென்னை, 1924—1936.

இலக்கண நூல்கள்:

இலக்கண விளக்கம் [இலக்கணவி.]

தண்டியலங்காரம் [தண்டி., தண்டி ய.]

தொல்காப்பியம், எழுத்து [தொல். எழுத்.]

,, சொல் [தொல். சொல்.]

,, பொருள் [தொல். பொ.; தொ. பொ.]

நன்னூல் [நன்.]

பன்னிருபாட்டியல்

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை [பு. வெ.]

யாப்பருங்கலக் காரிகை [காரிகை]

யாப்பருங்கலம்

வச்சணந்திமாலை.

இலக்கிய நூல்கள்:

கம்பராமாயணம்

சிலப்பதிகாரம்

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை [குறள்]

திருமுருகாற்றுப்படை

நளவெண்பா

முல்லைப்பாட்டு.

[ஸம்ஸ்கிருதம்]

கோசங்கள்:

கிரந்த லிபி:

அமரகோஶ: த்ராவிடடீகயா ஸஹ—சென்னை, 1889. [அ. கோ. தமிழுரை.]

நாநார்த்தரத்நமாலா, மூலம்—சென்னை, 1879. [நா. ர.]

தெலுங்கு லிபி:

நாநார்த்தரத்நமாலா ஸடீகம் — சென்னை, 1924. [நா. ர. ஏகாக்ஷரகாண்டம் முதலியன, i, ii, iii, iv, ஸங்கீர்ண (காண்டம்), அவ்யய (காண்டம்). ஶ்லோக எண்.]

மேதிநீகோஶம் ஸடீகம்—சென்னை, 1933. [மே. காண்ட: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

விஶ்வகோஶம் ஸடீகம் — சென்னை, 1931. [வி. ப்ர. (தெ). காண்ட: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

தேவநாகரி லிபி:

அநேகார்த்தஸங்க்ரஹ: மூலம்— நிர்ணயஸாகர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1889. [அ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

அநேகார்த்தஸங்க்ரஹ: with extracts from the commentary of Mahendra, edited by Th. Zachariae, Vienna, 1893. [அ. ஸ. ஏகஸ்வரகாண்ட: முதலியன, i, ii, iii, iv, v, vi, vii. ஶ்லோக எண். மஹேந்த்ரடீகா உரை, டீகை, மகேந்திரர் டீகை என்று காட்டப்பட்டுளது.]

அமரகோஶ:, மஹேஶ்வரடீகா — பம்பாய், 1907. [அ. கோ. காண்டம், I, II, III; வர்க:, i, ii, iii முதலியன; ஶ்லோக எண்.]

அமரகோஶ:, வ்யாக்யாஸுதயா—நிர்ணயஸாகர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1929. [அ. கோ. காண்டம், வர்க:, ஶ்லோக எண்.]

த்ரிகாண்டஶேஷ: வ்யாக்யாஸமந்வித:— ஸ்ரீ வேங்கடேஶ்வர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1916. [த்ரி. ஶே. காண்டம், வர்க:, ஶ்லோக எண்.]

நாநார்த்தார்ணவஸங்க்ஷேப: — அநந்தஶயநஸம்ஸ்க்ருதக்ரந்தாவலி:, 23. 1913 முதலிய ஆண்டுகள். [நா. ஸ. ஏகாக்ஷரகாண்ட:, த்வ்யக்ஷரகாண்ட: — i, பக்கம் 1—180, த்ர்யக்ஷரகாண்ட: — ii, பக்கம் 1-226,

த்ர்யக்ஷரகாண்ட:, சதுரக்ஷரகாண்ட: — iii, பக்கம் 1-107, பகுதியெண்ணும் பக்க எண்ணும். நூலில் பதங்கள் தடித்த எழுத்தில் காணப்படும்.]

மங்ககோஶ: edited by Theodor Zachariae, Vienna, 1897. [ம. கோ. ஶ்லோக எண்.]

மேதினீகோஶ:, இரண்டாம் பதிப்பு—கல்கத்தா, 1897. [மே. காந்தவர்க: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

விஶ்வப்ரகாஶ: — காசி, 1911. [வி. ப்ர. காந்தவர்க: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

வைஜயந்தீ, edited by Gustav Oppert — சென்னை, 1893. [வை. பக்கம், வரி.]

ஶாஶ்வதகோஶ:, இரண்டாம் பதிப்பு — புனா, 1929. நாநார்த்தரத்னமாலாகோஶ:, ஏகாக்ஷரகாண்ட: இறுதியிற் காணப்படுகிறது. [ஶா. கோ. ஶ்லோக எண்.]

அகராதிகள்: [ஸ. அக.]

The Practical Sanskrit-English Dictionary by Vaman Shivram Apte, M.A. —Poona, 1890.

A Sanskrit-English Dictionary Etymologically and Philologically arranged, with special reference to cognate Indo-European languages by Sir M. Monier - Williams, New edition greatly enlarged and improved by E. Leuman and C. Cappeller and other scholars — Oxford, 1899.

வேறு நூல்கள்:

காவ்யாதர்ஶ:
குவலயாநந்த:
தைத்திரீயஸம்ஹிதா
தேவீகாலோத்தரம்
தந்வந்தரீயநிகண்டு:, ராஜநிகண்டு:
மநுஸ்ம்ருதி:
மஹாபாரதம்
ஶாண்டில்யோபநிஷத்
ஸங்கீதரத்நாகர:.

நூலாசிரியரின் மருகர்

தமிழறிஞர்

சுவாமிநாதபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

சீர்மருவு பாண்டிவளர் நாட்டினின் மலர்ப்பொழில்
செறிந்திலகு பாகையென்னும்
திவ்யநக ரதிபனுயர் கங்கைகுல திலகன்மிகு
சீர்த்திபெறு சைவரத்நம்
சிறந்திடு குணாகர னறக்கடன் மனர்க்குமுடி
செங்குவளை யணியன்மார்பன்
றிகழ்கின்ற வடகலைக டென்கலைகண் முற்றுமுச்
சிக்கறுத் துளவுதேர்ந்தும்

ஏர்தரு தெலுங்குநா கரமுதல பாடைக
ளெனைத்தையும் வரம்புகண்டும்
எல்லையில் லாதகலை வேட்கைய னனந்தைய
ரியற்றிய தவங்கடாமே
யெழில்கொளொரு வடிவுற் றெனப்பொறை தயங்குமெழு
தாயுதப் பெருமான்வரத்
தினிமைதரு மகவெனவு மாகிவளர் முத்துசுவா
மிக்கவி யிராசர்கோமான்

பார்மிசை யிலக்கிய மெனப்பல துறைக்கொடு
பரந்திய னிகண்டுமுதலாப்
பற்பலக ராதிகளை யுந்திரட் டியதினுறு
பதரடைக ணீத்துநன்றும்
பதங்களொடு சிற்சில்வட பதமுஞ் செறித்தழகு
பத்துற விருத்தவகையாற்
பகர்ந்தருளி நாநார்த்த தீபிகை யெனுஞ்சுவைகொள்
பாடலினை யாவரேனும்

ஓர்தலுற் றிடினுறு மனத்திரு ளிரித்தகல்
வுறும்பொருள் விளக்குசெயலால்
உயர்கலைக ளுக்குரிய பொருள்வகை யெனைத்தையு
முணர்க்குமு னளித்திடுதலா

னுலகுறு மிலக்கிய மெனுந்திரள்க ளுக்குமுத
லாயுறுதி பெற்றசெயலால்
உதயனென வுஞ்சுரர்க டருவதென வுங்கலைரு
ருளமெனவு மொளிர்கின்றதே. (க)

பற்பலநூல் கற்கினுமென் பாடித் தானென்
பயனிலவே யெழுத்தொடுசொற் பான்மை வந்த
வுற்பவமோர்ந் திலராயி னனைய தன்மைக்
குற்பவித்த முத்துசுவா மிக்க வீந்த்ரன்
அற்புதமாய்ப் பயில்பிரசங் கமதிற் சில்போழ்
தகப்படுபுல் லறிவரையு மாய்ந்த கேள்வி
விற்பனரும் வெல்லரிதென் றுலிந் நூலை
விண்டதவற் கொருவியப்போ விபுலை யீரே. (உ)

புகழ்பெருகு கம்பனொடு மொட்டக் கூத்தன்
புகழேந்தி காளமுகின் முதல்வ ராய
முகமுறுநற் புலவர்கண்முன் மாய்ந்த தோரின்
முற்றவுநன் றிற்றைஞான் றறிஞ வல்லீர்
தகவுளவிம் முத்துசுவா மிக்க வீந்த்ரன்
றன்முனெதிர்ப் பட்டவர்க டன்மை குன்றிப்
பகலவன்முன் மின்மினிபோ லாவா ரிச்சொற்
பயனுளவென் பதற்கவனூல் பகருஞ் சான்றே. (ங)

முன்னிலக் கிசைநூன் முதுவிலக் கியங்கள்
மொழிப்பிறழ் வடைசொலான் முழுதுந்
துன்னிலக் கிதயத் துனிவட கலையாற்
சோதனை கண்டுசெத் தமதாப்
பன்னிலக் கியங்கட் கிலக்கிய மெனவிப்
பதப்பொருள் பகர்ந்தனன் பாகை
தன்னிலக் கினில்வாழ் தருங்கவி முத்து
சுவாமியார் தமிழ்ப்புர வலனே. (ச)

கம்பனுக்குங் கும்பனுக்குங் காளியொட்டக் கூத்தனுக்கும்
கம்பனுக்கும் வாணி கருத்துருக்கும் - கம்பனுக்குங்
கொண்டனிகர் முத்து சுவாமிகுரு சாமிசெயுந்
தண்டமிழ்ப்ர சங்கமதிற் றுன். (ரு)

நாநார்த்த தீபிகை

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரசிவம்

உலகமோர் மூன்று மேத்த வுயிர்க்குயி ராகி யெங்கு
மிலகிய கடவுள் பாத மிறைஞ்சிமுன் னோர்பன் னூலிற் [ர்சொற்
சிலவெவ்வே றுரைத்த வெல்லாஞ் சேர்த்தொன்றாத் திரட்டி யோ
பலபொரு ளெனுநா னார்த்த தீபிகை பகர லுற்றாம். (க)

சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னும் மூவகை யுலகங்களும் வழிபட உயிரனைத்தினுக்கும் உயிராகி எங்கும் விளங்குகின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தொழுது முன்னோர் பலநூல்களில் வெவ்வேறாக உரைத்த சிலவற்றை யெல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாகத் திரட்டி ஓர் சொற் பலபொரு ளென்னும் நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்லத் தொடங்கினோம்.

திரிபுரசுந்தரி

தெரிதர நவினா னார்த்த தீபிகைக் கொருதீங் கின்றி
விரிவெலாஞ் சுருக்க மாக விளம்பிட வேண்டி யன்பாற்
றிரிபுவ னங்க ளீன்றத் தேவர்மூ வரையுந் தந்த
திரிபுர சுந்த ரித்தாய் சேவடி வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

விளக்கமாகச் சொல்லும் நாநார்த்த தீபிகைக்கு ஓரிடையூறும் நேராமல் விரிந்தவையெல்லாம் சுருக்கமாக அதனை விளம்பிடுதற்கு, அன்பினாலே மூவுலகங்களையும் ஈன்று அத் திரிமூர்த்திகளையும் தந்தருளிய திரிபுரசுந்தரித் தாயாரது திருவடிகளை வணங்குவாம்.

திரிபுரசுந்தரி ஆசிரியர்க்கு உபாசனாமூர்த்தி. அ—பண்டறிசுட்டு.

விநாயகர்

பதமார் பொருள்சொ னாநார்த்த தீபி கைப்பேர்ப் பனுவல்செயத்
திதமா விரும்பு மனமருண்டு தேம்பித் தளைபட் டுழலாமே
விதமாஞ் செம்பா கச்சொல்வள மீய மலர்ப்பொன் னடியேத்தி
மதமார் வெள்ளிக் கோட்டுமுக மாதங் கத்தை வணங்குவாம். (ங)

பதங்களுக்குரிய பொருள்களை எடுத்துச் சொல்லும் நாநார்த்த தீபிகை யென்னும் பெயர்கொண்ட நூலை யியற்ற உறுதியாக விரும்புகின்ற மனம் மயங்கி மெலிந்து தடைபட்டு உழலாமல் இனிமையான சொல்வளமளிக்கும்படி தாமரைமலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளைத் துதித்து மதம் பொருந்திய வெள்ளைக் கொம்பினை யுடைய யானைமுகக்கடவுளை வணங்குவாம்.

முருகக்கடவுள்

கருங்கடற் சுருக்கி யுண்டு செந்தமிழ்க் கடல்வி ரிக்கும்
அருந்தவக் குறுமு னிக்கன் றருள்குரு பரன்றாள் போற்றி
வருந்துறா தையம் பேத மயக்கமு நீங்கப் பத்துத்
திருந்தழ கொடுநா நார்த்த தீபிகை செப்ப லுற்றாம். (௩)

கருமையாகிய கடலை யாசமனஞ் செய்து செந்தமிழ்க் கடலை விரித்த அரிய தவத்தினையுடைய அகத்திய முனிவர்க்கு அந்நாளில் அருளிய குருமுதல்வரது திருவடிகளை வணங்கி, வருந்தாது ஐயம் திரிபு அஞ்ஞான மூன்றும் நீங்க, திருந்திய பத்துவித அழகோடு நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்லத் தொடங்கினோம்.

திருமால்

திருமறு மார்ப னுலகெலாம் புரக்குந் திருநெடு மால்கல்வி பயிறற் [ந்து
கொருமுத லென்னத் தொழத்தகுங் கடவுளுபயதா மரைப்பதம் பணி
வருககரா தி னகரவீ றெதுகை வைத்ததிற் கலப்புறா தடைவே [வாம்.
பொருள்பெற வெழுத்தின் முறையினா நார்த்த தீபிகை யெனவிது புகல்

இலக்குமி தேவியையும் ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறுவையும் மார்பிலே யுடையவனும் உலகமெல்லாம் காப்பவனும் திரிவிக்கிரமாவதாரமெடுத்தவனும் கல்வி பயிலுதற்கு ஒப்பற்ற தலைமையை யுடையவனென்று தொழத்தக்க கடவுளாகிய திருமாலினது திருவடித் தாமரைகளிரண்டையும் வணங்கி, முதலிலே வருகிற ககரமுதலாக னகரமீறாக எதுகை வைத்து அவற்றில் ஒன்றிற் பிறிதொன்று கலவாமல் அடைவே பொருள் விளங்க எழுத்துக்களது முறையில் நாநார்த்த தீபிகை என இந்நூலை இயற்றுவாம்.

கலைமகள்

படிகவெண் ணிறத்த ளாய்ச்செம் பதுமத்தோ னுன்முகத்துங்
குடிகொண்மெய்ஞ் ஞான மூர்த்தி குசேசயப் பதம்வ ணங்கி
யடியொன்றி லிரண்டு மொன்று மாகவோர் தொடையிற் செய்யுண்
முடியவோர் சொன்னா நார்த்த முறைதர மொழிகின் றேனால். (௬)

பளிங்கு போன்ற வெள்ளை நிறத்தளாய்ச் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனது நான்கு வாய்களிலும் குடிகொண்டிருக்கும் உண்மை ஞானவடிவினளாகிய கலைமகளது தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அடியொன்றிலே இரண்டு சொற்களும் ஒரு சொல்லுமாக ஒரு நெறிப்படச் செய்யுள் பூர்த்தியாக ஓர் சொல் நாநார்த்தத்தை முறையாகச் சொல்கின்றேன்.

ஆசிரியர்

கந்தன் பழனிப் பதிக்குமரன் கருணை பெறுசெண் பகக்கவிஞன்
மைந்த னெழுதா யுதப்பெருமா னெனுநா வலர்கோன் வரமதனால்
வந்த வடியே னவரிருதாள் வணங்கிப் புகல்வன் வடநூற்சொற்
செந்த மிழினும் பொருடொகுத்துச் செயுநா னார்த்த தீபிகையே. (௭)

கந்தனும் பழனிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமரனுமாகிய முருகக்கடவுளது திருவருளைப்பெற்ற செண்பகக் கவிராயர்தம் புத்திரர் எழுதாயுதப் பெருமாள் என்னும் நாவலர்கோனுடைய வரத்தால் தோன்றிய அடியேன் அன்னார் இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி வடநூற் சொற்களையும் செந்தமிழிற் பொருள்தொகுத்துச் செய்யும் நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்வேன்.

அவையடக்கம்

கற்பகா டுறுமைந் தர்க்கோர் பாடமா மென்னக் கற்ற
விற்பனர் கொள்வ ராக வேண்டுகொண் டடைசொற் கஞ்சிப்
பற்பல விருத்தத் தாலும் பகர்ந்தவுந் தள்ளா ரென்றோர்
சொற்பல பொருள்வி ளக்கஞ் சொல்லின னகைநா ணுமே. (௮)

கற்க விரும்பும் இளைஞர்க்கு ஒரு பாடமாகுமென்று கற்ற புலவர் கொள்ளுக: வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு அடைமொழிகளை ஒழித்தற்காகப் பற்பல விருத்த பேதங்களாலும் சொல்லியவற்றையும் அவர் தள்ளார் என்று கருதி ஓர் சொற் பலபொருள் விளக்கம் சொல்லினேன் நகைக்கு நாணுதலின்றி.

நாநார்த்த தீபிகை

ஓரெழுத்துப் பலபொருள்

1. அப்பர னுமைமால் வேதா வணியாமை யமர்கால் சூட்டாம்
கப்பிர மன்காற் றான்மாக் கனல்கதிர் கமன்ம யிற்பேர்
குப்புவி யிடைச்சொல் பாவஞ் சிறுமையும் பழிப்புங் கூறும்
விப்பர மான்மாக் காற்றோ ருபசர்க்கம் விழிவிண் புள்ளே.

அ—சிவன்[1], உமாதேவி[2], விஷ்ணு[3], பிரமன்[4], ஆபரணம்[5], ஆமை[6], போர்[7], பாதம்[8], சூட்டு[9]. [1-8: [illegible]... [illegible], ... [illegible]—நா. ர. i, 9. 9: [illegible] ..., [illegible]—நா. ர. i, 22.]

க—பிரமன்[1], காற்று[2], ஆன்மா[3], நெருப்பு[4], சூரியன்[5], யமன்[6], மயில்[7]. [1-7: [illegible]—அ. வ. i, 5.]

கு—பூமி, ஓர் இடைச்சொல், பாபம், சிறுமை, பழிப்பு. [1, 3-5: [illegible] ... [illegible]—நா. ர. i, 25. 2: நன். 298.]

வி—பரமாத்மா, காற்று, ஓர் உபசர்க்கம், கண், ஆகாசம், பறவை. [1, 2, 4-6: [illegible]—நா. ர. i, 70. 3: வி—ஸே. அக.]

2. ஆவிரக்கம் பசுச்சொலிசை புழுக்கவினை வாச்சா
வற்புதமோர் வினாவினையின் விகுதிவாய் திறத்தல்
ஓவிடைச்சொன் மதகுநீர் தாங்குகத விரக்கம்
ஓர்வினா வோலமிட்ட விளியோகி வியப்பாம்
மாவலிசெய் யவள்செல்வ நிலம்வியங்கோ ளசைச்சொல்
வண்டுகறுப் பளவுபுத்தி பரிகரிமைம் மாகென்
மாவயல்சக் கிரன்மாதம் வெறுப்போர்சிற் றெண்ணோர்
மரம்பெருமை யழைக்கைமர ணஞ்சநம்வே லியுமே.

ஆ—இரக்கம்[1], பசு[2], சொல்லிசை[3], புறக்கம்[4], நினைவு[5], ஆச்சாமரம்[6], வியப்பு[7], ஓர் வினை[8], ஓர் வினைவிகுதி[9], வாய்திறத்தல்[10]. [1: சூடா. xi, வ, 13. 2: திவா. iii, 17. 3, 5, 7: ஆ... [illegible] வாக்யே ... [illegible] ...—நா. ரு. [illegible]. 2. வாக்ய மொன்பது வாக்யமெனும் [illegible] மென்றுரைகாரர் சொல்லுதலால் அது சொல்லிசையாகலாமென்று தோன்றுகிறது. சூடா. xi, வ, 3 இசை யென்று ஓர் பொருள் தருதலால் சொல் இசை இரண்டு பொருளாகவுங் கூடும். 4: ஆ... [illegible]—நா. ரு. i, 10. 6: திவா. iv, 4. 8: நன். 421, உரை. 9: நன். 140. 10: வழக்கு.]

ஓ—ஓர் இடைச்சொல்[1], மதகு நீர் தாங்கு பலகை[2], இரக்கம்[3], ஓர் வினை[4], ஓலமிட்ட விளி[5], யோனி[6], வியப்பு[7]. [1, 4 நன். 423. 2, 3: சூடா. xi, வ, 17. 5: வழக்கு. 6: ஓகார:...யோநிஷு [illegible] —நா. ரு. i, 19. 7: நன். 421, உரை.]

மா—வலி[1], இலக்குமி[2], செல்வம்[3], நிலம்[4], வியங்கோளசைச்சொல்[5], வண்டு[6], கறுப்பு[7], அளவு[8], புத்தி[9], குதிரை[10], யானை[11], பன்றி[12], நெல்லுமா[13], வயல்[14], சந்திரன்[15], மாசம்[16], வெறுப்பு[17], ஓர் சிற்றிலக்கம் $(\frac{1}{20})$[18], ஓர் மரம்[19], பெருமை[20], அழைக்கை[21], மரணம்[22], சனம்[23], கடற்கரை[24]. [1, 3, 4, 10, 13, 18, 21: பிங். x, 919. 2, 8, 9, 15, 16, 22-24: [illegible] ...; [illegible] ...—நா. ரு. i, 59, 60. வேலை யென்பதற்குப் பலபொருளுளவேனும் உரைகாரர் கொண்ட பொருள் இங்குக் கொள்ளப்பட்டது. 5: நன். 439. 6, 7, 19, 20: திவா. xi, 189. 11, 12: குதிரையும் யானையும் பன்றியு மாமே யென்று திவா. iii, 65 உரைக்குமாயினும் இடம் நோக்கி மா அவற்றின் ஆண்களைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகவே கொள்ளப்படும். 14: பிங். iv, 124. 17: சூடா. xi, வ, 11.]

3. காவசைச் சொற்று லாம்பூஞ் சோலைதோட் சுமைகா வென்றல்
சேவிள வெருத ழிஞ்சில் தேவநுக் கிரகந் தெய்வம்
தூவெள்ளை பற்றுக் கோடு கடுக்கத்து பம்பொன் சுத்தம்
பாவென்ப திரணஞ் செய்யுள் பரப்புக்கா ருகர்தந் நூற்பா.

கா—ஓர் அசைச்சொல், துலாம், பூஞ்சோலை, தோட்சுமை, காவெனல். [1: நன். 441. 2-4: பிங். x, 309. 5: திவா. xi, 83.]

சே—இளவெருது, அழிஞ்சில். [1: பிங். viii, 160. [illegible] பெயர் வேறு கொடுக்கப்பட்டிருத்தல் நோக்கத்தக்கது. 2: சூடா. iv, 7.]

தே—அநுக்கிரகம், தெய்வம். [1: அக. 2: பிங். x, 646.]

தூ—வெள்ளை, பற்றுக்கோடு, நடுக்கம், தூபம், பொன், சுத்தம். [1: அக. 2, 6: பிங். x, 634. 3-5: [illegible] —நா. ர. i, 50. 'வித்தம்'-பொன்—பிங். vi, 131.]

பா—கிரணம், செய்யுள், பரப்பு, நெய்வோர் நூற்பா. [1: [illegible] —நா. ஸ. i, 6. 2: திவா. x, 111. 3, 4: சூடா. xi, வ, 13.]

4. கோவிழி கணைநீர் திக்குக் குலிசம்விண் கதிர்பா னல்குங்
கோவிடை மதிசு வர்க்கங் குருசில்வாக் கிலக்குப் பூமி
பூவனப் பிடம்பார் கூர்மை பொலிவுடல் கமலங் கண்ணிற்
பூவிளை வொடுபி றப்பு நிலம்புட்ப நகர்பன் மூப்பேர்.

கோ—கண்[1], அம்பு[2], நீர்[3], திசை[4], வச்சிராயுதம்[5], ஆகாசம்[6], கிரணம்[7], பால்தரும் பசு[8], எருது[9], சந்திரன்[10], சுவர்க்கம்[11], அரசன்[12], வாக்கு[13], இலக்கு[14], பூமி[15]. [1-5, 7-11, 13, 15: கௌ:... [illegible] ... [illegible] ... —நா. ர. i, 28. 6: மௌ—ஸ. அக. 12: திவா. xi, 286. 14: அக.]

பூ—அழகு[1], இடம்[2], பூமி[3], கூர்மை[4], பொலிவு[5], உடல்[6], தாமரை[7], கண்ணிற்பூ[8], விளைவு[9], பிறப்பு[10], நிலம்[11], புட்பம்[12], நகர்[13]. [1, 4, 5: திவா. xi, 75. 2, 3: [illegible] —சு. ஸ. i, 9, 10. 6, 13: [illegible] —சு. ஸ. i, 12. 7: அக. நி. 179. 8: அக. 9: வழக்கு. 10, 12: பிங். x, 845. 11: பிங். iv, 81.]

5. ஊவென்ப துணவோ டூனும்
தாவயின் பகைவ ருத்தம்
நாவென்ப நடுவு நாக்கும்
யாவொரு வினாவ சைச்சொல்.

ஊ—உணவு, ஊன். [1: அக. 2: தொல். எழுத். 269.]

தா—வயின், பகை, வருத்தம். [1: வயின் என்பது இடமென்னும் பொருளுடையதாயின் தா தெனுங்குச் சொல்லாதல் கூடும். ஆயினும் திவாகரம் முதலிய நிகண்டுகளைத்திலுங் காணும் வலியென்னும் பொருள் இங்குக் காணப்படாமையின் வயின் வயமென்பதற்கு எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையோ வென்று ஐயம் உண்டாகின்றது. 2: சூடா. xi, வ, 13. 3: திவா. xi, 125.]

நா—நடு, நாக்கு. [1: பிங். iv, 45. 2: பிங். v, 318.]

யா—ஒரு வினா, ஓர் அசைச்சொல். [1: நன். 67. 2: நன். 441.]

6. ஈயெழில் கமலை வாணி யிலவங்கஞ் செல்வம் வில்வம்
ஈயெனல் சாளம் வேடம் விடம்புண்ணிற் றீயன் றென்றும்
தீயென்ப நெருப்புப் புத்தி நிரையந்தீங் கென்ன நாற்பேர்
மீயுய ரம்மின் மேலாம் வீயென்ப பூவும் புள்ளும்.

ஈ—அழகு[1], இலக்குமி[2], சரசுவதி[3], இலவங்கம்[4], செல்வம்[5], வில்வமரம்[6], ஈயெனல்[7], சாளமரம்[8], வேடம்[9], விடம்[10], புண்ணீற்றீ[11]. [1-6, 8-10: ஸ்ரீர்லக்ஷ்மீ ... ஸௌந்தர்யலவங்க ஸரஸ்வதீஷு; வாணீஇதீ- ஹவ்யேஷு விஷே பில்வே—நா. ம. i, 67, 68. 7: அக. 11: வழக்கு.]

தீ—நெருப்பு, புத்தி, நரகம், தீங்கு. [1, 4: பிங். x, 616. 2: யீ:—ஸ. அக. 3: சூடா. xi, ம, 9.]

மீ—உயரம், ஆகாசம், மேல். [1: திவா. v, 231. 2: திவா. i, 36. 3: திவா. i, 144.]

வீ—புட்பம், பறவை. [1, 2: பிங். x, 1059.]

7. ஐயரன் றிசாமு கங்கை வினைப்பெயர் விகுதி யாதி
யையுரு போடி டைச்சொ லழகையன் கபம்வெற் புச்சி
கையிடந் திரள்வி யூகஞ் சிறுமையின் முகட்டின் மூட்டின்
கையொரு விகுதி செய்யு முறையோர்மெய் யுறுப்பொ ழுக்கம்.

ஐ—சிவன்[1], திசாமுகம்[2], கை[3], வினைப்பெயர் விகுதி முதலியன[4], ஐயுருபு[5], ஓர் இடைச்சொல்[6], அழகு[7], ஐயன்[8], கபம்[9], மலையுச்சி[10]. [1-3, 10: ஔகாரோ ... —நா. ம. i, 19. 4: நன். 140. 5: நன். 296. 6: நன். 214. 7: பிங். vii, 183. 8: அக. நி. 45. 9: பிங். v, 859.]

கை—இடம்[1], திரள்[2], படைவகுப்பு[3], சிறுமை[4], வீட்டின் முகட்டில் மூட்டும் கைம்மரம்[5], ஒரு விகுதி[6], செய்யும் முறை[7], உடலுறுப்பு[8], ஒழுக்கம்[9]. [1: சூடா. xi, ய, 11. 2: வழக்கு. 3, 4, 8, 9: பிங். x, 399. 5: அக. 6: நன். 140, உரை. 7: கையறியாப் பேதை—குறள், 206.]

8. தையொரு மாதம் பூசம் வையென்ப கூர்மை நெற்றாள்
பையராப் படம்ப டாதி யாற்செய்த வுறைபச் சைப்பேர்
மையிரு ளஞ்ச னஞ்செம் மறிமுகில் கண்ணிற் றீட்டு
மையொரு விகுதி குற்ற மலட்டொடு கறுப்பொன் பான்பேர்.

தை—ஒரு மாசம், பூச நட்சத்திரம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 25.]

வை—கூர்மை, நெல்லின் தாள். [1, 2: திவா. xi, 375.]

பை—பாம்பின் படம், துணி முதலியவற்றாற் செய்த உறை, பச்சை. [1, 3: பிங். x, 860. 2: அக. நி. 182.]

மை—இருள்[1], அஞ்சனம்[2], செம்மறியாடு[3], மேகம்[4], கண்ணிலே இட்டும் மை[5], ஒரு விகுதி[6], குற்றம்[7], மலடு[8], கறுப்பு[9]. [1: சூடா. xi, ய, 11. 2, 8: பிங். x, 967. 3, 4, 7, 9: திவா. xi, 358. 5: அக. 6: நன். 140, உரை.]

9. பகவன்மால் பிரமன் புத்தன் சினன்குருப் பரமன் றேவன்
பகவதி முதல்வி செல்வி பார்ப்பதி துர்க்கை வாணி
அகவலோர் பாவோ ரோசை மயிற்குர லழைத்த லாடல்
தகவரு ளுரிமை பண்பாஞ் சகனோர்மன் சகாய னண்பன்.

பகவன்—திருமால்[1], பிரமன்[2], புத்தன்[3], சினன்[4], குரு[5], சிவன்[6], தேவன்[7]. [1, 3, 5, 6: [illegible] — நா. ரு. ஸஹஸ்ர. 25. 2: பிங். ii, 64. 4: [illegible] — அ. கோ. 338. 7: ஸ. அக.]

பகவதி — முதல்வி, இலக்குமி, பார்வதி, துர்க்கை, சரசுவதி. [1: 2: 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 — ஸ. அக. 3: [illegible] — நா. ரு. ஸஹஸ்ர. 25. 4: பிங். ii, 32. 5:]

அகவல்—ஓர் பா, ஓர் ஓசை, மயிற்குரல், அழைத்தல், ஆடல். [1, 3, 5: சூடா. xi, க, 16. 2: யாப்பருங்கலம், 69. 4: திவா. x, 49.]

தகவு — அருள், உரிமை, பண்பு. [1: பிங். vii, 238. 2: அக. 3: அ. வி. நி. 10.]

சகன்—ஓர் அரசன், சகாயன், நண்பன். [1: [illegible] — ஸ. ii, 17. 2, 3: [illegible] — ஸ. ii, 28.]

10. விககமே கிரக மம்பு பறவைமே கம்விண் மீனும்
விகடமே யகலம் பேதம் விசாலஞ்சுந் தரமுன் மத்தம்
முகடென்ப வீட்டி னுச்சி மலைத்தலை முலைமு கப்பேர்
சகதிசே றுலகம் பூமி சரமீரா றெழுத்தின் சந்தை.

விககம்—கிரகம், அம்பு, பறவை, மேகம், நட்சத்திரம். [1: 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌃 — ஸ. அக. 2, 3: [illegible] — ஸ. 51. 4, 5: '𑌵𑌿𑌹𑌗𑌃 ஆகாசத்திற் செல்வது' என்னும் தாதுப்பொருளை வைத்து இரண்டு பொருள்களையும் கொள்ளலாம்.]

விகடம்—அகலம், பேதம், விசாலம், அழகு, உன்மத்தம். [1, 3, 4: 𑌵𑌿𑌕𑌟𑌃 [illegible] . . . — நா. ரு. iii, 106. 2, 5: அக.]

முகடு—வீட்டின் உச்சி, மலையுச்சி, முலைமுகம். [1, 2: அக. 3:]

சகதி—சேறு, உலகம், பூமி, சனம், பன்னிரண்டெழுத்துச் சந்தம். [1: பிங். iv, 159. 2-5: [illegible] —அ. ஸ. iii, 253.]

11. சகநியம் பரிக்கு ரம்பிந் தினதுவா லுபத்தந் தாழ்மை
ககமென்ப பறவை காற்றுக் கணைவிண்மீன் கிரக மைம்பேர்
சுகமின்பங் கிளிநீர் வில்வந் துணியங்கப் புதல்சு வர்க்கம்
நகம்வெற்பு மரம்பாம் போர்மெய் யுறுப்புநா குணம ரப்பேர்.

சகநியம்—குதிரைக் குளம்பு(?), பிந்தினது, வால், உபத்தம், தாழ்மை. [1: 2, 4, 5: [illegible] — அ. ஸ. iii, 480. உரைகாரர் '[illegible]' என்றனர். [illegible] — அ. கோ. III, iii, 158. தாழ்மை—அதமம். 3: மேற்கோளி லுள்ள '[illegible]' என்பதற்கு 'வால்' எனவும் ஒரு பொருள் உண்டு.]

ககம் — பறவை, காற்று, அம்பு, நட்சத்திரம், கிரகம். [1-5: [illegible] —நா. ர. ii, 28. நட்சத்திரத் திற்கு மாறாக 'சூரிய சந்திரர்' காணப்படுகிறது. அ. ஸ. ii 30, 31-ம் [illegible] என்றது.]

சுகம் — இன்பம், கிளி, நீர், வில்வம், துணியங்கப்புதல், சுவர்க்கம். [1, 3, 6: [illegible] —நா. ர. ii, 24. 2: [illegible] — அ. ஸ. ii, 18. 4: 5: [illegible] — அ. ஸ. ii, 19.]

நகம்—மலை, மரம், பாம்பு, ஓர் உடலுறுப்பு, நாகுணமரம். [1, 2: [illegible] — அ. கோ. III, iii, 19. 3: [illegible] —ஸ. அக. 4: [illegible] —அ. கோ. II, vi, 83. 5: அக.]

12. மகம்வேள்வி விழாவோர் நாளாம் மகன்மைந்தன் புருட னென்ப
முகமோர்மெய் யுறுப்பா ரம்பம் பிரதான முகப்பு பாயம்
யுகநுக முழுநான் குள்ள துபயங்கி ருதாதி யும்பேர்
மகரமோர் கிதியம் வன்மீன் மலர்த்தாதோ ரிராசி யோர்மீன்.

மகம்—யாகம், உற்சவம், ஓர் நட்சத்திரம். [1: [illegible] — அ. கோ. II, vii, 13. 2: [illegible] — அ. கோ. I, vii, 38. 3: [illegible] —ஸ. அக.]

மகன்—புத்திரன், புருடன். [1: சூடா xi, ௪, 16. 2: சூடா. ii, 57.]

முகம்—ஓர் உடலுறுப்பு, ஆரம்பம், பிரதானம், தலைவாயில், உபாயம். [1-5: முகம் வக்த்ரே ப்ராரம்பே ச்ரேஷ்டே த்வாரே உபாயே—நா. ர. ii, 23, 24.]

யுகம்—நுகம், நான்கு முழமுள்ளது, இரண்டு, கிருதமுதலிய சதுர்யுகம். [1-4: யுகம் ஹஸ்தசதுஷ்டயே, யுக்மே ச க்ருதாதௌ ச யோக்த்ரே ச யுகம்:—நா. ர. ii, 38.]

மகரம்—நவநிதியு ளொன்று, முதலை, பூந்தாது, ஓர் இராசி, சுறுமீன். [1, 2, 4: மகரோ யாதஸி ஜ்யோதிர்ராசிப்ரபேதயோ:—வி. ப்ர. ர, 111. 3, 5: சூடா. xi, க, 1.]

13\. சிகரிகோ புரம்வி ருக்கங் கருநாரை வெற்புஞ் செப்பும்
புகர்நிற மழைக்கோள் குற்ற மிபமுகப் பொறிபுற் கென்றல்
பகர்தல்சொல் லுதல்விற் றற்பேர் பகினிசோ தரியும் பெண்ணும்
சுகர்மம்நல் வினையோர் யோகந் துகளென்ப குற்றந் தூளாம்.

சிகரி—கோபுரம், மரம், கருநாரை, மலை. [1, 3: சூடா. xi, க, 2. 2, 4: தருமௌ ஶைலௌ ஶிகரிணௌ—அ. கோ. III, iii, 106.]

புகர்—நிறம், சுக்கிரன், குற்றம், யானை முகத்திற் புள்ளி, புற்கென்றல். [1: திவா. viii, 55. 2, 3, 5: பிங். x, 817. 4: பிங். viii, 102. 'புகர் முகம்-யானை'.]

பகர்தல்—சொல்லுதல், விற்றல். [1, 2: சூடா. xi, ட, 6.]

பகினி—சகோதரி, ஸ்திரீ. [1: ஸமிதீ—அ. கோ. II, vi, 29. 2: ஸமிதீ—ஸ. அக.]

சுகர்மம்—நல்வினை, ஓர் யோகம். [1, 2: ஸுகர்மந்—ஸ. அக. 2: சோதிட நூலிற் கூறப்படும் 27 யோகங்களுள் ஏழாவது.]

துகள்—குற்றம், தூள். [1, 2: பிங். x, 617.]

14\. அகலமே விரிவு மார்பா மகலுள்சீ டகல நாடூர்
இகல்பகை வலிபோர் முப்பே ரிகுளையே தோழி சுற்றம்
உகல்கெட லுகுதல் சிந்த லுகளலே குதித்தல் தாண்டல்
பகலொளி நடுப்பி ளத்தல் பொழுதுநாள் பகலோ னீங்கல்.

அகலம்—விரிவு, மார்பு. [1, 2: சூடா. xi, ர, 20.]

அகலுள்—பெருமை, அகலம், நாடு, ஊர். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 34. 3: திவா. v, 15. 4: திவா. v, 92.]

இகல்—பகை, வலி, போர். [1-3: பிங். x, 126.]

இகுளை—தோழி, சுற்றம். [1, 2: பிங். x, 127.]

உகல்—கெடல், உகுதல், சிந்தல். [1-3: அக.]

உகளல்—குதித்தல், தாண்டல். [1: சூடா. ix, 38. 2: பிங். vii, 428.]

பகல்—ஒளி[1], நடு[2], பிளத்தல்[3], பொழுது[4], நாள்[5], சூரியன்[6], நீங்கல்[7]. [1-3,5: திவா. xi, 324. 4, 6, 7: பிங். x, 713.]

15. புகல்குதிர் பிரவே சித்த லுடல்புகு மிடஞ்சொல் வென்றி
புகழென்ப துதிகீர்த் திப்பேர் புகறலே குறித்தல் சொல்லல்
அகளமே மிடாத்தா ழிப்பேர் அகறனீங் குதல கற்சி
அகிவிருத் திரன்பாம் பீய மகிலம்பூ மியும னைத்தும்.

புகல்—குதிர், புகுதல், உடல், புகுமிடம், சொல், வெற்றி. [1, 3, 5, 6: பிங். x, 818. 2, 4: அக.]

புகழ்—துதி, கீர்த்தி. [1, 2: அக.]

புகறல்—குறித்தல், சொல்லல். [1: சூடா. viii, 35. 2: திவா. 1, 2.]

அகளம்—மிடா, தாழி. [1: திவா. vii, 262: 2: திவா. vii, 263.]

அகறல்—நீங்குதல், விரிவு. [1, 2: அக.]

அகி—விருத்திராசுரன், பாம்பு, ஈயம். [1-3: அஹி: ஸர்ப்பே வ்ருத்ரே வப்ரே—அ. ஸ. ii, 588. 'வப்ரம் ஈயம்'—அ. கோ. II, ix, 105.]

அகிலம்—பூமி, அனைத்தும். [1: பிங். iv, 2. 2: அகிலம்—அ. கோ. III, 1, 65.]

16. கிகிரிசக் கிரம்வேய் வட்டந் தேருருள் கிரிகை வெற்பாம்
வகிரென்ப வழிதோ லின்வார் வகிர்தல்வார்ந் திடல்பி ளத்தல்
குகுமதிக் கலைதோற் றாத கிசிகுயிற் றெனியோர் நாடு
சகுடநாய் பொதியஞ் சேம்பாந் தகுதிதக் கதுபண் பென்ப.

கிகிரி—சக்கிரம்[1], மூங்கில்[2], வட்டம்[3], தேர்[4], தேருருளை[5], கிரிகை[6], மலை[7]. [1-5, 7: பிங். x, 607. 6: அக.]

வகிர்—வழி, தோலின்வார். [1: பிங். iv, 32. 2: அக.]

வகிர்தல்—வார்ந்திடல், பிளத்தல். [1, 2: அக.]

குகு—சந்திரகலை தோற்றாத இரவு, குயிலின் தொனி, ஓர் நாடி. [1-2: குஹூர்நஷ்டேந்துகலா ஸ்யாத் கோகிலஸ்வநே—அ. ஸ. ii, 583. 3: குஹூ:—ஶாண்டில்யோபநிஷத், i, 4.]

சகுடம்—நாய், பொதியமலை, சேம்பு. [1, 2: ஜகுட: —ஸ. அக. 3: திவா. iv, 146.]

தகுதி—தக்கது, பண்பு. [1: திவா. viii, 100. 2: அக.]

17\. மகுடமோர் சிவாக மஞ்சுற் றிக்கட்டுஞ் சடைமௌ லிப்பேர்
ககுதமுக் கியமெ ருத்தி னிமில்செங்கோல் கனக தண்டம்
பகுதிபிர கிருதி சேனை குடியிறை வளம்பங் கீடாம்
சகுநம்புட் பொதுக்கி ழங்கு நிமித்தமங் களவி ருப்பம்.

மகுடம்—ஓர் சிவாகமம், சுற்றிக்கட்டுஞ் சடை, முடி. [1, 3: மகுடம்—ஸ. அக. 'மகுடம்' பிறைவடிவினதாய்க் கிரீடமௌலிகளின் வேறு னது. 2: வழக்கு.]

ககுதம்—முக்கியம், எருத்தின் இமில், செங்கோல், கனகதண்டம். [1-4: ப்ராதாந்யே ராஜலிங்கே ச வ்ருஷாங்கே ககுதோஸ்த்ரியாம்—அ. கோ. III, iii, 91.]

பகுதி—பிரகிருதி, சேனை, குடியிறை, வளம், பங்கீடு. [1-3, 5: நிக. 11. 4:]

சகுநம்—பறவைப் பொது, கிழங்கு, நிமித்தம், மங்களவிருப்பம். [1: ஶகுந: பக்ஷே—அ. ஸ. iii, 415. 2: பிங். ix, 171. 3, 4: ஶகுநம் ஸ்யாத் ஶுபாஶுபஸூசிநிமித்தே—அ. ஸ. iii, 415. ஶுபாஶுபஸூசி நிமித்தே—மே. ந, 141, உத்பாதஶுபஸூசிநிமித்தே—நா. ர. iii, 269. இப்பிரமாணங்களால் மூலவாக்கியம் 'மங்களங் குறிநிமித்தம்' என்றிருத்தல் நலமெனை அறியலாகும். ஆயினும், ஶகுநம் ச நிமித்தம் ச ஶுபாஶம்ஸநமங்கலே ச—மெ. 274, 33, ஶகுநம் ச நிமித்தம் ச ஶுபாஶம்ஸநமங்க உத்பே—நா. ர. ஸஹ்ர. 23. இவை சகுனமும் நிமித்தமும் மங்கலங் குறிப்பது என்னும் பொருளன என உணர்த்தும். ஶகுநஸ்த...;...ஸ்ரீ தந் நிமித்தாவேஸ் ஶுபாஶ: ஸம்பத்தே—நா. ஸ. ii, 204. இது 'சகுனம்' என்பது நிமித்தம், மங்கலங்குறிப்பது என்னும் வேறு வேறு பொருளது என்னும்.]

18. சகுனியோர் காரணம் புள்ளோர் தராதிப னிமித்தம் பார்ப்போன்
முகுரமே மகிழ்கு லாலன் றடிமுகு ளங்கண் ணாடி
குசைநரி வாற்புல் வெற்பின் முழையுமட் குசையுங் கூறும்
நகைவிளை யாட்டின் பம்பூண் சிரிப்பொளி நயச்சொல் பல்லே.

சகுனி—ஓர் காரணம், பறவை, ஓர் அரசன், நிமித்தம் பார்ப்போன். [1-3: ஶகுநி: பக்ஷிகாரணஹேதுகௌரவமாதுலே—ஸ. ஸ. iii, 416. காரண மென்னும் பொருளில் சோதிடவழக்கு. 4: அக.]

முகுரம்—மகிழமரம், குயவன்தடி, அரும்பு, கண்ணாடி. [1-4: முகுரோ மகுரோ யதா; குலாலஸ்ய தண்டே பகுலே கோரகாதர்ஶயோரபி—ஸ. ஸ. iii, 589, 590.]

குசை—நரிவாற்புல், மலைக்குகை, மட்குகை. [1, 2: குஹா ப்ருஶ்நி:, குஹாயாம் ஸிம்ஹபுச்ச்யாம் ச—ஸ. ஸ. ii, 585. நா. ந. ii, 479 இச்சொற் பொருளுரையில் ஸிம்ஹபுச்சீ என்பது நக்கோடாகஸ்வர எனப் பொருள்செய்யப்பட்டது. அத் தெலுங்குத் தொடர் நரிவாற்புல் எனப் பொருள்படுவது. 3: அக.]

நகை—விளையாட்டு[1], இன்பம்[2], ஆபரணம்[3], சிரிப்பு[4], ஒளி[5], நயச்சொல்[6], பல்[7]. [1, 2: திவா. xi, 314. 3: அக. 4, 5, 7: பிங். x, 670. 6: திவா. x, 56.]

19. இகத்தனீங் குதல்க டத்தல் விட்டிட லேக லும்பேர்
முகப்புமொள் ளுகைத லைப்பாம் விகற்பம்வேற் றுமைவி தர்க்கம்
இகழ்ச்சிபொச் சாப்பு நிந்தை புகழ்ச்சியேத் துதல்கீர்த் தித்தல்
[கொப் புட்பேர்.
பொகுட்டுத்தா மரைப்பூங் கொட்டை பொருப்புச்சேற் றெழுங்

இகத்தல்—நீங்குதல், கடத்தல், விட்டிடல், ஏகல். [1: பகை... நான்கு மிகவாவாம்—குறள், 106. 2: பிங். vii, 425. 3: அக. 4: திவா. ix, 38.]

முகப்பு—மொள்ளுகை, தலைப்பு. [1, 2: அக.]

விகற்பம்—வேறுபாடு, சந்தேகம். [1, 2: விகல்ப:—ஸ. அக.]

இகழ்ச்சி—மறப்பு, நிந்தை. [1: சூடா. viii, 59. 2: பிங். vii, 120.]

புகழ்ச்சி—துதித்தல், கீர்த்தித்தல். [1, 2: அக.]

பொகுட்டு—தாமரைப் பூங்கொட்டை, மலை, சேற்றி லெழுங் குமிழி. [1-3: பிங். x, 861.]

20. இகுத்தலே மறித்த றாண்ட லெறிதல்துன் புறுத்தல் வீழ்த்தல்
செகுத்தலோ டழைத்த லீதல் விரித்தல்சீத் திடலீ ரைம்பேர்
உகுத்தலூற் றுதல்வி டுத்தல் சொரிதலோ டுதிர்த்த லென்ப
பகுத்தல்வெட் டுதல்கொ டுத்தல் பங்கிட லெனமுப் பேரே.

இகுத்தல்—மறித்தல்[1], தாண்டல்[2], எறிதல்[3], துன்புறுத்தல்[4], வீழ்த்தல்[5], செகுத்தல்[6], அழைத்தல்[7], ஈதல்[8], விரித்தல்[9], துடைத்தல்[10]. [1: திவா. ix, 202. 2, 3: அக. 4, 10: அக. நி. 29. 5, 6: திவா. xi, 30. 7, 8: சூடா. xi, க, 7. 9: திவா. ix, 263.]

உகுத்தல்—ஊற்றுதல், விடுத்தல், சொரிதல், உதிர்த்தல். [1, 4: அக. 2, 3: நிக. 10.]

பகுத்தல்—வெட்டுதல், கொடுத்தல், பங்கிடல். [1: திவா. ix, 111. 2: பிங். vii, 371. 3: திவா. ix, 262.]

21. அகாதம்விண் ணவராற் றொட்ட குளம்பில நிலையா வாழம்
நிகாயமோர் வினைஞர் கூட்டம் பரமான்மா வீடி லக்காம்
நிகாரமே யவமா னம்நெற் றூற்றுகை விழுங்கு தற்பேர்
விகாரம்நோய் திரிபு லாவல் விளையாட்டுச் சிவன்றன் கோயில்.

அகாதம்—தேவரால் தோண்டப்பட்ட குளம், பிலம், நிலையா ஆழம். [1: 𑌅𑌖𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌖𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍—அ. கொ. I, x, 27. 2, 3: 𑌅𑌖𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌾𑌘𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃—ௐ. ல. iii, 333.]

நிகாயம்—ஓர்வினைஞர் கூட்டம், பரமான்மா, வீடு, இலக்கு. [1: 𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌃—அ. கொ. II, v, 42. 1-4: 𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌮-𑌸𑌂𑌘𑌯𑍋𑌃; 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌚—ௐ. ல. iii, 482, 483.]

நிகாரம்—அவமானம், நெல் தூற்றுகை, விழுங்குதல். [1, 2: 𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑍇; 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇—ௐ. ல. iii, 562, 563. 3: 𑌨𑌿𑌗𑌾𑌰𑌃—அ. கொ. III, ii, 37.]

விகாரம்—நோய், திரிபு, உலாவல், விளையாட்டு, சிவாலயம். [1, 2: 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌰𑍋𑌗𑍇—ௐ. ல. iii, 596. 3-5: 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌿𑌨𑌾𑌲𑌯𑍇; 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible]—ௐ. ல. iii, 596, 597.]

22. விகாசம்விள் ளுகைவி ளக்கம் மிகிரமே மேகங் காற்றும்
விகாதமே தடைவி ரோதம் விகிரம்வெண் மணல்புள் ளென்ப

விகாயசம் பறவை விண்ணும் மிகிரன்சூ ரியன்புத் தன்பேர்
விகூடந்தான் மறைவு நிந்தை விகிர்தங்குற் சிதம்பொய் நோயே.

விகாசம் — அலர்கை, விளக்கம். [1: விகாஸ. — ஸ. அக. 2: விகாஶ:—ஸ. அக.]

மிகிரம்—மேகம், காற்று. [1: மிஹிரோ ... சஞ்சதெ — ச. வ. iii, 588, 2: மிஹிரா வாயு...—நா. ர. iii, 347.]

விகாதம்—தடை, விரோதம். [1, 2: விகாத:—ஸ. அக.]

விகிரம்—வெண்மணல், பறவை. [1: விகிரோ வாலுகாயாம் வ—நா. ர. iii. 356. 2: விகிர:—அ. கோ. II, v, 33.]

விகாயசம்—பறவை, ஆகாயம். [1: விஹாயஸ: — ஸ. அக. 2: விஹாயஸ:—அ. கோ. I, ii, 2.]

மிகிரன்— சூரியன், புத்தன். [1, 2: மிஹிரோऽர்க்க...பௌத்தெ—ச. வ. iii, 588.]

விகூடம்—மறைவு, நிந்தை. [1, 2: விகூடோ குப்தகுத்ஸிதயோ: —ச. வ. iii, 180.]

விகிர்தம்—குற்சிதம், பொய், நோய். [1, 3: விக்ருதோ ரோகீ ..., பீபத்ஸு—ச. வ. iii, 289. 2: விக்ருத—ஸ. அக.]

23. *சகடம் பண்டி சண்டைபொன்னற் கிந்து மறைதலுரோகிணிநாள்*
அகடு வயிறு நடுவுள்ளாம் அகணி யுள்ளிட் டதுமருதம்
தகடுபொன்னு தியினிலைபோற் சமைத்த இலைபோன் றதுமிலையும்
பகடு பெருமை யானைகடாப் படுவை யோடம் போரெருதே.

சகடம்—பண்டி, சண்டை, குருவுக்குச் சந்திரன் மறைதல், உரோகிணி நட்சத்திரம். [1, 3, 4: ஶகடம்—ஸ. அக. 2: தெலுங்கு வழக்கு. ஜகடம.]

அகடு—வயிறு, நடு, உள். [1, 2: சூடா. xi, க, 10. 3: பிங். vii, 60.]

அகணி—உள்ளிட்டது, மருதநிலம். [1: பிங். vii, 60. 'உள்.' 2: திவா. v, 84.]

தகடு—பொன் முதலியவற்றால் இலைபோலாக்கியது, இலைபோன் றது, இலை. [1: அக. 'இலைத்தட்டு'. 2: பிங். x, 565. 'ஐம்மை'. 3: பிங். x, 565.]

பகடு—பெருமை, யானை, எருமைக்கடா, தெப்பம், ஓடம், போரெருது. [1, 2: பிங். x, 712. 3: திவா. iii, 22. 4: திவா. vii, 218. 5: திவா. vii, 217. 6: பிங். x, 712. 'பேரெருது'.]

24. மகதி பெரிது நாரதயாழ் கிசிதன் வாசவன் றிருமால் [செப்பும் சிகதை யோர்நோய் சருக்கரைவெண் மணலம் மணற்சேர் தறை குகநங் குரூர மெலிபாம்பாம் குகனை பொறுமை படிற்றொழுக்கம் குகரங் கூழங் கைதொளைப கனோ ரக்கன் குபேரனிரன்.

மகதி—பெரிது, நாரதன்யாழ். [1: மஹதீ—ஸ. அக. 2: வீணா- ஹெடிஸ்வி மஹதீ—ஊ. கொ. III, iii, 69. வீணாஹெஷா நாரஜீ வீணா என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

கிசிதன்—இந்திரன், திருமால், [நூலில் எவ்விடத்தும் எதுகைக் கலப்பில்லை யாகையால் கிசிதன் என்பது சிகிதன் என்பதற்கு எழுது வோரால் நேர்ந்த பிழையாதல் வேண்டும். 1, 2: சிகிச என்னுஞ் சொல் அறிவுடைய, பிரகாசிக்கின்ற என்னும் பொருளுடையதாக ஸ. அக. யிற் காணப்படுகிறது.]

சிகதை—ஓர் நோய், சர்க்கரை, வெண்மணல், வெண்மணற்றரை. [1, 3, 4: ஸிகதா: ஸ்ரூாவு-காயாம ஸிகதா வெஸகதெ ரஜி- க. ஸ. iii, 303. 2: ஸிகதா...ஶக்கராயாம—நா. ர. iii, 167.]

குகநம்—குரூரம், எலி, பாம்பு. [1: குஹநம 'பொறுமை, வஞ்சம்'—ஸ. அக. 2: குஹநொ உந்திகெ—வெ. 258, 46. 3: குஹந: —ஸ. அக.]

குகனை—பொறுமை, படிற்றொழுக்கம். [1, 2: குஹநா ஈ-ஷ்யாயாமீர்ஷ்யாயௌ—மெ: ந, 52.]

குகரம்—குள்ளமான கை, துளை. [1: குகர—ஸ. அக. 2: கு- ஹரம...மிஜெ—க. ஸ. iii, 532.]

பகன்—ஓர் அரக்கன், குபேரன், சூரியன். [1, 2: பெகஷு ... ஸ்ரீஷெ வ ரக்ஷஸி—மெ. க, 30. 3: ஸம :... காக்ஷ...—நா. ர. ii, 37.]

25. நகரம் புரமூர் கைந்நகப்பேர் நகுலி மாஞ்சி குக்குடியாம்
மகிஷி யரச மாதெருமை மகிளை யரிவைப் பெண்ஞாழல்
முகிரன் மூர்க்கன் காமுக்னும் மிகிர்தன் பீடிப் பவன்கபடி
கிகிர்தி கபடங் கபடியறுத் திடல்தன் ஞதல்கிந் தையுமாமே.

நகரம்—பட்டணம், ஊர், கைந்நகம். [1, 2: நகரீ —ஸ. அக. 3: நவர:—க. கொ. II, vi, 83.]

நகுலி — சடாமாஞ்சி, இலவமரம். [1, 2: நகுலீ கடுக்கடிகா-ஶால்மல்யோ:—அ. ஸ. iii, 650.]

மகிஷி—அரச மாது, பெண்ணெருமை. [1, 2: மஹிஷீ ந்ருப-யோஷிதி; ஸைரிபஸ்த்ர்யாம்—அ. ஸ. iii, 734, 735.]

மகிளா—அரிவைப்பெண், ஞாழல். [1, 2: மஹிலா நார்யாம் ப்ரியங்க்வாம்—அ. ஸ. iii, 670.]

மூகிரன்—மூர்க்கன், காமுகன். [1, 2: முஹிரோ மூர்க்ககாமயோ:—அ. ஸ. iii, 589. காமன்—மன்மதன். எனக் கோசங்களிலுள்ளது. காமுகன் என்னும் பொருள் ஸ. அக. யிலும் காணப்படவில்லை.]

நிகிர்தன்—பிடிப்பவன், கபடி. [1: நிக்ருத: ஸ்ராவிஶ்ருத:—அ. கோ. III, i, 41. 2: நிக்ருதஸ்த்வந்ருஜு: ஶட:—அ. கோ. III, i, 46.]

நிகிர்தி—கபடம், கபடி, அறுத்திடல், தள்ளுதல், நிந்தை [1, 2, 4, 5: நிக்ருதிர்ஶாட்யே க்ஷேபே வஞ்சனே ஸம்ஸ்காரயோ: — வி. ரு. க, 165. 3: நிக்ருத—ஸ. அக.]

26. ஏகினங் கவரி மாப்புளிமாப் புளியாண் மாமோ நிமம்நாயாம்
சிகுரம் பதற்ற மனைக்கிரி சிரோருகங்கட் செவிவெற்பு
பகுலை பசுக்கார்த் திகையேலம் பகுளம் கறுப்புக் கனல்பலவாம்
சிகுவை சுவாலை நாவாக்கு வெகுரூ பன்மால் சிவன்காமன்.

ஏகினம்—கவரிமா, புளிமா, புளி, ஆண்மரம், அன்னப்பறவை, நாய். [1, 5, 6: திவா. xi, 254. 2-4: பிங். x, 191.]

சிகுரம்—பதற்றம், மனைக்கிரி, தலைமயிர், பாம்பு, மலை. [1-5: சிகுரோ சஞ்சலே கேஶே ஸர்பே ஶைலே பக்ஷிணி — அ. ஸ. iii, 548.]

பகுலை—பசு, கார்த்திகை, ஏலம். [1-3: பஹுலா க்ருத்திகா பஹுலா ஸ்த்ரியாம் பஹுலா—ஶா. கோ. 16.]

பகுளம்—கறுப்பு, நெருப்பு, பல. [1-3: பஹுள: ... க்ருஷ்ண... அக்னிர் பஹுள—வை. 261, 122.]

சிகுவை—சுவாலை, நா, வாக்கு. [1-3: ஜிஹ்வா ஜ்வாலா ரஸனா வாணீ—நா. ர. ii, 429.]

வெகுருபன்—திருமால், சிவன், மன்மதன். [1-3: பஹுரூப: விஷ்ணு... ஶிவே—வி. ரு. வ, 21.]

27. சகத்து வாயு வுலகப்பேர் நிகர்த்த லொத்தல் சமர்செய்தல்
அகப்பா மதிலுண் மேடைமதி லகற்ற னீக்க லகலித்தல் [லுமாம்
தொகுத்த லீட்டல் தொகைசெய்தல் சுருக்கல் தொகுதி செய்த
[தலே.
அகைத்த லறுத்த லுலைப்புய்த்த லடித்த லொடித்த லுயர்த்து

சகத்து—வாயு, உலகம். [1, 2: ஜகதாவுரா ஸ்ரீ வாயௌ விஷ்டபே—வி. வ்ர. க, 139.]

நிகர்த்தல்—ஒத்தல், போர்செய்தல். [1, 2: அக.]

அகப்பா—மதிலுள் மேடை, மதில். [1, 2: பிங். x, 1.]

அகற்றல்—நீக்கல், அகலமாக்கல். [1, 2: அக.]

தொகுத்தல்—ஈட்டல், தொகைசெய்தல், சுருக்கல், தொகுதி செய்தல். [1-4: அக.]

அகைத்தல்—அறுத்தல், உலைப்பு, உய்த்தல், அடித்தல், ஒடித்தல், உயர்த்துதல். [1: திவா. ix, 101. 2: திவா. ix, 134. 3: சூடா. ix, 44. 4: திவா. ix, 254. 5: திவா. ix, 25. 6: சூடா. xi, க, 7.]

28. விகங்கம் புள்ளோ டிமமம்பா மகண்டங் கண்ட மிலதெல்லாம்
சிகண்ட மயிற்சூட் டதின்றோகை திகம்ப ரம்மம் மணமிருட்பேர்
[றோன்
சிகண்டி மயில்குக் குடம்பாலைத் திறத்தோர் பண்வீட் டுமற்செற்
[றோ.
பகன்றை சிவதை கிலுகிலுப்பை சகுந்தம் பறவைப் பொதுக்கழு

விகங்கம்—பறவை, அன்னம், அம்பு. [1, 3: விஹகெளஷெ வஹ-ஙாயகெள—நா. ர. iii, 67. 2: பிங். viii, 1.]

அகண்டம்—கண்ட மில்லாதது, எல்லாம். [1: அவஷ்ய—ஸ. அக. 2: அவஷ்ஷ—அ. கொ. III. i, 65.]

சிகண்டம்—மயிற்சூட்டு, மயிற்றோகை. [1, 2: ஶிவண்ட வஹ்ர-வஹயொ:—அ. ஸ. iii, 176.]

திகம்பரம்—அம்மணம், இருள். [1, 2: திமஹ்ரஸ்ய ... ; அநகா-ரெ...ஸஹ்ஷஸஹிகெஃவஶி வ—அ. ஸ. iv, 257, 258.]

சிகண்டி—மயில், கோழி, பாலைத்திறத்து ஓர் பண், வீட்டுமனைக் கொன்றோன். [1, 2, 4: ஶிவண்டீ கஹக-டெ...வஹி..., ஸீஷாரொன—அ. ஸ. iii, 418. 3: பிங். vi, 280.]

பகன்றை—சிவதை, கிலுகிலுப்பை. [1: பிங். ix, 249. 'சிவேதை'. 2: பிங். ix, 233.]

சகுந்தம்—பறவைப் பொது, கழுகு. [1, 2: ஶகுந்தோ விஹகே ஹாஸே—அ. ஸ. iii, 296.]

29\. சகசரிபொற் குறிஞ்சிசகி கூடச்சஞ் சரிப்பாள்
சகநமரைத் தலமகளி ரின்பினரைப் புறமாம்
நிகடநிக ளஞ்சாணைக் கல்லுரைகல் லருகு
நிகளங்கால் விலங்கியாணைக் கிடுசங்கி லிப்பேர்
ககநமறி யக்கூடா ததுதுக்கம் படைவிண்
காடுபுகக் கூடாத தகாதபிலக் குகையாம்
நிகமம்வழி கடைத்தெருநிச் சயம்வேதம் நகரம்
ஞெகிழிகாற் சிலம்புநெருப் புறுவிறகு நெருப்பே.

சகசரி—பொற்குறிஞ்சி, சகி, கூடச்சஞ்சரிப்பவள். [1: ஸ்ரீதா கூரண்டகோ ... ஸஹசரீ :— அ. கோ. II, iv, 75. 2, 3: ஸஹசரீ—ஸ. அக.]

சகநம்—அரைத்தலம், மகளிரின் பின் அரைப்புறம். [1, 2: ஶ்ரோணிஃபலகே ஸ்த்ரியா: பஶ்சாந்நிதம்பம் ஜகநம் கடி:—ஶா. கோ. 429. பஶ்சாந்நிதம்ப: ஸ்த்ரீகட்யா: க்லீபே து ஜகநம் புர:—அ. கோ. II, vi, 74. மூலம் 'முனரைப்புறம்' என்றிருந்ததோ?]

நிகடம்—நிகளம், சாணைக்கல், உரைகல், அருகு. [1: நிகட: (அடுத்த சொல்). 2, 3: நிகஷ: ஶாணஃபலகே—அ. ஸ. iii, 731. 4: ஸமீபே நிகட:—அ. கோ. III, i, 66.]

நிகளம்—கால் விலங்கு, யானைக்கிடு சங்கிலி. [1: நிகல:—ஸ. அக. 2: ஶ்ருங்கலே, ... நிகலோऽஸ்த்ரீ — அ. கோ. II. viii, 41.]

ககநம்—அறியக்கூடாதது[1], துக்கம்[2], படை[3], ஆகாசம்[4], காடு[5], புகக்கூடாதது[6], அகாதபிலக்குகை[7]. [1: கஹநம் — ஸ. அக. 2, 5-7: கஹநம் வநது:கயோ:, கஹ்வரே கலிலே வாச்யவத்—அ. ஸ. iii. 862. 3: அக. 4: ககநம் ... வ்யோம—அ. கோ. I, ii, 1.]

நிகமம்—வழி, கடைத்தெரு, நிச்சயம், வேதம், நகரம். [1-5: நிகமோ: பத: ... வேதநிஶ்சயாத்வவணிக்ஷு: —அ. ஸ. iii, 459.]

ஞெகிழி—காற்சிலம்பு, நெருப்புறு விறகு, நெருப்பு. [1, 2: பிங். x, 563. 3: பிங். i, 44.]

30. அகமிடமுள் ளிராகதுவே டாதிமந மனைவெற்
பரவுத்ரு நானெனலான் மாப்பாவந் துன்பம்
பகமுயற்சி புகழறங்கொக் கிச்சைவைராக் கியம்வை
பவம்வீர்யம் ஞானமுத்தி யோனிசிவ மல்லி
சிகரமர நுனிபுளக மலையுச்சி யுயர்ச்சி
சிரசுமா துளவிதைநேர் மாமணித்துண் டப்பேர்
தகர்கிடாய் சுறுமீனுண் குஞ்சரம்யா ளியினுண்
சகலமெல்லா மரவுரிதுண் டந்தோலுஞ் சாற்றும்.

அகம்—இடம்[1], உள்[2], இராகதுவேடமுதலியன[3], மனம்[4], வீடு[5], மலை[6], பாம்பு[7], மரம்[8], நானெனல்[9], ஆன்மா[10], பாபம்[11], துன்பம்[12]. [1, 9, 10: ஸ. அக. 2, 4, 5: பிங். x, 2. 6-8: [illegible] — வி. ப்ர. [illegible], 2. 3, 11, 12: [illegible] — வி. ப்ர. [illegible], 1.]

பகம்—முயற்சி[1], புகழ்[2], அறம்[3], கொக்கு[4], இச்சை[5], வைராக்கியம்[6], வைபவம்[7], வீர்யம்[8], ஞானம்[9], முத்தி[10], யோனி[11], சிவமல்லி[12]. [1-3, 5-11: [illegible] — அ. ஸ. ii, 36. 4, 12: [illegible] — அ. ஸ. ii, 12.]

சிகரம்—மரநுனி, புளகம், மலையுச்சி, உயர்ச்சி, தலை, மாதுளை விதை போன்ற பெரிய மணித்துண்டம். [1-4, 6: [illegible] — அ. ஸ. iii, 604, 605. 5: பிங். v, 336.]

தகர்—கிடாய், சுறுமீன், ஆண்யானை, ஆண்யாளி. [1-4: கருவாடும் வேழமும் யாளியுஞ் சுறுவும், தகரெனு நாமஞ் சாற்றப் பெறுமே—பிங். viii, 254.]

சகலம்—எல்லாம், மரவுரி, துண்டம், தோல். [1: [illegible] — அ. கோ. III, 1, 65. 2-4: [illegible] ... , [illegible] — அ. ஸ. iii, 678.]

31. சகளம்நீ லாம்பரம்வெள் ளாட்டாண்கள் ளுருண்டை
தணியற்பிட் டிருப்படலா மத்தைமருட் காரை
சிகிகேதுக் கோளொருது குதிரைகூட் டொளது
சேவன்மயில் விருக்கமம்பு தீயெனவொன் பான்பேர்

சகிதங்கூ டப்பட்ட தஞ்சுவது மாகும்
சகைபூமி கற்றூழை நன்னாறி குறுட்டை
சிகைகிரணஞ் சுவாலைமரச் சினைவிழுது கவளம்
செங்காந்தள் குடுமிமயிற் சூட்டுமுதன் மையுமே.

சகளம்—நீலவஸ்திரம்[1], வெள்ளாட்டினுண்[2], கள்[3], உருண்டை[4], தணியற்பிட்டு[5], உருப்படல்[6], ஊமத்தை[7], மருட்காரை[8]. [1, 2: ஊமமஒஹா-ெம..., ஊமமஂ கூ நீஒவெஸ—அ. ஸ. iii, 642. 3, 5, 7, 8: ஐமஜொ ஐஷூ-ஜூ-ஸெ; ஜெஷூகெ கிகவெ விஷூஜெ—அ. ஸ. iii, 642, 643. 4: 6:]

சிகி—கேது[1], எருது[2], குதிரை[3], சூட்டுள்ளது[4], சேவல்[5], மயில்[6], மரம்[7], அம்பு[8], தீ[9]. [1-9: ஶிவீ ஜூஒெள வூகெஷ கெகூ-ஹூெஷ ஶ௦ெர; வஹாவகி வஶீவெ ஜயஹெர கூக்கூ-ெட ஊமெய—அ. ஸ. ii, 282, 283.]

சகிதம் — கூடப்பட்டது, அஞ்சுவது. [1: ஸஊிக—ஸ. அக. 2: வகிக—ஸ. அக.]

சகை—பூமி, கற்றூழை, நன்னாறி, குறுட்டை [1, 2: ஸஜொ... ஸியாஜூ...; ... கூஊரீ வூயிவீஷ வஜெ. ஊ, 10, 11. 3, 4:]

சிகை—கிரணம்[1], சுவாலை[2], மரக்கொம்பு[3], விழுது[4], கவளம்[5], செங்காந்தள்[6], குடுமி[7], மயிற்சூட்டு[8], முதன்மை[9], [1-4, 6-9: ஶிவா... வஹாயா௦ கெகிவஹாவூயாமயொ:, ஜூாலாயா௦ லாஜஒிகாயா௦ ஶிஶாஶாவாவூணிஷவி—அ. ஸ. ii, 27. 5: அக.]

32. சகச முடன்பிறந் ததுதன் னியல்பு
விகசித மலர்ச்சி நடுவா மென்னகை
விகநம் பஞ்சை யெஃகும் விற்கொலை
தகர மயிர்ச்சாந் தோர்மர மீயம்.

சகசம்—உடன்பிறந்தது, தன்னியல்பு. [1, 2: ஸஊஜ: ஸஊஸஜூெவ; நிஸெஜூ வ—அ. ஸ. iii, 139, 140.]

விகசிதம்—அலர்ச்சி, நடுவாம் மென்னகை. [1: விகஸிதழ—ஸ. அக. 2: ஜயூஜ: ஸூாஜூஊஸிக௦—அ. கொ. I, vii, 35.]

விகநம்—பஞ்சைக் கொட்டும் வில், கொலை. [1, 2: விஊநந௦ கூ விஜூெந; வயெ—அ. ஸ. iv, 192, 193.]

தகரம் — மயிர்ச்சாந்து, ஓர் மரம், சயம். [1: பிங். vi, 212, 2: நதூராவரெ த-ை தமர:—மெவ. 61, 388. 3: அக. நி. 118.]

33. அகர முதலெழுத் தந்தணர் சிரேணியூர்
அகரு காரகி லிருவீ டகினுமாம்
சிகழிகை பூந்தார் மலர்முடி வாசிகை
சுகிர்தம் புண்ணியஞ் சுபநற் செய்கையே.

அகரம் — முதலெழுத்து, பிராமணர்தெரு, ஊர். [1, 2: அக. 3: திவா. v, 92.]

அகரு—காரகில், இருவீடு என்னும் மரம், அகில். [1-3: வம்ஶிகாகரு ஸமெளஹ வெள; ஸிம்ஹவாயார்—ஸ. வஸ. iii, 513, 514.]

சிகழிகை—பூமாலை, மலர்முடி, வாசிகை. [1-3: பிங். (x, 484) யிற் சிகழிகை 'மயிர்முடி வாசிகை கோவை சிகழிகை' யெனக் கூறப்பட்டது. இதற்குப் பொருள் மயிர்முடி, தொடுத்தமாலை, கோத்தமாலை யென்றெழுதப்பட்டுளது. பிங். (vi, 220) யில் கோத்தமாலை யென்ற தலைப்பின்கீழ் 'சிகழிகை படலை வாசிகை தொடையல்' என்று வந்தது. திவா. (iv, 208) வாசிகையை 'மாலை சிகழிகை வாசிகை தொடைய லாகுமெனப் வறிந்திசி னோரே' என்றது. சூடா. (xi, க, 2) 'சிகழிகை மயிர்மு டிப்பேர் சிறந்த வா சிகைதே மாலை' யென்றது; இதற்குப் பொருள் எழுதியோர் மயிர் முடி, சிகைமாலை, பூமாலை யென்றெழுதினர். வாசிகை யென்பதென்ன? மூலத்தில் மயிர்முடி யென்றிருக்கற்பாலது மலர்முடியெனப் பிரதிசெய் தோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டது போலும். இன்னும், பிங். (ix, 377) யில் சிகழிகை சிகைமாலையின் பெயராகவுங் கூறப்பட்டது.]

சுகிர்தம் — புண்ணியம், சுபம், நற்செய்கை. [1-3: ஸுக்ருதம் த்ரி ஶுபெ புண்யெ ஸுவிஹிதெ—ஸ. வஸ. iii, 804.]

34. விகிர்தியொ ராண்டு பேதம் விகுதி
நெகிழ்தல் குழைதல் மலர்தல் தளருதல்
மகிழ்நன் மகிழ்வோன் மருதத் தலைவன்
நகுத லொளிர்த ருகழ்த னகைத்தல்.

விகிர்தி—ஓர் ஆண்டு, மாறுபாடு, விகுதி. [1: விக்ருத:—ஸ. அக. 2: விக்ருதி—ஸ. அக. 3: விக்ருதி—ஸ. வியாகரண வழக்கு.]

நெகிழ்தல்—குழைதல், மலர்தல், தளர்தல். [1, 2: அ. வி. நி. 49. 3: வழக்கு.]

மகிழ்நன்—மகிழ்வோன், மருதநிலத்தலைவன். [1: அக, 2: திவா. ii, 140.]

நகுதல்—ஒளிர்தல், இகழ்தல், நகைத்தல். [1: திவா, viii, 57. 2: பிங். vii, 120. 3: அக.]

35. ககுபந் திசைதந் திரித்தடை மருது
சுகுமா ரம்வெண் கரும்பு மிருது
தகையே பெருமை தன்மை யிளைப்பு
புகையோ சனைதீப் புறப்படு மாவி.

ககுபம்—திசை, தந்திரித்தடை, மருதமரம். [1: திஶஸ்து ககுப:—அ. கோ. I, iii, 1. 2, 3: ககுபோ வீணாப்ரஸேவே...அர்ஜுநத்ருமே—அ. ஸ. iii, 446.]

சுகுமாரம்—வெண்கரும்பு, மிருது. [1, 2: ஸுகுமாரஸ்து கோமலே, புண்ட்ரேக்ஷௌ—அ. ஸ. iv, 285.]

தகை—பெருமை, தன்மை, இளைப்பு. [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 257. 3: அ. வி. நி. 19.]

புகை—யோசனைதூரம், தீயிற் புறப்படும் ஆவி. [1: திவா. v, 240. 2: சூடா. xi, க, 7.]

36. யுகந்தரம் பழுபா கனும்பார் மரமுமாம்
சுகந்திநன் மணமுள தேலா வாலுகம்
திகம்பரன் சினவரன் சிவனிரு வாணிபேர்
முகுந்தமோர் நிதிகுந் துருவெள் ளிரதமே.

யுகந்தரம்—பழுபாகல், நுகங்கோக்குந் தடி. [1: 2: கூபரோ நா யுகந்தர:—வை. 115, 264.]

சுகந்தி — நன்மண முள்ளது, ஏலாவாலுகம். [1: ஸுரபி: ஸுகந்தி:—அ. கோ. I, v, 11. 2: எலுவாலுகம் ... ஸுகந்தி—அ. கோ. II, iv, 121.]

திகம்பரன் — சினவரன், சிவன், நிர்வாணி. [1-3: திகம்பரஸ்து ஸம்ஸாரே;...க்ஷபணகே ஸர்வஜ்ஞநிர்வாணதேவயோ:—அ. ஸ. iv, 257, 258.]

முகுந்தம்—ஓர் நிதி, குந்துருக்கம், இரசம். [1, 2: முகுந்தோ நிதிபேதே ... குந்துரோ — மே. ஓ., 38. 3: முகுந்த: ... பாரதே—வி. ப்ர. ஓ., 32.]

37\. புகார்கழி முகங்கா விரிப்பூம் பட்டினம்
குகூல முமித்தீத் தறிநிரப் பியகுழி
துகூல மென்பவெண் பட்டுமென் றாசுமாம்
அகோரஞ் சிவன்முகத் தொன்றஞ் சாமையே.

புகார்—கழிமுகம், காவிரிப்பூம் பட்டினம். [1: திவா. v, 51. 2: பிங். iv, 24.]

குகூலம்—உமித்தீ, தறி நிரப்பிய குழி. [1, 2: குகூலஸ்து துஷாநலே; ஶுக்லவஸ்த்ரே து—அ. வ. iii, 633, 634.]

துகூலம்—வெண்பட்டு, மென்றாசு. [1, 2: துகூலம் ஸூக்ஷ்மவாஸஸி, க்ஷௌமவஸ்த்ரே—அ. வ. iii, 649.]

அகோரம் — சிவன் ஐம்முகத்தொன்று, அஞ்சாமை. [1: பிங். ii. 7. 2: அகோர—ஸ. அக. 'பயங்கரமின்மை'. கோரம் அகோரம் இரண்டும் அக. யில் பயங்கர முடைமை யென்னும் ஒரு பொருளனவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அகோரத்திற்கு அப் பொருள் மங்கலவழக்கு. அகோரம் பயங்கரமின்மை யென்னும் பொருளதாகவுங் காட்டப்படுகின்றது. இங்கு அஞ்சாமை மங்கலவழக்குப் பொருளைத் தழுவியதாகத் தோன்றுகின்றது; தான் பயங்கர ஸ்வரூபியாயின் அஞ்சாமை யுடையனுமாவன். 'அகோர வீரபத்திரன்' என்னும் வழக்கும் நோக்குக.]

38\. பக்கண மூறு காய்தின் பனவேடச் சேரி யென்ப
முக்கணன் கணேசன் வீர பத்திரன் மகேசன் முப்பேர்
உக்கம்பே ரால வட்ட மிசைப்பிட பமுமு ரைப்ப
சொக்கந்தூய் தெழில்கீ தப்பேர் சுக்கிரன் கனலோ ரேர்கோன்.

பக்கணம்—ஊறுகாய், தின்பன, வேடச்சேரி. [1: 2: லக்ஷணம்—ஸ. அக. 3: பக்ஷண:—ஸ. அக.]

முக்கணன்—கணேசன், வீரபத்திரன், சிவன். [1: பிங். ii, 1. 2: பிங். ii, 22. 3: பிங். ii, 2.]

உக்கம்—போாலவட்டம், இடை, இடபம். [1: பிங். vi, 601. 2: சூடா. ii, 88. 3: உக்ஷா ... வ்ருஷப:—அ. கோ. II, ix, 59.]

சொக்கம்—தூய்து, அழகு, கீதம், [1, 2: அக. 3: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 73 உரையில் சொக்கம் நிருத்தவகை யெனக் கூறப் பட்டது.]

சுக்கிரன்—அக்கினி, ஓர் கோள். [1, 2: ஶுக்ர: காவ்யே³஽நலே—வி. ஶ்ரு. ந, 51.]

39. பொக்கம்பொய் பொலிவு மிக்காம் பொக்கென்ப பதர்குற் றப்பேர்
செக்கர்செவ் வான்சி வப்பு மக்கண்மா னுடர்சி றூராம்
எக்கலெக் குதலே றற்பேர் எஃகமா யுதம்வேல் சக்ரம்
நிக்கிர கம்மொ டுக்க மெல்லைபந் தகமு மேரும்.

பொக்கம்—பொய், பொலிவு, மிகுதி. [1: பிங். vii, 131. 2: பிங். vii, 475. 3: அக. நி. 183.]

பொக்கு—பதர், குற்றம். [1: வழக்கு. 2: அக.; திவா. viii, 176—பிங். vii, 103; சூடா. viii, 58: 'போக்கு'.]

செக்கர்—செவ்வானம், சிவப்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 48.]

மக்கள்—மானுடர், சிறூர். [1: திவா. ii, 161. 2: அக.]

எக்கல்—வயிற்றை எக்குதல், ஏறுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 24.]

எஃகம்—ஆயுதம், வேல், சக்கிரம். [1: சூடா. vii, 16. 2: திவா. vii, 13. 3: திவா. vii, 4.]

நிக்கிரகம்—ஒடுக்குகை, எல்லை, பந்தகம். [1: நிக்³ரஹ:—ஸ. அக. 2, 3: நிக்³ரஹ:, பௌ⁴லிகெ ... ஸீமனி—ஸ. ஸ. iii, 760.]

40. சக்கிரங் கோண்வ ரைந்த மந்திரத் தகடி ராசிச்
சக்கிரந் தேசந் தேர்க்கால் சலநிதீர்ச் சுழியோ டாணைச்
சக்கிரந் திரிகை செக்குச் சமூகம்வெட் பாலை சேனை
சக்கிர வாக மோரா யுதம்வட்ட மெனமூ வைம்பேர்.

சக்கிரம்—கோணம் வரைந்த மந்திரத்தகடு[1], இராசிச் சக்கிரம்[2], தேசம்[3], தேர்க்கால்[4], கடல்[5], நீர்ச்சுழி[6], ஆஞ்ஞாசக்கிரம்[7], திரிகை[8], செக்கு[9], சமூகம்[10], வெட்பாலை[11], சேனை[12], சக்கிரவாகப்புள்[13], சக்கிராயுதம்[14], வட்டம்[15]. [1, 2, 7, 9, 15: சக்ரம்—ஸ. அக. 3, 4, 6, 8, 10, 12, 13: சக்ரம் ... ரதா²ங்கே³, ஸமூஹாம்ப⁴ஸோராவர்தே ராஷ்ட்ரே ... ஸைன்யகுலாலோபகரணயோ:; ஜலாவர்த்தே ... சக்ர: கோகே—ஸ. ஸ. ii, 405, 406. 11: குடஜ: ஶக்ர:—அ. கோ. II, iv, 66. 14: சக்ரம் ... அஸ்த்ரபே⁴தயோ:—மேதி³. 224, 18. 5: பிங். iv, 137.]

41. வக்கிரங் கொடுமை வட்டந் திருமுதல் வளைவு மாகும்
வக்கிரன் குரூரன் செவ்வாய் சுக்கொரு மருந்து சோகம்
சுக்கிலம் விளர்ப்போர் தாது சுக்கையே மலர்த்தார் விண்மீன்
கைக்கிளை யிசையி னொன்று மொருதலைக் காம மும்பேர்.

வக்கிரம் — கொடுமை, வட்டம், திரும்புதல், வளைவு. [1, 3, 4: வக்ரம் வ்யாவித்தே வக்ர: காடிலெ க்ரூர... — அ. ஸ. ii, 441. 2: சூடா. xi, க, 8.]

வக்கிரன் — குரூரன், செவ்வாய். [1, 2: வக்ர: ... க்ரூரமௌமயோ: — அ. ஸ. ii, 441.]

சுக்கு — ஒரு மருந்து, சோகம். [1: ஶுண்டி, ஶுண்டிராஜ்ஞீ — ஸ. அக. 2:]

சுக்கிலம் — விளர்ப்பு, எழுதாதுள் ஒன்று. [1: ஶுக்ல: — அ. கோ. 1, v, 12. 2: ஶுக்லம் வ்யாநயாகா: — வெ. 182, 222. ஸ. அக.]

சுக்கை — பூமாலை, நட்சத்திரம். [1: திவா. iv, 254. 2: பிங். ii, 177.]

கைக்கிளை — ஏழிசையி னொன்று, ஒருதலைக்காமம். [1: திவா. x, 158. 2: திவா. viii, 95.]

42. தெக்க ணஞ்செய் யுளின்றொடர்ச்சி தெற்குச் சாளமாம்வலப்பால்
அக்க மாலை யருந்ததியோ டுருத்தி ராக்க மணிமாலை
கக்கம் பாவம் கிளைக்கொடிபுல் லுலர்கான் மூறு கைம்மூலம்
சிக்கல் மெலிதலகப்படுதல் செக்கோ ரியந்தி ரஞ்சதையம்.

தெக்கணம் — செய்யுளின் தொடர்ச்சி, தெற்கு, சாளமரம், வலப்பக்கம். [1-4: தக்ஷிணஸ்து ஸரளே நாயகாந்தரே, தக்ஷோऽபஸவ்யே வாமே — அ. ஸ. iii, 196. இங்குக் காணும் பொருள்களுள் ஸரளநாயகாந்தரே என்பது செய்யுளின் தொடர்ச்சியோடு ஒருவாறு பொருந்துவது. ஶா. கொ. (180) மும் ஸரளநாயகாந்தரே யென்னும் பொருளையுந் தருகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இத்தொடர்க்கு ‘பிறர் மனத்துக்கிசைய நடப்பவன்’ என்னும் பொருளே சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. மெ. யில் தக்ஷிணோ தக்ஷிணாக்ஷேதஸரளநாயகாந்தரே என்று வந்தது. ஸர இன்றித் தொடர் வருமிடத்தும் தன்னிஷ்டப்படி நடப்பவன், பிறர் அபிப்பிராயம்போல் நடப்பவன் என்றிருவிதமாகவே பொருள் சொல்லுகின்றனர்.]

அக்கமாலை—அருந்ததி, உருத்திராட்சமணிமாலை. [1, 2: அக்ஷமாலா த்வக்ஷஸூத்ரே வஸிஷ்டஸ்ய ச யோஷிதி—அ. ஸ. iv, 286.]

கக்கம்—பாபம், இளைக்கொடி, புல், உலர்காடு, புதல், கைம்மூலம். [1, 3-6 : கக்ஷோ வீருதி தோர்மூலே ... ஶுஷ்கவநே த்ருணே பாபே—அ. ஸ. ii, 546. 2: கக்ஷ:—ஸ. அக.]

சிக்கல்—மெலிதல், அகப்படுதல். [1: சூடா. ix, 61. 2: அ. வி. நி. 24.]

செக்கு—ஓர் இயந்திரம், சதய நட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 100.]

43. தக்கன் றெரிந்தோ னோர்பிரசா பதியு தாச னன்சமர்த்தன்
உக்கி ரன்வீ ரேசனரன் சதுர்த்தை யரன்மன் னருக்குதித்தோன்
இக்கு கந்தை நீர்முள்ளி நெருஞ்சி நாணல் வெள்ளீறில்
இக்கு வாகு குந்துருக்கம் பிசினே ரிராசன் பேய்ச்சுரையே.

தக்கன்—தெரிந்தோன், ஓர் பிரசாபதி, அக்கினி, சமர்த்தன். [1, 3: ஸ. அக. 2, 4: தக்ஷ: ப்ரஜாபதௌ...படௌ—அ. ஸ. ii, 550.]

உக்கிரன்—வீரபத்திரன், சிவன், சூத்திர ஸ்திரீயிடத்து க்ஷத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன். [1: பிங். ii, 22. 2, 3: உக்ர: க்ஷத்ரியத: ஶூத்ரா-ஸுதேச...ருத்ரயோ:—அ. ஸ. ii, 386.]

இக்குகந்தை—நீர்முள்ளி, நெருஞ்சி, நாணல், வெள்ளீறில். [1-4: இக்ஷுகந்தா காஶேக்ஷ்வாலீகோகிலாக்ஷேஷு கோக்ஷுரே—அ. ஸ. iv, 161.]

இக்குவாகு—குந்துருக்கம்பிசின், ஓர் இராசன், பேய்ச்சுரை. [1: 2, 3: இக்ஷ்வாகு: கடுதும்ப்யாம் ஸ்ரீ ஸூர்யவம்ஶ்யந்ருபே புமாந்—மே. க, 50.]

44. அக்கங்க ணைம்புலன்ஞா னம்வழக்குச் சகட
மச்சுக்கார் பலங்கவறு தான்றிசுவர்ச் சினைப்பேர்
சிக்கமெலி வுறிசிப்புக் குடுமிசிறைச் சாலை
செக்கர்வா னிறத்தோன்வீ ரேச்சுரன்ம கேசன்
பக்கமயிர்த் திரள்சிறகு சகாயநட்புக் கிரகம்
படையடுப்பின் றொளையுறுப்புத் திரள்பூர்வா பரமென்
பக்கம்விலாப் புறஞ்சாத்தி யமரசுவா வருக்கம்
பகைமாதப் பாதிபித்தி சமீபம்பா ரிசமே.

அக்கம்—கண்[1], ஐம்புலன்[2], ஞானம்[3], வழக்கு[4], சகடம்[5], அச்சு[6], காற்பலம்[7], கவறு[8], தான்றி[9], சுவர்ச்சிகை[10]. [1: திவா. ii, 206. 2-10: அக்ஷோ ரதஸ்யாவயவே வ்யவஹாரே விபீதகே, பாஶகே ஶகடே கர்ஷே ஜ்ஞாநே..; அக்ஷம் ஸௌவர்சலே...ஹ்ருஷீகே—அ. ஸ. ii, 543, 544. அச்சு-தேரச்சு. சுவர்ச்சிகை-ஓர் உப்பு.]

சிக்கம்—மெலிவு, உறி, சீப்பு, குடுமி, சிறைச்சாலை. [1, 5: அக. 2, 3: திவா. xi, 292. 4: பிங். x, 486.]

செக்கர்வாணிறத்தோன் — வீரபத்திரன், சிவன். [1: சூடா. i, 22. 2: அக.]

பக்கம்—மயிர்த்திரள்[1], சிறகு[2], சகாயம்[3], நட்பு[4], கிரகம்[5], படை[6], அடுப்பின் துளை[7], உறுப்பு[8], திரள்[9], பூர்வம் அபரமென்னும் பக்கம்[10], விலாப்புறம்[11], சாத்தியம்[12], அரசுவா[13], வருக்கம்[14], பகை[15], மாதப்பாதி[16], சுவர்[17], சமீபம்[18], பாரிசம்[19]. [1-3, 5-8, 12-16, 19: பக்ஷோ மாஸார்த்தே க்ருஹஸாத்யயோ:; சுல்லீரந்த்ரே பலே பார்ஶ்வே வர்க்கே கேஶாத் பரஸ்ஸமே, விரோதே விஶாயே ஸஹாயே ராஜகுஞ்ஜரே— அ. ஸ. ii, 551, 552. 4, 17, 18: பக்ஷ: ... ஸகி...பித்திஸமீபயோ:—மா. ர. ii, 483. 9: பக்ஷ:—ஸ. அக. 10: பக்ஷௌ பூர்வாபரௌ—அ. கோ I, iv, 12. 11: ஸ. அக.]

45. அக்கரம்விண் ணெழுத்துமுத்தி யறந்தவமிக் காண்மா
அக்குவிடை யின்முரிப்புச் சங்குமணி யெலும்பாம்
நக்கனிரு வாணிசமண னன்சிவன்வக் கிப்போன்
நக்கிரம்வா யிலினிடுமேற் படிமராமாண் முதலை
விக்கிரகம் சமர்பிரிப்புச் செயலுடல்வித் தாரம்
விக்கிரம மிகுவலிசம் பத்துக்கால் வைப்பாம்
அக்கிரமுக் கியமுற்றம் பரிமாணம் பலமுன்
னுதிதிரள் சிரேட்டநுனி மதிலதிக மேலாம்.

அக்கரம்—ஆகாசம், எழுத்து, முத்தி, அறம், தவம், பரமாத்மா. [1-6: அக்ஷரம் ஸ்யாதபவர்க்கே பரப்ரஹ்மவர்ணயோ:; தபஸி யஜ்ஞசவ்யோ: — அ. ஸ. iii, 509, 510.]

அக்கு—எருத்தின் முரிப்பு, சங்குமணி, எலும்பு. [1, 2: பிங். x, 6. 3, அக.]

நக்கன் — நிர்வாணி, சமணன், சிவன், வந்திப்போன். [1, 2, 4: நக்நோ விவாஸஸி; ஊமயெ க்ஷபணகெ உ—அ. ஸ. ii, 267, 268. 3: திவா. i, 1.]

நக்கிரம்—வாயிலினிடு மேற்படிமரம், ஆண்முதலை. [1. 2: நக்ரம் ... ஊாஙணோ:; நக்ரா யாஷஸி—அ. ஸ. ii, 423, 424.]

விக்கிரகம் — போர், பிரிப்புச்செயல், உடல், வித்தாரம். [1-4: விக்ரஹோ யுயி விஸ்தாரெ ப்ரவிஹாமஸரீரயோ:—அ. ஸ. iii, 764.]

விக்கிரமம் — மிகுவலி, சம்பத்து, கால்வைப்பு. [1-3: விக்ரஊ: ஸக்திஸம்பத்தி; க்ராமெ கூ உ—அ. ஸ. iii, 465, 466.]

அக்கிரம்—முக்கியம்[1], பற்றுக்கோடு[2], பரிமாணம்[3], ஓர் நிறை[4], முன்[5], ஆதி[6], திரள்[7], சிரேட்டம்[8], நுனி[9], மதில்[10], அதிகம்[11], மேல்[12]. [1: அக்ரம் ... ப்ரயாநயோ:—உ. கொ. 695. 2-9, 11, 12: அக்ரம் பூா: ப்ரயமெஉயிகெ, உபாஷ்ராஷ்வெந ஸ்ரேஷ்டெ பரிஊாணெ பஅஸ்ரு உ; ஸம்யொகெ ப்ராகெருஉவி—அ. ஸ. ii, 381, 382. பலபரிமாண மென்று கோசங்களில் வருவது இங்குப் பலம் பரிமாண மென்று இரண்டு பொருளாக வந்திருக்கின்றது. ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த கோசாந்தரங்களில் பலம் பரிமாணமென்னும் பொருள்கள் பாடபேதங்களால் இருந்தன போலும். 10:]

46. *சுக்கிரங்கள் விந்திரியங் காடிநீர் கண்ணோய்*
சுகிர்தம்பொன் புளிவஞ்சி புளியானி மாதம்
சக்கிரிசெக் கான்குயவன் சக்கிரவா கப்புட்
சற்பஞ்சக் கிரவேந்தன் சக்கிரபா ணியும்பேர்
கொக்குமா மாமூல நாள்பரியோர் பறவை
குக்குடந்தீப் பொறிகோழி கானுங்கோ ழியுமாம்
பக்குமம்பூ விதழிமையின் மயிர்பூந்தா திறகு
பஞ்சினூ லாதியினுண் ணுனியடுப்பின் றொளேயே.

சுக்கிரம்—கள்[1], விந்து[2], காடி[3], நீர்[4], கண்ணோய்[5], சுகிர்தம்[6], பொன்[7], புளிவஞ்சி[8], புளி[9], ஆனிமாதம்[10]. [1, 4, 6, 7: ஸுக்ரம் ... பு-ணெ ஙுகெ ஸுஙாஊுகொ:—நா. ங. ii, 365. 2, 5, 10: ஸுக்ஷு ... ஜெஷ்டெஊாஸெ ...; ஸுக்ரம் கு ஙெகொஉக்ஷிஙுஜோ:— அ. ஸ. ii, 452, 453. 3: 8, 9: உுக்ஷெஉஉவெகஸெ—அ. ஸ. ii, 409.]

சக்கிரி—செக்கான், குயவன், சக்கிரவாகப்புள், சர்ப்பம், சக்கரமுடைய அரசன், திருமால். [1: பிங். v, 80. 2-6: '𑌚𑌕𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑍇 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌮𑍁𑌦𑍀:—அ. கோ. (1, viii, 7.) வியாக்கியாசுதை யென்னும் உரையிற் காணப்படுகிறது.]

கொக்கு—மாமரம், மூலநட்சத்திரம், குதிரை, ஓர் பறவை. [1-4: பிங். x, 400.]

குக்குடம்—தீப்பொறி, கோழி, காணுங்கோழி. [1-3: 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌭𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌚𑍂𑌡𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—அ. ஸ. iii, 147.]

பக்குமம்—பூவிதழ், இமைமயிர், பூந்தாது, இறகு, பஞ்சிநூலாதியின் நுண்ணிய நுனி, அடுப்பின் துளை. [1-5: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌲𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌣𑍀𑌯𑌸𑌿—அ. ஸ. ii, 270. 6: [illegible] 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 [illegible]—நா. ரு. ii, 276.]

47. **பக்ககம் பாரிசம் பக்க வாயிலாம்**
தெக்கண னன்மனத் தவன்றி யாகிபேர்
அக்கதம் பொரியவை யரிசி தானியம்
பக்கதி புட்சிற கடிமு தற்றிதி.

பக்ககம்—பாரிசம், பக்கவாயில். [1, 2: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃—வி. ப்ர. க, 136.]

தெக்கணன்—நல்மனத்தவன், தியாகி. [1, 2: 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣—ஸ. அக.]

அக்கதம்—பொரி, யவையென்னுந் தானியம், அரிசி, தானியம். [1-4: 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾 𑌲𑌾𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾 𑌯𑌵𑍇—மெ. 258, 27.]

பக்கதி—பறவைச்சிறகடி, முதற்றிதி. [1-2: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌; 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑍇—அ. ஸ. iii, 268, 269.]

48. **உக்கிர கந்தம்வெள் ளுள்ளி யிங்குவாம்**
உக்கிர கந்தை யோமம் வசம்பெனும்
திக்கெனல் புகலிடம் திசையு தாரணம்
சிக்குரு வெனலிலைக் கறிமு ருங்கையே.

உக்கிரகந்தம்—வெள்ளுள்ளி, பெருங்காயம். [1: 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃—ஸ. அக. 2. 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿—ஸ. அக.]

உக்கிரகந்தை — ஓமம், வசம்பு. [1: உக்ரகந்தா5ஜமோதாயாம் வசாயாம்—மே. ய, 45.]

திக்கு—புகலிடம், திசை, உதாரணம். [1: வழக்கு. 2: 'திக் த்ருஷ்டியாம் திஶா ...' இதி ஶப்தார்ணவ:—க. கொ. (I, iii, 1) வியாக்கியாசுதை என்னும் உரையிற் காணப்படுகிறது. 3: திஶ்—ஸ. அக.]

சிக்குரு — இலைக்கறி, முருங்கை. [1, 2: ஶிக்ருஸ்து ஶாகமாத்ரே ச ஶோபாஞ்ஜநமஹீருஹே—மே. ர, 90.]

49. **ஏகுண் டலன்கு பேரன் பலராம னாதி சேடன்**
கேசம் புழுவெ லும்பாம் கேடம் மகதம் பாய்மா
வாகசம் பெரும்பாம் பாரைப் புதல்புனற் பாய்ச்சல் தீயாம்
காகணி காற்ப ணங்காற் கழஞ்சுகான் முழுஞ்சோ கிப்பேர்.

ஏகுண்டலன்—குபேரன், பலராமன், ஆதிசேடன். [1-3: ஸ. அக.]

கேசம்—புழு, எலும்பு. [1, 2: கீகஸஸ்து க்ருமௌ கீகஸமஸ்தி—க. ஸ. iii, 742.]

கேடம்—மகதநேசம், குதிரை. [1, 2: கீகட: ... தேஶஹயேஷு த்ரிஷு—க. ஸ. iii, 146.]

வாகசம்—பெரும்பாம்பு, ஆரைப்புதல், நீர்ப்பாய்ச்சல், நெருப்பு. [1-3 : வாஹஸோஜகரே வாரிநிர்யாணஸூநிஷண்ணயோ:—க. ஸ. iii, 750. 4: வாஹஸோக்நௌ—நா. ர. iii, 453.]

காகணி — கால்பணம், காற்கழஞ்சு, கால்முழம், சோகி. [1-4: காகணீ மாநதண்டஸ்ய பாதேஸ பணஸ்ய ச, க்ருஷ்ணலாயாம் வராடே ச —க. ஸ. iii, 189.]

50. **ஆகதங் குணிதங் கந்தை யடிப்பது பொய்ம்மைச் சொல்லாம்**
தோகதம் வயாநோய் வேட்கை தோகளஞ் சிந்தை யிச்சை
மாகத னிராச மாதின் வணிகற்குப் பவன்று திப்பேர்
ஆகமம் வருகை யோர்நூல் ஆகவஞ் சமர்வேள் விப்பேர்.

ஆகதம்—பெருக்கிக் கண்ட பேறு, கந்தை, அடிப்பது, பொய்ம்மைச்சொல். [1, 3, 4: ஆஹதம் து ம்ருஷார்த்தகே, குணிதே தாடிதே ஆஹதம் ...,... வஸ்த்ரநவேதரே—மே. த, 90.]

தோகதம்—மசக்கை, வேட்கை. [1, 2: [illegible]—[illegible] I, vii, 28, மகேசுவரர் டீகை.]

தோகளம்—சிந்தை, இச்சை. [1: 2: [illegible] — [illegible]]

மாகதன்—க்ஷத்திரிய ஸ்திரீயிடத்து வைசியனுக்குப் பிறந்தவன், துதிப்போன். [1, 2: [illegible] ... [illegible]; [illegible]—[illegible] iii, 339, 340.]

ஆகமம்—வருகை, ஓர் நூல். [1, 2: [illegible]—[illegible] iii, 463.]

ஆகவம்—போர், யாகம். [1, 2: [illegible]—[illegible] iii, 687.]

51. ஆகமார் பொருதே கப்பே ரேகமே தனிமை யொன்றாம்
ஊகம்வா னரந்த ருக்க முத்தியி னிச்ச யப்பேர்
கோககே யிப்புட் செந்நாய் தவளைசிற் றீந்துங் கூறும்
சாகம்வெள் ளாட்டாண் தேக்கந் தருவிலைக் கறியோர் தீவே.

ஆகம்—மார்பு, தேகம். [1, 2: திவா. xi, 22.]

ஏகம்—தனிமை, ஒன்று. [1, 2: [illegible] ... [illegible] ... —[illegible] 18.]

ஊகம்—குரங்கு, தர்க்கம், உத்தியினிச்சயம். [1: திவா. iii, 49. 2: [illegible]—[illegible] I, v, 3. 3: [illegible]—[illegible] 97, 350.]

கோகம் — சக்கிரவாகப்புள், செந்நாய், தவளை, சிற்றீந்து. [1-4: [illegible] ... [illegible] — [illegible], 80.]

சாகம்—வெள்ளாட்டின் ஆண், தேக்குமரம், இலைக்கறி, ஓர் தீவு. [1: [illegible]—[illegible] II, ix, 76. 2-4: [illegible] ... [illegible]

52. தோகஞ்சா தகப்பு ளற்பங் குலபரம் பரைசு தன்பேர்
மோகமே பழுதஞ் ஞான மூர்ச்சையா சைப்பெ ருக்கம்
வேகமோர் மரம்ப்ர வாக மிந்தியம் விசைநாற் பேராம்
மோகரோ வியருன் மத்தர் மூகனல் கூர்ந்தோ னூமன்.

தோகம் — சாதகப்புள், அற்பம், குலபரம்பரை, மகன். [1, 2: ஸோக: ஸாரஙாகஸ்வயோ:—அ. ஸ. ii, 21. 3, 4: தோகம் ஸநாந-ஸமதயோ:—அ. ஸ. ii, 10.]

மோகம்—பழுது, அஞ்ஞானம், மூர்ச்சை, ஆசைப்பெருக்கம். [1: அக. 2, 3: அவித்யா மோஹமோஹா: — உ. கோ. 952. 4: சூடா. vii, 76.]

வேகம் — ஓர் மரம், பிரவாகம், விந்து, விசை. [1-4: வேகோ ரயப்ரவாஹயோ:; ரேத: கிம்பாகயோர்ஹாவீ—அ. ஸ. ii, 47, 48.]

மோகர்—ஓவியர், உன்மத்தர். [1: சூடா. ii, 28. 2: அக.]

மூகன்—வறியன், ஊமன். [1, 2: உ ... அவாக்தீநஷு—அ. ஸ. ii, 14.]

53. ஆகர முறைவி டத்தோ டாதனப் பூமி கூட்டம்
சீகரங் காகந் தூறல் திவலைசா மரங்கல் லோலம்
சேகரஞ் சூட்டு மாலை சிரமகு டந்தி ரட்சி
ஆகல நம்பி ணித்த லெண்பெருக் குதலா சித்தல்.

ஆகரம் — உறைவிடம், அரதனபூமி, கூட்டம். [1-3: ஆகரோ-ஸ்தாநவெதாவா:—நா. ர. iii, 348.]

சீகரம்—காகம், தூறல், திவலை, சாமரம், அலை. [1, 5: பிங். x, 505. 2, 3: ஶீகர:; வாதாஸ்ருஜலெ ஷு—அ. ஸ. iii, 606, 607. 4: சூடா. xi, க, 15.]

சேகரம்—சிகைமாலை, தலை, மகுடம், திரட்சி. [1: ஶிகாஸ்வாபீ-டஶேகரௌ — உ. கோ. II, vii, 130. 2: திவா. ii, 210. 3: ஶேகர: —ஸ. அக. 4: அக.]

ஆகலநம் — பிணித்தல், எண்பெருக்குதல், விரும்பல். [1-3: ஆகலநம் பரிஸங்க்யாநாபேக்ஷயோர்ப்பந்தநே ச—அ. ஸ. iv, 160.]

54. *காகள மிகுதி சுட்கந் தெரியாச்சொல் களமெக் காளம்*
காகளி தருணப் பெண்கா களங்கண்டத் தெழுமெல் லோசை
ஏகன்மற் றவன்ம கேசன் பிரதான னொருவ னென்ப
பாகனூர் தியையூர் வோனோ ரசுரன்பங் கினன்பு தன்பேர்.

காகளம்—மிகுதி, உலர்ந்தது, தெரியாச்சொல், களம், எக்காளம். [1-3, 5: காஹளம் து ப்ருசே சுஷ்கே அவ்யக்தவாசி ச; ஸமே ச வாத்யபேதே ச—அ. ஸ. iii, 628, 629. 4: காஹல:...;...கலே—மே. ல, 75, 76.]

காகளி—தருணஸ்திரீ, காகளம், கண்டத்தி லெழும் மெல்லோசை. [1: காஹலீ தருணஸ்த்ரியாம்—அ. ஸ. iii, 629. 2: எக்காளம். 3: காகலீ து கலே ஸூக்ஷ்மே த்வநௌ—அ. கோ. I, vii, 2.]

ஏகன்—மற்றவன், மகேசன், பிரதானன், ஒருவன். [1, 3, 4: ஏகோ(அ)ந்ய: கேவல: ச்ரேஷ்ட:—அ. ஸ. ii, 2. 2: ஏக:—ஸ. அக.]

பாகன்—ஊர்தியை யூர்வோன், ஓர் அசுரன், பங்கினன், புதன். [1: வாஹ:—ஸ. அக. 2: பாக:...தைத்யபே:—அ. ஸ. ii, 12. 3: பாகீ—ஸ. அக. 4: திவா. i, 58.]

55. *ஆகிருதி யுருவு டம்பா மாகுலம் வருத்த மோசை*
கோகிலங் குயில்க லப்பை குறைக்கொள்ளி யுலக்கை யென்ப
காகுபா மரச்சொல் கண்ட தோடத்தி னொலிவி காரம்
நாகுவெற் பெருமை யான்சங் கிளமைபுற் றுமா நத்தை.

ஆகிருதி—உரு, உடம்பு. [1, 2: ஆக்ருதி: காயரூபயோ:—ஹா. கோ. 671.]

ஆகுலம்—வருத்தம், ஓசை. [1: பிங். vii, 121. 2: திவா. x, 173.]

கோகிலம்—குயில், கலப்பை, குறைக்கொள்ளி, உலக்கை. [1, 3: கோகிலாவலாதகயோ:—நா. ர. iii, 392. 2, 4: கோகில:; ஹலே முஸலே ச—அ. ஸ. iii, 687, 688.]

காகு—பாமரச்சொல், கண்டதோடத்தின் ஒலி விகாரம். [1:
2: காகு: ஸ்த்ரியாம் விகாரோ ய: சோகபீத்யாதிபிர்த்வநே:—அ. கோ.

நாகு—மலை[1], எருமை[2], பசு[3], சங்கு[4], இளமை[5], புற்று[6], காட்டுப் பசு[7], நத்தை[8]. [1, 6: நாகஃ: ... வருக்ஷியாவலீகயோ: ஸ்நீ௰ — மே. க, 27. 2, 3: திவா. iii, 86. 4, 8: திவா. iii, 209. 5: திவா. viii, 204. 7:]

56. பாகுவெல் லம்ப ருப்புக் குழம்புபாக் குப்பா கன்பேர்
வாகுதோ ளழகா மென்ப வாகையோர் மரந்தோள் வெற்றி
சாகைதோ ளருகு வேதப் பங்கிரி தகிகொம் பர்ப்பேர்
தோகைவால் மயில்முன் றானை துவசம்புட் சிறகு மாமே.

பாகு—வெல்லம், பருப்புக்குழம்பு, பாக்கு, பாகன். [1, 2: பிங். x, 776. 3: சூடா. xi, ண, 8. 4: அக.]

வாகு—தோள், அழகு. [1: திவா. ii, 189. ஸ்ஜலாஹ் ஸ்வெ-லெஷா லொ: ஸாக—அ. கொ. II, vi, 80. 2: சூடா. xi, க, 13.]

வாகை—ஓர் மரம், தோள் வெற்றி. [1: பிங். ix, 94. 2: பிங். vii, 9. தோள் வலியாற் பெறும் வெற்றி.]

சாகை—தோள், அருகு, வேதப்பகுதி, கடுக்காய், மரக்கிளை. [1-3, 5: மாவா உஃரோமெ வெஷாமெ ஸ்ஜெ...,அகிுகெ—அ. ஸ. ii, 26. 4: மாவா—ஸ. அக.]

தோகை—வால், மயில், முன்றானை, கொடி, பறவைச் சிறகு. [1: திவா. iii, 112. 2: திவா. iii, 148. 3: திவா. vii, 284. 4: பிங். vi, 197. 5: பிங். viii, 84.]

57. நீகாச முறுதி யொப்பாம் பூகேச மால்நீர்ப் பாசி
நாகாதி பதிசு ரேசன் வாசுகி நாற்கோட் டியானை
ஆகார முருவ முண்டி மெய்தெரி யாக்க ருத்தாம்
மாகாலன் மாசாத் தன்றன் படைத்தலை வன்மா தேவன்.

நீகாசம்—உறுதி, ஒப்பு. [1, 2: நீகாமோ நிஸ்வெ தஃவெ—அ. ஸ. iii, 716.]

பூகேசம்—ஆலமரம், நீர்ப்பாசி. [1, 2: ஸ்ஃகெஸ: லெஸவெ வடெ—அ. ஸ. iii, 718.]

நாகாதிபதி—இந்திரன், வாசுகி, ஐராவதம். [1: நாகாயிவதி:— ஸ. அக. 2: நாமாயிவதி: — வாஸுகிஸ் ஸஜாராஜ: என்னும் அ. கொ. I, viii. 4 ஆதாரமாதல் வேண்டும். 3: நாமாயிவதி:. யானைகளுள் தலைமைபெற்ற தென்பது பொருள்.]

ஆகாரம் — உருவம், உண்டி, நெய், தெரியாக்கருத்து. [1, 4: ஆகார இங்கிதாகாரைர்ஜ்ஞேய:—ர. வ. iii, 515. 2: ஆஹார: ... ஸோஜ-மேத—பெ. ர, 114. 3: பிங். x, 88.]

மாகாலன் — மாசாத்தன்றன் படைத்தலைவன், சிவன். [1, 2: மஹாகாலோ மஹாதேவோ ... ப்ரமதாதிப—பெ. ஆ, 159.]

58. நாக தந்தம் யானைக்கொம் பதுபோ னாட்டு முளையாணி
ஆக திகமண் ணகழ்கருவி பன்றி பெருச்சா ளியுமாகும்
நாக புட்பம் புன்னாகஞ் சிறுநா கப்பூச் சம்பகமாம்
ஓகம் வெள்ளம் பரம்பரைவீ டிடங்கு றாங்கூத் தின்றுருதம்.

நாகதந்தம் — யானைக்கொம்பு, யானைக்கொம்புபோல் நாட்டும் முளை. [1, 2: நாகதந்த ஹஸ்திதந்தே ... — ர. வ. iv, 112. 2: நாகதந்த ... —மேத. 163, 165.]

ஆகுநிகம்—மண்ணகழ் கருவி, பன்றி, பெருச்சாளி. [1: ஆகுநிக:—ஸ. அக. 2, 3: ஆகுநிகஸ்ஸ்யாத் ... —ர. வ. iv, 4.]

நாகபுட்பம்—புன்னாகம், சிறுநாகப்பூ, சம்பகம். [1-3: நாகபுஷ்ப ... நாககேஸரே—ர. வ. iv, 209.]

ஓகம்—வெள்ளம், பரம்பரை, வீடு, இடம், குறாங், கூத்தின் றுருதம். [1, 2, 5, 6: ஓக: ப்ரவாஹ: ... —ர. வ. ii, 52. 3, 4: ஓகௌ ... —நா. ர. ii, 10.]

59. ஆகம் நெல்வா லம்புமுளை சுணைகாற் றிரக்கங் கருநெய்தல்
சேகம் வளர்க்கும் மிருகம்புள் ளொடுநீ ரிறைக்கை வல்லமையாம்
பேகம் முகில்மண் டூகப்பேர் பேகன் பீரு வோர்வள்ளல்
மேக மோர்நோய் முகில்கோரை வீகம் பூட்டு மோதிரமே.

ஆகம்—நெல்வால்[1], அம்பு[2], முளை[3], சுணை[4], காற்று[5], இரக்கம்[6], கருநெய்தல்[7]. [1, 6: ... —பெ. க, 38. 2, 5, 7: ... —ஸ. அக. 3: ... —ஸ. அக. 4: அக.]

சேகம்—வளர்க்கும் மிருகமும் பறவையும், நீர் இறைக்கை, வல்லமை. [1, 3: ... — ர. வ. ii, 7. 2: ... —ஸ. அக.]

பேகம்—மேகம், தவளை. [1, 2: ஹெகொா ெஃவெ8ணு-ஞக ...—அ. ஸ. ii, 13.]

பேகன்—பயந்தவன், ஓர் வள்ளல். [1: ஹெகொா ... ஹீரு-ஷ-—அ. ஸ. ii, 13. 2 : பிங். v, 82.]

மேகம்—ஓர் நோய், முகில், கோழை. [1: ஜ்வரெ8ஹஸஹாரா:—அ. கொ. II, vi, 56. 2, 3: ெ8வஸு-8-ஸுெக ஜஃஷெ5வி வ—அ. ஸ. ii, 52.]

வீகம்—பூட்டு, மோதிரம். [1: வீமெ8 என்னும் தெலுங்குச் சொல். 2: பிங். vi, 96.]

60\. போகம் வேசை கரிபரியின் பணையம் பொருளி ராச்யமநு
போகம் விளைவு பாம்பினுடல் படம்பா லகம்போ சநஞ்சுகமாம்
யோக முடல்கூட் டாவுமருந் துபாயம் கவசம் நிலைமைபிர
யோகம் விட்கம் பாதிதகம் யுத்தி முயற்சி யியமாதி.

போகம்—வேசை யானை குதிரையின் பணையம்[1], பொருள்[2], இராச்சியம்[3], அநுபோகம்[4], விளைவு[5], பாம்பின் உடல்[6], பாம்பின் படம்[7], காத்தல்[8], போசனம்[9], சுகம்[10]. [1, 6, 7, 10: ஹொமஃ ஸ-வெ ஷூரிஷஜ-கரவெஹஷ ஹணகாயயொ:—அ. கொ. III, iii, 23. மகேசுவரர் உரையில் ‘ஷூரிஷஜெக வணுஷீணாஃ, குஷிஸஜாஜஷூஸூரிகஜகாரா-ணாஂ ஸஜெகா 8-ஞெஜ வாஷெக ஸுரெண வா ஹொமஃ’ என்று வரு வதும் கவனிக்கத் தக்கது. 2, 3, 8, 9: ஹொமஸு- ரூாெஜ ...; யெக ... வாஷகாஸவஹாரயொ:—அ. ஸ. ii, 39, 40. 4: திக. 20. 5: அக.]

யோகம்—உடல்[1], கூட்டாவு[2], மருந்து[3], உபாயம்[4], கவசம்[5], நிலைமை[6], பிரயோகம்[7], விட்கம்பம் முதலிய யோகம்[8], தனம்[9], யுத்தி[10], முயற்சி[11], இயமம் முதலிய யோகாங்கம்[12]. [1-12: யொெமா...; ...ஸஂம-கிரஂ காருணயரஜய-ஷிஷ-, வ:ெஷூரவஜொெம வ ஸஂகாெஹ ஹெஷெஜ யெக; விஷஜாஜாவ-வாெய வ—அ. ஸ. ii, 42-44. விட்கம்ப முதலியன சோதிட வழக்கு. யோகத்தில் பிரதானமான தியா னம் அட்டாங்கத்தில் மற்ற அங்கங்களையுந் தழுவி நின்றது.]

61\. வாகம் நானூற் றுக்குறுணித் தொகைபாய் மாத்தே ரொருதென்ப
ஆக ருடம்விற் பழக்கஞ்சூ ததன்றன் பலகை கவறிழுத்தல்
கோக ருணமோர் தலமோர்பாம் பணிவி ரற்சாண் கோச்செவிமான்.
போக வதிபா தாளாதி யுரக புரிசு காறுபவை.

வாகம்—நானூற்றுக்குறுணித்தொகை, குதிரை, தேர், எருது. [1, 2, 4: வாஹோऽஶ்வஶகடயோ:; வ்ருஷே—ஶா. ஸ. ii, 588, 589. மாநம்-மாந பேதம். 3: வாஹ:—ஸ. அக.]

ஆகருடம்—விற்பழக்கம், சூது, சூதாடுதற்குரிய பலகை, கவறு, இழுத்தல். [1-5: ஆகர்ஷ: பாஶகே யந்த்ராப்யாஸயோ: ஶாரிபலகே ..., ஆக்ருஷ்டௌ ஶாரிபலகேऽபி—ஶா. ஸ. iii, 725.]

கோகருணம்—ஓர் தலம், ஓர் பாம்பு, மோதிரவிரற் சாண், பசுவின் செவி, ஓர் மான். [1, 4: கோகர்ண:—ஸ. அக. 2, 3, 5: கோகர்ணோ ... ஸர்ப்பே ஸாரங்கே ச ...; அங்குஷ்டாநாமிகோந்மாநே—வை. ண, 46, 47.]

போகவதி — பாதாளநதி, நாகர்நகரம், சுகானுபவிப்பவள். [1, 2: போகவதீ ச ஸர்ப்பாணாம் நகரீ ஸரித்யபி—ஶா. ஸ. iv, 125. 3: ஸ. அக.]

62. சாகசமா ராயாமற் செய்தல்வலாற் காரந்
தண்டித்தல் துவேடம்பொல் லாதசெயற் செய்கை
காகமோர் சூதபந்த மோர்மரமோர் தீவோர்
கண்ணுளபுள் ளோரளவை தலைகழுவு தலும்பேர்
நாகம்விண் சுவர்க்கமலை நாகதந்தம் புன்னை
நாகப்பூக் குரங்குகுரு ராசாரந் துத்த
நாகமீ யந்தகரங் கரிசூத பேதம்
நற்றூசோர் கரணமுகில் பெருங்கோரை பாம்பாம்.

சாகசம்—ஆராயாமற் செய்தல், வலாற்காரம், தண்டித்தல், துவேஷம், பொல்லாத செயற் செய்கை. [1-3, 5: ஸாஹஸம் ச த்வேஷ த்வேஷ ...; அவிம்ருஶ்யக்ருதே யஜ்ஞே—ஶா. ஸ. iii, 753, 754. 4: அக.]

காகம்—ஓர் சூதபந்தம்[1], ஓர் மரம்[2], ஓர் தீவு[3], ஓர் கண்ணுள்ள பறவை[4], ஓர் அளவை[5], தலைகழுவுதல்[6]. [1-6: காக: ..., த்வீபபேதே ... ஶிரோऽவக்ஷாலநே த்வீபே; காகம் ... ஸ்நாநபேதே ச யோஷிதாம்—ஶா. ஸ. ii, 4, 5.]

நாகம்—ஆகாசம்[1], சுவர்க்கம்[2], மலை[3], யானைக் கொம்பு[4], புன்னை[5], நாகப்பூ[6], குரங்கு[7], குருராசாரம்[8], துத்தநாகம்[9], ஈயம்[10], தகரம்[11], யானை[12], சூதபேதம்[13], நல்லாடை[14], பதினொருகரணத் தொன்று[15], மேகம்[16], பெருங்கோரை[17], பாம்பு[18]. [1, 2: நாக: த்யு: ஸ்வ—ஶா. ஸ,

i, 10. 3: திவா. v, 16. 4-6, 8, 10, 12, 13, 15-18: நாகோ மதங்கஜே ஸர்ப்பே புந்நாகே நாககேஸரே; க்ரூராசாரே நாகதந்தே மஸ்தகே வாரிபேடகே ச, ...; நாகம் ... ஸீஸபத்ரே த்ரபுபத்ரே காரணாந்தரே —அ. ஸ. ii, 32-34. 7: நிக. 42. 9,11: அக. 14: திவா. vii, 275.]

63. பாகம்பாக் கியஞ்சிசுபக் குவஞ்சமைத்தல் பிச்சை
பங்குரூ பகப்பாதி யேகதே சமுமாம்
பூகமே கமுகுதிரண் டதுதொளைகா லப்பேர்
போகலே குதல்நடத்தல் நீளுதலோ டுயர்தல்
நாகரமோர் மொழிநகரோற் பவங்கோரை சுக்காம்
நாகரிகங் கண்ணோட்ட நகரசம்பந் தமும்பேர்
வாகரமோக் கத்தினிச்சை நிருணயஞ்சா ணைக்கல்
வடவாமு காநலஞ்செந் நாய்தடையச் சமுமே.

பாகம்—பாக்கியம்[1], சிசு[2], பக்குவம்[3], சமைத்தல்[4], பிச்சை[5], பங்கு[6], ரூபகப்பாதி[7], ஏகதேசம்[8]. [1, 7, 8: பாகோ ரூபாம்ஶே பாகதேயயோ:—அ. ஸ. ii, 38. 2, 4: பாக: பசநே ஶிஶௌ ... —அ. ஸ. ii, 12. 3: அக. 5: திவா. ix, 88. 6: நிக. 28.]

பூகம்—கமுகு, திரண்டது, துளை, காலம். [1, 2: பூக: க்ரமுக-ஸம்ஹத்யோ:—அ. ஸ. ii, 35. 3, 4: பூகஸ்ஸ்வபாவே காலே—அ. ஸ. ii, 18.]

போகல்—ஏகுதல், நடத்தல், நீளுதல், உயர்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 38. 3: திவா. viii, 31. 4: பிங். vii, 2.]

நாகரம்—ஓர் மொழி, நகரத்திலுண்டானது, கோரை, சுக்கு. [1: ஸ. அக. 2-4: நாகரம், ஶுண்டீமுஸ்தகபௌரவைதக்த்யே—அ. ஸ. iii, 560.]

நாகரிகம்—கண்ணோட்டம், நகரசம்பந்தம். [1: பிங். vii, 278. 2: நாகரிக—ஸ. அக.]

வாகரம்—மோட்ச இச்சை[1], நிர்ணயம்[2], சாணைக்கல்[3], வடவாமுகாக்கினி[4], செந்நாய்[5], தடை[6], அச்சம்[7]. [1, 3-7: வாகரோ வாரகே ஶாணே ... வாடவே வஹ்நௌ, முமுக்ஷௌ...பரித்யக்தபயேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 598. வாரக: என்பது தடையாம். முமுக்ஷு: என்பது மோக்ஷ இச்சை யுடையவன் என்று பொருள்படும். பரித்யக்தபய: என்பது பயம் விட்டவனைக் குறிக்கும்; வி. வ்ரு., மே. கோசங்களும் பதாகத்தே என்றன. அச்சமென்று பொருள் செய்யும்படி பாடபேதம் ஒன்று இருந்தது போலும். 2: வாகரஸ்து ...; ... நிர்ணயே—மே. ர. 212, 213.]

64\. காகரு கன்கபடி திகம்பரனல் கூர்ந்தோன்
காமசித னிடம்பமுளோன் பயப்பட்டோ னென்ப
மேகலையேழ் கோவைப்பெண் ணரைமாலை கயிறு
வெற்பினடுக் கடிப்புறம்வா ளுறைறவேள்விக் கோலம்
போகிநா விதனரசன் சுகாநுபவன் பிரபு
புருகூதன் வியாபாரத் தொழிற்செய்வோன் பாம்பு
யோகிசிவன் மாசாத்தன் யோகுடையோ னருகன்
யோகினியோர் தேவதையா மனிதிரிச்சூ லமுமே.

காகருகன்—கபடி, நிர்வாணி, வறியன், காமத்தை வென்றோன், இடம்பமுள்ளோன், பயப்பட்டோன். [1: காகருகம் — ஸ. அக. 2-6: [illegible] —அ. ஸ. iv, 6, 7.]

மேகலை — ஏழ்கோவைப் பெண்அரைமாலை, கயிறு, மலையின் நடு, கடிப்புறம், வாளுறை, ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றியிடுங் கோலம். [1: மேகலை காஞ்சி கலாபம் பருமம், கிரிசிகை யேழுமோ ரெட்டுமீ ரெட்டு, மூவாறு நாலெட்டு முறைக்கோவை மணியே—திவா. vii, 67. [illegible] —அ. கோ. II, vi, 108, 109. மகேசுவரர் உரையிலும் வியாக்கியாசுதையிலும் [illegible] என்னுஞ் சுலோகம் காணப்படுகிறது. 2, 3, 5: [illegible] — அ. ஸ. iii, 672. 4: [illegible] — வை. 248, 86. 6: [illegible] — ஸ. அக.]

போகி — நாவிதன்[1], அரசன்[2], சுகம் அநுபவிப்பவன்[3], பிரபு[4], இந்திரன்[5], வியாபாரத் தொழிற் செய்வோன்[6], பாம்பு[7]. [1, 2, 4, 6, 7: [illegible] —அ. ஸ. ii, 273. 3: — ஸ. அக. 5: பிங். x, 872.]

யோகி — சிவன், ஐயனார், யோகம் பயின்றவன், அருகன். [1: திவா. i, 1; — ஸ. அக. 2: பிங். ii, 25. 3. — ஸ. அக. 4: சூடா. i, 5.]

யோகினி—ஓர் தேவதை, யாமினி, திரிச்சூலம். [1, 2: — ஸ. அக. 3: விதானமாலை, எச்சவினைப்படலம், 42.]

65. சைகத மணற்றிடர் மணற்ற றைப்பெயர்
சைகதி கன்சம ணன்று றந்தவன்
நைகமன் வைச்சிய னகர வாசியாம்
வைகல்நாள் கழிவுநாள் வதிதல் வைகறை.

சைகதம்—மணற்றிடர், மணற்றறை. [1: सैकतं सिकता-प्रायम्—वै. 156, 66. 2: सैकतं सिकतामयम् — अ. को. I, x, 9.]

சைகதிகன்—சமணன், துறந்தவன். [1, 2: सैकतिकं …; नासंवृते क्षपणके — वै. क्ष, 221, 222.]

நைகமன் — வைசியன், நகரவாசி. [1, 2: नैगमः … वणिजे नागरेऽपि च — वै. म, 46.]

வைகல் — நாள், கழிவு நாள், தங்குதல், வைகறை. [1: திவா. i, 119. 2-4: திவா. xi, 376.]

66. ஆகசென் பதுதவ றதமம் பாவமாம்
கீகட னென்பகல் கூர்ந்தோன் கிருபணன்
வேகட னாதன விணைஞ னிளமையன்
மாகதம் வெண்சீ ரகமக தோற்பவம்.

ஆகசு — தவறு, அதமம், பாபம். [1, 3: पापापराधयोरागः—अ. को. III, iii, 229. 2: आगस् —स. अ.]

கீகடன்—வறியன், உலோபி. [1, 2: कीकटः कृपणे निःस्वे— अ. स. iii, 146.]

வேகடன் — இரத்தினப்பணி செய்வோன், இளமையன். [1, 2: वेकटो जातदारुण्ये मणिकारे — अ. स. iii, 160.]

மாகதம்—வெண்சீரகம், மகததேசத்திற் பிறந்தது. [1, 2: मागधो मागधोद्भूते शुक्लजीरके … — अ. स. iii, 339.]

67. மாகதி முல்லைதிப் பலியோர் பாடையாம்
மேகந மூத்திர மாண்குறி மேவுறும்
கேகய மசுணப் புள்ளோர் தேயமாம்
பாகலம் யானையி னோய்நறுங் கோட்டமே.

மாகதி—முல்லை, திப்பலி, ஓர் பிராகிருத பாஷை. [1-3: मागधी स्यात् … भाषाविशेषयोः— अ. स. iii, 340.]

மேகநம்—மூத்திரம், ஆண்குறி. [1, 2: மெஹநம் ஶிஶ்நமூத்ரயோ: —அ. வ. iii, 392.]

கேகயம் — அசுணப்புள், ஓர் தேசம். [1: திவா. iii, 143. 2: ஸ. அக.]

பாகலம் — யானையின் நோய், நறுங்கோட்டம். [1, 2: பாகலொ ஜ்வரகுஜ்வரெ; பாகலம் குஷ்டெஹஷ்டெஜெ—அ. வ. iii, 656, 657.]

68. பாக தேயங் குடியிறை பாக்கியம்
மேக நாதஞ் சிறுகீரை காரொலி
மேக நாதன் வருண னிராவணி
மேக புட்ப மழைத்துளி யோரைநீர்.

பாகதேயம்—குடியிறை, பாக்கியம். [1, 2: பாகதெயஃ பகெ கரெ, ... பாகதெயம் பாகெதெ—அ. வ. iv, 228.]

மேகநாதம் — சிறுகீரை, மேகத்தின் ஒலி. [1: மெகநாதொ விஶ்ணிஶாகெ — வை. 57, 801. 2: மெகநாதொ மெகரவெ — அ. வ. iv, 145.]

மேகநாதன்—வருணன், இராவணன் மகன். [1, 2: மெகநாதொ ... வருணெ ராவணாத்மஜெ—அ. வ. iv, 146.]

மேகபுட்பம் — மழைத்துளி, ஓசை, நீர். [1-3: மெகபுஷ்பம் து நாதெய விண்ணாஶௌ ஸலிலெ து வ—அ. வ. iv, 211. 'மெகபுஷ்பம் து நாதெ ஸ்யாத் என்பதும் பாடம்'—நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

69. சோக மனத்துயர் இரளை தொடையாம்
மாக மகப்பூ ரணையுறு மாதம்விண்
யூகம் படையின் வகுப்புந் தலைப்பேறும்
பாகல் பலாமர மோர்பைங் கொடியுமே.

சோகம்—மனத்துயர், இரளை, தொடை. [1: ஶோகெ ஶோகெள து பஶ்சா த்தாபெ—அ. கோ. I, vii, 25. 2: பிங். vii, 478. 3: திவா. ii, 173.]

மாகம்—மகப்பூரணையுறும் மாதம், ஆகாசம். [1: மாக:—ஸ. அக. 2: திவா. i, 36.]

யூகம்—படைவகுப்பு, தலைப்போன். [1: 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌵𑌿-𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. II, viii, 79. 2: 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃—ஸ. அக.]

பாகல்—பலாமரம், ஓர் பைங்கொடி. [1, 2: பிங். x, 775.]

70. கோகந தஞ்செங் குமுதஞ்செந் தாமரை
சாகரங் கண்டுயி லாமை சமுத்திரம்
வாகரன் பண்டிதன் துறவி முமுட்சுவாம்
சாகிவெள் ளாடுவே தந்தரு வென்னுமே.

கோகநதம்—செங்குமுதம், செந்தாமரை. [1, 2: 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑍋𑌕𑌨-𑌦𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍈𑌰𑌵𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇—𑌹𑍇. 𑌶𑍇, 47.]

சாகரம்—கண்ணுறங்காமை, சமுத்திரம். [1: 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌃—ஸ. அக. 2: 𑌸𑌮𑍁-𑌦𑍍𑌰𑍋 ..., ... 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. I, x, 1.]

வாகரன்—பண்டிதன், துறவி, முமுட்சு. [1-3: 𑌵𑌾𑌕𑌰𑍋 ..., 𑌮𑍁-𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍌 𑌭𑌵𑌭𑍀𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌅. 𑌸. iii, 593. 63-ம் செய்யுளில் 'வாகரம்' என்னும் சொல் வந்தது. ஆசிரியர்க்கு இக்கோசமும் இப்பொருளைத் தரும் வேறு கோசங்களும் பிரமாணமாக இருந்தனவாயின், துறவி பயத்தை யொழித்தவனாகையால் 𑌭𑌵𑌭𑍀𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 என்னுந் தொடர் துறவியைக் குறித்ததாக அவர் கொண்டாரெனல் வேண்டும். துறவிக்கு முக்கியபயம் ஸம்ஸார பயம். இன்னும், ஸ. அக. யும் வாகரன் என்பதற்குப் பொருள் சொல்லுங்கால் சூரன், தைரியவான் என்றது.]

சாகி—வெள்ளாடு, வேதம், மரம். [1: 𑌅𑌜𑌾 𑌛𑌾𑌗𑍀 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, ix, 76. 2, 3: 𑌶𑌾𑌖𑍀 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇𑌦𑌯𑍋𑌃—𑌅. 𑌸. ii, 282.]

71. வாகினி யோர்படைத் தொகைநதி சேனை
போகில் புட்பொதுப் பூமொட்டுக் கொப்பூழ்
ஆகு வாகை மெலிபெருச் சாளியாம்
வாகுசந் தாளுப் பிறந்தவெள் ளூக்கிளி.

வாகினி—ஓர் படைத்தொகை, நதி, சேனை. [1-3: 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌤𑍁 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁—𑌅. 𑌸. iii, 405.]

போகில்—பறவைப்பொது, பூமொட்டு, கொப்பூழ். [1-3: பிங். x, 878.]

ஆகு—பன்றி, எலி, பெருச்சாளி. [1: ஆகு ஸூகர ... — வெ. 214, 13. 2: உந்துரு மூஷிகோ உந்துரு ... —க. கொ. II, v, 12. 3: திவா. iii, 62.]

வாகுசம் — தாறுகை முளைத்த எள், இலி. [1, 2: ... ஸ்வயம்ஜாததிலெ ... —க. வை. iii, 137.]

72. வாகுரை மிருகம் படுக்கும் வலையுறி
கோகுலம் கோயில்கோ சாலை பசுத்திரள்
நாகுலி யென்பசிற் றரத்தை செவ்வியம்
ஈகை யிச்சை கொடையெடுப் பிங்கையே.

வாகுரை—மிருகம் படுக்கும் வலை, உறி. [1: வாகுரா ... —க. கொ. II, x, 26. 2:]

கோகுலம்—கோயில், கோசாலை, பசுத்திரள். [1: கோகுலம் எனப் பிரித்து 'குலம்' என்றற்கு இல் என்னும் பொருள் உண்மையால் கோயில் எனப்பட்டது. 2: கோஷ்ட ... —ஸ. அக. 3: கோகுலம் ... —க. கொ. II, ix, 58.]

நாகுலி—சிற்றரத்தை, செவ்வியம். [1, 2: நாகுலீ ... —க. வை. iii, 651.]

ஈகை—இச்சை, கொடை, எடுப்பு, இண்டங்கொடி. [1, 3: ... —ஹா. கொ. 703. 2, 4: பிங். x, 155.]

73. சாகா மிருகங் குரங்குதே வாங்கணில்
வாகீ சன்கவி ஞன்வாக் கிறையயன்
பாகூ டஞ்சல சரம்பற் பதருமாம்
காகோல மோர்நஞ் சண்டங் காக்கையே.

சாகாமிருகம் — குரங்கு, தேவாங்கு, அணில். [1: ... —க. கொ. II, v, 3. 2: தேவாங்கு மரக் கிளையைப் பற்றியிருக்கும் ஓர் மிருகம். 3: ஶாகாம்ருக: —ஸ. அக.]

வாகீசன்—கவிஞன், வாக்குக்கிறை, பிரமன். [1, 3: வாகீஶ: —ஸ. அக. 2: வாகீஶோ வாக்பதி: ... —க. கொ. III, i, 35.]

பாகூடம்—மீன், மலை. [1, 2: பாகூட: ஶைலமீநயோ: — அ. ர. iii, 156. 'ஶாகூட: என்பதும் பாடம்' — நிர்ணயசாகரப் பதிப்பு. ஶாகூட: கச்சபே மீநபேதே ஶைலாந்தரேऽபி ச — வி. ப்ர. ட, 47. மே., நா. ர. கோசங்களும் இவ்வாறே.]

காகோலம்—ஓர் நஞ்சு, அண்டங்காக்கை. [1, 2: காகோலோ மௌகுலௌ விஷே — அ. ர. iii, 628.]

74. *தீக்கணம் விடங்க டுஞ்சூ டிரும்புபோர் செய்யுட் சீரின்*
தீக்கணங் கடலி னுப்புத் தீப்பொறி யுவர்ப்போ டெண்பேர்
மோக்கமே மோச நம்பேய்ப் பாதிரை மரண முத்தி
பாக்கரன் றகநன் பாநு வாக்குப்பா மகள்சொல் லாமே.

தீக்கணம்—விடம்[1], கடுஞ்சூடு[2], இரும்பு[3], போர்[4], செய்யுட் சீரின் தீக்கணம்[5], கடலினுப்பு[6], தீப்பொறி[7], உவர்ப்பு[8]. [1-4: விஷாஜிம்ருத்யுலோஹேஷு தீக்ஷ்ணம் க்லீபே கரே த்ரிஷு — அ. கோ. III, iii, 53. 5: வச்சணந்திமாலை, முதன்மொழியியல், 21. 'இடைநேர் — புளிமாங்கனி — தீக்கணம்.' 6: தீக்ஷ்ணம் ஸாமுத்ரலவணே — அ. ர. ii, 141. 7: தீ + கண:. கண: = பொறி — ஸ. அக. 8. அக.]

மோக்கம் — விடுதல், பேய்ப்பாதிரை, மரணம், முத்தி. [1-4: மோக்ஷோ நி:ஶ்ரேயஸே வ்ருக்ஷவிஶேஷே மோசநே ம்ருதௌ — அ. ர. ii, 556. 2: மோக்ஷ: — அ. கோ. II, iv, 39.]

பாக்கரன் — அக்கினி, சூரியன். [1, 2: பாஸ்கரோ வஹ்நிஸூர்யயோ: — அ. ர. iii, 578.]

வாக்கு—சரசுவதி, சொல். [1, 2: வாக் வசநே ஸரஸ்வத்யாம் பாஷா கீர்பாரதீ யதா — வி. ப்ர. வ, 11.]

75. *ஊக்கலே முயலல் நோக்கல் நெகிழ்த்தல்மேற் கொளனினைத்தல்*
தாக்கலெண் பெருக்கல் முட்டல் தாக்கென்ப வலியும் போரும்
தூக்கலே நிறுத்தல் தேர்த லெடுத்தல்தூக் குதலு மாகும்
நீக்கலே யகற்றல் போக்கல் பிரித்தல்மாற் றலுநி கழ்த்தும்.

ஊக்கல்—முயலல், நோக்கல், நெகிழ்த்தல், ஏறுதல், நினைத்தல். [1: அக. 2: 3: அக. 4, 5: அ. வி. நி. 20.]

தாக்கல்—எண்பெருக்கல், முட்டுதல். [1: அக. 2: நிக. 36.]

தாக்கு—வலி, போர். [1: அக. 2: திவா. ix, 147.]

தூக்கல்—நிறுத்தல், தேர்தல், எடுத்தல், தூக்குதல். [1, 4: நிக. 37. 2: திவா. ix, 73. 3: அக.]

நீக்கல்—அகற்றல், போக்கல், பிரித்தல், மாற்றல். [1: நிக. 36. 2, 3: 'நீங்கலே பிரிதல் போகல்'—நிக. 55. நீக்கல் அதன் பிறவினை. 4: அக.]

76. நோக்கலே காத்தல் பார்த்தல் நோக்கென்ப தழகு பார்வை
பாக்கியம் யவட்சா ரம்முற் சுபாசுப வினையட் டுப்பாம்
யோக்கியன் பிரிய வாக்கி யுபாயகன் சமர்த்தன் றக்கோன்
ஆக்கிர கங்கைக் கொள்கை யருள்கைநிற் பந்தங் கோபம்.

நோக்கல்—காத்தல், பார்த்தல். [1: பிங். vii, 65. 2: பிங். vii, 288.]

நோக்கு—அழகு, பார்வை. [1: பிங். vii, 183. 2: அக.]

பாக்கியம்—வெடியுப்பு, முற்செய்த நல்வினை தீவினை, அட்டுப்பு. [1: யவக்ஷாரொ ...; வொகஃ: — ஸ. கொ. II, ix, 108, 109. 2: ஸொ-ஃ க்ஷ ஸ...ஸ...—ஸ. கொ. III, iii, 164. 3: வொ... ...ஸ வ க்ஷ...கெ ஷயஃ—ஸ. கொ. II, ix, 42.]

யோக்கியன்—பிரியவாக்கி, உபாயகன், சமர்த்தன், தக்கோன். [1-4: யொமெஃா யொமாரு ஸக்ஷயொ:; உபாயிகி ஷுவீணெ வ—ஸ. யய. ii, 367, 368. யொமாரு: என்பதற்கு மைசகாரர் உசிதன் என்று பொருள் கூறினர். இச் சுலோகத்தில் உள்ள ஷுவீண என்னும் சொல்லை 'பிரிய வாக்கி' யென மொழிபெயர்க்கப்பட்டதோ அன்றி அப்பொருளுக்கு வேறு ஆதாரமுளதோ அறியுமாறில்லை. ஷுவீணா: என்பதற்குத் தாயப் பொருள் வீணைவல்லான் என்பது. அதுவே இலக்கணையாகப் பிரியவாக்கி யெனப் பொருள் பட்டது போலும். ஷுவீணொ வி... :—ஐ. கொ. 621.]

ஆக்கிரகம்—கைக்கொள்கை, அருள்கை, நிர்ப்பந்தம், கோபம். [1-3: ஆஃ ஹொ...ஹ ... நிரு ஃ ஹெணஷ — நா. மு. iii, 401. 4: அக.]

77. மேக்குமேற் குயர்வு மேலாம் மீக்கோளே றுதல்மேற் போர்வை
சூக்குமம் நுண்மை யான்மா வணுத்தேற்றோர் சிவாக மப்பேர்
தோக்குமம் பசுமை பச்சை யவைகாதின் மலமுஞ் சொல்ப
சேக்கைகற் கடகங் கொங்கை மிருகத்துஞ் சிடம்ப டுக்கை.

மேக்கு—மேற்கு, உயர்வு, மேல். [1, 3: சூடா. xi, க, 9. 2: திவா. v, 231.]

மீக்கோள்—ஏறுதல், மேற்போர்வை. [1: பிங். vii, 221. 2: திவா. vii, 283.]

சூக்குமம்—நுண்மை, ஆன்மா, அணு, தேற்று, ஓர் சிவாகமம். [1-4: ஸூக்ஷ்மோऽணௌ ஸூக்ஷ்மமாத்மநி க்ஷேத்ரஜ்ஞே கதகே—ஸ. வ. ii, 333. 5: அக.]

தோக்குமம் — பசுமை, பச்சை, யவை, காதின்மலம். [1-4: தோக்மம் கர்ணமலே தோக்ம: ஸ்யாத்யவே ஹரிதப்ரவே—ஸ. வ. ii, 317.]

சேக்கை—கர்க்கடகம், கொங்கை, மிருகம் துயிலிடம், படுக்கை. [1: சூடா. i, 64. 2, 4: பிங். x, 547. 3: சூடா. xi, க, 14.]

78. ஆக்கம் பெருக்கங் கொடிப்படைதாக் கணங்கி லாபம் பொருளா
ம்பேர்
ஊக்கம் வலியுற் சாகமந வெழுச்சி மிகுதி யுயர்ச்சியெனும்
தூக்க முறக்க மாலசியங் குடையி லணியிற் றூங்குவவாம் [பே.
தூக்குக் கூத்துப் பாட்டுறிகாற் றுலாங்[து லாங்]தூக் கணமொப்

ஆக்கம் — பெருக்கம், கொடிப்படை, இலக்குமி, இலாபம், பொருள். [1: திவா. viii, 141. 'நந்த லாக்கம்.' 2: திவா. ii, 158. 3: திவா. i, 18. 4: திவா. viii, 211. 5: பிங். vii, 10.]

ஊக்கம்—வலி, உற்சாகம், மனவெழுச்சி மிகுதி, உயர்ச்சி. [1, 2: பிங். x, 187. 3: திவா, viii, 117. 4: சூடா. viii, 8.]

தூக்கம்—உறக்கம், சோம்பு, குடையிலும் அணியிலுந் தூங்குவன. [1, 3: அ. வி. நி. 17. 2: அக.]

தூக்கு—கூத்து[1], பாட்டு[2], உறி[3], காற்றுலாம்[4], துலாம்[5], தூக்கணங்குருவி[6], ஒப்பு[7]. [1-3: பிங். x, 635. 4: நா. தீ. நி. 805. 5. திவா. viii, 252. 'துலாம்' என்னும் பொருள் பிரதிசெய்தோரால் எழுதாது விடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றினமையின் இங்குச் சேர்க்கப்பட்டது. 6: அக. 7: சூடா. viii, 78.]

79. ஆக்கலுண் டாக்கல் செய்தல் சமைத்தல்
ஆக்கிநே யந்தென் கிழக்கோர் புராணம்
சீக்கிரம் வண்டி யிலாமிச் சம்விரை
பாக்கெதிர் கால விடைச்சொற் றுவர்க்காய்.

ஆக்கல்—உண்டாக்கல், செய்தல், சமைத்தல். [1: நா. தீ. நி. 691. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 734.]

ஆக்கிநேயம் — தென்கிழக்கு, ஓர் புராணம். [1, 2: ஆக்நேய— ஸ. அக.]

சீக்கிரம்—வண்டி, இலாமிச்சம், விரை. [1-3: ஶீக்ரம் உஶீரஜ- த்ருணயோ:, உஶீரே—ஊ. வ. ii, 462.]

பாக்கு—எதிர்கால இடைச்சொல், துவர்க்காய். [1: நன். 343. 2: பிங். vi, 650.]

80. அங்கச முரோமஞ் செந்நீ ரங்கசன் மைந்தன் காமன்
அங்கதி கொடைதீ யோர்நோ யயனங்கி கோத்தி ரன்பேர்
துங்கம்வெற் புயர்ச்சி புன்னை துங்கிதை வேளை மஞ்சள்
புங்கமங் களவொ ழுக்கம் வல்லூறம் புக்கு தைப்பேர்.

அங்கசம்—உரோமம், இரத்தம். [1, 2: அங்ஜொ...; ...கெெஶ்ஜ-ஜம் ரக்தெ—அ. வ. iii, 131, 132.]

அங்கசன்—மகன், மன்மதன். [1, 2: அங்ஜொ ஃநயெ வடெத—அ. வ. iii, 131.]

அங்கதி—கொடை, தீ, ஓர் நோய், பிரமன், அக்கினிஹோத்திரன். [1, 3: அஂஹதிஷ்ரமராமயொ:—அ. வ. iii, 233. 2, 4, 5: அஜ-திரவஹி வெயமொ:; அமிஹொத்ரணி—அ. வ. iii, 232, 233.]

துங்கம்—மலை, உயர்ச்சி, புன்னை. [1-3: தஜ: வடஂநாமநம-மொ: ... ஷ்ராஜகநெகவி வ — அ. வ. நிர்ணய சாகரப்பதிப்பில் அதிகப்பாடமாக 'பூஜ:' என்பதை அடுத்துக் காணப்படுகிறது. அ. கொ. II, iv, 25, வியாக்கியாசுதையில் ஆளப்பட்டுளது.]

துங்கி—தைவேளைச் செடி., மஞ்சள். [1, 2: தஜீ வெராத்ரா ஹரிஜ்ராயாஂ வமுராயாஊவீஷஜெத — அ. வ. மேற்கண்டது போன்றதே.]

புங்கம் — மங்களவொழுக்கம், வல்லூறு, அம்புக்குதை. [1-3: வஜ: ஷராஜ்ஜூவாஙாரெ ஶராஜ்ஜெஶநயொரவி—அ. வ. ii, 23.]

81. வங்கமோர் தேயம் நாவாய் வழுதுணை தகர மீயம்
பொங்கர்வெற் பிலவு கொம்பர் புங்கவன் சிரேட்டன் றேவன்
பிங்கலன் சிவனி நன்பாற் றகநனோர் முநிகு பேரன்
சிங்கலே மெலிதல் குன்றல் திங்கள்சந் திரன்மா தப்பேர்.

வங்கம் — ஓர் தேசம், மரக்கலம், கத்தரி, தகரம், ஈயம். [1, 3-5: வஜ: ... வரூராகெ வஜா ஜநவஷாநரெ; வஜஂ த்ரவஜ்ணி ஸீஸெ வ—அ. வ. ii, 46, 47. 2: திவா. vii, 215.]

பொங்கர்—மலை, இலவு, மரக்கொம்பு. [1, 3: பிங். x, 862. 2: பிங். ix, 61.]

புங்கவன் — சிரேட்டன், தேவன். [1: പുംഗവഃ — ஸ. அக. க. கொ. III, i, 59-ல் இச்சொல் உத்தரபதமாக வரும்பொழுது இப்பொருள் தருமென்று கூறப்பட்டுளது. 2: திவா. i, 28.]

பிங்கலன்—சிவன், சூரியன்பாற் றகனன், ஓர் முனி, குபேரன். [1-3: ശിവഃ ... നാഗ്നേയഗ്രഹവാലഖില്യകേ; ... ധനദേ — ന. ര. iii, 660, 661. വാലഖില്യക—அணுக்கன். ஓர்முனி — சந்தஸ் என்னும் வேதாங்க நூல் செய்தவர்; தமிழ் நிகண்டு செய்தவருமாம். 4: திவா. i, 10.]

சிங்கல்—மெலிதல், குன்றல். [1: பிங். vii, 171. 2: திவா. ix, 130.]

திங்கள்—சந்திரன், மாசம். [1, 2: பிங். x, 609.]

82. தொங்கலாண் மயிர்பூ மாலை தோகைவெண் கவிகை நாலல்
மங்கல்மட் குதல்கெ டற்பேர் மங்குல்விண் ணிரவு மேகம்
சுங்கியா லித்தி கல்லால் துங்கீசன் மகேசன் சோமன்
பங்கியாண் மயிரு ரோமம் பிரகாரந் தரங்கம் பந்தி.

தொங்கல் — ஆண்மயிர், பூமாலை, மயிற்றோகை, வெண்குடை, நாலல். [1: திவா. ii, 211. 2: திவா. iv, 254. 3: திவா. iii, 149. 4: திவா. vii, 227. 5: அக.]

மங்கல்—மட்குதல், கெடல். [1: அக. 2: பிங். vii, 164.]

மங்குல்—ஆகாசம், இரவு, மேகம். [1: திவா. i, 36. 2: திவா. i, 117. 3: திவா. i, 147.]

சுங்கி — ஆலமரம், இத்திமரம், கல்லால். [1-3: ശാഖ്യാഗ്രോധകേ വടേ വൃക്ഷേ—ന. ര. ii, 48.]

துங்கீசன்—சிவன், சந்திரன். [1-2: തുംഗീശഃ ശശാങ്കേ ശശി-ശേഖരേ—ന. ര. iii, 713.]

பங்கி—ஆண்மயிர், உரோமம், விதம், அலை, வரிசை. [1: திவா. ii, 211. 2: திவா. ii, 214. 3: ഭംഗി—ஸ. அக. 4, 5: ഭംഗിഃ ഭേദേ; ഭംഗി-വീച്യോഃ—ന. ര. ii, 37, 38.]

83. தங்கிச மருமந் தூட்டங் கவசங்கண் டனங்காட் டையாம்
வங்கிச முதுகி னென்பு குலஞ்சம வாய மூங்கில்
இங்கித மனக்கு றிப்பின் றொழில்கம நம்பு ணர்ச்சி
சங்கிதை புராண வேதங் களிற்சில பங்கு சாஸ்த்ரம்.

தங்கிசம்—மருமம், தோடம், கவசம், கண்டனம், காட்டு ஈ. [1-5: दंशो वर्मणि मर्मणि, दोषे वनमक्षिकायां दंशने — श. र. ii, 535.]

வங்கிசம்—முதுகெலும்பு, குலம், சமூகம், மூங்கில். [1: वंशस्तु पृष्ठास्थ्नि—वै. 178, 131. 2-4: वंशोऽन्वयः सङ्घ-समूहः... वेणुः—वि. कौ. 882.]

இங்கிதம் — மனக்குறிப்பின் தொழில், கமனம், புணர்ச்சி. [1, 2: इङ्गितं तु हृच्चेष्टायां गतौ च—श. र. iii, 241. கமனம்—போதல். 3: इङ्गितं रति ... —ना. र. iii, 180.]

சங்கிதை — புராண வேதங்களிற் சில பகுதி, சாத்திரம். [1, 2: संहिता ... शाखावेदैकदेशयोः — श. र. iii, 299. புராணத்திற் பகுதி இதில் விடப்பட்ட தாயினும் சங்கர ஸம்ஹிதை முதலியன ஸ்காந்த முதலிய புராணங்களில் உண்மை பிரசித்தம். டீகைகாரர் 'शाखावेदैकदेश' என்று தனியே பிரித்தலும் கவனிக்கத்தக்கது.]

84. சங்கியை விசார மெண்ணுஞ் சங்குரந் திமிசு தேரே
அங்கிரி மரவேர் காலா மங்ஙன மாங்கத் தன்மை
பொங்குதல் கிளர்தல் கூர்தல் பொலிதல்பொங் கிடல்சோ றுக்கல்
குங்குமஞ் செங்கி றஞ்செஞ் சாந்தொடு மரமுங் கூறும்.

சங்கியை—விசாரம், எண் [1, 2: संख्यैकादौ विचारे च —श. र. ii, 376.]

சங்குரம்—திமிசு, தேர். [1, 2: वञ्जुलः स्यन्दने वृक्षे— श. र. iii, 546. திமிசு-ஓர் மரம்.]

அங்கிரி—மரவேர், கால். [1, 2: अङ्घ्रिः पादवृक्षमूलयोः:— वि. कौ. 703.]

அங்ஙனம்—ஆங்கு, அத்தன்மை. [1, 2: அக. 'அங்ஙன்'—நிக. 61.]

88. அங்க மிடம்பூ ணுருவகம்போ ரப்ர தாந முடலுடலின்
அங்க முபாயங் குறிமடிகோ தருகோர் தேய மோர்கூத்தாம்
சிங்கி யாடா தோடைவிட மிராகு வின்றாய் குறிசெப்புஞ்
சிங்கி சிங்கப் பெண்சிறுகத் தரிமஞ் சிட்டை தேம்புறுத்தல்.

அங்கம் — இடம்[1], பூண்[2], உருவகம்[3], போர்[4], அப்பிரதானம்[5], உடல்[6], உடலின் அங்கம்[7], உபாயம்[8], குறி[9], மடி[10], கோது[11], அருகு[12], ஓர் தேசம்[13], ஓர் கூத்து[14]. [1-4, 9-12, 14: அங்கம் ஸமீபோபாங்கயோ: கேளீ...; ...ப்ராதான்யே...பி அங்கம் — அ. ஸ. ii, 1, 2. ...கேளீ... என்று பாடம் கொண்டு ... எழுதுவதால் இங்குப் போர் விளையாட்டுப் போராம். 5-8, 12, 13: ...; உபஸர்ஜனே... — அ. ஸ. ii, 29, 30. ... என்பது மடிகை.]

சிங்கி — ஆடாதோடை[1], விடம்[2], இராகுவின்தாய்[3], குறிசொல்லுஞ் சிங்கி[4], பெண்சிங்கம்[5], சிறுகத்தரி[6], மஞ்சிட்டை[7], தேம்புறுத்தல்[8]. [1, 3, 4, 6: ஸிம்ஹீ ஸ்வர்பானுஜநனீ, வாஸாவ்ருஹத்யோ: ... — அ. ஸ. ii, 591. ... இழிந்த மாது, ஆடும் மாது என்னும் பொருள்களில் வழங்குகின்றது. 2: சூடா. vi, 31. 5: ஸிம்ஹீ அ. அக. 7: ...விகஸா ஜிங்கீ — அ. கோ. II, iv, 90. 8: அக. சிங்கி — ஓர் நோய். சிங்கல் — இளைத்தல்.]

89. பங்கா ரம்நீர்க் குமிழிபுனற் பாசி சேது சோபானம்
சங்கீ ரணமோ ரணியுடம்பா டசுத்தம் நிறைவுங் கலந்ததுமாம்
சங்கு கந்த மொட்டகங்கத் தபங்கோ வேறு கழுதைப்பே[சொல்.
சங்கு லம்வியா குலஞ்செறிவாய் நிறைவுற் றதுதம் மிற்பகைச்

பங்காரம் — நீர்க்குமிழி, நீர்ப்பாசி, அணை, சோபானம். [1-4: ...; ... — அ. ஸ. iii, 566, 567.]

சங்கீரணம் — ஓர் அணி, உடம்பாடு, அசுத்தம், நிறைவு, கலந்தது. [1: ஸங்கீர்ணம் — காவ்யாதர்ஸ:, ii, 7. 2: ஸங்கீர்ணம் — அ. கோ. III, i, 109. அங்கீகிருத மென்பது பொருள். 3, 4: ஸங்கீர்ணௌ நிசிதாஸுத்தௌ — அ. கோ. III, iii, 56. 5: ஸங்கீர்ணம் — அ. கோ. III, i, 85.]

சங்குகங்கம் — ஒட்டகம், கழுதை, கோவேறுகழுதை. [1, 2: ...கர்ணோ ...— வை. 268, 88. 3:]

சங்குலம்—வியாகுலம், செறிவாய் நிறைவுற்றது, தம்மிற்பகைச் சொல். [1, 2: ஸம்கு-லம் வ்யாகு-லெ வ்யாபெ—ஊ. கொ. 827. 3: ஸம்-கு-லக்லிஷ்ட வாக்யாவாதெ — அ. கொ. I, vi, 19. உதாரணம் 'என் தாய் மலடி' யென்பது; 'குருடன் பார்க்கிறான், செவிடன் கேட்கின்றான்' என்பதுமாம்.]

90. சங்கதிஞா னந்தொடர்பு கூட்டங்கூட் டரவாஞ்
சங்கிரக முடம்பாடீட் டுதலுயர்ச்சி சுருக்கம்
சங்கமோர் நிதிசிறுநா குணநுதலென் போரெண்
சவைபிராணித் திரள்புலவர் சங்குகுழாம் புணர்ச்சி
பங்கம்நீர்த் திரைகுடிலம் சேறுபின்னந் தோல்வி
பயம்பாவ முரோமமோர் நோய்பிளப்பீ ரைம்பேர்
சங்கராமா பத்துவிட முடம்பாடு கலப்புச்
சமர்கரும நிச்சயம்வன் னிக்காய்குப் பையுமே.

சங்கதி—ஞானம், தொடர்பு, கூட்டம், கூட்டரவு, [1,2: ஸம்கதி-ர்ஜ்ஞாநஸம்பந்தயோ:—அ. ஸ. iii, 301. 3: ஸம்ஹதி:—அ. கொ. II, v, 40. 4: ஸம்கதி:—ஸ. அக.]

சங்கிரகம் — உடம்பாடு, ஈட்டுதல், உயர்ச்சி, சுருக்கம். [1: ஸம்க்ரஹ:—ஸ. அக. 2-4: ஸம்க்ரஹொ ... உத்க்ஷெ ஸ்ரஹஸம்க்ஷெபயொரபி—ஊ. ஹ, 25.]

சங்கம்—ஓர் நிதி[1], சிறு நாகுணம்[2], நெற்றியெலும்பு[3], ஓர் எண்[4], சபை[5], பிராணித்திரள்[6], புலவர்[7], சங்கு[8], குழாம்[9], புணர்ச்சி[10]. [1-3, 8: ஶங்க: கம்பு நிதிபெதெ வ்யாக்ஷ்வாஸஸ்திகாஸ்தநி — அ. ஸ. ii, 26. சிறு நாகுணம் ஒரு கந்தத்திரவியம். 4: ஸம்வ்யாபேதெ ஶங்க ஸ — வெ. 282, 27. 5-7, 9: ஸம்க:—ஸ. அக. ஸம்கஸாமாந்ய ஜந்து-ஷு: — அ. கொ. II, v, 41. 10: ஸம்க: ஸ்லேஷ ... — ஊ. கொ. 104. ஸ்லேஷ:—புணர்ச்சி.]

பங்கம் — நீர்த்திரை[1], குடிலம்[2], சேறு[3], பின்னம்[4], தோல்வி[5], பயம்[6], பாபம்[7], உரோமம்[8], ஓர் நோய்[9], பிளப்பு[10]. [1, 2, 4-6, 9, 10: ஹஙகஸ்த்ரங்கெ பெதெ வ ராஜ்யெஸெ வராஜயெ, கௌடில்யெ ஸய விஞ்லெதெ: — அ. ஸ. ii, 37. 3, 7: பங்க: பாபெ கர்தமெ — அ. ஸ. ii, 12. 8:]

சங்கரம்—ஆபத்து[1], விடம்[2], உடம்பாடு[3], கலப்பு[4], சமர்[5], கரும நிச்சயம்[6], வன்னிக்காய்[7], குப்பை[8]. [1-3, 5-7: ஸம்கரொ ஶீக்ருதெ யு-.

ஜெ க்ரியாகாரெ விஷாவஷெ:, ஸம்ஹாரம் க-ம ஷமெ ஸ8ர:—அ. ஸ. iii, 609. 4, 8: ஸங்கரெ ஈரு-நக்ஷிவெ ஜெஃமெந—8. கொ. 720.]

91. மங்கலியம் வெளித்துவார வழிதயிரோ ரகில்வில்
வந்திராய் திருமரஞ்சுக் கழுகிதுவெண் கடலை
மங்கலியை சதபுட்பை வெள்வசம்பு ஞாழல்
வன்னிகவிழ் தும்பைசங்க புப்பிசுமங் கலையாம்
சங்குவெண்சங் கிலைநரம்பின் றிரளாப்பயோ ராயு
தங்கைவளை யாண்குறிநீர்ப் பன்றிகுற்றி யோரெண்
அங்குசநூ லாதியினுண் ணுனிகிரண மருக்கன்
அங்குரம்மென் முளையிரத்த நீருரோ மமுமே.

மங்கலியம்—வெளித்துவாரவழி[1], தயிர்[2], ஓர் அகில்[3], வில்வம்[4], திராய்[5], அரசமரம்[6], சுக்கு[7], அழுகிது[8], வெண்கடலை[9]. [1: 2, 4-6, 8, 9: ஐஜூஷூ ஈமவிஜெஷூ ஆயஉாணெ ஒஸ-டுமகெ; பிெஷூ ஐஜூஷூ க-ம ஷயீ—அ. ஸ. iii, 491, 492, 3: காஷாஹா-ம க-ம ஐஜூஷூ—வெ. 132, 216. 7:]

மங்கலியை—சதபுட்பை[1], வெள்வசம்பு[2], ஞாழல்[3], வன்னி[4], கவிழ் தும்பை[5], சங்க புட்பி[6], சுமங்கலை[7]. [1-6: ஐஜூஷூ ... ஸூ, ஸ-கவ-ஷூ ஸ-ஷூவஜா ஷ்யஜ-ம: ஸஜூவ-ஷூஷி; கய:வ-ஷூ—அ. ஸ. iii, 492, 493. 7: ஐஜூஷூ—ஸ. அக.]

சங்கு—வெண்சங்கு[1], இலை நரம்பின் திரள்[2], ஆப்பு[3], ஓர் ஆயுதம்[4], கைவளை[5], ஆண்குறி[6], நீர்ப்பன்றி[7], குற்றி[8], ஓர் எண்[9]. [1: ஸஜூ: —ஸ. அக. 2-4, 6, 7, 9: ஸஜ-ம: வகூஸிஜாஜெ ஸஂஷூாகீஷகஸஂஷ-ம-ஷ-ம; யாஷெஷூஷெஷயொஷூ — அ. ஸ. ii, 17, 18. 2: இலை, நரம்பின் திரள் எனப்பிரித்து இரண்டு பொருளாகவும் கொள்ளலாம். ஸஜ-ம: வஷூ ஸிஜாஜெ — நா. ம. ii, 6. 5: திவா. vii, 69. 8, ஸஜ-ம: ... ஷூாணெள—நா. ம. ii, 6. ஷூாண-ம என்பது குற்றியென்றும் சிவனென்றும் பொருள்படும். மேல் அ. ஸ. ii, 17, 18-ல் சம்பு வென்று பிந்திய பொருள் தெளிவாகத் தழுவப்பட்டது. மூலத்தில் குற்றியென்னும் பொருள் தழுவப்பட்டுளது.]

அங்குசு—நூலாதியின் நுண்ணிய நுனி, கிரணம், சூரியன். [1-3: அஂஸ-ம: ஸ-த்ராஷிஸ-க்ஷாஂஷெ கிரணெ ஷணீயெதள—அ. ஸ. ii, 580.]

அங்குரம்—நெல்லாதியின் முளை, இரத்தம், நீர், உரோமம். [1-4: அங்குரோ ரோமணி ஸலிலே ரக்தே(அ)பி நவோத்கமே—அ. ஸ. iii, 511.]

92. *அங்கா ரகம்நெருப்புக் கொள்ளியும்பொற் குறிஞ்சியுமாம்*
அங்கா ரிகைகரும்பின் றடிமுருக்கி னலர்க்கொத்து
அங்கா ரிணிகதிரோ னீங்குதிசை யழற்சட்டி
அங்கா ரிதம்நீறு யதுபலா சலர்த்திரளே.

அங்காரகம்—நெருப்புக் கொள்ளி, பொற்குறிஞ்சி. [1, 2: அங்கா-ரக உல்முகாம்லே ... கடாரண்கே—அ. ஸ. iv, 1.]

அங்காரிகை — கரும்பின் தடி, முருக்கம்பூக் கொத்து. [1, 2: அங்காரிகா லேக்ஷுதண்டே கிம்ஸுககோரகே — மே. க, 174. முண் முருக்கின் அரும்பென்பதே ஸம்ஸ்கிருத வாக்கின் பொருள்.]

அங்காரிணி — சூரியன் நீங்குந் திசை, தீச்சட்டி. [1, 2: அங்கா-ரிணீ ஹஸந்த்ர்யாம் ச ஹாஸ்யராக்ரந்தர்ஸ்ரபி—மே. ண, 89.]

அங்காரிதம் — நீறுனது, பலாசின் பூத்திரள். [1, 2: அங்காரிதம் தக்த ஷமிதே; பலாஸகலிகோத்கமே — அ. ஸ. iv, 96, 97. பலாசின் அரும்பு அலர்கை யென்பதே ஸம்ஸ்கிருத வாக்கின் பொருள்.]

93. *சங்ககந் தலையிநோய் சங்கு கைவளை*
சங்கடம் நெருக்கமா மிடம்வ ருத்தமும்
அங்கண முற்றமிற் பகுப்புத் தூம்புவாய்
அங்கதந் தோளணி வசைச்சொல் பொய்யுமாம்.

சங்ககம்—தலைநோய், சங்கு, கைவளை. [1-3: ஸங்க:—ஸ. அக.]

சங்கடம்—நெருக்கமான இடம், வருத்தம். [1: ஸங்கடம் நா து ஸம்பாத:— அ. கோ. III, i, 85. 2: ஸங்கடம்—ஸ. அக.]

அங்கணம் — முற்றம், வீட்டின் ஒரு பகுதி, சலதாரை. [1, 2: அங்கணம் சத்வராஜிரே—அ. கோ. II, ii, 13. 3: திவா. v, 161.]

அங்கதம்—தோளணி, வசைச்சொல், பொய். [1: அங்கதம் தது கேயூரே—அ. ஸ. iii, 318. திவா. vii, 67. 2: பிங். x, 8. 3: அக.]

94. சங்கதந் திடமிணக் கச்சொற் சார்ந்தது
சங்கர னோருருத் திரன்ச தாசிவன்
சங்கரு டணன்றிரு மால லாயுதன்
சங்கையச் சம்முழுந் தாள்சந் தேகமே.

சங்கதம்—திடம், இணக்கச் சொல், சார்ந்தது. [1, 3: ஸம்ஹதம் த்ருடே ச்லிஷ்டே—அ. ஸ. iii, 298. 2: ஸம்ஹதம் ஸந்தியம்—அ. கோ. I, vi, 18.]

சங்கரன்—ஓர் உருத்திரன், சதாசிவன். [1: ஶங்கர: — ஸ. அக. 2: ஶங்கர:—அ. கோ. I, i, 32.]

சங்கருடணன்—திருமால், பலராமன். [1: ஸங்கர்ஷண:—ஸ. அக. திருமாலின் வியூக மூர்த்தங்கள் நான்கனுள் ஒன்று. 2: ஸங்கர்ஷண:—அ. கோ. I, i, 25.]

சங்கை—அச்சம், முழுந்தாள், சந்தேகம். [1, 3: ஶங்கா ஸந்த்ராஸம்ஶயயோ:—அ. ஸ. ii, 17. 2: ஜங்கா—அ. கோ. II, vi, 72.]

95. கங்க ணங்கர சூத்திரங் கையணி
சிங்க மோர்விலங் கோரிரா சிப்பெயர்
அங்க ராகமெய்ப் பூச்சுமெய்ச் சட்டையாம்
அங்கியங் கப்பை கார்த்திகை யக்கினி.

கங்கணம்—கையிற் கட்டுங் காப்புக்கயிறு, கையணி. [1, 2: கங்கணம் கரஸூத்ரே, ... ஹஸ்தஸூத்ரே ச—அ. ஸ. iii, 186.]

சிங்கம்—ஓர் விலங்கு, ஓர் இராசி. [1, 2: ஸிம்ஹஸ்து ராஶிபேதே ம்ருகாதிபே—அ. ஸ. ii, 590.]

அங்கராகம் — உடற்பூச்சு, உடற்சட்டை. [1: அங்கராக: — ஸ. அக. 'பரிமளப்பூச்சு.' 2: அங்கரக்கா?]

அங்கி—உடற்சட்டை, கார்த்திகை, அக்கினி. [1: சூடா. vii. 78. 2: திவா. i, 79. 3: அக்நி:—அ. கோ. I, i, 56.]

96. கங்க பத்திரங் கழுகின் சிறைகணை
மங்கலை மங்கலப் பெண்வெள் ளறுகு
புங்கவ மிடப மருந்து சிரேட்டம்
மங்கலம் பொலிவு சுபஞ்சுப வாழ்த்தே.

கங்கபத்திரம்—கழுகின் சிறை, அம்பு. [1: கங்கபத்ர —ஸ. அக. 2: திவா. vii, 8. தர்ஸயாமாஸ: கங்கபத்ரஸம்ஹதை: — வெ. 119, 361.]

மங்கலை — மங்கலப்பெண், வெள்ளறுகு. [1: மங்களா — ஸ. அக. 2: மங்களா ஶ்வேததூர்வாயாம்—க. ஸ. iii, 670.]

புங்கவம்—எருது, மருந்து, சிரேட்டம். [1-3: புங்கவோ கவி பேஷஜே ஶ்ரேஷ்டே—க. ஸ. iii, 700.]

மங்கலம்—பொலிவு, சுபம், சுபவாழ்த்து. [1: மங்களம்—ஸ. அக. 2: மங்களம் புண்ய:; கல்யாணே—க. ஸ. iii, 669, 670. 3: அக.]

97. இங்கு பெருங்கா யத்தோ டிவ்விடம்
கொங்கு மலர்த்தா தோர்தமிழ் நாடு
பங்கு முடவன் சனிபாதி கூறு
பங்குனி யுத்திர நாளோர் மாதமே.

இங்கு—பெருங்காயம், இவ்விடம். [1: ஹிங்கு — க. கொ. II, ix, 40. 2: அக.]

கொங்கு—மலர்த்தாது, ஓர் தமிழ்நாடு. [1: திவா. iv, 252. 2: அக.]

பங்கு—முடவன், சனி, பாதி, கூறு. [1: பங்கு:—க. கொ. II, vi, 48. 2: பங்கு:—ஸ. அக. 3: பிங். x, 719. 4: அக.]

பங்குனி—உத்திர நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1, 2: ஃபல்குந்யுத்தர ஃபல்குநீ ப்ரோஷ்டபதாதி நக்ஷத்ரே ஃபல்குநீ ஸஹ்யா' இதி ஸர்வநாமஸூ:—க. கொ. I, iv, 15. வியாக்யா சுதை.]

98. பங்குர மென்ப நசிப்பொடு கோணல்
அங்குலி கைவிர லியானைக் கையினுனி
இங்குலி கஞ்சிவப் புச்சாதி லிங்கம்
செங்கை சிவந்தகை யாதிரை நாளே.

பங்குரம்—நசிப்பு, கோணல். [1, 2: பங்குரௌ வக்ரநஶ்வரௌ —க. ஸ. iii, 577.]

அங்குலி—கைவிரல், யானைக்கையின் நுனி. [1, 2: அங்குலி: கரஶாகாயாம் கர்ணிகாயாம் கஜஸ்ய ச—க. ஸ. iii, 618.]

இங்குலிகம் — சிவப்பு, சாதிலிங்கம். [1, 2: அ. வி. நி. 67. 2: ஹிங்குலீ—ஸ. அக.]

செங்கை—சிவந்த கை, திருவாதிரை நட்சத்திரம். [1: செம்மை + கை. 2: திவா. i, 82.]

99. சங்கா டிகைமூக் கிரட்டை தொழுத்தை
சங்கா தந்திர ளோர்நிரை யங்கொலை
சங்கா ரங்கொலை குப்பை யழிப்பாம்
வங்கா ரம்பொனு லோகக் கட்டியே.

சங்காடிகை—மூக்கு, இரட்டை, பணிவி. [1-3: ஸங்காடி கா ...]

சங்காதம்—திரள், ஓர் நரகம், கொலை. [1-3: ...]

சங்காரம்—கொலை, குப்பை, அழிப்பு. [1: 2: ஸங்காரோऽவகரோ—அ. ஸ. iii, 610. 3: ஸம்ஹார:—ஸ. அக.]

வங்காரம்—பொன், உலோகக் கட்டி. [1-2: அக.]

100. சாங்கரி குகன்க ணேசன் தாங்கலே சுமத்த லேரி
ஞாங்கர்வேற் படையு முன்பும் பக்கமு மேலு நாற்பேர்
ஓங்கலே வெற்பு மூங்கி லுயர்தலோங் குதலெ ழுச்சி
சாங்கிகன் விசையுற் றோடு பவன்சங்க விணைஞ னென்ப.

சாங்கரி—குகன், கணேசன். [1, 2: ... —நா. ரா. iii, 345.]

தாங்கல்—சுமத்தல், ஏரி. [1, 2: அ. வி. நி. 63.]

ஞாங்கர்—வேற்படை, முன்பு, பக்கம், மேல். [1-4: சூடா. xi, ந, 3.]

ஓங்கல்—மலை, மூங்கில், உயர்தல், ஓங்குதல், எழுச்சி. [1-3: பிங். x, 216. 4: அக. 5: அக.]

சாங்கிகன் — விசையுற்றோடுபவன், சங்கவிணைஞன். [1: ... —அ. கோ. II, viii, 73. 2: ... —அ. கோ. II, x, 8.]

101. பாங்கர் தோழர் பக்கமிடந் தீங்கு நவைபா வந்துட்டம்
ஏங்க லொலித்தன் மயிற்குரலோ டிளைத்த லழுத லிரங்கற்பேர்
தூங்கல் யானை தாழ்தனடித் திடல்சோம் புறங்க றூங்குதலாம்
தேங்க றதும்பல் திடுக்கிடற்பேர் நீங்கல் பிரிதல் செல்லுதலே.

பாங்கர்—தோழர், பக்கம், இடம். [1: திவா. ii, 150. 2: திவா. v, 229. 3: திவா. v, 227.]

தீங்கு—குற்றம், பாபம், தீது. [1, 2: பிங். x, 616. 3: பிங். vii, 129.]

ஏங்கல்—ஒலித்தல், மயிற்குரல், இளைத்தல், அழுதல், இரங்கல். [1: திவா. x, 171. 2: பிங். viii, 8. 3: வழக்கு. 4: திவா. ix, 32. 5: அக.]

தூங்கல்—யானை, தாழ்தல், நடித்திடல், சோம்பு, உறங்கல், தூங்குதல். [1: திவா. iii, 4. 2, 3: திவா. xi, 132. 4: திவா. viii, 164. 5: வழக்கு. நிகண்டுகளில் தூங்கல் நிரம்பாத்தூக்கம் என்று படிக்கப்பட்டுளது. 6:]

தேங்கல்—ததும்பல், திடுக்கிடல். [1-2: அக.]

நீங்கல்—பிரிதல், செல்லுதல். [1: சூடா. ix, 43. 2: திவா. ix, 38.]

102. வாங்கல் வளைதல் கொளலிழுத்தல் சார்ங்க மால்வில் விற்பொதுவாம்
வீங்கல் பருத்த லேக்கறற்பேர் வேங்கை புலிபொன் னோர்மரப்பேர்
ஆங்கவ் விடத்தோ டொப்பென்ப வோங்குவ் விடமுன் னதமிகுதி
பாங்கு முறைமை யுரிமையிடம் பக்க மழகு நன்மைப்பேர்.

வாங்கல்—வளைதல், கொள்ளல், இழுத்தல். [1-3: அக.]

சார்ங்கம்—திருமால் வில், விற்பொது. [1-2: ஶார்ங்கம் விஷ்ணோர்தநு:—அ. ஸ. ii, 48.]

வீங்கல் — பருத்தல், ஏக்கறல். [1: அக. 2: வழக்கு. ‘சோற்றுக்கு வீங்கி.’]

வேங்கை—புலி, பொன், ஓர் மரம். [1-3: பிங். x, 1071.]

ஆங்கு—அவ்விடம், ஒப்பு. [1: சூடா. xi, ந, 2. 2: பிங். vii, 581.]

ஊங்கு — உவ்விடம், உன்னதம், மிகுதி. [1,2: அக. 3: சூடா. viii, 7.]

பாங்கு—முறைமை, உரிமை, இடம், பக்கம், அழகு, நன்மை. [1: அக. 2, 4, 5: திவா. xi, 162. 3: பிங். iv, 272. 6: வழக்கு.]

103. தூங்காமை சோர்வில் விழிப்புடைமை சோம்பின்மை
ஆங்காரஞ் சுட்ட கரித்திர ளகங்காரம்
காங்கேயம் பொன்முத்தக் காசுகம லத்தின்வேர்
காங்கேயன் தெய்வ விரதன்கந் தக்கடவுள்.

தூங்காமை—சோர்வில்லாத விழிப்புடைமை, சோம்பின்மை. [1: சோர்வில்லாமை அரசர்குணங்களுள் ஒன்று—அக. விழிப்புடைமை வேறு பொருளுமாகலாம். 2: தூங்கல் சோம்பு, அஃதின்மை தூங்காமை.]

ஆங்காரம்—சுட்ட கரித்திரள், அகங்காரம். [1: ആജ്ഞാര്ഥേ — ஸ. அக. 2: അഹംകാരഃ என்னும் சொல்லின் தற்பவம்.]

காங்கேயம்—பொன், முத்தக்காசு, தாமரையின் வேர். [1-3: ഗാങ്ഗേയം സ്വര്ണകസേരുണോഃ; കസേരു-തൃണീ — ச. ஸ. iii, 478. കസേരു ஒருவகைப் புல்லின் வேர். தாமரைவேர் என்றதற்கு ஆதாரம் ஏற்பட வில்லை.]

காங்கேயன்—பீஷ்மன், கந்தக்கடவுள். [1-2: ഗാങ്ഗേയോ ഗാങ്ഗ-[illegible]യോഃ—ச. ஸ. iii, 478.]

104. கசடுகுற் றங்க ளங்கங் கசிபுகூ றையுஞ்சோ றும்பேர்
அசதிகற் பிலாண யச்சொல் அசந்திமல் லிகைதீச் சட்டி
அசநிவச் சிராயு தந்தீச் சட்டியோ டனலே றென்ப
அசமூவாண் டுறுநெல் லாடாம் அசுபமே தீமை பாவம்.

கசடு—குற்றம், களங்கம். [1, 2: பிங் x, 231.]

கசிபு — கூறை, சோறு. [1, 2: கஶிபு—ஹொஜநவஸநயொ: — ஃ. வ. iii, 433.]

அசதி—கற்பிலாள், நயச்சொல். [1: அஸதீ—ஸ. அக. 2: திவா. x, 56.]

அசந்தி — மல்லிகை, தீச்சட்டி. [1, 2: ஹஸந்தீ ...; ஃ. வ. iii, 305, 306.]

அசநி—வச்சிராயுதம், தீச்சட்டி, இடி, [1, 3: ஃ. வ. iii, 348. விஃ சாதாரணமாக மின்னல் என்று பொருள்படினும் இடி யென்னும் பொருளும் ஸ. அக. யிற் காணப்படு கின்றது. 2: —வெ. 163, 109.]

அசம்—மூவாண்டுறு நெல், ஆடு. [1: சூடா. xi, ச, 9. 'அஜ' ஓர் நெல்—ஸ. அக. 2: அஜ:—ஃ. கொ. III, iii, 30.]

அசுபம்—தீமை, பாபம். [1, 2: அஶுபம்—ஸ. அக.]

105. கசமத கயம்வ றட்புண் டலைமயிர் கட்டு நாற்பேர்
குசமரப் பொதுத ருப்பை கொங்கைநீர் தாம்பேர் நீவாம்
நிசமெய்நித் தியந்த ஞது நிசைமஞ்ச ளிராத்தி ரிப்பேர்
விசனென்ப மனுட னுய்கன் விசிகந்தோ மரமம் பென்ப.

கசம்—மதயானை, வறட்புண், தலைமயிர், கட்டு. [1: ஃ. கொ. II, viii, 34. யானையென்றுதான் பொருள்படும். கயத்திற்கு வேறு பொருள்களு முண்மையின் அவற்றை நீக்கற்கு மத மென்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது போலும். 2-4: ஃ. வ. ii, 54.]

குசம்—மாப்பொது, தருப்பை, கொங்கை, நீர், தாம்பு, ஓர் தீவு. [1: குமுஜா ஒ... 2, 4: ... க. வ. ii, 66. 2, 4: ..., ... ஜ... —க. வ. ii, 532. 3: ...—க. கோ. II, vi, 77. 5, 6: ... யோக்த்ரே ... —வி. வ. ம, 2.]

நிசம்—மெய், நித்தியம், தனது. [1: அக. 2, 3: ... —க. வ. ii, 70.]

நிசை—மஞ்சள், இராத்திரி. [1, 2: ... —க. வ. ii, 537.]

விசன் — மனிதன், வணிகன். [1, 2: ... —மா. கோ. 283.]

விசிகம்—இருப்புலக்கை, அம்பு. [1: 2: ... —நா. ம. iii, 66.]

106. அசிபடைக் கலம்வா ளோரா றவமதிச் சிரிப்பு மாகும்
குசியிரும் பாற்செ யப்பட் டதுகொடு வினைஞன் மத்தன்
மிசிசடா மாஞ்சி யோமம் சதபுட்பை சதபுப் பிப்பேர்
வசியுடற் றழும்பு கூர்மை கழுமுள்வாள் வசிய மென்றும்.

அசி—படைக்கலம், வாள், ஓர் நதி, அவமதிச் சிரிப்பு. [1: சூடா. xi, ச, 3. 2, 3: ... நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது. — க. வ. ii. 4: திவா. ix, 272.]

குசி—இரும்பாற் செய்யப்பட்டது, பாபி, வெறியன். [1: ... —க. வ. ii, 532. 2, 3: ... குசியோதும், இவை யிரண்டும் ஒரு பதத்தின் பேதங்களே. ...— வி. வ. ம, 2.]

மிசி—சடாமாஞ்சி, ஓமம், சதபுட்பை, சதபுப்பி. [1-4: ... — வி. வ. வ, 12.]

வசி—உடற்றழும்பு, கூர்மை, கழுக்கடை, வாள், வசியம். [1: பிங். x, 981. 2, 5: திவா. xi, 200. 3: அக. 4: வஶி:—ஸ. அக.]

107. உசிதமே மிதம்நி யாயம் யோக்கியம் பழக்க நாற்பேர்
கசித லூ றுதலி ரங்க லுருகல்வேர்த் திடல்க வன்றல்
சசியமே பயிருங் காயும் சசிவன்மந் திரிச காயன்
அசிரங்காற் றுடல்சத் தாதி விடயந்தீ தவளை முற்றம்.

உசிதம்—மிதம், நியாயம், யோக்கியம், பழக்கம். [1, 3, 4: 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂 … 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿—ச. ஸ. iii, 242. 2: 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇—வை. 254, 13.]

கசிதல்—ஊறுதல், இரங்கல், உருகல், வேர்த்திடல், கவலைப் படல். [1, 3: அக. 2: அ. வி. நி. 81. 'கசிவு'. 4: சூடா. ix. 14. 'கசிவு'. 5: சூடா. viii, 64. 'கசிவு'.]

சசியம்—பயிர், காய். [1: 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂 — ஸ. அக. 2: 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂—ச. கொ. II, iv, 15.]

சசிவன்—மந்திரி, சகாயன். [1, 2: 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌽𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇—ச. ஸ. iii, 708.]

அசிரம்—காற்று, உடல், சத்தாதிவிடயம், தீ, தவளை, முற்றம். [1-3, 5, 6: 𑌅𑌜𑌿𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑍇—ச. ஸ. iii, 512. 4: 𑌅𑌶𑌿𑌰𑍋 … 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌—ச. ஸ. iii, 512.]

108. சுசிரமே நெருப்புப் பள்ளந் தொளைதொளைக் கருவி யும்பேர்
விசிரம்பம் பத்தி நேயம் விளையாட்டுக் கலக மென்ப
சிசுவென்ப குழந்தை குஞ்சாம் பசுபதி சிவன்றீத் தெய்வம்
பசுவுயி ரான்வெள் ளாட்டாண் பிரமத கணம்ரு காதி.

சுசிரம்—நெருப்பு, பள்ளம், துளை, துளைக்கருவி. [1-4: 𑌶𑍁𑌷𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃, 𑌶𑍁𑌷𑌿𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌸𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌚—ச. ஸ. iii, 607.]

விசிரம்பம்—பத்தி, நேயம், விளையாட்டுக்கலகம். [1-3: 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍇𑌲𑌿𑌕𑌲𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇—ச. ஸ. iii, 451.]

சிசு—குழந்தை, குஞ்சு. [1: 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃 — ஸ. அக. 2: 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃—ச. கொ. II, v, 38.]

பசுபதி—சிவன், அக்கினிதேவன், [1-2: 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌿 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑍇—ச. ஸ. iv, 121.]

பசு—உயிர், ஆன், வெள்ளாட்டின் ஆண், சிவகணம், மிருக முதலியன. [1: ஜபஶு: — ஸ. அக. 2: பிங். x, 720. 3-5: ஜபஶுஷ்டாமெ ச்சா-மாஷிஷு, ஷ்ரைவெயஃஷி ௪—கூ. ஸ. ii, 537.]

109. பிசுளம்நீர்க் காக்கை காஞ்சி மரமும்நீர்க் கடம்பும் பேசும்
இசைபண்சொல் லொலிபு கழ்ப்பேர் மிசைமேல்சோ றுயர்ச்சி [மேடு
கசைபரி முகத்தின் றாம்பு கரிணிசட் டுவஞ்ச வுக்காம்
தசைவத்தி யூன்முன் றானை யவத்தைதகோட் களின்ற சைப்பேர்.

பிசுளம்—நீர்க்காக்கை, காஞ்சிமரம், நீர்க்கடம்பு. [1-3. ஷிஜல-வொ நிஜலெ ஜொயவாயவெ ஸாவ-கஜ௲மிச — கூ. ஸ. iii, 662.]

இசை—பண், சொல், ஒலி, புகழ். [1: அக. 2-4: பிங். x, 128.]

மிசை—மேல், சோறு, உயர்ச்சி, மேடு. [1, 4: பிங். x, 934. 2: சூடா. xi, ௪, 13. 3: அக.]

கசை—குதிரை முகத்தின் தாம்பு, பெண்யானை, சட்டுவம், சவுக்கு. [1, 4: கஶா ஸஸ்ரஷ்லகாஷரு ரஜ்ஜௌ 8-வை-மணெஃஷி ௨ நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது.—கூ. ஸ. ii, 2: கஶா கரேணௌ—கூ. ஸ. ii, 55. 3: ஷஜா ஷர்வீ ... —கூ. ஸ. ii, 67.]

தசை—வத்தி, ஊன், முன்தானை, அவத்தை, கிரகங்களின் தசை. [1, 3, 4: ஜஶா வஸ்த்ராவஸ்தயோ: ஜஶாவஸ்த்ர வஸஞாக்ஷ — கூ. ஸ. ii, 586. 2: திவா. iii, 127. 5: ஜஶா—ஸ. அக.]

110. பசைபிசின் பசையி லாபம் பற்றிச்சை பசைவு சாரம்
அசைதலே துவளல் சோம்ப லாடலோ டுலாவல் தங்கல்
விசையனோர் வடுகன் மாலின் றுவாரிகன் விடையோன் பார்த்தன்
விசையையம் பிகைதற் பாங்கி சயைத்திதி வீரச் செல்வி.

பசை—பிசின்[1], பசை[2], இலாபம்[3], பற்று[4], இச்சை[5], பசைவு[6], சாரம்[7]. [1, 2, 4, 6, 7: அக. 3, 5: நிக. 77.]

அசைதல்—துவளல், சோம்பல், ஆடல், உலாவல், தங்கல். [1, 2, 4: அக. 3, 5: திவா. xi, 2.]

விசையன்—ஓர் வைரவன், திருமாலின் வாயில்காவலன், சிவன், அருச்சுனன். [1: 2: விஜய:— ஸ. அக.; அக. 3: பிங். ii, 89-ல்

விசயன் உருத்திரர் பதினொருவரில் ஒருவன் பெயராகப் படிக்கப்பட்டுளது. 4: விஜயோ ...; வார்ஷ்ணேய—க. ஸ. iii, 496, 497.]

விசையை—அம்பிகை, அம்பிகையின் பாங்கி, சயைத்திதி, துர்க்கை. [1-3: விஜயோஸாதஸ்வஸ்ராஹஸ்தியாவலீ — க. ஸ. iii, 497. 4: விஜயா—ஸ. அக.]

111. விசர்க்கமே மலங்க ழித்தல் கொடைதள் ளி விடல்வி டுத்தல்
இசித்தலீழ்த் திடலு ரித்த லிணுங்குதல் சிரித்த லூற்பேர்
விசித்திரம் பலநி றம்பே ரழகொடு வியப்பு மாகும்
இசைத்தலே புணர்த்தல் கட்டல் சொல்லலோ டொலித்த லென்ப.

விசர்க்கம்—மலங்கழித்தல், கொடை, தள்ளிவிடல், விடுத்தல். [1, 3: விஸர்க:—ஸ. அக. 2, 4: விஸர்கோ...த்யாகஹாநயோ:—க. ஸ. iii, 121.]

இசித்தல் — இழுத்திடல், உரித்தல், இணுங்குதல், சிரித்தல். [1, 3, 4: அக. இணுங்குதல் முரித்தல். 2:]

விசித்திரம் — பலநிறம், பேரழகு, வியப்பு. [1-3: விசித்ர:—ஸ. அக.]

இசைத்தல்—புணர்த்தல், கட்டல், சொல்லல், ஒலித்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 143. 4: திவா. x, 171.]

112. நிசர்க்கமே படைப்பி யற்கை நீசனே குறளன் றாழ்ந்தோன்
ஓசித்தலே யொடித்தல் சாய்த்த லூசலூ சுதலூஞ் சற்பேர்
நசித்தல்கே டுறலி றத்தல் நாசமே மரணங் கேடாம்
அசைத்தல்கட் டிடலாட் டற்பேர் ஆசையே திசையோ டிச்சை.

நிசர்க்கம் — படைப்பு, இயற்கை. [1, 2: நிஸர்க: ஸ்ருஷ்டௌ ஸ்வபாவே—க. ஸ. iii, 114.]

நீசன்—குறளன், தாழ்ந்தோன். [1, 2: நீச: வர்ஷ்யஹெ த்ருஷ்ட—நா. ரு. ii, 52.]

ஓசித்தல்—ஒடித்தல், சாய்த்தல். [1: திவா. ix, 25. 2: அக.]

ஊசல்—ஊசுதல், ஊஞ்சல். [1: அக. 'பதனழிதல்'. 2: பிங். vi, 569.]

நசித்தல்—கேடுறல், இறத்தல். [1, 2: நஶ்—ஸ. அக.]

நாசம்—மரணம், கேடு. [1, 2: நாஶ: ...ஊஂதெ௱ள வஶியஂவெஷஂண—அ. வஸ. ii, 536.]

அசைத்தல்—கட்டல், ஆட்டல். [1: திவா. ix, 142. 2: அக.]

ஆசை—திசை, இச்சை. [1-2: ஆஶா ககுபி த்ருஷ்ணாயாஂ—அ. வஸ. ii, 530.]

113. மசகங் கொசுகுத் திரநோய்ப்பேர் வசிரங் கசநிப் பஸியுப்பாம்
விசதந் தூய்தா னதுவெண்மை விசரங் கூட்டம் படர்ச்சிகொலை
தசநங் கவசம் பல்லென்ப சுசம மெனல்சுந் தரமுவமை
வசம நீநம் பிரபுத்வ மின்மை வாஞ்சை சென்மமுமே.

மசகம்—கொசு, க்ஷுத்திரநோய். [1, 2: மஶக: க்ஷுத்ரரோகஜந்துபேதயோ:—அ. வஸ. iii, 72.]

வசிரம் — ஆனைத்திப்பலி, உப்பு. [1, 2: வஶிர: பும்ஸி, ... ஹஸ்திபிப்பல்யாம் ஸீஸமுத்ரலவணே ஸ்த்ரீ:—மே. ர, 208.]

விசதம்—தூய்தானது, வெண்மை. [1, 2: விஶதோ யவலே ... ஶுப்ரே—நா. ர. iii, 226.]

விசரம்—கூட்டம், படர்ச்சி, கொலை. [1, 2: விஸரஸ்து ஸமூஹே ப்ரஸரேऽபி ச—அ. வஸ. iii, 598. 3: விஶர: — அ. கோ. II, viii, 115.]

தசநம் — போர்க்கவசம், பல். [1, 2: தஂஶந: ... தந்தே கவசே—மே. ந, 74.]

சுசமம்—அழகு, உவமை. [1, 2: ஸுஷமம் ருசிரே ஸமே—அ. வஸ. iii, 467.]

வசம்—அதீனம், பிரபுத்துவமின்மை, வாஞ்சை, சென்மம். [1, 2: ஆயத்தத்வப்ரபுத்வே ச வஶ:—த்ரி. ஶே. III, iii, 438. 'ஆயத்தம் சயிநதா. வஶீஸுதஹாவ ஐத்ருஶ:. ப்ரபுத்வ ப்ரஸாரித்வம் தயோ:' என்பது வியாக்கியை. ஆயத்தாயாமபி ப்ரபுத்வ அவஶம் விது: — ஶா. கோ. (50) த்திலும், அ. வஸ., வி. ப்ர., மே., ஹே. கோ., நா. ர. முதலிய பல கோசங்களிலும் வஶ என்பதற்குப் பிரபுத்துவம் பொருளாயுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3. ஸ்ப்ருஹாயாமபி வஶ: — ஶா. கோ. 737. 4: வஶ:—ஸ. அக.]

114. அசல மலையாப் பசைவின்மை யசிர னருக்கன் கனல்கவந்தன்
குசன்மத் தன்செவ் வாய்நரகா சுரனி ராம குமாரன்பேர்
விசிகை பாரக் கோல்வைத்ய சாலை வீடு தெருக்கருத்தாம்
அசிதஞ் சிரிக்கின் றதுகருமை வெலக்கூ டாத தலர்ந்ததுமே.

அசலம்—மலை, ஆப்பு, அசைவின்மை. [1, 2: கூவஸெஷு— ஸிரீ-லெயொ:— க. வ. iii, 617. 3: கூவஸ—ஸ. அக.]

அசிரன் — சூரியன், அக்கினி, கவந்தன். [1-3: கூஸிரொஸாஃரு ஸாக்ஷஸெஃஷ—க. வ. iii, 512.]

குசன்—மத்தன், செவ்வாய், நரகாசுரன், இராமகுமாரன். [1, 4: கு—ஶா ஸாஊவ—ஶெத ... ஊதுயொ:—க. வ. ii, 532. 2, 3: கு—ஜொ ..., சூரொ நாகஶெஷெத்ரு வ—க. வ. ii, 66.]

விசிகை—கடப்பாரை, வைத்தியசாலை, வீடு, தெரு, கருத்து. [1, 4: விஶிவா வநிதிர்காயாம் ஸஸ்ராயாஂ—க. வ. iii, 104. 2, 5: அக. 3:
]

அசிதம்—சிரிக்கின்றது, கருமை, வெல்லக்கூடாதது, அலர்ந்தது. [1, 4: ஊவஸித— ஸ. அக. 2: க்ரூ ... கூவஸித ... — க. கொ. I, v, 14. 3: கஜித—ஸ. அக.]

115. நிசிதம் நிறைவு கூர்த்ததுமாம் நிசுள மெய்ப்பை நீர்க்கடம்பு
சசிய கம்வா ளொடுதெங்கின் பேதஞ் சசிய நிறத்துமணி
கசியங் கசையி னடிக்குசித முளது பரியி னிடைகள்ளாம் [பேர்.
பிசுவோர் கண்ணோய் பஞ்சோர்கள் பிசுநன் கோளன் றுட்டன்

நிசிதம் — நிறைவு, கூர்த்தது. [1: நிஶிதரோஷிதே — வெ. 210, 230. 2: நிஶிதழ—க. கொ. III, i, 91. சாணை முதலியவற்றால் கூராக்கப்பட்டது.]

நிசுளம் — உடற்பை, நீர்க்கடம்பு. [1, 2: நிசூலஸவிஜலஜெரள நிஶொலகெ—க. வ. iii, 651.]

சசியகம் — வாள், தெங்கின் பேதம், சசியநிறத்து மணி. [1-3: ஸஸ்கஸ்ராணெள வஜ்ஞ நாரிகெஸஸ்ர வார்ஜெ — வி. ரு. க, 121.]

கசியம்—கசையின் அடிக்கு உசித முளது, குதிரையின் இடை, கள். [1-3: கஶ்யம் ஃஶெ கஶாஹ்ஞ வ ஹயஃயெ வ ஈூஶ்யெதெ—ஶா. கொ. 592.]

பிசு—ஓர் கண்ணோய், பஞ்சு, ஓர் கள். [1-3: பிசுர்வஸ்த்ரெ ஸுராஸ்ரெ, கஷாரொபெஸ்பி—நா. ர. ii, 49. ஸுராஸ்ரெ என்பது ஓர் கள் எனப் பொருள்செய்யப்பட்டது. ஆயினும் பிசுர்வஸ்த்ரெ வ கஷெ வ கஷாரொபெஸுராஸ்ரெ என்னும் வி. வை. (வ, 3) கோசத்திலும், ஜெ. யிலும் 'ஸு' வுக்கு முன் அவக்கிரகம் காணப்படுகிறது. ஸ. அக. யிலும் அசுரன் என்னும் பொருள் உளது. இனி, குட்டரோக மென்னும் பொருள் இங்குக் கண்ணோய் என்று வந்திருக்கிறது. பாடாந்தரங்களால் அப்பொருள் வந்திருக்கக்கூடும்.]

பிசுநன்—கோளன், துட்டன். [1, 2: பிஶுநஃ ஸூசகெ வெ—அ. ஸ. iii, 384.]

116\. பிசண்டமே பசுவி னங்கம் படுக்கையும் வயிறும் பேசும்
பசுங்கதிர் பிட்டை சோமன் பசும்புல்பைம் பயிர்பச் சைப்புல்
குசும்பமே கமண்ட லம்பொன் குங்குமங் குசும்பைப் பூவாம்
அசும்பென்ப கிணறூற் றுப்பொல் லாநிலம் வழுக்குப் பூமி.

பிசண்டம்—பசுவின் அங்கம், படுக்கை, வயிறு. [1-3: பிசண்ட-ஸ்ராஸெஶாரஜெ ஶயநாயாம் ஜடரெஸ்பி ச—நா. ர. iii, 112.]

பசுங்கதிர்—இளஞ்சூல், சந்திரன். [1: பிங். ix, 330. 2: பிங். ii, 133.]

பசும்புல் — பசுமையான பயிர், பச்சைப்புல். [1: திவா. iv, 184. 'பயிர்.' 2: பிங். ix, 348.]

குசும்பம் — கமண்டலம், பொன், குங்குமம், குசும்பைப்பூ. [1, 2, 4: குஸும்பம் ச ஶாதகும்பெ ஸ்வர்ணாயாம் கமண்டலௌ—அ. ஸ. iii, 446. 3: குங்குமெ ... குஸும்பெ—வெ. 259, 50.]

அசும்பு—கிணறு, ஊற்று, பொல்லாநிலம், வழுக்குப்பூமி. [1: திவா. v, 64. 2: திவா. v, 65. 3: திவா. v, 77. 4: அக.]

117\. வசந்த தூத மென்பகுயில் மாம ரம்பஞ் சமராகம்
வசந்தந் தென்ற லோரிருது வாச வன்றன் மாளிகையாம்
வசந்தன் மதந ளபதியோர் கூத்து வசந்த விழாமதனன்
தசும்பு கடாரங் குடமென்ப விசும்பு திசைவிண் முகில்சுவர்க்கம்.

வசந்ததூதம்—குயில், மாமரம், பஞ்சமராகம். [1-3: வஸந்ததூ-தஃ ... —ஸ. வ. v, 21.]

வசந்தம்—தென்றல், இளவேனில், இந்திரன் மாளிகை. [1: திவா. i, 42. இதிலும் மற்றை நிகண்டுகளிலும் தென்றலின் பெயர் வசந்தன் என்றே வந்துளது. வசந்தம்—அக. 2: வஸந்த:—ஸ. கொ. I, iv, 18. 3: வைஜயந்த: என்பது இந்திரன் மாளிகையின் பெயர். அதன் தற்பவம் வசந்தமாகு மென்று தோன்றுகின்றது. ப்ராஸாதோ வைஜயந்த: என்பது ஸ. கொ. I, i, 49. அக. யில் வசந்தம் என்றற்கு இப்பொருள் காணப்படுகிறது.]

வசந்தன்—மதனதளபதி, ஓர் கூத்து, வசந்தவிழா, மன்மதன். [1: வஸந்த:—ஸ. அக. 2: அக. 3: வஸந்தோத்ஸவ:—ஸ. அக. சுருக்கமாய் வசந்தன் என நின்றதுபோலும். 4: பிங். ii, 53.]

தசும்பு—மிடா, குடம். [1: திவா. vii, 262. 2: திவா. vii, 259.]

விசும்பு—திசை, ஆகாசம், மேகம், சுவர்க்கம். [1: திவா. v, 6. 2: திவா. i, 36. 3. திவா. i, 147. 4: திவா. v, 2.]

118. வசதிமரு தத்தூர்வீ டிராத்திரிநல் லிடமாம்
வசுகமெருக் குச்சிவமல் லிகையளத்துப் புப்பேர்
முசலிநிலப் பனையோந்தி யுடும்புவீட் டுடும்பு
முதலைகே தகிபலபத் திரரம னென்ப
விசல்லியைவண் டானப்பெண் சிவதைதோ பாள
விதைசிந்தி நாகணந்தி காந்தள்குப்பை மேனி
அசனயன்மா யோன்சிவன்மன் மதனிரகு சுதன்பேர்
அசிதன்வெலற் கரியோன்மா யவன்சனிநீ னிறத்தோன்.

வசதி — மருதநிலத்தூர், வீடு, இராத்திரி, நல்லிடம். [1: திவா. v, 103. 2-4: வஸதி: ஸ்த்ரீவஸ்த்ரோ நிஶாயாம் வஸ்ரௌதஸ்வி வ — ஸ. வ. iii, 283.]

வசுகம்—எருக்கு, சிவமல்லிகை, அளத்து உப்பு. [1-3: வஸுகம் ... —ஸ. வ. iii, 85, 86. ... —கொக்குமந்தாரை.]

முசலி—நிலப்பனை[1], ஓந்தி[2], உடும்பு[3], பல்லி[4], முதலை[5], தாழை[6], பலராமன்[7], [1, 4: ... —ஸ. வ.

iii, 672. 2: சூடா. iii, 28. 3: சூடா. iii, 29. 5: மௌரயா ... ஃவஸீ— வெ. 150, 51. 6: அக. 7: வமஹஜ: ..., ...; ... ஃவஸீ—அ. கொ. I, i, 24, 25.]

விசல்லியை — பெண் வண்டானம்[1], சிவதை[2], நேபாளவிதை[3], சீந்தி[4], நாகணாந்தி[5], காந்தள்[6], குப்பைமேனி[7]. [1: 2-4, 7: விஶஜ்ா- ஶிவாஜ-நீ-ஃ-ஷுவீ-தி-வ-பா-ாவ-ஃ வ — ஃ. ய, 107. 5: 6:]

அசன்—பிரமன், திருமால், சிவன், மன்மதன், இரகுமகன். [1-5: அஜ: ... ஹரெ விஷெ்ண ஈவ-ஜெ வெயவி ஸெ-ா—அ. வ. ii, 64.]

அசிதன்—வெல்லற்கரியோன், திருமால், சனி, நீலநிறத்தோன். [1, 2: அஜித: ... விஷ்ணவநிஜிதெ — அ. வ. iii, 229. 3: அவிக: ... ஶநெஶ்ர:—வெ. 19, 69. 4: கூஷ்ெ ... அவிக ... — அ. கொ. I, v, 14. அவிக: கறுப்பு. அசிதன் கருநிறத்தன்.]

119. சுசிவெண்மை சுத்தமந்த்ரி முதிர்வேனி லாடி
தூயதுமுச் சுடர்கழிவு படாததுசிங் காரம்
வசுகிரணங் குபேரனனல் சிவமல்லி தனம்நீர்
மணிமதுரம் வறட்சிதும்புக் கயிறுதான் முதலோர்
வசைமிகுதி கணவன்றன் சோதரிபெண் ணுனை
மகள்பெண்மலட் டாவசம்பு கிணம்பழிச்சொல் குற்றம்
விசையமார்த் தாண்டமண் டலம்வெற்றி தெய்வ
விமானஞ்சற் கரைகடுக்கா யோர்சிவா கமமே.

சுசி—வெண்மை[1], சுத்த மந்திரி[2], முதிர் வேனில்[3], ஆடிமாசம்[4], தூயது[5], சூரிய சந்திர அக்கினி[6], கழிவுபடாதது[7], சிங்காரம்[8]. [1-8: ஶுவி: ஶுமெ் விதெ ஷமெ, ஶ்ரீஷாஷாஜா-ாவஹெதெஷு-வயா-ஶுக்ஷி; ஶஜாரெ — அ. வ. ii, 59, 60. இதில் அநமெ என்பது அக்கினியை மாத்திரங் குறிக்கின்றது. ஶுவிஃஷாஜிஶஜாரெஷா-ஷாவெ ஶுக்ஷி ... — ஃ. வ, 10. இஃது இன்னுந் தெளிவாகச் சில பொருள்களை விளக்குகின்றது. ஶுவி: ... வநாஷாஜஹாஜிஷு ... ஈவெள—நா. ர. ii. 54. இது முச்சுடர்களின் பெயர்களையும் தந்தது.]

வசு—கிரணம்[1], குபேரன்[2], அக்கினி[3], சிவமல்லி[4], செல்வம்[5], நீர்[6], மணி[7], மதுரம்[8], வறட்சி[9], தும்புக்கயிறு[10], தான்முதலியோர்[11]. [1-3, 5, 7-11:

வஸுஷ்டௌ ஜைவஹெடெ நரவெ ரவி, யொக்த்ரு ஶக்ஷெ வஸுஷாஜௌ ரஜெத்ர வஜெஜ்ரஷயெ யமெந — சூ. ஸ. ii, 577. நரவ: அரசனைக் குறிக்குமாயினும் இங்குக் குபேரன் என்று பொருள் பண்ணப்பட்டது. ஸ. அக. களில் நரவதி: யென்பது குபேரன் பெயராகக் காட்டப் படுகின்றது. 4: ஶிவஶ்ரீ ... வஸு: — சூ. கோ. II, iv, 81. 6: வஸுதாயெ—வெ. 236, 155. 11: பிங். ii, 90.]

வசை — மிருதி[1], கணவன் சோதரி[2], பெண் ஆனை[3], மகள்[4], பெண்[5], மலட்டுப்பசு[6], வசம்பு[7], கொழுப்பு[8], பழிச்சொல்[9], குற்றம்[10]. [1: 2, 9, 10: அக. 3-6: வஶா நாரீ வந்த்யாவரீ ஹஸ்திநீ து ஹிதரீவி — சூ. ஸ. ii, 540. 7: வசா — சூ. கோ. II, iv, 102. 8: மேஷஸ்து வபா வஸா—சூ. கோ. II, vi, 64.]

விசையம்—சூரிய மண்டலம், வெற்றி, தெய்வ விமானம், சர்க்கரை, கடுக்காய், ஓர் சிவாகமம். [1, 6: அக. 2, 3: விஜயோ ஜயே; ... விமானே—சூ. ஸ. iii, 496, 497. 4: திவா. vi, 106. 5: விஜயா—ஸ. அக.]

120. பசநம் பாகஞ் செயல்வழி பாடு
வசநம் வார்த்தை வசித்தல் மனைதுகில்
தசமி பத்தாந் திதிகூன் கிழவன்
குசலம் நன்மை சமர்த்துப் புண்ணியம்.

பசநம்—சமைத்தல், வழிபாடு. [1: ரந்நம் பசநெ — வெ. 194, 63. 2: ஭ஜநெ—ஸ. அக.]

வசநம்—வார்த்தை, வசித்தல், வீடு, ஆடை. [1: ஜநவாதஸ்து வசநெ—வெ. 33, 67. 2, 4: வஸநம் வாஸவஸ்த்ரயோ:—நா. ர. iii, 243. 3: வஸநம்—ஸ. அக.]

தசமி — பத்தாந்திதி, கூன்கிழவன். [1: தஶமீ—ஸ. அக. 2: தஶமீ 91 முதல் 100 வயதுவரை யுள்ள காலம் — ஸ. அக. வர்ஷீயாந் தஶமீ ஜ்யாயாந்—வெ. 201, 7.]

குசலம் — நன்மை, சாமர்த்தியம், புண்ணியம். [1-3: குஶலம் க்ஷேமபுண்யயோ:, பர்யாப்தௌ — சூ. ஸ. iii, 630. மூலகாரர் பர்யாப்தி: ஸாமர்த்யம் என்றெழுதியிருக்கிறார்.]

121. அசமோ தையி லவம்பிசி னோமம்
சசம்வெள் ளுலோத்தி ரம்முயல் போளம்
சசியிந் திராணி சதாவரி சந்திரன்
விசிபற் மச்சுருள் விரதியர் பீடம்.

அசமோதை—இலவம்பிசின், ஓமம். [1, 2: அஜமோதா தூக்ர-கந்தா நிர்ஹ்ராஸ்வா ப்ரஹ்மகோஶவதீ ச—நா. ர. iv, 66.]

சசம் — வெள்ளுலோத்திரம், முயல், போளம். [1-3: ஶஶ: பஶௌ; போலே லோத்ரே—ச. வ. ii, 541, 542.]

சசி—இந்திராணி, சதாவரி, சந்திரன். [1, 2: ஶசீந்த்ராணீ ஶதாவர்யோ:—ச. வ. ii, 59. சதாவரி தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு. 3: ஶஶீ சந்த்ர:—வை. 19, 47.]

விசி — பத்மச்சுருள், விரதியர்பீடம். [1: விஸம், பிஸம் — ஸ. அக. 2: வ்ருஷீ து வ்ரதிவிஷ்டரே—ச. வ. ii, 559.]

122. குசிகம் படைவாள் தான்றி மராமரம்
ஓசிதல் தளர்த லொடித் லசைவுறல்
விசினி பதுமக் குளம்பது மக்கொடி
சிசிரம் பனிசீ தளமோ ரிருது.

குசிகம்—கலப்பை, தான்றிமரம், மராமரம். [1-3: குஶிகோ ... ஸர்ஜதரௌ ஸர்ஜ விபீதகே—ச. வ. iii, 25.]

ஓசிதல்—தளர்தல், ஒடிதல், அசைதல். [1: திவா. ix, 28. 2: பிங். vii, 153. 3: அக.]

விசினி — தாமரைக்குளம், தாமரைக்கொடி. [1, 2: பிஸிநீ ... பத்மஷண்டே ஸரஸ்யபி—வை. 157, 86.]

சிசிரம்—பனி, சீதளம், ஓர் இருது. [1-3: ஶிஶிர: ஶீதலே ஹிமே, ருதுபேதே—ச. வ. iii, 605.]

123. அசகம் சிரித்தல்வேங் கைத்தரு போசகம்
சிசுக மூல்லமீன் சிஞ்சுமா ரம்மெனும்
பிசுகங் குங்குமங் குறளி பருத்திப்பேர்
குசுமங் கண்ணிநோய் பூப்பழம் பூப்புமே.

அசநம் — சிரித்தல், வேங்கைமரம், போசனம். [1: ஹாஸொ ஹஸநஂ—வெ. 99, 388. 2: அஸந:—அ. கொ. II, iv, 44. 3: அஶநஂ ஹொஜநஂ —வெ. 167, 204.]

சிசுகம்—உல்லமீன், முதலை. [1, 2: ஶிஶுக: ஶிஶுமாரெ ... உலுபிநொநாரூபி—வி. வ்ரு. க, 54.]

பிசுநம்—குங்குமம், குறளை, பருத்தி. [1, 2: பிஶுந: ஸூசகெ ..., ... பிஶுநஂ த காஶ்மீரெ — அ. ஸ. iii, 384. 3. பிஶுந: —ஸ. அக.]

குசுமம்—கண்ணோய், பூ, பழம், பூப்பு. [1-4: குஸுமஂ ஸ்த்ரீரஜொ-நெத்ரரொகயொ: ஃபலபுஷ்பயொ:—அ. ஸ. iii, 455.]

124. நிசாசர ரரக்கர் கள்வர் நிசாசரி யரக்கி துட்டை
நிசாதந மிடமுண் மைப்பேர் நிசாந்தம்வை கறைவீ டென்ப
நிசாமநங் காட்சி கேள்வி நிசீதம்நள் ளிரவி ராவாம்
நிசாரமே கொடைச மூகந் திரவியம் நியாயஞ் சாரம்.

நிசாசரர்—அரக்கர், கள்வர். [1: நிஶாசரஸ்து ராக்ஷஸெ—அ. ஸ. iv, 263. 2: அக.]

நிசாசரி — அரக்கி, துட்டை. [1: நிஶாசரீ — ஸ. அக. 2: நிஶாசரீ து பாஂஸுலா—அ. ஸ. iv, 264.]

நிசாதநம்—இடம், உண்மை. [1: பிங். iv, 272. 2: அக.]

நிசாந்தம்—வைகறை, வீடு. [1, 2: நிஶாந்தஂ ஸதநெ ... ப்ரபா-தெऽபி—அ. ஸ. iii, 262.]

நிசாமநம்—காட்சி, கேள்வி. [1, 2: நிஶாமநஂ; நிரீக்ஷணஶ்ரவண-யொ:—அ. ஸ. iv, 178, 179.]

நிசீதம்—நள்ளிரவு, இரா. [1, 2: நிஶீதஸ்து ராத்ரிமாத்ரார்த்தரா-த்ரயொ:—அ. ஸ. iii, 310.]

நிசாரம் — கொடை, சமூகம், திரவியம், நியாயம், சாரம். [1-5: நிகர: ஸாரஸம்வயொ:; ந்யாயதாதவ்யவித்தெஷு — அ. ஸ. iii, 561, 562. நிஸ்ஸார: சாரமற்றது என்று பொருள்படும். தமிழகராதிகளும் 'நிசாரம் சாரமற்றது' என்றே யுரைத்தன. ஆயினும் மோநியர் உவில்லியம்ஸ் ஸ.

அக. யில் 'நிஸார (√ ஸ்ரு?) — ஸம்வ, ஸார அல்லது ந்யாயதாதவ்ய வித்த என்னும் பொருள்களில் கோசங்களில் காணப்படுகிறது. (நிகர என்பதற்குப் பிழையான பாடம் போலும்)' என்றிருத்தலால் இவ்வாசிரியர்க்கு அப் பாடமே கிடைத்திருக்கவேண்டும். இனி, கொடை யென்னும் பொருள் நிகரத்துக்கு ஸ. அக. களிற் காணப்படுகின்றதாயினும் தாதவ்ய என்பது கொடுக்கற்பாலது என்று பொருள்படும். அதற்கு நியாயமென்னும் பொருள் காணப்படவில்லை.]

125. விசாகன்செவ் வேளி ரப்போன் நிசாடியே யரக்கி வேசை
குசாக்கிர மரத்தி னுச்சி முலைக்காம்பு குசநு னிப்புல்
விசாரமீன் றேர்ச்சி சிந்தை விசாரத னறிஞ னாகி
விசாலைபேய்த் துமிட்டி யுச்சை யினிநகர் விரிவு மாமே.

விசாகன்—முருகக்கடவுள், யாசகன். [1, 2: விஶாகௌ யாசகே ஸ்கந்தே—அ. ஸ. iii, 105.]

நிசாடி — அரக்கி, வேசை. [1, 2: இரவில் திரிபவள் என்னும் பொருளுடைய ஸ. சொல்லாயிருக்கலாம். ஆயினும் அப்படி ஒரு சொல் ஸ. அக. களிற் காணப்படவில்லை.]

குசாக்கிரம்—மரத்தின் உச்சி, முலைக்காம்பு, தருப்பைநுனி. [1: குஜாக்ரம் — குஜ: மரம் தருஸ்ஸாலீ குஜ: குஜ: — வை. 45, 9. அதன் நுனி குஜாக்ரம். 2: சூசுகம் து குசாக்ரம் — அ. கோ. II, vi, 77. 3: குஶாக்ரம் — குஶம் தருப்பை — அ. கோ. II, iv, 166 அதன் நுனி குஶாக்ரம்.]

விசாரம்—மீன், தேர்ச்சி, கவலை. [1: மீநோ ..., விஸார: — அ. கோ. I, x, 17. 2: விசார:—ஸ. அக. 3: அக.]

விசாரதன்—அறிஞன், ஞானி. [1, 2: ப்ராஜ்ஞவிசக்ஷணாஸ்வச்சஜ்ஞோ விஶாரத:—நா. ர. iv, 68.]

விசாலை—பேய்த்துமிட்டி, உச்சயினிநகர், விரிவு. [1-3: இந்த்ரவாருண்யுஜ்ஜயிந்யோராஸ்ஸ்நாயாம் வ்யாப்தௌ ச த்ரிஷு — நா. ர. iii, 415. விசாலை பெருங்கொம்மட்டி யென்று வழங்குகின்றது.]

126. சுசிமஞ்சுக் தாங்கு ளிர்ச்சி மஞ்ஞையே சூளை யோர்செல்
குசிலவன் கற்றுப் பாடி யக்கிநீத் திரன்வான் மீகி
கசேருவே முதுகி னென்பு கரணைமுத் தக்கா சும்பேர்
அசோகமே நிமிசு சோக மல்லதோர் மரம்வெண் சூதம்.

சுசீமம்—அழகு, குளிர்ச்சி. [1, 2: ஸுஷீம: ஶிஶிரே ரம்யே—அ. ஸ. iii, 467.]

மசூரை—வேசை, ஓர் நெல். [1, 2: மஸூரா மஸுரா வ்ரீஹி-வ்ருஹெடெ வண்யயொஷிதி—வி. வ்ரு. ர, 215.]

குசீலவன்—கற்றுப்பாடி, யாகத்தில் அங்கி வளர்க்கும் இருத்துவிக்கு, வான்மீகி. [1-3: குஶீலவஸ்து காயநெ, வ்ராவெதஸெ யாவகெ வ—அ. ஸ. iv, 304. வ்ராவெதஸ: வான்மீகி. வி. வ்ரு. (வ, 54) குஶீலவஸ்து வாஜ்மீகௌ என்று தெளிவாகச் சொல்லுகின்றது. இதில் யாவகெ என்னுமிடத்தில் யாஜகெ வி என்னும் பாடபேதம் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது. அப் பாடமே இவ்வாசிரியர்க்கு அகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.]

கசேரு—முதுகெலும்பு, காணை, முத்தக்காசு. [1-3: கஶெரு பூஷ்டகீகஸெ; த்ருணஜாதௌ கந்தெஷு—அ. ஸ. iii, 527, 528.]

அசோகம்—திமிசுமரம், சோகமல்லது, ஓர் மரம், பாதரசம். [1-4: கஶோகௌ கஞ்ஜுலிவஞ்ஜுலெள, நி:ஶோகவாரதெள வாவி—அ. ஸ. iii, 1. கஞ்ஜுலி என்பது அசோகு. வஞ்ஜுல: அசோகுக்கும் பெயராயினும் திமிசுக்கும் பெயரென்பது வித்ருகூக திநிஶோ நெமீ வஞ்ஜுலொ என்னும் வெ. (48, 92.) யால் விளங்குகின்றது.]

127. நிசாசரங் கூகை பாம்பு நரிப்பெயர்
குசீதம் பொலிசை கொடுத்தல் சுசீவகம்
விசேடகம் விசேடஞ் செய்வது திலகம்
விசேடம் நுதற்குறி யவயவஞ் சிறப்பே.

நிசாசரம்—கூகை, பாம்பு, நரி. [1-3: நிஶாசரஸ்து ...; ஸரீஸ்ரு வுகெ ஶாஸாமெ வ—அ. ஸ. iv, 263, 264.]

குசீதம்—வட்டிக்குக்கொடுத்தல், சீவனம். [1: குஸீதம் ..., வ்ருத்யாஜீவெ—அ. ஸ. iii, 322. 2: குஸீதம் ஜீவநெ—நா. ர. iii, 227. 'சீவநம்' மூலபாடமாயிருந்தது போலும். இனி வட்டிக்குக் கொடுத்துச் சீவித்தலில் கஷ்டமின்றாதலின் சுசீவநமாயிற் றென்றலு மொன்று.]

விசேடகம்—விசேடஞ் செய்வது, திலகம். [1, 2: விஶெஷகஸ்து வர்ணகெ, விஶெஷாயாயகெ வாவி—அ. ஸ. iv, 34.]

விசேடம்—நுதற்குறி, உறுப்பு, சிறப்பு. [1-3: விஶேஷோऽவயவே ... திலகேऽத்யத்புதே—நா. ர. iii, 442.]

128. உச்சடை யிடம்பா சாரம் வெள்ளுள்ளி வட்டக் கோரை
எச்சமே குறைவு புள்ளின் மலமகப் பொதுயா கப்பேர்
பிச்சம்புட் சிறகாண் பங்கி வெண்குடை பீலிக் குஞ்சம்
புச்சம்பிற் புறம்வா லென்ப மெச்சல்கொண் டாடல் வாழ்த்தல்.

உச்சடை—இடம்பாசாரம், வெள்ளுள்ளி, வட்டக்கோரை. [1, 2: உச்சடா த்வத்ர ஸாஹங்காரம் ப்ரமோதே லஶுநேऽபி ச — அ. ஸ. iii, 144. இங்கு இடம்பம் ஆசாரம் என இரண்டுபொருள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ. அக. யிலும் அப்படியே யிருக்கின்றது. இவ்வாசிரியர்க்கு த்வத்ர ஸாஹங்காரம் என்று ஒரு பாடங் கிடைத்திருக்கவேண்டும், 3. உச்சடா — அ. கோ. II, iv, 160.]

எச்சம் — குறைவு, பறவையின் மலம், சந்ததி, யாகம். [1, 2: அக. 3: பிங். v, 198. 4: யஜ்ஞ: ... யாக: — அ. கோ. II, vii, 13.]

பிச்சம்—பறவையின் சிறகு, ஆண்மயிர், வெண்குடை, பீலிக்குஞ்சம். [1: பிச்சம் பக்ஷே—நா. ர. ii, 58. 2-4: பிங். x, 799.]

புச்சம்—பின்புறம், வால். [1-2: பச்சோऽஸ்த்ரீ பஶ்சாத்பாகேऽபி வாலதௌ—நா. ர. ii, 59.]

மெச்சல்—கொண்டாடல், வாழ்த்தல். [1: அக. 2: சூடா. x, 4.]

129. எச்சன்பா வகன்மு குந்தன் அச்சுதன் மால்கே டில்லோன்
உச்சித னுயர்ச்சி யுள்ளோன் வளர்ந்தோனுற் பன்னன் முப்பேர்
விச்சித்தி சேதங் கைமெய் காட்டபி நயம்வீட் டெல்லை
வச்சிர மோர்யோ கம்வச் சிராயுதம் வயிர மென்ப.

எச்சன் — அக்கினி, திருமால். [1, 2: யஜ்ஞ: ... நாராயணஹுதாஶயோ:—அ. ஸ. ii, 77.]

அச்சுதன்—திருமால், கேடில்லோன். [1, 2: அச்யுதோ ... கேஶவாஸ்ருஷ்டயோரபி—அ. ஸ. iii, 229.]

உச்சிதன்—உயர்ச்சியுள்ளோன், வளர்ந்தோன், உற்பன்னன். [1-3: உச்ச்ரிதம் த்ரிஷூந்நதயோ: ப்ரவ்ருத்தே—அ. ஸ. iii, 243, 244.]

விச்சித்தி—சேதம், கைமெய் காட்டு அபிநயம், வீட்டின் எல்லை. [1, 2: விச்சித்தி: ... ஹாவவிச்சேதயோரபி—அ. ஸ. iii, 293. ஸ்ராக் விச்சித்திஸ்து விச்சேதே ஹாவபேதே ச யோஷிதாம், ஸ வாயம் வஸ்த்ராலங்கார-ஜேதுஸ்ராஸோऽநாஸ்யாவமோஹித: — நா. ஸ. ii, 8, 3: விச்சித என்னும் வினை பகு, பிரி என்னும் பொருளதாதலின் விச்சித்தி பகுப்பிற் காகி எல்லைக்கு ஆயிற்றுப் போலும்.]

வச்சிரம் — ஓர் யோகம், வச்சிராயுதம், வயிரம். [1: வஜ்ர:—ஸ. அக. 2, 3: வஜ்ரோऽஸ்த்ரீ ஹீரபவயோ:—நா. ர. ii, 369.]

130. அச்சென்ப தேரி னச்சோ டடையாள முயிரெ ழுத்தாம்
கச்சுரை பூனைக் காலி சிறியகாஞ் சொறிகச் சோலம்
விச்சுவ கருமன் வேதா விகர்த்தனன் றேவ சிற்பி
அச்சுவ தரமோர் நாகங் கோவேறு கழுதை யாமே.

அச்சு—தேரின் அச்சு, அடையாளம், உயிரெழுத்து. [1: அக்ஷோ ரதஸ்யாவயவே—பா. கோ. 26. 2: அக. 3: அச் —ஸ. அக.]

கச்சுரை — பூனைக்காலி, சிறுகாஞ்சொறி, கச்சோலம். [1-3: கச்சுரா பமீ, உபசூரா பசுகபிகீ ச—அ. ஸ. iii, 526. படீ சிறுகச்சோலம் — அ. கோ. II, iv, 154, தமிழுரை. உபசூரா சிறுகாஞ்சொறி. பசுகபிகீ—பூனைக்காஞ்சொறி.]

விச்சுவகருமன்—பிரமன், சூரியன், தேவ சிற்பி. [1-3: விச்வகர்மா ஸஹஸ்ராம்சௌ தேவசில்பினி வேதஸி—நா. ர. iv, 101.]

அச்சுவதரம்—ஓர் நாகம், கோவேறுகழுதை. [1, 2: அச்வதரோ நாகபேதே வேஸரே—அ. ஸ. iv, 235.]

131. உச்சுவ லஞ்சிங் காரம் விகசிதம் விளக்கந் தூய்தாம்
விச்சுவா வசுவோ ராண்டோர் கந்தர்வன் விபாவ ரிப்பேர்
இச்சையே யிட்ட மாசை மச்சையே மாக்காழ் மூளை
கொச்சைசி காழி வெள்ளா டறிந்துகூ றுச்சொற் கீழ்மை.

உச்சுவலம்—சிங்காரம், விகசிதம், விளக்கம், தூய்து. [1-4: உஜ்ஜ்வலஸ்து விகாஸினி, ச்ருங்காரே விசதே தீப்தே—அ. ஸ. iii, 620.]

விச்சுவாவசு—ஓர் ஆண்டு, ஓர் கந்தர்வன், இரவு. [1: விஶ்வாவஸு: —ஸ. அக. 2, 3: விஶ்வாவஸு: பும்ஸி; நிஶி ஸ்த்ரீஷெ ஷ — க. ஸ. iv, 333, 334.]

இச்சை—இஷ்டம், ஆசை. [1: இச்சா — ஸ. அக. 2: இச்சா ... ஸ்ம்ருதா:—க. கோ. I, vii, 27.]

மச்சை—மாமிசம், மூளை. [1: மஜ்ஜா — க. கோ. II, iv, 12. 2: மஜ்ஜா—ஸ. அக.]

கொச்சை—சிறுமை, வெள்ளாடு, திருந்தாச் சொல், இழிமை. [1: அக. 2: பிங். viii, 171. 3, 4: அக.]

132. செச்சைவெள் ளாட்டாண் வெட்சி செஞ்சாந்தின் குழம்பேர் [மாடம்
பச்சைபேர் புதல்பு தன்மால் மரகதம் பசுமை தோலாம்
பொச்சைகா டும்பொ ருப்பும் பொற்றையுங் கரிகா டும்பேர்
மிச்சைபொய் மடமையஞ் ஞானம் விச்சையே மருகு வித்தை.

செச்சை—வெள்ளாட்டின் ஆண், வெட்சி, செஞ்சாந்தின் குழம்பு, ஓர் மாடம். [1, 2: திவா. xi, 297. 3: சூடா. xi, ௪, 5. 4: அக. 'வீட்டின் மேற்பாகம்' என்றுளது.]

பச்சை—ஓர் புதல், புதன், விஷ்ணு, மரகதம், பசுமை, தோல். [1-4, 6: பிங். x, 721. 'பசுமைப் புதல்' என்றுளது. 5: அக.]

பொச்சை—காடு, மலை, குன்று, கரிகாடு. [1: திவா. iv, 86. 2: திவா. v, 16. 3: திவா. v, 21. 4: திவா. iv, 88.]

மிச்சை—பொய், மடமை, அஞ்ஞானம். [1: [illegible] மித்யா [illegible] — க. கோ. III, iv, 15. 2, 3: பிங். x, 935.]

விச்சை—மெருகு, வித்தை. [1: பிங். iv, 193. 2: வித்யா — ஸ. அக.]

133. அச்சங் கூடி பயமகத்தி பளிங்கு தெளிந்த தமிழ்முகமாம்
உச்ச முயர்ச்சி வல்லிசைப்பேர் துச்ச முறுகண் பாழ்ப்பம்
கச்சங் கரைகீர்த் தலஞ்சின்னி யருகி றளக்குங் கால்கடனும்
குச்சம் பூங்கொத் தென்னுன்கு வடமுத் தாரங் கூறுந்தை.

அச்சம்—காடி, பயம், அகத்தி, பளிங்கு, தெளிந்தது, முன்புறம். [1, 4-6: கஷாா ஹஷாதெக ஷூபிகெஃகெஸஹாஹிகூவெஸவூயழ — க. வஸ. ii, 60. 2, 3: பிங். x, 12.]

உச்சம்—உயர்ச்சி, உச்ச ஸ்வரம். [1: உது:—க. கொ. III, i, 70. 2: உது:—ஸ. அக.]

துச்சம்—துன்பம், வெறுமை, அற்பம். [1, 2: தூஹம் ஊ:வெ நவஹவகழ; ஶஹெநு திஷு — நா. ா. ii, 58, 59. 3: தூஹா ... கஷெ ஸவெதிஷ—உ. கொ. 142.]

கச்சம்—கரை, நீர்த்தலம், படுகாலீணை, பக்கம், ஈறு, மரக்கால், கடன். [1, 2, 4: கஷாா ... வாரெூ கவஷூமெ தமெ — நா. ா. ii, 57. 3: கூ:—க. கொ. II, iv, 128. 5: 6: பிங். x, 232. 7: அக.]

குச்சம் — பூங்கொத்து, முப்பத்திரண்டுவட முத்தாரம், கூன், ஆந்தை. [1: ம்ஹாா மஹாஹஸஹவக:—மெவ. 46, 39. 2: கஹா-ஶஷூஷிூஹாணவநூஶா: — மெவ. 170, 280. 3: கூஷூ என்னும் தாது வளை குனி முதலிய பொருள்தரும்—ஸ. அக. 4:]

134. கச்சை யரைஞா ணுள்ளுடைக்கீள் கயிறுத் தியோக மிபக்கழுத்
[தின்
கச்சை யுத்த ரீயமுப ரிகைநாற் கட்டு வீடொப்பாம்
பிச்சை சருவ சுவைத்தெளிவு வாழை யிலவம் பிசினிரக்கும்
பிச்சை யொழுங்கு பரிக்குரநோய் கமுகம் பாளை யிலவும்பேர்.

கச்சை—அரைஞாண்[1], உள்ளுடைக்கீள்[2], கயிறு[3], உத்தியோகம்[4], யானைக்கழுத்தின் கச்சை[5], மேலாடை[6], உபரிகை[7], நாற்கட்டு வீடு[8], ஒப்பு[9]. [1, 2, 5, 8, 9: கக்ஷா ஹிஶஜெ காஞூா மெஹவாகொஷெகெ; ... வாஜெ ... கநூஶீயவூஹாஜெ — க. வஸ. ii, 546, 547. 3: பிங். vi, 490. 4, 7: கக்ஷ்யா—ஸ. அக. 6: கக்ஷ்யா வ்யூஹதிகாயாழ—வி. வ்யூ. ய, 56.]

பிச்சை—சருவ சுவைத் தெளிவு[1], வாழை[2], இலவம் பிசின்[3], இரக்கும் பிச்சை[4], ஒழுங்கு[5], குதிரைக் குளம்பு நோய்[6], கமுகம்பாளை[7], இலவு[8]. [1-3, 5-8: வி்ஹா ஶாஹவிவெஷகெ; வஜெள வஹெமஹா-

கோஶரேணோஷ்ணவாதேய, ஶோசாயாம் விஷ்டபே — அ. ஸ. ii, 62, 63. விஷ்டபா இலவு. 1: விஷ்டா ..., ஶத்ருஸைந்யகதே — தே. உ, 4. 4: ஷிக்ஷா ஷிக்ஷிதவஸ்தநி — ஶா. கோ. 328.]

135. பிச்சடங் கண்ணோ யியங் கிராப்பெயர்
சச்சரஞ் சேனைப் புறக்காவல் நற்சரம்
கச்சப மாமையோர் நிதியின் கட்டுரை
கச்சபி வாணியின் யாழ்கம டப்பெண்.

பிச்சடம்—கண் நோய், ஈயம், திரா. [1-3: பிச்சடஸ்து நேத்ர-ரோகே பிச்சடம் த்ரபுஸீஸயோ:—அ. ஸ. iii, 155.]

சச்சரம்—சேனைப் புறக்காவல், நற்சனம். [1: ஸஜ்ஜநம் த்வாரரக்ஷணே — அ. கோ. II, viii, 33. 2: ஸஜ்ஜநஸ்து குலீநே — அ. ஸ. iii, 424.]

கச்சபம்—ஆமை, ஓர் நிதி. [1: கச்சப: — அ. கோ. I, x, 21. 2: கச்சபோ மகரஶ்சைவ ஶங்கோ முகுந்தகுந்தநீலாஸ்ச வர்சஸ்ச நிதயோ நவ—த்ரி. ஶே. I, i, 78.]

கச்சபி—சரசுவதியின் யாழ், பெண் ஆமை. [1, 2: கச்சபீ வீணா. ஸைவஸ்து கச்சபீ—அ. கோ. III, iii, 131.]

136. நிச்சய மெய்ம்மை நிருணய மென்றும்
தச்சன் மாவினை ஞன்சித் திரைநாள்
சொச்சி புரிசை யோர்மரஞ் சிற்றூர்
பச்சிம மேற்கும் பிற்பட் டதுமே.

நிச்சயம்—மெய்ம்மை, நிர்ணயம். [1: பிங். vii, 51. 2: ஸமௌ நிர்ணயநிஶ்சயௌ—அ. கோ. I, v, 3.]

தச்சன்—மாவினைஞன், சித்திரை நட்சத்திரம். [1: தக்ஷா — அ. கோ. II, x, 9. 2: சூடா. xi, ௪, 11.]

சொச்சி—மதில், ஓர் மரம், சிற்றூர். [1-3: பிங். x, 711.]

பச்சிமம் — மேற்கு, பிற்பட்டது. [1: திவா. v, 9. பஶ்சிமா — அ. கோ. I, iii, 1. 2: பஶ்சிமே—அ. கோ. III, i, 81.]

137. பிச்சிலே யிலவோ டிருவீ டெனுமரம்
அச்சுவத் தங்கல் லாலர சிருபெயர்
விச்சுவஞ் சுக்குப் புவநஞ் சகலமும்
விச்சுவன் பரன்றிரி விக்ரம னிந்திரன்.

பிச்சிலே — இலவு, இருவீடென்னும் மரம். [1, 2: பிச்சிலா ...; ஸாலமலௌ பிச்சிலா ...—அ. ஸ. iii, 663, 664.]

அச்சுவத்தம்—கல்லால், அரசு. [1-2: அஶ்வத்த: பிப்பலே ...—அ. ஸ. iii, 306.]

விச்சுவம்—சுக்கு, புவனம், எல்லாம். [1-3: விஶ்வம் ... ...—அ. ஸ. ii, 525.]

விச்சுவன்—சிவன், நெடுமால், இந்திரன். [1: 2: விஶ்வ:—ஸ. அக. 3:]

138. இச்சி யைகொடை யாசகம் பூசனை
நிச்சி ரேணிசிற் றீந்தோ டேணியாம்
நிச்சி ரேயச மோக்க மங்களம்
கச்சு ரன்சிரங் குள்ள வன்விடன்.

இச்சியை—கொடை, யாகம், பூசனை. [1-3: ... ...—வி. ...]

நிச்சிரேணி—சிற்றீந்து, ஏணி. [1-2: நி:ஶ்ரேணி ... ...—அ. ஸ. iii, 202.]

நிச்சிரேயசம்—மோக்ஷம், மங்களம். [1, 2: நி:ஶ்ரேயஸம் ... ...—அ. ஸ. iv, 329.]

கச்சுரன்—சிரங்குள்ளவன், விடன். [1, 2: கச்சுர: ... ...—அ. ஸ. iii, 526.]

139. கிசக மூங்கில் காற்றி னொலிக்குமூங் கிலுமா மென்ப
பேசகம் யானை வாலி னடித்தசைப் பிண்டங் கூகை
மேசக மிருள்க றுப்புச் சாமள மயிற்பீ லிக்கண்
சூசக னொற்றன் கோளன் கேசரி துரகஞ் சிங்கம்.

கீசகம்—மூங்கில், காற்றினால் ஒலிக்கும் மூங்கில். [1, 2: கீசகா வேணவஸ்தே ஸ்யுர்யே ஸ்வநந்த்யநிலோத்ததா:—அ. ஸ. iii, 23.]

பேசகம்—யானைவாலின் அடிக்கதைப் பிண்டம், கூகை. [1, 2: பேசக: கரிவாலமூலேபி பேசகே—அ. ஸ. iii, 66.]

மேசகம் — இருள், கறுப்பு, சாமளம், மயிற்பீலிக்கண். [1-4: மேசக: ஶ்யாமலே த்வாந்தே ஶிகிபுச்சஸ்ய சந்த்ரகே—அ. ஸ. iii, 75.]

சூசகன்—ஒற்றன், கோளன். [1, 2: ஸூசக: ... பைஶுநிகே ..., விஸூசிதே—வி. ப்ர. க, 91.]

கேசரி—குதிரை, சிங்கம். [1, 2: கேஸரீ துரகே ஸிம்ஹே—வி. ப்ர. ந, 183.]

140. ஓசசு கிரணம் ஞானம் வலிசெருக் கொளிசொற் பண்பாம்
தேசசிந் திரியம் வெண்ணெய் பிரதாபந் திறல்தீக் காந்தி
சாசன மிறையி றுதூர் சாத்திரங் கருமந் தான
சாசனம் பொறித்த லாணை யடக்கலா யுதமே வற்சொல்.

ஓசசு — கிரணம், ஞானம், வலி, செருக்கு, ஒளி, சொற்பண்பு. [1, 3-5: ஓஜோ தீப்த்யவ்ப்ரகாஶயோ:, அவஷ்டம்பே பலே — அ. ஸ. ii, 568. 2: 6: ஓஜோ ..., ... காவ்யாங்கஸாமான்யேஷு—ந. ஸ. i, 34.]

தேசசு—இந்திரியம், வெண்ணெய், பிரதாபம், திறல், தீ, காந்தி. [1, 2, 4-6: தேஜஸ்த்விஷி ப்ரபாவே ச; நவநீதே ... ரேதஸி — அ. ஸ. ii, 568, 569. 3: தேஜ: ... ப்ரதாபே—ந. ரு. ii, 65.]

சாசனம்—இறை இறுத ஊர்[1], சாத்திரம்[2], கருமம்[3], தானசாசனம்[4], பொறித்தல்[5], ஆணை[6], அடக்கல்[7], ஆயுதம்[8], ஏவற்சொல்[9]. [1-3, 5-9: ஶாஸநம் ந்ருபதத்தோர்வ்யாம் ... கர்மணி, வாக்யாதிலேகே ப்ரஹரணே ஶாஸ்த்ரே ச ஶிக்ஷணே; ஆஜ்ஞாயாம்—ந. ஸ. ii, 39. 4: ஶாஸந-பத்ரம்—ஸ. அக.]

141. தேசகங் கொழுக்கை மூங்கில் தேசியோ ரிராகம் பாய்மா
யோசகம் நாற்கு ரோச மான்மாக்கூ டுதல்யோ சித்தல்
காசமே வளைமண் கோழை யுறிநாணல் முதிர்புற் கண்ணோய்
பீசமே விதையே துச்சுக் கிலத்தா துத்து வப்பேர்.

தேசநம்—கொறுக்கை, மூங்கில். [1: தெஜநம் — ஸ. அக. 2: வெணு ஸ்ரதெஜநா:—அ. கோ. II, iv, 161.]

தேசி — ஓர் இராகம், குதிரை. [1, 2: அக. தெஶிய, தெஶீ, தெஶ்ய?]

யோசநம்—நாற்குரோசம், ஆன்மா, கூடுதல், யோசித்தல். [1-3: யொஜநம் பரமாத்மநி; வக்ஷ்யாம் வ யொகெ—மெ. ந, 113, 114. 4: யொஜநம்—ஸ. அக.]

காசம்—வளைமண், கோழை, உறி, நாணல், முதிர்புல், கண்ணோய். [1, 3, 6: காஸொ க்ஷுதொ ரிகெ ... —அ. ஸ. ii, 55. 2: காஸ: —அ. கோ. II, vi, 52. 2, 4: காஶஸ்தெ ரொமஹெஷ—அ. ஸ. ii, 531. 5: காஶம்—அ. கோ. II, iv, 162.]

பீசம்—விதை, ஏது, சுக்கிலத் தாது, தத்துவம். [1-4: வீஜம் தரெதஸி; ... தத்வ வ ஹெதாவக்ஷரகாரணெ—அ. ஸ. ii, 71, 72.]

142. வாசரை நிசிபெண் பூமி வாசிதை பெண்பெண் ஞானை
பேசலஞ் சமர்த்து லக்கை குயிலழ கியதும் பேசும்
மாசல முதலை நோயாம் மாசலன் றுநிப்போன் கள்வன்
மூசலே மொய்த்தல் சாய்தல் மோசைதா னிலவு வாழை.

வாசரை—இரவு, பெண், பூமி. [1-3: வாஸரா வாஸிதாரா-த்ர்யாஷவி — அ. ஸ. iii, 595. வாஸரா என்பது நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதமாகக் குறிக்கப்பட்டுளது. இப் பாடமே மூலத்திற்கு ஆதாரம்போலும். மற்றை யடிகளின் முதற் சொற்களோடு எதுகையாற் பொருந்துவது வாசரையே.]

வாசிதை—பெண், பெண் ஆனை. [1, 2: அய வாஸிதா; ஸ்த்ரீகரிணொ:—அ. ஸ. iii, 286, 287.]

பேசலம் — சாமர்த்தியம், உலக்கை, குயில், அழகியது. [1, 4: வாரொ ஷகெக்ஷ வ பெஶல: — அ. கோ. III, iii, 204. 2: பெஷகம்—ஸ. அக. 'தூளாக்குவது'. 3:]

மாசலம்—முதலை, நோய். [1, 2: அய மாசல:, ... ரஜி ஹாஹெ —அ. ஸ. iii, 671.]

மாசலன்—ஆதிப்போன், கள்வன். [1, 2: [illegible]—ஸ. ஸ. iii. 671.]

மூசல்—மொய்த்தல், சாய்தல். [1: திவா. ix, 176. 2: அ. வி. நி. 86. 'சாதல்'.]

மோசை—இலவு, வாழை. [1-2: [illegible]—ஸ. ஸ. ii, 57.]

143\. தேசிகன் வணிக னுசா ரியன்தேசத் துள்ள வன்பேர்
வாசிகை யாடா தோடை நுதற்சூட்டு மாலை யென்ப
ஆசிதஞ் சகட பாரந் துலாயிரு நூறும் பாரம்
கேசினி சங்க புப்பி பாதாந்த கேசப் பெண்ணே.

தேசிகன்—வணிகன், ஆசாரியன், தேசத்துள்ளவன். [1: சூடா. xi, ச, 1. 2: [illegible]—வெ. 84, 44-க்கு மேல் ஒரு பிரதியில் அதிகபாடம். 3: [illegible]—ஸ. அக.]

வாசிகை—ஆடாதோடை, நெற்றியிற் சூட்டும் மாலை, மாலை. [1: [illegible]—ஸ. கொ. II, iv, 103. 2: நுதலணிமாலைக்குச் சூட்டு இலம்பக மென்பவை பெயர்களெனத் திவா. பிங். சூடா. மூன்றும் உரைக்கின்றன. இங்கு வாசிகை அதற்குப் பெயர் என்றதற் காதாரம் கிடைக்கவில்லை. 3: திவா. iv, 254.]

ஆசிதம் — வண்டிப்பாரம், இருநூறு துலாங்கொண்ட பாரம். [1, 2: [illegible] ... [illegible] — ஸ. ஸ. iii, 227, 238.]

கேசினி — சங்கபுப்பி, பாதம்வரை நீண்ட கூந்தலாள். [1, 2: [illegible] ... [illegible] —மே. ந, 53.]

144\. ஆசிய முகோற்ப வம்வாய் முகமுகாந் தரஞ்சி ரிப்பாம்
பாகமே கங்க ணப்பு மலிமச மழுக்குக் குற்றம்
ஆசுகங் கணைபுட் காற்றும் ஆசுக னருக்கன் வாயு
ஓசையே நாதங் கீர்த்தி பூசைபூ சணைபூ ஜைப்பேர்.

ஆசியம்—முகத்திற் பிறந்தது, வாய், முகம், முகாந்தரம், சிரிப்பு. [1-4: [illegible] — ஸ. ஸ. ii, 337. டீகைகாரர்

‘த்வாத்ருத்வத்யே’ என்கிறார்; அது வாயாகும். ஸா. கொ. (485) ‘த்வம் த்வாத்ருஶம் வ’ என்றது. ஜெ. (ய, 5) யும் ‘த்வெ வ த்ருயெ’ என்றது. முகாந்தரம் வேறாக எப்படி வந்த தென்று தெரியுமாறில்லை. அக. யில் முகாந்தரம் ஏது நியாயம் என்னும் பொருள்களில் வருவதாக எழுதப்பட்டுளது. உலகவழக்கிலும் அச்சொல் அப்பொருள் களில் வருகின்றது. 5: ஹாவஸ்ழ—க. கொ. I, vii, 19.]

மாசு—மேகம், கறுப்பு, களங்கம், அழுக்கு, குற்றம். [1, 4, 5: பிங். x, 920. 2, 3: அக.]

ஆசுகம்—அம்பு, பறவை, காற்று. [1, 3: ஆுமொ...ஸரெ௳தி—வெ. 239, 17. 2: அக. சூடா. (iii, 68) ‘ஆசுகி’ புட்பொதுவின் பெயரென்றது.]

ஆசுகன்—சூரியன், வாயு. [1, 2: ஆுமொ௳ெ ... வாயௌ—க. ஸ. iii, 108.]

ஓசை—ஒலி, கீர்த்தி. [1: திவா. x, 173. 2: அக.]

பூசை—பூசனை, பூனை. [1: வஜா நவஸ்ரவதிகி: ஸவர்ஸ்ரா-ஞாணா: ஸா:—க. கொ. II, vii, 35. 2: திவா. iii, 41.]

145. மாசங்க நிதியத் தொன்று மருடரி னரம்போ ரெண்ணும்
வாசந்தங் குயில்தா சேரம் வாசந்தன் விகிதன் றூர்த்தன்
ஆசந்தி வேத்தி ராத நஞ்சிறு கட்டில் பாடை
வாசந்தி யென்ப முல்லை குருக்கத்தி பாதி ரைப்பேர்.

மாசங்கம்—ஓர் நிதி, மனிதரின் நரம்பு, ஓர் எண். [1-3: மஹாஸ-ஜெ நியெஷெ ஸவஸ்ரஷெ நாஸி — க. ஸ. iv, 44. மருடரி னெனும்பென் றிருக்கவேண்டியது நரம்பென வந்தது. ஜெ. (வ, 16) யில் ‘ராநஷாஸி’ என்பதையும், நா. ர. (iv, 20) யில் ‘ராநஷாஸிநி’ என்பதையும் நோக்குக.]

வாசந்தம் — குயில், ஒட்டகம். [1, 2: வாஸந்: வரவஷெ ஸ்ரக்ரஷெ—க. ஸ. iii, 285.]

வாசந்தன்—விகிதன், தூர்த்தன் [1, 2: வாஸந்: ... அவஷிதெ விடெ — க. ஸ. iii, 285. டீகைகாரர் ‘அவஷித: ஸாவயாந:’ என்றார்.

'வாஸந்த' என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் எழுதுங்கால் மோநியர் உவில்லியம்ஸ் தமது ஸ. அக. யில் '= சுவஹித அல்லது விஹித (கோசம்)' என்றெழுதுகிறார்.]

ஆசந்தி — வேத்திராசனம், சிறுகட்டில், பாடை. [1: ஆஸந்தீ ஆஸந்திகை: 'வேத்ராஸநமிதி வ்யுத்பந்ந' — சு. கோ. III, v, 9, மகேசுவரர் உரை. 'வேத்ராஸந ஆஸந்தீ ஸ்யாத் வ்யஜநீ வ ப்ரதிகாஸந' என்னும் வசனம் வியாக்கியாசுதையிற் காணப்படுகின்றது. 2: ஆஸந்தீ ஸ்த்ரீ கஸி வெட்டு: — வெ. 171, 320. ஆஸந்தீ உபத்க: வ்யாவாஹ்யோ உத்வாஹணீ—வெ. 172, 328. 3: அக.]

வாசந்தி—முல்லை, குருக்கத்தி, பாதிரை. [1-3: வாஸந்தீ மாகவீ-யூதிகாபாடலாஸு—சு. ஸ. iii, 286.]

146. பாச நம்யோக் கியஞ்சுற்ற மிருப்பி டம்முண் கலன்பாண்டம்
கோச ரம்மிந் திரியத்தகப்பட் டதுகாண் குற்ற தைம்புலனும்
சோசம் லவங்கம் சோகம்வா ழைப்ப ழந்தோல் பனம்பழமாம்
வாச மொலிநீர் நெய்யவிசு மணம்வீ டிறகு துகில்வேகம்.

பாசநம்—யோக்கியம், சுற்றம், இருப்பிடம், உண்கலம், பாத்திரம். [1, 5: பாஜநம் யோக்யபாத்ரயோ: — மே. ந, 101. 2, 4: பிங். x, 778. 3: பாஜநம்—ஸ. அக.]

கோசரம்—இந்திரியத்தா லகப்பட்டது, காண்குற்றது, ஐம்புலன். [1: இந்த்ரியார்த்தா: ... கோசரார்த்தே க—வெ. 196, 4. 2: கோசர:—ஸ. அக. 3: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கோ என்னுஞ் சொல் இந்திரியம் என்று பொருள்படும்.]

சோசம் — இலவங்கம், சோகம், வாழைப்பழம், தோல், பனம்பழம். [1: சோசம்—ஸ. அக. 2: சோசநம்—ஸ. அக. 3, 5: சோசம்—சு. கோ. III, v, 30. 'சோசஸப்தஸ்த்வக்வாசிநி லவங்கபலே ச; கதல்யா: பலமிதி கஸ்சித்' என்பது மகேசுவரர் உரை. 4: ஸ. அக.]

வாசம் — ஒலி[1], நீர்[2], நெய்[3], அவிசு[4], மணம்[5], வீடு[6], இறகு[7], துகில்[8], வேகம்[9]. [1-4, 7, 9: வாஜம் ஸர்பிஷி வாரிணி, யஜ்ஞான்நே வாஜஸப்தே ச பக்ஷே ... நிஸ்வநவேகயோ: — சு. ஸ. ii, 75. 5: திவா. viii, 242.

'நறுநாற்றம்.' 6: வாஸோ வெஶ்மநி — ச. வ. ii, 578. 8: வாஸோ வஸ்த்ரே — நா. ர. ii, 470.]

147. வேசம் வீடு வேசைமனை வீச லெறிதல் கொடுத்தற்பேர்
ஆசி போர்வாழ்த் தொத்ததறை தூசி பரிதூள் படையுறுப்பாம்
சூசி யூசி கேதகைப்பூ முனையோர் சுரத மபிநயப்பேர்
பாசி வருணன் மீன்கரிய மணிநீர்ப் பாசி கிடைச்சென்ப.

வேசம்—வீடு, வேசைமனை. [1, 2: வேஶோ வேஶ்யாக்ருஹே க்ருஹே—ச. வ. ii, 541.]

வீசல்—எறிதல், கொடுத்தல். [1, 2: பிங். x, 1060.]

ஆசி—போர், வாழ்த்து, ஒத்த தரை. [1, 3: ஆஜி: ... ஸமக்ஷ்மாயாம் யுத்தே—ச. வ. ii, 65. 2: ஆஶீர்ஹிதாஶம்ஸா—ச. கொ. III, iii, 227.]

தூசி—குதிரை, தூள், கொடிப்படை. [1: பிங். viii, 139. 2: அக. 3: திவா. ii, 158.]

சூசி—ஊசி, தாழம்பூ, முனை, ஓர் சுரதம், அபிநயம். [1, 4, 5: ஸூசிர்வ்யதிநயே வ்யதே கரணே ஸ்த்ரியாம்—ச. வ. ii, 60. 2: 'ஸூசி-ஸூசிபுஷ்ப: கேதகிமரம்' என்னும் ஸ. அக. 3: 'ஸ்த்ரீஸூசிநாக்ரதம்ஹெஷ வ்யதீஸிவயொமரவேஷ' ஜதி ருத்ரகொஶ:—ச. கொ. III, v, 8, மகேசுவரர் டீகை.]

பாசி — வருணன், மீன், கரியமணி, நீர்ப்பாசி, கிடைச்சு. [1: ப்ரசேதா வருண: பாஶீ — ச. கொ. I, i, 64. 2, 3, 5: அக. 4: பிங். ix, 357.]

148. மாசி மகநா ளோர்மாதம் பாசு மூங்கில் பசுமையுமாம்
ஆசு விரைவோ டிடைக்கார்நெல் லற்பம் பிழையோர் கவிகவசம்
காசு மணிப்பூ டணக்கோவை கஃசிற் செய்முத் திரைப்பணம் [பொற்
காசு மணியின் பொதுசூதுக் கருவி குற்ற மெனவறுபேர்.

மாசி—மக நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1: திவா. i, 86. 2: சூடா. xi, க, 13. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நட்சத்திரப் பெயர் மகா, மாசப்பெயர் மாக:.]

பாசு—மூங்கில், பசுமை. [1, 2: சூடா. xi, ச, 12.]

'வாஸந்' என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் எழுதுங்கால் மோநியர் உவில்லியம்ஸ் தமது ஸ. அக. யில் '= ஆஸந்தி அல்லது விஸந்தி (கோசம்)' என்றெழுதுகிறார்.]

ஆசந்தி — வேத்திராசனம், சிறுகட்டில், பாடை. [1: ஆஸந்தீ ஆஸநபேத:: 'வேத்ராஸநம் ஆஸந்தீ' — அ. கோ. III, v, 9, மகேசுவரர் உரை. 'வேத்ராஸநமாஸந்தீ ஸ்த்ரீ வ்யாஸீ ச வ்ருஷிகாஸநம்' என்னும் வசனம் வியாக்கியாசுதையிற் காணப்படுகின்றது. 2: ஆஸந்தீ ஸ்த்ரீ ... — வை. 171, 320. ஆஸந்தீ ... — வை. 172, 328. 3: அக.]

வாசந்தி — முல்லை, குருக்கத்தி, பாதிரை. [1-3: வாஸந்தீ மாகதீ ... — அ. ஸ. iii, 286.]

146. பாசநம்யோக் கியஞ்சுற்ற மிருப்பி டம்முண் கலன்பாண்டம்
கோச ரம்மிந் திரியத்தகப்பட் டதுகாண் குற்ற தைம்புலனும்
சோசம் லவங்கம் சோகம்வா ழைப்ப ழந்தோல் பனம்பழமாம்
வாச மொலிநீர் நெய்யவிசு மணம்வீ டிறகு துகில்வேகம்.

பாசநம் — யோக்கியம், சுற்றம், இருப்பிடம், உண்கலம், பாத்திரம். [1, 5: பாஜநம் யோக்யபாத்ரயோ: — மே. ந, 101. 2, 4: பிங். x, 778. 3: பாஜநம் — ஸ. அக.]

கோசரம் — இந்திரியத்தால் அகப்பட்டது, காணக்குற்றது, ஐம்புலன். [1: இந்த்ரியார்த்தா: ... கோசரா ... — வை. 196, 4. 2: கோசர: — ஸ. அக. 3: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கோ என்னுஞ் சொல் இந்திரியம் என்று பொருள்படும்.]

சோசம் — இலவங்கம், சோகம், வாழைப்பழம், தோல், பனம்பழம். [1: சோசம் — ஸ. அக. 2: சோகம் — ஸ. அக. 3, 5: சோசம் — அ. கோ. III, v, 30. 'சோசமிதி ... ' என்பது மகேசுவரர் உரை. 4: ஸ. அக.]

வாசம் — ஒலி[1], நீர்[2], நெய்[3], அவிசு[4], மணம்[5], வீடு[6], இறகு[7], துகில்[8], வேகம்[9]. [1-4, 7, 9: வாஜம் ... — அ. ஸ. ii, 75. 5: திவா. viii, 242.

'நறுநாற்றம்.' 6: வாஸொ வெஸ்ந²ி — ஈ. ஸ. ii, 578. 8: வாஸொ வஸ்ரெ —நா. ர. ii, 470.]

147. வேசம் வீடு வேசைமனை வீச லெறிதல் கொடுத்தற்பேர்
ஆசி போர்வாழ்த் தொத்ததறை தூசி பரிதூள் படையுறுப்பாம்
சூசி யூசி கேதகைப்பூ முனையோர் சுரத மபிநயப்பேர்
பாசி வருணன் மீன்கரிய மணிநீர்ப் பாசி கிடைச்சென்ப.

வேசம்—வீடு, வேசைமனை. [1, 2: வெஶ்ம வெஶ்யாஜநஸமாஶ்ரயெ—ஈ. ஸ. ii, 541.]

வீசல்—எறிதல், கொடுத்தல். [1, 2: பிங். x, 1060.]

ஆசி—போர், வாழ்த்து, ஒத்த தரை. [1, 3: ஆஜி: ... ஸமக்ஷ்மாயாம் யுத்யி—ஈ. ஸ. ii, 65. 2: ஆஶீர்ஹிதாஶம்ஸா—ஈ. கொ. III, iii, 227.]

தூசி—குதிரை, தூள், கொடிப்படை. [1: பிங். viii, 139. 2: அக. 3: திவா. ii, 158.]

சூசி—ஊசி, தாழம்பூ, முனை, ஓர் சுரதம், அபிநயம். [1, 4, 5: ஸூசிர்வ்யதநெ வ்யதெ நாட்யே ஸூசிர்னா:—ஈ. ஸ. ii, 60. 2: 'ஸூசி-திவா, ஷு: கேதகிமரம்' என்னும் ஸ. அக. 3: 'ஸூசிஸூசீத்ருத்வெஷெவ வ்யாதிகர்யெவார்வெஷி' ஜதி ரத்நகோஶ:—ஈ. கொ. III, v, 8, மகேசுவரர் உரை.]

பாசி — வருணன், மீன், கரியமணி, நீர்ப்பாசி, கிடைச்சு. [1: ப்ரசெதா வருண: பாஶீ — ஈ. கொ. I, i, 64. 2, 3, 5: அக. 4: பிங். ix, 357.]

148. மாசி மகநா ளோர்மாதம் பாசு மூங்கில் பசுமையுமாம்
ஆசு விரைவோ ரிடைக்கார்நெல் லற்பம் பிழையோர் கவிகவசம்
காசு மணிப்பூ டணக்கோவை கஃசிற் செய்முத் திரைப்பணம்
[பொற்
காசு மணியின் பொதுசூதுக் கருவி குற்ற மெனவறுபேர்.

மாசி—மக நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1: திவா. i, 86. 2: சூடா. xi, க, 13. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நட்சத்திரப் பெயர் மகா, மாசப்பெயர் மாகஃ.]

பாசு—மூங்கில், பசுமை. [1, 2: சூடா. xi, ச, 12.]

ஆசு—விரைவு, ஓர் இடைக்கார் நெல், அற்பம், குற்றம், ஓர் கவி, மெய்புகு கருவி. [1, 2: [illegible] — [illegible], 2. 3, 4, 6: திவா. xi, 23. 5: பிங். x, 94.]

காசு—மணிப்பூடலைக் கோவை, கவிலிற் செய் முத்திரைப் பணம், பொற்காசு, மணிப் பொது, ஆதாடு கருவி, குற்றம். [1-3: அக. கவிசு காற் பணம். ஸம்ஸ்கிருதத்தில் [illegible] என்பது காற்பணம். [illegible] என்பது காற் பல நிறையுள்ள நாணயம். காசு அந்நாணயமும் பிற நாணயங்களு மாகலா மாகவின் இரண்டு பொருளுந் தரப்பட்டன. 4, 6: திவா. xi, 84. 5: திவா. vii, 232.]

149. கோசம்வா ளுறைபயற்றி னெற்றுப்புத் தகமொக்
குட்டூக்கட் டிண்ணிமதி லுறுப்புமுட்டை யண்ட
கோசம்வீ டுடல்பண்ட சாலைசகத் திரள்பொன்
குறிதிவ்யம் போனம்நூல் சாயவெள்ளி சாயப்பொன்
பாசமூ சித்துளைபேய் கலாபார்த்தங் கிரணம்
பருந்துநிந் தார்த்தங் கயிறுசுவர்ணார்த்த மாசா
பாசமயிர்க் கற்றைநகண்ணி செவிக்கடைநே யஞ்சோ
பகார்த்தமொடு குடையாதி யின்கடைமூ வைம்பேர்.

கோசம்—வாள் உறை[1], பயற்றின் நெற்று[2], புத்தகம்[3], மொக் குட்டூ[4], கள் வைக்குங் கிண்ணி[5], மதில் உறுப்பு[6], முட்டை[7], பீசம்[8], வீடு[9], உடல்[10], பண்டசாலை[11], சகத்திரள்[12], பொன்குறி[13], திவ்வியம்[14], போனம்[15], நூல்[16], சாயவெள்ளி[17], சாயப்பொன்[18]. [1, 2, 4, 5, 8, 11, 13-15: [illegible] — அ. வெ. ii, 533, 534. 3, 7, 9, 10, 16: [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible] — [illegible]. 231, 30. 6: திவா. v, 195. 12: 17, 18: [illegible] — [illegible]. 129, 148.]

பாசம் — ஊசித்துளை[1], பிசாசம்[2], கலாபார்த்தம்[3], கிரணம்[4], பருந்து[5], நிந்தார்த்தம்[6], கயிறு[7], சுவர்ணார்த்தம்[8], ஆசாபாசம்[9], மயிர்க் கற்றை[10], வலை[11], செவிக்கடை[12], நேயம்[13], சோபார்த்தம்[14], குடையாதி யின் கடை[15]. [1, 2, 7, 9: திவா. xi, 163. 3, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 15: [illegible] — அ. வெ. ii, 537, 538. [illegible]

ஸமிநூாறுகூக்ஷூாஜிஹ): வெ௱ா யஜி, கூ௱ாதூ௱ஸ-ுவ௱ாறு: கூ௵ாவாறு: கூவாதூ௱:—ஙா. ௱. ii, 445. வாஶ: வக்ஷஶூ ஹஸூஶூ கூ௵ாவா௱ா: கூவா-தூெ௱—சு. கொ. II, vi, 98. இவ்வசனங்களால் ‘வலே’ யொன்று தவிர மற்றைப் பொருள்கள் பிறழ்ச்சி யடைந்துளவென் றாகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நூலாசிரியர் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு வடநூற்பயிற்சி யில்லாத ஒருவர் செய்யுளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கவேண்டும். மயிர்க்கற்றை யென்று பொருள்படும் ‘கூவா:’ என்பதற்குப்பின் ‘வாஶ:’ என்னும் சொல் வருமாயின் (‘கூவவாஶ:’) தொகுதி யென்னும் பொருளதாம். அவ்வாறே மாணவன் முதலிய சொற்களுக்குப்பின் அச்சொல் வருமாயின் நிந்தார்த்தந் தரும், செவிக்குப்பின் சோபனார்த்தமும், சுவர்ணார்த்தமுந் தரும். 4, 5: ஸாவஸூ-ு ஸாவஸி ௨ூஶூஶக-ுநூெயா:—சு. ஸ. ii, 572. 13: சூடா. xi, ச, 7.]

150. சூசகம்நாய் பூனைவா யசமூசி சஞ்ஞை
சூசனைகந் தனம்பார்வை பொதுத்தலபி நயமாம்
வாசனைபூர் வானுபவ சிந்தைபரி மளப்பேர்
வாசிகுணங் கூறுபரி கணைபறவை பொலிசை
கேசரம்பூந் தாதுமகிழ் பெருங்காயம் நாக
கேசரமச் சுவசிங்கப் பிடரின்மயிர் புன்னை
வாசிதம்புட் குரல்விலங்கின் றொனியறிவு துகிலான்
மறைக்கப்பட் டதுவாசங் கட்டினது மாமே.

சூசகம் — நாய், பூனை, காகம், ஊசி, சமிஞ்ஞை. [1-4: ஸ-ுூவகு: ஶ-ுமி ..., ... ஸீவஙஜூெவ) ஶாஜ௱ாெ௱ வாயெஸ<ஷீஉ—சு. ஸ. iii. 99. 5: ஸ-ுூவகூ—ஸ. அக.]

சூசனை — கந்தனம், பார்வை, பொதுத்தல், அபிநயம். [1-4: ஸ-ுூவஙா ஸ)ாஜஹிஙெய ௨ூநெஙெ வ)யெஙெ ஜூஶி — சு. ஸ. iii, 428. டீகைகாரர் ‘௨ூநஙெ ஜெூாஹாஸிஷூாெயண வ௱ஜொஷொஜுஙூ, வ)யஙெ ஸ-ுூவ)ாஜிஜூஹூஷி:’ என்கிறார். கந்தநம்—துரோகசிந்தனையோடு பிறர் குற்றம் வெளிப்படுத்தல்.]

வாசனை—பூர்வானுபவ சிந்தை, பரிமளம். [1: வாஸஙா—ஸ. அக. 2: வாஸஙா ... ௨ூநய-ுவாெஜெ)௱ாவஙாவியெள—ஙா. ஸ. ii, 195.]

வாசி—சௌக்கியம், தன்மை, குதிரை, அம்பு, பறவை, பொலிசை. [1, 2, 6: அக. 3-5: வாஜீ ஷூெஷூ ஶெ௱ வெஶ — வெ. 218, 109.]

கேசரம் — பூந்தாது, மகிழமரம், பெருங்காயம், நாககேசரம், குதிரை சிங்க மிவற்றின் பிடரிமயிர், புன்னைமரம். [1-6: 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇; 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌹𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌕𑍁𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿, 𑌪𑍁𑌂𑌨𑌾𑌗𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍁𑌨𑌿 — 𑌅. 𑌸. iii, 536, 537.]

வாசிதம்—பறவைக்குரல், விலங்கின் தொனி, அறிவு, துகிலால் மறைக்கப்பட்டது, வாசங் கட்டினது. [1: 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑍌 — 𑌨𑌾. 𑌰. iii, 197. 2, 5: 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌤𑍇 — 𑌮𑍇. 𑌤, 152. 3, 4: 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 — 𑌅. 𑌸. iii, 286.]

151. கூசல்கூ சுதல்வெருவல் வெள்கலச்சக் குறிப்பென்ப
பூசல்சம ரலங்கரித்தல் பேரொலிபூ சுதலும்பேர்
பாசறைதுன் பம்பகைமேற் சென்றோர்தங் கும்பதியாம்
தாசிகருங் குறிஞ்சியடி யாள்பரணி நாள்சாற்றும்.

கூசல்—கூசுதல், அஞ்சுதல், நாணுதல், அச்சக்குறிப்பு. [1. 2: அக. 3: பிங். vii, 95. 4: சூடா. viii, 56.]

பூசல்—போர், அலங்கரித்தல், பேரொலி, பூசுதல். [1: திவா. ix, 147. 2: சூடா. ix, 5. 3. திவா. x, 179. 4: திவா. vi, 45.]

பாசறை—துன்பம், பகைமேற் சென்றோர் உறைவிடம். [1: திவா. viii, 174. 2: சூடா. v, 39.]

தாசி—கருங்குறிஞ்சி, அடியாள், பரணி நட்சத்திரம். [1, 2: 𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌝𑌿𑌣𑍍𑌟𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌟𑍍𑌯𑌪𑌿 — 𑌅. 𑌸. ii, 569. 3: பிங். ii, 148.]

152. பேசிவா ளுறைமுட்டை முகிழ்மாஞ்சி பிசிதபிண்டம்
வீசியலை சுகமற்ப மயிரின்வளை வொழுங்கற்றம்
ஆசினிதான் மரக்காழீ ரப்பலா வாகாயம்
பாசுபதம் சிவமல்லி பசுபதிசம் பந்தமுமே.

பேசி — வாளுறை, முட்டை, முகிழ், மாஞ்சி, மாமிசபிண்டம். [1, 3-5: 𑌪𑍇𑌶𑍀 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌸𑌿𑌕𑍋𑌶𑌯𑍋𑌃; ... 𑌪𑌲𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌵𑌕𑌣𑌿𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 — 𑌅. 𑌸. ii, 538, 539. 2: 𑌪𑍇𑌶𑍀 𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍 — 𑌨𑌾. 𑌰. ii, 449.]

வீசி—அலே, சுகம், அற்பம், மயிரின் வளைவு, ஒழுங்கு, சமயம். [1-3, 5, 6: வீசயஃ ஸ்வல்பஸுகாவகாஶே ஸ்வல்பயோ: — க. ஸ. ii, 58. 4:]

ஆசினி—மரவயிரம், ஈரப்பலா, ஆகாசம். [1, 2: பிங். x, 93. 3: திவா. i, 36.]

பாசுபதம்—சிவமல்லி, பசுபதி சம்பந்தம். [1, 2: பாஶுபத: ஶிவமல்லிகாயாம் பஶுபதஸம்பந்தினி—க. ஸ. iv, 121.]

153\. யாசக மிராச யாணை யிரப்பாம்
மோசகந் துறவு வாழை முருங்கை
வேசகம் வாலச் சுவத்தின் குசைமயிர்
யாசகன் வேள்விக் குரியோ னிரவலன்.

யாசகம்—இராச யாணை, இரப்பு. [1: யாஜகோ ராஜகுஞ்ஜரே—க. ஸ. iii, 77. 2: யாசநம்—ஸ. அக.]

மோசகம்—துறவு, வாழை, முருங்கை. [1, 3: மோசகோ...கதலீ-ஶிக்ருவிராகிஷு—க. ஸ. iii, 76.]

வேசகம்—வால், குதிரையின் குசைமயிர். [1: நா. தீ. நி. 235. 2: நா. தீ. நி. 211 குதிரை மயிர்க்குப் பரியாயமாக இச்சொல்லைத் தருகின்றது. அங்குக் குதிரை மயிரென்றது குதிரையின் குசை மயிரினையே.]

யாசகன் — யாகத்துக்குரியோன், இரவலன். [1: யாஜகோ ..., யாஜ்ஞிகே ஸ—க. ஸ. iii. 77. 2: யாசக:—ஸ. அக.]

154\. கேசம் வெட்டிவேர் தலைமயிர் கயிறுகை
ஆசயங் கருத்துப் பலசஞ் சார்விடம்
தூசரங் கழுதை மங்கின மாணிறம்
கேசவ னன்மயி ருள்ளோன் கிருட்டிணன்.

கேசம்—வெட்டிவேர், தலைமயிர், கயிறு, கை. [1-4: கேஶ: ஶிரஸிஜே பாஶபாணௌ ஹ்ரீவேரே ... — க. ஸ. ii, 533.]

ஆசயம்—கருத்து, பலா, சார்விடம். [1-3: ஆஶய ஆஶயே, ஆதாரபனஸயோ:—க. ஸ. iii, 472.]

தூசரம்—கழுதை, மங்கின மாநிறம். [1, 2: ம்ருஷ்ஸ்ரஸ்த்யா ராஸபெ ஷ்வேதகம்பிந்தோ—அ. ஸ. iii, 559.]

கேசவன் — நன்மயிருள்ளோன், கிருட்டிணன். [1, 2: கெஶவ: கெஶவஸம்பந்தெ; ... வாஸுதெவெ ச—அ. ஸ. iii, 690, 691.]

155\. காசறை மணிமயிர்ச் சாந்துகத் தூரி
தாச னடியான் சதுர்த்தன் பரதவன்
ஊசி தையற் கருவியெழுத் தாணி
கோசிக மெனவுடு கூறைபட் டாடையே.

காசறை—மணி, மயிர்ச்சாந்து, கத்தூரி. [1-3: அக. நி. 64.]

தாசன் — அடியான், சூத்திரன், செம்படவன். [1-3: தாஸொ தீவரஶூத்ரயோ:, ஷ்ருஷ்டெ—அ. ஸ. ii, 569.]

ஊசி — தையற் கருவி, எழுத்தாணி. [1, 2: ஸூசி:—ஸ. அக. சூடா. xi, மூ, 5.]

கோசிகம்—புடைவை, பட்டாடை. [1, 2: பிங். x, 413. ‘கௌஶிகம் அல்லது கொஶிகம் பட்டாடை’—ஸ. அக.]

156\. நாசிகை வாயிலின் மேற்படி நாசியாம்
காசிபி யவனி யருணன் கருடன்பேர்
தூசு புடைவை யிபத்தின் புரோசைதூள்
ஆசு சுக்கணி சூரிய னக்கினியே.

நாசிகை—வாயிலின் மேற்படி, நாசி. [1: நாஸிகா — ஸ. அக. நாஸா ... த்வாரோர்த்வதாருணி—மெ. ஸ, 5. 2: நாஸிகா — அ. கா. II, vi, 89.]

காசிபி—பூமி, அருணன், கருடன். [1: காஶ்யபீ காஶ்யபௌ — அ. ஸ. iii, 434. 2, 3: காஶ்யபி:—ஸ. அக.]

தூசு—புடைவை, யானையின் கழுத்திடு கயிறு, தூள். [1, 2, பிங். x, 637. 2: தூஷ்யா—ஸ. அக. 3: அக.]

ஆசுசுக்கணி-சூரியன், அக்கினி. [1, 2: ஸூர்யெ வஹ்நாவப்யா-ஶுஶுக்ஷணி: — நா. ர. v, 6.]

157. ஈசாநம் வடகீழ்த் திக்கு மீசனைம் முகத்தொன் றும்பேர்
ஆசாரம் படையொ ழுக்கஞ் சொரிமழை வியாபிப் பாடை
மாசாலி பெருநெற் பீர்க்கா மாசேந னருகன் கந்தன்
வாசாலே மிகவும் பேச வல்லனு கணவாய்ப் புள்ளாம்.

ஈசாநம்—வடகீழ்த்திசை, ஈசன் ஐந்து முகத்தில் ஒன்று. [1, 2: அக. ஈசன் வடகீழ்த்திசைக் கிறைவன்—ஸ. அக. 2: சைவாகம வழக்கு.]

ஆசாரம்—படை, ஒழுக்கம், சொரிமழை, வியாபிப்பு, ஆடை. [1, 3, 4: ஆஸாரோ வேஷவஷ்டௌ ஸைந்யேஸ்வைரவாரயோ:—க. ஸ. iii, 514. இங்கு 'நட்புப்படை' யென்பது பொருளாகத் தரப்பட்டது. 2: ஆசாரா:—ஸ. அக. 5: பிங். x, 92.]

மாசாலி—பெருநெல், பீர்க்கு. [1: மஹாஶாலி: — வெ. 125, 64. 2: மஹாஜாலீ—க. கொ. II. iv, 117. பொன்னிறமான தும்மட்டியென்பர்.]

மாசேநன் — அருகன், கந்தன். [1: திவா. i, 11. 2: மஹாஸேநோ ... ஸ்கந்தஹ—க. ஸ. iv, 186.]

வாசாலே—மிகவும் பேசவல்லள், நாகணவாய்ப்பறவை. [1: வாசாலோ வாசாடோ பஹுகர்ஹ்யவாக் — க. கொ. III, i, 36. கர்ஹிதம் பஹு வாக்ஷதெ வாசால: என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: வாசாலா ஶாரிகா:—வெ. 27, 40.]

158. கௌசிகங் கூகை கீரி குக்குலுத் தீப கம்பம்
கௌசிகன் விசுவா மித்ரன் மேகவா கனன்பாம் பாட்டி
வைசாகஞ் சாணு ளொத்த பதநிலே மத்தோர் மாதம்
ஔசீரங் கவரிக் காம்பா சநம்வெட்டி வேர்ப டுக்கை.

கௌசிகம்—கூகை, கீரி, குக்குலு, விளக்குத்தண்டு. [1-3: கௌஶிக: ... உலூகயோ:; ... ஶல்லக்யௌ ... நகுலே — க. ஸ. iii, 28, 29. 4: பிங். x, 430.]

கௌசிகன் — விசுவாமித்திரன், இந்திரன், பாம்பாட்டி. [1-3: கௌஶிகோ ... வஸ்ரூதிஷ ... வ்யாலக்ராஹ ... விஶ்வாமித்ரே—தே. க, 77, 78.]

வைசாகம்—சாண் உள்ளொத்த பதநிலை, மத்து, ஓர் மாசம். [1-3: யானாஸ்தாநபெனீ தா வைஶாகோ மாஸமந்தயோ: — தே. கொ. 99.]

ஔசீரம்—கவரிக்காம்பு, ஆசனம், வெட்டிவேர், படுக்கை. [1-4: ஔஶீரம் ஶயநாஸநே, உஶீரஜே சாமரதண்டே ச—அ. ஸ. iii, 520. ஔஶீரம் ஶயநாஸநசாமரதண்டேஷு உஶீரஜே த்ரிஷு—மே. ர, 120.]

159\. வைசயந்த மிந்திரன்றன் மாளிகையும் பதாகையுமாம்
வைசயந்தி தழூதாரை பதாகைவிண்டு வின்மாலை
கைசிகமோர் பண்கேசத் திரள்கைசி கியோர்விருத்தி
வைசிகமங் குரமுருங்கைத் தைலங்கா ரணமன்றும்.

வைசயந்தம் — இந்திரன் மாளிகை, இந்திரன் கொடி. [1, 2: வைஜயந்தோ க்ருஹே இந்த்ரஸ்ய த்வஜப்ராஸாதயோ: புமாந்—மே. த, 218.]

வைசயந்தி—தழூஉதாரை, கொடி, விஷ்ணுவின் மாலை. [1-3: வைஜயந்தீ பதாகாயாம் ஜயந்த்யாம் கேஶவஸ்ரஜி—வை. 271, 17.]

கைசிகம்—ஓர் பண், கேசத்திரள். [1, 2: கைஶிகம் கேஶஸஞ்சயே, நாட்யாங்கபேதே—த்ரி. கொ. 66.]

கைசிகி—ஓர் விருத்தி, [1: வ்ருத்தௌ ஸ்த்ரீ கைஶிகீ ஸங்கீதவித்ருத்ஷு — த்ரி. கொ. 66. விருத்திகள் நான்காவன: பாரதீ ஸாத்வதீ சைவ கைஶிக்யாரபடீ ச; சதஸ்ரோ வ்ருத்தயோ யா ஸர்வநாட்யஸம்ஶ்ரயா விஜ்ஞேயா:—வை. 144, 202. ஸங்கீதவித்ருத்ஷு—யாழ்மேலிடும் வர்ணக்குறிகள். இங்ஙன் 'கைசிகி'க்கு ஒரு பொருளே காணப்படுகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நாநார்த்தகோசங்களில் இங்ஙனம் ஒரு பொருளோடு பதங்கள் ஏகதேசத்தில் வருதலுண்டு. அம்முறையைப் பின்பற்றியோ, அன்றி ஆசிரியர் குறிப்புக்களை வைத்துப் பின்னோர் செய்யுள் யாத்தோ இங்ஙனம் வந்தது.]

வைசிகம்—முளை, முருங்கைத் தைலம், காரணம். [1-3: வைஜிகம் காரணே ஶிக்ருதைலே ச வைஜிகோ(அ)ங்குரே—அ. ஸ. iii, 91.]

160\. ஆசா டம்நற் றவர்கைக்கோ லாடி மாத மலையமலை
மோசா டஞ்சத் தகங்கதலிக் கருப்பங் கருஞ்சீ ரகமுப்பேர்
கோசா தகிநா யுருவிபிடிப் பீர்க்குப் படோலி கையுங்கூறும்
ஆசா பந்தஞ் சிலம்பியினூ லாடை நம்பிக் கையுமாமே.

ஆசாடம் — நற்றவர் கைக்கோல், ஆடிமாசம், மலயமலை. [1-3: ஆஷாடோ வ்ரதிநாம் தண்டே மாஸி ச — அ. ஸ. iii, 178.]

மோசாடம்—சந்தனம், கதலிக்கரு, கருஞ்சீரகம். [1-3: மோசாட: க்ருஷ்ணஜீரகே; வ்ருக்ஷே கதளீமத்யே—அ. வ. iii, 158, 159.]

கோசாதகி—நாயுருவி, பிடிப்பீர்க்கு, படோலிகை. [1, 3: கோசாதகீ ஜேஷ்டிகாயாம் கோஷாதக்யாம் ச ஸா ஸ்ம்ருதா — நா. ர. iv, 12. 2:]

ஆசாபந்தம்—சிலம்பியின் நூலாடை, நம்பிக்கை. [1, 2: ஆசாபந்த: ஸமாச்வாஸே மர்கடஸ்ய ச வாஸகே—அ. வ. iv, 150.]

161. ஆசா ஞசா ரியன்செவ்வே ளருகன் பாலை யாழ்த்திறப்பேர்
நாசீ ரம்முன் னெழுஞ்சேனை முந்தி நடத்தும் வாகனமாம்
ஆசு வலிதிற் கூலிகொடா வமஞ்சி நரக வாதையெனும்
காசு வேலா யுதம்விகல வாக்கோர் நோய்புத் தியுங்காட்டும்.

ஆசான்—குரு, முருகக்கடவுள், அருகன், பாலையாழ்த்திறம். [1: பிங். v, 57. ஆசார்ய:. 2. பிங். ii, 18. 3: திவா. i, 11. 4: பிங். vi, 275.]

நாசீரம்—முன்னெழும் சேனை, முந்தி நடத்தும் வாகனம். [1: நாஸீர:—ஸ. அக. 2: நாஸீரோऽக்ரேஸ்ரயாநம் — வை. 120, 405.]

ஆசு—வலிதிற் கூலிகொடா அமஞ்சி, நரகவாதை. [1, 2: ஆஜூ—ஸ. அக.]

காசு — வேலாயுதம், விகலவாக்கு, ஓர் நோய், புத்தி. [1-4: காஸூ: சக்த்யாயுதே ருஜி; புத்தௌ விகலவாசி — அ. வ. i, 564, 565. விகலவாக்கு—குழறல்.]

162. தீச்சிகங் குசும்பைப் பூக்குங் குமமெரி கொள்ளி செப்பும்
தீச்சிகை தீக்கொ ழுந்து செங்காந்தள் குப்பை மேனி
ஆச்சுவா சஞ்சாக் காடு பழங்கதை யத்தி யாயம்
மூர்ச்சித னெனலு யர்ந்தோன் மயங்கினோன் மூடன் முப்பேர்.

தீச்சிகம் — குசும்பைப்பூ, குங்குமம், எரிகொள்ளி. [1, 2: கஸூம்பே தீப்தகம் குங்குமே தீப்தகம் ச — வை. வ, 14. கஸூம்பம் இங்குத் தீச்சிகமென்று மொழிபெயர்க்கப்பட் டிருக்கிறது. 3:]

தீச்சிகை — தீக்கொழுந்து, செங்காந்தள், குப்பைமேனி. [1: அக்நிஶிகா—ஸ. அக. 2: அக்நிஶிகா—அ. கோ. II, iv, 118. 3: அக்நி-ஶிகா — அ. கோ. II, iv, 136. 1-3: இங்கும் அக்நிஶிகாவே தீச்சிகையாயிற்று.]

ஆச்சுவாசம்—சாக்காடு, பழங்கதையத்தியாயம். [1, 2: ஆஶ்வாஸ: ஸ்யாத் நிர்வ்ருதௌ, ஆக்யாயிகாபரிச்சேதே—அ. ஸ. iii, 740.]

மூர்ச்சிதன்—உயர்ந்தோன், மயங்கினோன், மூடன். [1-3: உச்ச்ரித-ம் ஸோத்ஸாயெ மூடெ—அ. ஸ. iii, 277. மூடெ என்பது 2, 3 ஆகிய இரண்டு பொருள்களுக்கும் பொருந்தும்.]

163. ஆச்சிரம முனிவரிடம் மடம்பிரம சரியாதி
ஆச்சிரவஞ் சபதஞ்சொற் படிகேட்டல் இலேசமுமாம்
ஆச்சரித கம்பெருமைச் சிரிப்புநகக் குறியின்வடு
ஆச்சாத நம்போர்த்துக் கொளல்மறைவு மாடையுமே.

ஆச்சிரமம் — முனிவரிடம், மடம், பிரமசரிய முதலிய நான்கு நிலைகள். [1-3: ஆஶ்ரமோஸ்த்ரீ த்விஜாதீநாம் ப்ரஹ்மசர்யாதிகே மடே— வை. 258, 32.]

ஆச்சிரவம் — சபதம், சொற்படி கேட்டல், இலேசம். [1-3: ஆஶ்ரவோ வசநஸ்தாயீ ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ச க்லேஶே ச — அ. ஸ. iii, 687, 688.]

ஆச்சரிதகம்—பெருமைச்சிரிப்பு, நகக்குறியின் வடு. [1, 2: ஆச்சுரிதகம் ஹாஸநகவாதகிஶேஷயோ:—அ. ஸ. v, 1.]

ஆச்சாதநம் — போர்த்துக்கொள்ளல், மறைவு, ஆடை. [1-3: ஆச்சாதநம் ஸம்வரணே ஸம்வ்யாநே ஸ்வவாஸஸி—அ. ஸ. iv, 160.]

164. ஆச்சியம் நெய்சிறீ வாசமு மாகும்
வாச்சியஞ் சொலத்தக் கதுவாத் தியப்பேர்
பூச்சியன் மாமன் பூசிக்கத் தக்கவன்
ஈச்சுரன் சுவாமி மன்மதன் மகேசனே.

ஆச்சியம்—நெய், ஸ்ரீவாஸம். [1, 2: ஆஜ்யம் ஶ்ரீவாஸஸர்பிஷோ:—நா. ர. ii, 303. ஸ்ரீவாஸம் தேவதாருவின் பிசின்.]

வாச்சியம்—சொல்லத் தக்கது, வாத்தியம். [1: 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯—ஸ. அக. 2: 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯 என்னுஞ் சொல்லின் தற்பவம், பிராகிருத ரூபம்.]

பூச்சியன்—மாமன், பூசிக்கத் தக்கவன். [1, 2: 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰-𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃—அ. ஸ. ii, 362.]

ஈச்சுரன்—இறைவன், மன்மதன், சிவன். [1-3: 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑍇—அ. ஸ. iii, 517.]

ஞகர வெதுகை

165. அஞர்துன்ப நோயச் சப்பேர் அஞ்ஞனே மூடன் மூர்க்கன்
கஞறலே பொலிவெ ழுச்சி கதக்குறிப் பொடுநெ ருங்கல்
முஞல்கொசு வொடுமு யற்பேர் முஞ்சலே மொய்த்தல் சாதல்
உஞற்றலே முயறல் செய்த லுஞற்றுற்சா கம்வ ழக்காம்.

அஞர்—துன்பம், நோய், அச்சம். [1: திவா. viii, 174. 2: திவா. viii, 148. 3: திவா. viii, 168.]

அஞ்ஞன்—மூடன், மூர்க்கன். [1-2: அஜ்ஞோ ஜடமூர்க்கயோ: — வி. ப்ர. ஞ, 1. 1: திவா. ii, 77.]

கஞறல்—பொலிவு, எழுச்சி, சினக்குறிப்பு, நெருங்கல். [1: திவா. viii, 161. 2: திவா. ix, 185. ‘எழுச்சியின் மிகுதி.’ 3: திவா. viii, 103. 4: அக.]

முஞல்—கொசு, முயல். [1: அக. 2:]

முஞ்சல் — மொய்த்தல், சாதல். [1: திவா. ix, 176. 2: திவா. ix, 186.]

உஞற்றல்—முயலுதல், செய்தல். [1, 2: அக.]

உஞற்று—உற்சாகம், வழக்கு. [1: பிங். x, 157. 2: அக. நி. 34.]

166. வஞ்சகன் குரூரன் றூர்த்தன் மனைக்கிரி நரிவஞ் சிப்போன்
பஞ்சதங் குயில்கா லப்பேர் சிஞ்சினி பதப்பூண் வின்ஞாண்
அஞ்சநங் கறுப்புக் கண்ணஞ் சிடுமைமேற் றிசையா னைப்பேர்
கஞ்சக மேகண் ணாடி கரிக்குரீஇ வலியா னென்றாம்.

வஞ்சகன்—குரூரன், தூர்த்தன், மனைக்கிரி, நரி, வஞ்சிப்போன். [1-4: வஞ்சகோ ஜம்புகே தூர்த்தகே வஞ்சயித்ரியோ: — ஈ. ஸ. iii, 84. 5: அக.]

பஞ்சதம்—குயில், காலம். [1, 2: வஞ்ஜுல: — ஸ. அக. மானியர் உவில்லியம்ஸ் இச் சொல் இரண்டுபொருளிலும் கோசங்களில் காணப் படுவதாகச் சொல்லுகிறார்.]

சிஞ்சினி — காலணி, வில்லின் நாண். [1, 2: ஶிஞ்ஜினீ நூபுரமௌர்வ்யோ:—வை. 249. 51.]

அஞ்சனம்—கருமை, கண்ணில் இடும் மை, மேற்றிசையானை. [1, 2: அஞ்ஜநம் ...; ரஸாஞ்ஜநேऽஞ்ஜந — ச. வ. iii, 346, 347. 3: அஞ்ஜநோ திக்கஜே—ச. வ. iii, 347.]

கஞ்சனம்—கண்ணாடி, கரிக்குருவி, வலியான். [1: திவா. vii, 99. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கஞ் என்னும் வினையடி ஒளிர் என்று பொருள்படும். 2: திவா. iii, 154. வஞ்ஜந: — அ. கோ. II, v, 15. 3: பிங். viii, 34. கஞ்ஜந: என்பது ஒரு பறவை—ஸ. அக.]

167. வஞ்சநி காளி யேவற் பெண்ணிடா கினிவஞ் சிப்பாள்
அஞ்சனை சார்வ பூமப் பிடியுட னனுமற் பெற்றாள்
பஞ்சம மழகைந் தாவ தோர்சொரம் நிறைவோர் பண்ணும்
குஞ்சரம் கேசம் யானை குஞ்சியாண் மயிர்புட் குஞ்சே.

வஞ்சநி—காளி யேவற்பெண், இடாகினி, வஞ்சிப்பாள். [1: அக. 2: பிங். ii, 29. 3: வஞ்சந—ஸ. அக.]

அஞ்சனை — வடதிசையானைப்பிடி, அனுமன்தாய். [1: அஞ்ஜநா அல்லது அஞ்ஜநா — அ. கோ. I, iii, 5. 2: அஞ்ஜநா ஹநூமந்மாதரி — ச. வ. iii, 347.]

பஞ்சமம்—அழகு, ஐந்தாவது, ஓர் ஸ்வரம், நிறைவு, ஓர் பண். [1, 2, 4, 5: பஞ்சமோ ரம்யே ... பஞ்சாநாம் பூரணே, ராகபேதே—ச. வ. iii, 461. 3: ஷட்ஜர்ஷபகாந்தாரமத்யமா: பஞ்சமஸ்ததா— வெ. 146, 263.]

குஞ்சரம்—கேசம், யானை. [1, 2: குஞ்ஜரோऽநேகபே கேசே —ச. வ. iii, 535.]

குஞ்சி—ஆண்மயிர், பறவைக்குஞ்சு. [1: திவா. ii, 211. 2: அக.]

168. குஞ்சங்கூன் புறங்கூற் றியானைக் கொம்புபல் கன்னம் பீலிக்
குஞ்சம்பைங் கொடியின் வீடாக் கொளுமுழைஞ் சடவி யும்பேர்
நெஞ்சமே மனமு மார்பும் புஞ்சம்நெற் பொலிபி ழம்பாம்
பஞ்சமே செழிப்பி லாமை பரப்புட னைந்து மாமே.

குஞ்சம்—கூன்[1], புறங்கூற்று[2], யானைக் கொம்பு[3], பல்[4], கன்னம்[5], பீலிக்குஞ்சம்[6], பைங்கொடியின் வீடாகக் கொள்ளும் முழைஞ்சு[7], காடு[8], [1: அக. ஸம்ஸ்கிருத வினையடி குஞ் என்பது இப்பொருளதாகும்.

2: பிங். x, 349. 3, 5, 7: கஞ்ஜோ [illegible] — சு. வ. ii, 66. 4: ஸ. அக. 5: அக. மயிற்றோகை யிபோபாட்டு. 8: கஞ்ஜோ ... [illegible] — நா. ரு. ii, 67.]

நெஞ்சம்—மனம், மார்பு. [1, 2: சூடா. xi, ரு, 2.]

புஞ்சம்—நெற்பொலி, பிறப்பு. [1: புஞ்ஜ: — சு. கோ. II, v. 42. 2: புஞ்ஜ:—ஸ. அக.]

பஞ்சம்—செழிப்பிலாமை, பாப்பு, ஐந்து. [1: சூடா. xi, ரு, 4. 2: பஞ்சு—ஸ. அக. 3: பஞ்ச—ஸ. அக.]

169. வஞ்சமே கொடுமை பொய்வாள் சிறுமைவஞ் சனையு மன்னும்
பஞ்சரஞ் செருந்தி பண்ணும் பறவைக்கூ டுடலி னென்பாம்
பிஞ்சரம் பொற்சி வப்பக் கிறப்பரி யரிதா ரம்பொன்
மஞ்சரி தளிர்மஞ் சாடி பருத்தமுத் தொழுக்க மாலை.

வஞ்சம்—கொடுமை, பொய், வாள், சிறுமை, வஞ்சனை. [1-3: பிங். x, 983. 4: அக. 5. வஞ்சகம்—ஸ. அக.]

பஞ்சரம் — செருந்திமரம், பண்ணும் பறவைக் கூடு, உடலின் எலும்பு. [1: திவா. iv, 21. 2, 3: பஞ்ஜரம்—ஸ. அக.]

பிஞ்சரம்—பொற்சிவப்பு, பொற்சிவப்பு நிறக் குதிரை, அரிதாரம், பொன். [1, 2, 4: பிஞ்ஜரஸ்து [illegible] — சு. வ. iii, 572. 3: ஹரிதாலம் [illegible] பிஞ்ஜரம் [illegible]—வை. 42, 26.]

மஞ்சரி—தளிர், மஞ்சாடிமரம், பருத்தமுத்து, ஒழுங்கு, மாலை. [1-3: மஞ்ஜரீ [illegible] — சு. வ. iii, 587. 4: மஞ்ஜரீ—ஸ. அக. 5: சூடா. xi, ரு, 3.]

170. பிஞ்சலங் குசப்புற் பொன்மை பிஞ்சையே பஞ்சு மஞ்சன்
சஞ்சலை கமலை மின்னல் சஞ்சன்மா தேவன் வேதா
கிஞ்சற்கம் விண்பூந் தாதாம் கிஞ்சாரு கணைநெல் லின்வால்
கஞ்சன்று மறையோ னோர்கால் முடவன்கண் ணன்றன் மாமன்.

பிஞ்சலம்—தருப்பை, பொன்மை. [1, 2: பிஞ்ஜலம் [illegible] — சு. வ. iii, 663.]

பிஞ்சை—பஞ்சு, மஞ்சள். [1, 2: பிஞ்ஜா தூலபிஞ்ஜயோ:—ஈ. வ. ii, 71.]

சஞ்சலை — இலக்குமி, மின்னல். [1, 2: ஸஞ்சலா லக்ஷ்மீ சஞ்சலா-க்ஷணப்ரபா:—ஈ. வ. iii, 639.]

சஞ்சன்—சிவன், பிரமன். [1, 2: ஸஞ்ஜன ப்ரஹ்மஸிவௌ —ஈ. வ. ii, 76.]

கிஞ்சற்கம்—ஆகாயம், பூந்தாது. [1, 2: வெ கிஞ்ஜல்கம் கேஸரே —நா. ர. iii, 38.]

கிஞ்சாரு — அம்பு, நெல்லின் வால். [1, 2: கிம்ஸாரு-ர்தான்ய-ஸூகே ஸரேऽபி ச—ஈ. வ. iii, 531.]

கஞ்சன்—பிரமன், ஓர் கால் முடவன், கண்ணன்றன் மாமன். [1: கஞ்ஜோ வேதஸி — ஈ. வ. ii, 65. 2: கஞ்ஜ: — ஈ. கோ. II, vi, 49. 3: கம்ஸ: ..., ... தைத்ய பேதெ—ஈ. வ. ii, 564.]

171\. கஞ்சிகை மணிக்காற் பள்ளி யிடுதிரை பரிகட் டூர்தி
பஞ்சிகை சிறுதேக் கோர்நுண் பதவுரை வரவின் போக்காம்
அஞ்சிதம் பொருந்தல் கொண்டா டப்பட லசைத்தல் மூப்பேர்
சஞ்சுபுள் ளலகே ரண்டஞ் சஞ்சையே புகழ்ச்சி யாசை.

கஞ்சிகை—இரத்தினக்காற் பள்ளி, இடுதிரை, குதிரை பூண்ட வாகனம். [1: சூடா. vii, 47. 2: சூடா. xi, ஞ, 5. 3: சூடா. vii, 46.]

பஞ்சிகை—சிறு தேக்கு, ஓர் நுண்பதவுரை, வரவின் போக்கு. [1: ஹஞ்ஜிகா என்பது கண்டுபாரங்கி என்று ஈ. கோ. II, iv, 89 தமிழுரை கூறுகின்றது. 2: பஞ்ஜிகா நி:ஸேஷபதவ்யாக்யா என்பது ஈ. கோ. III, v, 7 மகேசுவரர் டீகை. 3: பஞ்ஜிகா —ஸ. அக. வரவு செலவு எழுதும் புத்தக மென்பது பொருள். மூலம் குறிப்பாயிருந்தது பின்னோராற் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.]

அஞ்சிதம்—பொருந்தல், கொண்டாடப்படல், அசைத்தல். [1: அக. 2: அஞ்சித—ஸ. அக. 3:]

சஞ்சு—பறவையலகு, ஆமணக்கு. [1, 2: சஞ்சு: சஞ்சூஸ்சோ தோட்யாம்—ஈ. வ. ii, 57.]

சஞ்சை—புகழ்ச்சி, ஆசை. [1, 2: ஶம்வொஜ்ஞெள ஷ்டிவாஞ்-யொ:—த. கோ. 932.]

172. அஞ்சுக முத்த ரீய மாடைமெல் லாடை யும்பேர்
கஞ்சுகம் பாம்புச் சட்டை குப்பாசங் கவச மென்ப
கிஞ்சுக முண்மு ருக்குப் பலாசுகே சயப்புட் செம்மை
கஞ்சுகி மெய்காப் பாளன் கட்செவி யகில்வி டன்பேர்.

அஞ்சுகம்—உத்தரீயம், ஆடை, மெல்லாடை. [1-3: அம்ஶுகம் ஶ்லக்ஷ்ணவாஸஸி, உத்தரீயெ வஸ்த்ரமாத்ரெஸ்பி—அ. வ. iii, 3.]

கஞ்சுகம்—பாம்புச்சட்டை, உடற் சட்டை, கவசம். [1-3: கஞ்சுகஃ ஸர்பநிர்மோகெ வர்ம்மணி; ..., நிர்மோகெ—அ. வ. iii, 13, 14.]

கிஞ்சுகம்—முண்முருக்கு, பலாசு, கேசயப்புள், செந்நிறம். [1, 4: பிங். x, 335. 2: கிம்ஶுகஃ—அ. கோ. II, iv, 29. 3: அக.]

கஞ்சுகி—மெய்காப்பாளன், பாம்பு, அகில், விடன். [1: கஞ்சுகிந—அ. கோ. II, viii, 8. 2-4: 'கஞ்சுகீ ஜாஸ்கஸர்பெ ஷிஜெ வ்ருக்ஷெ விடெ' இதி ஹெமஃ—அ. கோ. II, viii, 8, வியாக்கியாசுதை.]

173. தஞ்சம் பற்றுக் கோடெளிமை சஞ்ஞை யுரன்பே ரபிநயமாம்
பிஞ்சம் புள்ளி னிறகுகொலே வலிவி யாகு லமும்பேரும்
கஞ்ச ரீடம் வாட்கூர்மை விரத சாரி கரிக்குருவி
துஞ்சல் சோம்ப னிலைபெறுதல் துயிலல் சாத லெனநாற்பேர்.

தஞ்சம்—பற்றுக்கோடு, எளிமை. [1, 2: சூடா. xi, ரு, 2.]

சஞ்ஞை—அறிவு, பெயர், அபிநயம். [1-3: நாமதெயநயொ: ஸம்ஜ்ஞா ஸங்கெதாயாம் சராஜஹி:—ஶா. கோ. 307.]

பிஞ்சம் — பறவை யிறகு, கொலை, வலி, வியாகுலம். [1: பிஞ்சம் பத்ரெ பதத்ரிண—வெ. 225, 42. 2-4: பிஞ்சா ...; பதெ பீடா பயெ பலாங்கவி வ்யாகுலெ த்ரிஷு—மெ. ஜ, 12, 13.]

கஞ்சரீடம்—வாட் கூர்மை விரதசாரி, கரிக்குருவி. [1, 2: வஜ்ரீடஸ்து வஜ்ரெதக்ஷிணவாதகவாரிணி—அ. வ. iv, 60.]

துஞ்சல்—சோம்பல், நிலைபெறுதல், துயிலல், சாதல், [1: சூடா. xi, ரு, 1. 2-4: திவா. xi, 308.]

174. இஞ்சி மதிலோர் மருந்தென்ப இஞ்சை களவா தியுங்கொலையும்
வஞ்சி கருவூ ரோர்மரமோர் வல்லி யோர்பாப் பாக்கழிப்பண்
மஞ்சு பனிபூண் முகடிளமை வலிகார் கரியின் முதுகழகாம்
கஞ்சை மணியுண் டாம்பூமி கமலை கள்விற் கும்வீடே.

இஞ்சி—மதில், ஓர் மருந்துச்சரக்கு. [1, 2: சூடா. xi, ஞ, 3.]

இஞ்சை—களவு முதலியன, கொலை. [1, 2: ஹிம்ஸா சௌர்யாதி-கே வதே—ச. வ. ii, 582.]

வஞ்சி — கருவூர், ஓர் மரம், ஓர் கொடி, ஓர் பா, பாக்கழிப்பண். [1: பிங். x, 985. 2: அக. நி. 214. 3, 4: திவா. xi, 359. 5: பிங். vi, 297.]

மஞ்சு—பனி[1], பூண்[2], முகடு[3], இளமை[4], வலி[5], மேகம்[6], யானையின் முதுகு[7], அழகு[8]. [1, 5, 7: பிங். x, 881. 2: சூடா. xi, ஞ, 2. 3: அக. நி. 192. 4, 6, 8: திவா. xi, 180.]

கஞ்சை—இரத்தினம் விளையும் பூமி, இலக்குமி, கள்விற்கும் வீடு. [1, 3: வஸௌ கஞ்ஜா ஸுராக்ருஹே — ஶா. கோ. 404. 2: கஞ்ஜா. கஞ்ஜ: பிரமன் என்று பொருள்படுதல் போலவே இப் பதம் இலக்குமி யென்று பொருள்படும்.]

175. அஞ்சம்வெள் விடைபிராண வாயுமந்தி ராதி
யன்னப்புட் புயத்துச்சி பங்கிருப்பு முன்னும்
கஞ்சமம்போ ருகமயிர்தந் தலைமயிர்தா ளம்வெண்
கலம்நாழி வட்டில்பண்ட சாலையப்ப மென்ப
அஞ்சனேர் துறவிமதன் பொறுமையிலான் சிரேட்டன்
அருக்கன்சீ தரன்றியாக வேந்தனந்த ரான்மா
விஞ்சையர்விற் பன்னர்வித்தி யாதாரு மொக்கும்
விஞ்ஞாந முக்யவினை நூல்சிறப்பத் துணர்வே.

அஞ்சம்—வெள்ளை எருது[1], பிராணவாயு[2], மந்திர முதலியன[3], அன்னப்பறவை[4], புயத்துச்சி[5], பங்கு[6], இருப்பு[7], முன்[8]. [1: ஹம்ஸோ ..., ... ஶ்வேதவ்ருஷே — வை. 219, 135. 2-4, 7, 8: ஹம்ஸோ ..., வஶ ... மந்த்ராதிபேதேஷு ...; ... ப்ராணவாதே ஶ்ரேஷ்டேऽக்ரத: ஸ்தித:—ச. வ. ii, 581, 582. டீகைகாரர் இறுதிப்பொருளிற்கு 'அக்ரத: ஸ்தித உத்தரவது- ஸ்தித: ஶ்ரேஷ்டே' என்று விளக்கஞ் சொல்லி 'கவிஹம்ஸஶேவஸ்ரோத ...,

என்று உதாரணமுங் காட்டினர். ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த நிகண்டுகளில் வேறு பாட மிருந்தது போலும். 5: கம்ஸஃ — ஸ. அக. 6. கம்ஸ: — அ. கோ. II, ix, 89.]

கஞ்சம்—தாமரை[1], அமிர்தம்[2], தலைமயிர்[3], தாளம்[4], வெண்கலம்[5], நாழி[6], வட்டில்[7], பண்டசாலை[8], அப்பம்[9]. [1-3: கஞ்ஜ ... கேஶ வ கஞ்ஜம் வீயூஷவஜ்ரயோ: — அ. ஸ. ii, 65. 4: பிங். x, 235. 5-7: கம்ஸ-ஞ்ஜஸவோனயோ:, வானபாத்ரே — அ. ஸ. ii, 564. 8: அஞ்ஜ னாகாரே — அ. ஸ. ii, 67. 9: பிங். x, 235.]

அஞ்சன்—ஓர் துறவி[1], மன்மதன்[2], பொருமையிலான்[3], சிரேட் டன்[4], சூரியன்[5], திருமால்[6], கொடையாளியான அரசன்[7], பரமாத்மா[8]. [1, 5, 7: யோகிஸெட ... ஹம்ஸோ நிர்லோபந்ருபஸ்ர்யோ: — மா. கோ. 158. 2, 6: ஹம்ஸஸ்ஸ்ரே ... விஷ்ணௌ — நா. ர. ii, 466. 3, 8: ஹம்ஸோ ..., ... பரமாத்மநி த்ஸரே — வி. ப்ர. ஸ, 8. 4. அஞ்சம் என் பதன்கீழ்க் காட்டிய மேற்கோளில் ஶ்ரேஷ்டே என்றிருப்பது இதற்காம்.]

விஞ்சையர் — விற்பன்னர், வித்தியாதரர். [1: வித்யாதரா: — ஸ. அக. 'கற்றோர்' என்பது பொருள். 2: வித்யாதரா: — அ. கோ. I, i, 11. விஞ்சை வித்யா என்னும் சொல்லின் மரூஉ.]

விஞ்ஞானம் — முக்கிய வினைநூல், சிற்பத்துணர்வு. [1: விஜ்ஞானம் கார்மணி ஜ்ஞானே—அ. ஸ. iii, 407. அ. கோ. I, v, 6 மகேசுவரர் மதையில் 'விஜ்ஞானம் கர்மணி ஜ்ஞானே' என்ற பாடம் காணப்படுகிறது. 2: மோக்ஷே தீர்ஜ்ஞானமந்யத்ர விஜ்ஞானம் ஶில்ப ஶாஸ்த்ரயோ:—அ. கோ. I, v, 6.]

176. பஞ்சாநகம்புலி போதகங் கச்சபம்
பஞ்சமி யஞ்சாந் திதிதுரௌ பதியாம்
சஞ்சல மலைவதுங் காற்றுங் கிலேசமும்
அஞ்சலி யுழக்குக் கும்பிடல் கூப்புதல்.

பஞ்சாநகம்—புலி, யானை, ஆமை. [1: பஞ்சநக: — ஸ. அக. 2-3: பஞ்சநகஸ்து கச்சபே; கஜே—அ. ஸ. iv, 43, 44.]

பஞ்சமி—ஐந்தாந் திதி, துரௌபதி. [1: பஞ்சமீ—ஸ. அக. 2: பஞ்சமீ திதௌ த்ரௌபத்யாம்—அ ஸ. iii, 461.]

சஞ்சலம்—அலைவது, காற்று, கிலேசம். [1: வஞ்சலம்—ஙா. கொ. III, i, 75. 2: வஞ்சலொ... —ஙா. ஸ. iii, 639. 3: அக.]

அஞ்சலி—உழக்கு, கும்பிடல், கூப்புதல். [1, 3: அஞ்ஜலி... —ஙா. ஸ. iii, 617. 2: பிங். x, 13. அஞ்ஜலி:—ஸ. அக.]

177. மஞ்சிகை தாளிக் கொடிபேழை காதணி
மஞ்சுள மிரம்மியஞ் சுந்த ரங்குயில்
வஞ்சுளந் திமிசு வஞ்சி யசோகுமாம்
குஞ்சை யின்றுணி படகங் குன்றியே.

மஞ்சிகை—தாளிக்கொடி, பேழை, காதணி. [1, 3: அக. 2: திவா. vii, 219.]

மஞ்சுளம் — இரம்மியம், அழகு, குயில். [1: மஞ்ஜுலம் ..., —ஙா. ஸ. iii, 669. 2: மஞ்ஜுலம்—ஙா. கொ. III, i, 52. 3: ஙா. ஸ. 'மஞ்ஜுலஸ்வரா...' என்றது. கொ. ல, 122 'ஜலரங்க' என்றது. இரண்டும் நீர்வாழ் பிராணியைக் குறிக்கும். குயில் என்னும் பொருள் ஸ. அக. களிலுங் காணலாவதில்லை.]

வஞ்சுளம்—திமிசு, வஞ்சி, அசோகமரம். [1-3: வஞ்ஜுலஸ்... —ஙா. ஸ. iii, 675, 676.]

குஞ்சை—இன்னேசை, படகப்பறை, குன்றி. [1-3: ... —ஙா. ஸ. ii, 68.]

178. பஞ்சாங் குலமா மணக்குக் கையுமாம்
பஞ்சா சியமைம் முகங்கண் டீரவம்
கஞ்சா ரந்தந் தாவளம் வயிறு
கஞ்சா ரன்சூ ரியன்கம லாசனன்.

பஞ்சாங்குலம்—ஆமணக்கு, கை. [1: பஞ்சாங்குல: — ஙா. கொ. II, iv, 51. 2: அக. ஸ. அக. யில் பஞ்சாங்குலம் என்பது ஐந்து விரலையுள்ளது என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. ஐந்து விரல்களையுடையது கை யாகலின் இப்பொருளும் ஏற்கும் போலும்.]

பஞ்சாசியம்—ஐம்முகம், சிங்கம். [1: பஞ்சாஸ்யம் என்பது ஸ. அக. யில் ஐந்து முக முடைய தென்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. 2: பஞ்சாஸ்ய:—ஙா. கொ. II, v, 1.]

கஞ்சாரம்—யானை, வயிறு. [1, 2: கஞ்ஜார: குஞ்ஜரே ... ஜடரே—ஶ. ம. iii, 524.]

கஞ்சாரன்—சூரியன், பிரமன். [1, 2: கஞ்ஜார: ... ஸூர்யே ... ப்ரஜாபதௌ—ஶ. ம. iii, 524.]

179. பாஞ்சசந் நியந்தீ நாணல் பரந்தாம னுடைய சங்கம்
காஞ்சநம் பொன்பூந் தாது புன்னைசெண் பகம்நா கப்பூ
ஆஞ்சியே வெறியாட் டேலஞ் சோம்பலோ டலைய லுற்பேர்
காஞ்சியோர் மரமோ ரூரெண் கோவைமே கலையோர் பண்ணும்.

பாஞ்சசந்நியம்—தீ, நாணல், திருமால் சங்கம். [1: அக. ஸ. அக. யில் இப் பதம் ஜம்புத் துவீபத்திலுள்ள எட்டு உபத்துவீபங்களுள் ஒன்று என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. [2, 3: பாஞ்சஜந்ய: பொட்டமமே ஹரே: ஶங்கராஜஸ்ய ச—ஶ. ம. iv, 226.]

காஞ்சநம்—பொன், பூந்தாது, புன்னை, செண்பகம், நாகப்பூ. [1-5: காஞ்சநம் ஹேம்நி கிஞ்ஜல்கே காஞ்சநோ நாககேஸரே, ... புந்நாகே சம்பகேऽபி ச—ஶ. ம. iii, 357.]

ஆஞ்சி—வெறியாட்டு, ஏலம், சோம்பல், அலையல். [1: அக. நி. 17. 'கூத்து.' 2: சூடா. iv, 34. 3: திவா. viii, 164. 4: திவா. ix, 275.]

காஞ்சி—ஓர் மரம், ஓர் ஊர், எண்கோவை மேகலை, ஓர் பண். [1, 3: திவா. xi, 273. 2, 4: பிங். x, 313.]

180. பாஞ்சலங் காற்றுக் கனலிலா பப்பொருள்
காஞ்சியங் கஞ்சக் கருவியப் பாத்திரம்
நாஞ்சில் கலப்பை மதிலுறுப் பும்பெயர்
பாஞ்சா லிகைதுரெள பதிமரப் பாவை.

பாஞ்சலம்—காற்று, நெருப்பு, இலாபப் பொருள். [1-3: வாயவ்யம் ... நாமைஷ ஸாயகஸ்ய வஹ்நேஶ்ச—ஜ. ஐ, 109.]

காஞ்சியம்—ஓர் வாத்தியம், வெண்கலப் பாத்திரம். [1, 2: காம்ஸ்யம் வாத்யாந்தரே பாத்ரே—ஜ. ய, 11.]

நாஞ்சில்—கலப்பை, மதிலுறுப்பு. [1: 2: திவா. xi, 319.]

பாஞ்சாலிகை—துரௌபதி, மரப்பாவை. [1, 2: பாஞ்சாலிகா—ஸ. அக.]

டகர வெதுகை

181. கடகங்கற் கடக ராசி படைமதில் கேட கங்கைக்
கடகமோர் கூத்து வட்டங் கயத்திரள் மலைப்பக் கப்பேர்
சடகமூர்க் குருவி கள்ளுப் பாநபா சநங்கட் பாநம்
பிடகஞ்சாத் திரம்பௌத் தாக மம்பெட்டி பிளவை யாமே.

கடகம்—கர்க்கடக ராசி[1], படை[2], மதில்[3], கேடகம்[4], கைக்கடகம்[5], ஓர் கூத்து[6], வட்டம்[7], யானைத்திரள்[8], மலைப்பக்கம்[9]. [1: அக. 2, 5, 9: கடகஸ்ஸைந்யே ... பாஹுபூஷணே; ... —அ. ஸ. iii, 14, 15. 3, 4, 7: பிங். x, 236. 6: திவா. ix, 230. 8: சூடா. iii, 9.]

சடகம் — ஊர்க்குருவி, கள், பானபாத்திரம், கட்பானம். [1: சடக:—அ. கோ. II, v, 18. 2-4: ...—அ. ஸ. iii, 36.]

பிடகம்—சாத்திரம், பௌத்தாகமம், பெட்டி, பிளவை. [1: சூடா. x, 24. 'நூல்'. 2: அக. பிடகஃ—ஸ. அக. 3, 4: பிடகஃ ... —மே. க, 120.]

182. சடைதிப் பலிமூ லத்தோ டூர்க்குரு விப்பெண் சாற்றும்
விடதரம் பாம்பு மேகம் விடனென்ப தூர்த்தன் றேளாம்
இடபியே பூனைக் காலி யாண்வடி வப்பெண் கைம்மை
புடபேத முயர்த்துக் கொட்டும் பறைபுரம் நதிக்கோ ணற்பேர்.

சடகை—திப்பலி மூலம், ஊர்க்குருவிப் பெட்டை. [1: சடகா—ஸ. அக. 2: சடகா—அ. கோ. II, v, 18.]

விடதரம்—பாம்பு, மேகம். [1: விஷதர: — அ. கோ. I, viii, 7. 2: அக. விஷதர:—ஸ. அக.]

விடன் — தூர்த்தன், தேள். [1: விடோ தூர்த்த: — அ. கோ. III, v, 17 மகேசுவரர் டீகை. 2: விஷத்தை யுடையதெனத் தேளுக்கு ஆயிற்று. அக. யில் விடம் தேள் என்றிருக்கிறது.]

இடபி—பூனைக்காலிச் செடி, ஆண் வடிவப்பெண், கைம்மை. [1-3: ... —அ. ஸ. iii, 444, 445.]

புடபேதம்—உயர்த்துக் கொட்டும் பறை, நகரம், நதிக்கோணல். [1-3: வாடிஹெஷொ நீவெசுர வத்ரநாதொஷுரியொரவி—ரெ. ஷ, 51.]

183. கடமையே முறைமை காட்டுப் பசுக்கட னிறுப்பு நாற்பேர்
இடமிட மிடப்பால் செல்வ மிராசிவீ டகலம் விண்ணும்
சடமுடல் கடுமை பொய்யாஞ் சடன்மதி யீனன் மூர்க்கன்
வடம்பெருங் கயிறோ டால மரம்நாணி மணிக்கோ வைப்பேர்.

கடமை — முறைமை, காட்டுப்பசு, கடன், இறை இறுப்பு. [1-4: அக.]

இடம் — தலம்[1], இடப்பக்கம்[2], செல்வம்[3], இராசி[4], வீடு[5], அகலம்[6], ஆகாசம்[7]. [1, 6: அக. 2, 8: சூடா. xi, ர, 39. 4: வழக்கு. 5: திவா. v, 149. 7: திவா. i, 36.]

சடம்—உடல், கொடுமை, பொய். [1-3: பிங். x, 488.]

சடன் — மதியீனன், மூர்க்கன். [1: ஜடொஸ்ஜ:— ச. கா. III, i, 38. 2: ஜடொ ஊஹெ—ச. ஸ. ii, 117.]

வடம் — பெருங்கயிறு, ஆலமரம், வில்லின் நாண், மணிவடம். [1, 2: வடொ ... ரஜெண ... வ்ருக்ஷ — ச. ஸ. ii, 95. 3: பிங். vi, 436. 4: அக.]

184. தடம்வளை யம்வ ரம்பு கரையிடந் தடாகஞ் செல்லுந்
தடம்விரி வோம குண்டம் பெருமைதாழ் வரைதி ராசாம்
படமிடு திரைதிட் டுஞ்சித் திரப்படாம் புடைவை பாம்பின்
படம்யானை முகப டாமும் பதாகையு முளரு மாமே.

தடம்—வளையம்[1], வரப்பு[2], கரை[3], இடம்[4], தடாகம்[5], செல்லுந் தடம்[6], விரிவு[7], ஓமகுண்டம்[8], பெருமை[9], தாழ்வரை[10], தராசு[11]. [1, 2, 8, 11: அக. 8: தடீ—ச. கா. I, x, 7. 4: 5: பிங். x, 568. 6, 7: சூடா. xi, ட, 16. 9, 10: திவா. xi, 118.]

படம்—இடுதிரை[1], திட்டுஞ் சித்திரப்படாம்[2], புடைவை[3], பாம் பின் படம்[4], யானைமுகபடாம்[5], கொடி[6], முளரிஞ்செடி[7]. [1: படீ:—ஸ. அக. 2, 8, 7: படஸ்ரீத்ரபடெ வஸ்த்ரெஷி ப்ரியாஷுத்ரஜெ படொ—ரெ. ப, 20. 4: ஃபட:—ஸ. அக. 5, 6: பிங். x, 723.]

185. விடமில வணம்நீர் நஞ்சு வெற்பெலி கருங்கா லிப்பேர்
பிடரமே தயிரின் மத்துப் பெருங்கோரை பானை யென்ப
படர்நடை வழிநோய் துன்பம் பகைவீரர் நினைப்பு மேடு
விடர்நிலப் பிளப்புக் காடு தூர்த்தர்வெற் பின்முழை ழைப்பேர்.

விடம்—இலவணம், நீர், நஞ்சு, மலை, எலி, கருங்காலி. [1, 4-6: വിടോऽജ്ഞാ ലവണേ ... ഉപവിഷികേ വിഷേऽപി ച — மே. ட, 28. 2, 3: വിഷം ജലേ, ക്ഷ്വേഡേ—அ. வ. ii, 558.]

பிடரம்—தயிரின் மத்து, பெருங்கோரை, பானை. [1-3: വിഠരം ദധി ഉപസ്ഥേ; ഉഖായാം ച—அ. வ. iii, 571, 572.]

படர்—நடை[1], வழி[2], நோய்[3], துன்பம்[4], பகை[5], வீரர்[6], நினைப்பு[7], மேடு[8]. [1, 5: உரி. நி. xi, 18. 2, 4, 7: திவா. xi, 149. 3: சூடா. xi, ட, 1. 6: ഭടഃ —அ. கொ. II, viii, 61. 8: திவா. v, 39.]

விடர்—நிலப்பிளப்பு, காடு, தூர்த்தர், மலை முழை. [1, 4: பிங். x, 1038. 2: திவா. iv, 86. 3: വിടസ്തു ...; ... ഷിങ്ഗേ—அ. வ. ii, 96, 97.]

186. படலம்வீட் டிறப்புக் கண்ணோய் பரிச்சேதந் திலகங் கூட்டம்
படலிகை பெரும்பீர்க் குக்கைம் மணிவட்டப் படிவந் தட்டம்
படலைதார் கோத்த மாலை வெளிக்கத வொடுப டர்ச்சி
அடல்கொலை வலிபோர் முப்பே ரடவியே காடு சோலை.

படலம்—வீட்டினிறப்பு, கண்ணோய், நூற்பிரிவு, திலகம், கூட்டம். [1, 2, 4, 5: പടലം തിലകേ നേത്രരോഗേ ഛദിഷി സംചയേ — அ. வ. iii, 654. 3: പടലഃ—ஸ. அக.]

படலிகை—பெரும்பீர்க்கு, கைம்மணி, வட்டவடிவம், பூந்தட்டு. [1-4: பிங். x, 724.]

படலை—மாலை, கோத்தமாலை, வெளிக்கதவு, படர்ச்சி. [1: சூடா. xi, ட, 27. 2, 4: பிங். x, 725. 3: அக.]

அடல்—கொலை, வலிமை, போர். [1: சூடா. xi, ட, 16. 2, 3: பிங். x, 15.]

அடவி — காடு, சோலை. [1: അടവീ — அ. கொ. II, iv, 1. 2: திவா. iv, 85.]

187. படல்கெட லத்த மித்தல் துயில்மாளல் படுதல் தட்டி
மடல்பனை யோலை தாழை மடல்போல்வ மலரி தழ்ப்பேர்
கடல்வண்ணன் றிருமா லையன் கடவுளே தெய்வம் நன்மை
முடவனே சனிகா னொண்டி முடுவல்செந் நாய்பெண் ணாயே.

படல்—கெடல், அத்தமித்தல், துயில், மாளல், படுதல், தட்டி. [1, 2, 4-6: அக. 3: திவா. ix, 19. 'படை.']

மடல்—பனையோலை தாழைமடல் போல்வன, பூவினிதழ். [1, 2: திவா. xi, 345.]

கடல்வண்ணன்—திருமால், சாத்தா. [1: திவா. i, 2. 2: சூடா. i, 28.]

கடவுள்—தெய்வம், நன்மை. [1, 2: சூடா. xi, ௯, 3.]

முடவன்—சனி, கால் நொண்டி. [1: திவா. i, 61. 2: அக. நி. 199.]

முடுவல் — செந்நாய், பெண்ணாய். [1: அக. நி. 198. 2: திவா. iii, 54.]

188. தடவென்ப பெருமை தூப முட்டியும் வளைவுஞ் சாற்றும்
கொடிகாக்கை துவசம் நீளங் குகனுடல் படர்கொ டிப்பேர்
செடிபத னழிவு பாவம் புதல்செறி வெருத்தி னார்ப்பாம்
தடிவய லுலக்கை வில்லுத் தசையுடம் பொடுகைத் தண்டே.

தடவு — பெருமை, தூபக்கால், வளைவு. [1, 3: பிங். x, 569. 2: அக.]

கொடி — காக்கை, துவசம், நீளம், குமாரனுடல், படர்கொடி. [1: பிங். viii, 57. 2, 5: பிங். x, 401. 3, 4: அக.]

செடி—பதனழிவு, பாவம், புதல், செறிவு, எருத்தின் ஆரவாரம். [1: அக. 2, 3: பிங். x, 536. 4: சூடா. xi, ௰, 16. 5:]

தடி — வயல், உலக்கை, வில், தசை, உடம்பு, கைத்தண்டு. [1-6: பிங். x, 570.]

189. துடியெழு மாத ராடல் கூதாளி யுடுக்கை யங்கத்
துடிவன்பாற் பறைசிற் றேலஞ் சிறிதையங் கால் நுட்பம்
படியங்க வடிசோ பானம் பகையொப்பு நாழி வாயிற்
படிவிதங் கொற்றுப் பூமி கிறையறி கருவி பண்பே.

துடி — சப்த மாதராடல்[1], கூதாளி[2], உடுக்கை[3], அங்கத்துடிப்பு[4], குறிஞ்சி பாலைப்பறைகள்[5], சிற்றேலம்[6], சிறிது[7], ஐயம்[8], காலநுட்பம்[9]. [1, 5: பிங். x, 620. 2: அக. நி. 128. 3: பிங். vi, 423. 4: 'துடிநூல்' என்னுந் தொடரில் அதற்குள்ளபொருள். 6-9: த்ருடி: ஸம்ஶயஸௌக்ஷ்ம்யயோ:, ஸூக்ஷ்மைலாயாம் காலமாநே—வி. ஸ. ii, 89.]

படி—அங்கவடி[1], கல் முதலியவற்றாலாய படி[2], பகை[3], ஒப்பு[4], நாழி[5], வாயிற்படி[6], விதம்[7], சம்பளம்[8], பூமி[9], நிறையறிகருவி[10], பண்பு[11]. [1, 2, 5, 11: பிங். x, 726. 3, 9: திவா, xi, 150. 4: உரி. நி. xi, 12. வ்ருதி: என்பதன் பாகத வுருவம். 6, 7, 8, 10: அக.]

190. பிடிபெண்ணொட் டகம்பெண் ணானை கவரிமான் கைப்பி டிப்பேர்
முடிநாற்றின் முடிகி ரீட மயிர்முடி குடுமி சென்னி
வடிகூர்மை கயிறு கள்ளாம் வடிவழ குருவம் வண்ணம்
அடிகளே முனிவன் மூத்தோன் குடில்சிறு வீடா காயம்.

பிடி—பெண்ஒட்டகம், பெண்யானை, கவரிமான், கைப்பிடி. [1: சூடா. iii, 34. 2, 3: பிங். viii, 269. 4: அக.]

முடி—நாற்றின் முடி, கிரீடம், மயிர்முடி, குடுமி, தலை. [1, 4: அக. 2, 3, 5: சூடா. xi, ட, 28.]

வடி—கூர்மை, கயிறு, கள். [1: அ. வி. நி. 128. 2: அக. 3: திவா. vi, 109.]

வடிவு — அழகு, உருவம், மேனி. [1: பொ. நி. ii, 2036. 2, 3: திவா. xi, 201.]

அடிகள்—முனிவன், மூத்தோன். [1: சூடா. ii, 2. 2: சூடா. ii, 9.]

குடில்—சிறுவீடு, ஆகாசம். [1: திவா. v, 150. 2: திவா. i, 36.]

191. சுடிகையே மகுட முச்சி மயிர்முடி நெற்றிச் சுட்டி
குடிஞைபுட் பொதுவும் யாறுங் கோட்டானுங் குடிசை யும்பேர்
கடிதல்வெட் டுதல்தண் டித்தல் கதஞ்செய்த லழித்தல் கொய்தல்
படிதலே குளித்தல் தாழ்தல் படிவமே வடிவும் நோன்பும்.

சுடிகை—கிரீடம், உச்சி, மயிர்முடி, நெற்றிச்சுட்டி. [1, 2: பிங். x, 516. 3, 4: திவா. xi, 110.]

குடிஞை—பறவைப்பொது, நதி, கோட்டான், குடிசை. [1-3: பிங். x, 354. 4: பொ. நி. ii, 765.]

கடிதல்—வெட்டுதல், தண்டித்தல், கோபஞ்செய்தல், அழித்தல், கொய்தல். [1-5: அக.]

படிதல்—குளித்தல், தாழ்தல். [1: அ. வி. நி. 131. 2: அக.]

படிவம்—வடிவு, நோன்பு. [1, 2: திவா. xi, 151.]

192. குடிலமே வளைவு வஞ்ச மாகாயஞ் சடையுங் கூறும்
குடிலையோர் நதியோர் மந்த்ரம் கொடிறுபூ சங்க துப்பாம் [பேர்
நெடில்வேய்நெட் டெழுத்து நீளம் நெடுமைபெண் மயிர்நீட் டப்
படிறுபொய் களவு வஞ்சம் படுவிகுட் டநிகள் விற்பாள்.

குடிலம்—வளைவு, வஞ்சம், ஆகாயம், சடை. [1: க௱டிஹ௦ ஹஜு-ஈ-ரே—ஃ. ஸ. iii, 632. 2: க௱டிஹ்—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 46. 4: பிங். v, 349.]

குடிலை—ஓர் நதி, ஓர் மந்திரம். [1: க௱டிஹா நதீ—ஃ. ஸ. iii, 632. 2: அக. 'பிரணவம்.']

கொடிறு—பூச நட்சத்திரம், கதுப்பு. [1: திவா. i, 84. 2: திவா. ii, 205.]

நெடில்—மூங்கில், நெட்டெழுத்து, நீளம். [1: பிங். ix, 110. 2: நன். 65. 3: திவா. viii, 31.]

நெடுமை — பெண்மயிர், நீட்டம். [1: திவா. ii, 212. 2: திவா. viii, 31.]

படிறு—பொய், களவு, வஞ்சம். [1-3: பிங். x, 727.]

படுவி—குட்டனி, கள்விற்பாள். [1, 2: சூடா. xi, ட, 17.]

193. உடுவிண்மீ னகழா டம்புத் தலையம்பின் சிறகோ டக்கோல்
வடுவசை தழும்பி ளங்காய் வாள்செம்பு பிரம சாரி
படுகர்நீர் நிலைமென் பாலோ டிழிந்தேறும் வழியள் ளப்போர்
முடுகலே விசையிற் போதல் மொய்த்திடல் வலியெ திர்த்தல்.

உடு—நட்சத்திரம், அகழ், ஆடு, அம்புத்தலை, அம்பின் சிறகு, ஓடக்கோல். [1: உடு — ஃ. கௌ. I, iii, 21. 2-4, 6: பிங். x, 159. 5: சூடா. xi, ட, 8.]

வடு — வசை, தழும்பு, மாவடு, வாள், செம்பு, பிரமசாரி. [1, 3, 4: அ. வி. நி. 148. 2, 5: பிங். x, 989. 6: வடு:—ஸ. அக.]

படுகர்—நீர்நிலை, மருத நிலம், இழிந்தேறப்படும் வழி, பள்ளம். [1: திவா. v, 60. 2: திவா. v, 84. 3: திவா. v, 224. 4: திவா. vii, 216.]

முடுகல்—விரைவு, மொய்த்திடல், வலி, எதிர்த்தல். [1: திவா. ix, 40. 2: அக. 3: திவா. viii, 64. 4: பிங். vii, 222.]

194. கிடுகுதேர் மரச்சுற் றுக்கே டகந்தென்னோ லைப்ப டற்பேர்
இடுதலே சொரிதல் வைத்தல் போடுத லீதல் பண்ணல்
தொடுதலே தீண்டல் பற்றல் தோண்டுதல் புனைத லென்ப
விடுதலே யெறிதல் போக்கல் தீர்தல்விட் டிடலு மாமே.

கிடுகு — தேர்மரச் சுற்று, கேடகம், தென்னோலைப் படல். [1, 2: பிங். x, 337. 3: அக.]

இடுதல் — சொரிதல், வைத்தல், போடுதல், ஈதல், பண்ணல். [1-3, 5: அக. 4: திவா. ix, 81.]

தொடுதல்—தீண்டல், பிடித்தல், தோண்டுதல், புனைதல். [1: பிங். vii, 378. 2: பிங். vii, 406. 3: திவா. ix, 117. 4: அக.]

விடுதல்—எறிதல், போக்கல், தீர்தல், விட்டிடல். [1: பிங். vii, 404. 2-4: அக.]

195. அடைகன மப்ப வர்க்க மிலைபுள்ளி னடைய டுத்தல்
கடையிட முடிவு கீழ்மை வாயிலங் காடி பாதை
கிடைபசுக் கிடைகி டைச்சு மறையோது மிடங்கி டப்பாம் [தல்.
தொடையம்போ ருறுப்பு நாணி தார்செய்யுட் டொடைதொ டுத்

அடை—கனம், அப்பவர்க்கம், இலை, பறவையின் அடை, அடுத்தல். [1-3: பிங். x, 18. 4: அக. 5: சூடா. xi, ட, 23.]

கடை — இடம், முடிவு, கீழ்மை, வாயில், அங்காடி, பாதை. [1, 2, 4, 5: பிங். x, 244. 3, 6: அக.]

கிடை—பசுக்கிடை, கிடைச்சு, வேதமோதும் இடம், கிடப்பு. [1: நா. தீ. நி. 215. 2: பிங். ix, 356. 3, 4: அக.]

தொடை—அம்பு, ஓர் அவயவம், நாணி, மாலை, செய்யுட்டொடை, தொடுத்தல். [1: சூடா. vii, 5. 2: பிங். v, 276. 3: பிங். vi, 436. 4: சூடா. iv, 66. 5: தொ. பொ. 313. 6: அக.]

196. நடைவாயிற் கடவை கூத்து வழிநடப் பொழுக்க மென்ப
படைபடைக் கலம்ப டுத்தல் பரியின்கல் லணைசே னைப்பேர்
மடைசோறு நீர்பாய் தூம்பு மதகணிக் கடைப்பு ணர்ப்பாம்
முடையோலைக் குடைபு லாலம் முடைநாற்றந் தவிடு மாமே.

நடை—வாயிற் கடவை, கூத்து, வழி, நடப்பு, ஒழுக்கம். [1: அக. 2: அக. நி. 141. 3-5: பிங். x, 671.]

படை — உழுபடை, படுத்தல், பரியின் கல்லணை, சேனை. [1-4: திவா. xi, 325.]

மடை — சோறு, நீர்பாயும் மடை, மதகு, அணிக்கடைப்பூட்டு. [1, 4: பிங். x. 885. 2: அ. வி. நி. 172. 3: சூடா. xi, ட, 10.]

முடை—ஓலைக்குடை, புலால், புலால் நாற்றம், தவிடு. [1: அக. 2: சூடா. iii, 44. 3: பிங். viii, 241. 4: பிங். vi, 626.]

197. மடக்கோர்சித் திரப்பாட் டோர்மட் கலன்மடக் கியது மாகும்
கடத்தருண் டுதாண் டத்தல் கடப்பாடு கடமை யீகை
கடத்துத லூட்க ழித்தல் விலக்குதல் கடக்கச் செய்தல்
படப்பையூர்ப் புறங்கொல் லைப்பேர் படித்தலே பழக லோதல்.

மடக்கு — ஓர் சித்திரப்பாட்டு, ஓர் மட்கலன், மடக்கியது. [1: தண்டி. 92. 2, 3: அக.]

கடத்தல்—தாண்டுதல், போகல். [1: திவா. ix, 36. 2: திவா. ix, 38.]

கடப்பாடு—கடமை, ஈகை. [1: அக. 2: பிங். vii, 370.]

கடத்துதல்—நாட்கழித்தல், விலக்குதல், கடக்கச் செய்தல். [1-3: அக.]

படப்பை—ஊர்ப்புறம், தோட்டம். [1, 2: சூடா. xi, ண, 9.]

படித்தல்—பழகல், ஓதல். [1: அக. 2: திவா. x, 80.]

198. அடர்த்தலே பொரநெ ருக்க லடித்தல்கொட் டுதல துக்கல்
துடித்தலே பதறல் துள்ளல்நொடித்தல்கை பிதிர்த்தல் சொல்லல்
கடித்திர மரையிற் கட்டும் புடைவைமே கலைதோற் பேதம்
கடுத்தல்கோ பித்த லையப் படலொத்தல் கடுக லும்பேர்.

அடர்த்தல்—போர்புரிதல், நெருக்கல். [1, 2: அக.]

அடித்தல்—கொட்டுதல், அதுக்கல். [1. திவா. ix, 254. 2: அக.]

துடித்தல்—பதறல், துள்ளல். [1, 2: அக.]

நொடித்தல்—கைந் நொடித்தல், சொல்லல். [1: அக. 2: திவா. x, 1.]

கடித்திரம்—அரையிற் கட்டும் புடைவை, மேகலை, தோற்பேதம். [1-3: கடித்ரம் த்ரு கடிவஸ்த்ர ரஸநாவரூஹைஷயோ:—சு. வை. iii, 525.]

கடுத்தல் — கோபித்தல், ஐயப்படல், ஒத்தல், விரைதல். [1: அக. 2-4: சூடா. xi, க, 16.]

199. தொடுத்தனு ணேற்ற லெய்த றொடங்கல்கட் டிடல்கோத் தல்பூத்
தொடுத்தல்பாத் தொடர்பு செய்தல் சேர்த்தல்பின் றொடர்த லொன்பான்
விடுத்தலே நடத்தல் தீர்தல் போகவிட் டிடுதல் தங்கல்
அடுப்பென்ப தீவாய்த் தானம் பரணிநா ளச்ச முப்பேர்.

தொடுத்தல் — நாணேற்றல்[1], எய்தல்[2], தொடங்கல்[3], கட்டல்[4], கோத்தல்[5], பூத்தொடுத்தல்[6], பாத் தொடர்பு செய்தல்[7], சேர்த்தல்[8], பின் தொடர்தல்[9]. [1, 2, 5-8: அக. 3: நா. தீ. நி. 755. 4: திவா. ix, 143. 9: அ. வி. நி. 149.]

விடுத்தல்—நடத்தல், தீர்தல், போகவிட்டிடுதல், தங்கல். [1: சூடா. ix, 37. 2: சூடா. ix, 27. 3: அக. 4: சூடா. ix, 16.]

அடுப்பு—தீ யிருக்கும் இடம், பரணி நட்சத்திரம், அச்சம். [1, 3: பிங். x, 17. 2: திவா. i, 78.]

200. துடைத்தலே யழித்த லொன்றிற் றுவணீரைத் துகளைப் போக்கல்
படைத்தலாக் குதலந் நாதி பரிமாற லுடைத்தா தற்பேர்
புடைத்தல்குட் டுதல டித்தல் வீங்குதல் கெற்கொழித்தல்
கடைப்பிடி மறப்பி லாமை கருமத்தின் றுணிவு தேற்றம்.

துடைத்தல்—அழித்தல், ஒன்றில் துவள் நீரையாதல் துகளையாதல் போக்கல். [1, 2: அக.]

படைத்தல்—சிருட்டித்தல், அன்ன முதலியன பரிமாறல், உடைத்தாதல். [1-3: அக.]

புடைத்தல்—குட்டுதல், அடித்தல், வீங்குதல், நெற்கொழித்தல். [1: பிங். vii, 424. 2: பிங். vii, 379. 3, 4: அக.]

கடைப்பிடி — மறப்பிலாமை, கருமத்தின் துணிவு, தேற்றம். [1: திவா. viii, 147. 2: அக. 3: திவா. x, 38.]

201. இடங்கரே முதலை தூர்த்தர் நீர்ச்சாலுங் குடமு மேற்கும்
குடங்கரே குடிசை கும்பம் குடம்பைபுட் கூடு முட்டை
படங்குமேற் கட்டி யோடு பெருங்கொடி படாத்தின் வீடாம்
இடிம்பனே மூர்க்கன் பால னோரிராக் கதனு மெய்தும்.

இடங்கர் — முதலை, தூர்த்தர், நீர்ச்சால், குடம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 3. 3: திவா. vii, 264. 4: திவா. vii, 259.]

குடங்கர்—குடிசை, கும்பம். [1, 2: சூடா. xi, க, 6.]

குடம்பை—பறவைக் கூடு, முட்டை. [1, 2: பிங். x, 352.]

படங்கு—மேற்கட்டி, பெருங்கொடி, கூடாரம். [1-3: பிங். x, 722.]

இடிம்பன் — மூர்க்கன், பாலன், ஓர் இராக்கதன். [1, 2: ஹிடிம்ப ... — ச. வ. ii, 304. 3: ஹிடிம்ப:—வை. அக.]

202. நிடதமோர் மலையோர் தேயம் நிடாதனே புலைஞன் வேடன்
தடவல்பூ சுதனீ வற்பேர் சடாயுகுக் குலுவோர் புள்ளாம்
கடறுகா டருநெ றிப்பேர் கடாவினு வெருமைப் போத்தாம்
துடம்நெல்லி னுமிதான் றிப்பேர் துடாரமே பனிகு ளிர்ச்சி.

நிடதம் — ஓர் மலை, ஓர் தேசம். [1, 2: நிஷத: ... தேசே ... பர்வதாந்தரே—மே. த, 33.]

நிடாதன்—புலைஞன், வேடன். [1: நிஷாத: ... சண்டாலே—மே. த, 34. 2: நிஷாதோ ம்ருகயாதாஸ் — வை. 77, 138.]

தடவல்—பூசுதல், நீவல். [1: அக. 2: பிங். vii, 415.]

சடாயு — குங்கிலியம், ஓர் பறவை. [1, 2. ஜடாயு ... — ச. வ. iii, 480.]

கடறு—காடு, அருநெறி. [1: திவா. iv, 86. 2: திவா. v, 220.]

கடா—வினு, எருமையாண். [1: திவா. x, 57. 2: திவா. iii, 22.]

துடம்—நெல்லின் உமி, தான்றி. [1, 2: துஷஸ் ... — ச. வ. ii, 549.]

துடாரம் — பனி, குளிர்ச்சி. [1, 2: துஷாரஸ் ஶீதளே ... ஹிமே—மே. ர, 163.]

203. குடப மரப்பொந் துழக்கென்ப சுடவி யிருசீ ரகம்பாகல்
விடபங் கொம்பு மரப்படர்ச்சி பெருந்தூ றேறு தளிர்விடையாம்
கடமை யாடு கடன்கடமான் கடவை யேணி கவரிறுக்கு
திடமே கடினம் பருத்ததுமெய் செறிவு திரந்தீ விரம்வலியே.

குடபம்—மரப் பொந்து, உழக்கு. [1, 2: 𑌕𑍁𑌟𑌪𑍋 ...; 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌟𑍇 𑌶𑌾𑌨𑌮𑌹𑍇𑌷 —𑌶. 𑌕. iii, 435, 436.]

சுடவி—இருவகைச் சீரகம், பாகல். [1, 2: 𑌸𑍁𑌷𑌵𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑍀𑌰𑌕𑍇; 𑌜𑍀𑌰𑌕𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌵𑍇𑌲𑍍𑌲𑍇 —𑌶. 𑌕. iii, 708, 709.]

விடபம்—கொம்பு, மரப் படர்ச்சி, பெருந்தூறு, தளிர், எருது. [1-4: 𑌵𑌿𑌟𑌪𑌃 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌷𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌾𑌖𑌯𑍋𑌃 — 𑌶. 𑌕. iii, 438. 5: 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌃— 𑌶. 𑌕𑍋. II, ix, 59.]

கடமை—ஆடு, கடன், கடமா. [1-3: அக.]

கடவை—ஏணி, கடவுமரம். [1, 2: பிங். x, 239.]

திடம் — கடினம்[1], பருத்தது[2], மெய்[3], செறிவு[4], திரம்[5], தீவிரம்[6], வலிமை[7]. [1: 𑌦𑍃𑌢𑌃—𑌵𑍈. 196, 9. 2, 6, 7: 𑌦𑍃𑌢𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇 𑌬𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇—𑌶. 𑌕. ii, 128. 3: திவா. x, 8. 4: 𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃— 𑌨𑌾. 𑌰. ii, 117. 5: அக.]

204. சடரம் வயிறு கடினப்பேர் சடிலம் குதிரை சடைநெருக்கம்
நடலை பொய்வஞ் சனைதுன்பம் நடவை கடப்பு மரம்வழிப்பேர்
முடலை பெருமை வலிதிரளை முருடு கழலை பெருங்குறடாம்
விடலை காம விடன்பாலைத் தலைவ னிளைஞன் விறலோனே.

சடரம் — வயிறு, கடினம். [1, 2: 𑌜𑌠𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 ...; 𑌕𑌠𑌿𑌨𑍇 — 𑌶. 𑌕. iii, 549, 550.]

சடிலம் — குதிரை, சடை, நெருக்கம். [1: அ. வி. நி. 134. 2: 𑌜𑌟𑌿𑌲𑍋 𑌜𑌟𑍀—𑌶. 𑌕. iii, 643. 3: அக.]

நடலை—பொய், வஞ்சனை, துன்பம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 1. 3: திவா. viii, 174.]

நடவை—கடவு மரம், வழி. [1: அக. 2: திவா. v, 219.]

முடலை—பெருமை, வலிமை, திரளை, முருடு, கழலை, பெருங்குறடு. [1: பிங். x, 940. 2, 5, 6: அக. 3, 4: திவா. xi, 192.]

விடலை — காமவிடன், பாலைத்தலைவன், இளைஞன், விறலோன். [1, 2: பிங். x, 1039. 3: அக. 4: திவா. ii. 84.]

205. நடியே பவளக் கொடிநடிப்பாள் நடுவ னியம னடுச்சொல்வோன்
மடிபொய் சோம்பு நோய்கேடு வயிறான் மடிகே தகியாடை
கடிநம் பாணை குரூரப்பேர் கடுவன் வெருகாண் குரங்காணாய்
மடுவாற் றினுட்பள் ளம்சுனையாம் குடுமி யுச்சி தலைமயிரே.

நடி — பவளக்கொடி, நடிப்பாள். [1: வித்ருமலதா ... நடீ— அ. கொ. II, iv, 129. ஒரு கந்த திரவியம். 2: நடீ ... ஶைலூஷீ ... — மே. ட, 20. நடீ—ஸ. அக.]

நடுவன்—இயமன், நடுச்சொல்வோன். [1: பிங். ii, 105. 2: அக. மத்தியஸ்தன்.]

மடி—பொய்[1], சோம்பு[2], நோய்[3], கேடு[4], வயிறு[5], பசுவின்மடி[6], தாழை[7], ஆடை[8]. [1-5, 7, 8: பிங். x, 883. 6: அக.]

கடிநம்—பாணை, குரூரம். [1, 2: கடினஸ்தி நிஷ்டுரே ஸ்யாத் ... ஸ்தால்யாம் ஸ்த்ரியாம்—மே. ந, 45.]

கடுவன்—வெருகு, ஆண்குரங்கு, ஆண் நாய். [1: திவா. iii, 42. 2: திவா. iii, 49. 3: அக.]

மடு—ஆற்றினுட் பள்ளம், நீர்நிலை. [1, 2: பிங். x, 884.]

குடுமி—உச்சி, தலைமயிர். [1, 2: பிங். x, 355.]

206. இடைபார் சுவர்க்கம் நுசுப்புநடுப் பசுவாக் கிடத்தோ டிடச் சாரப்பேர்
குடைபா துகையின் குமிழ்கவிகை சதுரக் கள்ளி குகன்கூத்தாம்
சடையால் விழுது கழுத்தின்மயிர்ப் பின்னல் கிடைச்சுத் தவத்தர் தலைச்
சடைவேர் மயிர்ச்சிக் கறிவில்லான் பூணைக் காலி சடாமாஞ்சி.

இடை—பூமி[1], சுவர்க்கம்[2], நுசுப்பு[3], நடு[4], பசு[5], வாக்கு[6], இடம்[7], இடச்சாரம்[8]. [1, 2, 5, 6, 8: இடேலாவத் ஸ்வர்க்கநாடீ ... வாக்கோஷு — அ. வ. ii, 108. 3, 4, 7: பிங். x, 182.]

குடை—பாதுகையின் குமிழ், கவிகை, சதுரக்கள்ளி, குகன்கூத்து. [1: பிங். vi, 614. 2: பிங். vi, 480. 3: ஸ்நுஹா — அ. கொ. II, iv, 105. 4: திவா. ix, 224.]

சடை — ஆல்விழுது[1], கழுத்தின் மயிர்ப்பின்னல்[2], கிடைச்சு[3], தவத்தர் தலைச்சடை[4], வேர்[5], மயிர்ச்சிக்கு[6], அறிவில்லாள்[7], பூனைக்காலி[8], சடாமாஞ்சி[9]. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 439. 4: உரி. நி. xi, 18. 5, 6, 9: ஜடா கேஶவிகாரே மாம்ஸீமூலயோ: — அ. ஸ. ii, 88. 7: ஜடா — ஸ. அக. ஜடோ ... நிர்புத்தௌ — வை. 228, 12. 8: ஜடா ஸ்த்ராஜ்ஜு-கஸ்பிஷிகா — அ. ஸ. ii, 117.]

207. புடைகற் புழைபொந் திடம்பக்கம் அடைதல் புகல்சே ருதல் பெறுதல்
உடைதல் தகர்தல் சாய்தல்தளர் வுடைமை பணதி பொருளுரிமை
குடைதல் கடைத லுடல்குடைதல் குளித்தல் தொளைத்தல் தோண்டலுமாம்
விடையன் விடையத் தவன்தேச முடையோன் காமன் விடைக் கொடியோன்.

புடை—கற்புழை, பொந்து, இடம், பக்கம். [1: அக. 2: வழக். 3: திவா. v, 228. 4: திவா. v, 229.]

அடைதல்—புகல், சேருதல், பெறுதல். [1: வழக். 2, 3: அக.]

உடைதல்—தகர்தல், சாய்தல், தளர்வு. [1-3: அக.]

உடைமை—ஆபரணம், பொருள், உரிமை. [1-3: அக.]

குடைதல்—கடைதல், உடல் குடைதல், குளித்தல், துளைத்தல், தோண்டல். [1: திவா. ix, 124. 2-5: அக.]

விடையன்—விடையத்தவன், தேசமுடையோன், மன்மதன், சிவபிரான். [1-3: விஷயீ ..., பும்ஸி ஸ்த்ரீரூபதௌ காமதேவே தேவ-ஷியெகேஸி வ — தெ. ந, 211. 4: விடை வ்ருஷ என்பதன் தற்பவம். விடையை வாகனமாகவும் கொடியாகவு முடையவன் சிவன்.]

208. பொடிசன் னந்தூள் விபூதிப்பேர் பொடித்தல் முளைத்தல் தூளாக் கல்
அடுதல் பொரல்கொல் லுதல்சமைத்த லடுக்கல் வெற்போ டடுக்கு தற்பேர்
கடுமை மிகுதி கடிதென்ப கடுப்புக் கடுத்தல் கடுகல்சினம்
கெடுதல் முறிதல் கேடாதல் கிடைத்தல் வாய்த்த லெதிர்த்தலுமே.

பொடி—சன்னம், தூள், விபூதி. [1: பிங், iv, 168. 2: அக. 3: சூடா. vi, 20.]

பொடித்தல் — முளைத்தல், தூளாக்கல். [1: சூடா. ix, 62. 2: அக.]

அடுதல்—பொருதல், கொல்லுதல், சமைத்தல். [1: அக. நி. 9. 2: திவா. ix, 137. 3: சூடா. xi, ட, 27.]

அடுக்கல்—மலை, அடுக்குதல். [1: திவா. v, 16. 2: அக.]

கடுமை—மிகுதி, கொடுமை. [1: அக. 2: சூடா. viii, 60.]

கடுப்பு—கடுத்தல், விரைவு, சினம். [1: வழக். 2: திவா. ix, 43. 3: அக.]

கெடுதல்—முறிதல், கேடாதல். [1, 2: வழக்.]

கிடைத்தல்—வாய்த்தல், எதிர்த்தல். [1: சூடா. ix, 64. 2: சூடா. ix, 47.]

209. புடக்கி ரீவந் தயிர்கடையுந் தாழி பொருசெப் புக்குடமாம்
இடித்த லுறுதிச் சொற்சொலல்கட் டிடித்தல் குற்ற லிடிமுழங்கல்
ஒடித்தல் முறித்த லொளிசெய்த லொடுக்க மடக்க முடிவிடப்பேர்
மடித்தல் கெடுதல் மடிசெய்தல் மடுத்தல் தடுத்த லுட்கொள்ளல்.

புடக்கிரீவம்—தயிர்கடையும் தாழி, செப்புக்குடம். [1, 2: [illegible] iv, 307.]

இடித்தல்—உறுதிச்சொற் சொல்லல், கட்டினது இடித்தல், குற்றல், இடி முழங்கல். [1-4: அக.]

ஒடித்தல்—முறித்தல், ஒளிசெய்தல். [1, 2: அக.]

ஒடுக்கம் — அடக்கம், முடிவு, இடம். [1, 2: நிக. 107. 3: அக. ஏகாந்தமான இடம், மறைவிடம்.]

மடித்தல்—கெடுதல், மடக்குதல். [1, 2: அக.]

மடுத்தல்—தடுத்தல், உட்கொள்ளல். [1, 2: அக.]

210. உடுக்கை சேலை யோர்பறையாம் உடைத்தல் தகர்த்தல் பேதித்தல்
படுத்த லாகச் செயல்சயனித் திடறுன் புறுத்தல் புட்படுத்தல்
தொடுப்புக் கலப்பை சால்வளைப்புக் குறளை சேர்க்கை தொடுத்
தலுமாம்
அடைத்தல் மூடல் திறவாமை யாணஞ் செய்த லுட்படுத்தல்.

உடுக்கை—ஆடை, ஓர் பறை. [1: பிங். vi, 172. 2: திவா. vii, 121.]

உடைத்தல்—தகர்த்தல், பேதித்தல். [1: அக. 2: வழக்.]

படுத்தல் — உண்டாகச்செய்தல், சயனித்திடல், துன்புறுத்தல், பறவையைப்படுத்தல். [1: படுதலின் பிறவினை. 2-4: அக.]

தொடுப்பு—கலப்பை, சால்வளைப்பு, குறளை, சேர்க்கை, தொடுத்தது. [1: பிங். vi, 525. 2: திவா. v, 212. 3: பிங். vii, 262. 4, 5: அக.]

அடைத்தல்—மூடல், திறவாமை, காப்புச் செய்தல், உட்படுத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: வழக்.]

211. குடம்பூசஞ்சற் கரைகரிச்சந் நாகந் திருமால் கூத்துநீர்க்
குடங்காற் பரடோர் கொடுந்தமிழ்நா டுண்டை வீடு சிலாகுட்டம்
நிடங்க மம்புக் கூடம்பாம் கிடங்கு குழிநீர் நிலையகழி
விடங்க மழகு விழாலரிசி முகடு வீதிக் கொடிகொடுங்கை.

குடம் — பூசம்[1], சர்க்கரை[2], கரிச் சன்னகம்[3], திருமால் கூத்து[4], நீர்க்குடம்[5], காற்பரடு[6], ஓர் கொடுந்தமிழ் நாடு[7], உண்டை[8], வீடு[9], கல்லுளி[10]. [1: அக. 2, 3, 8: ஶாலா: கர்ஜூரஸம்நாஹெ ஶாஷகெக்ஷா-விகாரயோ:—ஸ. ஸ. ii, 114. 4: திவா. ix, 222. 5, 9, 10: கூட: ... ஶிலா-கூடெ வடெ ஶெஹெ—ஸ. ஸ. ii, 82. 6: வாட:—ஸ. அக. 7: அக.]

நிடங்கம் — அம்புக்கூடு, அம்பு. [1: நிஷங்கஸ்தூணெ ... — ஸ. ஸ. iii, 113. 2:]

கிடங்கு—குழி, நீர்நிலை, அகழி. [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, எ, 17.]

விடங்கம்—அழகு, விழாலரிசி, முகடு, வீதிக்கொடி, கொடுங்கை. [1: திவா. viii, 59. 2: விஊஜ்ஜ—ஸ. கோ. II, iv, 106. வாயுவிளங்கமென்ப. 3: விடங்க:—ஸ. அக. திவா. xi, 219. 4, 5: பிங். x, 1036.]

212. மடங்கலூழி மடங்குதலே யிடியூழித்தீ நமன்சிங்கம்
முடங்கல் தாழை வரைந்தனுப்பு மோலை மூங்கின் முடங்குதலாம்
கொடிஞ்சி தேர்க்கூம் பொடுதோரங் குடும்பங் குடிமை சுற்றப்பேர்
ஒடுங்கல் பதுங்கல் கூம்புதலாம் கடும்பு வுறவு சுமையடையே.

மடங்கல்—ஊழி[1], மடங்குதல்[2], நோய்[3], இடி[4], ஊழித்தீ[5], நமன்[6], சிங்கம்[7]. [1, 3-7: திவா. xi, 344. 2: அக.]

முடங்கல்—தாழை, எழுதியனுப்பும் ஓலை, மூங்கில், முடங்குதல். [1, 3: பிங். x, 939. 2, 4: சூடா. xi, ட, 3.]

கொடிஞ்சி — தேர் மொட்டு, தேர். [1: பிங். vi, 381. 2: திவா. vii, 143.]

குடும்பம்—குடிமை, சுற்றம். [1: அக. 2: பிங். v, 175.]

ஒடுங்கல்—பதுங்கல், கூம்புதல். [1, 2: அக.]

கடும்பு—உறவு, சும்மாடு. [1: பிங். v, 175. 2: அக.]

213. விடாக பாயி திருக்கௌரி விடாங்கன் பரமன் சச்சனும்
தடாகங் குளம்யந் திரகூடம் குடாரங் குரங்கு தருப்பொதுப்பேர்
விடாணி கிடாய்க்கொம் புப்பாலை சிறுகொம் பொடுகொம் புள
மிருகம்
கடாயந் துவர்ப்பு நிறஞ்சாயம் பிசின்மேற் பூச்சுச் சுகந்தப்பேர்.

விடாகபாயி—இலக்குமி, பார்வதி. [1, 2: வ்ருஷாகபாயீ ஶ்ரீகௌ-ர்யோ:—அ. கோ. III, iii, 155.]

விடாங்கன்—சிவன், நல்லவன். [1, 2: வ்ருஷாங்க: ஶங்கரே ஸா-தௌ—மே. க, 159.]

தடாகம்—குளம், யந்திரகூடம். [1, 2: தடாகோऽஸ்த்ரீ ஜலாதார-விஶேஷே யந்த்ரகூடகே—மே. க, 36.]

குடாரம்—குரங்கு, மரப்பொது. [1, 2: குடார: ஶாகிகீஶயோ: —அ. ஸ. iii, 536.]

விடாணி—கிடாய்க் கொம்புப்பாலை, சிறு கொம்பு, கொம்புள்ள மிருகம். [1: விஷாணீ மேஷஶ்ருங்க்யாம் — அ. ஸ. iii, 217. ஆடு தீண்டாப் பாலை. 2, 3: விஷாணிநு—ஸ. அக.]

கடாயம்—சிவப்பு நிறம், சாயம், பிசின், மேற்பூச்சு, சுகந்தம். [1-5: கஷாயோ ... நிர்யாஸே ச விலேபநே, அங்கராகே ச ரக்தே ச ஸௌரபே ஸௌரமேய யோகிகே த்ருஷ—மே. ய, 77, 78. கஷாய: ஸௌரமேய ...; ராகவஸ்துநி நிர்யாஸே... விலேபநே, வர்ணே—அ. ஸ. iii, 475, 476.]

214. கடாரந் தமிழ்சூ ழோர்நாடு பொன்மை கடம்போற் பெரும்பாத்
ரம்
சடாலந் தேன்கூ டாலமரம் வெள்ளித் தறிக்கிட் டிடும்வளையம்
கடாவல் செலுத்தல் வினவற்பேர் கடார முழைஞ்சு கடித்தலமாம்
குடாரஞ் சிற்றில் குடிசையுமாம் கோடா ரஞ்சூ டிகைசடையே.

கடாரம்—தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த ஓர் நாடு, பொன்மை, கடம் போன்ற பெரும்பாத்திரம். [1: அக. 'காழகம்'—பிங். x, 329. 2: கடாஹ: விஜ்ஞெ—மே. ர, 130. 3: பிங். vi, 637. 'கொப்பரை'.]

சடாலம்—தேன்கூடு, ஆலமரம், வெள்ளித்தறிக்கு இடும் வளையம். [1, 3: அக. 2· ஜடாலஃ—ஸ. அக.]

கடாவல்—செலுத்தல், வினவல். [1: பிங். vii, 446. 2: பிங். vii, 270.]

கடாரம்—குகை, கடித்தலம். [1-2: கடாரம் கக்ஷெர கடீரஃ — நா. ர. iii, 363.]

குடாரம்—சிற்றில், குடிசை. [1-2: குடீரஃ குடீ வஶ — வெ. 161, 54.]

கோடாரம்—கிரீடம், சடை. [1: கொடீரஃ ... கிரீடஃ — வெ. 169, 270. 2: கொடீரஃ—ஸ. அக.]

215. அடகுகடன் கொளற்கீடா வைப்பதிலைக் கறியாம்
அடிமுதல்செய் யுளின்பாதங் கீழ்கால்கா லடிப்பேர்
இடபமத கயம்விடைமுக் கியப்பொருள்பன் றியின்வால்
ஏழ்சொரத்தொன் றோர்புதலோ ரிராசிசெவித் தொளையாம்
கடமிகுதி யுடலரைபாழ்ங் கிணறுகயி றியானைக்
கதுப்பதன்மத் தகம்யானைத் திரளதன்றும் மதமட்
கடமலைப்பக் கங்கடன்பாய் பிணம்பிணத்தேர் சமாதி
கபஞ்சுடலை யருநெறிகா டுரைகல்சா ணைக்கல்.

அடகு—கடன் கொள்ளற்கு ஈடாக வைப்பது, இலைக்கறி. [1: அக. 2: பிங். ix, 190.]

அடி — முதல், செய்யுளின் பாதம், கீழ், கால், காற்சுவடு. [1, 4: பிங். x, 16. 2: சூடா. xi, ட, 30. 3, 5: அக.]

இடபம் — மதயானை[1], எருது[2], முக்கியப்பொருள்[3], பன்றியின் வால்[4], ஏழு சுரத்தொன்று[5], ஓர் புதல்[6], ஓர் இராசி[7], செவித்துளை[8]. [1-3, 5, 8: ஜஷெஸாக்ஷெர்ரு உத்தமெஜ ஶெர்ரா த்ராஶெஷ்டு ஷவ்ஸெர வரூஷெ — வெ. 240, 26. 3, 4: ஜஷஸ: ...; ... கொஷவஷெஷ்ஷ ஶெரூஷெஷ் வா-வஜஷத்ரஷூஷ்த: — ச. ஸ. iii, 443, 444. 6: ஜஷஸ: — ஸ. அக. 7: வரூஷஸ: — ஸ. அக. திவா. i, 66.]

கடம் — பிருதி[1], உடல்[2], அரை[3], பாழ்ங்கிணறு[4], கயிறு[5], யானைக் கதுப்பு[6], யானை மத்தகம்[7], யானைத்திரள்[8], யானையின் மும்மதம்[9], மட்கடம்[10], மலைப்பக்கம்[11], கடன்[12], பாய்[13], பிணம்[14], பிணைத்தேர்[15], சமாதி[16], கபம்[17], சுடலை[18], அருநெறி[19], காடு[20], உரைதல்[21], சாணைக்கல்[22]. [1, 3, 6, 13-15, 18: கடோ ஜஜமெணு கடெள ஷூஶெரஶ; ஶவெ ஶவரஶ ... ஶஶாநயொ: கிஶெஜ — ச. ஸ. ii, 79, 80. 2, 5, 8, 9, 19, 20: பிங். x, 237. 4, 17: வடோஸ்ஹகரடிவககுஶயொ: — லெ. ட, 10. 7, 10, 16: வடஜ்ஷிஷ-ஶிர:கஷடெ ஷஜாயிகஷ்ஷயொ: — ச. ஸ. ii, 86. 8: வடா ... ஜஜஷஸ-ஷதெள — ச. ஸ. ii, 86. 11: கடக: — ச. கொ. II, iii, 5. 12: சூடா. xi, ட,18. 21: 22:]

216. நடம்நடனம் பெருமரம்நெட் டிக்கோரை யென்ப
நடுவென்ப நுசுப்புமையம் நீதிநடு வனுமாம்
குடந்நடமே பெருமுத்தக் காசுபெரு மரப்பேர்
குடிகுலமூர் குடிமைசிற்றில் கும்பதா சியுமாம்
புடமிலைக்க லம்வியாபிப் பலர்ச்சிதெரிந் தநெருப்
பொதிந்தெரித்தல் கணிதசுத்த மூக்கினிதழ் வெண்மை
வெடியிடிகள் ளச்சநறும் புகைவெளியு மொக்கும்
விடையிடபம் விடுத்தலதி விடையமெதிர் மொழியே.

நடம் — நடனம், பெருமரம், நெட்டிக்கோரை. [1: திவா. ix, 220. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் நட: என்பது ஆடுபவனையே குறிக்கும். 2: நட: — ச. கொ. II, iv, 56. 3: நல: — ச. கொ. II, iv, 162.]

நடு — இடை, மையம், நீதி, யமன். [1, 2: அக. நி. 3: அக. 4: 'நடுவன்.' சூடா. i, 30.]

குடந்நடம் — பெருமுத்தக்காசு, பெருமரம். [1, 2: கஷடநட: ஶொணகெ கெவஷ்த்தஷெ — ச. ஸ. iv, 59.]

குடி—குலம், ஊர், குடிமை, சிற்றில், தூதிகை. [1-3: பிங். x, 353. 4: 5: ... —ஸ. வ. ii, 82.]

புடம்—இலக்கலம்[1], வியாபிப்பு[2], அலர்ச்சி[3], தெரிந்தது[4], எருப் பொதிந்தெரித்தல்[5], கணிதசுத்தம்[6], மூக்கின் இதழ்[7], வெண்மை[8]. [1, 5: — ஸ. அக. 2-4, 8: ; —ஸ. வ. ii, 98, 99. 6: —ஸ. அக. 7:]

வெடி—இடி, கள், அச்சம், நறும்புகை, வெளி. [1, 2: அ. வி. நி. 129. 3, 5: திவா. xi, 227. 4: பிங். x, 1063.]

விடை — எருது, விடுத்தல், அதிவிடயம், எதிர்மொழி. [1: —ஸ. கோ. II, ix, 59. 2: சூடா. xi, ட, 24. 3: —ஸ. கோ II, iv, 99. 4: பிங். x, 1040.]

217\. கடிபுதுமை வாசம்விளக் கம்மிகுதி யையங்
காவல்விவா கங்கூர்மை சீக்கிரம்பி சாசங்
கடிதடமின் பஞ்சிறப்புச் சிறுகும்பந் தடுக்குக்
கரிப்பச்ச நீக்கமொலி யெனப்பத்தொன் பான்பேர்
கடிகைநா ழிகைதுண்டம் பருவகா லமுமாம்
கடுகமே கடுரோணி திரிகடுகங் கார்ப்பாம்
கடில்லகங்கஞ் சாங்கோரை சாறடைபா கலும்பேர்
கடுகத்தம் வெள்ளுள்ளி முருங்கையிஞ்சி யாமே.

கடி—புதுமை[1], வாசம்[2], விளக்கம்[3], மிகுதி[4], ஐயம்[5], காவல்[6], விவாகம்[7], கூர்மை[8], சீக்கிரம்[9], பிசாசம்[10], கடிதடம்[11], இன்பம்[12], சிறப்பு[13], சிறுகும்பம்[14], தடுக்கு[15], கரிப்பு[16], அச்சம்[17], நீக்கம்[18], ஒலி[19]. [1, 3-6, 8, 9, 13, 16-18: தொல், சொல். 383, 384. 2, 7: திவா. xi, 59. 10: திவா. xi, 258. 11: —ஸ. கோ. II, vi, 74. 12, 19: அக. 14: —ஸ. அக. 15:]

கடிகை — நாழிகை, துண்டம், பருவகாலம். [1: —ஸ. அக. 2: பிங். x, 241. 3: திவா. xi, 60.]

கடுகம் — கடுரோணி, திரிகடுகம், கார்ப்பு. [1-3: —ஸ. வ. iii, 13.]

கடில்லகம்—கஞ்சாங்கோரை, சாறடை, பாகல். [1-3: —ஸ. வ. iv, 5.]

கடுகத்தம் — வெள்ளுள்ளி, முருங்கை, இஞ்சி. [1-3: —ஸ. வ. iv, 139.]

218\. கடுவென்ப முதுகிளேய் விடமுவர்ப்புக் கார்ப்புக்
கைப்புக்கேழ் வரகுதினை சுகந்தியொடு நிந்தை
கடுரோணி மற்சரமோர் விருக்கங்கூன் முள்ளுங்
காரியமல் லதுகடுமை பிரியமல் லதும்பேர்
படுநோயி லான்சதுரன் றெரிந்தவன்கூர்ப் பாய்ச்செய்
பவன்கள்சத புப்பியுப்பு மரக்குலைபேய்ப் புடோலாம்
விடயங்கோ சரந்தேச மிந்திரியஞ்சத் தாதி
விதமெவனுல் யாதொன்றை யறிவதோ வதுவே.

கடு—முதுகிளேய்[1], விடம்[2], உவர்ப்பு[3], கார்ப்பு[4], கைப்பு[5], கேழ்வரகு[6], தினை[7], சுகந்தி[8], நிந்தை[9], கடுரோணி[10], பொருமை[11], கடுமரம்[12], கூன்[13], முள்[14], காரியமல்லது[15], கடுமை[16], பிரியமல்லது[17]. [1, 13: [illegible] — [illegible] ii, 113. டீகைகாரர் '[illegible]' என்கிறார். 2, 12: திவா. xi, 61. 3-5, 8-11, 15: [illegible] — [illegible] ii, 81. 6, 7: 14: சூடா. xi, ட, 8. 16, 17: [illegible] — [illegible] ii, 86.]

படு—நோயிலான்[1], சதுரன்[2], தெரிந்தவன்[3], கூர்ப்பாய்ச் செய்பவன்[4], கள்[5], சதபுப்பி[6], உப்பு[7], மரக்குலை[8], பேய்ப்புடோல்[9]. [1-4, 6, 7, 9: [illegible] — [illegible] ii, 92. 5, 8: பிங். x, 728.]

விடயம்—கோசரம், தேசம், இந்திரியம், சத்தாதிவிதம், எவனுல் யாதொன்றை அறிவதோ அது. [1, 2, 4, 5: [illegible] — [illegible] iii, 497, 498. 3: விஷய: —ஸ. அக.]

219\. இடங்கமண் டொடுபடைகல் லுளிபொறிகா ரம்வா
ளின்னுறைகற் சாணைகோ பஞ்செருக்குக் கணைக்கால்
கடம்பமிலைக் கறிக்காம்பு கடம்பமர மம்பாங்
கடன்கொள்ளுங் கடனளத்தல் கடமைகுடி யிறைப்பேர்
இடிம்பமுலை குடிகுழந்தை பெருந்துன்ப மார்பி
னிடப்பக்கத் தீரல்சச முட்டையே ரண்டம்
கடம்பரைசா றடைபிடரி னரம்புகடு ரோணி
கரிணிபெருங் குரும்பைமகோ சிலேபிரசா ரணியே.

இடங்கம் — மண்தோண்டும் படை[1], கல்லுளி, பொரிகாரம்[3], வாளின் உறை[4], கற்சாணை[5], கோபம்[6], செருக்கு[7], கணைக்கால்[8]. [1-4, 6, 8: டங்கா ... கனித்ரே கோபே கோஶேऽச்மதாரணே,...தர்ப்பே ச ஜங்கா-யாம் டங்கணேऽபி ச—ஜ. ஸ. ii, 8. 5: 7: ஙுபெ ..., தர்ப்பே ...; ... டங்கஸ்த்ரிஷு—நா. ர. ii, 4, 5.]

கடம்பம்—கீரைத்தண்டு, கடம்பமரம், அம்பு. [1, 3: அக. 2: கதம்ப:—ஜ. கொ. II, iv, 42.]

கடன்—கொள்ளுங் கடன், அளத்தல், கடமை, குடியிறை. [1-4: அக.]

இடிம்பம்—முலைகுடி குழந்தை, பெருந்துன்பம், மார்பின் இடப் பக்கத்து ஈரல், பறவை முட்டை, ஆமணக்கு. [1: டிம்ப: — ஜ. கொ. II. v, 38. 2, 3, 5: டிம்ப மஹாஸங்கடயோர்ப்லீஹ்நி ப்ளீஹ்நி ச-ண்டஜ-ஷெ—ஜ. ஸ. ii, 300. 4: டிம்ப: ... ச ஏரண்டயோ:—நா. ர. ii, 255.]

கடம்பரை—சாறடைச் செடி[1], பிடரின் நரம்பு[2], கடுரோகிணி[3], பெண்யானை[4], பெருங்குரும்பை[5], மஞ்சேரிலை[6], முதியார் கூந்தல்[7]. [1-7: கடம்பரா ப்ரஸாரண்யாம் ஶாவாயாம் கஜயோஷிதி; கலம்பிகாயாம் ரோஹிண்யாம் வர்ஷாபூ-மஹா-ப்லயோரபி — ஜ. ஸ. iv, 247, 248. இப் பொருள்களுள் கலம்பிகா என்பதே பிடரி நரம்பெனப் பொருள்படற் பாலது. ஆயினும் கலம்பிகா என்பது கொடிவசலை யென்று பொருள் படும். டீகைகாரரும் அஃது ஓடதி யென்றனர். கலம்பிகை என இருமை யாயின் அது பிடரியெனப் பொருள்படும் என்னும் ஸ. அக.]

220. விடாகபியிந் திரன்றிருமால் பாவகன்ம கேசன்
விடாணம்யா னைக்கொம்பு மிருகக்கொம் பும்பேர்
கடாகங்கூர் மத்தின்முது கோடெருமைக் கன்று
கப்பரையெண் ணெய்முதலாம் பாகபாத் திரப்பேர்
படாகைவிரு துக்கொடிபத் தாகத்தருகாங் கிராமம்
பாடீரம் வயல்கார்சந் தநம்வேய்ங்காழ் தகரம்
படாமென்ப புடைவைபெருங் கொடியொடிடு திரையாம்
பாடீரங் குங்கிலிய மரம்வாளை மீனே.

விடாகபி—இந்திரன், திருமால், அக்கினி, சிவன். [1: வ்ருஷா-கபி:—ஸ. அக. 2-4: வ்ருஷாகபி:, வாஸுதேவே ஶிவேऽக்நௌ ச — ஜ. ஸ. iv, 212.]

விடாணம் — யானைக்கொம்பு, மிருகக் கொம்பு. [1, 2: விஷாணம் ... கொ ... —ஈ. ஸ. iii, 216.]

கடாகம்—ஆமை முதுகோடு, எருமைக்கன்று, கப்பரை, எண்ணெய் முதலானவற்றைப் பாகஞ்செய்யும் பாத்திரம். [1-4: கடாஹ: ... —ஈ. ஸ. iii, 758.]

படாகை — விருதுக்கொடி, பட்டணத்தருகான கிராமம். [1: படாகா—ஸ. அக. 2: அக.]

பாடீரம்—வயல், மேகம், சந்தனம், மூங்கிற் காழ், தகரம். [1, 2, 4, 5: பாடீரோ ... வஜ்ர ... —ஈ. ஸ. iii, 570. 3: பாடீர:—ஸ. அக.]

படாம் — புடைவை, பெருங்கொடி, இடுதிரை. [1, 3: பட:—ஸ. அக. 2: அக.]

பாடகம்—குங்கிலியமரம், வாளைமீன். [1, 2: பாடீனோ ... —ஈ. ஸ. iii, 383, 384.]

221\. மடமறி யாமை யறப்புற மாண வருமுனி வருமுறு முறையுள்
விடலிபெற் றிழப்பாள் மலடிசூத் திரகன் னிகைவிவா கத்தின்
முன் பூத்தாள்
வடவைபார்ப் பனிதூ திகைகடை யனல்பெண் பரிகவாய் குலக்
குய்ய வரிதை
படுதலுண்டாத ருக்குதல் கெடுதல் வருந்துதல் செயப்படல்
மாளல்.

மடம்—அறியாமை, அறப்புறம், மாணவரும் முனிவரும் உறும் ஆச்சிரமம். [1-3: சூடா. xi, ட, 10. அறப்புறம்—சத்திரம். இங்கு முனிவர் வாசம் மாத்திரம் குறிக்கப்பட்டது. ஸ. அக. யில் மட என்னும் சொல் மாணவர் முனிவர் வாசத்தைக் குறிக்கும்.]

விடலி—பெற்றிழப்பாள், மலடி, சூத்திரகன்னிகை, விவாகத்தின் முன் தெருண்டவள். [1-4: ... —வை. 249, 48.]

வடவை—பார்ப்பனி, தூதிகை, ஊழித்தீ, பெண்குதிரை, ஒன்பதங்குலக் குய்யமுடைய ஸ்திரீ. [1, 2, 4, 5: ... —ஈ. ஸ. iii, 705. 3. பிங். i, 45.]

படுதல்—உண்டாதல், தாக்குதல், கெடுதல், வருந்துதல், செய்யப்படல், மாளல். [1, 6: சூடா. xi, ட, 8. 2, 3: அக. 4: வழக். 5:]

222. படக மோர்பறை போர்ப்ப றையினொலி
வடகம் வற்றன்மேற் போர்வை வடைதோல்
சுடர்முச் சுடர்தீச் சிகைவிளக் கோரொளி
தொடர்நூல் சங்கிலி நட்புத் தொடர்ந்ததே.

படகம்—ஓர் பறை, போர்ப்பறையின் ஒலி. [1: வடமொ...சூ-ந-கெ—தெ. ஹ, 19. 2: வட-ஹ: ஸ. அக. யிலும் அக. யிலும் 'போர்ப்பறை' என்னும் பொருளில் வருவதாகவே காட்டப்பட்டது.]

வடகம்—வற்றல், மேற்போர்வை, வடை, தோல். [1: அக. 2, 4: பிங். x, 987. 3: வடகஃ—ஸ. அக.]

சுடர் — முச்சுடர், தீச்சிகை, விளக்கு, ஒளி. [1, 4: திவா. xi, 296. 2: அக. 3: பிங். x, 515.]

தொடர்—நூல், சங்கிலி, நட்பு, தொடர்ந்தது. [1-4: அக.]

223. தொடர்பு தொடுத்தது செய்யுள் தொடர்ச்சி
கெடவரல் மகளிர்தந் திரளவர் கிரீடை
தொடவை யுழவுநந் தநவநந் தோட்டம்
இடியிடி யேறொலி சுண்ணநென் மாவே.

தொடர்பு—தொடுத்தது, செய்யுள், தொடர்ச்சி. [1-3: அக.]

கெடவரல்—பெண்கள் கூட்டம், மகளிர் விளையாட்டு. [1: சூடா. ii, 11. 2: சூடா. ix, 3.]

தொடவை—உழவு, நந்தனவனம், தோட்டம். [1-3: அக. சொல் 'துடவை' என்று எழுதப்படுகின்றது.]

இடி — இடியேறு, ஒலி, பொடி, நெல்லுமா. [1: பிங். x, 131. 2: அக. 3: திவா. xi, 245. 4: சூடா. xi, ட, 6.]

224. தொடிகங் கணங்கைச் சூடக மொருபலம்
படிகஞ் சூரிய காந்தம் பளிங்கெனும்
தடிதல் குறைத்தல் தறித்தல் கொல்லுதல்
முடிதல் சாதல் முகிதல் முடிச்சிடல்.

தொடி — கங்கணம், கைவளை, ஒருபலம். [1: பிங். x, 655. 2, 3: திவா. xi, 312.]

படிகம் — சூரியகாந்தம், பளிங்கு. [1, 2: ஸூர்யகாந்தோ ரவி-காந்தஸ் ஸூர்யாச்மாச் ச ஸ்ப2ட்டிகோ மணி: — வை. 44, 73. இதனால் பளிங்குக்கே சூரியகாந்த மென்னும் பெயருண்மை புலப்படுகிறது.]

தடிதல்—குறைத்தல், தறித்தல், கொல்லுதல். [1-3: அக.]

முடிதல்—சாதல், முற்றுதல், முடிச்சு இடுதல். [1-3: அக.]

225\. வடித னீளனீ ரொழுகுதல் வற்றுதல்
தொடுமரு தத்திணை தோட்டம் வஞ்சனை
வடுகனோர் தேசன் சிறுவன் வைரவன்
படுநிலம் பாலைத் திணைபடு களமே.

வடிதல்—நீளல், நீர் ஒழுகுதல், வற்றுதல். [1-3: அக.]

தொடு—மருதநிலம், தோட்டம், வஞ்சனை. [1-3: பிங். x, 656.]

வடுகன்—தெலுங்கன், சிறுவன், வைரவன். [1: அக. 2: வடுக:—ஸ. அக. 3: பிங். ii, 23.]

படுநிலம்—பாலை நிலம், போர்க்களம். [1, 2: அக.]

226\. இடக்கர்மீ தூர்தல் தூர்த்தர் மறைத்தசொல்
இடக்கை யோர்பறை யிடதுகை யென்ப
கிடக்கை பாயல் கிடத்த லகலிடம்
கடிப்பங் காதணி பூண்கொள் கலனே.

இடக்கர்—நெருங்கல், தூர்த்தர், மறைத்த சொல். [1, 2: அக. 3: பிங். x, 129.]

இடக்கை—ஓர் பறை, இடதுகை. [1: டக்கா—ஸ. அக. 2: அக.]

கிடக்கை—பாயல், கிடத்தல், பூமி. [1, 3: பிங். x, 836. 2: அக.]

கடிப்பம்—காதணி, ஆபரணச் செப்பு. [1, 2: பிங். x, 242.]

227\. தடித்தல் பருத்தல் நொடித்தல் மின்னுதல்
முடித்த லழித்தல் முகித்தல் சூடுதல்
வடித்தல் வடியிடல் வசமாக் குதலாம்
சடைச்சி மயிர்ச்சடை யினள்நீர்ப் பாசியே.

தடித்தல் — பருத்தல், நொடித்தல், மின்னுதல். [1, 3: அக. தடித—மின்னல். 2:]

முடித்தல்—அழித்தல், முற்றுவித்தல், சூடுதல். [1-3: அக.]

வடித்தல்—வடியவிடல், வசமாக்குதல். [1, 2: அக.]

சடைச்சி—மயிர்ச்சடையினள், நீர்ப்பாசி. [1: 'சடையன்' என்னும் சொல்லின் பெண்பால். 2: அக.]

228. கட்கம்வாள் கடமா னென்ப கட்சிகூ டமளி காடாம்
நிட்கமார் பணிபொன் பத்துப் பணநிறுத் திடுப லப்பேர்
மட்கல்மங் குதல்ம ழுங்கல் வட்கலே கெடுதல் வெள்கல்
வெட்கல்நா ணுதல்கூ சற்பேர் விட்கிர மயூரங் கோழி.

கட்கம்—வாள், கடமான். [1, 2: வஜ்ராஸௌ மணௌகஸி வ —ஊ. கொ. 116. இங்கு. மணுகஃ என்பதும் வஜ்: என்பதும் காண்டாமிருக மென்றும் கல்யாணை யென்றும் சொல்லப்படும் மிருகத்தைக் குறிக்கும். வஜ்: என்பது வாளென்று பொருள்படுவதோடு காண்டாமிருகத்தின் கொம்பென்றும் பொருள்படும். கடமான் என்பது கடமா என்றும் சொல்லப்பட்டுக் காட்டுப்பசுவைக் குறிப்பதாகிறது. காட்டெருமையுமாகலாம்.]

கட்சி — கூடு, படுக்கை, காடு. [1, 3: திவா. xi, 259. 2: அக. நி. 55.]

நிட்கம்—மார்பணி, பொன், பத்துப்பணம், நிறுத்திடு பலம். [1, 2, 4: ஹேமி ... வமெ, உரோவிஷ—ஷுணெ ... நிஷ்கஃ ஸ்த்ரியாம்—ஊ. கொ. 13. 3: நிஷ்கா ஸ்த்ரீ விம்ஶதிவணஸ்ஷ வா ஷஶ வா வமுழ்—வெ 189, 91. ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்ட கோசம் பத்துப்பணமென்றது போலும்.]

மட்கல்—மங்குதல், மழுங்குதல். [1, 2: அக.]

வட்கல்—கெடுதல், வெள்கல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 5.]

வெட்கல்—நாணுதல், அச்சக்குறிப்பு. [1, 2: அக.]

விட்கிரம்—மயில், கோழி. [1, 2: விஷ்கிரௌ ஶிகி-குக்குடௌ —நா. ரா. iii, 343.]

229. விட்கம்பக் தறியோர் யோகம் நாடகாங் கம்வித் தாரம்
நிட்கிர மஞ்சா மர்த்யம் புத்திசம் பத்து நேரும்
நிட்குடங் கதவு வீடு வயல்புறக் கடைத்தோப் பென்ப
பிட்சையே சேவை கூலி யிரப்பிரப் புப்பொ ருட்பேர்.

விட்கம்பம்—தறி, ஓர் யோகம், நாடகத்தின் ஓர் உறுப்பு, விரிவு. [1: விஷ்கம்ப:—ஸ. அக. 2-4: விஷ்கம்போ விஸ்தரெ தத்வ யோகவிசேஷ-ப்ரதிபந்தயோ:, ... நாடகாவயவெபி ச—க. ஸ. iii, 450. யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று, சோதிடச்சொல்.]

நிட்கிரமம்—சாமர்த்தியம், புத்தி, சம்பத்து. [1, 2: யீசக்திர் நிஷ்க்ரம:—க. கொ. III, ii, 25. இதற்கு மகேசுவரர் டீகை: யீசக்தி: நிஷ்க்ரம: ஷட் பஞ்சாசத்தாவத். "நிஷ்க்ரமோ பஞ்சாசதவக்ர" இதி விச்வ:. "சுச்ருஷா ச்ரவணம் சைவ க்ரஹணம் தாரணம் ததா, ஊஹாபோஹோ த விஜ்ஞானம் தத்வஜ்ஞானம் ச தீகுணா:" இதி.' இனி நிஷ்க்ரமோ நிர்கமெ புத்திஸம்பதி நிஷ்க்ரம:—ஹா. கொ. 313. நிஷ்க்ரமோ நிர்கமே புத்திஸம்பதி—மே. கொ. 595. நிஷ்க்ரமோ நிர்கமே புத்திஸம்பதி உத்க்ருஷ்டதேபி ச. க. ஸ. iii, 458. யீஸாமர்த்யேபி நிஷ்க்ரம:—நா. ர. iii, 301. வை., மே. கோசங்களும் இப்பொருள்களையே தருகின்றன. இச்சொல் விஷயத்திலும் ஆசிரியர் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு ஏதோ பிறழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டு மென்று தோன்றுகிறது. நிட்கிரமம் என்னும் சொல்லுக்கு இரண்டு முக்கியப் பொருள்கள் வெளிப்படுதல், புத்திசம்பத்து. குழந்தையை முதலிற் புறத்துக் கொண்டுபோதல் நிஷ்கிரமணம். இந்தப் பொருள் இங்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. சாமர்த்தியம் என்னும் பொருள் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. புத்திசம்பத்தே புத்தி சாமர்த்தியம்.]

கிட்குடம் — கதவு, வீடு, வயல், புறக்கடைத் தோப்பு. [1, 4: நிஷ்குடோ க்ருஹாராமெ; கேதாரக: கவாடஸ்ச—க. ஸ. iii, 153, 154. 2, 3: க்ருஹெ ... கேதாரெ ... நிஷ்குட:—நா. ர. iii, 98.]

பிட்சை—சேவை, கூலி, இரப்பு, இரப்புப் பொருள். [1-4: பிக்ஷா ஸேவாப்ரார்த்தயோர் ப்ருதௌ பிக்ஷிதவஸ்துநி—க. ஸ. ii, 554.]

230. இட்டகக் தஞ்சு கந்த மேலாவா னுகமு மாகும்
இட்டமே துலங்கச் செய்கை மகவினை யிச்சையோகம்
கிட்டம்வேர் வாதி யாம்பன் னிருமல மிருப்புக் கிட்டம்
குட்டமே தொழுநோ யாழம் சிறுகுளம் நறுங்கோட் டப்பேர்.

இட்டகந்தம்—சுகந்தம், ஏலவாலுகம். [1, 2: இஷ்டகந்த: ஸுகந்தி: ஸ்யாதிஷ்டகந்தம் து வாலுகே — ஸ. ஸ. iv, 150. இதற்கு உதை 'வாலுகம் ஹேஷஜமேஷ:' என்பது. ஸமாவாலுகமேலேயம் ஸுகந்தி ஹரிவாலுகம், வாலுகம் ச — ஸ. கோ. II, iv, 121. வாலுகம் ஒரு கந்ததிரவியம்.

இட்டம்—நலங்கச் செய்கை, யாககாரியம், இச்சை, யோகம். [1-4: இஷ்டீஷ்டிகே க்ருதாகார்ணீ;...ஸம்ஸ்காரயோக—ஸ. ஸ. ii, 78, 79.]

கிட்டம்—வேர்வை முதலிய பன்னிருமலம், இரும்புக்கிட்டம். [1: கிட்டம்—ஸ. கோ. II, vi, 65. பன்னிரு மலங்களாவன: "வஸா ஸுக்ருக்-ஸ்ருக் மஜ்ஜா மூத்ரவிட்க்ராண கர்ணவிட், ஶ்லேஷ்மாஶ்ரு தூஷிகா: ஸ்வேதோ த்வாதஶைதே ந்ருணாம் மலா:" 2: கிட்டம்—ஸ. அக.]

குட்டம்—தொழுநோய், ஆழம், சிறு குளம், நறுங்கோட்டம். [1, 4: குஷ்டம் ஹேஷஜரோகயோ:—ஸ. ஸ. ii, 103. 2: அக. 3: திவா. v, 60.]

231\. சட்டமே நியமத் திட்டம் வரிச்சட்டங் கிடுகு செப்பம்
தட்டமுண் கலநச் சுப்பல் தட்டியே படல்கா வற்பேர்
நட்டங்கூத் திலாபத் தாழ்வாந் துட்டன்றுற் சநன்றே ளென்ப
விட்டரந் தருப்பை முட்டி யிருப்பிடம் விருக்கம் பீடம்.

சட்டம் — நியமத்திட்டம், வரிச்சட்டம், கிடுகு, செப்பம். [1, 2: அக. 3: சூடா. vii, 56. 4. அக.]

தட்டம்—உண்கலம், நச்சுப்பல். [1: பிங். vi, 147. 2: அ. வி. நி. 138. தம்ஷ்ட்ர: என்பதன் சிதைவு.]

தட்டி—படல், காவல். [1, 2: அக.]

நட்டம்—கூத்து, இலாபத்தாழ்வு. [1: ந்ருத்தம் என்பதன் சிதைவு. 2: நஷ்டம் என்பதன் தற்பவம்.]

துட்டன்—துர்ச்சனன், தேள். [1: துஷ்ட:—ஸ. அக. 2: பிங். viii, 230.]

விட்டரம் — தருப்பைமுட்டி, இருப்பிடம், மரம், பீடம். [1-4: விஷ்டரோ விடபீ தர்பமுஷ்டி: பீடாத்யமாஸநம் — ஸ. கோ. III, iii, 169.

இருப்பிடம் ஆசனப்பொது. ‘பீடஂஸ்த்ரீ யஸ்யாஸநாஸநஂ ச விஷ்டர:. ஆஸ்யதே(அ)ஸ்மிந் ஆஸநஂ க்ருஷ்ணாஜிநாதி. அத்ர பீடஂ காஷ்டாதிமயாஸநம்’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

232. சிட்டர்சத் தமரு யர்ந்தோர் செட்டிவா ணிகன்செவ் வேளாம்
கட்டலே பிணித்தல் கள்ளல் களைதல்கட் டுதல்த டுத்தல்
கொட்டலப் புதல டித்தல் குவித்தல்சிந் துதல்தேட் கொட்டல்
இட்டன்பூச் சியனே யன்பே ரேட்டையே வெருகாண் மேதி.

சிட்டர்—நல்லாருட் டலைவர், உயர்ந்தோர். [1-2: ஶிஷ்ட:—ஸ. அக.]

செட்டி—வாணிகன், முருகன். [1, 2: சூடா. xi, ட, 22. ஶ்ரேஷ்டி என்பது வணிகர் குழுவின் றலைவன் எனப் பொருள்படும்.]

கட்டல் — பிணித்தல், திருடல், களைதல், கட்டுதல், தடுத்தல். [1-3, 5: சூடா. xi, ட, 25. 4: அக.]

கொட்டல்—அப்புதல், அடித்தல், குவித்தல், சிந்துதல், தேள் கொட்டல். [1, 2: அ. வி. நி. 140. 3-5: அக.]

இட்டன்—பூச்சியன், நேயன். [1, 2: இஷ்ட ...; வாஜெஷு ப்ரியஸி—அ. ஸ. ii, 78, 79.]

ஏட்டை—வெருகு, எருமைக்கடா. [1, 2: திவா. iii, 77.]

233. இட்டிசங் கிரகச் செய்யுள் கொடைபூசை வேள்வி யிச்சை
சட்டியோர் திதியோர் மட்பாத் திரமறு பதுமே சாற்றும்
திட்டியே சுகமா னந்தம் பரிணமந் திருட்டி தானம்
பட்டிமை களவு வஞ்சம் பட்டுப்பட் டாடை சிற்றூர்.

இட்டி—சங்கிரகச் செய்யுள், கொடை, பூசை, யாகம், இச்சை. 1, 4, 5: இஷ்டிர்வேஷ்டயோ:, ஸம்க்ரஹஶ்லோகே — அ. ஸ. ii, 79. 2, 3: ... யாகதேவார்சாவிஷ்டி:—நா. ர. ii, 82.]

சட்டி — ஓர் திதி, ஓர் மட்பாத்திரம், அறுபது. [1: ஷஷ்டீ — ஸ. அக. 2: திவா. vii, 270. 3: ஷஷ்டி:—ஸ. அக.]

திட்டி — சுகம், ஆனந்தம், பரிணமம், திருஷ்டி, தானம். [1-3: திஷ்டி: ... ஸாவாநந்தபரிணாமயோ: — நா. ர. ii, 78. 4: த்ருஷ்டி: — அ. கோ. II, vi, 93. 5: திஷ்டி: தானே — வை. 221, 37.]

பட்டிமை—களவு, வஞ்சம். [1, 2: அக. நி. 157.]

பட்டு—பட்டாடை, சிற்றூர். [1, 2: பிங். x, 732.]

234. பட்டினி தேவி யல்லாப் பரகூத்தி யுணவி லாமை
ஒட்டநு பந்தம் புள்ளொட் டோரணி படைவ குப்பாம்
கட்டுமிக் குறுதி கட்டுந் தன்மைகட் டுடைமை பந்தம்
மட்டள வவதி கள்ளுநப் பெருந்தம ருகம்வா சப்பேர்.

பட்டினி—தேவியல்லாத பர கூத்தி, உணவில்லாமை. [1: தேவீ க்ருதாபிஷேகாயாமிதராஸு து ஸ்வாமிநீ — அ. கோ. I, vi, 13. அநோட்ராஸ்ய: ..., ... ராஜ்ஞீ து ஸ்வாமிநீ மஹிஷீ து வைசஸ, தேவீ ஸ்த்ரீஸ்வாமிநீ த்வந்யா பணிகா ப்ரநாராஜ்ஞிகா — வை. 144, 205. 2: நா. தீ. நி. 694.]

ஒட்டு—அநுபந்தம், புள்ளொட்டு, ஓர் அலங்காரம், படைவகுப்பு. [1, 2, 4: அக. 3: தண்டி. 50.]

கட்டு—மிக்குறுதி, கட்டுந்தன்மை, கட்டுடைமை, பந்தம். [1, 4: அக. 2, 3: வழக்.]

மட்டு—அளவு, எல்லை, கள், பெருந்தமருகம், வாசம். [1, 3: பிங். x, 886. 2: சூடா. xi, ட, 22. 4: ஷ்லோ:—ஸ. அக. 5: அ. வி. நி. 146.]

235. முட்டென்ப குறைவி டைஞ்சல் பணிமுட்டு முழந்தாள் பூப்பாம்
கொட்டைகா தணி நூற் பஞ்சு பாதுகைக் குமிழ்காழ்க் கொட்
தட்டைவேய் கிளியோப் புங்கோ லோர்பறை திணைத்தாள் [டை
முண்டம்
மட்டைநெட் டிலையு டைத்தா மரப்பணை யுடற்கு றைப்பேர்.

முட்டு—குறைவு, இடைஞ்சல், தளபாடம், முழந்தாள், பூப்பு. [1, 3, 5: அக. 2: நா. தீ. நி. 631. 4: நா. தீ. நி. 578.]

கொட்டை — காதணி, நூற்பஞ்சு, பாதுகைக்குமிழ், காழாகிய கொட்டை. [1: பிங். vi, 73. 2: நா. தீ. நி. 392. 3: நா. தீ. நி. 458. 4: பிங். ix, 178.]

தட்டை—மூங்கில், கிளியோட்டுங் கோல், ஓர்பறை, திணைத்தாள், முண்டம். [1-4: பிங். x, 572. 5: சூடா. xi, ட, 14.]

மட்டை—நெட்டிலை யுடைத்தாம் மரப்பணை, உடற்குறை. [1, 2: அக.]

236. முட்டிவாட் பிடிகைப் பொத்தா மூட்டல்மூட் டுதல்பொ ருத்தல்
கிட்டுரங் குரூர மச்சொல் கீட்டனீள் வித்த லீதல்
சட்டைபாம் பின்றோல் மெய்ப்பை சாட்டியம் வருத்தம் வஞ்சம்
பட்டாங்கு மெய்ம்மை யூழாம் பாட்டுச்சொல் கீதஞ் செய்யுள்.

முட்டி—வாட்பிடி, கைப் பொத்து. [1, 2: [illegible] ... [illegible]—ஐ. கொ. 165.]

மூட்டல்—மூட்டுதல், பொருத்தல். [1, 2: அக.]

கிட்டுரம்—குரூரம், குரூரச் சொல். [1: [illegible] — ஈ. கொ. III, i, 76. 2: [illegible]—ஈ. கொ. I, vi, 19. [illegible] என்பது பயிலக்கவர் மனக.]

கீட்டல்—நீள்வித்தல், ஈதல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 9.]

சட்டை—பாம்பின்றோல், மெய்ப்பை. [1: அக. 2: திவா. vii, 294.]

சாட்டியம்—வருத்தம், வஞ்சம். [1. அக. [illegible]. 2: [illegible]—ஈ. கொ. I, vii, 30.]

பட்டாங்கு—மெய்ம்மை, ஊழ். [1, 2: அக.]

பாட்டு—சொல், கீதம், செய்யுள். [1, 2: அக. 3: திவா. x, 111.]

237. கட்கி கடமான் வாள்பிடித்தோன் வெட்சி யோர்பூ நிரைகவர்தல்
புட்ப ரதம்பூக் தேர்பூத்தேன் புட்டம் புடைவை வளர்ப்பதுமாம்
கொட்புச் சுழற்சி கோணற்பேர் குட்டன் மகன்செம் மறிக்குட்டி
பெட்புப் பெருமை யாசையுமாம் பெட்ட கங்கண் ணேயப்பம்.

கட்கி—கடமான், வாள்பிடித்தோன். [1: கட்கம் (228) என்றதற் கெழுதியது இங்கும் பொருந்தும். [illegible]: காண்டா மிருகத்தின் கொம் பாகவே வழிநு அதனை யுடைய மிருகத்திற் காயிற்று. 2: [illegible]: வாள், வழிநு அதனைப் பிடித்தோன். இவ்விரண்டிற்கும் ஆதாரம் ஸ. அக. வினுண்டு.]

வெட்சி — ஓர்பூ, நிரைகவர்தல். [1, 2: [illegible]. xi, [illegible], 26. அங்கு 'வெட்சிச் செடி.' யென்றிருக்கிறது.]

புட்பரதம்—பூத்தேர், பூந்தேன். [1: [illegible]: — ஸ. அக. 2: [illegible]:—ஸ. அக.]

புட்டம்—புடைவை, வளர்ப்பது. [1: திவா. vii, 274. 2: வ-ஷ்டி —ஸ. அக.]

கொட்பு—சுழற்சி, வளைவு. [1: பிங். vii, 426. 2: அக.]

குட்டன்—மகன், ஆட்டுக்குட்டி. [1: அக. 2: திவா. iii, 31.]

பெட்பு—பெருமை, ஆசை. [1, 2: சூடா. xi, ட, 26.]

பிட்டகம்—கண்ணோய், அப்பம். [1, 2: ஷிஷ்கொ நெத்ரரோ-மெ ஸஂஹாராநாஜிவஃஷெஸ்ஷி வ—ஸ. ஸ. iii, 60.]

238\. கட்ட மோவாய் மலஞ்சுங்கந் துறுமி டங்கா டிடுக்கணுமாம்
ஒட்டல் பொருந்த லுடன்படற்பேர் வட்டுச் சூதுக் கவறுருண்டை
தட்ட லிடற லொத்தறுத்தல் தகர்த்தல் முட்டல் மறுத்தலெனும்
முட்ட லெதிர்த்தல் தொடல்பாய்த னெருக்கல் தட்டல் முட்டுதலே.

கட்டம்—மோவாய், மலம், சுங்கம், துறுமிடம், காடு, இடுக்கண். [1: பிங். v, 307. 2: நா. தீ. நி. 599. 3: 4: ஙபட: —ஸ. அக. 5, 6: கஷ்டம் மஹாநகஂஜஷயோ: — ஸ. ஸ. ii, 80.]

ஒட்டல்—பொருந்தல், உடன்படல். [1: அக. 2: திவா. ix, 167.]

வட்டு—சூது, கவறு, உருண்டை. [1-3: அக.]

தட்டல்—இடறல், ஒத்தறுத்தல், தகர்த்தல், முட்டல், மறுத்தல். [1: வழக். 2: திவா. ix, 235. 3-5: அக.]

முட்டல்—எதிர்த்தல், தொடல், பாய்தல், நெருக்கல், தட்டல், முட்டுதல். [1: நா. தீ. நி. 719. 2-4, 6: அக. 5: வழக்.]

239\. குட்டி யாணல் லாவிலங்கின் குழவி சிறுவி சிறியதுமாம்
யட்டி சிறுதேக் கதிமதுர மோர்முத் தாரந் தடியீட்டி
பொட்டுப் பயறு தியின்மூடல் திலக மதுபோல் வதுபுழுப்பேர்
பெட்டை கழுதை பரிமரையொட் டகசிங் கப்பெண் பறவைப்
பெண்.

குட்டி—பெண்விலங்கின் குழவி, சிறுவி, சிறியது. [1: திவா. iii, 97. 2, 3: அக.]

யட்டி—சிறுதேக்கு, அதிமதுரம், ஓர் முத்தாரம், தடி, ஈட்டி. [1, 2: யஷ்டீஹாஂ மயூயஷ்டிகா—ஸ. ஸ. ii, 94. 3-5: யஷ்டிர்ஹோ ஹார-ஸெதெ ... ஷுயாஷ்ரெ—நா. ர. ii, 77.]

பொட்டு—பயறு முதலியவற்றின் தோல், திலகம், திலகம்போல் வது, புழு. [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 391. 4: பிங். viii, 305.]

பெட்டை—கழுதை குதிரை மான் ஒட்டகம் சிங்க மிவற்றின் பெட்டை, பறவைப்பெட்டை. [1: பிங். viii, 265. 2: பிங். viii, 94.]

240. புட்கரமோர் தீர்த்தமோ ரிராகம்வண் டானம்
போர்மேளப் பத்தல்முகப் போர்நாகம் பதுமம்
புட்கரத்தீ வோரிலைத்தா மரைகளிப்பா காயம்
புனல்யானைக் கரநுனிவா னோரமீ ரேழ்பேர்
புட்கரிணி பொய்கையப் பிடிசதுர வாவி
புட்கலமோர் முகில்திரட்சி நிறைந்தது சிரேட்டம்
புட்பகம்பித் தளையிரும்பா தியகனற்பூச் சட்டி
பூந்தேர்புட் பாஞ்சனத்தோ டாதனகங் கணமே.

புட்கரம் — ஓர் தீர்த்தம்[1], ஓர் இராகம்[2], வண்டானம்[3], போர்[4], மேளப்பத்தல் முகப்பு[5], ஓர் நாகம்[6], பதுமம்[7], புட்கரத்தீவு[8], ஓரிலைத் தாமரை[9], களிப்பு[10], ஆகாயம்[11], நீர்[12], யானைக்கைந் நுனி[13], வானோரம்[14]. [1-3, 5-9, 11-14: [illegible] ... [illegible] — [illegible] iii, 573. 4, 10: [illegible] ... [illegible] ... [illegible]— நா. [illegible] iii, 364.]

புட்கரிணி—பொய்கை, பெண்யானை, சதுரவாவி. [1, 2: [illegible]— [illegible] iv, 86. 3: [illegible]. [illegible] த்தில் மேற்காட்டியதை அடுத்து [illegible] என்றுளது. மே. யி லும் [illegible] என்றுள்ளது. இரண்டும் தாமரைத்தடாக மென்று பொருள்படும். [illegible] I, x, 27-ல் [illegible] என வருகின்றது. இந்த வரியையே [illegible] க்கு அங்கில மொழிபெயர்ப்பெழுதிய பண்டிதரவர்கள் [illegible] சதுரவாவி, பெரியவாவி என்றெழுதிவைத்தார்.]

புட்கலம்—ஓர் மேகம், திரட்சி, நிறைந்தது, சிரேட்டம். [1: [illegible] —ஸ. அக. 2: 3, 4: [illegible] — [illegible] iii, 664.]

புட்பகம்—பித்தளை இரும்பு முதலியன, தீப்பூச்சட்டி, குபேரன் விமானம், புட்பாஞ்சனம், இரத்தின கங்கணம். [1-5: [illegible]

காஜ்ஞாரஸ்கட்ர்ம் ரத்நகக்ஷணே; காஷ்டேஸ ஸ்ரீஉவிசரோந ... ரவா-
ஜ்ஞேந, ஷோஹகாம்ஷோர் ரீபிகாயாம்—ஈ. வ. iii, 62, 63. 4: வஷ்டகம்
கவஸவீசரஜ்ஞம்—ஈ. கோ. II, ix, 103.]

241\. அட்டமே வறட்சிகுறுக் கட்டாலே மிகுதி
யாவணம்நம் புகைசதுக்கம் நிறைவிருநான் கும்பேர்
இட்டமே பரிபாக மாநந்தங் காலம்
தெய்வமொப் புரவுறுதி கட்டளையேழ் பெயராம்
பட்டமம்பி மணையாதி யெழுதுபட மதுபோற்
பண்ணுவன நாற்சந்தி யிராசாவாங் குருவாம்
பட்டம்விதைப் புக்காலம் கவரிமா வோடை
பதவிவிர ணாதிபந்த நம்பிரதி பந்தம்.

அட்டம்—வறட்சி[1], குறுக்கு[2], அட்டாலை[3], மிகுதி[4], ஆவணம்[5], நம்புகை[6], சதுக்கம்[7], நிறைவு[8]. [1, 4: அட்டம் ... ஶுஷ்கே ... அதிரேகே—
மே. ட, 2. 2: அக. 3, 5-8: அட்டா ஹட்டாட்டாலகயோர் ஶ்ருஸே வசத-
க்ஷஹக்தயோ:—ஈ. வ. ii, 78. ஹக்த என்பதற்குப் பலபொருள்கள் உண்டு. இக் கோசத்திலும் மே. யிலும் ஹக்த: என்றும், ஈ. கோ. த்தில் ஸிஞ்ஜாநே என்றும், நா. ர. யில் அந்நே என்றும் வந்திருக்கிறது.]

இட்டம்—பரிபாகம், ஆனந்தம், காலம், ஊழ், ஒப்புரவு, உறுதி, கட்டளை. [1, 5: அக. 2: 3, 4: காலே தைவே உஷ்டவாக் —
ஶா. கோ. 732. 6, 7: உஷ்டம்—ஸ. அக.]

பட்டம்—அம்பி[1], மணை முதலியன[2], எழுதுபடம்[3], எழுதுபடம் போற் பண்ணுவன[4], நாற் சந்தி[5], இராசாவாம் குருவாம் பட்டம்[6], விதைப் புக்காலம்[7], கவரிமா[8], ஓடை[9], பதவி[10], புண்முதலியவற்றிற்குக் கட்டு[11], பிரதிபந்தம்[12]. [1, 2, 5, 11: பட்டஸ்த்வஷ்டே பீடே ..., வ்ரணாதிபந்நே பேஷாஸ்ரி—ஈ. வ. ii, 91. 3-4: அக. பட:—ஸ. அக. 6: ஹட்ட:—
ஸ. அக. 7: 8-10: பிங். x, 730. 12:]

242\. உட்டணந்தீ வெயில்கடுஞ்சூ டுருப்பமுதிர் வேனில்
உட்டிகையொட் டகப்பெட்டை யோர்மட்பாண் டமுமாம்
வட்டஞ்சுற் றுகைநீர்ச்சால் மடுப்பரிவட் டங்கைம்
மணிபணவட் டம்பலகை வட்டவடி வூர்கோள்
கட்டளைது லாம்நியமம் நிறைகளுரை யாணி
கருவிசெங்கற் செயுங்கட்டி லாணையுமே வனும்பேர்
பட்டிசெவ்வு லோத்திரங்காட் டுத்தொழுநாய் நுதலின்
பட்டமிடங் களவுசிற்றூர் விக்ரமன்ற னமைச்சன்.

உட்டணம்—தீ, வெயில், கடுஞ்சூடு, கோபம், முதிர்வேனில். [1: உஷ்ணஸ்பர்ஶ ... வஹ்நௌ — நா. ரு. ii, 138. 2, 3, 5: உஷ்ண க்ரீஷ்ம உஷ்ணோபக-தவோஷ்ணஹிசா:—அ. ஸ. ii, 131. 4: உஷ்ண:—ஸ. அக.]

உட்டிகை—ஒட்டகப் பெட்டை, ஓர் மட்பாண்டம். [1, 2: உஷ்ட்ரிகா ஷ்ட்ரிகாஸாணஸெஷவி கரஷெ ஷ்யிபாழ—ஜ. க, 52.]

வட்டம்—சுற்றுகை[1], நீர்ச்சால்[2], மடு[3], பரிவட்டம்[4], கைம்மணி[5], பணவட்டம்[6], கேடகம்[7], வட்டவடிவு[8], ஊர்கோள்[9]. [1: பிங். x, 991. வ்ருத்த—ஸ. அக. 2, 5, 7, 9: பிங். x, 991. 3, 4, 6: அக. 8: சூடா. xi, ட, 13. வ்ருத்தம்—ஸ. அக.]

கட்டளை—துலாம்[1], நியமம்[2], நிறைகல்[3], உரையாணி[4], கருவி[5], செங்கலச்சு[6], ஆணை[7], ஏவல்[8]. [1: பிங். x, 246. 2, 7: அக. 3, 4: திவா. xi, 260. 5: அக. 'நிறையறிகருவி.' 6: சூடா. xi, ட, 14. 8:]

பட்டி—செவ்வுலோத்திரம்[1], காட்டுத்தொழூ[2], நாய்[3], நெற்றிப் பட்டம்[4], இடம்[5], களவு[6], சிற்றார்[7], விக்கிரமன் மந்திரி[8]. [1, 4: பட்டே லலாடிகா; ராஜ்ய:—அ. ஸ. ii, 91, 92. 2, 3, 5: பிங். x, 731. 6-8: அக.]

243. விட்டிபத்தி ரைக்கரணங் கூலியிலா வேலை
விலைகூலி யாள்வலிது செயல்நரக வாதை
வட்டிகைகைம் மணிகூடை சித்திரமோர் சாந்தாம்
வட்டித்தல் பரிமாறல் வஞ்சினமொத் தறுத்தல்
தட்டுமே னிலைமறிப்புப் பலகைவட்டந் தாரசின்
றட்டுமுறம் வளைவுதடை முட்டுத்தேர்த் தட்டாம்
நிட்டையா சகம்வெவத்தை கிலேசங்கே டுறுதி
நிருவாக முடிவுதவஞ் சமாதிசித்தி மேன்மை.

விட்டி—பத்திரைக்கரணம் (7-வது கரணம் — சோதிடம்), கூலி யிலாவேலை, விலை, கூலியாள், வலிது செயல், நரகவாதை. [1-4: விஷ்டி: கர்ம-கரோ ... —அ. ஸ. ii, 98. 5, 6: விஷ்டிர்நரகயா-தநே; ... — நா. ரு. ii, 78, 79. இங்கு 'நரகத்தில் வீழ்தல்' என்பது பொருள்.]

வட்டிகை—கைம்மணி, கூடை, சித்திரம், ஓர் சாந்து. [1: அக. 2-4: அ. வி. நி. 138.]

வட்டித்தல் — பரிமாறல், வஞ்சினம், தாளம்போடல். [1: அக. 2: திவா. x, 7. 3: திவா. ix, 235.]

தட்டு—மேனிலை[1], மறிப்பு[2], பலகை[3], வட்டம்[4], தராசின் தட்டு[5], முறம்[6], வளைவு[7], தடை[8], முட்டு[9], தேர்த்தட்டு[10]. [1, 2, 5, 8: அக. 3: பிங். vi, 510. 'தோற்பலகை.' 4, 7: அ. வி. நி. 174. 6, 9, 10: சூடா. xi, ட, 22.]

நிட்டை—யாசகம்[1], வியவஸ்தை[2], கிலேசம்[3], கேடு[4], உறுதி[5], நிருவாகம்[6], முடிவு[7], தவம்[8], சமாதி[9], சித்தி[10], மேன்மை[11]. [1-4, 6-8, 10, 11: நிஷ்டா க்ஷாவ்யவஸ்தயோ:, க்லேஶே நிஷ்பத்தௌ நாஶேऽந்தே நிர்வாஹே யாசநே வ்ரதே—க. ஸ. ii. 105. 5, 9: நிஷ்டா—ஸ. அக.]

244. அட்டாப தஞ்சாரிப் பலகையெண்காற் புள்ளெட்
டடிமான்சந் திரமல்லி பொன்சிலம்பி புழுவாம்
பட்டார கன்றேவன் பட்டமன்னன் முனிவன்
பட்டிகைகச் சரைஞாண்ஓர் பாதிரைதெப் பப்பேர்
கிட்டால மிரும்புக்கிட் டந்தாம்ப்ர கலசம்
கிட்டிகைத்தா ளந்தலையீற் றுப்பசுகிட் டிக்கோல்
நிட்பாவஞ் சுத்திதுலக் குதல்சூர்ப்பம் போளம்
நிருவிகற்ப முள்ளதுநெற் பதர்பயற்றி னெற்றே.

அட்டாபதம்—சூதாடு பலகை[1], சரபம்[2], எட்டடிமான்[3], சந்திரமல்லி[4], பொன்[5], சிலம்பி[6], புழு[7]. [1, 2, 4-7: அஷ்டாபத: ஶாரிபலே ஶரபே சந்த்ரமல்லிகாயாம் ஸ்வர்ணே கீடே, லூதே ஸ்வரிஷமகே—க. ஸ. iv, 136. கீடே என்ற இடத்தில் கூடே என்று பாட பேதமுண்டென்று நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்புக் கூறுதலின் அப்பாடமே ஆசிரியர்க்கு ஆதாரமாயிற்றுப் போலும். 3: வருடைமான்?]

பட்டாரகன் — தேவன், பட்ட மன்னன், முனிவன். [1-3: ஭ட்டாரகோ ராஜ்ஞி தேவே ஸாதௌ—க. ஸ. iv, 25.]

பட்டிகை—கச்சு, அரைஞாண், ஓர் பாதிரை, தெப்பம். [1, 2, 4: சூடா. xi, ட, 22. 3: பட்டிகா — அ. கோ. II, iv, 41. செவ்வுலோத்திரமென்பர்.]

கிட்டாலம்—இரும்புக் கிட்டம், தாம்பிர கலசம். [1, 2: கிட்டாலோ லோஹமலே தாம்ரஸ்ய கலஶேऽபி ச—க. ஸ. iii, 629.]

கிட்டி—கைத்தாளம், தலையீற்றுப்பசு, கிட்டிக்கோல். [1: திவா. vii, 107. 2: க்ருஷ்டி: ஸக்ருத்ப்ரஸூதா ஸௌர—க. ஸ. ii, 85. 3: அக.]

கிட்பாவம்—சுத்தி[1], துலக்குதல்[2], முறம்[3], போளம்[4], நிருவிகற்ப முள்ளது[5], நெற்பதர்[6], பயற்றி னெற்று[7]. [1, 3, 5-7: [illegible] — [illegible]. iii, 695, 696. 2, 4:]

245. இட்கு முழுஞ்சாண் முழங்கைகி ழானவனும்
ஓட்ப மழகோ டறிவுடைமை யொண்மைப்பேர்
சட்ப மறிவின முளதிளம்புற் புன்மயிராம்
புட்பக் துணியங்கம் பூப்புமல ரோர்கண்ணோய்.

இட்கு — முழம், சாண், முழங்கை, கிழானவன். [1-4: [illegible] — [illegible]. ii, 6.]

ஒட்பம்—அழகு, அறிவுடைமை, ஒண்மை. [1-3: அக.]

சட்பம்—அறிவினமுளது, இளம்புல், புன்மயிர். [1, 2: [illegible] — [illegible]. ii, 295. 3: [illegible] — அக.]

புட்பம் — [illegible], [illegible], [illegible]. [1: [illegible] — [illegible]. II, iv, 132. 2-4: [illegible] ... [illegible] ... [illegible]. ii, 292.]

246. சட்டகம் வடிவஞ் சயனஞ் சரீரம்
விட்ட லெதிர்த்த லிடைத்த லகுதல்
கொட்டி குமுதங் கூத்தோர் [illegible]
புட்டில் கூடையோ டம்புக் கூடே.

சட்டகம் — வடிவம், சயனம், சரீரம். [1: [illegible]. v, 270. 2: திவா. v, 182. 3: திவா. ii, 165.]

விட்டல்—எதிர்த்தல், இடைத்தல், அகுதல். [1-3: அக.]

கொட்டி—குமுதம் கூத்து, ஓர் [illegible]. [1: திவா. ix, 224. 2: கா. [illegible]. 345.]

புட்டில்—கூடை, அம்புக்கூடு. [1, 2: அக. 1: புட்டில் [illegible]; [illegible] [illegible] திவா. vii, 195, 196. 2: [illegible] கருவிப் புட்டிலும் [illegible] திவா. vii, 34.]

247. விட்டி லேயோர் பறவை பராய்மரம்
ஒட்டை சுட்டு விரற்சாணொ டொட்டகம்
கட்டை கூழை மரக்குற்றி காட்டமாம்
திட்டை மேடு திடருரல் திண்ணையே.

விட்டில் — ஓர் பறவை, பராய்மரம். [1: பிங். vii, 78. 2: பிங். ix, 125.]

ஒட்டை—சுட்டுவிரற் சாண், ஒட்டகம். [1, 2: அ. வி. நி. 156. சுட்டு விரற்சாண் பத்துவிரற் கிடை.]

கட்டை—கூழை, மரக்குற்றி, விறகு. [1, 2: அக. 3: சூடா. iv, 53.]

திட்டை—மேடு, திடர், உரல், திண்ணை. [1, 3, 4: பிங். x, 610. 2: திவா. v, 36.]

248. சொட்டை யோரா யுதந்தலை யின்வடு
பட்டை யோலைக் கலமரத் தோலெனும்
முட்டை புள்ளின் கருவுந் தவிடுமாம்
மொட்டை முண்டிதங் கூரின்மை மோழையே.

சொட்டை—ஓர் ஆயுதம், தலையின் வடு. [1, 2: அக.]

பட்டை—ஓலைக்கலம், மரத்தோல். [1: வழக். 2: அக.]

முட்டை—பறவையின் கரு, தவிடு. [1, 2: அ. வி. நி. 156.]

மொட்டை—முண்டிதம், கூரின்மை, மோழை. [1-3: அக.]

249. ஆடகம் நாலு ழிக்கால் பொன்னொடோர் வகைப்பொன் னும்மாம்
கேடகம் பகைமேற் செல்வோ ருறையிடங் கிடுகு மொக்கும்
கோடகம் புதிது பீர்க்குக் குதிரையோர் முடியு றுப்பாம்
சாடக மரக்கு மஞ்சள் பச்சைச்சந் தகஞ்சே லைப்பேர்.

ஆடகம்—நாலுழிக்கால், பொன், ஓர்வகைப் பொன். [1: ஆடக: ப்ரஸ்தசதுஷ்டயம்—லீ. வ. iii, 9. 2. ஹாடகம் — அ. கோ. II, ix, 94. 3: சூடா. xii, 18.]

கேடகம்—பாசறை, பரிசை. [1, 2: அக.]

கோடகம்—புதிது, பீர்க்கு குதிரை, ஓர் முடியுறுப்பு. [1, 3, 4: பிங். x, 414. 2:]

சாடகம்—அரக்குமஞ்சள், பச்சைச் சந்தனம், சேலை. [1: காஊா-ரூ-ஷாாஹ்ம் காெயம ஜாவகூழ வாவி—வெ. 171, 307. இதில் ஜாவகூழ என்பதற்கு வேறு ரூப மிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இவை மஞ்சளைக் குறிக்குஞ் சொற்கள். 2: ஜாஷகூழ — ஸ. அக. ஜாயகூழ — க. கொ. II, vi, 125. மகேசுவரர் இச்சொல் பீதசந்தநமென வழங்குவதைக் குறிக்கு மென்றனர். பீதம் மஞ்சணிறம். பச்சையென்பது தெலுங்கில் மஞ்சணிறத்தைக் குறிக்கும். ஆசிரியர்க்குள்ள தெலுங்குப் பழக்கத்தால் மஞ்சட் சந்தனம் எனற்பாலது பச்சைச் சந்தனமென வந்ததுபோலும். 3: ஶாடகஃ—க. கொ. III, v, 33.]

250. கோடணை வாச்சி யங்கூக் குரலிட்டுச் சொல்ல லோசை
இடம்வண் டுலண்டுஞ் சொல்ப கேடென்ப நாசம் நட்டம்
வாடம்வீட் டொழுங்கு வேலி வழிதெருத் தோப்பு மன்னும்
கோடர மரப்பொந் தெட்டி மரமரச் சினைகு ரங்கே.

கோடணை — வாச்சியம், கூக்குரலிட்டுச் சொல்லல், ஓசை. [1: சூடா. vii, 43. 2: வொஷணா—ஸ. அக. சூடா. x, 50. 3: சூடா. x, 44.]

இடம்—வண்டு, கோற்புழு. [1, 2: அ. வி.‌நி. 152.]

கேடு—நாசம், நஷ்டம். [1: அக. 2: நா. தி. நி. 631.]

வாடம் — வீட்டொழுங்கு, வேலி, வழி, தெரு, தோப்பு. [1, 5: வாடீ வாஸ்துள ஹூஹொஆஹ்ராஜ ... — க. ஸ. ii, 96. 2, 3: வாடஃ வயி வுடிதள—க. ஸ. ii, 96. 4: வாடஃ—ஸ. அக.]

கோடரம்—மரப்பொந்து, எட்டிமரம், மரக்கொம்பு, குரங்கு. [1: கொடூரழ — க. கொ. II, iv, 13. 2: பிங். x, 415. 3: திவா. xi, 103. 4: பிங். viii, 196.]

251. மாடரன் சூரி யன்பால் வருமிந்த்ரன் வியாசன் விப்ரன்
நாடலா ராய்தல் தேடல் நாடிட மூலகம் தேசம்
ஆடவ னிளைஞ னூடீஉ ஆடைபாற் றடிப்புச் சேலை
ஏடனே செவிடன் றேழுன் ஏடிதழ் பனைம டற்பேர்.

மாடரன்—சூரியன்பால் வரும் இந்திரன், வியாசன், பிராமணன். [1-3: ஊாெரா வ்ராஸவிவுாயொஃ; ஸ-ஞ்ரஹ்ராரூ-மெ — க. ஸ. iii, 587, 588.]

நாடல்—ஆராய்தல், தேடல். [1: அக. 2: பிங். vii, 20.]

நாடு—இடம், உலகம், தேசம். [1, 3: அக. 2: திவா. v, 14.]

ஆடவன்—இளைஞன், புருடன். [1, 2: பிங். x, 97.]

ஆடை—பாலேடு, சேலை. [1, 2: அக.]

ஏடன்—செவிடன், தோழன். [1, 2: அக.]

ஏடு—பூவிதழ், பனைமடல். [1: திவா. iv, 253. 2: அக.]

252. ஆடியோர் மாத முத்தி ராடங்கண் ணாடி நாரை
பாடியூர் சேரி முல்லைப் பதிபடை நாடும் பன்னும்
பீடிகை கடைத்தெ ருப்பா யிரஞ்சிற்று தனம்பூத் தட்டாம்
ஈடென்ப குழைவொப் பாண்மை பெருமையோ டிடுத லும்பேர்.

ஆடி—ஓர் மாதம், உத்திராட நட்சத்திரம், கண்ணாடி, நாரை. [1-3: பிங். x, 98. 4: க்ரூபி:—ஸ. அக.]

பாடி—ஊர், சேரி, முல்லை நிலத்தூர், படை, நாடு. [1, 5: திவா. xi, 165. 2: பிங். iv, 26. 3, 4: பிங். x, 779.]

பீடிகை — கடைத்தெரு, பாயிரம், சிற்றுதனம், பூந்தட்டு. [1, 3, 4: பிங். x, 812. 2: பீடிகா—ஸ. அக.]

ஈடு—குழைவு, ஒப்பு, வலி, பெருமை, இடுதல். [1-4: சூடா. xi, ட, 9. 5: அக.]

253. ஓடுகப் பரைமட் பாண்டத் துடைந்ததோ ரிடைச்சொ லென்ப
தோடுபூ விதழ்காய்த் தோல்பொற் குழையணை தொகுதி யேடா
மாடென்ப பக்கஞ் செல்வ மணியானின் பொதுத்த னப்பேர் [ம்
மேடென்ப திடரு யர்ச்சி வீடில்லம் விடுதல் மோக்கம்.

ஓடு—கப்பரை, மட்பாண்டத் துடைந்தது, மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. [1, 2: அக. 3: நன். 297.]

தோடு—பூவிதழ், காய்த்தோல், பொற்குழை, அணை, தொகுதி, ஏடு. [1, 5: திவா. xi, 134. 2: அக. 3: திவா. vii, 71. 4: அக. நி. 138. 6: திவா. xi, 134. 'பனைமடல் போல்வன.']

மாடு—பக்கம், செல்வம், மணி, ஆனின்பொது, தனம். [1-5: திவா. xi, 351.]

மேடு—திடர், உயர்ச்சி. [1: திவா. v, 39. 2: திவா. v, 231.]

வீடு—இல்லம், விடுதல், மோட்சம். [1: திவா. v, 149. 2: அக. 3: திவா. v, 1.]

254. ஓடைநீ ரோடை கேணி யோர்மர நுதற்பட் டப்பேர்
கோடைமேல் காற்று வேனில் சதபுட்பை யொடுவெண் காந்தள்
சூடையா னைப்பு ரோசை மயிற்சூட்டுக் குடுமி சொல்ப
வாடையே சிரேணி வீதி வாசமும் வடகாற் றும்பேர்.

ஓடை—நீரோடை, கேணி, ஓர் மரம், நெற்றிப்பட்டம். [1: அக. 2-4: பிங். x, 217.]

கோடை—மேல்காற்று, வேனில், சதபுட்பை, வெண்காந்தள். [1, 2, 4: பிங். x, 419. 3:]

சூடை—யானைப் புரோசை, மயிற் சூட்டு, குடுமி. [1: வ-ஞுஷா—வெ. 111, 167. 2. வ-ஞுஶா—க. கொ. II, v, 31. 3: ஶிவோ வ-ஞுஶா—க. கொ. II, vi, 97.]

வாடை — சிரேணி, வீதி, வாசம், வடகாற்று. [1, 3: அக. 2: சூடா. xi, ட, 11. 4: பிங். x, 1019.]

255. மாடகமைந் குன்றியெடைப் பொன்யாழின் முறுக்காணி
தாடிமமே லந்தாது மாதளையோ டதன்கனியாம்
காடுவனந் திரள்செறிவு பரணிநா ளோர்விகுதி
பேடுசிற்றூர் மதனன்கூத் தலிபறவைப் பெண்ணூற்பேர்.

மாடகம்—ஐந்து குன்றியெடைப்பொன், யாழின் முறுக்காணி. [1: ஊஷகஃ—ஸ. அக. 2: திவா. vii, 139.]

தாடிமம்—ஏலம், தாதுமாதளை, தாதுமாதுளங்கனி. [1, 2: ஦ா஡ிஊ: கஶெகூஜெயா:—க. ஸ. iii, 458. 3: ஦ா஡ிஊ—ஸ. அக.]

காடு—வனம், திரள், செறிவு, பரணிநட்சத்திரம், ஓர் விகுதி. [1: திவா. iv, 86. 2, 3: அக. 4: திவா. i, 78. 5: தொழிற் பெயர்விகுதி—நன். 140, உரை.]

பேடு—சிற்றூர், மன்மதன் கூத்து, அலி, பறவைப்பெண். [1-3: பிங். x, 857. 4: அக.]

256. கேடங் கபங்குற் சிதம்வேட்டம் பனுட்டுக் கிரிசூ ழூர்கயிறும்
பாடங் கடுமை யுடம்பாடு மிகுதி படித்தல் தெருவைம்பேர்
பேடம் பெரிய கூடைகிடாய் பிரப்பம் பெட்டி முதலியவாம்
ஆடம் பரம்பல் லியமுழக்கம் கரிகற் சிதமா வேசமுமே.

கேடம்—கபம், குற்சிதம், வேட்டம், பனுட்டு, மலைசூழ்ந்த ஊர், கயிறு. [1-3, 5: வெடிः ஸ்ராநாமெஷெ கமெடயமெ, ... ஜாமவெ—ஊ. ஸ. ii, 85. 4: 5: திவா. v, 95. 'கேடகம்'. 6:]

பாடம்—கடுமை, உடம்பாடு, மிகுதி, படித்தல், தெரு. [1, 2: வாஸ ஸ்ரேஷ்ட ஜூஷெ வீவநிணஸ்து—நா. ர. ii, 116. 3: வாஸ ஹுமஷ் தீஷயோः—ஊ. ஸ. ii, 128. 4: வாஃ—ஸ. அக. 5: பிங். iv, 193.]

பேடம் — பெரிய கூடை, கிடாய், பிரப்பம் பெட்டி முதலியன. [1, 3: வெடிः—ஸ. அக. 2: ஹெஷः—ஸ. அக.]

ஆடம்பரம்—பல்லிய முழக்கம், யானை பிளிறொலி, ஆவேசம். [1-3: தூய்யாஷ்ஷ ஸம்ரமெ ஹஸ்தி ஹ்ஷிதெ தஜ்ரு நிவ்வெ—ஊ. ஸ. iv, 240.]

257. போட களம்நெட் டிக்கோரை யோர்மீ ஞணற் புதலென்ப
கூட லியலல் மதுரைதிர ளுதல்கூ டுதல்சே ருதலும்பேர்
பாடல் படித்தல் கவிசெய்தல் பாடை திரிசொல் பிணக்கட்டில்
சேட னநந்தன் பலதேவன் றோழ னேவல் செய்வோனே.

போடகளம் — நெட்டிக் கோரை, ஓர்மீன், நாணற்புதல். [1-3: வொடமொ நமெ காஸெ ஷஷெ—ஊ. ஸ. iv, 292.]

கூடல்—இயலல், மதுரை, திரளுதல், கூடுதல், சேருதல். [1, 3: அக. 2: திவா. v, 110. 4: சூடா. viii, 9. 5: சூடா. ix, 63.]

பாடல்—படித்தல், கவிசெய்தல். [1, 2: அக.]

பாடை—திரிசொல், பிணக்கட்டில். [1: ஹாஷா-ஸம்ஸ்கிருதத்திற் றிரிந்த சொல், பாகதச்சொல். 2: திவா. vii, 256.]

சேடன்—அனந்தன், பலதேவன், தோழன், ஏவல்செய்வோன். [1, 2: ஸெஷொநந்தெ...வீரிணி—ஊ. ஸ. ii, 560. 3: பிங். x, 549. 4: திவா. ii, 65.]

258. சாடி தாழி துகில்குறளை தாடை கோரப் பல்விச்சை
நாடி புண்கைத் தாதுநரம் பறுகம் புன்ஞ ழிகைநாளம்
மாடி சேலைத் தலைப்பெளிமை யிலையி னரம்போ டிறைவாரம்
மோடி வடுகன் றாய்பிணக்காம் மோடு பெருமை வயிறுயர்ச்சி.

சாடி—தாழி, துகில், குறளை. [1-3: பிங். x, 461.]

தாடை—கோரப்பல், இச்சை. [1, 2: ஊஷா ஊஂஷ்ட்ராஹிஜாஷயோ: —சு. வு. ii, 127.]

நாடி—புண், கைத்தாது, நரம்பு, அறுகம்புல், நாழிகை, நாளம். [1, 3-6: நாடீ நாடீவ்ரணே நாலே நேத்ராவுஷதி நலிகா — நா. ர. ii, 101. 2: நாடீ—ஸ. அக.]

மாடி—சேலைத்தலைப்பு, எளிமை, இலையின் நரம்பு, இறைவாரம். [1: மாடி—ஸ. அக. 2, 3: மாடிர்தைந்யம் பத்ரஸிராஸ்—சு. வு. ii, 128.]

மோடி—வடுகன்தாய், பிணக்கு. [1: சூடா. i, 33. 2: நா. தீ. நி. 649.]

மோடு—பெருமை, வயிறு, உயர்ச்சி. [1-3: பிங். x, 971.]

259. பாடு செயல்கே டிடம்வருத்தம் பெருமை படுத லொலிமடிவாரம்
பீடு பெருமை பெருமிதப்பேர் பேடை பேழை பெண்பறவை
சேடை யாசி சொலித்தரும்வா லரிசி திருமா லியதாநம்
பீடை கருணை முடிமாலை விரகஞ் சரள மரம்பீழை.

பாடு—செயல்[1], கேடு[2], இடம்[3], வருத்தம்[4], பெருமை[5], படுதல்[6], ஒலி[7], சாவு[8]. [1, 4: அக. 2: பிங். x, 780. 3: சூடா. xi, ட, 9. 5-7: திவா. xi, 166. 8: வழக்.]

பீடு—பெருமை, பெருமிதம். [1: திவா. viii, 20. 2: திருக்குறள், 59, உரை.]

பேடை—பேழை, பெண்பறவை. [1: பேடா— ஸ. அக. 2: திவா. iii, 191.]

சேடை—ஆசி சொல்லித்தரும் வெள்ளையரிசி, திருமாலியதானம். [1: வழக். 'சேஷையிடுதல்' விவாககாலங்களில் நடைபெறும். 2: ஶேஷா நிர்மால்யதாநே—சு. வு. ii, 561.]

பீடை — கிருபை, முடிமாலை, விரகம், சரளமரம், பீழை. [1-5: பீடார்த்திரூநார்த்தம்ஸக்ருதாஸு ஸமஜக்ருதௌ — அ. ஸ. ii, 122. இவற்றில் ஆர்த்தி என்பதை விரகம் குறிப்பதாகிறது. ஆர்த்தி என்பது துன்பம், தௌர்ப்பாக்கிய மென்னும் பொருள்களையுடையது. விரகத்தின் காரியமாதல் கூடும். விரகம் பிரிவு.]

260. *கூடமிந்த்ர சாலாதி கபடம்பொய் மறைவு*
கொற்சமட்டி யசைவில்லா ததுமேழி மாடக்
கூடமலை யுச்சிபுர வாயில்சூ னியம்நெற்
குவைகுவியல் புட்கண்ணி சூழ்வதுபா வமுமாம்
கோடமிடைச் சேரிமுகின் முழக்கமொலி வட்டங்
குட்டநோய் வெண்கலம்பே ரொலியோர்கான் முடப்பேர்
மாடமா ளிகையுழுந்தைங் குன்றியெடை யுளபொன்
மணிசரும தோடமிரு குன்றியெடை வெள்ளி.

கூடம்—இந்திரசால முதலியன[1], கபடம்[2], பொய்[3], மறைவு[4], கொற்சமட்டி[5], அசைவில்லாதது[6], மேழி[7], மாடக்கூடம்[8], மலையுச்சி[9], நகர்வாயில்[10], சூனியம்[11], நெற்குவை[12], குவியல்[13], பறவைவலை[14], சூழ்வது[15], பாவம்[16]. [1-3, 5-7, 9-11, 13, 14: கூடம் பூர்த்வாரயந்த்ரயோ:; மாயாநிஶ்சலயந்த்ரேஷு ஸீராங்கேऽந்ருதகைதவயோ:, ஶ்ருங்கேऽயோகநே ராஶௌ — அ. ஸ. ii, 82, 83. 4, 15: கூடம் ரஹ:ஸம்வ்ருதயோ: — அ. ஸ. ii, 127. 8: வழக். 12: அக. 16: கூடோऽஸ்த்ரீ ..., ... பாபே ச — நா. ர. ii, 84.]

கோடம்—இடைச்சேரி[1], மேகமுழக்கம்[2], ஒலி[3], வட்டம்[4], குட்டநோய்[5], வெண்கலம்[6], பேரொலி[7], ஓர்கால் முடம்[8]. [1-3: கோபவஸதௌ ஸ்வநே கோஷோ கோஷோரவோ நிஸ்வநே — ஹா. கோ. 580. 4: கோட:—ஸ. அக. 5: கோஶ: குஷ்டம் ச ஶ்லேஷ்மவி—வை. 183, 248. 6: கோஷ: காம்ஸ்யே—அ. ஸ. ii, 548. 7: கோஷ:—ஸ. அக. 8: கோண:—ஸ. அக.]

மாடம் — மாளிகை, உழுந்து, ஐந்து குன்றியெடைப் பொன், மணி, சருமதோடம், இரண்டு குன்றியெடை வெள்ளி. [1: வழக். 2, 3, 6: ஸ்யாத் மாஷவாக், நாலீகம் மாஷோ வ்ருஷ்யஸம்ஜ்ஞயா ஸ்வர்ணமானே பஞ்சகுஞ்ஜாப்ரமாணேऽபி ச தோலகே, தத்ஸம்ஜ்ஞா தஸ்ய ஸ்யாத் மாஷ: ராஜதே; காஞ்சநஸ்ய ஹே—நா. ஸ. i, 127. 4: பிங். x, 921. 5: மாஷோ ... த்வக்தோஷதோஷயோ: — வை. ஷ, 21.]

261\. பாடகங்காற் கடகநட்டம் கூலிசதுக் கிட்கோர்
பறைகரைசூ தாதிபா தகங்கிராமப் பாதி
பாடலம்வெண் சிவப்புக்குங் குமமிடைக்கார்ச் செந்நெல்
பாதிரைசே ரன்குதிரை பாதிரைப்பூக் குதிரை
ஆடல்வென்றி விளையாடல் கூத்தாடல் புணர்தல்
அசைதல்செயல் சொல்லுதனீ ராடலா ளுதலாம்
வாடவம்பெண் பரித்திரள்வா டவக்கனல்பா தாளம்
வாடிசுற்று வேலிமனை கட்டுமிடங் கொல்லை.

பாடகம்—காற்கடகம்[1], நட்டம்[2], கூலி[3], சதுக்கிட்கு[4], ஓர்பறை[5], கரை[6], சூதாதி பாதகம்[7], கிராமப்பாதி[8]. [1: பாதகடகம் என்பதன் மரூஉ. பாடக: ... கடகாந்தர ... — வை. க, 116. 2, 4-8: பாடகோ நாயவஸி ந்ருத்யேக்ஷேபேஸ்ஸுக்ஷாதிவாதகே, பாதுஹஹேதே க்ராமைகதேசே த்ருக்ஷ்வஹாரவதபேஸ்வபி ச—அ. ஸ. iii, 57. சதுக்கிட்கு ஓர் நீட்டலளவை: நான்குமுழம். 3: அக.]

பாடலம்—வெண்சிவப்பு[1], குங்குமம்[2], இடைக்கார்ச் செந்நெல்[3], பாதிரி[4], சேரன்குதிரை[5], பாதிரிப்பூ[6], குதிரை[7]. [1, 3, 4, 6: ஸுமஞ்ஜரீ-ஹேள பாடலோ நா பாடலாம் ...; ஸ்ரீவ்ருந்த பாடலீவர்த்தே ஸ்வ-தாம்ரக்த த்வயம் த்ரிஷு — நா. ர. iii, 413, 414. 2: பாடலம்: — ஸ. அக. 5: பிங். viii, 142.]

ஆடல்—வெற்றி[1], விளையாடல்[2], கூத்தாடல்[3], புணர்தல்[4], அசைதல்[5], செய்தல்[6], சொல்லுதல்[7], நீராடல்[8], ஆளுதல்[9]. [1, 3, 7: பிங். x, 96. 2, 5, 9: அக. 4: சூடா. xi, ட, 19. 6: பிங். vii, 533. 8: பிங். vii, 234.]

வாடவம் — பெண்பரித்திரள், வடவைத்தீ, பாதாளம். [1-3: வாடவம் ... வடவேளவே ரஸாதலே; வாடவோ ... ஔர்வ ச—அ. ஸ. iii, 705, 706.]

வாடி — சுற்றுவேலி, மனைகட்டுமிடம், கொல்லை. [1: வாடீ — ஸ. அக. 2, 3: வாடீ வாஸ்தேள ஹ்ருஹோத்யானே ... —அ. ஸ. ii, 96.]

262\. கோடியிடம் புதுக்கூறை புதிதோர்பே ரெண்விற்
குதைநுனிபெண் பரியிருபான் மணித்தொகைமேம் பாடாம்
சேடியடி யாள்பாங்கி விஞ்சையரூர் சிரேணி
சேடுநன்மை யழகிளமை திரட்சிபெரு மைப்பேர்
கோடுசங்கூ துங்கொம்பு கிறும்வரை மிருகக்
கொம்புமரச் சினைவரம்பு கொடுமுடிநீர்க் கரையாம்
சாடுவிர தியர்பீடம் பண்டிதன்மாப் படுக்கை
சாதுரியம் புகழ்ச்சிச்சொல் சகடுபெருங் கூடை.

கோடி—இடம்[1], புதுவஸ்திரம்[2], புதிது[3], ஓர் பேரெண்[4], விற்குதை[5], நுனி[6], பெண்பரி[7], இருப்பது[8], மணித்தொகை[9], மேம்பாடு[10]. [1: 2, 8: அக. 3: சூடா. viii, 45. 4, 5, 10: கொடி: ஸ்த்ரீ யஙாஷொாகெரு ... ஸஜ்ஞாரெஹஸ்ரகஷ்யொ: — ஜெ. ட, 10. 6: கொடி: — ஸ. அக. 7: வொடிகா—ஸ. அக. 9: வழக்.]

சேடி—அடியாள், பாங்கி, வித்தியாதரரூர், சிரேணி. [1: வெடீ—ஸ. அக. 2, 3: பிங். x, 550. 4: சூடா. v, 48.]

சேடு—நன்மை, அழகு, இளமை, திரட்சி, பெருமை. [1, 2, 4, 5: பிங். x, 551. 3: திவா. viii, 203.]

கோடு—சங்கு[1], ஊதுங்கொம்பு[2], சிறும்வரை[3], மிருகக்கொம்பு[4], மரக்கிளை[5], வரம்பு[6], மலையுச்சி[7], நீர்க்கரை[8]. [1, 2, 4, 5, 8: திவா. xi, 104. 3: வழக். 6, 7: பிங். x, 418.]

சாடு—விரதியர்பீடம்[1], பண்டிதன்[2], விலங்கின் படுக்கை[3], சாதுரியம்[4], புகழ்ச்சிச்சொல்[5], சகடம்[6], பெருங்கூடை[7]. [1: வடு: ... வ்ரதிநாஸநெ—ஜெ. ட, 14. வாடு என்பதற்கு இப்பொருள் ஸ. கோசங்களிலாயினும் அக. யிலாயினும் காணப்படவில்லை. 2: சூடா. ii, 8. 3: 4: வாடு:—ஸ. அக. 5: வடுஷ்வாடுஷ்ரூ ராஜாதிஷ்தெள — வெ. 215, 45. 6: சூடா. vii, 46. 7: அக.]

263. பேடக மரப்பெட்டி திரள்வேர்வைப் பருவாம்
தோடமிராத் திரிகுறைவு குணமலது பாவம்
வேடங்கா தணியோடு வேற்றுருக்கொள் கோலம்
பாடலிவெண் பாதிரைகள் ளுப்பேய்ப்பா திரையே.

பேடகம்—மரப்பெட்டி, திரள், வேர்வைப்பரு. [1, 2: கய வெடகஃ, ஜெஷ்டிஷாயாம் ஸஜ்டிஹெ வ—க. ஸ. iii, 66. 3:]

தோடம் — இராத்திரி, குறைவு, குணமலது, பாபம். [1, 3: ஷொஷா ஹதெணதரெ ராத்ரெள — ஜ. கொ. 904. 2: அக. 4: ஷொஷ: ... வாபெ—ஜெ. ஷ, 15.]

வேடம்—காதணி, வேற்றுருக் கொள்ளுங் கோலம். [1: அக. 2: வெஷ:—ஸ. அக.]

பாடலி—வெண்பாதிரி, கள், பேய்ப்பாதிரி. [1: 2: சூடா. vi, 29. 3:]

264. ஆடகி துவரை கிருட்டிணப் பிரகம்
கோடல்வெண் காந்தள் கொள்ளுதல் கோணல்
மூட னறிவிலான் மூர்ச்சிதன் மூர்க்கன்
கோடிர மிந்திர கோபங் கிரியே.

ஆடகி—துவரை, கறுப்பு அப்பிரகம். [1, 2: ஆடகீ துவரீ காஞ்ஷீ-
ஸௌராஷ்ட்ரா—வை. 42, 33.]

கோடல் — வெண்காந்தள், கொள்ளுதல், கோணல். [1: சூடா.
v, 24. 2: அக. 3: உரி. நி. viii, 15.]

மூடன் — அறிவிலான், மூர்ச்சிதன், மூர்க்கன். [1-3: மூடஃ —
ஸ. அக.]

கோடிரம் — இந்திரகோபம், கிரி. [1, 2: கோடிர: பர்வதே
நகுலே ... கோபகஸூர்யயோ:—மே. ர, 144.]

265. கோடிகங் குண்டிகை பூந்தட்டுக் கூறைப்பேர்
ஈடிகை சித்திரிக் குங்கோ லியானைக்கண்
தூடிகை கட்பிளை சித்திர மெழுதுகோல்
கூடையோர் கொள்கலங் கூத்தின் விகற்பமே.

கோடிகம்—குண்டிகை, பூந்தட்டு, கூறை. [1: அக. 2: திவா. vii,
190. 3: திவா. vii, 274.]

ஈடிகை—சித்திரிக்குங் கோல், யானைக்கண். [1, 2: ஈஷிகா —
ஸ. அக.]

தூடிகை — கட்பிளை, சித்திரமெழுதுகோல். [1, 2: தூலிகா
தந்திகாயாஞ்ச சித்ரோபகரணே ச —மே. க, 105.]

கூடை—ஓர் கொள்கலம், கூத்து விகற்பம். [1: திவா. vii, 196. 2:
அக.]

266. நீட மிடம்புட் கூடென்ப
வாடல் மெலிதல் சோர்தற்பேர்
சூடு சுடுதல் நெற்போராம்
மூடு மரத்து ராடென்னும்.

நீடம்—இடம், பறவைக்கூடு. [1, 2: நீடம் ஸ்தானே குலாயே—
அ. ஸ. ii, 120.]

வாடல்—மெலிதல், சோர்தல். [1, 2: அக.]

சூடு—சுடுதல், நெற்போர். [1, 2: அக.]

மூடு — மரவேர், பெண் ஆடு. [1: நா. தீ. நி. 364. 2: திவா. iii, 88.]

267. வேட்டக மகுடங் காதுப் பணிதலைப் பாகை சுற்றல்
ஈட்டமே கூட்டந் தேட்ட மேட்டையே தளர்ச்சி யாசை
ஓட்டமே லுதடோ டற்பே ரோட்டலுய்த் திடல்து ரத்தல்
கூட்டமே திரள்பு ணர்ச்சி கூட்டலே திரட்டல் சேர்த்தல்.

வேட்டகம்—மகுடம், காது, பணி, தலைப்பாகை, சுற்றல். [1, 2, 4, 5: வேஷ்டநம் உஷ்ணீஷே கர்ணஶஷ்குல்யாம் வ்ருதிவேஷ்டயோர்த்வயோ: — ச. வ. iii, 413. கர்ணஶஷ்குலீ என்பது புறக்காது. வேட்டனம்—காது: அக. 3: பணி இங்குக் காதிலணியும் ஆபரணவகைபோலும். இப்பொருள் கோசங்களிலும் அக. யிலும் காணப்படவில்லை.]

ஈட்டம்—கூட்டம், தேட்டம். [1: பிங். vii, 477. 2: அக.]

ஏட்டை—தளர்ச்சி, ஆசை. [1: திவா. viii, 129. 2: பிங். vii, 141.]

ஓட்டம்—மேலுதடு, ஓடல். [1: ஓஷ்ட: — வெ. 180, 174. பிங். v, 311. 2: அக.]

ஓட்டல்—உய்த்திடல், துரத்தல், [1, 2: அக.]

கூட்டம்—திரள், புணர்ச்சி. [1: பிங். x, 386. 2: சூடா. ix, 17.]

கூட்டல்—திரட்டல், சேர்த்தல். [1, 2: அக.]

268. நாட்டம்வாள் குறிப்புக் கண்ணும் நாட்டையோ ரிராக மோர்பண்
வேட்டமே பிசின்வேட் டைப்பேர் வேட்டுவன் மகநாள் வேடன்
ஊட்டலூட் டுதல ருத்த லூட்டியே மிடறுண் டிப்பேர்
கேட்டல்கேட் டிடல்வி னுவல் கேட்டைமூ தேவி யோர்நாள்.

நாட்டம்—வாள், நோக்கம், கண். [1,3: பிங். x, 689. 2: அக.]

நாட்டை—ஓர் இராகம், ஓர் பண். [1, 2: அக.]

வேட்டம்—பிசின், வேட்டை. [1, 2: அக.]

வேட்டுவன் — மக நட்சத்திரம், வேடன். [1: திவா. i, 86. 2: பிங். x, 1073.]

ஊட்டல்—ஊட்டுதல், அருத்தல். [1, 2: அக.]

ஊட்டி—மிடறு, உண்டி. [1, 2: அக.]

கேட்டல்—செவிகொடுத்தல், வினவல். [1, 2: அக.]

கேட்டை — மூதேவி, ஓர் நட்சத்திரம். [1, 2: சூடா. xi, ம, 11. ஜ்யேஷ்டா என்பதன் சிதைவு.]

269. பூட்டல்பூட் டிடல்நா ணேற்றல் கொளுவுதல் பூணச் செய்தல்
வேட்டலா சைப்பெ ருக்கம் வேள்விசெய் திடல்வி வாகம்
பாட்டிபெண் ணரிபெண் ணாய்பெண் பன்றிமூ தாயு மாகும்
நாட்டிய நிருத்த வாத்ய கீதமும் நடன மும்பேர்.

பூட்டல் — பூட்டிடல், நாணேற்றல், கொளுவுதல், பூணச்செய் தல். [1-4: அக.]

வேட்டல் — ஆசைப்பெருக்கம், வேள்வி செய்திடல், விவாகம். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 4.]

பாட்டி—பெண்நரி, பெண்நாய், பெண்பன்றி, மூதாய். [1: திவா. iii, 92. 2, 3: பிங். viii, 263. 4: அக. நி. 166.]

நாட்டியம்—நிருத்தவாத்திய கீதம், நடனம். [1: 𑌤𑍌𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. I, vii, 10. 2: 𑌤𑌾-𑌣𑍍𑌡𑌵𑌂 𑌨𑌟𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇—𑌅. 𑌕𑍋. I, vii, 10.]

270. பூட்கை மேற்கோள் கைம்மாவாம் பூட்சி யுடல்பூண் பனவுரிமை
ஆட்சி யுரிமை யாளுகைப்பேர் காட்சி யறிவு காண்பனவாம்
மாட்சி மாண்பு நனிநிறைவு பாட்பங் கண்ணீர் வெம்மையெனும்
ஞாட்புப் பாரங் கூட்டம்போர் சேனை வலியையம் பேர்நாட்டும்.

பூட்கை—மேற்கோள், யானை. [1, 2: பிங். x, 848.]

பூட்சி—உடல், பூண்பன, உரிமை. [1: திவா. ii, 165. 2, 3: அக.]

ஆட்சி—உரிமை, ஆளுகை. [1: திவா. viii, 209. 2: அக.]

காட்சி—அறிவு, காண்பன. [1: திவா. viii, 84. 2: அக.]

மாட்சி—மாண்பு, பெருமை, நிறைவு. [1: அக. 2: சூடா. viii, 10. 3: திவா. viii, 101. 'நிறைவு மாட்சியின் பெயர்களுள் ஒன்று.']

பாட்பம்—கண்ணீர், வெம்மை. [1, 2: ബാഷ്പ ഉഷ്മാക്ഷിജലയോഃ —ശ. ര. ii, 293.]

ஞாட்பு—பாரம், கூட்டம், போர், சேனை, வலி. [1, 3: பிங். x, 561. 2: சூடா. xi, க, 17. 4: அ. வி. நி. 160. 5: அக.]

271. சேட்ட மூப்புக் கொண்டாடப் பட்ட தானித் திங்களுமாம்
ஆட்ட லசைத்தல் குளிப்பித்த லரைத்த லாடச் செய்தற்பேர்
பூட்டு வீகம் விண்ணாணி பூட்டை செக்குக் காராம்பி
கோட்டு முகமாக் கரிபன்றி கோட்டை புரிசை நெற்குதிரே.

சேட்டம் — மூப்பு, கொண்டாடப்பட்டது, ஆனிமாசம். [1-3: ജ്യേഷ്ഠഃ ശ്രേഷ്ഠേऽതിവൃദ്ധേ ച ത്രിഷു മാസാന്തരേ പുമാൻ — മേ. ഠ, 5.]

ஆட்டல் — அசைத்தல், குளிப்பித்தல், அரைத்தல், ஆடச்செய்தல். [1, 2: அக. 3: வழக். 4: ஆடல் என்பதன் பிறவினை.]

பூட்டு — வீகம், வில்நாண். [1, 2: அக. 1: தெலுங்கில் ഖീഗമു என வழங்கும்.]

பூட்டை—செக்கு, காராம்பி. [1: அக. 2: சூடா. vii, 58.]

கோட்டுமுகமா—யானை, பன்றி. [1: திவா. iii, 4. 'கோட்டுமா.' 2: அக. 'கோட்டுமா.']

கோட்டை—மதில், நெற்குதிர். [1: நா. தீ. நி. 500. 2: இருபத்தொரு மரக்கால் அளவாகிய ஒரு கோட்டை தானியங்கொள்ளுங் குதிராதல்கூடும். 'விரைக்கோட்டையிற் பெருச்சாளி புகுந்ததுபோல' என்னும் பழமொழியையும் நோக்குக.]

272. திட்டலெழு துதல்மினுக்கல் கூர்ப்பிடல்சித் திரித்தல்
சேட்டன்மூப் பினனதிசி லாக்கியன்மூத் தோன்பேர்
தோட்டியங் குசமமுகு கதவுவா யினுமாம்
சூட்டுநுத லணிநுதலின் மாலைபுட்சூட் டென்ப
காட்டைமேம் பாடெல்லை யிடம்பதினெண் ணிமிடக்
காலமர மஞ்சள்சட்டு வங்திசையேழ் பெயராம்
சேட்டைகைகா லசைத்தல்தொழில் முன்னுதித்தாள் பல்லி
சீர்கேடி நடுவிரல்மூப் பினள்கேட்டை நாளே.

தீட்டல்—எழுதுதல், மினுக்கல், கூராக்கல், சித்திரித்தல். [1: பிங். vii, 366. 2: பிங். vii, 384. 3, 4: அக.]

சேட்டன் — மூப்பினன், அதிசிலாக்கியன், மூத்தோன். [1-3: ஜ்யேஷ்ட ...; ஸ்யம் வ்ருத்த ஸ்ரேஷ்ட ப்ரஜ்யேஷ்டா ப்ரஸஸ்ய: — நா. ம. ii, 94, 95.]

தோட்டி—அங்குசம், அழகு, கதவு, வாயில். [1, 3: பிங். x, 663. 2: திவா. vii, 59. 4: திவா. v, 198.]

சூட்டு—நுதலணி, நுதலின் மாலை, பறவைச்சூட்டு. [1: சூடா. vii, 30. 2: திவா. iv, 256. 3: அக.]

காட்டை—மேம்பாடு[1], எல்லை[2], இடம்[3], பதினெட்டு நிமிடகாலம்[4], மரமஞ்சள்[5], சட்டுவம்[6], திசை[7]. [1, 3-5, 7: காஷ்டா த்ரு ப்ரகர்ஷ ஸ்தாந தாருஹரித்ராயாம் காலமானப்ரதிஷ்டயோ: — ஸ. ல. ii, 102. 2: காஷ்டா—ஸ. அக. 6: காஷ்டா தர்வ்யாம்—நா. ம. ii, 96.]

சேட்டை—கைகால் அசைத்தல்[1], தொழில்[2], முன்பிறந்தாள்[3], பல்லி[4], மூதேவி[5], நடுவிரல்[6], மூப்பினள்[7], கேட்டை நட்சத்திரம்[8]. [1, 2: சேஷ்டா—ஸ. அக. 3, 5: அலக்ஷ்மீ: அக்ரஜா ஜ்யேஷ்டா—வை. 221, 29. 4, 8: ஜ்யேஷ்டா ... நக்ஷத்ர க்ருஹகோதிகா — நா. ம. ii, 94. 6: ஜ்யேஷ்டா த்ரு மத்யமா—வை. 179, 148. 7: ஜ்யேஷ்டா—ஸ. அக.]

273\. கோட்டமுள் வீடுள் வயிறு குதிர்மனக்
கோட்டம் வளைவோர் மருந்துகோ ணம்பசுக்
கோட்டமூர் நாடு குராமரந் தேவ
கோட்டந் துருக்கங் கூட்டமீ ரேழ்பேர்.

கோட்டம் — உள்வீடு[1], உள்வயிறு[2], குதிர்[3], மனக்கோட்டம்[4], வளைவு[5], ஓர் மருந்து[6], கோணம்[7], பசுக்கொட்டில்[8], ஊர்[9], நாடு[10], குராமரம்[11], தேவகோட்டம்[12], அரண்[13], கூட்டம்[14]. [1-3: கொஷ்டா ... கோஷ்டோ குஸூலோதர ... — ஸ. ல. ii, 103. 4-6, 9-12: பிங். x, 420. 7: அக. நி. 86. 8: கோஷ்டம் கோஸ்தாநகே—ஸ. ல. ii, 104. 13: கொட்டு—ஸ. அக. 14: அக.]

274\. மாட்டல் சொருகுதல் பொருத்தல் மாட்டுதல்
கோட்டிசல் லாபஞ் சவைகோட் டாலையாம்
தாட்டிய மடிக்கத் தக்கது தைரியம்
வீட்டுமன் றேவ விரத னுருத்திரன்.

மாட்டல்—சொருகுதல், பொருத்துதல், மாட்டுதல். [1, 3: வழக். 2: நா. தீ. நி. 728.]

கோட்டி—சல்லாபம், சபை, துன்பம். [1: 2: கோஷ்டீ ஸம்லாபே பரிஷத்யபி—ஶ. ஸ. ii, 104. 3: அக.]

தாட்டியம்—அடிக்கத்தக்கது, தைரியம். [1: தாட்யம்—ஸ. அக. 2: தார்ஷ்ட்யம்—ஸ. அக.]

வீட்டுமன்—தேவவிரதன், உருத்திரன். [1, 2: பீஷ்மோ காங்கேய-ருத்ரயோ:—ஶ. ஸ. ii, 323.]

ணகர வெதுகை

275. இணக்கஞ்சம் மதம்பொ ருத்தந் தணத்தலே பிரித லேகல்[ணும்
கணக்கனெண் ணறிவோன் சாமன் கணக்கென்ப வெழுத்து மெண்
புணர்ச்சிமை துனம்பொ ருத்தல் புணர்ப்புட லிசைப்பு பாயம்
உணர்த்தல்போ தித்த லூட லொழித்தலோ டறிவித் தற்பேர்.

இணக்கம்—சம்மதம், பொருத்தம். [1, 2: அக.]

தணத்தல்—பிரிதல், ஏகல். [1: அக. 2: திவா. ix, 38.]

கணக்கன்—எண் அறிவோன், புதன். [1: அக. 2: திவா. i, 58.]

கணக்கு—எழுத்து, எண். [1: சூடா. ix, 12. 2: சூடா. x, 31.]

புணர்ச்சி—மைதுனம், பொருத்தல். [1, 2: பிங். x, 822.]

புணர்ப்பு—உடல், இசைப்பு, உபாயம். [1: சூடா. ii, 85. 2, 3: அக.]

உணர்த்தல்—போதித்தல், ஊடலொழித்தல், அறிவித்தல். [1, 3: அக. 2: சூடா. ix, 18.]

276. அணங்குதெய் வந்தெய் வப்பெண் ணங்கழ கந்த ரத்தோ
டணங்காட்டுக் கொலைவ ருத்த மாசைநோ யெனவொன் பான்பேர்
துணங்கற லிருள்வி ழாவாம் நுணங்கென்ப குழைவு நுண்மை
குணுங்கர்தோற் கருவி யாளர் பிசாசர்சண் டாளர் கூறும்.

அணங்கு—தெய்வம்[1], தெய்வப்பெண்[2], பெண்[3], அழகு[4], வெறியாட்டு[5], கொலை[6], வருத்தம்[7], ஆசை[8], நோய்[9]. [1, 6, 7, 9: திவா. xi, 236. 2: அக. நி. 14. 3: சூடா. xi, ண, 12. 4. பிங். x, 19. 5, 8: அ. வி. நி. 222.]

துணங்கறல்—இருள், விழா. [1, 2: பிங். x, 621.]

நுணங்கு — குழைவு, நுண்மை. [1: அக. 2: சூடா. xi, ற, 13.]

குணுங்கர்—தோற் கருவியாளர், பிசாசர், சண்டாளர். [1, 3: பிங். x, 358. 2: அக.]

277. இணர்பூங்கொத் தலர்பூந் தாதாம் துணருமிம் முப்பே ரேற்கும்
உணராமை மயக்க மூடம் உணவென்ப வுண்டி சோறும்
பணவைபேய் கழுகட் டாலை பணிதலே வணங்கல் தாழ்தல்
கணிவேங்கை மரம்வ யற்பேர் கணிசம்நெற் கதிர்ம திப்பாம்.

இணர்—பூங்கொத்து, பூ, பூந்தாது. [1: திவா. iv, 249. 2: சூடா. iv, 48. 3: பிங். ix, 160.]

துணர்—பூங்கொத்து, பூ, பூந்தாது. [1: திவா. iv, 249. 2: பிங். ix, 159. 3: பிங். ix, 160.]

உணராமை—மயக்கம், மூடம். [1: பிங். vii, 128. 2: அக.]

உணவு—உண்டி, சோறு. [1: அக. 2: பிங். vi, 1.]

பணவை—பேய், கழுகு, பரண். [1: சூடா. xi, ண, 21. 2, 3: பிங். x, 733.]

பணிதல்—வணங்கல், தாழ்தல். [1, 2: அக.]

கணி—வேங்கைமரம், வயல். [1, 2: பிங். x, 248.]

கணிசம் — நெற்கதிர், மதிப்பு. [1: கணிஶம் ஸஸ்யமஞ்ஜரீ — அ. கோ. II, ix, 21. 2: அக.]

278. பிணிதுன்பம் நோய்கட் டென்ப பிணிமுக மயில்புள் ளன்னம்
மணிமாலை மகளிர் தம்மோர் பற்குறி வடுமுத் தாரம்
குணில்கவண் பறைய டிக்குங் கோல்குறுந் தடியு மாகும்
அணுவுயிர் நுணுங்கோ டற்ப மணுகனே சமர்த்த னற்பன்.

பிணி—துன்பம், நோய், கட்டு. [1: திவா, viii, 174. 2: திவா. viii, 148. 3: அக. நி. 170.]

பிணிமுகம் — மயில், பறவை, அன்னம். [1, 2: பிங். x, 800. 3: அக. நி. 179.]

மணிமாலை—மகளிர்தம் ஓர் பற்குறிவடு, முத்தாரம். [1, 2: மணி-மாலா ஹாரே ஸ்த்ரீணாம் உபரதக்ஷதாவலி—அ. ஸ. iv, 296.]

குணில் — கவண், பறையடிக்குங் கோல், குறுந்தடி. [1-3: பிங். x, 357.]

அணு—உயிர், நுண்மை, அற்பம். [1: பிங். x, 21. 2: அணவ: ... ஸூக்ஷ்மே—ஜெ. ண, 2. 3: அணுமாத்ர ... த்ருஷ்ட்வா ஸ்வல்பம் —பா. ர. ii, 133.]

அணுகன்—சமர்த்தன், அற்பன். [1, 2: அணுகோ நிபுணே-ऽல்பே—அ. ஸ. iii, 1.]

279. புணரிகல் லோல முந்நீர் புணைமரக் கலந்தெப் பப்பேர்
அணவலெட் டுதல்சார் தற்பேர் அணைதலே யவிதல் சேர்தல்
துணிதுகிற் கிழிவு துண்டந் துணைவியே மனைவி தோழி
அணிதலே புனைதல் பூணல் கணையமம் பெழுப்ப டைப்பேர்.

புணரி—அலை, கடல். [1, 2: திவா. xi, 170.]

புணை—மரக்கலம், தெப்பம். [1: சூடா. vii, 51. 2: திவா. vii, 218.]

அணவல்—எட்டுதல், சார்தல். [1: பிங். vii, 76. 2: சூடா. xi, ந, 2.]

அணைதல்—அவிதல், சேர்தல். [1, 2: அக.]

துணி—துகிற்கிழிவு, துண்டு. [1: பிங். x, 622. 2: சூடா. xi, ண, 3.]

துணைவி—மனைவி, தோழி. [1: பிங். v, 194. 2: பிங். v, 208.]

அணிதல்—அலங்கரித்தல், பூணல். [1: பிங். vii, 196. 2: அக.]

கணையம்—அம்பு, தண்டாயுதம். [1, 2: அக.]

280. அணைபுனற் கரைவ ரம்பு செய்கரை மெத்தை யாகும்
துணைவன்கேள் வன்ச காயன் சோதரன் றோழ னென்ப
பணைமுர சரசு வேய்மாப் படுக்கைமந் துரைம ரத்தின்
பணைவயல் பெருமை மென்பால் பறைப்பொது பருமை யும்பேர்.

அணை—நீர்க்கரை, வரம்பு, செய்கரை, மெத்தை. [1, 2: அக. 3, 4: பிங். x, 22.]

துணைவன்—கணவன், சகாயன், சகோதரன், தோழன். [1, 4: திவா. ii, 156. 2, 3: அக.]

பணை—முரசு[1], அரசமரம்[2], மூங்கில்[3], விலங்கின் படுக்கை[4], குதிரைப்பந்தி[5], மரத்தின்பணை[6], வயல்[7], பெருமை[8], மருதநிலம்[9], பறைப்பொது[10], பருமை[11]. [1, 5-7, 11: திவா. xi, 154. 2, 3, 9: பிங். x, 736. 4: பிங். iv, 261. 8: சூடா. xi, ண, 5. 10: அக.]

281. குணபம் பிணம்பொல் லாகாற் றம் குணனே குணம்வீ மன்மடையன்
புணர்தல் கூடல் கலத்தற்பேர் துணிதல் தெளிதல் தொடங்கலு
மாம்
பிணவும் பிணாவும் புல்வாய்நாய் பன்றி யின்பெண் பெண்பொதுப்
பேர்
பணிதோற் கருவி யாபரணம் பாம்பு வார்த்தை பணித்தொழி
லாம்.

குணபம்—பிணம், பொல்லா நாற்றம். [1, 2: குணப: ஶவம்ருதி- மந்ஷி, ஶவே—அ. வ. iii, 436.]

குணன்—குணம், வீமன், மடையன். [1: எழுத்துப்போலி. 2, 3: மாணோ ... வஹுக ...; ... வீமெ—அ. வ. ii, 136, 137.]

புணர்தல்—கூடல், கலத்தல். [1: பிங். vii, 208. 2: பிங். vii, 213.]

துணிதல் — தெளிதல், தொடங்கல். [1: திவா. viii, 152. 2: திருக்குறள், 467, உரை.]

பிணவு—மான் நாய் பன்றி இவற்றின்பெண், பெண்பொது. [1, 2: அக.]

பிணா—மான் நாய் பன்றி இவற்றின் பெண், பெண்பொது. [1: திவா. iii, 84. 2: பிங். viii, 274.]

பணி — தோற்கருவி, ஆபரணம், பாம்பு, வார்த்தை, பணித் தொழில். [1-5: பிங். x, 734.]

282. இணையொப் புபயந் துணையென்ப இணைவு பிணைவு தொடுப் பிசைவு

கணைபா ணம்பூ ரந்திரளை சீர கந்திப் பலிச்செடியாம்
பிணைமான் புல்வாய் புலிகவரிப் பெண்ணோ டாசை தொடர்பென்ப
பிணைதல் பொருத்த லிணைதற்பேர் பிணையல் பிணைதல் பூமாலை.

இணை — ஒப்பு, இரண்டு, துணை. [1: திவா. viii, 262. 2: அக. 3: பிங். vii, 37.]

இணைவு—பிணைவு, தொடுப்பு, இசைவு. [1-3: வழக்.]

கணை—அம்பு, பூர நட்சத்திரம், திரளை, சீரகம், திப்பலிச்செடி. [1: திவா. vii, 8. 2: திவா. i, 87. 3: திவா. viii, 4. 4, 5: கணா ஜீரக- விவ்வெ்ா:—அ. வ. ii, 132.]

பிணை—மான் புல்வாய் புலி கவரி இவற்றின் பெண், ஆசை, தொடர்பு. [1: திவா. iii, 83. 2: திவா. viii, 88. 3: பிங். x, 801.]

பிணைதல்—பொருத்தல், இணைதல். [1: வழக். 2: அக.]

பிணையல்—பிணைதல், பூமாலை. [1: அக. 2: திவா. iv, 255.]

283. வணக்கல் வளைத்தல் பணிவித்தல் மணத்தல் விவாகஞ் செயல்கமழல்
குணக்கு வளைவு கிழக்கென்ப குணித்தல் மதித்த லெண்பெருக்கல்
பணித்தல் வணக்கல் சொல்லுதல்தாழ்த் திடல்கட் டளையாற்
பணியிடலாம்
இணைத்த லிசைத்தல் சேர்த்தற்பேர் பிணைத்த லிணைத்தல்
தொடுத்தலுமே.

வணக்கல்—வளைத்தல், பணிவித்தல். [1, 2: அக.]

மணத்தல்—விவாகஞ்செய்யல், கமழல். [1, 2: அக.]

குணக்கு—கோணல், கிழக்கு. [1: அக. 2: திவா. v, 7.]

குணித்தல்—மதித்தல், எண்பெருக்கல். [1, 2: அக.]

பணித்தல்—வணக்கல், சொல்லுதல், தாழ்த்தல், கட்டளையாற் பணியிடல். [1: பிறவினை. 2-4: அக.]

இணைத்தல்—இசைத்தல், சேர்த்தல். [1, 2: அக.]

பிணைத்தல்—இணைத்தல், தொடுத்தல். [1, 2: அக.]

284. குணங்கல் வளைத லுங்கற்பேர் பிணங்க லூடல் மாறுபடல்
நுணங்கல் முடங்க னுண்மையுறல் நுணுங்கோர் சிறுநெல் நுட்
பப்பேர்
வணங்கல் வளைதல் தெண்டனிடல் மணங்கல் யாணம் வாசமெனும்
துணங்கை யிருகை முடக்கிவிலா வொற்றி யாடல் விழாச்சொல்
லும்.

குணங்கல்—வளைதல், சோர்தல். [1, 2: அக.]

பிணங்கல்—ஊடல், மாறுபடல். [1, 2: அக.]

நுணங்கல்—முடங்கல், நுண்மையுறல். [1, 2: அக.]

நுணுங்கு—ஓர் சிறுநெல், நுட்பம். [1: வழக்.? 2: அக.]

வணங்கல்—வளைதல், தண்டனிடல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 19.]

மணம்—விவாகம், வாசம். [1, 2: சூடா. xi, ண, 21.]

துணங்கை—இருகை முடக்கி விலா வொற்றியாடல், விழா. [1: திவா. ix, 233. 2: திவா. xi, 130.]

285. கணமற்பந் திவலைநொறுங் கையிருவி நாடிக்
காலமவ சரம்பரதந் திரம்பிரம தாதிக்
கணம்வியா பாரவிக லத்துவங்கு ழாம்ரு [வோர்நோய்
கத்திரளோர் படைத்தொகையெண் முகூர்த்தம்விழா
குணமுறழ்ச்சி தோடமன்மை சந்திவிக்ர காதி
கொடைபராக் கிரமாதி புகழ்சத்து வாதி
குணம்நாணி பஞ்சினூல் கயிறிதமிந் திரியங்
குடம்பண்பைம் புலன்வெள்ளை யாதிநிறங் கூறும்.

கணம்—அற்பம்[1], திவலை[2], நொறுங்கு[3], பத்து விநாடிக்காலம்[4], சமயம்[5], பரதந்திரம்[6], பிரமதாதிகணம்[7], வியாபார விகலத்துவம்[8], குழாம்[9], மிருகத்திரள்[10], ஓர் படைத்தொகை[11], எண்[12], முகூர்த்தம்[13], விழா[14], ஓர் நோய்[15]. [1, 3: कणो धान्यांशलेशयोः — अ. को. ii, 132. 2: शीकरे कणः—वै. 215, 29. 4, 5, 8: क्षणः कालविशेषे ... अवसरे ..., व्यापारविकलत्वे च—अ. को. ii, 133. 6, 13, 14: उत्सवपारतन्त्र्यमध्यहर्षेषु, ... क्षणः—ना. मा. ii, 120. 7, 9, 11, 12: गणः प्रमथसंख्ययोः, समूहे सैन्यभेदे च — अ. को. ii, 136. 10, 15: பிங். x, 247.]

குணம்—உறழ்ச்சி[1], தோடமன்மை[2], சந்திவிக்கிரகமுதலியன[3], கொடை[4], பராக்கிரம முதலியன[5], புகழ்[6], சத்துவமுதலிய குணம்[7], நாணி[8], பஞ்சின் நூல்[9], கயிறு[10], இதம்[11], இந்திரியம்[12], குடம்[13], பண்பு[14], ஐம் புலன்[15], வெள்ளையாதி நிறம்[16]. [1: गुणने — स. अक. 2, 11: गुणः—स. अक. 3-5, 7, 8, 10, 12, 16: गुणो मौर्व्यां ... इन्द्रिये, त्यागे शौर्यादिसत्त्वादिसन्ध्यादि ... रज्जुषु; शुक्लादावपि—मे. ण, 10, 11. 6: 9: गुणो ... तन्तुषु — अ. को. ii, 136. 13: பிங். x, 356. 14: சூடா. xi, ண, 1. 15: गुणः—स. अक.]

286. பணம்வழக்கொட் டஞ்சூது விலைகூலி பாம்பின்
படந்தனங்கஃ செடைக்காசு சாகாதி பகர்ச்சி
அணிபெருமை யொழுங்கழகா பரணமுனை யெல்லை
யலங்கார மாலையச்சி ஞணிபடை வகுப்பாம்
மணிமுத்துப் போல்வகறுப் பசக்கழுத்தி னதள்கண்
மணியொலிக்கு மணியெழில்குய் யத்துறுப்ப ரதனம்
கணிகைகரிப் பிடிவேசை முன்னைமுல்லைப் புதல்தற்
காரிபர மாணுக்கோ துமைப்பொடிநீர்த் திவலை.

பணம்—வழக்கு[1], ஒட்டம்[2], சூது[3], விலை[4], கூலி[5], பாம்பின் படம்[6], தனம்[7], கஃசெடைக்காசு[8], சாகமுதலியன பகர்ச்சி[9]. [1-5, 7, 8: பண: கார்ஷாபணே த்யூதே, ... ஸம்க்யாயாம் ப்ருதௌ; வ்யவஹாரே ச ஸ்துதௌ ... — அ. ஸ. ii, 144, 145. 6: ஃபண: — ஸ. அக. 9: அ. கொ. III. iii, 46, மகேசுவரர் டீகையில் யாணி கோசத்திலிருந்து காட்டப்பட்ட மேற்கோளில் 'விக்ரயஸாகாதௌ' என்றிருக்கிறது.]

அணி—பெருமை[1], ஒழுங்கு[2], அழகு[3], ஆபாணம்[4], முனை[5], எல்லை[6], அலங்காரம்[7], மாலை[8], அச்சின் ஆணி[9], படைவகுப்பு[10]. [1, 7: பிங். x, 20. 2, 8: அக. 3, 4: திவா. xi, 4, 5, 6, 9: அணிராணிவதக்ரேஷு ஸீமாயாமக்ஷாக்ரகீலகே — அ. ஸ. ii, 130. 10: பிங். vi, 402.]

மணி—முத்துப்போல்வன[1], கருப்பு[2], ஆட்டுக்கழுத்தின் அதள்[3], கண்மணி[4], ஒலிக்கும் மணி[5], அழகு[6], குய்யத்துறுப்பு[7], இரத்தினம்[8]. [1: வழக். 2, 5, 6: பிங். x, 887. 3, 7, 8: மணிரஜாகலஸ்தநே; மேட்ராக்ரே ... ரத்னே—அ. ஸ. ii, 148, 149. 4: அக. 7: ப்ரஹ்ருஷ்யம் ... மணி:—வே. 178, 124.]

கணிகை — பெண்யானை[1], வேசை[2], முன்னைச்செடி[3], முல்லைப் புதல்[4], தற்காரிச்செடி[5], பரமாணு[6], கோதுமைப்பொடி[7], நீர்த்துளி[8]. [1, 2, 4, 5: கணிகேப்யா யூதிகாயாம் கரிண்யாம் பண்யயோஷிதி — அ. ஸ. iii, 33. 3, 6: கணிகா ஸூக்ஷ்மவஸ்துநி; அக்னிமந்தே — அ. ஸ. iii, 17, 18. 7: கணிகா ... கோதூமசூர்ணகே — நா. ர. iii, 25. 8: கணிகா—ஸ. அக.]

287. பணவஞ் சிறுமுர சியானைப் பிடர்த்தலை
குணிசிறு சின்னி பண்பிகூ னுங்கையன்
திணைநிலங் குலனே டொழுக்கங் குடியிடம்
துணையிணை யளவொப் புபயஞ் சகாயம்.

பணவம்—சிறு முரசு, யானைப்பிடர்த்தலை. [1: பணவ:—அ. கொ. I, vii, 8. 2: கஜஸ்கந்தே பணவ:—நா. ர. iii, 427.]

குணி—சிறுசின்னிச்செடி, பண்பி, கூனுங்கையன். [1: கூணி:—அ. கொ. II, iv, 128. படகரனையென்பர். 2: குணீ—ஸ. அக. 3: கூகரே கூணி:—அ. கொ. II, vi, 48.]

திணை—நிலம், குலம், ஒழுக்கம், குடி, இடம். [1-3: திவா. xi, 307. 4: சூடா. viii, 49. 5: பிங். iv, 272.]

துணை—இணை, அளவு, ஒப்பு, இரண்டு, சகாயம். [1, 4, 5: அக. 2, 3: சூடா. xi, ட, 15.]

288. கணிச்சி தறிகை யுளிமழு வாயுதம்
கணித்தல் வரையறுத் திடலெண் ணலுமாம்
அணைத்தல் தழுவுதல் சார்த்த லவித்தல்
பணைத்தல் கிளைத்தல் பிழைத்தல் பருத்தல்.

கணிச்சி—தறிகை, உளி, மழுப்படை. [1, 2: திவா. vii, 26. 3: திவா. vii, 3.]

கணித்தல்—வரையறுத்தல், எண்ணல். [1, 2: அக.]

அணைத்தல்—தழுவுதல், சார்த்தல், அவித்தல். [1-3: அக.]

பணைத்தல்—கிளைத்தல், தப்பல், பருத்தல். [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 52.]

289. கணுதி பதிபூ தேசன் கணபதி
மணீசங் கையினுனி முத்து மலர்காய்
கணீசி பண்டிபூக் குங்கொடி குன்றி
கணேரு வணிகன் கயப்பிடி கோங்கே.

கணுதிபதி—சிவன், கணபதி. [1, 2: ஸ்ராஜ்ணாயிவெதிஸ்வு நாயகெ வார்வதீவதெள—க. ஸ. v, 19.]

மணீசம்—கையின் நுனி, முத்து, மலர், காய். [1-3: ஃணீவஃஹ்ஹ வெஃவி வ—ஷெஃளக்கியொஈவி—வெ. 252, 53. 4,]

கணீசி — பண்டி, பூக்குங்கொடி, குன்றி. [1-3: கணீஷி: வ—ஷி தமதாமஜ்யொ: ஸகெஃவி வ—க. ஸ. iii, 128.]

கணேரு — வணிகன், பெண்யானை, கோங்கு. [1-3: கணொரு ஷு மணொரவக, வெஸெிஸீகஸிகாரெஷ—க. ஸ. iii, 528. 'வணிகன்' என்னும் பொருளுக்குப் பிரதியாக எல்லாக் கோசங்களிலும் அக. களிலும் 'வேசை' என்பது காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர்க்கு வெஸெ என்றொரு பாடங் கிடைத்திருத்தல் வேண்டும்.]

290. எண்ணென்ப கணக்கோ டெள்ளாம் எண்ணர்சோ திடர மைச்சர்
கண்மரக் கணுக்கண் ணோட்டங் களன்வேயோ ரவய வப்பேர்
பண்ணிறை நரம்பின் யாழோ டிசைப்பாட்டுக் கலணை யென்ப
புண்ணுடற் புண்வி டக்காம் பெண்ணையோர் நதிப னைப்பேர்.

எண்—கணக்கு, எள். [1, 2: சூடா. xi, ண, 18.]

எண்ணர்—சோதிடர், அமைச்சர். [1: அக. 2: பிங். v, 114.]

கண்—மரக்கணு, கண்ணோட்டம், இடம், மூங்கில், ஓர் அவயவம். [1, 3-5: சூடா. xi, ண, 18. 2: சூடா. viii, 40.]

பண்—நிறை நரம்பின் யாழ், இசைப்பாட்டு, குதிரைக்கலணை. [1: திவா. x, 141. 2: திவா. x, 133. 3: திவா. vii, 44.]

புண்—உடற்புண், மாமிசம். [1: அக. 2: திவா. iii, 127.]

பெண்ணை—ஓர் நதி, பனை. [1: அ. வி. நி. 221. 2: திவா. iv, 73.]

291. மண்மிருத் திகைநி லந்தூள் முழவின்மார்ச் சனையு மன்னும்
விண்விசும் பிளமை மேகம் விண்ணவ னருகன் றேவன்
எண்ணமே மதிப்புச் சூழ்ச்சி யிங்கிதஞ் சிந்த னைப்பேர்
வண்ணமொப் பனைபாச் சந்தம் வடிவெழி னிறம்பண் பென்ப.

மண்—மிருத்திகை, பூமி, தூள், முழவின் மார்ச்சனை. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 12. 4: சூடா. xi, ண, 11.]

விண்—ஆகாசம், இளமை, மேகம். [1, 3: சூடா. xi, ண, 18. 2: நா. தீ. நி. 617.]

விண்ணவன்—அருகன், தேவன். [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 28.]

எண்ணம்—மதிப்பு, சூழ்ச்சி, இங்கிதம், சிந்தனை. [1-4: அக.]

வண்ணம்—ஒப்பனை, பாச்சந்தம், வடிவு, அழகு, நிறம், பண்பு. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 202. 4, 6: பிங். x, 993. 5: திவா. viii, 55.]

292. எண்ணலே குறித்தல் தேர்தல் மதித்தலெண் ணுதல்நி னைத்தல்
கண்ணிதார் புட்ப டுக்குங் கயிறுதா மணிய ரும்பாம்
புண்ணிய சநரி யக்கர் நைருத ரறஞ்செய் வோர்பேர்
ஒண்மையே மிகுதி நன்மை யொழுங்கழ கறிவு மாமே.

எண்ணல்—குறித்தல், தேர்தல், மதித்தல், கணக்கிடுதல், நினைத்தல். [1: பிங். vii, 18. 2, 3: அக. 4: நா. தீ. நி. 797. 5: பிங். vii, 22.]

கண்ணி—மாலை, பறவை பிடிக்குங் கயிறு, தாம்பு, அரும்பு. [1: திவா. iv, 254. 2, 4: அக. 3: பிங். vi, 491.]

புண்ணியசநர் — இயக்கர், அரக்கர், அறஞ்செய்வோர். [1-3: புண்யஜநஸ்து ஜநே ஸாதௌ ரக்ஷஸி யக்ஷே—நா. ர. iv, 77.]

ஒண்மை—மிகுதி, நன்மை, ஒழுங்கு, அழகு, அறிவு. [1, 3: சூடா. xi, ண, 17. 2, 4, 5: பிங். x, 210.]

293. கொண்கனே துறைவன் கொண்டோன் நண்பனே கொழுநன் றோழன்
கண்படை யுறக்கம் பாயல் பண்பிலக் கணங்கு ணப்பேர்
குண்டகந் தைலபாத்ர மலிநந்தூள் கலோத்த மென்ப
முண்டகம் நுதன்முண் மூலம் முள்ளிகள் வநசந் தாழை.

கொண்கன்—நெய்தற் றலைவன், கொண்டோன். [1: திவா. ii, 137. 2: அக.]

நண்பன்—கொழுநன், தோழன். [1: அக. 2: திவா. ii, 150.]

கண்படை—உறக்கம், பாயல். [1: திவா. ix, 18. 2: சூடா. v, 58.]

பண்பு — இலக்கணம், குணம். [1: நா. தீ. நி. 603. 2: சூடா. viii, 79.]

குண்டகம்—தைலபாத்திரம், மலினம், தூள், கலோத்தம். [1-4: குண்டகோ தைலபாத்ரே ச மலிநே பாம்ஸுகலோத்தயோ:—மே. க, 34.]

முண்டகம் — நெற்றி, முள்ளுடை மூலம், முள்ளிச்செடி, கள், தாமரை, தாழை. [1, 3-6: பிங். x, 941. 2: சூடா. xi, ண, 7.]

294. கண்டக ரரக்க ரற்பப் பகையினர் கயவர் முப்பேர்
அண்டசம் பறவை யோந்தி பாம்பாதி சலச ராதி
பண்டநம் கவசம் போராம் பண்டம்பொன் பலபொ ருட்பேர்
துண்டம்புள் ளலகு சாரை முகமூக்குத் துண்டிப் பென்ப.

கண்டகர்—அரக்கர், அற்பப் பகையினர், கயவர். [1: பிங். ii, 109. இங்கும், அக. களிலும் 'அசுரர்' என்னும் பொருளே காணப்படுகின்றது. அசுரர் அரக்கரின் வேறுவர். அரக்கரும் அசுரரைப்போலவே தேவர்க்குப் பகைவராதலின் அவரையும் கண்டகரெனல் பொருந்தும். 2: கண்டக: க்ஷுத்ரவைரிணி—அ. வ. iii, 15. 3: பிங். v, 147.]

அண்டசம்—பறவை, ஓந்தி, பாம்பு முதலியன, சலசரமுதலியன. [1-4: அண்டஜ: ஸ்ரா க்கிண்ஹௌ வஹ ஜஷெ—அ. வ. iii, 131.]

பண்டநம் — கவசம், போர். [1, 2: ஹண்டநம் கவசெ யுயி — அ. வ. iii, 387.]

பண்டம்—பொன், பலபொருள். [1, 2: பிங். x, 738.]

துண்டம்—பறவையின் அலகு, சாரை, முகம், மூக்கு, துண்டிப்பு. [1-5: பிங். x, 623.]

295. முண்டமே கவந்தம் நெற்றி தலைமொட்டை திரளை குற்றி
குண்டலம் வளையங் காதுக் குழையாகா யம்பா சப்பேர்
குண்டலி மயிலி சங்கு குழையினன் வருணன் பாம்பாம்
மண்டலி கிளிநாய் பூனை பாம்புமண் டலவான் பாநு.

முண்டம்—கவந்தம், நெற்றி, தலை, மொட்டை, திரளை, குற்றி. [1, 5: அக. 2: சூடா. ii, 97. 3, 4: முண்டா முண்டிதஸீஷயோ:—அ. வ. ii, 124. 6: முண்டம் ...; ஸ்தாணௌ தரு நா—மே. கோ. 194, 195.]

குண்டலம் — வளையம், காதுக்குழை, ஆகாயம், பாசம். [1, 2, 4: குண்டலம் வலயே பாஸெ கர்ணெ—அ. வ. iii, 632. 3: பிங். x, 359.]

குண்டலி—மயில், இசங்கு, குழையினன், வருணன், பாம்பு. [1, 4: குண்டலிநு—ஸ. அக. 2: திவா. iv, 207. 3, 5: அஹி குண்டலீ; ஹஜம்ஜெ ... குண்டலவதி —நா. ர. iii, 410, 411.]

மண்டலி — கிளி, நாய், பூனை, பாம்பு, அரசன், சூரியன். [1: 2-6: மண்டலீ நா ராஜ்ஞி ஸூர்யே...அஹௌ ஸ்வபிடாலயோ:—நா. ர. iii, 411.]

296. கொண்டல்கீழ் காற்று மேகம் மண்டல்மூ ளுதல்கு டித்தல்
சுண்டியோர் புதல்சுக் கென்ப கொண்டியங் குறளை பொய்ச்சொல்
தண்டியோர் புலவன் வாயி லாளன்கூற் றுவன்றண் டிப்போன்
தொண்டியே தொழும்பி கள்ளாம் தொண்டுதொன் றடிமை
யொன்பான்.

கொண்டல்—கீழ்காற்று, மேகம். [1, 2: திவா. xi, 101.]

மண்டல்—மூளுதல், குடித்தல். [1: வழக். 2: அக.]

சுண்டி — ஓர் புதல், சுக்கு. [1: பிங். ix, 211. 2: பிங். vi, 622. 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌠𑍀.]

கொண்டியம்—குறளை, பொய்ச்சொல். [1: பிங். vii, 262. 2:]

தண்டி — ஓர் புலவன், வாயிலாளன், யமன், தண்டிப்போன். [1: 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍—ஸ. அக. 2, 3: 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌮𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍀—வெ. 216, 51. 4: 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 தண்டிப்பவனுக்கு ஓர் அறிகுறியாக 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍 இப்பொருள் பட்டது போலும்.]

தொண்டி—தொழும்பு செய்வாள், கள். [1: 'தொண்ட' னுக்குப் பெண்பால். 2: திவா. vi, 109.]

தொண்டு—பழமை, அடிமை, ஒன்பது. [1-3: சூடா. xi, ண, 9.]

297. மண்டிலங் குதிரை நாடு வட்டம்போர் கூத்து மாகும்
செண்டுசெண் டாயு தம்பந் தெறிவீதி பூஞ்செண் டென்ப
வண்டென்ப வடுப்பூ சங்கை வளைபாண மறுகால் சங்கு
விண்டுவேய் மேகங் காற்று வெற்புவிட் டுணுவைம் பேரே.

மண்டிலம்—குதிரை, நாடு, வட்டம், போர், கூத்து. [1-3: பிங். x, 889. 4, 5: அக.]

செண்டு—செண்டாயுதம், பந்தெறிவீதி, பூஞ்செண்டு. [1: செண்டாயுதன் ஐயனார் பெயர்களுளொன்றாகக் காணப்படுகின்றது—பிங். ii, 25. 2, 3: அக.]

வண்டு—வடு, பூச நட்சத்திரம், கைவளை, அம்பு, அறுகால், சங்கு. [1-6: பிங். x, 992.]

விண்டு—மூங்கில், மேகம், காற்று, மலை, திருமால். [1-5: பிங். x, 1041. 5: 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—ஸ. கோ. I, i, 18.]

298. வண்டுணு மலர்ம ரஞ்சம் பகம்வேங்கை மரமு மொக்கும்
கண்டைபொற் சரிகை பேய்ப்பா திரைபெரு மணியுங் காட்டும்
சண்டையே சங்க புப்பி கலகஞ்சன் னக்கச் சோலம் [வை.
தொண்டையா தொண்டை யானைத் துதிக்கையுண் மிடறு கொவ்

வண்டுறு மலர்மரம்—சம்பகம், வேங்கைமரம். [1, 2: திவா. iv, 81.]

கண்டை—பொற்சரிகை, பேய்ப்பாதிரி, பெருமணி. [1: அக. 2: 3: அக. வண்டா—ஸ. அக.]

சண்டை — சங்கபுப்பி, கலகம், சன்னக்கச்சோலம். [1, 3: வண்டா யநஹஶீ ஶஜுவ-டுஷெ:—ஒ. ஷ, 12. 2: அக.]

தொண்டை—ஆதொண்டை, யானைத்துதிக்கை, உள்மிடறு, கொவ்வை. [1: சூடா. xi, ண, 10. 2, 4: பிங். x, 657. 3: வழக்.]

299. அண்டரே யிடையர் வானோர் அண்டிரன் மனுடன் வீரன்
கண்டல்கே தகைமுள் ளிப்பேர் கண்டோலங் கவளங் கூடை
சண்டிகை துர்க்கை காளி தண்டைகாற் கடகம் வாலாம்
இண்டைதா மரையோர் மாலை யெண்டோளி காளி துர்க்கை.

அண்டர்—இடையர், வானோர். [1, 2: திவா. xi, 5.]

அண்டிரன்—மனிதன், வீரன். [1, 2: ஊணீ: ஶகூநாயொ:— ஊ. ஸ. iii, 513.]

கண்டல்—தாழை, முள்ளி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 8.]

கண்டோலம்—கவளம், கூடை. [1: மணூ:— ஸ. அக. 2: கணூ:—ஊ. கொ. II, ix, 26.]

சண்டிகை—துர்க்கை, காளி. [1: பிங். ii, 32. வண்டிகா—ஸ. அக. 2: திவா. i, 22.]

தண்டை—காற்கடகம், வால். [1, 2: அக.]

இண்டை—தாமரை, ஓர் மாலை. [1: பிங். ix, 358. 2: நா. தீ. நி. 476. 'வட்டமாலை.']

எண்டோளி—காளி, துர்க்கை. [1: திவா. i, 22. 2: திவா. i, 23.]

300. தண்ட தரன்கூற் றுவனரசன் தண்மை தட்பந் தாழ்வெளிமை
கண்ட பரசு மழுத்தரித்த விராம னிராகு கறைக்கண்டன்
மண்ட னம்பூ ணலங்காரம் வண்டர் சுபப்பா டகர்மிண்டர் [த்தை.
குண்டம் பானை யோமகுண்டந் தாரைப் புனல்வீழ் குளந்தொழு

தண்டதரன்—எமன், அரசன். [1, 2: ஊணயா: வாவெ வறு-யூீநாயெ வெுதாயிவெடவி வ—ஒ. ரு, 266.]

தண்மை—குளிர்ச்சி, தாழ்வு, எளிமை. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 577.]

கண்டபரசு — பரசுராமன், இராகு, சிவன். [1: வஞ்ஞவஞூஂ: வஞூஂநாலெ — லெ. ஶ, 34. 2, 3: வஞ்ஞவஞூஂ: ஶிவெ நாஹௌ — ஊ. வ. iv, 312.]

மண்டகம் — பூண், அலங்காரம். [1: ஃஞூஂமரு ஹீஷிணெ — லெ. க, 105. 2: ஸ்ராதூஂமஃஅ௦காலீ—நா. ந. iii, 273.]

வண்டர்—மங்கலபாடகர், மிண்டர். [1: சூடா. ii, 47. 2: சூடா. ii, 50.]

குண்டம்—பானை, ஓமகுண்டம், தாரைப்புனல் வீழ் குளம், தொழுத்தை. [1, 3: கூஂணொ ..., ஜெவெதாயாஶயெ ஹூாஆ்ரீ — ஊ. வ. ii, 110. 2: கூஂஞூி—ஸ. அக. 4: சூடா. ii, 65.]

301. சண்டங் கொடுமை கடுங்கோபஞ் சலசத் திரள்கா டலியெருதாம்
மண்ட மடகு தயிர்த்தெளிவூன் சாரஞ் சிறகா மணக்கைம்பேர்
பண்டர் பௌத்தர் நபுஞ்சகராங் கண்டன் கணவன் பரன்வீரன்
சுண்டல் தெறித்தல் வற்றுதலாஞ் சுண்ணந் தூளி சுடுசாந்தே.

சண்டம்—உக்கிரம், கடுங்கோபம், தாமரைக்காடு, காடு, அலி, எருது. [1, 2: வஞூஸூஂ ... ஊதிகொவெந, தீவ்ரூ—ஊ. வ. ii, 115. 3, 6: ஷஞூ௦ வஜாஷிஸஜாதெ ந ஹீ ஸ்ராஃ மொவதௌ வஂஃரூ—லெ. ஃ, 26. 4: ஷஞூ: காநநெ—ஊ. வ. ii, 127. 5: ஷஞூ: ... நவஂ௦ஸகெ — ஊ. கொ. II, vi, 39.]

மண்டம்—இலக்கறி, தயிர்த்தெளிவு, ஊன் சாரம், சிறகு, ஆமணக்கு. [1-5: ஃணொ ஃஸூஂநி ... ஸாரணெ ஸாரவிஹூயொ:, ஶாகெ— ஊ. வ. ii, 124. கோசங்களிலும் அக. யிலும் சாரமென்ற பொருளே காணப்படுகிறது. இங்கு ஐம்பேர் என்று எண் குறித்திருத்தலால் ஊன் சாரமென்று ஒரு பொருளாக்கவேண்டி யிருக்கிறது.]

பண்டர் — பௌத்தர், நபுஞ்சகர். [1, 2: வஞூ: ஷஞூ —லெ. ஃ, 18. நபுஞ்சகன் என்று பொருள்படும் வஞூ: என்பது வசைச்சொல்லாகப் பௌத்தனைக் குறித்தது போலும்.]

கண்டன்—கணவன், சிவன், வீரன். [1: பிங். v, 192. 2: வணு:—ஸ. அக. 3: மணு:—ஸ. அக.]

சுண்டல்—தெறித்தல், வற்றுதல். [1, 2: அக.]

சுண்ணம்—தூளி, சுடுசாந்து. [1, 2: வ-ஹெர்ண ய-ஹெள க்ஷாம-ஹேஷெ—ஊ. கோ. 222. 2: அக.]

302. தண்டங் கடிப்புக் கொலையானை வியூகம் படைதண் டனைராச
தண்டஞ் செருக்குச் சதுக்கிட்கோ டிருப்புத் தடிமத் தூன்றுகோல்
பிண்ட மிரும்பு வலிபோளங் கவளம் பிச்சை யுண்டைகருப்
பிண்டஞ் சிசுவீ டுடலுறுப்பு நெருக்கங் கூட்டம் பிதிர்ப்பருவம்.

தண்டம்—குறுந்தடி[1], கொலை[2], யானை[3], வியூகம்[4], படை[5], தண்டனை[6], இராசதண்டம்[7], செருக்கு[8], நான்குமுழம்[9], இருப்புத்தடி[10], மத்து[11], ஊன்றுகோல்[12]. [1, 4-6, 8, 9, 11: உணு: ... ..., ..., ...—ஸ. ஸ. ii, 118, 119. 2, 7: ... ... — வெ. 233, 76. 3, உணு: — ஸ. அக. யானைத்துதிக்கை என்பது பொருளாம். திவா. v, 180. 'தண்டம் யானை செல்வழி யென்ப'. 10: உணு:—ஸ. அக. 12: அக. நி. 119.]

பிண்டம்—இரும்பு[1], வலி[2], போளம்[3], கவளம்[4], பிச்சை[5], உண்டை[6], கருப்பிண்டம்[7], சிசு[8], வீடு[9], உடல்[10], உறுப்பு[11], நெருக்கம்[12], கூட்டம்[13], பிதிர்ப்பருவம்[14]. [1, 6-8, 10, 14: ... ... —நா. ர. ii, 114. 2-4, 9, 11-13: ... ...; ... ... — ஸ. ஸ. ii, 121, 122. 5: ... — ஸ. அக. 7, 8: நா. ர. யில் இரண்டு பொருளும் ஒரு பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. அக. யிலும் அவ்வாறே. 14: 'பிதிர்ப்பருவம்' விளங்கவில்லை. பிண்டம் சிராத்தாதிகளில் பிதிர்களுக்கு வழங்கும் அரிசி மாவாதிகளின் உண்டை. அக. யிலும் இப்பொருளே தரப்பட்டது.

303. வண்டல் புனலின் றிரைகொழித்த சேறு மகளிர் விளையாட்டாம்
குண்டன் கருமஞ் செய்யகிலான் கொழுநற் பிழைத்தந் நியற்கீன்
சுண்டன் றெரியா தவன்சதய நாளு மூஞ்சூ றும்சொல்லும் [றோன்
வண்டன் மிண்டன் வாலறுத்த வெருது குறளன் மணமில்லான்.

வண்டல்—நீரலே கொழித்த சேறு, மகளிர் விளையாட்டு. [1: அக. 2: திவா. ix, 4.]

குண்டன்—கருமஞ் செய்யகிலான், கொழுநற் பிழைத்து அந்நிய னுக்குப் பெறப்பட்டவன். [1: கு‍ண்஠ாऽகர்மண்ய—ஐ. வ. ii, 103. 2: கு‍ண்஡ா ஜாராஜ்ஜீவத்பதௌ: ஸுதௌ—ஐ. வ. ii, 110.]

சுண்டன்—தெரியாதவன், சதய நட்சத்திரம், மூஞ்சூறு. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 517.]

வண்டன்—மிண்டன், வாலறுத்த எருது, குறளன், மணமில்லான். [1: சூடா. ii, 50. 2: வண்ட: — ஸ. அக. ‘வாலில்லாத’ என்று பொருள் படும். 3, 4: வண்ட: ஹ்ரஸ்வக்ருதோத்வாஹ வத்ஸு—மே. ௦, 8.]

304\. உண்டி யிரைசோ றுணவென்ப வுண்டை யுருண்டை படைவகுப்புப்
பண்டி சகடம் வயிறும்பேர் பண்டி தன்கற் றவன்புதனும்
குண்டு திரண்ட கல்லுண்டை குழியாண் குதிரை யாழப்பேர்
மண்டை யிரக்குங் கலன்றலையி னெலும்பு நெல்லி மரமெனுமே.

உண்டி—இரை, சோறு, உணவு. [1: சூடா. vi, 32. 2, 3: சூடா. xi, ற, 14.]

உண்டை—உருண்டை, படைவகுப்பு. [1, 2: பிங். x, 162.]

பண்டி—சகடம், வயிறு. [1: பிங். vi, 389. 2: சூடா. ii, 89.]

பண்டிதன்—கற்றவன், புதன். [1: பண்டித:—ஐ. கோ. II, vii, 5. 2: திவா. i, 58.]

குண்டு—திரண்டகல், உண்டை, குழி, ஆண் குதிரை, ஆழம். [1-3: அக. 4, 5: பிங். x, 360.]

மண்டை—இரப்போர் கலம், தலையோடு, நெல்லிமரம். [1, 2: அக. 3: மண்டா—ஸ. அக.]

305\. கண்ண சார மிருவீடு சதுரக் கள்ளி கலைமான்பேர்
புண்ணி யம்நல் வினைநீர்பொன் புனிதந் தரும மலரழகாம்
பிண்ணி யாகங் குங்குமமெட் பொடிகுந் துருக்கம் பெருங்காயம்
இன்னு வந்தீ வினைபிண்ணாக் கநேக திரவ்ய கிருதக்கள்.

கண்ணசாரம்—இருவீடு என்னும் மரம், சதுரக்கள்ளி, கலைமான். [1-3: க்ருஷ்ணஸார: ஶிம்ஶபாயாம் ஸ்நுஹிபேதே ம்ருகபேதயோ:—ஐ. வ. iv, 250.]

புண்ணியம்—நல்வினை[1], நீர்[2], பொன்[3], புனிதம்[4], தருமம்[5], மலர்[6], அழகு[7]. [1, 4, 5, 7: புண்யம் து ஸுக்ருதே, ஸத்யே பாவநே மநோஜ்ஞே — ச. ஸ. ii, 362. 2, 3, 6: புண்யம் ... ஜலே ஹேம்நி புஷ்பே — வை. 234, 100.]

பிண்ணியாகம்—குங்குமம், எட்பொடி, குந்துருக்கம், பெருங்காயம். [1-4: பிண்யாக: குங்குமே ஹிங்கௌ ஸில்ஹகே திலசூர்ணகே — ச. ஸ. iii, 60.]

கிண்ணுவம் — தீவினை, பிண்ணாக்கு, அனேக திரவியங்கள் கொண்டு செய்த கள். [1, 3: கிண்வம் பாபே ஸுராபீஜே — ச. ஸ. ii, 508. ச. கொ. வியாக்கியானங்களிலும் கிண்வம் என்பது நாநாத்ரவ்யக்ருதஸுராபீஜ: என்று பொருள் பண்ணப்பட்டது. ஸுராபீஜ: என்பது கள்ளின் நுரைக்கும் கள்ளுக்கு மூலதிரவியங்களுக்கும் பெயராம். 2: கல்கே கிண்வம் ஸ்யாத் பிண்யாக: — நா. ர. ii, 431.]

306. வண்ண கம்பூச் சாரப்பேர் மண்ணல் கழுவ லலங்கரித்தல்
திண்ணந் திண்மை நிச்சயமாந் திண்மை திண்ணி யதுவலிமை
மண்ணை பேயோ டறிவின்மை வண்மை புகழ்மெய் கொடை வளமை
உண்மை யூழுள் ளதுமெய்ம்மை வெண்மை வெள்ளை வெளிறிளமை.

வண்ணகம்—பூச்சு, சந்தனம். [1, 2: வர்ணக:...சந்தநே ச விலேபநே — மே. ௬, 152.]

மண்ணல்—கழுவல், அலங்கரித்தல். [1: நா. தீ. நி. 743. 2: திவா. ix, 12.]

திண்ணம்—திண்மை, நிச்சயம். [1, 2: அ. வி. நி. 197.]

திண்மை—உறுதி, வலிமை. [1: அக. 2: திவா. viii, 64.]

மண்ணை—பேய், அறிவின்மை. [1: பிங். ii, 117. 2: அ. வி. நி. 221.]

வண்மை—புகழ், மெய், கொடை, வளமை. [1: சூடா. xi, ண, 17. 2-4: பிங். x, 994.]

உண்மை — ஊழ், உள்ளது, மெய்ம்மை. [1: சூடா. viii, 39. 2: அக. 3: பிங். vii, 51.]

வெண்மை—வெள்ளை, வெளிறு, இளமை. [1: பிங். vii. 172. 2: பிங். vii, 156. 3: திவா. viii, 204.]

307. கண்டகமூ சியினுனிவிக் கினம்பெருமீன் குட்டி
கடமான்வேய் முள்ளுமயிர்ச் சிலிர்ப்புவாள் வித்தை
தண்டகம்போ திகைமாயை கரிக்குருவி திரட்சி
தருப்பணையோர் வனம்நுரையோர் செய்யுளின்வி சேடம்
குண்டகீ டன்சாரு வாகனதி யூகி
குட்டனிகேள் வன்சோர பார்ப்பனிபுத் திரனும்
பிண்டபுட்பந் தாமரைய சோகஞ்செம் பரத்தை
பிண்டிபிண்ணாக் கசோகுசுரை தகரைரென்மாப் புனர்தம்.

கண்டகம்—ஊசியின்நுனி[1], விக்கினம்[2], பெருமீன் குட்டி[3], கடமான்[4], மூங்கில்[5], முள்[6], மயிர்ச்சிலிர்ப்பு[7], வாள்[8], வித்தை[9]. [1: கண்டக:—ஸ. அக. 2, 4, 9: கண்டகோ விவேது விக்நாயாம் ... வஸ்திஷூ — ஈ. வ. iii, 32. 8: கண்டக: வாஸஸி வதோ—தெ. க, 82. 3: கண்டக: பகாஸ்யார்பக:—ஈ. கோ. I, x, 17. அக. களில் பகாஸ்ய: என்பது மீன்வகையென்றும் பகாஸ்யார்பக: என்பதும் மீன்வகையென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மகேசுவரர் டீகையில் கண்டக: பகாஸ்யார்பக: தேவ உத்தேச்ய-விசேஷஸ்ய என்னப்பட்டது. அர்பக: என்பது குட்டியென்று பொருள்படுமாகலின் பகாஸ்ய மீனின் குட்டியெனக் கொள்ளப்பட்டது போலும். கண்டக: வஸ்ஞ்ருதே க்ஷுத்ரே பகாஸ்யார்பகே என்னும் நா. ர. iii, 48 தெலுங்கு உரையில் மீன் குட்டியென் றெழுதப்பட்டுளது. 5-7: கண்டக: ...; வேணௌ த்ருமாங்கே ரோமாஞ்சே—ஈ. வ. iii, 15, 16.]

தண்டகம்—போதிகை[1], மாயை[2], கரிக்குருவி[3], திரட்சி[4], மரப்பணை[5], ஓர் வனம்[6], நுரை[7], ஓர் செய்யுளின் விசேடம்[8]. [1-5 7, 8: தண்டக: வஞ்சனே பேனே ஸங்காதாயாமபி ச, ச்ருங்காரபக்ஷிணி ஸமூஹாயாம்-பாஹோஸ்தம்போ வ்ருக்ஷபேதே—தெ. க. 98. ஈ. வ. iii, 43-ம் தண்டகஸ்ய வ்ருக்ஷஸ்தம்பஜாதகே என்றது. 6: தண்டகாரண்யே தண்டகம் என நின்றது. பார்க்கவர் சாபத்தால் இக்ஷ்வாகு மகன் தண்டகன் நாடு பாழாயிற்று.]

குண்டகீடன்—சாருவாகன், அதியூகி, குட்டனிகேள்வன், சோர பார்ப்பனி புத்திரன். [1-4: சாண்டகீடஸ்து ஜாரஜ:; விப்ரவாச்ய உபஜீவகோ வாநராகோத்விஜேஷே—ஈ. வ. iv, 59, 60.]

பிண்டபுட்பம்—தாமரை, அசோகம், செம்பரத்தை. [1-3: பிண்டபுஷ்பம் ஜபாயாம் ஸ்யாதசோகே ஸரஸீருஹே—ஈ. வ. iv, 210.]

பிண்டி—பிண்ணாக்கு, அசோகு, சுரை, தகரை, நெல்லின் மா, புனர்பூச நட்சத்திரம். [1: விண்டி: கடெ்ஷவி ெ ெதமெஜ—ெெவ. 216, 67. 2-4: விண்டீ த- விண்டீதமெ௱வாவ-வஜு-ஙாஹெஷயொ: — ெ௦. ஃ, 20. ஸ. அக. யில் விண்டீ யின் பொருள்களுள் ஒன்றாக அசோகம் காணப் படுகிறது. திவா. iv, 10. 5: விண்டிகா விஷயாநாஜிவ-ஙெணு—ெெவ. 164, 139. பிங். x, 803. 6: திவா. i, 83.]

308\. கண்டமணிக் குற்றமெழுத் தாணிசந்நி தாநம்
கழுத்தோர்யோ கங்கதுப்புக் குமிழ்பரதாதி
கண்டம்வாக் கொலிகேந்த்ரந் தத்துப்புண் பிளவை
கடமான்சற் கரைபரிப்பூ டணந்துண்டங் கைவாள்
அண்டமா காயமுட்டை யண்டகோ சப்பேர்
அண்ணமேல் வாய்ப்புறமு முண்ணாக்கு மாகும்
சண்டனோர் வடுகனுருத் திரன்வெய்யோன் யமதா
சன்மலடன் யமனலியந் தப்புரங்காப் போன்பேர்.

கண்டம் — மணிக்குற்றம்[1], எழுத்தாணி[2], சன்னிதானம்[3]. கழுத்து[4], ஓர்யோகம்[5], கதுப்பு[6], குமிழ்[7], பரதமுதலிய கண்டம்[8], வாக்கு[9], ஒலி[10], கேந்திரம்[11], தத்து[12], புண்[13], பிளவை[14], கடமான்[15], சர்க்கரை[16], குதிரையணி[17], துண்டம்[18], கைவாள்[19]. [1, 16, 18: வணொஷு வெணக்ஷவெ, ௦ணிஷொஷெ வ—க. ஸ. ii, 112. 2, 12: அக. 3, 4, 9, 10: கணொ வாவ-கஶஷெ ஷூாதநியாநெ மஷெ யநெள — நா. ா. ii, 93. 5-7, 15, 17: மணாஷ— ...; கவொமெ மணாகெ யொமெ வாஜிஹ-ஙஷணவ-ஷு-ெஷ—க. ஸ. ii, 112, 113. யோக மென்னும் பொருள் சோதிட வழக்கு. 8: வண:—ஸ. அக. 11: 13, 14: மணொ வுணெ...விடகெ—நா. ா. ii, 99. 18: பிங். vi, 462. 19.]

அண்டம்—ஆகாயம், முட்டை, பீசம். [1: திவா. i, 36. 2, 3: கணா௦ வெஶீகொஶ௦-ஷுயொ:—க. ஸ. ii, 108.]

அண்ணம்—மேல்வாய்ப்புறம், உண்ணாக்கு. [1: திவா. ii, 200. 2: திவா. ii, 202.]

சண்டன்—ஓர் பைரவன்[1], ஓர் உருத்திரன்[2], சூரியன்[3], யமகிங்கரன்[4], மலடன்[5], யமன்[6], அலி[7], அந்தப்புரங் காப்போன்[8]. [1: 2: அக. 3: பிங். ii, 118. 4: வணாஷ- யஓெ — க. ஸ. ii, 115. 5, 7, 8: ஶணாஷணள த- வெளவிஷெ; வஷுவ-௦ஷி ... கீவெ — க. ஸ. ii, 129, 130. 6: திவா. i, 13.]

309. புண்டரம்வெண் கரும்புநுதற் குறியொடுவெண் ணிறத்தம்
புயங்கிரமம் குருக்கத்தி யோர்தேய மறுபேர்
புண்டரிகந் தேமாவெண் குடைகமலங் கோட்டம்
புலியோர்திக் கயமோர்வண் டியானையினோய் சாரை
மண்டலம்பன் னிருராசி சமூகம்நாற் பதுநாள்
வட்டமோர் பாம்புபரி வேடஞ்சந் திரார்க்க
மண்டலஞ்சக் கிரயூகந் தேசமிரு காலு
மண்டலித்த நிலைபூமி நாய்வட்டத் தொழுநோய்.

புண்டரம்—வெண்கரும்பு, நெற்றிக்குறி, வெண்டாமரை, கிரமம், குருக்கத்தி, ஓர் தேசம். [1-5: புண்ட்ர: க்ருமௌ இக்ஷுபேதே திலகே 'திமுக்தகே; வாஸந்த்யாம் த்ரிவ்ருதி புண்ட்ரகே—ந. ர. ii, 428, 429. ஸ. அக. யில் கரும்பு அல்லது செங்கரும்பென்னும் பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது. 'க்ருமௌ' என்பது 'புழு என்னும் பொருளில்' என்று பொருள்படும். ஆசிரியர்க்கு வேறு பாடம் அகப்பட்டிருக்கவேண்டும். அக. களிலும் கோசங்களிலும் கிருமி யென்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. 6: புண்ட்ராஸ்து நீவ்ருதி—ந. ர. ii, 429.]

புண்டரிகம்—தேமா[1], வெண்குடை[2], தாமரை[3], கோட்டம்[4], புலி[5], அக்கினிதிக்குயானை[6], ஓர் வண்டு[7], யானையின் நோய்[8], சாரை[9]. [1-9: புண்டரீகம் ஸிதாம்போஜே, ஸிதச்சத்ரே பேஷஜே ச புண்டரீ-கோ'க்நிதிக்கஜே; ஸஹகாரே ... வ்யாக்ரௌஷதே கஜஜ்வரே, கோச-காராந்தரே ஸர்ப்பே — ந. ர. iv, 20, 21. தாமரை வெண்டாமரை யென்று வந்துள்ளது. ஆசிரியர் 'வெண்' என்னும் அடை தாமரைக்கும் பொருந்த நினைத்தாரோவென்று உறுதியாகச் சொல்லக் கூடவில்லை. தமிழில் தாமரைப்பொது வென்னும் பொருளில் புண்டரிகம் வருகின்றது.]

மண்டலம்—பன்னிருராசி[1], சமூகம்[2], நாற்பதுநாள்[3], வட்டம்[4], ஓர் பாம்பு[5], பரிவேடம்[6], சந்திர சூரியமண்டலம்[7], சக்கிர யூகம்[8], தேசம்[9], இரண்டுகாலும் மண்டலித்தநிலை[10], பூமி[11], நாய்[12], வட்டத்தொழுநோய்[13]. [1, 2, 5-7, 9, 12, 13: மண்டலோ பிம்பதேசயோ:, புஜங்கமேபி பரி-வேஷே ஸுநி த்வாதசராஜகே; ஸங்காதே குஷ்டபேதே ச — ந. ர. iii, 668, 669. இங்கு அரசனைச் சூழ்ந்த பன்னிரு அரசர் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. அக. யிலும் இதர கோசங்களிலும் அதுவே. 'பன்னிரு ராசர்' மூல பாடம்போலும். 3: அக. 4: மண்டல:; த்ருஷ்ட வ்ருத்தே —உ. கோ. 824, 825. 8, 10: மண்டல:—ஸ. அக. 11: அக. மண் தலம்.]

310. முண்டன்மொட் டைத்தலைய னிராகுவோ ரரக்கன்
முண்டிமுண் டிதத்தலையன் மயிர்வினையா ளனுமாம்
தண்டுகுழா யிலைக்கறிக்காம் பியாழ்சிவிகை மிதுனந்
தடிபடைதண் டாயுதம்வேய் தொளைப்பொருள்நந் தீசன்
விண்டுபதந் தாமரைபாற் கடலாகா யப்பேர்
விண்டுபதி கங்கைதிர ராசியின்சங் கிராந்தி
சுண்டைதா மரையோடை நீர்க்கரிணி யானைத்
துதிக்கையோர் புதல்கள்ளு வாரப்பெண் சொல்ப.

முண்டன்—மொட்டைத்தலையன், இராகு, ஓர் அரக்கன். [1-3: முண்டோ முண்டிதஶீர்ஷயோ:; ராஹௌ தைத்யாந்தரே — அ. வ. ii, 124, 125.]

முண்டி — முண்டிதத்தலையன், நாவிதன். [1, 2: முண்டீ — ஸ. அக.]

தண்டு—குழாய்[1], இலைக்கறிக்காம்பு[2], யாழ்[3], சிவிகை[4], மிதுனராசி[5], தடி[6], படை[7], தண்டாயுதம்[8], மூங்கில்[9], துளைப்பொருள்[10], நந்தீசன்[11]. [1, 3, 5-7: பிங். x, 574. 2, 9, 10: அக. 4: அக. நி. 119. 8: பிங். vi, 475. 11: தண்ட:—ஸ. அக.]

விண்டுபதம்—தாமரை, பாற்கடல், ஆகாயம். [1-3: விஷ்ணுபதம் நபோ஽ப்ஜயோ:; விஷ்ணுபதஸ்து க்ஷீரோதே—அ. வ. iv, 145, 146.]

விண்டுபதி—கங்கை, திரராசியின் சங்கிராந்தி. [1, 2: விஷ்ணுபதீ ஸுராபகா, ஸங்க்ராந்தி:—அ. வ. iv, 146.]

சுண்டை—தாமரையோடை, நீர்யானைப்பிடி, யானைத்துதிக்கை, ஓர் புதல், கள், வாரஸ்திரீ. [1-3, 5, 6: ஶுண்டா கரிகர: ஸுரா; ஜலேபீ நலினீ வாரஸ்த்ரீ—அ. வ. ii, 125, 126. 4: அக.]

311. தண்டாரங் குயத்திரிகை மதகயம்வா கம்வில்
சண்டாளன் கொலைஞன்பார்ப் பனிசதுர்த்தற் குதித்தோன்
பண்டாரங் குங்குமம்பல் பண்டமிரா சாங்கம்
பரமேசற் கடிமையா ளவன்பண்ட சாலை
பிண்டார னெருமையைப்பா லிப்பவன்பிட் சுகனும்
பிண்டீத கந்தகரை கடாரைமருட் காரை
கண்டூட முகப்பூர்த்தி துதிக்கைநுனி சிறங்கை
கண்டூதி தினவுகாஞ் சொறிப்புதலு மாமே.

தண்டாரம் — குயத்திரிகை, மதயானை, வாகனம், வில். [1-4: தண்டாரோ வஹநே போதபாத்ரே குலாலசக்ரே, மத்தவாரணே ச — ஸ. ஸ. iii, 558. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் 'வாஹநே' என்னும் பாடபேதம் குறிக்கப்பட்டுளது.]

சண்டாளன்—கொலைஞன், பார்ப்பனிக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தோன். [1: திவா. ii, 51. சண்டால: 2: ஸூத்ராத்ப்ராஹ்மண்யாம் ஜநிதோ சண்டால: — ஸ. கொ. II, x, 4.]

பண்டாரம்—குங்குமம், பல்பண்டம், துறைத்தனம், பரமசிவனுக்கு அடிமையானவன், பண்டசாலை. [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. vi, 12. 5: பாண்டார:—ஸ. அக.]

பிண்டாரன் — எருமையைப் பாலிப்பவன், பிட்சுகன். [1, 2: பிண்டாரோ பிக்ஷுகே ..., மஹிஷீபாலகே—ஸ. ஸ. iii, 571.]

பிண்டிதகம்—தகரை, கடாரை, மருட்காரை. [1-3: பிண்டீதக: மணிஜ்ஜகே; தகரே மதநத்ருமே—ஸ. ஸ. iv, 19, 20.]

கண்டூடம் — வாய் நிறைந்தது, துதிக்கைநுனி, சிறங்கை. [1-3: கண்டூஷோ முகபூர்த்தௌ ஹஸ்திஹஸ்தாக்ர ப்ரஸ்ருதே — வை. ஷ, 35.]

கண்டூதி—தினவு, காஞ்சொறிப்புதல். [1: கண்டூதி: — வை. 183, 247. 2: பிங். ix, 232.]

312. தண்ணடைபச் சிலைநாடு மருதநிலத் தூராம்
தண்ணமழுப் படைகுளிர்ச்சி வனமோர்கட் பறைப்பேர்
அண்ணலரு கன்புத்தன் பெருமைமுல்லைத் தலைவன்
அரசனனு குறலண்ணன் பெருமையா ளனுமாம்
பண்ணவனு சாரியன்றே வன்முனிவ னருகன்
பண்ணிகா ரம்பலபண் டத்தொடப்ப வருக்கம்
பண்ணைநீர் நிலமருத நிலங்கழனி விலங்கின்
படுக்கையோர் புதல்மகளிர் கூட்டமவ ராடல்.

தண்ணடை—பச்சிலை, நாடு, மருத நிலத்தூர். [1: உரி. நி. xi, 33. 2, 3: பிங். x, 575.]

தண்ணம்—மழுப்படை, குளிர்ச்சி, காடு, ஓர்கட் பறை. [1, 4: பிங். x, 576. 2, 3: அக.]

அண்ணல்—அருகன்[1], புத்தன்[2], பெருமை[3], முல்லைத்தலைமகன்[4], அரசன்[5], அணுகல்[6], அண்ணன்[7], பெருமையாளன்[8]. [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 12. 3, 6: திவா. xi, 6. 4: திவா. ii, 133. 5: திவா. ii, 19. 7: பிங். v, 185. 8: திவா. ii, 15.]

பண்ணவன்—ஆசாரியன், தேவன், முனிவன், அருகன். [1, 2: சூடா. xi, ண, 17. 3, 4: பிங். x, 739.]

பண்ணிகாரம்—பலபண்டம், அப்பவருக்கம். [1: திவா. vi, 14. 2: அக.]

பண்ணை—நீர் நிலம்[1], மருதநிலம்[2], கழனி[3], விலங்கின் படுக்கை[4], ஓர் புதல்[5], மகளிர் கூட்டம்[6], மகளிர் ஆடல்[7]. [1, 6, 7: திவா. xi, 326. 2: திவா. v, 84. 3: திவா. v, 204. 4: திவா. v, 183. 5: பிங். x, 740.]

313. வண்ட மரிவாட் பிடிகுந்த வாயுதம்
தண்ட யாமி யமன்கும்ப சம்பவன்
துண்டி கேரி பருத்திகொவ் வைப்பெயர்
சண்டி லனுருத் திரன்சீ மங்கலன்.

வண்டம்—அரிவாட்பிடி, குந்தவாயுதம். [1: வணோ ஊாதுஸ்ரு ஊடிஷேள—நா. ஸ. i, 144. 2: வண: கூடிநாயடியெ—ஊ. ஸ. ii, 106.]

தண்டயாமி—யமன், அகஸ்தியன். [1, 2: ஊணயாஜேஷு ... கூடிஜெ யமெ—ஊ. ஸ. iv, 217.]

துண்டிகேரி — பருத்தி, கொவ்வை. [1, 2: தணிகெரீ தகாஸீ விஜி காஃவி உ—ஊ. ஸ. iv, 255.]

சண்டிலன்—உருத்திரன், நாவிதன். [1, 2: வணிஃ:, நாவிதெ ... ரூடுஜெ—ஊ. ஸ. 1215. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அடிக்குறிப்பில் பாடபேதமாகக் காட்டப்பட்ட பாடத்தை ஆசிரியர் கொண்டார்போலும்.]

314. இண்டகங் கிரீடை சுரதம் வாகநம்
பிண்டிகை முழங்காற் றசையுரு ளின்றொளை
பிண்டிதந் திரவியம் பெருக்கப் பட்டது
தண்டுல மரிசி விழாலரி சியுமே.

இண்டகம்—கிரீடை, சுரதம், வாகனம். [1-3: ஹிணுகஂ கீாசா-ரதயொரூாநெ—ஊ. ஸ. iii, 430.]

பிண்டிகை—முழங்காற்றசை, உருளின் துளை. [1: ஜஙூாஉோ்வெ வ விஙூிகா —வெ. 248, 28. 2: விஙூிகா—கூ. கொ. II, viii, 56.]

பிண்டிதம்—திரவியம், பெருக்கப்பட்டது. [1, 2: விஙூிதம் மாு- ணிதெ வமெந—கூ. ஸ. iii, 272. இப்பொருள்களே கோசங்களைத்தி னும், ஸ. அக. யினும் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர்க்கு 'யமெந' என்றொரு பாடம் அகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.]

தண்டுலம் — அரிசி, விழாலரிசி. [1, 2: கூய , தஙூுலா:, விஙஜெ யாநஹ்வாரெ வ—கூ. ஸ. iii, 647. விஙஜூ வாய்விளங்கம்.]

315. திண்ணியம் வீடிட மாண்மைவிண் மீனும்
திண்ணியன் சுக்கிரன் கனலோன் றிறலினன்
ஒண்ணுத லியலல் நன்னுத லுள்ளாள்
கண்ணுதல் நெற்றிக் கண்ணன் கருதுதல்.

திண்ணியம்—வீடு, இடம், ஆண்மை, நட்சத்திரம். [1-4: யிஷ்ணுஹ்ம் ஷுாநொரஸாவெஷுஸா; ஸமெ—கூ. ஸ. ii, 359, 360.]

திண்ணியன் — சுக்கிரன், அக்கினிதேவன், திறலினன். [1, 2: யிெஷ்ணுஹ்ரா:ஶெஷுள மாுகெூ வ—கூ. ஸ. ii, 360. 3: பிங். v, 145.]

ஒண்ணுதல்—இயலல், நல் நெற்றியுடையாள். [1, 2: அக.]

கண்ணுதல்—சிவன், கருதுதல். [1: திவா. i, 1. 2: பிங். vii, 18.]

316. கண்ணாளன் கண்மை யுடையோன் கம்மியன்
உண்ணீ டங்கிரீ டந்தலைக் கீடெனும்
மண்ணீடு திண்ணை வேயா மாடமாம்
கண்ணோட்டங் கண்மை காரிய நிர்வாகம்.

கண்ணாளன்—கண்ணோட்ட முடையோன், கம்மியன். [1: கண்- கண்ணோட்டம். பிங். vii, 279. 2: திவா. ii, 41.]

உண்ணீடம்—கிரீடம், தலைக்கீடு. [1, 2: உஷ்ணீஷம் ...; ஶிரொவெ- ஷெ கிரீடெ வ—கூ. ஸ. iii, 725, 726.]

மண்ணீடு—திண்ணை, வேயாமாடம். [1: திவா. v, 164. 2: சூடா. v, 52.]

கண்ணோட்டம் — தாட்சிணியம், காரிய நிருவாகம். [1: பிங். vii, 278. 2: அக.]

317. ஓணமோர் நாள்யா றென்ப ஏணிலை யுடைமை வீரம் [ணும்
காணங்கொள் ளோர்கண் ணின்மை செக்குப்பொற் காசு பொன்
சேணங்கல் லணைமெத் தைப்பேர் சேணிவிஞ் சையரூ ரேணி
தூணந்தூ ணீரந் தூணும் தூணைதூ ணிருப்புப் பாவை.

ஓணம்—ஓர் நட்சத்திரம், யாறு. [1, 2: பிங். x, 219.]

ஏண்—நிலையுடைமை, வீரம். [1, 2: திவா. xi, 55.]

காணம்—கொள், ஓர் கண்ணின்மை, செக்கு, பொற்காசு, பொன். [1: திவா. iv, 172. 2: காண வகஷுக் — மெவ. 202, 25. 3: சூடா. xi, ண, 2. 4: திவா. vi, 5. 5: திவா. vi, 1.]

சேணம்—குதிரைக்கலணை, மெத்தை. [1, 2: அக.]

சேணி — விஞ்சையர் ஊர், ஏணி. [1: திவா. v, 4. 2: திவா. vii, 208.]

தூணம்—அம்பறாத்தூணி, தூண். [1: தூணை: ... விஶிவா-ஶூய:—மெவ. 118, 356. 2: ஷ்தூணு —ஸ. அக.]

தூணை—தூண், இருப்புப்பாவை. [1, 2: ஷ்தூணா வதூர்ம் ஷுஜெ—சு. ஸ. ii, 154.]

318. காணலே பெறுத லேக்கல் கருதுத லுணர்தல் செய்தல்
நாணல்நா ணுதல்நா ணற்புல் நாணென்ப கயிறி லச்சை
பேணலே பாது காத்தல் கருதுதல் விரும்ப லும்பேர்
கோணனே சநிகூ னுள்ளோன் கோணிகோ ணிகைபார் பன்றி.

காணல்—பெறுதல், பார்த்தல், கருதுதல், உணர்தல், செய்தல். [1-5: அக.]

நாணல்—நாணுதல், நாணற்புல். [1, 2: அக.]

நாண்—கயிறு, இலச்சை. [1, 2: சூடா. xi, ண, 4.]

பேணல்—பாதுகாத்தல், கருதுதல், விரும்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 124. 3: திவா. viii, 88.]

கோணன்—சனி, கூனன். [1: ஃநூ: ... கொணை: — மெவ. 19, 69. 2: பிங். v, 237.]

கோணி — கோணிகை, பூமி, பன்றி. [1: மொணீ — மெவ. 169, 259. 2: கெஷாணி:—ஸ. கொ. II, i, 2. 3: வொணிந—ஸ. கொ. II, v, 2.]

319. தாணுமா தேவன் குற்றி நிலைபேறு சைலந் தூணும்
வேணுவாள் வில்லு மூங்கில் வேய்ங்குழ லுட்டோ ளைப்பேர்
வீணைகின் னரமின் னென்ப ஆண்மைவீ ரியமாண் டன்மை
சேணென்ப வகலம் நீளம் சேய்மைவிண் ணுயர்ச்சி யாமே.

தாணு—சிவன், குற்றி, நிலைபேறு, மலை, தூண். [1-3: ஷூாணு: கீலெ ஹரெ வாஜாந, ஸ்ஸூ ஶூவெ—லெ. ண, 32. 4: பிங். iv, 48. 5: பிங். vi, 530.]

வேணு—வாள், வில், மூங்கில், வேய்ங்குழல், உட்டுளை. [1, 2: சூடா. xi, ள, 13. 3: வெணுः — ஸ. கொ. II, iv, 161. 4: வெணுः —ஸ. அக. 5: பிங். x, 1075.]

வீணை—கின்னரம், மின்னல். [1, 2: வீணா ஸ்ராஜுஞகீ தவிஸ— ஸ. ஸ. ii, 152.]

ஆண்மை—வீரியம், ஆண்டன்மை. [1, 2: அக.]

சேண்—அகலம், நீளம், தூரம், ஆகாசம், உயர்ச்சி. [1: பிங். x, 552. 2, 5: திவா. xi, 115. 3: திவா. viii, 28. 4: அக. நி. 109.]

320. கோண முனைமூக் கிருப்புரற்கை குதிரை முடுக்கு மூலையந்த்ர
கோண முபாயம் வாச்சியமங் குசம்யாழ் மீட்டுங் கோல்கொடுவாள்
சாண முரைகல் காற்கஞ்சு கரவா ளஞ்சா ணைக்கல்லாம் [கம்.
சோணஞ் சிவப்போர் நதம்நெருப்புப் பெருமரஞ்செந் நிறத்துர

கோணம்—முனை[1], மூக்கு[2], இருப்புரற்கை[3], குதிரை[4], முடுக்கு[5], மூலை[6], யந்திரகோணம்[7], உபாயம்[8], வாச்சியம்[9], அங்குசம்[10], யாழ்மீட்டுங் கோல்[11], கூன்வாள்[12]. [1, 3: கொணவாக் ;...கஶெருஜ ஊஜவெ—நா. ஸ. i, 67. இருப்புரற்கை இருப்புலக்கை யென்பதன் பிழையானபாட மாதல் வேண்டும். 2, 4, 10, 12: பிங். x, 422. 5: அக. 6: கொண: — ஸ. அக. 7: வழக். 8: 9: கொணொ வாஷ்ஜூஹெஷ — லெ. ண, 8. 11: வீணாஷிவாஷநொவாய கொண:—ஶா. கொ. 178.]

சாணம் — உரைகல், காற்கலீசு, வாள், சாணைக்கல். [1-3: ஶாண: கஷோபலெ ஶஸ்த்ரநிகஷெ க்ரகசெ — நா. ர. ii, 123. 4: ஶாண:— ஸ. அக.]

சோணம்—சிவப்பு, ஓர் நதம், நெருப்பு, பெருமரம், செந்நிறக் குதிரை. [1-5: ஶோணோ நதெ ரக்தவர்ணெ ஶ்யோநாகெऽக்னௌ ஹயாந்தரெ — க. ஸ. ii, 154. பெருமரம் பெருவாகையென்றுஞ் சொல்லப் படும்.]

321\. பூண லணிதல் பூணு நூல் பூணு பரணம் பூண்கட்டாம்
மாண வகனே சிறுபிள்ளை பிரம சாரி மாணுக்கன்
ஆணி யெல்லை யுரையாணி முளையச் சாணி யெழுத்தாணி
காணி யுரிமை யோர்சிற்றெண் கேணி யகழி நீர்க்கயமே.

பூணல்—அணிதல், பூணுநூல். [1: அக. 2: வழக்.]

பூண்—ஆபரணம், பூண்கட்டு. [1: திவா. vii, 79. 2: அக.]

மாணவகன்—சிறுபிள்ளை, பிரமசாரி, மாணுக்கன். [1, 2: மாணவகோ ... பாலெ ... வடௌ—மெ. க, 209. 3: மாணவக:—ஸ. அக.]

ஆணி—எல்லை, உரையாணி, முளை, அச்சாணி, எழுத்தாணி. [1, 3, 4: அணிராணிவதஸ்ரௌ ஸ்யாத் ஸீமாக்ஷாக்ரகீலயொ — அ. ஸ. ii, 130. 2, 5: அக.]

காணி—உரிமை, ஓர் சிற்றெண். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 798.]

கேணி—அகழி, நீர்க்கயம். [1: பிங். iv, 180. 2: வழக்.]

322\. வாணி நடம்பா மகள்மேகம் வாக்கு விலைநெய் யுந்தொழிற்பேர்
வேணி தேவ தாளிநதி நீரின் வேக மயிர்ப்பின்னல்
ஆணை மெய்ம்மை தடையேவல் சபதம் வென்றி யடையாளம்
கோணை நாசி யழிவின்மை கொடுமை தேர்க்கூம் பெனநாற்பேர்.

வாணி—கூத்து, சரசுவதி, மேகம், வாக்கு, விலை, நெய்யுந்தொழில். [1: நா. தீ. நி. 722. 2, 3, 5, 6: வாணிர்வீணாவதெ; வ்ருதௌ ஊதௌ மூல்யெ ஸரஸ்வத்யாம் — அ. ஸ. ii, 151, 152. 4: வாணீ—ஸ. அக.]

வேணி—தேவதாளி, நதி, நீரின் வேகம், மயிர்ப்பின்னல். [1, 2, 4: வெணீ கெஶஸ்ய ஸந்தெ; நத்யாந்தெவதாலெ — மெ. ண, 28, 29. 3: வெணி: ப்ரவாஹெ—நா. ர. ii, 126.]

ஆணை — மெய்ம்மை, தடை, ஏவல், சபதம், வென்றி, அடையாளம். [1, 3-6: திவா. xi, 242. 2: பிங். x, 100.]

கோணை—நாசி, அழிவின்மை, கொடுமை, தேர்க்கூம்பு. [1, 4: வொணா த-ு நாஸிகா ரயகரீகா—நா. ர, ii, 127. 2: திவா. viii, 222. 3: அக. நி. 83.]

323. யாணரெனல் புதுமையெழில் வளமையுநன் மையுமாம்
ஏணிபழு வுடைக்கருவி யெல்லைபெண்மா னென்ப
வாணனறு மீனோர்வேந் தோரசுரன் வாழ்வோன்
வாணிநியா டுபவள்மதித் தவள்தூதி சமர்த்தி
தூணிநீ லிப்புதல்நாற் குறுணியம்புக் கூடாந்
தோணிகடை நாளோடஞ் சேறுகணை ஞாயில்
பாணிமுத்தி னீர்கருப்பஞ் சாற்றுக்கள் கீதப்
பாட்டுநெடும் போதுசெப்புக் கைத்தலமென் றறுபேர்.

யாணர்—புதுமை, அழகு, வளமை, நன்மை. [1, 2, 4: பிங். x, 973. 3: உரி. நி. xi, 29.]

ஏணி—பழுவுடைக்கருவி, எல்லை, பெண்மான். [1, 3: சூடா. xi, ண, 4. 2: திவா. xi, 54. 3: வனணீ—ஸ. அக.]

வாணன்—கார்த்திகை நட்சத்திரம், ஓர் அரசன், ஓர் அசுரன், வாழ்வோன். [1: திவா. i, 79. 2: அக. 3: ஬ாண:...; ஬஼வ-ுரூ஼வி —ஊ. ஸ. ii, 147, 148. 4: அக.]

வாணிநி—ஆடுபவள், மதங்கொண்டவள், தூதி, சமர்த்தி. [1,2,4: ஸ஻ாஜ்ாணிநீ த-ு நதுக஻ா௦ ஒமகுஉதஹிமொரவி — ஊ. ஸ. iii, 405. 3: அக.]

தூணி — நீலிப்புதல், நாற்குறுணி, அம்புக்கூடு. [1, 3: த-ுணீ நீஶீநிஷஜமொ:—ஊ. ஸ. ii, 142. 2: நா. தீ. நி. 803.]

தோணி—இரேவதி நட்சத்திரம், ஓடம், சேறு, அம்பு, ஞாயில். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 664. 3: சூடா. xi, ண, 4.]

பாணி—முத்தின் நீர், கருப்பஞ்சாற்றுக்கள், கீதப்பாட்டு, நெடும்போது, செப்பு, கைத்தலம். [1: பிங். த்திலும் அக. யிலும், 'நீர்' என்னும் பொருள் உளது. முத்து மாணிக்க முதலியவற்றின் நீரைப்பற்றிச் சொல்

வதுண்டாயினும் அதற்குப் பாணியென்னும் வழக்கு எங்குள்ளதென்று தெரியவில்லை. 2: ஹாணி-தழ் — ஸ. அக. 3, 4: திவா. xi, 333. 5: உரி. நி. xi, 11. 'சொல்.' 6: வாணி:—ஸ. அக. பிங். x, 782.]

324. பாணங் கைகருங் குறிஞ்சி பகழி
வாணி கன் றுலா ராசி வைச்சியன்
சோணிதஞ் செந்நீர் சிவந்த துஞ்சொலும்
பாணிசைப் பாட்டோர் சாதி பகர்ப.

பாணம்—கை, கருங் குறிஞ்சி, அம்பு. [1: வாண: —ஸ. அக. 2, 3: பிங். x, 781.]

வாணிகன்—துலாராசி, வைசியன். [1: திவா. i, 71. 2: வாணிஜ: —ஸ. அக.]

சோணிதம்—இரத்தம், சிவந்தது. [1: ஶோணிதழ்—ஙு. கொ. II, vi, 64. 2: ஶோணிதழ்—ஸ. அக.]

பாண்—இசைப்பாட்டு, ஓர் சாதி. [1: திவா. x, 133. 2: அக.]

325. காண்டலே தெரித னோக்கல் நியமித்தல் நினைத்தல் காட்டும்
தோண்டலே யகழ்தல் மொள்ளல் நோண்டல்கிள் ளுதல்தோண் டற்பேர்
மாண்டார்மாட் சியிறந்தார் மாண்புமாட் சிமையெ ழிற்பேர்
தாண்டவ மோர்புற் கூத்துப் புருடனாட் டியமுஞ் சாற்றும்.

காண்டல்—தெரிதல், நோக்கல், நியமித்தல், நினைத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. ix, 8.]

தோண்டல்—அகழ்தல், மொள்ளல். [1, 2: அக.]

நோண்டல்—கிள்ளுதல், தோண்டல். [1, 2: அக.]

மாண்டார்—மாட்சிமைப்பட்டவர், இறந்தார். [1, 2: அக.]

மாண்பு—மாட்சிமை, அழகு. [1, 2: அக.]

தாண்டவம்-ஓர் புல், கூத்து, புருடன் கூத்து. [1, 3: தாண்டவொ-ஷ்ரீ தாணாதுரெ; ஹவெஃஷுகாதெ வ — ஜை. வ, 36, 37. 2: தாண்டவழ்—ஙு. கொ. I, vii, 10.]

326. ஈண்டல் நெருங்கலெய்துதலாம் வேண்டலிரத்தல் விரும்புதற்பேர்
கோண்டனெனல்பா மரசர்தன் பெருத்த கொப்பூழுடையோனும்
ஆண்டு வருட மவ்விடப்பே ரீண்டு விரைவோ டிவ்விடமாம்
யாண்டெவ் விடத்தோ டாண்டும்பேர் கோண்டை யிலந்தை கமு
கென்ப.

ஈண்டல்—நெருங்கல், எய்துதல். [1, 2: அக.]

வேண்டல் — இரத்தல், விரும்புதல். [1: சூடா. ix, 11. 2: சூடா. viii, 76.]

கோண்டன் — இழிபிறப்பினன், பெருங்கொப்பூழன். [1, 2: கோண்டு: ஹ்ராஸ்வநாபிகே; பாமரஜாதௌ—அ. ஸ. ii, 114, 115.]

ஆண்டு—வருடம், அவ்விடம். [1: பிங். ii, 213. 2: திவா. v, 236.]

ஈண்டு—விரைவு, இவ்விடம். [1: திவா. ix, 41. 2: திவா. v, 237.]

யாண்டு—எவ்விடம், ஆண்டு. [1: சூடா. v, 67. 2: சாசனவழக்கு.]

கோண்டை—இலந்தை, கமுகு. [1, 2: கோண்டா பதரபூகயோ:—அ. ஸ. ii, 87.]

327. காண்டமரப் பணைநெல்லின் றாள்குதிரை மேன்மை
கணைவில்லே காந்தமரக் கணுநாளம் நூலின்
காண்டமவ சரம்வருக்க மூன்றுகோ லதமங்
கவ்வியம்பா நீயம்வலி முடிவீரோன் பான்பேர்
பாண்டம்நதிப் பரப்பினடுச் செட்டின்முதற் பணம்பூண்
பரியினணி நாடிபாத் திரமேளப் பத்தல்
பாண்டிலே மூங்கில்வட்டந் தகழிகட்டி லெருது
பரிபூண்ட வாகநங்கைத் தாளம்நா டெண்பேர்.

காண்டம்—மரப்பணை[1], நெல்லின்தாள்[2], குதிரை[3], மேன்மை[4], அம்பு[5], வில்[6], ஏகாந்தம்[7], மரக்கணு[8], நாளம்[9], நூலின் காண்டம்[10], அவசரம்[11], வருக்கம்[12], ஊன்று கோல்[13], அதமம்[14], கவ்வியம்[15], நீர்[16], வலி[17], முடிவு[18]. [1, 2: காண்ட: ஸ்கந்தே ஸ்தம்பகே — மே. ட, 2. 3, 7, 8, 12: ஸ்ருணி ... ரஹோ வாஜி...பர்வஷு, ...காண்டோऽஸ்த்ரீ — நா. ர. ii, 110. 4, 9, 14, 16, 17: காண்டோ நாளேऽதமே ..., ஸஹ:ஸ்தாவா ஸ்தம்பஷு — அ. ஸ. ii, 109. 5, 11, 13: காண்டோऽஸ்த்ரீ தண்டபாண...அவஸர...—மே. கொ. 192. 6: 10: காண்ட:—ஸ. அக. 15: 18: சூடா. xi, ண, 19.]

பாண்டம்—நதிப்பரப்பின் நடு[1], வியாபார முதற்பணம்[2], ஆபரணம்[3], குதிரையணி[4], நாடி[5], பாத்திரம்[6], மேளப்பத்தல்[7]. [1-4, 6: பாண்டம் உபகரணே வணிங்மூலதனாம்ச பூஷணே, நதீகூலத்வயீமத்யே ஹஸ்த்யஶ்வாதிபாஜனேऽபி ச—ச. ஸ. ii, 123. 5: 7: பாண்டம் தூர்ணகர்மணி—நா. ர. ii, 103.]

பாண்டில் — மூங்கில்[1], வட்டம்[2], தகழி[3], கட்டில்[4], எருது[5], குதிரைபூண்ட வாகனம்[6], கைத்தாளம்[7], நாடு[8]. [1: சூடா. xi, ண, 19. 2-7: பிங். x, 783. 8: அக.]

328. *தூண்ட லேவுதல் செலுத்தல் சுட்டுதல்*
காண்டிவ மருச்சு னன்வில் விற்பொது
பாண்டு வெண்மையோர் நோயோர் பார்த்திவன்
பாண்டு ரம்புகர் நிறங்க டாரையே.

தூண்டல்—ஏவுதல், செலுத்தல், சுட்டுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 59. 3: வழக். 'தூண்டிக் காட்டுதல்.']

காண்டிவம் — அருச்சுனன்வில், விற்பொது. [1, 2: காண்டீவகாண்டிவௌ பும்ஸி து பார்த்ததன்வனி—ச. ஸ. iii, 693.]

பாண்டு—வெண்மை, ஓர் நோய், ஓர் அரசன். [1-3: பாண்டூ ரோகே ஸிதே ந்ருபே—நா. ர. ii, 104.]

பாண்டுரம்—புகர்நிறம், கடாரை. [1, 2: பாண்டுர: ஶ்வேதபீதக வர்ணே—வை. ர, 182.]

தகர வெதுகை

329. உதகநீர் மழைத்து ளிப்பேர் உதவியே கொடைச காயம்
கதகமேற் கட்டி தேற்று கதம்நோய்சென் றதுகோ பப்பேர்
சதகோடி யிடிவச் ராயு தத்தொடு நூறு கோடி
சிதடனே குருடன் மூடன் சிதடிபே தையள்சிள் வீடே.

உதகம்—நீர், மழைத்துளி. [1: உஉகஂ—ஸ. கொ. I, x, 4. 2. அக.]

உதவி—கொடை, சகாயம். [1: திவா. ix, 81. 2: நா. தீ. நி. 624.]

கதகம்—மேற்கட்டி, தேற்று. [1: கஉகஃ — ஸ. அக. 2: கதகொ ஊ்ாவணஸ்வணஸ்ாஃ—வெ. 48, 83.]

கதம்—நோய், சென்றது, கோபம். [1: மஉஃ — ஸ. கொ. II, vi, 51. 2: மதஂ—ஸ. அக. 3: திவா. viii, 102.]

சதகோடி—இடி, வச்சிராயுதம், நூறு கோடி. [1: அக. 2: மதகொடிஃ—ஸ. கொ. I, i, 50. 3: மதகொடிஃ—ஸ. அக.]

சிதடன்—குருடன், மூடன். [1: பிங். x, 487. 2: திவா. ii, 77.]

சிதடி—பேதையள், சிள்வீடு. [1: அக. 2: திவா. iii, 184.]

330. விததம்பொய்ச் சொல்வித் தாரம் விதரணங் கொடைசமர்த்தாம்
குதமலத் துவாரம் யானை மேல்விரிப் பொடுகு சப்புல்
சிதம்வெண்மை மெலிவு கூர்மை முகித்தல்கட் டுதல்சாந் திப்பேர்
இதரமந் நியங்கீழ் மைப்பே ரிதரன்பா மரன்மற் றோனே.

விததம்—பொய்ச்சொல், வித்தாரம். [1: விதயஂ தூநூதஂ வஉஃ—ஸ. கொ. I, vi, 21. 2: விததஂ—ஸ. அக.]

விதரணம் — கொடை, சமர்த்து. [1: விதரணஂ — ஸ. கா II, vii, 29. 2:]

குதம்—மலத்துவாரம், யானைமேல் விரிப்பு, தருப்பை. [1: மஉஂ — ஸ. கொ. II, vi, 73. 2, 3: கஶ கஶஃ ஸ்ராஉாஸ்ரணஉஜொஃ —ஸ. ஸ. ii, 210.]

சிதம்—வெண்மை, மெலிவு, கூர்மை, முகித்தல், கட்டுதல், சாந்தி. [1, 4, 5: ஸிதஸ்த்வவஸிதே பத்தே ஜ்ஞாதே — ஸ. ஸ. ii, 203. 2, 3, 6: க்ஷீணே சாந்தம் சிதம் சாத நிசிதே த்ருசே—நா. ர. ii, 181.]

இதரம்—அன்னியம், கீழ்மை. [1: இதர: — ஸ. கௌ. III, i, 82. 2: இதர:—வெ. 202, 43.]

இதரன்—பாமரன், மற்றோன். [1, 2: இதர: பாமரோऽந்யஸ்மிந் —ஸ. ஸ. iii, 516. பாமரன்—இழிந்தோன்.]

331. உதரம்போர் வயிறு மாகு முதிரங்குங் குமமி ரத்தம்
சிதருறி பொடிபூந் தாது திவலைசே லைத்து ணிப்பேர்
புதர்புதல் போத முள்ளோர் புதனோர்கோ ளறிஞன் றேவன்
மதர்வென்ப வலிக ளிப்பா மதன்வலி யழகு காமன்.

உதரம்—போர், வயிறு. [1, 2: உதரம் ஸங்க்ராமஜடரயோ:— ஸ. ஸ. iii, 517.]

உதிரம்—குங்குமம், இரத்தம். [1, 2: ருதிரம் குங்குமே ரக்தே—ஸ. ஸ. iii, 591.]

சிதர்—உறி, பொடி, பூந்தாது, திவலை, சேலைத்துணி. [1: சூடா. xi, த, 27. 2: பிங். iv, 168. 3. பிங். ix, 160. 4, 5: பிங். x, 489.]

புதர்—புதல், போதமுள்ளோர். [1: அக. 2: புத:—ஸ. அக.]

புதன்—ஓர் கோள், அறிஞன், தேவன். [1, 2: புத: ஸௌம்யே கவௌ—ஸ. ஸ. ii, 239. 3: புத:—ஸ. அக.]

மதர்வு—வலி, களிப்பு. [1: சூடா. xi, த, 27. 2: திவா. xi, 181.]

மதன்—வலி, அழகு, காமன். [1-3: பிங். x, 891.]

332. சிதலைநோய் துணிசெல் லென்ப சிதுரனே வைரி தூர்த்தன்
பதலையே வெற்புக் குன்று பரந்தவாய்ப் பறைதா ழிப்பேர்
மதலையே பிள்ளை கொன்றை மரக்கலங் கொடுங்கை தூணும்
முதலைசெங் கிடைவன் மீனு முதலிட முதன்மை யாதி.

சிதலை—நோய், துணி, கறையான். [1-3: பிங். x, 490.]

சிதுரன்—பகைவன், தூர்த்தன். [1, 2: ஸித்ர: ... ஹந்த்ரே வைரிணி — வை. ர, 156.]

பதலை—மலை, குன்று, பரந்தவாய்ப் பறை, தாழி. [1: பிங். x, 743. 2: அக. 3, 4: திவா. xi, 156.]

மதலை—பிள்ளை, கொன்றை, மரக்கலம், கொடுங்கை, தூண். [1, 3-5: திவா. xi, 182. 2: பிங். x, 890.]

முதலை—செங்கெட்டி, முதலை. [1, 2: பிங். x, 942.]

மூதல் — இடம், முதன்மை, ஆதி. [1: பிங். iv, 272. 2: வழக். 3: பிங். vii, 489.]

333. நுதலென்ப புருவம் நெற்றி நுதிமுனை தோத்தி ரப்பேர்
முதல்வன்முன் னவன்மூத் தோனு முதல்வியே தலைவி தேவி
கதவமே கதவு காப்பாங் கதுவல்பற் றிடலி ழுத்தல்
புதவுகோ புரவா யிற்குட் சிறுவழி கதவோர் புல்லே.

நுதல்—புருவம், நெற்றி. [1, 2: பிங். x, 706.]

நுதி—முனை, தோத்திரம். [1: பிங். vi, 497. 2: ஸ்தோத்ரம் ஸ்துதி:—அ. கோ. I, vi, 11.]

முதல்வன்—முன்னவன், மூத்தோன். [1: அக. 2:]
முதல்வி—தலைவி, தேவி. [1, 2: அக.]
கதவம்—கதவு, காப்பு. [1, 2: சூடா. xi, த, 18.]
கதுவல்—பற்றுதல், இழுத்தல். [1, 2: அக.]

புதவு—கோபுர வாயிற்குட் சிறுவழி, கதவு, ஓர் புல். [1: திவா. v, 201. 2, 3: பிங். x, 824.]

334. கதிதெசை யுபாயம் புத்தி கமகமார்க் கம்பெ ரும்புண்
சிதிவெண்மை கருமை யோனி பிணஞ்சுடு கட்டை பூர்ச்சம்
ததிதயிர் சாம்ப ராணி தருணம்வா சமுமா மென்ப
பதிசிவ னதிபன் காந்தன் றலம்வீடூர் பாதை மூத்தோன்.

கதி—தசை, உபாயம், புத்தி, கமனம், மார்க்கம், பெரும்புண். [1-6: கதிர்வஸ்த்ரேண ஜ்ஞானே யாத்ராவாயக்ஷமாஸு — அ. ஸ. ii, 163.]

சிதி—வெண்மை, கருமை, யோனி, பிணஞ்சுடு கட்டை, பூர்ச்சம். [1, 2, 5: ஸிதிர்பூர்ஜே ஸிதேஸிதே—அ. ஸ. ii, 198. 3: வழக். 4: சிதி: — அ. கோ. II, viii, 117. 'சிதாசவச்மாசாநாநலாகா:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

ததி—தயிர், சாம்பராணி, தருணம், வாசம். [1: ஊயி — வெ. 134, 277. 2: ஊயி—ஸ. அக. 3: அக. 4:]

பதி—சிவன்[1], அதிபன்[2], கணவன்[3], இடம்[4], வீடு[5], ஊர்[6], பாதை[7], மூத்தோன்[8]. [1: அக. நி. 161. 2: சூடா. ii, 10. 3: பிங். v, 191. 4: பிங். iv, 272. 5: திவா. v, 149. 6: திவா. v, 92. 7: வயிநு—ஸ. அக. 8: சூடா. ii, 9.]

335. பொதிமன்றங் கரிகா டோலைக் குடைபொதிச் சுமையு மொக்கும்
மதிபுத்தி யிச்சை சந்த்ரன் முன்னிலை யசைச்சொன் மாதம்
பதிகமோர் பொருண்மேற் பத்துச் செயுட்பாடல் பாயி ரப்பேர்
சிதிரமே கயிறு கைவாள் மழுப்படை சேர்ந்தார்க் கொல்லி.

பொதி—சபை, கரிகாடு, ஓலைக்குடை, பொதிச்சுமை. [1: சூடா. v, 49. 2: திவா. iv, 88. 3: திவா. vii, 224. 4: அக. நி. 183.]

மதி—புத்தி, இச்சை, சந்திரன், முன்னிலையசைச்சொல், மாதம். [1, 2: 8திரு—தீவுயொ:—ஊ. வ. ii, 183. 3-5: பிங். x, 892.]

பதிகம்—ஓர் பொருள்மேற் பத்துச்செய்யுட்பாடல், பாயிரம். [1: அக. 2: திவா. x, 97.]

சிதிரம்—கயிறு, கைவாள், மழுப்படை, நெருப்பு. [1-4: ஃவிஃரொ. 5ஜ்ஜ வரஷ்டுயெ; கூரவாமெ வ ரஜெஜ வ—ஊ. வ. iii, 548, 549.]

336. எதிர்நேர் முன் பிறிதொப் பென்ப எதிர்தல்முற் படல்கிட் டற்பேர்
வெதிரென்ப செவிடு மூங்கில் விதுளம்நீர் வஞ்சி வஞ்சி
முதிர்தல்முற் றிடல்மூப் பாதல் முதுமைமூ துரைமூப் பென்ப
விதுவென்ப யானைக் கொம்பி னடுச்சந்த்ரன் மேக வண்ணன்.

எதிர்—நேர், முன், பிறிது, ஒப்பு. [1-4: அக.]

எதிர்தல்—முற்படல், கிட்டல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 47.]

வெதிர்—செவிடு, மூங்கில். [1, 2: பிங். x, 1064. 1: வயிர: — ஊ. கொ. II, vi, 48.]

விதுளம்—நீர்வஞ்சி, வஞ்சி. [1, 2: விஉ—ம:—ஊ. கொ. II, iv, 30.]

முதிர்தல்—முற்றிடல், மூப்பாதல். [1, 2: அக.]

முதுமை—பழமொழி, மூப்பு. [1, 2: அக.]

விது — யானைக் கொம்பின் நடு, சந்திரன், திருமால். [1: விது:— ச. கொ. II, viii, 37. 2, 3: விஷ்ணு ஶ்ரீவத்ஸ விது — ச. ஸ. ii, 246.]

337. விதுக்ககங் கீழா நெல்லி மயிற்றுத்தங் கொத்த மல்லி
பதுமகங் கயமு கத்தின் புகர்ப்பொறி பதும காட்டம்
பதுமலாஞ் சனன்கு பேரன் புவநேசன் பிரமன் பாநு
பதுமலாஞ் சனைசீ தேவி தாரகை பனுவ லாட்டி.

விதுக்ககம் — கீழாநெல்லி, மயிற்றுத்தம், கொத்தமல்லி. [1: விதுந்நக:—ச. கொ. II, iv, 126. 2: விதுந்நகம்—ச. கொ. II, ix, 101. 3: விதுந்நகம்—ச. கொ. II, ix, 37.]

பதுமகம்—யானைமுகத்தின் புகர்ப்பொறி, பதுமகாட்டம். [1, 2: பத்மகம் ஸ்யாத் பத்மகாஷ்டே பிந்துஜாலகயோரபி—மே. க, 113.]

பதுமலாஞ்சனன் — குபேரன், சிவன், பிரமன், சூரியன். [1-4: பத்மாஞ்சநோ புவநேஶ ஶோகேஶ ஸவிதேஸ்வரேஶா: — ச. ஸ. v, 28. 'லோகேஶ: ஶம்பு:' என்பது உரை.]

பதுமலாஞ்சனை — இலக்குமி, தாரை, சரசுவதி. [1-3: பத்மாஞ்சநா தாராயாம் ஸரஸ்வத்யாம் ஶ்ரியாமபி—ச. ஸ. v, 29.]

338. பதுமினி முதற்சா திப்பெண் பங்கயக் கொடியவ் வோடை
விதுரனோ ரரசன் றீரன் விற்பக்கன் பிரிந்தோ னென்ப
இதைமரக் கலப்பாய் காரா மணிபுதுக் கொல்லை யென்றும் [பும்.
சிதையேவெண் ணிறத்தாள் வெண்சற் கரையீம விறகுஞ் செப்

பதுமினி—முதற்சாதிப்பெண், தாமரைக்கொடி, தாமரையோடை. [1-3: பத்மிநீ யோஷிதந்தரே, கமலிந்யாம் ஸரஸ்யாம் ச — ச. ஸ. iii, 382.]

விதுரன்—ஓர் அரசன், தீரன், விற்பன்னன், பிரிந்தோன். [1-3: விதுரோ நாமநி தீரே ப்ராஜ்ஞே ஸந்தாநவிச்சிஷ்டே ச—ச. ஸ. iii, 596. 4. விதுர:—ஸ. அக.]

இதை—மரக்கலப்பாய், காராமணி, புதுக்கொல்லை. [1: திவா. vii, 216. 2: திவா. iv, 167. 3: திவா. v, 209.]

சிதை—வெண்ணிறத்தினள், வெண்சர்க்கரை, ஈமவிறகு. [1, 2: ஸிதா—ஸ. அக. 3: சிதா—ச. கொ. II, viii, 117.]

339. விதர்க்கஞ்சந் தேக மூகம் எதிர்த்தல்நே ருறல்முன் னிற்றல்
அதிட்டாநம் நகர்ப்ர பாவம் தேர்க்கால்மோ கரித்த லாகும்
குதித்தல்துள் ளுதல்க டத்தல் பதித்தல்தாழ்த் துதல ழூத்தல்
பொதிர்ப்பென்ப நடுக்க மச்சம் விதிர்ப்புமப் பெயர்பொ ருந்தும்.

விதர்க்கம்—சந்தேகம், ஊகம். [1, 2: விதர்க: ஸம்ஶயோஹயோ: —அ. வ. iii, 89.]

எதிர்த்தல்—நேருறல், முன்னிற்றல். [1, 2: அக.]

அதிட்டாநம்—நகர், பிரபாவம், தேர்க்கால், மோகரித்தல். [1-4: அதிஷ்டாநம் சக்ரபுரப்ரபாவாத்யாஸநேஷ்வபி—அ. கொ. III, iii, 125. ‘அத்யாஸநமாக்ரமணம் அதிஷ்டாநம்’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

குதித்தல்—துள்ளுதல், கடத்தல். [1: நா. தீ. நி. 744. 2: திவா. x, 36.]

பதித்தல்—தாழ்த்துதல், அழுத்தல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 721.]

பொதிர்ப்பு—நடுக்கம், அச்சம். [1: திவா. ix, 80. 2: திவா. viii, 168.]

விதிர்ப்பு—நடுக்கம், அச்சம். [1: திவா. ix, 80. 2: திவா. viii, 168.]

340. கதம்பகங் கடுகு கூட்டங் கதித்தல்மிக் குறலெ ழூச்சி
கதம்பந்தேன் கடம்பு கூட்டங் கடுகுவா சனையின் வற்கம்
ஓதுங்கலே பதுங்கல் செல்லல் ஓதுக்கமே நடையொ ளிப்பாம்
ததும்பல்மல் குதல்த ளம்பல் சதுக்கம்நாற் சந்தி நாற்கோண்.

கதம்பகம்—கடுகு, கூட்டம். [1: கதம்பக: — அ. கொ. II, ix, 17. 2: கதம்பகம்—அ. கொ. II, v, 40.]

கதித்தல்—மிக்குறல், எழூச்சி. [1: அக. 2: பிங். vii, 429.]

கதம்பம்—தேன், கடம்பு, கூட்டம், கடுகு, வாசனைவர்க்கம். [1:
2-4: கதம்ப: ஸர்ஷபே நீபே கதம்பம் நிகுரம்பகே — அ. வ. iii, 439. 5:]

ஓதுங்கல்—பதுங்கல், செல்லல். [1: நா. தீ. நி. 719. 2: பிங். vii, 43.]

ஒதுக்கம்—நடை, ஒளிப்பு. [1, 2: சூடா. xi, த, 22.]

ததும்பல்—நிறைதல், தளம்பல். [1: பிங். vii, 470. 2: அக.]

சதுக்கம் — நாற்சந்தி, சதுரம். [1: பிங். iv, 197. 2: அக. 1, 2: உ-த-ஷ்க:—ஸ. அக.]

341. சுதனென்ப மகனி ராசன் சுதாமநம் வெற்பு மேகம்
மிதவையே சோறு தெப்பம் விதாதாமந் மதனெண் கண்ணன்
பிதிர்கொடி திவலை தூளாம் பிதாமகன் பிரமன் பாட்டன்
சதுமுகன் சிநன்வி ரிஞ்சன் சதாபல மத்தி தென்னை.

சுதன்—மகன், இராசன். [1, 2: ஸு-த: வ-ெத்ரு ந்ரவெ—க. ஸ. ii, 205.]

சுதாமநம்—மலை, மேகம். [1, 2: ஸு-தாமா வாரிெத ெஶெவ—க. ஸ. iii, 427.]

மிதவை—சோறு, தெப்பம். [1, 2: சூடா. xi. ட, 3.]

விதாதா—மன்மதன், பிரமன். [1, 2: விஶ்ாதா ஊர-ஹிணெ காெம—க. ஸ. iii, 294.]

பிதிர்—நொடி, திவலை, தூள். [1, 2: பிங். x, 805. 3: திவா. vi, 71.]

பிதாமகன் — பிரமன், பாட்டன். [1, 2: பி-தாமஹ: வஜெயா-ெநௌ ஜநெக ஜநகஸ்ய வ—க. ஸ. iv, 342.]

சதுமுகன்—அருகன், பிரமன். [1: சூடா. i, 5. 2: அக.]

சதாபலம் — அத்தி, தென்னை. [1, 2: ஸதாபல உது-ம்ெர, நாளிெகெர—க. ஸ. iv, 300.]

342. அதமத்தி மரங்கீழ் கேடாம் ஆதமே விருப்பம் நேயம்
துதமுத றுகைய லைப்புத் தோதநந் துயரு றுக்கோல்
வதிசேற்று நிலம்வ ழிப்பேர் வாதுவஞ் சினத்த ருக்கம்
பதிதல்தா ழுதல ழுந்தல் பாதையே வழிநா வாயாம்.

அதம்—அத்திமரம், கீழ், கேடு. [1: சூடா. iv, 18. 2: சூடா. xi, 28. கயஸ். 3: ஹத:—ஸ. அக.]

ஆதம்—விருப்பம், நேயம். [1, 2: அக.]

துதம்—உதறுகை, அலைப்பு. [1, 2: யு-த:— ஸ. அக.]

தோதநம்—துயர், தாற்றுக்கோல். [1, 2: ெதாத-நம் வ்யெந ெதாெத்ர—க. ஸ. iii, 373.]

வதி—சேற்றுநிலம், வழி. [1: அக. 2: திவா. v, 219.]

வாது—சபதம், தருக்கம். [1, 2: அக.]

பதிதல்—தாழ்தல், அழுந்தல். [1, 2: அக.]

பாதை—வழி, மரக்கலம். [1: சூடா. v, 62. 2: திவா. vii, 215.]

343. பிதாமகேச் சுரன்மு னீந்த்ரன் பெற்றவன் பிரம னாற்பேர்
பதாசிபோர் மார்க்கங் காலாள் பதாரங்காற் குறடு காற்றாள்
வதாநியன் மிகக்கொ டுப்போன் வாக்கில்வல் லவனு மாகும்
விதாரணம் பிளத்தல் கொல்லல் விதாரம்வெஞ் சமங்கி ழித்தல்.

பிதா — சிவன், அருகன், தந்தை, பிரமன். [1, 3, 4: பிங். x, 804. வி.தா. 2: சூடா. i, 4.]

பதாசி—போர், மார்க்கம், காலாள். [1, 2: வஊாஜிரூாரூய—ஊ-யொ:—நா. ா. iii, 86. 3: வஊாஜி:—ஊ. கொ. II, viii, 66.]

பதாரம்—காற்குறடு, காற்றாள். [1, 2: வஊாா: வாஊய-ஹுஷ—, வாஊாயிநூ—ஊ. ஸ. iii, 567.]

வதாநியன் — மிகக்கொடுப்போன், வாக்கில் வல்லவன். [1, 2: வஊாநெ்ா ஊாதூவாஜிநெ:—ஶா. கொ. 668.]

விதாரணம்—பிளத்தல், கொல்லல். [1: விஊாாணஂ ஹெஊந—ஊ. ஸ. iv, 89. 2: விஊாாண—ஸ. அக.]

விதாரம்—போர், கிழித்தல். [1, 2: விஊாரொ யஂயி ஊாரெண—ஊ. ஸ. iii, 597.]

344. மதாரங்கத் தூரி யானை யானைமை துனம்வ ராகம்
உதாரனன் மனத்தோன் வள்ளல் பிரசித்தன் பெரியோ னும்பேர்
மதூலகம் நாக ணங்கி மாமலை யிருப்பை யென்ப
விதேயன்சாத் திராவ தாரி விநயவா னேவல் கேட்போன்.

மதாரம்—கத்தூரி, யானை, யானைமைதுனம், பன்றி. [1: ஶஊாா:—ஸ. அக. 'ஒரு வாசனைத்திரவியம்'. 2: ஶஊாரொ ஹஸ்தி ... — ெஶ. ா, 197. 3: 4: ஶஊாா:—ஸ. அக.]

உதாரன்—நல்ல மனத்தோன், வள்ளல், பிரசித்தன், பெரியோன். [1, 2, 4: உஊாரொ ஊாதூஶஹதாரூக்ஷிணெ — ெஶ. ா, 117. 3: உஊா-ரொ ... வஂாதெ—நா. ா. iii, 388.]

மதூலகம்—நாகணந்தி, மாமரம், மலையிருப்பை. [1: 2: ஐய-ஞ: — ஸ. அக. 3: கழி ஜெஃஷூிநு மௌாமாகொ ஐய-ஞகஃ: —வெ. 48, 87.]

விதேயன்—சாத்திராவதாணி, வினயவான், ஏவல் கேட்போன். [1: 2, 3: விெயொ விநயஹாஹீ வவெநஷூிதஃ—க. கொ. III, i, 24.]

345. கதநம் பொரல்கொல் லுதல்பேசல் கதிர மம்பு கருங்காலி
நிதந மரணங் குலங்கேடாம் நிதுவ நம்மை துநம்நடுக்கம்
மதநங் கடைத லெழில்வசந்த மெழுகூ மத்தை மருட்காரை
சதபத் திரமே மயூரமரங் கொத்தி சரோச மிராசகிளி.

கதநம் — பொருதல், கொல்லுதல், பேசல். [1, 2: கஉநஃ —. ஸ. அக. 3: கயநஃ—ஸ. அக.]

கதிரம் — அம்பு, கருங்காலி. [1: பிங். vi, 438. 2: வஜிர: — க. கொ. II, iv, 49.]

நிதநம் — மரணம், குலம், கேடு. [1: நியநஃ — ஸ. அக. 2, 3: நியநஂ கூஷநாமயொ:—க. ஸ. iii, 378.]

நிதுவநம்—மைதுனம், நடுக்கம். [1. 2: நியுவநஂ ரதெ கஂெவ —க. ஸ. iv, 177.]

மதநம்—கடைதல், அழகு, வசந்தம், மெழுகு, ஊமத்தை, மருட்காரை. [1: ஐயநஃ—ஸ. அக. 2: 3-6: ஐஉந: ... வஸநஉஷெஉ-யதுராவிகுெக—ஐ. ந. 103.]

சதபத்திரம்—மயில், மரங்கொத்தி, தாமரை, இராசகிளி. [1-4: மதவெதா உாராவாடெ ராஜகீரஐய-ராெயா:; மதவதஂ தூராஜீெவ—க. ஸ. iv, 282, 283.]

346. குதப னருக்க னக்கினிமேற் குலன்சோ தரிபுத் திரன்விருந்தோன்
அதமங் கீழா னதுநிந்தை யதரங் கீழ்கீ ழுதடிநம்
வதரம் பருத்தி பருத்திக்கா யெனும்போ டிலந்தைக் காய்மன்னும்
அதரே வழிநுண் மணல்புழுதி கதம்வு பெருமை விசையதிகம்.

குதபன்—சூரியன், அக்கினி, மேற்குலன், சகோதரி புத்திரன், விருந்தினன். [1-5: கூதவஃ ...; வெவஶாநெர ஹிநகெர ஜிஜஞநெ-தியெள ..., ஸாமிநெயெ—க. ஸ. iii, 434, 435.]

அதமம்—கீழானது, நிந்தை. [1, 2: [illegible]—[illegible]. ஸ. iii, 453.]

அதரம்—கீழ், கீழுதடு, ஈனம். [1-3: [illegible]—[illegible]. [illegible], 105.]

வதரம்—பருத்தி, பருத்திக்காய், பருத்திக்கா யெலும்பு, இலந்தைக்காய். [1-4: [illegible]—[illegible]. ஸ. iii, 577.]

அதர்—வழி, நுண்மணல், புழுதி. [1-3: சூடா. xi, த, 27.]

கதழ்வு — பெருமை, விசை, அதிகம். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. ix, 40. 3: திவா. viii, 26.]

347. இதழே டுதடு பூவின்மட லெதிரி பகைஞன் முன்னிற்போன்
நிதிப ணம்பொன் சங்கபது மாதி நிறைவு மணிப்பொதுவாம்
விதியூழ் செய்கை முறைகாலம் விரிஞ்ச னியதி வகைகற்பம்
பொதியில் பொதிய மம்பலமாம் புதுமை மிகுதி யபூர்வப்பேர்.

இதழ்—பனையேடு, உதடு, பூவின் மடல். [1-3: திவா. xi, 246.]

எதிரி—பகைவன், முன் நிற்போன். [1: அக. 2: வழக்.]

நிதி—பணம், பொன், சங்கம் பதுமம் முதலியன, நிறைவு, மணிப்பொது. [1, 3: [illegible]—[illegible]. I, i, 75. [illegible] "[illegible]" — மகேசுவரர் டீகை. 2: திவா. vi, 1. 4: அக. 5: திவா. vi, 4.]

விதி: — ஊழ்[1], செய்கை[2], முறை[3], காலம்[4], பிரமன்[5], நியதி[6], வகை[7], கற்பம்[8]. [1, 3-8: [illegible]—[illegible]. ஸ. ii, 245, 246. 2: [illegible]—ஸ. அக.]

பொதியில் — பொதியமலை, அம்பலம். [1: அக. நி. 182. 2: திவா. v, 167.]

புதுமை—மிகுதி, அபூர்வம். [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 190.]

348. சதுக மரக்குப் பெருங்காயம் சதுரன் சமர்த்தன் பண்டிதனும்
மதுகை வீரங் கருந்தினைப்பேர் முதுவ ரமைச்சர் மூதுணர்ந்
தோர்
பதுமன் பிரம னோர்நாகம் பதுமை சிறுதேக் கிலக்குமிப்பேர்
மதுரம் விடமோர் கவியினிப்புப் பிரியம் சுவைமத் திமவிசையே.

சதுகம்—அரக்கு, பெருங்காயம். [1, 2: ஜதுகம் ஹிங்குஸாகஷ-யோ:—க. வ. iii, 40.]

சதுரன்—சமர்த்தன், பண்டிதன். [1, 2: வதுரௌ உக்ஷயேபு-ஸெளெ—வெ. 254, 22.]

மதுகை—வீரம், கருந்தினை. [1: திவா. viii, 64. 2: ஸஹஸ்ரகதுக-ஸு கயகா—வெ. 127, 112.]

முதுவர்—அமைச்சர், மூதுணர்ந்தோர். [1: திவா. ii, 26. 2: திவா. ii, 12.]

பதுமன்—பிரமன், ஓர் நாகம். [1: வதுமை—தாமரை. 'மலரோன்' போல வந்த சொல். 2: வதுமா ...; நா நாமெ—வெ. 3, 18, 19.]

பதுமை—சிறுதேக்கு, இலக்குமி. [1: வதுமா — க. கொ. II, iv, 89. 2: வதுமா—க. கொ. I, i, 28.]

மதுரம்—விடம், நாற்கவியி லொன்று, இனிப்பு, பிரியம், சுவை, மத்திம இசை. [1, 3-5: மயுரம் விஷெ, மயுரஸு வியெ ஸாதெள ரவெ—க. வ. iii, 581. 2: திவா. xii, 45. 6: பிங். vi, 319.]

349. மதத்தல் கொழுத்தல் மதங்கொள்ளல் மதித்தல் கடைதல் கணித்
தற்பேர்
விதப்பு மிகுதி மதிலுறுப்பாம் விதித்தல் விதிசொல் லுதல்படைத்
தல்
மதர்ப்புக் களிப்பு மயக்கப்பேர் வதைத்தல் வருத்தப் படல்கொல்
லல்
பதுக்கை முரம்பு சிறுதிட்டை பாறை சிறுதூ றெனநாற்பேர்.

மதத்தல்—கொழுத்தல், மதங்கொள்ளல். [1, 2: அக. ௪௯.]

மதித்தல் — கடைதல், கணித்தல். [1: அக. ௪௰. 2: திவா. viii, 124.]

விதப்பு—மிகுதி, மதிலுறுப்பு. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. v, 195.]

விதித்தல்—விதி சொல்லுதல், படைத்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 5.]

மதர்ப்பு—களிப்பு, மயக்கம். [1: பிங். vii, 25. 2:]

வதைத்தல் — வருத்தப்படல், கொல்லுதல். [1: வழக். 2: பிங். vii, 368.]

பதுக்கை—பரலடுத்துயர்நிலம், சிறுதிட்டை, பாறை, சிறுதூறு. [1: பிங். iv, 82. 2: திவா. v, 37. 3, 4: பிங். x, 745.]

350. சுதாக ரன்சந் திரன்கருடன் மதாணி பெரும்பூண் பொன்னாரம்
பதாகை துவச மடையாளஞ் சௌபாக் கியங்கூத் தின்விகற்பம்
உதாந னோர்பாம் போர்வாயு வுதாத்தன் பெரியோன் கொடையாளன்
நிதேசங் கூலி யுபயோக மாணை யளாவு தனுகேரும்.

சுதாகரன்—சந்திரன், கருடன். [1: ஸுதாகர: — ஸ. அக. 'அமுதுக்குறைவிடம்.' 2: ஸுதாஹர: — ஸ. அக. 'அமுது களவாடினோன்'.]

மதாணி—பெரும்பூண், பொன்னாரம். [1: திவா. vii, 78. 2: திவா. vii, 79. 'ஆபரணப்பொது.']

பதாகை—கொடி, அடையாளம், சௌபாக்கியம், கூத்தின் விகற்பம். [1-4: பதாகாத்வஜ ஸௌபாக்ய நாட்யாம்ஸகே— சு. ஸ. iii, 55. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பதாகாத்வஜ என்னும் பாடம் காணப்படுகிறது.]

உதானன் — ஓர் பாம்பு, ஓர் வாயு. [1, 2: உதாந: பந்நாகே, ஸமீரணே—சு. ஸ. iii, 353.]

உதாத்தன் — பெரியோன், கொடையாளன். [1, 2: உதாத்தோ தாத்ருமஹதோ:—சு. ஸ. iii, 244.]

நிதேசம்—கூலி, உபயோகம், ஆணை, அளாவுதல். [1: 2: 3, 4: நிதேஶ: ... ஶாஸநே பரிஹாஷணே—சு. ஸ. iii, 715.]

351. சதநமிலை புட்சிறகு சநம்வீடு மூடுதலாம்
பதவிசா லோக்கியாதி பதம்நிலைசெல் வம்வழிப்பேர்
மதுரசைகிங் கிணிப்பாலை பெருங்குரும்பை மூக்கிரிகை
புதையம்புக் கட்டடம்பு மறைவுபுது மையும்புகலும்.

சதநம்—இலை, பறவையின் சிறகு, சனம், வீடு, மூடுதல். [1, 2: ஊஉ-நம வர்ணமா-ெதா:—சு. ஸ. iii, 367. 3, 4: ஸஊ-நம ஜஐஸஊ(ெநா—சு. ஸ. iii, 420. இவ்விடத்தில் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஜ-நஸஊ(ெநா: என்றொரு பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. 5: ஊஉ-தழ—ஸ. அக.]

பதவி—சாலோக்கிய முதலிய பதம், நிலை, செல்வம், வழி. [1, 3: அக. 2: வஉவீ—ஸ. அக. 4: வஉவீ—சு. கொ. II, i, 15.]

மதுரசை—கிங்கிணிப்பாலை, பெருங்குரும்பை, முந்திரிகை. [1-3: ஐய-ஈாஸா த-ஈ உ-ஞீயாம ஐ-ாக்ஷாஉ-ஈமிகயொஈவி — சு. ஸ. iv, 332.]

புதை—அம்புக்கட்டு, உடம்பு, மறைவு, புதுமை. [1, 4: திவா. xi, 172. 2: திவா. ii, 165. 3: சூடா. xi, த, 9.]

352. வெதநமவாத் துயர்பாவம் பலமிலா முயற்சி
விபத்தசுப மபாக்யபலம் காமாதி தோடம்
குதபம்வாத் தியந்தருப்பை நடுப்பகலி னோர்மு
கூர்த்தமெள்ளுப் பசுவாட்டுக் கம்பளமூ விருபேர்
சதமிலை நூ றிறகுநித்சந் துணியங்கந் தமாலம்
ததம்நிறைந்த தகன்றதுதந் திரிக்கருவி யென்ப
நதம்கிலேயா மடுக்கடலா ஞுறுதொதி வளைவாம்
நதிகாந்த மென்பநீர்க் கடம்புநொச்சி கடலே.

வெதநம்—அவா[1], துயர்[2], பாபம்[3], பயனிலா முயற்சி[4], விபத்து[5], அசுபம்[6], அபாக்கிய பலம்[7], காமாதி தோடம்[8]. [1, 3-8: வஐஸ-நம நிஷ-ஃெயாஉஐெ3; ஜெவாநிஷ-ஃமெ ஸெுள ஸ்ரீவா-நஶ்ரமயாஷி-ஈ, வாவெ விவத்தாவஶ-ஈெஹ—சு. ஸ. iii, 400, 401. 2: வஐய-நழ—ஸ. அக.]

குதபம்—வாத்தியம், தருப்பை, நடுப்பகலின் ஓர் முகூர்த்தம், எள், பசு, ஆட்டுக்கம்பளம். [1-3, 5, 6: கு-ஈதவஷ-ஈ ஊாமக உஐஉ-யொ:; ... மவி, ... கஷ-உாமெஶஹொ வாஜெஐ—சு. ஸ. iii, 434, 435. 4: கு-ஈதவ: ..., ... திமயொ:—நா. ர. iii, 289.]

சதம்—இலை, நூறு, இறகு, நித்தியம், துணியங்கப்புதல், தமாலம். [1, 3, 5, 6: ஊஉ: வதெ வதஜெ வ ஶ-நிவர்ண-தஉாமயொ:—சு. ஸ. ii, 222. 2: ஶ-தழ—ஸ. அக. 4: நா. தீ. நி. 607.]

நதம் — நிறைந்தது, அகன்றது, தந்திரிக்கருவி. [1-3: ததம் வீணாதிவாத்யே ஸ்யாத்ததோ வ்யாப்தே ... வ்யயெள—அ. வ. ii, 167.]

நதம்—நிலையா மடு, கடல், ஆண் ஆறு, தொணி, வளைவு. [1-4: நதோ வஹேத்ப்ரவாஹ நிநதே — அ. வ. ii, 224. அப்தி: என்பதற்குக் குளம் ஏரி கடல் என்னும் பொருள்கள் உண்டு. 5: நதம் கூடிலவா-சகம்—பா. கெள. 570.]

நதிகாந்தம் — நீர்க்கடம்பு, நொச்சி, கடல். [1-3: நதீகாந்தோ நிகுஞ்சே நிவாரப்திஷு—அ. வ. iv, 111.]

353. பதமடையா ளஞ்சோறு வாக்கியஞ்சொல் கீதப்
பாட்டிடங்கா லங்கிரணம் பசைவுசுவர்க் காதி
பதமடையும் பதவிநிபம் நிச்சயமுத் தியோகம்
பண்டங்கா லின்குறிகால் வழியறுகு காத்தல்
மதமிடும்பு களிப்புக்கள் பூசிதமிர் திரியம்
மான்மதஞ்சம் மதங்கருத்துக் கயமதஞ்சண் மதப்பேர்
விதம்வகையா னையினுணவு கூலிசெய்கை விதியாம்
விதிதமுடம் படப்பட்ட தறியப்பட் டதுமே.

பதம்—அடையாளம்[1], சோறு[2], வாக்கியம்[3], சொல்[4], கீதப் பாட்டு[5], இடம்[6], காலம்[7], கிரணம்[8], பசைவு[9], சுவர்க்கம் முதலிய பதம்[10], அடையும் பதவி[11], நிபம்[12], நிச்சயம்[13], உத்தியோகம்[14], பண்டம்[15], காலின் குறி[16], கால்[17], வழி[18], அறுகு[19], காத்தல்[20]. [1, 3, 4, 6, 12-17, 20: பதம் ஸ்தாநே ... ஸப்தே வாக்யேங்கவஸ்துநோ:; த்ராணே பாதே பாதசிஹ்நே வ்யவஸாயாபதேஸயோ: — அ. வ. ii, 225, 226. வ்யவஸாய: நிச்சயம் உத்தியோகமென்னும் இரண்டு பொருளையுந் தரும். 2, 7, 9, 18: திவா. xi, 327. 18: பத:—ஸ. அக. 5, 11, 19: அக. 8: பதம் ..., ...; ... பாதம்ஸு: கிரணே பாதா:—மே. த, 8. 10: இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும்—குறள். பரிமே.]

மதம்—கர்வம்[1], களிப்பு[2], கள்[3], பூசிதம்[4], வீரியம்[5], கத்தூரி[6], சம்மதம்[7], கருத்து[8], யானைமதம்[9], அறுவகைச்சமயம்[10]. [1-3, 5, 6, 9: மதோ ரேதஸ்யஹங்காரே மதேஷு ஹர்ஷதாநயோ:, கஸ்தூரிகா-யாம் — அ. வ. ii, 228. 4, 7: மதம் தத ஸம்மதே தத்ஸ்ருதே—அ. வ. ii, 182. 3, 10: மதம்—ஸ. அக.]

விதம் — வகை, யானையின் உணவு, கூலி, செய்கை, விதி. [1-5: விதஸ்ரீ மதிமேயோ:, ப்ரகாரேஸாதநவிதிஷு — அ. வ. ii, 245. விதி

என்னும் தாது 'செய்' என்று பொருள்படும். ஜீஹ்ரீ என்றற்கு முடித்தல் பூர்த்திசெய்தல் முதலிய பொருள்கள் உண்டு.]

விதிதம்—உடம்படப்பட்டது, அறியப்பட்டது. [1, 2: விதிதௌ ஜ்ஞாதஸம்ப்ரதிஜ்ஞாதௌ—நா. ர. iii, 200.]

354. வதரைவரா கிப்புதல்சிற் றரத்தைவிண்டுக் கிராந்தி
மதுபன்னி யெனலவிரி பெருங்குமிழ்சீந் தியுமாம்
கதளிபிலந் தனிலிருக்கு மைந்தான்கந் குலமான்
காற்றுடி வாழைவிரு துக்கொடியு மேற்கும்
சதியுரோ கிணிநாள்வஞ் சகம்வீட்டி னிறப்புத்
தாளவொத்துச் சிவதேவி பதிவிரதை யென்ப
திதிநிலைபே றிருப்புமரி யாதைபிர தமையா
தியதிதிகண் டனம்புரத்த லசுரரைப்பெற் றவள்பேர்.

வதரை — வராகிப்புதல், சிற்றரத்தை, விண்டுக்கிராந்தி. [1: விஷ்வக்ஸேநப்ரியா க்ருஷ்டிர்வாராஹீ பதரேதி ச—அ. கோ. II, iv, 151. 2, 3: பதரா ஸ்யாத்தேவதாட்யாம் விஷ்ணுக்ராந்தௌஷதாவபி—அ. ஸ. iii, 576.]

மதுபன்னி—அவிரி, பெருங்குமிழ், சீந்தி. [1: நீலீ ... மதுபர்ணிகா—அ. கோ. II, iv, 94. 2: மதுபர்ணிகா—அ. கோ. II, iv, 35. 3: ஜீவந்திகா ... மதுபர்ண்யபி—அ. கோ. II, iv, 83.]

கதளி—பிலத்திலிருக்கும் இருபதங்குலமான், காற்றுடி, வாழை, விருதுக்கொடி. [1: கதலீ கந்தலிசீநசமூருப்ரியகாஸ்ஸமா:, ஸமாவிம்சத்யங்குலாஸ்து ஸா பிலசய்யாதகா — வை. 66, 35. 2: அக. 3, 4: கதலீ ... ரம்பாயாம் வைஜயந்த்யாம் ச—அ. ஸ. iii, 627.]

சதி—உரோகிணி நட்சத்திரம், வஞ்சகம், வீட்டின் இறப்பு, தாளவொத்து, பார்வதி, பதிவிரதை. [1, 4: பிங். x, 441. 2: சூடா. xi, த, 6. 3: ஊதி:—ஸ. அக. 5, 6: ஸதீ பார்:; காத்யாயந்யாம் ஸாத்வ்யாம் ச — அ. ஸ. ii, 202, 203.]

திதி—நிலைபேறு[1], இருப்பு[2], எல்லை[3], பிரதமை முதலிய திதி[4], கண்டனம்[5], காத்தல்[6], அசுரரைப் பெற்றவள்[7]. [1, 2, 6: ஸ்திதி:—ஸ. அக. 2, 3: ஸ்தாநமர்யாதயோ: ஸ்திதி:—நா. ர. ii, 164. 4: திதி:—ஸ. அக. 5, 7: திதிர்தைத்யமாதரி வண்டநே—அ. ஸ. ii, 169.]

355. யதியோர்தா ளப்பிரமா ணம்மொடுக்கஞ் சந்நி
யாசிசெய்யு ளின்மோனை சிதேந்திரிய னென்ப
அதிகமூ தியமிகுதி சிரேட்டமேற் றமுமாம்
அதிகார மிக்கசெயல் பண்பு நூல் வகுப்பு
அதிதிசிராத் தத்தொவ்வாத் திதிகௌரி பூமி
அமரரையீன் றாள்விருந்தி னன்குசநந் தனன்பேர்
மதுநீர்பால் பூந்தேன்றே னிருப்பைப்பூ வின்கள்
வசந்தருதுச் சித்திரைமா தங்கள்ளோ ரசுரன்.

யதி—ஓர் தாளப்பிரமாணம், ஒடுக்கம், சன்னியாசி, செய்யுளின் மோனை, சிதேந்திரியன். [1, 4: யதி: — ஸ. அக. 2, 3, 5: யதிர்றிகாமெ விரமெதள ஹிமெக்ஷள — ஐ. ஸ. ii, 186.]

அதிகம்—இலாபம், மிகுதி, சிரேட்டம், ஏற்றம். [1: அக. 2-4: அயிகஂ—ஸ. அக.]

அதிகாரம்—மிக்க செயல், பண்பு, நூல்வகுப்பு. [1: நா. தீ. கி. 763. 2: அக. 3: அயிகாரஃ—ஸ. அக.]

அதிதி—சிராத்தத்துக்கு ஒவ்வாத் திதி, பார்வதி, பூமி, தேவரைப் பெற்றாள், விருந்தினன், குசன்புத்திரன். [1: அக. 2-4: அதிதி-ரூவி, ஜெவமாதரி வாஜுதஃ — ஐ. ஸ. iii, 233. 5, 6: அதியி: கு-ஶவஂஹெ ஸஂா உஂமா நாமநுஂகெ திஷஂ—ஜெ. ய, 14.]

மது—நீர்[1], பால்[2], பூந்தேன்[3], தேன்[4], இருப்பைப்பூவின் கள்[5], வசந்த ருது[6], சித்திரைமாசம்[7], கள்[8], ஓர் அசுரன்[9]. [1-4, 6-9: மயு-மெஶு-ஜெஷெதஃஷ...; மயு க்ஷீமெ ஜமெ மெஷஃ கெக்ஷளெஷு வஂஷுமெஸஂவி வ — ஐ. ஸ. ii, 240, 241. 5: மயு — ஐ. கொ. II, x, 41.]

356. விதுதமுத முவதலைப்ப தொடுவிடப்பட் டதுமாம்
விதுரம்வச்சி ராயுதம்வி கலந்துயர்வி யோகம்
பதுமமோர் வியூகமிப முகப்புகரோர் பேரெண்
பங்கயமோர் முடியுறுப்போர் கிதிசோதி நாட்பேர்
மதுரைசத புட்பைசத புப்பிமுக் திரிகை
மாநகரத் தொன்றுபெருங் குரும்பைமதி மதுரம்
சுதையமிர்தங் காடிநீர் மகள்கங்கை பூச்சுச்
சுடுசுணஞ்செங் கல்சதுரக் கள்ளிபெருங் குரும்பை.

விதுதம்—உதறுவது, அலைப்பது, விடப்பட்டது. [1: வியுதம் —ஸ. அக. 2, 3: வியுதம் ஆங்கிதே த்யக்தே—சூ. வை. iii, 289.]

விதுரம்—வச்சிராயுதம், கலக்கம், துயர், வியோகம். [1: விதுரம்—சூ. கோ. I, i, 50. 2, 4: விதுரம் ப்ரத்யவாயே விஶ்லேஷே விகலேபி—சூ. வை. iii, 598. 3: விதுரம்—ஸ. அக.]

பதுமம் — ஓர் வியூகம்[1], யானைமுகப்புள்ளி[2], ஓர் பேரெண்[3], தாமரை[4], ஓர் முடியுறுப்பு[5], ஓர் நிதி[6], சுவாதி நட்சத்திரம்[7]. [1-4, 6: பத்மோ வ்யூஹே நிதௌ ..., ஸம்க்யாபேதே: பத்மம் ஸரஸிஜே —சூ. வை. ii, 321. 5: திவா. vii, 82. 7: பத்ம:—ஸ. அக.]

மதுரை—சதபுட்பை, சதபுப்பி, முந்திரிகை, மாநகரத்தொன்று, பெருங்குரும்பை, அதிமதுரம். [1-6: மதுரா மதுராபுர்யாம் யஷ்டிகா ... — சூ. வை. iii, 582.]

சுதை—அமிர்தம்[1], காடி[2], நீர்[3]; மகள்[4], கங்கை[5], பூச்சு[6], சுண்ணச்சாந்து[7], செங்கல்[8], சதுரக்கள்ளி[9], பெருங்குரும்பை[10]. [1, 5, 6, 8-10: ஸுதா ... —சூ. வை. ii, 252. 2: 3: ஸுதா — ஸ. அக. 4: ஸுதா — வெ. 176, 79. 7: ஸுதா—ஸ. அக. திவா. vi, 67.]

357. பதங்கம்விட்டில் கடாயத்ர வியம்புள்வெள் ளிரதம்
பதார்த்தம்பண் டத்திரவி யம்பதத்தின் பொருட்பேர்
விதண்டையோ ரிலக்கறிவீண் டருக்கமனே சிலையாம்
விதாரியோர் கோய்சிற்று மல்லிவெள்ளீ றிலுமாம்
நிதம்பம்பெண் ணின்முனரை கடித்தலந்தாழ் வரைப்பேர்
நிதாகமுதிர் வேனிற்கா லம்வெயர்வு வெப்பம்
உதும்பரஞ்செங் குட்டம்விட் டின்முனடை வாயி
லுறுதிண்ணை யத்திமர மெருக்குத்தாம் பிரமே.

பதங்கம்-விட்டில், கடாயத்திரவியம், பறவை, பாதரசம். [1, 3, 4: பதங்க: ... பக்ஷிணா:; பாரதே ஶலபே — சூ. வை. iii, 115, 116. 2: அக. பதங்கம்வைத்த சாக்கு.]

பதார்த்தம் — பண்டம், திரவியம், பதத்தின் பொருள். [1-3: பதார்த்த:—ஸ. அக. 'திரவியம்' என்னும் பொருளில் பதார்த்தம் தருக்க நூல் வழக்கு.]

விதண்டை — ஓர் இலைக்கறி, வீண்தருக்கம், மனோசிலை. [1-3: விதண்டா கஷீரமாலெக ரிவாஹவெ, ... வாதலெஹெ—கூ. வ. iii, 176.]

விதாரி — ஓர் நோய், சிற்றுமல்லி, வெள்ளீறில். [1-3: விதாரீ ரொமலெஹெ ஸ்ரீாலஸாவணீஷூ-மதுயொ:—கூ. வ. iii, 597.]

நிதம்பம்—பெண்ணின் முன் அரை, கடித்தலம், தாழ்வரை. [1-3: நிதவூ: கடிரொயவொ:, ஸியா: வஸ்ராதடெ—கூ. வ. iii, 440. நிதவூ: ...; ஸியா: வஸ்ராதடாவலெ: கடெக கடிரொதெக—லெ. வ, 12, 13. தமிழ் வழக்கில் நிதம்பம் பெண்ணின் முன் அரையாகிய அல்குலையே குறிக்கும்.]

நிதாகம்—முதிர்வேனிற் காலம், வெயர்வு, வெப்பம். [1-3: நிதாலொ ரீஷகாலெ ஸ்ராவஷெலா-வொரவி—லெ. வ, 8.]

உதும்பரம் — செங்குட்டநோய், வீட்டின் முன் நடை, வாயிற் றிண்ணை, அத்திமரம், எருக்கு, தாம்பிரம். [1-4, 6: உதுவூர: கஷ-லெஹெ லெஹஉ ... தரொள; உதுவூரம் தாலெ — கூ. வ. iv, 242, 243. 5: அக.]

358\. *விதாநமவ சரந்தநமர்ச் சனைவகையு பாயம்*
வேள்விமக வினைமந்தஞ் சூனியமேற் கட்டும்
விதாநம்யா னைக்கவளம் விதிசிவ கோடி
விடுதிவன்மம் வித்தாரந் துச்சம்நடாத் துதற்பேர்
நிதாநமுற்கா ரணந்தூய்மை யதார்த்தமுடி விரப்போர்
நியமம்நிதி மறைத்துக்கொள் பொருள்கன்றின் கயிறும்
வதூவநிதை நன்றுறி சீதேவிப் பூடு
மணவாளப் பெண்மனைவி புதுமணப்பெண் ணெனுமே.

விதாநம்—அவசரம்[1], தனம்[2], அர்ச்சனைவகை[3], உபாயம்[4], யாகம்[5], யாககாரியம்[6], மந்தம்[7], சூனியம்[8], மேற்கட்டும் விதானம்[9], யானைக் கவளம்[10], விதி[11], சிவகோடி[12], விடுதி[13], வன்மம்[14], வித்தாரம்[15], துச்சம்[16], நடாத்துதல்[17]. [1, 5-9, 15, 16: விதாநம் கலெக யஜெ விஸாரெ கூதவ-கரணி, தவெ லெ ... மஷ-ரவஸரயொரவி — கூ. வ. iii, 406. 2-4, 10, 11, 14, 17: விபாநம் ஹஸிகவலெ வெராணெஸ்ஹூலெந யலெந; வெதலெநாவாயவிஷி ... லெவரகரணி — கூ. வ. iii, 409, 410. 12: அக. 'கூட்டம்.' 13: அக.]

நிதாநம் — முற்காரணம்[1], தூய்மை[2], யதார்த்தம்[3], முடிவு[4], இரப்பு[5], ஓர் நியமம்[6], நிதி[7], மறைத்துக்கொள் பொருள்[8], கன்றின் கயிறு[9]. [1: நிதாநம் த்வாதிகாரணம் — அ. கோ. I, iv, 28. 2, 4, 5, 9: நிதாநம் ... ஸம்ஶுத்தெள தபஸ: ஃலயாசநே, வத்ஸதாம்நி அவஸாநே ச — அ. ஸ. ii, 379. 'தவத்தின் பலனை யிரத்தல்' என்று பொருள் படும் வாக்கியம் இங்கு இரப்பு என்னும் பொருள் மாத்திரம் தந்தது போலும். 3: அக. 6: அஷ்டாங்கயோகத்தின் ஓர் அங்கமாகிய நியமவகைகளுள் ஒன்று — ஸம்ஸாரஶ்ரேணியாநம். 7, 8: நியாநம் — ஸ. அக. நியாநம் ஹ்ருதகோஶே நா நிதி:—வை. 14, 119.]

வதூ—வனிதை, நன்னுறி, சீதேவிப்பூடு, மணவாளப்பெண், மனைவி, புதுமணப்பெண். [1-6: வது: வத்ரூம் ஸ்நுஷா நாரீஷு: ஸ்ப்ருக்காஸாரிவயோரபி, நவபரிணீதாயாம் ச—அ. ஸ. ii, 244. சீதேவிப் பூடு ஸாரிவா என்பதன் பொருள். நாகப்பூ என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்நுஷா— மாட்டுப்பெண், அதுவே மணவாளப்பெண்ணுதல் வேண்டும்.]

359. பதநம் விழுதல் பேணுதல் நழுவுதல்
இதமநு கூலமும் ஞாநமு மிட்டமும்
கதரமீ ரரிவாள் வெண்கருங் காலி
மதிதம்நீர் விடாமோர் கடையப் பட்டதே.

பதநம்—விழுதல், பேணுதல், நழுவுதல். [1, 3: பதந:—ஸ. அக. 2: அக.]

இதம்—அநுகூலம், ஞானம், இட்டம். [1: ஹிதம் பத்யே — அ. ஸ. ii, 208. 2: ஐதம் ... ஜ்ஞாநேऽபி — நா. ர. ii, 180. 3: ஹிதம்— ஸ. அக.]

கதரம்—ஈரரிவாள், வெண்கருங்காலி. [1, 2: கதர: ஶ்வேதவதி ரே க்ரகச ... —அ. ஸ. iii, 522.]

மதிதம்—நீர் விடா மோர், கடையப்பட்டது. [1, 2: மதிதம் நிர்ஜலே கோரஸே மதிதே ... —அ. ஸ. iii, 276.]

360. உதிதஞ் சொலப்பட் டதுதோன் றுவதாம்
அதிமுத் தகங்குருக் கத்தி திமிசு
மிதுந மாண்பெண் ணிணைவோ ரிராசி
உதய முதயவெற் புயர்ச்சி தோற்றமே.

உதிதம் — சொல்லப்பட்டது, தோன்றுவது. [1, 2: உதிதௌ கதிதோத்கதௌ — வை. 254, 10.]

அதிமுத்தகம்—குருக்கத்தி, திமிசு. [1: அதிமுக்த: — அ. கோ. II, iv, 72. 2: அதிமுக்தக:—அ. கோ. II, iv, 26. 'தினிசு' என்பர்.]

மிதுனம் — ஆண்பெண் இணைவு, ஓர் இராசி. [1, 2: மிதுநே நாரீபும்ஸௌ மிதுநம் பும்ஸ்த்ரியோர் ராஶிபேதே—அ. ஸ. iii, 392.]

உதயம் — உதயகிரி, உயர்ச்சி, தோற்றம். [1-3: உதய: பூர்வ-ஶைலே ஸ்யாதுந்நதௌ ப்ராதுர்பாவயோ:—நா. ர. iii, 318.]

361. சுதரிசந மாலின்சக் கிராயுதம்நற் காட்சி
நிதரிசந மோரணியு தாரணஞ்செவ் வையுமாம்
கிதியவநி குறைவுவீ டோர்பேரெண் ணும்பேர்
கதைதண்டா யுதங்கட்டுக் கதைசொல்லு மாமே.

சுதரிசநம் — திருமாலின் சக்கிராயுதம், நற்காட்சி. [1: ஸுதர்ஶந:, விஷ்ணோஶ்சக்ரே—அ. ஸ. iv, 205. 2: ஸுதர்ஶநம்—ஸ. அக.]

நிதரிசநம் — ஓர் அணி, உதாரணம், செவ்வை. [1: நிதர்ஶநா—ஸ. அக. 2, 3: நிதர்ஶநம்—ஸ. அக.]

கிதி—பூமி, குறைவு, வீடு, ஓர் பேரெண். [1-3: க்ஷிதிர்க்ஷமாவாஸ ஸ்தாநே ... க்ஷயே — மே. த, 10. 4: அக. 'பத்துலக்ஷங்கோடா கோடி'.]

கதை—தண்டாயுதம், கட்டுக்கதை, சொல். [1: கதா — ஸ. அக. 2: ப்ரபந்தகல்பநா கதா—அ. கோ. I, vi, 6. 3: கதா—ஸ. அக.]

362. பதத்திரி பறவைநா ராச பாணமாம்
அதிர்ப்பென லார்ப்பரிப் பச்சங் கம்பிதம்
கதுப்பென லாண்மயிர் பெண்மயி ரொடுகவுள்
புதைத்தல்சே மித்தலாழ்த் துதல்ம றைத்தலே.

பதத்திரி—பறவை, நாராசபாணம். [1: பதத்ரீ — அ. கோ. II, v, 33. 2: பதத்ரீ—ஸ. அக.]

அதிர்ப்பு—ஆர்ப்பரிப்பு, அச்சம், நடுக்கம். [1: திவா. x, 178. 2: திவா. viii, 168. 3: திவா. ix, 80.]

கதுப்பு—ஆண்மயிர், பெண்மயிர், கவுள். [1-3: சூடா. xi, த, 22.]

புதைத்தல்—சேமித்தல், ஆழ்த்தல், மறைத்தல். [1: சூடா. ix, 34. 2, 3: அக.]

363. முத்தக மென்ப கோவை தனிநின்று முடியுஞ் செய்யுள்
வித்தகன் புலவன் ஞானி யுத்தவம் விழாவேள் வித்தீ
பத்ததி வழியொ ழுங்காம் பத்தர்நீர்ப் பத்தல் நேயர்
உத்தமம் முதன்மை நன்மை யுத்துங்க முயர்ச்சி மேன்மை.

முத்தகம்—கோவை, தனிநின்று முடியுஞ் செய்யுள். [1: முக்தகம்—கா. கொ. II, iv, 159. 2: முக்தகம்—ஸ. அக.]

வித்தகன்—புலவன், ஞானி. [1: அக. 'அறிஞன்'. 2: அக. 'வித்தகம் - ஞானம்'.]

உத்தவம்—விழா, யாகத்தீ. [1, 2: உத்ஸவ: ...; உத்ஸவ க்ஷணோத்ஸவ—ஹேம—கா. ஸ. iii, 688, 689.]

பத்ததி — வழி, ஒழுங்கு. [1, 2: பத்ததி: வர்த்தி பங்க்தி வ — கா. ஸ. iii, 269.]

பத்தர் — நீர்ப்பத்தல், நேயர். [1: பிங். vi, 592. 2: பக்த: — ஸ. அக.]

உத்தமம்—முதன்மை, நன்மை. [1: உத்தம: — கா. கொ. III, i, 57. 2: உத்தமம்—ஸ. அக.]

உத்துங்கம் — உயர்ச்சி, மேன்மை. [1: உத்துங்கம் — ஸ. அக. 2: அக.]

364. சத்தமன் சிரேட்டன் மேலோன் சத்தித்த லொலித்தல் கக்கல்
சுத்தங்கே வலந்தூய் தென்ப சுத்திகை யகலிப் பிப்பேர்
நத்தமு மிராவி ருட்டாம் நத்துமூக் கொற்றி சங்கு
உத்தர மேல்சி ரேட்டம் வடாதெதி ருரைவ டக்கே.

சத்தமன்—சிரேட்டன், மேலோன். [1, 2: ஸத்தம: ச்ரேஷ்டபூஜ்யயோ:—கா. ஸ. iii, 466.]

சத்தித்தல்—ஒலித்தல், கக்கல். [1: சப்த — ஸ. அக. 2: சர்த் —ஸ. அக.]

சுத்தம்—கேவலம், தூய்து. [1, 2: சுத்த: கேவலசுத்தயோ: —கா. ஸ. ii, 248.]

சுத்திகை—அகல், இப்பி. [1: திவா. vii. 267. 2: ஶுக்திகா—ஸ. அக.]

நத்தம் — ஊர், இரா, இருட்டு. [1, 3: சூடா. xi, ௩, 11. 2: நக்தம்—க. கோ. III, iv, 6.]

நத்து—மூக்கொற்றி, சங்கு. [1, 2: அக.]

உத்தரம் — மேல், சிரேட்டம், வடக்கி லுள்ளது, எதிருரை, வடக்கு. [1-4: உத்தரம் ப்ரவரோர்த்வயோ:; உதீச்யப்ரதிவசஸோ: — க. ஸ. iii, 517, 518. 5: திவா. v, 11. உத்தரா—க. கோ. I, iii, 2.]

365. முத்தன்சங் கரன்று றந்தோன் வைரவ னருகன் மூடன்
துத்தியுண் பனப டத்தின் பொறிசுணங் கோர்பு தற்பேர்
முத்திமோ சநமோக் கப்பேர் முத்தொரு மணிபி ரீதி
பித்திகை பல்லி வச்ரம் சதாவரி கருமு கைப்பேர்.

முத்தன்—சங்கரன், துறந்தோன், வைரவன், அருகன், மூடன். [1: அக. 2: முக்த: — ஸ. அக. 3: சூடா. i, 27. 4: சூடா. i, 3. 5: மூர்க்க மூடயோ—க. ஸ. ii, 242.]

துத்தி — உண்பன, படத்தின் பொறி, சுணங்கு, ஓர் புதல். [1-3: திவா. xi, 309. 4: அக.]

முத்தி — மோசனம், மோட்சம். [1, 2: முக்திர்மோசநமோக்ஷ-யோ:—க. ஸ. ii, 184.]

முத்து — ஒரு மணி, பிரீதி. [1: முக்தா மௌக்திக ... — க. ஸ. ii, 184. 2: மூர்க்க ... ப்ரீதி—க. ஸ. ii, 242.]

பித்திகை—பல்லி, வச்சிரம், சதாவரி, கருமுகை. [1: பித்திகா — ஸ. அக. 2, 3: பித்திகா த்வ ஶதாவர்யாம் வஜ்ரே—நா. ர. iii, 29. 4: அக. 'சிறுசண்பகம்.']

366. மத்திகை விளக்கின் றண்டு குதிரைச்சம் மட்டி யென்ப
உத்திர மரங்கல் லாற்செய் திடும்விட்ட மோர்நா ளும்பேர்
வத்திர முகஞ்சே லைப்பேர் வத்துபல் பொருளான் மாதி
பத்திரன் சிரேட்டன் சாது வுக்கிர னிராம பத்ரன்.

மத்திகை—விளக்குத் தண்டு, குதிரைச் சம்மட்டி. [1: திவா. vii, 193. 2: திவா. vii, 47.]

உத்திரம்—மரங் கல்லாற் செய்திடும் விட்டம், ஓர் நட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 88. உத்தரஷாடா—ஸ. அக.]

வத்திரம்—முகம், சேலை. [1: வக்த்ரம் — க. கொ. II, vi, 89. 2: வஸ்த்ரம்—க. கொ. II, vi, 115.]

வத்து — பல்பொருள், ஆன்மா முதலியன. [1, 2: வஸ்து — ஸ. அக.]

பத்திரன்—சிரேட்டன், சாது, வீரபத்திரன், இராமபத்திரன். [1-4: ஸ்ரேஷ்ட ஸாதுஷு ... ஸாவஸத்ரு ...; ... ஸ்ரேஷ்ட வாசஸ்பதிவஸுவக்ஷஸா-யமபேதா:—வி. வ்ரு. ஸ, 55, 56.]

367. மிதித்ர னிரவி நண்பன் வித்தையே கல்வி ஞானம்
சத்திரை கொத்த மல்லி சதபுப்பி யாம்பி முப்பேர்
அத்தோர்சா ரியைசி வப்போ டரையிற்பட் டிகைதைப் பென்ப
தத்துப்பாய்த் தவமி ருத்தாம் தத்தைமுன் பிறந்தாள் கிள்ளை.

மித்திரன்—சூரியன், நண்பன். [1, 2: மித்ரம் த ஸகேஸ்ய மித்ரா திவாகரே—க. ஸ. ii, 437.]

வித்தை—கல்வி, ஞானம். [1, 2: வித்யா—ஸ. அக.]

சத்திரை—கொத்தமல்லி, சதபுப்பி, ஆம்பி. [1-3: ஛த்ரா ஊயாநி-கௌஷதௌ, யாதகே ச ஶிலீந்த்ர ச—க. ஸ. ii, 411.]

அத்து—ஓர் சாரியை, சிவப்பு, அரைப்பட்டிகை, தைப்பு. [1: நன். 244. 2-4: பிங். x, 28.]

தத்து—பாய்த்து, அவமிருத்து. [1, 2: அக.]

தத்தை—முன்பிறந்தாள், கிளி. [1, 2: பிங். x, 578.]

368. இத்துமம் வசந்தங் காமம் காட்டமோர் சமித்து மேற்கும்
சத்வரம் விசைவேள் வித்தீத் தானம்நாற் சந்தி முற்றம் [ஞும்
இத்வரன் கயவன் நீயோன் வழிச்செல்வோ னிலம்பாட் டோ
அத்தைமுன் னிலைய சைச்சொல் பிதாவுடன் பிறந்தா ளாசாள்.

இத்துமம்—வசந்தம், காமம், விறகு, ஓர் சமித்து. [1: வஸந்த-காமௌஸ்வநீயம் — வை. 24, 175. 2: 3, 4: க. கொ. II, iv, 13.]

சத்வரம்—விசை, வேள்வித்தீத்தானம், நாற்சந்தி, முற்றம். [1: ஸத்வரம்—ஈ. கொ. I, i, 68. 2-4: ஸ்஥ண்டிலாஜிரயோ: க்லீபம் சத்வரம் நா சதுஷ்பதே — நா. ர. iii, 369.]

இத்வரன் — கயவன், தீயோன், வழிச்செல்வோன், வறியன். [1-4: இத்வர: க்ரூரகர்மணி, பதிகே தரித்ரே நீசே — ஈ. ஸ. iii, 516.]

அத்தை — முன்னிலையசைச் சொல், பிதாவுடன் பிறந்தாள், ஆசாள். [1: நன். 440. 2: அக. 3: திவா. ii, 114.]

369. சுத்தாந்த மிராணி வாச மேகாந்த மிராச மன்றம்
முத்தாப லம்மி சங்கம் பழங்கருப் பூர முத்தாம்
வித்தாரம் படர்ச்சி கொம்பர் விபுலமோர் கவிவிற் பன்னம்
உத்தாலம் விசைகு ரங்கு சிரேட்டமுற் கடங்க ரானம்.

சுத்தாந்தம்—இராணிவாசம், ஏகாந்தம், இராசமன்றம். [1, 2: ஶுத்தாந்தோ(அ)ந்த:புரே ராஜ்ஞாம் ராஜ்ஞாம் கக்ஷ்யாந்தரேஷ்வபி ச — மே. த, 162. 3: -]

முத்தாபலம் — இசங்கம்பழம், கர்ப்பூரம், முத்து. [1-3: முக்தா-பலம் பதலகே கர்ப்பூரே ச மௌக்திகே — ஈ. ஸ. iv, 297.]

வித்தாரம்—படர்ச்சி, கொம்பு, அகலம், நால்வகைக் கவியி லொன்று, விற்பன்னம். [1-3: விஸ்தார: — ஸ. அக. 4: திவா. xii, 45. மற்றைக்கவிகள் ஆசு மதுரம் சித்திரம். 5: அக.]

உத்தாலம்—விசை, குரங்கு, சிரேட்டம், மதம், பயங்கரம். [1-5: உத்தாலஸ்த்வரிதே கபௌ; ஶ்ரேஷ்டோத்கடகராலேஷு—ஈ. ஸ. iii, 620, 621.]

370. வத்த மாநஞ் சுவத்திகமா மணக்குச் சராவம் நிகழ்காலம்
துத்தம் நிறைப்ப தோரிசைதீ பாலு மயிற்றுத் தமுமைம்பேர்
பித்த முறிவோர் பிணிமயக்கம் பித்தன் மகேச னுன்மத்தன்
மத்தந் தலையுந் மத்தமதர்ப் புகப்பு மதங்கொள் யானையுமே.

வத்தமாநம் — சுவத்திக முத்திரை, ஆமணக்கு, பாத்திரமூடி, நிகழ்காலம். [1-3: வர்த்தமான ... ஸ்வஸ்திகேரண்ட ... ; ... ஶராவே ச— ஈ. ஸ. iv, 189, 190. 4: வர்த்தமாந:—ஸ. அக.]

துத்தம் — நிறைப்பது, ஏழிசையி னொன்று, நெருப்பு, பால், மயிற்றுத்தம். [1, 4: [illegible] — ஸ. வ. ii, 238. 2: திவா. x, 153. மற்றை யிசைகள் குரல், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம். 3, 5: [illegible] — ஸ. வ. ii, 214.]

பித்தம்—துண்டு, முப்பிணியு ளொன்று, மயக்கம். [1: [illegible]— ஸ. அக. 2: [illegible]—ஸ. அக. மற்றையன வாதம் சிலேட்டுமம். 3: திவா. viii, 151.]

பித்தன்—சிவன், உன்மத்தன். [1: திவா. i, 1. 2: அக. நி. 170.]

மத்தம்—தலை, வெறி, மதர்ப்பு, மகிழ்ச்சி, மதயானை. [1: [illegible]— ஸ. அக. 2: [illegible] —ஸ. அக. 3: [illegible] — ஸ. கௌ. III, i, 23. 4: [illegible] — ஸ. கௌ. III, i, 103. 5: [illegible] — ஸ. கௌ. II, viii, 36.]

371. அத்தி யெலும்போர் மரமுந்நீ ரானை பொய்கை கொலையின்பேர்
உத்தி தந்த்ர வுத்திதிரு வுறுப்புத் தேமல் படப்பொறியாம்
சித்தி முத்தி யணிமாதி பலன்சித் தித்த லோர்யோகம்
அத்தி யயந்தோ டந்துயர மடக்கல் நாச மதிக்கிரமம்.

அத்தி—எலும்பு, ஓர் மரம், கடல், ஆனை, பொய்கை, கொலை. [1: [illegible]—ஸ. கௌ. II, vi, 68. 2: திவா. iv, 17. 3, 5: [illegible]—வி. [illegible] 16. 4: [illegible]—ஸ. கௌ. II, viii, 34. 6: [illegible] —ஸ. அக.]

உத்தி—தந்திரவுத்தி, சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலம், தேமல், பாம்பின் படப்பொறி. [1: நன். 15. 2-4: பிங். x, 164.]

சித்தி—முத்தி, அணிமா முதலிய அட்டசித்தி, பலன் சித்தித்தல், ஓர் யோகம். [1, 3, 4: [illegible]—ஸ. வ. ii, 251. 2: [illegible]—ஸ. அக.]

அத்தியயம்—தோடம், துயரம், அடக்கல், நாசம், அதிக்கிரமம். [1-5: [illegible]—ஸ. வ. iii, 468.]

372. உத்தி யாகந் தலைக்கடைபூந் தோட்டம் பிரயோ சகமும்பேர்
பத்தி ராங்கம் பூர்ச்சமரம் பதும கஞ்செஞ் சந்தநமாம்
தொத்துப் பூங்கொத் தடிமையெனும் துத்தை யவிரி சிற்றேலம்
உத்து வேகம் வதுவைமிகு விரைவோ டச்சம் பாக்கென்ப.

உத்தியாநம்—தலைவாயில், பூந்தோட்டம், பிரயோசனம். [1-3: உத்3்யாநம் ஸ்யாந்நி:ஸரணே வநபே4தே3 ப்ரயோஜநே—அ. ஸ. iii, 352.]

பத்திராங்கம் — பூர்ச்சமரம், பதுமகம், செஞ்சந்தனம். [1-3: பத்ராங்கம் ரக்தபூர்ஜே, ஸ்ரீகுஞ்ஜஅபத்3மகேயாஸ்தாவபி—அ. ஸ. iii, 116.]

தொத்து—பூங்கொத்து, அடிமை. [1, 2: பிங். x, 658.]

துத்தை—அவிரி, சிற்றேலம். [1, 2: த்தா நீலீரீ ஸூக்ஷ்மைலா—அ. ஸ. ii, 214.]

உத்துவேகம் — வதுவை, மிகுவிரைவு, அச்சம், பாக்கு. [1-3: உத்3வஹ ... ஸீவாஹரம், உத்வேகம், பயக்கவி ஸ்ரீம — அ. ஸ. iii. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிகபாடமாகக் காட்டப்பட்டது. 4: உத்3வேகம் பூகிலவேகே — அ. ஸ. iii, 109.]

373. புத்தகஞ்சித் திரப்படாம் பொறித்ததிரு முறைப்பேர்
புத்தன்சாக் கியமுனிபோ திதனருகன் புலவன்
உத்தஞ்சஞ் செவிமலர்ப்பூண் சூட்டுமா லையுமாம்
உத்தமைகிங் கிணிப்பாலே முதற்சாதிப் பெண்பேர்
அத்தமயிர்க் கற்றைமுழந் துதிக்கைகண் ணடிகா
டருநெறிகே டத்தவெற்போர் காளருத்தப் பெயராம்
சத்தமுரை யொலியெழுத்து வாக்கியம்விண் பிரசித்
தம்புகழ்ச்சி சுபங்கீத மேமொழிகேள் வியும்பேர்.

புத்தகம் — சித்திரப்படாம், எழுதிய நூல். [1, 2: புஸ்தம் க்லீபம் புஸ்தகே ச லேபாத்4யசில்ப கர்மணி — மே. த, 35. இக்கோசத்திலும், அ. ஸ. த்திலும் புஸ்தம் என்பதற்கே இப்பொருள்கள் தரப்பட்டன. புஸ்தம் சித்திரமெழுதுந் தொழிலுக்கும் புஸ்தகம் சித்திரப்படாத்திற்கும் பொருந்தும் போலும். ஸ. அக. யிலும் புஸ்தகத்திற்கு இப்பொருள் காணப்படவில்லை. 1: திவா. vii, 303. 'பொத்தகம்.' 2: பொ. நி. 1797. 'பொத்தகம்.']

புத்தன் — சாக்கியமுனி, போதிதன், அருகன், புலவன். [1: புத்3த4:— அ. கொ. I, i, 13. புத்தனுடைய அவாந்தரபேதம் சாக்கிய முனி. 2-4: புத்3த4: ஞாதே புதயிதே ஜிநே—அ. ஸ. ii, 239. நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் போயிதே என்றொரு பிரதிபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

உத்தஞ்சம் — செவிமலர்ப்பூண், சூட்டுமாலை. [1, 2: உத்தஂஸ: ஶேவரே கணூவ-ஹெர — அ. ஸ. iii, 741.]

உத்தமை—கிங்கிணிப்பாலை, பதுமினி. [1: உத்தரா ஷுக்ஷுகெள-ஷயெ—அ. ஸ. iii. 454. 2: வராரோஹா உத்தகாமிநீ-த்தரா வரவ-ணிநீ—அ. கொ. II, vi, 4. ஸ. அக.]

அத்தம்—மயிர்க்கற்றை[1], முழம்[2], துதிக்கை[3], கண்ணாடி[4], காடு[5], அருநெறி[6], கேடு[7], அஸ்தகிரி[8], ஓர் நட்சத்திரம்[9], அருத்தம்[10]. [1-3, 9: ஹஸ்த: ... உாஜேஷ்வ-ஹெஷயோ:, கெஶாத்யாவெ ஶ-ண்டாயாங் — அ. ஸ. ii, 207. 4, 6: பிங். x, 26. 5: சூடா. xi, த, 11. 7, 8: அஸ்த: க்ஷிபெ வஶ்ஜிமாதெ — அ. ஸ. ii, 156. 10: அர்த: — ஸ. அக. சொற்பொருள் திரவியம் இரண்டுமாம்.]

சத்தம்—உரை[1], ஒலி[2], எழுத்து[3], வாக்கியம்[4], ஆகாசம்[5], பிரசித்தம்[6], புகழ்ச்சி[7], சுபம்[8], கீதம்[9], ஏழு[10], கேள்வி[11]. [1: ஶப்த:—ஸ. அக. 'ஓர் அளவை.' 2-5, 7, 9, 11: ஶப்தோ:க்ஷரெ யஶோகீதெ-வாக்யெ வ்ருவணெ த்வநௌ — அ. ஸ. ii, 231. 6: வழக். 8: 10: ஸப்த — ஸ. அக.]

374. சித்தமகம் பக்குவஞ்செ யன்னம்நிச் சயம்நித்
 தியமோர்யோ கம்ப்ரசித்தம் சோற்றவிழ்தேன் மெழுகாம்
 திந்தம்நன் மணத்ததுபற் படகம்பூ சுவது
 தீக்கசப்புப் படர்வதெண்ணெய் நஞ்சுண்ட கணைப்பேர்
 பத்தங்கட் டுவதுநம்பு வதுசோறு முரைப்ப
 பத்தாநா யகன்சுமப்போன் பாலிப்போ னென்றும்
 மித்தஞ்சிந் தனைச்சுருக்கம் சித்திரையா லசியம்
 வித்திவிசா ரணம்ஞானம் சம்பவமி லாபம்.

சித்தம்—மனம்[1], பக்குவஞ்செய் அன்னம்[2], நிச்சயம்[3], நித்தியம்[4], ஓர் யோகம்[5], பிரசித்தம்[6], சோற்றவிழ்[7], தேன்மெழுகு[8]. [1: சித்தம்—அ. கொ. I, iv, 31. 2: பக்வம் அந்ந ஸித்தம் ஸிக்தம் — வெ. 166, 186. 3: ஸித்தம் — ஸ. அக. 4, 6: ஸித்தோ ..., நித்யெ ப்ரஸித்தெ — அ. ஸ. ii, 251. 5: ஸித்த: — ஸ. அக. 7, 8: ஸிக்தம் ... மதூச்சிஷ்டெ ஸிக்தா மக்தவாக்கெ—அ. ஸ. ii, 219.]

திந்தம்—நன்மணத்தது[1], பற்படகப்பூடு[2], பூசுவது[3], தீ[4], கசப்பு[5], படர்வது[6], எண்ணெய்[7], நஞ்சுண்ட கணை[8]. [1, 2, 5: திக்தஸ்து ஸுரபௌ ரஸெ, ... திக்தம் பர்படகெஷ்யெ — அ. ஸ. ii, 168. 3, 6-8:

ஹிரண்யே வித்தே விஷக்தேஷு ஸ்ருஷ்டேஷ்வாஸ்ரயோரபி — ச. ஸ. ii, 237. 4: அக. மேற்காட்டிய கோச சுலோகத்தில் 'ஸ்ருஷ்டேஷு' என்னும் அதிகபாடம் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் காட்டப்பட்டது.]

பத்தம்—கட்டுவது, நம்புவது, சோறு. [1: பத்த:—ஸ. அக. 'கட்டப்பட்டது.' 2, 3: ஸக்தே ந்ருத்தே தத்பரே ச—ச. ஸ. ii, 179.]

பத்தா — நாயகன், சுமப்போன், பாலிப்போன். [1: பர்த்தா — ச. கொ. II, vi, 35. 2, 3: பர்த்தா போஷ்டரி தாரகே—ச. ஸ. ii, 179.]

மித்தம்—சிந்தனைச் சுருக்கம், நித்திரை, தாமதம். [1-3: மித்தம் சித்தாபிஸம்க்ஷேபே நித்ராலஸதயோரபி — ச. ஸ. ii, 241.]

வித்தி—விசாரணம், ஞானம், சம்பவம், இலாபம். [1-4: வித்திஸ்ஸம்பவே, ஜ்ஞாநே லாபே விசாரே ச—ச. ஸ. ii, 193.]

375. முத்தமழ கியதுதடு பிரியமுத்து விடுதல்
முத்தைகவ ளந்திரளை முழுமடப்பெண் ணென்ப
வித்தந்தள் ளுவதுவமை தொளைப்பதுப்ர சித்தம்
விசாரிதந்த்ர வியஞ்செல்வம் விலைப்பொருளு விருபேர்
அத்தன்மூத் தோன்குரவன் றந்தைசிவ னருகன்
அத்திரம்வில் லம்பாதி யாவிடுமா யுதமாம்
சித்தன்முத் தன்வடுகன் சினன்சிவன்சித் துடையோன்
சித்துவெற்றி மாயவித்தை வேள்விபுத்தி ஞானம்.

முத்தம்—அழகியது, உதடு, பிரியம், முத்து, விடுதல். [1, 3: முக்³த⁴—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 196. 4: முக்தா—ச. கொ. II, ix, 93. 5: முக்தம்—ஸ. அக. 'விடப்பட்டது.']

முத்தை—கவளம், திரளை, முழுமடப்பெண். [1, 3: அக. 2: சூடா. viii, 3.]

வித்தம்—தள்ளுவது[1], உவமை[2], துளைப்பது[3], பிரசித்தம்[4], விசாரிதம்[5], திரவியம்[6], செல்வம்[7], விலைப்பொருள்[8]. [1-3: வித்தம் ஸம்த்ருஷ்டே விதயோ: க்ஷிப்தே—ச. ஸ. ii, 245. 4-7: வித்தம் ஸ்வாபதேயே த்ரவிணே ஹேம்நி த்ரிஷு ப்ரதிதே விசாரிதே — ம. கொ. 285. 8: வித்தம் ... யதே—ச. ஸ. ii, 193.]

அத்தன்—மூத்தோன், குரவன், தந்தை, சிவன், அருகன். [1-4: சூடா. xi, த, 25. 5: சூடா. i, 3.]

அத்திரம் — வில், அம்புமுதலாக விடும் ஆயுதம். [1. 2: அஸ்த்ரம் ஸஹஸ்ராயுதயோ வாபெ—ஶா. கெள. 719.]

சித்தன்—முத்தன், வைரவன், அருகன், சிவன், சித்துடையோன். [1: ஸிஜெள ... உபதூயொ: — அ. ஸ. ii, 251. 2: பிங். ii, 23. 3: சூடா. i, 3. 4: ஸிஜெவ: — ஸ. அக. 5. ஸிஜ: — ஸ. அக. சித்து சித்தியின் திரிபு.]

சித்து—வெற்றி, மாயவித்தை, யாகம், புத்தி, ஞானம். [1, 5: சூடா. xi, த, 25. 2: நா. தீ. நி. 753. 3: பிங். vii, 43. 4: விக் — அ. கெள. I, v, 1.]

376. குத்திசிறைச் சாலைநில வறையொளிப்புக் காப்பாம்
குத்திரம்வஞ் சகம்விரைவின் குறிப்புமலை யற்பம்
சத்திதொடை துர்க்காதி தேவதைபெண் ணுமைவேல்
சௌரியம்போ சனம்வாந்தி யருள்சமர்த்துத் துவசம்
சுத்திகண்ணோய் கபாலதுண்ட மூலநோய் பரியின்
சுழிசிறுநா குணஞ்சங்கு தாய்துமுத்துச் சிப்பி
பத்திநடை பிரகாரம் பகுப்புக்கா லாளோர்
படைத்தொகைநம் பிக்கைகுண விருத்திசே வையுமே.

குத்தி—சிறைச்சாலை, நிலவறை, ஒளிப்பு, காப்பு. [1, 2, 4: மபகுப்தி: ... ஸுஙமாநக்ஷயொ:; காராயாம்—அ. ஸ. ii, 164, 165. 3: மபகுப்தி: —ஸ. அக.]

குத்திரம்—வஞ்சகம், விரைவின் குறிப்பு, மலை, அற்பம். [1: திவா. viii, 180. 2: திவா. ix, 42. 3: க்ஷுத்ர:—ஸ. அக. 4: க்ஷுத்ரோ ஃஙு:—ஶா. கெள. 30.]

சத்தி—தொடை[1], துர்க்கை முதலிய தேவதை[2], பெண்[3], உமை[4], வேல்[5], பராக்கிரமம்[6], போசனம்[7], வாந்தி[8], அருள்[9], சமர்த்து[10], துவசம்[11]. [1: அக. நி. 91-ல் 'இசைச்செய்யுள்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. அக. நி. லும் பிங். சூடா. நிகண்டுகளிலும் 'குடை' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 2: ஶக்தி: ... உமாநாதிதெவதா:—நா. ர ii, 151. 3, 9: அக. 4: ஶக்தி: ...மௌரவாம்—மெ. த, 61. 5: திவா. vii, 18. 6: ஶக்தி:—அ.கெள. II, viii, 102. 7: ஸஹ்தி:—ஸ. அக. 8: ஊஷ்டி:—ஸ. அக. 10: ... ஸாமர்த்யயொ: ஶக்தி:—அ. கெள. III, iii, 66. 11: சூடா. xi, த, 23.]

சுத்தி—கண்ணோய்[1], கபாலதுண்டம்[2], மூலநோய்[3], குதிரைச் சுழி[4], சிறுநாகுணம்[5], சங்கு[6], தாய்து[7], முத்துச்சிப்பி[8]. [1-6, 8: [illegible] — சு. வ. ii, 200. 7: [illegible]:—ஸ. அக.]

பத்தி — நடை[1], பிரகாரம்[2], பகுப்பு[3], காலாள்[4], ஓர் படைத் தொகை[5], நம்பிக்கை[6], கௌணவிருத்தி[7], சேவை[8]. [1, 4, 5: [illegible] —சு. வ. ii, 174. 2, 3, 6-8: [illegible]:—சு. வ. ii, 179.]

377. புத்திபுசிப் போரந்தக் கரணம்போ திப்பாம்
புத்திரிகை மரப்பாவை மகள்செம்பஞ் சென்ப
வத்திதிரி மூன்றூனை சுடர்கண்ணி லிடுமை
வரிசுகந்த வத்துவிற்செய் திரிமணிக்கீழ்த் தகடாம்
சத்தியமோர் மேலுலக மெய்ம்மைசப தப்பேர்
சத்திரிநித் தியதானங் கொடுப்போன்வாட் சுரிகை
மத்தியமை யம்நுசுப்புக் கள்ளுநடு வென்றும்
மத்துவெறி தயிர்கடைகோல் தயிர்த்தெளிவு மத்தை.

புத்தி—புசிப்பு, ஓர் அந்தக்கரணம், போதிப்பு. [1: [illegible]:— ஸ. அக. 2: [illegible]: —சு. கொ. I, v, 1. நா. தீ. நி. 570. 3: அக.]

புத்திரிகை—மரப்பாவை, மகள், செம்பஞ்சு. [1-3: [illegible] —சு. வ. iii, 64.]

வத்தி—திரி[1], முன்றூனை[2], தீபம்[3], கண்ணில் இடும் மை[4], வரி[5], ஊதுவத்தி[6], மணிக்கீழ்த்தகடு[7]. [1-5: [illegible] ... [illegible]: — சு. வ. ii, 190. ஊதுவத்தி என்னும் பொருள் காணப்படவில்லை. உடம்பிற் பூசும் வாசனையென்ற பொருள் உளது. 6, 7: அக.]

சத்தியம்—ஓர் மேலுலகம், மெய்ம்மை, சபதம். [1-3: [illegible] ...; [illegible] ... [illegible]—சு. வ. ii, 375, 376.]

சத்திரி — நித்தியதானங் கொடுப்போன், உடைவாள். [1: [illegible] — சு. கொ. II, viii, 15. '[illegible]' — மகேசுவரர் டீகை. 2: [illegible] ... [illegible] —சு. கொ. II, viii, 92.]

மத்தியம்—மையம், நுசுப்பு, கள், நடு. [1, 2: மத்யம் நாராயண்வ-ஷய—ஸ. வ. ii, 365. 3: மத்யம்—ஸ. கொ. II, x, 40. 4: மத்யம் வார்-தகோராவி வ—பா. கொ. 746.]

மத்து—வெறி, தயிர்கடைகோல், தயிர்த்தெளிவு, ஊமத்தை. [1: மத்: — ஸ. கொ. III, i, 23. 2, 4: சூடா. xi, த, 26. 3: மண்டம் தயிஸவம் மஸ்து—ஸ. கொ. II, ix, 54.]

378\. சித்திரக மோரண்டங் கொடுவேலி திலகஞ்

சித்திரபா னுக்கனலோன் றிவாகரனோர் வருடம்

சத்திரமா யுதங்கைவிடா வேலிரும்போர் வேள்வி

சதாதாநங் கிரதுவநந் துகில்குடைவஞ் சகப்பேர்

சித்திரமற் புதமழகோர் கவிபொய்யை மெய்போற்

செப்பல்பல நிறந்தொழிலைவெண் குட்டமோ வியமாம்

பத்திரம்வா கநந்திரள்பொற் பெருதுசுப மேருப்

பன்னமிற குடைவாளோ ரிபக்குலம்பொன் கோரை.

சித்திரகம்—ஆமணக்கு, கொடுவேலி, திலகம். [1: சித்ரக:—ஸ. கொ. II, iv, 51. 2: சித்ரக:—ஸ. கொ. II, iv, 80. 3: சித்ரகம் திலகே—மே. க, 88.]

சித்திரபானு—அக்கினிதேவன், சூரியன், ஓர் வருடம். [1, 2: சித்ர-பாநு: பாநுதாஸநிருநாஸயோ:—ஸ. வ. iv, 173. 3: சித்ரபாநு: —ஸ. அக.]

சத்திரம்—ஆயுதம்[1], கைவிடாவேல்[2], இரும்பு[3], ஓர் வேள்வி[4], சதாதானம்[5], யாகம்[6], வனம்[7], துகில்[8], குடை[9], வஞ்சகம்[10]. [1, 3: ஸத்ர-மாயுதே; லோஹே—ஸ. வ. ii, 449, 450. 2: பிங். vi, 486. 4, 8: ஸத்ரம் … யஜ்ஞெஹஷெ … ஸம்பாநெ—நா. ரு. ii, 350. 5-7, 10: ஸத்ர … க்ருதெள, ஸதாதாநெ வநெ தம்ஷெ — ஸ. வ. ii, 454. 9: ஸத்ரம் ஸாதாபவ-த்ராணெ—ஸ. வ. ii, 411.]

சித்திரம் — அற்புதம்[1], அழகு[2], நால்வகைக் கவியிலொன்று[3], பொய்யை மெய்போற் செப்பல்[4], பலநிறம்[5], தொழில்[6], வெண்குட்டம்[7], ஓவியம்[8]. [1, 5, 8: சித்ரம் … ஆலெப்யே; கர்புரெ … —ஸ. வ. ii, 407, 408. 2, 4: திவா. xi, 293. 3: திவா. xii, 45. 6: சித்ரம் விஸ்மய-

வசு; மரெ௯—ஈ. வ. ii, 411, 412. 7: கூஷ்மிநெ௯—ஈ. கோ. II, vi, 54. 'கூஷாதிஜூயம் ஶுதகூஷஹெநெதெ' — மகேசுவரர் உரை.]

பத்திரம்—வாகனம்[1], திரள்[2], அழகு[3], எருது[4], சுபம்[5], மேரு[6], இலை[7], இறகு[8], உடைவாள்[9], ஓர் யானைக்குலம்[10], பொன்[11], கோரை[12]. [1, 7, 8: வத்ரம் ஸாஹநஹநெ வஷெ வக்ஷ வ ஶரவக்ஷிணாஃ — வி. வ்ரு. ர, 35. 2, 4-6, 10-12: ஹத்ரம் ஸாநஜூமெ ஹெதி உஹஷெ..., ஹெத்ரா ... வநெஷ ... மெருகஜெயா:; ஹஷிஜாதநெர— வி. வ்ரு. ர, 55, 56. 3: 9: வத்ரம் ... ஹரீ—ஈ. வ. ii, 425.]

379. குத்திரன்கீழ் மகனதமன் றியாகபோ கமிலான்
குரூரனீ ணுங்கனல்கூர்ங் தோன்பரத்து ரோகி
அத்திரியோ ரிருடிமருப் பதந்திவா கரனொட்
டகங்குதிரை கழுதைமர மெனவெழுபே ரறைப
பத்திரிவல் லூறுதேர் தேருடையோன் பாணம்
பறவையிலை பருப்பதம்பா தவமெனவோ ரெண்பேர்
குத்திரைதே னீகண்டங் கத்தரியீ முள்ளி
கொலைஞைவிக லாங்கிகூத் தாடுபவள் பரத்தை.

குத்திரன்—கீழ்மகன்[1], அதமன்[2], தியாகபோகமிலான்[3], குரூரன்[4], ஈனுங்கன்[5], நல்கூர்ந்தோன்[6], பரத்துரோகி[7]. [1-4: க்ஷுத்ர: ஸாநயமெ க்ரூரெ க்ருவணெவெ வ வாமநவசு—வி. வ்ரு. ர, 57. 5: க்ஷுத்ர-ஹ...ஹீநாஜெ—நா. ர. ii, 367. 6: க்ஷுத்ரா உரிதெ— ஈ. வ. ii, 393. 7:]

அத்திரி—ஓர் இருடி[1], மலை[2], சூரியன்[3], ஒட்டகம்[4], குதிரை[5], கழுதை[6], மரம்[7]. [1: அத்ரி: — ஈ. கோ. I, iii, 27. 2, 3, 7: அத்ரயோ த்ரூமெஶைலாகா: — ஈ. கோ. III, iii, 163. 4-6: சூடா. xi, த, 23.]

பத்திரி—வல்லூறு[1], தேர்[2], தேருடையோன்[3], அம்பு[4], பறவை[5], இலை[6], மலை[7], மரம்[8]. [1, 4, 5: வத்ரீ ஶெநெஷவக்ஷிஷ — நா. ர. ii, 338. 2, 3, 7, 8: வத்ரீ ... த்ரூமெ; ரயெரதெ ராயிகெ — ஈ. வ. ii, 270, 271. 6: வத்ரிகா—ஸ. அக.]

குத்திரை—தேனீ[1], கண்டங்கத்தரி[2], ஈ[3], முள்ளி[4], கொலைகாரி[5], அங்கக்குறையுடையவள்[6], கூத்தாடுபவள்[7], பரத்தை[8]. [1-8: க்ஷுத்ரா ... நடீ வஜாவஹ்ரஹதீவராவாஸ வ; வாஜெரிகாயாம் ஹிம்ஸ்ராயாம் கெக்ஷிகாஶரவெஶயோ:—ஈ. வ. ii, 393, 394.]

380. சித்திரையோர் பாம்பெலியால் நேபாள விதையோர்
திங்கள்சுபத் திரைதுமிட்டி தெய்வப்பெண் ணோர்நாள்
பத்திரையோர் காளிகங்கை யுலைத்துருத்தி குமிழ்பாற்
பசுவிரி யரத்தைவிட்டி த்விதீயவட்டத் திதியாம்
சத்துவமோர் குணம்பண்டஞ் சொபாவம்வலி யுயிர்நிச்
சயமநம்நல் லதுமுயற்சி செந்துபிசா சாதி
தத்துவமைம் பூதாதி தொண்ணூற்றா றுளது
தன்னியல்பு பரமான்மா விளம்பமா நமுமே.

சித்திரை—ஓர் பாம்பு[1], எலியால்[2], நேபாளவிதை[3], ஓர் மாசம்[4], சுபத்திரை[5], துமிட்டி[6], தெய்வப்பெண்[7], ஓர் நட்சத்திரம்[8]. [1-3, 5-8: ஷித்ரா த்ராவ-ரவரீஸ-ரஹஜூ்யோ:, மொக-பூாவுரஷொரூ-நூரோ நக்ஷெத்ராரமஹெஷயோ:—அ. ஸ. ii, 408. 4: அக. மெசுத்ர:—ஸ. அக.]

பத்திரை—ஓர் காளி[1], கங்கை[2], உலைத்துருத்தி[3], குமிழ்[4], பாற்பசு[5], அவிரி[6], அரத்தை[7], விட்டி[8], துவிதீயவட்டத் திதி[9]. [1, 2, 4, 7, 8: ஹஜூர விஷெள நஹ:ஸரிதி கடமெ, கூஷா-நதா—ஸாவ-ம வ — அ. ஸ. ii, 433. 3: 5: ஹஜூா—ஸ. அக. 6: அக. 9: ஹஜூ: ..., ...; ... ஷியா ..., திபிஹெஷ—மெ. ர, 70, 71.]

சத்துவம்—ஓர் குணம்[1], பண்டம்[2], ஸ்வபாவம்[3], வலி[4], உயிர்[5], நிச்சயம்[6], மனம்[7], நல்லது[8], முயற்சி[9], செந்து[10], பிசாசம் முதலியன[11]. [1-5, 7, 9-11: ஸத்வம் ஜுவெ மஹெண விதெ வஷவஸாயஸ்வாவயோ:, விஶாவாஷெள ... பமெ வூாண ... ஜந்துஷு — அ. ஸ. ii, 528, 6, 8: ஸத்வ—ஸ. அக.]

தத்துவம்—ஐம்பூத முதலிய தொண்ணூற்றாறு, உள்ளது, தன்னியல்பு, பரமான்மா, நிருத்த கீத வாத்தியங்களில் விளம்பகாலம். [1: சைவ சாத்திர வழக்கு. 2: தத்வ — ஸ. அக. 3, 4: தத்வம் வாஸூாதி, ... ஸ்வரூவெ வ—அ. ஸ. ii, 511. 5: விஸ்ஷிதம் ஜுதம் கயம் தத்வ-மொவொ வநம் கூகஸ—அ. கொ. I, vii, 9.]

381. கத்தாசா ரதிபொறையோன் தாசசுதன் வாயிற்
காப்பவன்கத் திரியைபாற் சூத்திரற்கும் பவித்தோன்
சித்தாந்தஞ் சாத்திரஞ்சை வாகமநூ லோர்சோ
திடகணித நூலிதுநிச் சயமெனவுஞ் செப்பும்

உத்தாரகம் வீடுகட்டு மிடத்தெல்லை முற்றம்
உன்முகம்புத் தகமோரா ளளவைபடை போர்மெட்
டுத்தாரகம் திருவாயி லடுப்புமலங் கழித்தல்
உவகைகிளம் புதலுத்தி யோகமுகி வும்பேர்.

கத்தா—சாரதி, பொறையோன், தாசபுத்திரன், வாயிற்காப்பவன், க்ஷத்திரியப் பெண்ணிடத்துச் சூத்திரனுக்குப் பிறந்தவன். [1, 3-5: க்ஷத்தா ஶூத்ராத் க்ஷத்ரியாயாம் ஜாதே ஸாரதிவேத்ரிணோ:, நியந்த்ரு த்வாஸ்தே ஜாத்ருஸ்யோ — க. வ. ii, 159. 2: மேற்காட்டிய மேற்கோளில் நியந்த்ரு: என்றதற் கேற்ப உத்தியோகம் வகிப்போன் என்று கொள்ளலாம். ‘பிரமன்’ என்னும் பொருளுக்கேற்ப மறையோன் என்றிருந்தது பிறழ்ந்திருத்தலுங் கூடும்.]

சித்தாந்தம்—சாத்திரம், சைவாகமநூல், ஓர் சோதிடகணிதநூல், நிச்சயம். [1: ஸித்தாந்த: — ஸ. அக. 2: சைவ நூல் வழக்கு. 3: (ஸ்ரூர்ய)ஸித்தாந்த:—ஸ. அக. 4: ஸித்தாந்த: — க. கோ. I, v, 4.]

உத்தாரகம்—வீடுகட்டுமிடத்தெல்லை[1], முற்றம்[2], உன்முகம்[3], புத்தகம்[4], ஓராள் அளவை[5], படை[6], போர்[7], மெட்டுத்தானம்[8], திருவாயில்[9], அடுப்பு[10], மலங்கழித்தல்[11], உவகை[12], கிளம்புதல்[13], உத்தியோகம்[14], முகிவு[15]. [1, 2, 4-7, 9, 11-14: கயோத்தாரம் ஸேஸேது ஸௌரஷேயாயி வாஸ்துகே, உத்ரோத்ஸவேஷ்வ வாஸ்துநத்ஸ்நஹேதயோ:; ஸோத்ஸாஹேவி—க. வ. iii, 351, 352. 3: உத்தாந: — ஸ. அக. 8: 10: உத்தாநம் ... அஞ்ஜ்யாம்—க. வ. iii, 353. 15:]

382. மத்தவா ரணந்தே வாலயம் வீதி மண்டபம் மதகயம் வரண்டம்
மத்திமம் நடுவா னதுசம னிசையோ ரிசைச்சொர மையமா
னதுமாம்
மத்திமை சந்தோ பேதமோர் வாக்கு நடுவிரல் பூப்புள வநிதை
சத்துநல் லதுசத் தியஞ்சிலாக் கியமுள் ளதுவலி சாரம்பூச்
சியமே.

மத்தவாரணம்—தேவாலயம், வீதி, மண்டபம், மதயானை, வரண்டம். [1: 2-5 : மத்தவாரண:; ப்ராஸாதவீதீவாரணே மத்தஹஸ்தினி — க. வ. v, 14, 15. ப்ராஸாதவீதீவாரணே: என்னும் ஒரு பொருளானது இங்கு வீதி, மண்டபம், வரண்டம் என்னும் மூன்று பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டது போலும்.]

மத்திமம்—நடுத்தரமானது, சமனிசை, ஓர் இசைச்சுரம், மையமானது. [1: அக. மற்றவை உத்தமம், அதமம். 2: நா. தீ. நி. 678. 3:

நிஷாஊஷ்ஸமாயூநாஷஜ்ஜயேஷெவதா:, வஞ்ஜெஷ்வ்தஷீ ஸவ்த தந்த்ரீகணோ ஈாதிஷுதா: ஸ்வரா: — ஃ. கொ. I, vii, 1. 4: ஜயீயம் த ஜயேஜ —வெ. 207, 153.]

மத்திமை—ஓர் சந்தம், ஓர் வாக்கு, நடுவிரல், பூப்புள்ள பெண். [1, 3, 4: ஜய ஜெர ..., ... ஸ்த்ரீ த ஹஸ்தஜயராஜ்ஞ ாவஷி; ஊஜெதாமெ ஷெஷூஷ்ஜ: கநாயாஜ — நா. ர. iii, 311, 312. 2: நா. தீ. நி. 575. மற்றவை சூக்குமை, பைசந்தி, வைகரி.]

சத்து — நல்லது[1], சத்தியம்[2], சிலாக்கியம்[3], உள்ளது[4], வழி[5], சாரம்[6], பூச்சியம்[7]. [1-4, 7: ஸதெ ஸாயெள விஷஜாெந ஸாஹஸெஷ்த ஸூஜெத வ ஸஜ—ஃ. கொ. III, iii, 83. 5, 6: அக.]

383\. மத்தகம் நெற்றி தலையிப மத்தகம்
கைத்தல் சினத்தல் கசத்தல் வெறுத்தல்
பித்தி முடிவு சுவரிடம் பேதநம்
சித்திர கூட மோர்மலை தெற்றியே.

மத்தகம் — நெற்றி, தலை, யானைமத்தகம். [1: சூடா. xi, ட, 12. 2: ஸ்த்ஸ:—ஸ. அக. 3: அக.]

கைத்தல்—கோபித்தல், கசத்தல், வெறுத்தல். [1, 2: சூடா. xi, த, 25. 3: அக.]

பித்தி — முடிவு, சுவர், இடம், பேதனம். [1: 2, 3: ஷித்தி: கஜெஷ ஷெமெஷ — ஃ. ஸ. ii, 180. 4: ஷித்தி:—ஸ. அக.]

சித்திரகூடம்—ஓர் மலை, தெற்றி. [1: ஷித்ரகூட: — ஸ. அக. 2: பிங். iv, 207.]

384\. யுத்தி நிச்சய சாதநந் தக்கது
பத்தி யமிதஞ் சேறு சுலோகமாம்
பத்தி யைவழி தூளி கடுமரம்
உத்தி யோக மெதிர்க்கை முயற்சியே.

யுத்தி—நிச்சயசாதனம், தக்கது. [1, 2: யுக்தி:—ஸ. அக.]

பத்தியம்—இதம், சேறு, சுலோகம். [1: வயம் ஷிதஜ—ஃ. ஸ. ii, 360. 2: 3: வஷம் ஸ்லோகெ—ஃ. ஸ. ii, 361.]

பத்தியை — வழி, தாளி, கடுமரம். [1: வத்யா த்ர வர்த்தநி— சு. வ. ii, 361. 2: வத்யா பாதத்திலிருப்பது அல்லது வய்யா வழியி லிருப்பது, தாளி. 3: வய்யா ஹரீதகீ — சு. வ. ii, 360.]

உத்தியோகம் — எதிர்க்கை, முயற்சி. [1: 2: உத்யோக: —வ. அக.]

385. யுத்தம் நியாயங் கூடி யிருக்கைபோர்
நித்திய மநவர தஞ்சாச் சுவதம்
கத்துரு நாகங் களின்றாய் பொன்னிறம்
வித்துரு மந்தளிர் பவளம் விருக்கம்.

யுத்தம் — நியாயம், கூடியிருக்கை, போர். [1, 2: யுக்தந்யாயெ யொஜநெ வ—சு. வ. ii, 186. யுக்த:—வ. அக. 3: யுத்தம்—சு. கோ. II, viii, 103.]

நித்தியம்—எப்பொழுதும், சாசுவதம். [1, 2: நித்யம் ... வத தெஸ்வி வ; ஶாஶ்வதெ த்ருஷ்ட—ஜை. ய, 34, 35.]

கத்துரு—நாகங்களின் தாய், பொன்னிறம். [1, 2: கத்ரு: கத்ர கவிஜெ வர்த்தத்ரூஶ்ச நாகமாதரி—சு. வ. ii, 389.]

வித்துருமம் — தளிர், பவளம், மரம். [1, 2: வித்ருமோ ... ப்ரவாளெ வஜ்ஜெ — வி. ப்ர. 8, 40. 3: வித்ருமோ வ்ருக்ஷ — சு. வ. iii, 466.]

386. சூதக மாம ரம்வெள் ளிரதமா சூதஞ் சென்மம்
சேதகஞ் சிவப்புச் சேறும் சேதநன் ஞானி யான்மா
பீதகம் பொன்மை யோர்சாந் திருவேலி பொன்னும் பேசும்
போதக மிளமை தீக்கை மரக்கன்று புழைக்கைக் கன்றே.

சூதகம் — மாமரம், பாதரசம், ஆசௌசம், பிறப்பு. [1: வ—சூதக: ... சூதெ வ—சு. வ. iii, 39. 2, 4: வ—சூதகம் ஜநநி ரஸெ—சு. வ. iii, 99. 3: வ—சூதகம்—வ. அக.]

சேதகம்—சிவப்பு, சேறு. [1, 2: பிங். x, 553.]

சேதநன் — ஞானி, ஆன்மா. [1, 2: சேதந: — வ. அக.]

பீதகம்—பொன்மை, ஓர் சாந்து, இருவேலிமரம், பொன். [1, 2: பீதகம்—வ. அக. 3: பிங். x, 813. 4: பீதம்—வ. அக.]

போதகம் — இளமை, தீக்கை, மரக்கன்று, யானைக்கன்று. [1: திவா. viii, 203. 2: வொயகஃ—ஸ. அக. 3, 4: பிங். x, 875.]

387. கேதக மடையா ளம்வீ டழைத்தல்கிருத் தியம்ப தாகை
சேதக மறுத்தல் பேத மறிவுள்ள சீவ கோடி
பீதகம் செந்நு ணவம் பணைசெஞ்சாந் தரிதா ரப்பேர்
பாதபம் பாத பீட மரம்பாத யாக மென்ப.

கேதகம்—அடையாளம், வீடு, அழைத்தல், கிருத்தியம், கொடி. [1, 2: கெதநஂ வாஹுநெ ... மெஹெ—வி. வ்ரு. ந, 51. 3-5: நிஂத்ரணெ யுஜெ காமெ கெதநஂ கவயொ விஃ:— மா. கொ. 440.]

சேதகம்—அறுத்தல், பேதம், அறிவுள்ள சீவகோடி. [1: ஹெஷநஃ—ஸ. அக. 2: ஹெஷநஂ ... ஹெஹெ—வி. வ்ரு. ந, 52. 3: வெதநஃ—க. கொ. I, iv, 30.]

பீதகம் — செந்நுணா, அம்பணை, குங்குமம், அரிதாரம். [1-4: வீதநஂ தஃ ஹரிதாலெ வீதஷாரணி கஃஜாமெ, வீதகஃ வஃநமாஶாகெ—க. ஸ. iii, 385.]

பாதபம்—பாதபீடம், மரம், பாதயானம். [1-3: வாஷவஃ வாஷவீெஂ வாஷயாநெ உஹீரஃமெ—நா. ர. iii, 286.]

388. ஏதம்பன் னிறஞ்ச மித்து விறகுகே டிடும்பை குற்றம்
ஓதங்கல் லோலம் வெள்ள முவரியோ டண்ட வாதம்
சீதமே கோணல் வஞ்சி மரம்நறு வலிகு ளிர்ச்சி
சூதம்வெள் ளிரதம் பாகத் தொழில்கறி மாம ரப்பேர்.

ஏதம்—பன்னிறம், சமித்து, விறகு, கேடு, இடும்பை, குற்றம். [1: ஊதஃ—க. கொ. I, v, 17. 2: ஊயஃ—க. கொ. II, iv. 13. 3: ஊயஃ—ஸ. அக. 4: அக. 5, 6: பிங். x, 198.]

ஓதம்—அலை, வெள்ளம், கடல், அண்டவாதம். [1, 3: பிங். x, 220. 2, 4: அக.]

சீதம்—கோணல், வஞ்சிமரம், நறுவலி, குளிர்ச்சி. [1-4: ஶீதொ ஹிமெ வ ஜிஹெ வ வாநீரவஹுவாரயொஃ—க. ஸ. ii, 199.]

சூதம்—பாதரசம், பாகத்தொழில், கறி, மாமரம். [1: ஸூதஃ—க. கொ. II, ix, 99. 2: 'ஸூஷஃ சமையற்காரன்' என்னும் பொருளிலிருந்து வந்ததாகத் தோன்றுகிறது. 3: ஸூவொஸஷீ வ்ருஷிதஂ ஸூஷொஷீ—வெ. 165, 171. 4: உஃதஃ—க. கொ. II, iv, 33.]

389. பேதமோ ருபாயம் வேறு படல்விசே டம்பி ளப்பாம்
மோதமே பிரியம் வாசம் மோதுத லடர்த்தன் மொத்தல்
வாதமோர் பிணித ருக்கம் வாயுவோ டிரத வாதம்
ஆதர மோடக் கூலி யாசையா தரிக்கை நேயம்.

பேதம்—நான்குபாயத்தொன்று, வேறுபடல், விசேடம், பிளப்பு. [1-4: ஭ே஦ோ ஦ெ஦்஦ெ விஶேஷ உபஜாபெ விதாரணெ—வி. ஦ர. த, 5.]

மோதம்—பிரியம், வாசம். [1, 2: மோத:—ஸ. அக.]

மோதுதல்—அடர்த்தல், மொத்தல். [1, 2: அக.]

வாதம்—முப்பிணியுளொன்று, தருக்கம், வாயு, இரசவாதம். [1: வாத:—ஸ. அக. மற்றைப்பிணிகள் பித்தசிலேட்டுமங்கள். 2: வாத:—ஸ. அக. 'வாதப்போர்.' 3: வாத:—ஈ. கொ. I, i, 66. 4: அக.]

ஆதரம்—ஓடக்கூலி, ஆசை, ஆதரிக்கை, நேயம். [1, 2: அக. 3, 4: ஆதர:—ஸ. அக.]

390. வாதரங் குன்றி வித்து வலம்புரிச் சங்கு நீர்தேன்
ஆதரி சங்கண் ணாடி புத்தகத் தெதிரு ரைப்பேர்
காதலன் கணவன் மைந்தன் காதலி புதல்வி காந்தை
வீதலே கெடுதல் சாதல் வேதனெண் கணன்வி யாழம்.

வாதரம் — குன்றிவித்து, வலம்புரிச்சங்கு, நீர், தேன். [1-3: வாதரம் க்ருஷ்ணலாபீஜதக்ஷிணாவர்த்தஶங்கயோ:; நீரே ச — மே. ர, 211, 212. வாதரம்—ஸ. அக. 4:]

ஆதரிசம்—கண்ணாடி, புத்தகத்தெதிர், உரை. [1-3: ஆதர்ஶ:—புஸ்தகாதர்ஶம் ப்ரதிபுஸ்தகே; தர்பணே—ஈ. ஸ. iii, 709, 710.]

காதலன்—கணவன், புதல்வன். [1, 2: திவா. ii, 154.]

காதலி—புதல்வி, மனைவி. [1, 2: திவா. ii, 155.]

வீதல்—கெடுதல், சாதல். [1, 2: சூடா. xi, த, 30.]

வேதன்—பிரமன், வியாழன். [1: பிங். ii, 64. 2: சூடா. i, 62.]

391. ஆதவ மொளிவெ யிற்பே ராதித்த ரருக்கர் விண்ணோர்
பூதவன் றிருமால் பூபன் போதனன் முகன்பா லன்பேர்
ஓதிகற் றறிந்தோன் கல்வி செறிவுபெண் மயிர்வெற் போந்தி
கோதிகோ தும்மை செற்றி கோதென்ப சக்கை குற்றம்.

ஆதவம் —ஒளி, வெயில். [1: ஆதப:—ஸ. அக. 2: ஆதப:—ச. கோ. I, iii, 34.]

ஆதித்தர் — அருக்கர், விண்ணோர். [1, 2: ஆதித்யஸ்த்ரிதஶார்க்கயோ:—ச. வ. iii, 472.]

பூதவன்—திருமால், அரசன். [1, 2: பூ + பவ:.]

போதன் — பிரமன், பாலன். [1: திவா. i, 3. 2: போத: — ச. கோ. II, v, 38.]

ஓதி—கற்றறிந்தோன், கல்வி, செறிவு, பெண்மயிர், மலை, ஓந்தி. [1, 4, 5: பிங். x, 222. 2: சூடா. x, 20. 3: பிங். vii, 476. 6: சூடா. xi, த, 8.]

கோதி—கோதுமை, நெற்றி. [1: திவா. iv, 171. 2: ஷஷ்டம் ... ஃபாலே:—வை. 181, 191.]

கோது—சக்கை, குற்றம். [1: அக. 2: திவா. viii, 176.]

392. சோதிகண் ணிரவி விண்மீன் சுடரீச னொளிதீ யோர்நாள்
வேதிகை பலகை திண்ணை வேதைவே தித்தல் துன்பம்
ஊதிய மிலாபங் கல்வி யோதுதல் படித்தல் சொல்லல்
பூதியம் புவியு டற்பேர் போதுபூ முகுளங் காலம்.

சோதி —கண்[1], சூரியன்[2], நட்சத்திரம்[3], தீபம்[4], சிவன்[5], ஒளி[6], தீ[7], ஒரு நட்சத்திரம்[8]. [1-3, 6, 7: ஜ்யோதிர்த்ருஷ்டிநக்ஷத்ரயோ:; ஜ்யோதிஷ் ப்ரகாஶ நக்ஷத்ரே—ச. வ. ii, 566, 567. 4, 5: சூடா. xi, த, 20. 8: ஸ்வாதி: —ச. கோ. III, v, 38. 'ஸ்வாதிர்நக்ஷத்ரம்' — மகேசுவரர் உரை.]

வேதிகை—பலகை, திண்ணை. [1, 2: பிங். x, 1076. 'வேதிகா.']

வேதை—வேதித்தல், துன்பம். [1, 2: அக.]

ஊதியம்—இலாபம், கல்வி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 2.]

ஓதுதல்—படித்தல், சொல்லல். [1, 2: அக.]

பூதியம்—புவி, உடல். [1, 2: பிங். x, 851.]

போது—பூ, அரும்பு, காலம். [1, 3: சூடா. xi, த, 30. 2: அக.]

393. மாதிரந் திசையா காயம் நிலம்பருப் பதமா தங்கம்
சேதுமா விலிங்கோர் தீர்த்தம் செய்கரை சிவப்புப் பாலம்
மாதுல மோர்பாம் போர்நெல் லூமத்தை மருட்கா ரைப்பேர்
ஓதையே மதிலுண் மேடை புரிசைபே ரொலியு மாமே.

மாதிரம்—திசை, ஆகாசம், நிலம், மலை, யானை. [1, 4, 5: பிங். x, 925. 2, 3: சூடா. xi, த, 20.]

சேது—மாவிலிங்கு, ஓர் தீர்த்தம், செய்கரை, சிவப்பு, பாலம். [1: வைஜ.: — ஸ. கோ. II, iv, 25. 2: அக. 3: பிங். iv, 163. 4: சூடா. viii, 20.]

மாதுலம்—ஓர் பாம்பு, ஓர் நெல், ஊமத்தை, மருட்காரை. [1-4: மாதுலோ மதநத்ருமே; தத்தூரேऽஹிவ்ரீஹிபேதயோ: — ஸ. ஸ. iii, 670, 671.]

ஓதை—மதிலுள் மேடை, மதில், பேரொலி. [1-3: பிங். x, 223.]

394. தாதுமண் ணாதி யைந்து சத்தாதி யைந்து பூவின்
தாதுசுரோத் ராதி யைந்தோ ராண்டுதொக் காதி யேழ்மே
தாதுபொன் னாதி யேழ்வா தாதிமுப் பிணிசெய் யென்சொற்
றாதுபோ சனசா ராம்சு சம்மனோ சிலைகா விக்கல்.

தாது—மண் முதலிய ஐந்து[1], சத்தமுதலிய ஐந்து[2], பூவின்தாது[3], சுரோத்திரம் முதலிய ஐந்து[4], ஓர் ஆண்டு[5], தொக்கு முதலிய ஏழு[6], மேதம் முதலிய ஏழு[7], பொன் முதலிய ஏழு[8], வாதம் முதலிய முப்பிணி[9], செய்யென்னுஞ் சொற்றாது[10], போசன சாராம்சம்[11], மனோசிலை[12], காவிக்கல்[13]. [1, 2, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13: யாத.: ஶப்தாத்யாஸ்து விஷயேஷ்விந்த்ரியேஷு ச, ஸப்தர்ஷிஸ்ரஸாஸ்ருகாதிஷ்வநுப்யாதிஷு; ஶப்தே யாதஶப்தோऽயம் விஶேஷாத்வஸ்திமேரிகே — வி. வ்ரு. த, 19, 20.

மண்ணாதி யைந்து—மண் நீர் தீ காற்று வான் என்னும் ஐம்பெரும்பூதங்கள். சத்தாதி யைந்து—சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்கள். சுரோத்திராதி யைந்து—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகள். மேதாதி ஏழு — இரதம் உதிரம் எலும்பு தோல் இறைச்சி மூளை சுக்கிலம் என்பது தமிழ் நிகண்டு முறை—சூடா. xii, 67. 'ரஸாஸ்ருங்மாம்ஸமேதோऽஸ்திமஜ்ஜாஶுக்ராணி தாதவ:' என்பது வடநூல் முறை. வாதாதி முப்பிணி—வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் என்பன. சுரோத்திராதி யைந்து—ஶ்ரோத்ர க்ராண சக்ஷு ஜிஹ்வா கோஷ என்பனவென்று மகாபாரதங் கூறும். சுரோத்திராதி யிவை யெனக் கொள்ளின் தொக்காதி யென நிறுத்தி அவை ஐந்தெனக்கொண்டு ஐம்பொறியையுங் காட்டலாம். ஏழ் மேதாதி யெனக் கூட்டல்வேண்டும். 'மேதாது' என்னும் பாடம் பொருள் தரவில்லை. 3: அக. 5: யாதவ—ஸ. அக. 8: சூடா. xi, த, 21. செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன், செம்பு, ஈயம், வெண்கலம், தரா. 11:]

395. காதைமுன் ேனோர்ச ரித்ரக் கவிகதை யோர்வி ருத்தம்
சீதைசா நகிப டைச்சால் பயிர்தேவ கங்கை நாற்பேர்
பேதைபெண் மிடியன் மூடன் பெண்ணின்முற் பருவ மென்ப
மேதையே தரிக்கும் புத்தி நிணம்புதன் கள்ளு மேன்மை.

காதை—முன்னோர் சரித்திரக்கவி, கதை, ஓர் விருத்தம். [1: அக. 2: திவா. xi, 86. 3: மாயா—ஸ. அக.]

சீதை—சானகி, படைச்சால், பயிர், தேவகங்கை. [1-4: ஸீதா ஸஸ்யே ஜநகஸுதாயாம் ஹலபத்யாம் ஸுரநிம்நகாயாம்—நா. ர. ii, 146.]

பேதை—பெண், மிடியன், மூடன், பெண்ணின் முதற்பருவம். [1: திவா. ii, 112. 2, 3: பிங். x, 858. 4: திவா. ii, 113.]

மேதை — தரிக்கும் புத்தி, நிணம், புதன், கள், மேன்மை. [1: ஸ்ரீராமாயணம் பால—க. கோ. I, v, 2. 2: மேதஸ் — ஸ. அக. 3, 4: சூடா. xi, த, 10. 5: அக.]

396. நைதலே நலிதல் தேய்தல் கைதைநன் னிலந்தா ழைப்பேர்
பைதலே துன்பம் பையல் பைத்தல்சீ றுதல்ப சத்தல்
வைதலே சுதல்ச பித்தல் மைதுநம் புணர்த லொன்றல்
கைதவங் கபடஞ் சூது கைதவன் செழியன் வஞ்சன்.

நைதல்—நலிதல், தேய்தல். [1, 2: அக.]

கைதை—நன்செய், தாழை. [1: பிங். iv, 124. 2: திவா. iv, 78.]

பைதல்—துன்பம், பையல். [1: திவா. viii, 174. 2: அக.]

பைத்தல்—சீறுதல், பசத்தல். [1, 2: சூடா. xi, த, 26.]

வைதல்—ஏசுதல், சபித்தல். [1: நா. தீ. நி. 654. 2: அக.]

மைதுநம் — புணர்தல், ஒன்றல். [1, 2: மைதுநம் ஸங்கதே ரதே—வி. லோ. ந, 50.]

கைதவம்—வஞ்சனை, சூது. [1, 2: கைதவம் கபடே த்யூதே—வி. லோ. வ, 34.]

கைதவன்—பாண்டியன், வஞ்சன். [1: திவா. ii, 23. 2: கைதவம் அதாவது வஞ்சனையை யுடையான்.]

397. கர்தாவாண் குயில்கு ரும்பு சிநமுள்ளோ னாகஞ் செய்வோன்
ஆதாரம் பரிப்பூண் பற்றல் ஆதேசந் திரிபோ டாணை
கேதாரம் பாத்தி யோர்கேத் திரம்பனிக் கிரிக்கோ டும்பேர்
பூதான்மா வுடல்வி ரிஞ்சன் கோதூமம் நரத்தை யோர்நெல்.

காதா—ஆண்குயில், வண்டு, சினமுள்ளோன், கானஞ்செய்வோன். [1-4: மாதா: பும்ஸ்கோகிலே ஹ்ருஷ்ட மத்தே ரோஷணே-கவி ச — வி. வ்ரு. த, 21. ஸ. அக. யில் மாத்ரு என்னுஞ் சொல்லிற்கு இந் நான்கு பொருள்களும் காட்டப்படுகின்றன. மாத்ருவின் எழுவாயொருமை யுருவம் மாதா.]

ஆதாநம் — குதிரையணி, பற்றல். [1, 2: ஆதாநம் வாஜிபூஷணே; க்ரஹணே—ஈ. வ. iii, 350, 351.]

ஆதேசம்—திரிபு, ஆணை. [1: அக. 2: ஆதேசஸ்:—ஸ. அக.]

கேதாரம்—பாத்தி, ஓர் ஸ்தலம், இமயமலை யுச்சி. [1-3: கேதார: க்ஷேத்ரவிசேஷவாலயோ ... லயோ: — ஈ. வ. iii, 538. 3: கேதார:—ஸ. அக. 'இமயமலைப்பாகம்'.]

பூதான்மா — உடல், பிரமன். [1, 2: பூதாத்மா த்ருஹிணே தேஹே—ஈ. வ. iii, 389.]

கோதூமம்—நரத்தை, ஓர் நெல். [1, 2: கோதூமோ ... நாகரங்கீஹிவ்ருஹயோ:—ஈ. வ. iii, 456.]

398\. சாத கும்ப மலரிபொனுந் தாதன் றாசன் றயாலுபிதா
காத மகழ்ந்த குளங்கொலைநாற் குரோச தூர மெனக்கழறும்
சாத மெலிவு கூர்மைசுகஞ் சநநம் சேறு சோறிளம்புல்
பீதம் பாகம் மஞ்சணிறம் பீதை மஞ்சள் பொற்குறிஞ்சி.

சாதகும்பம்—அலரி, பொன். [1, 2: சாதகும்பம் ஸுவர்ணே ஸ்யாத்சாதகும்ப:கரவீரகே—வி. வ்ரு. ஸ, 36.]

தாதன்—தாசன், தயாலு, பிதா. [1: தாஸ:—ஈ. கொ. II, x, 17. 2, 3: தாதோ ஜநகே க்ருபாளு விதரி—ஈ. வ. ii, 168.]

காதம் — அகழ்ந்த குளம், கொலை, நாற்குரோச தூரம். [1: வாத:—ஸ. அக. 2: வாத:—ஈ. கொ. II, viii, 115. 3: அக. பத்துமைல் அளவு.]

சாதம்—மெலிவு[1], கூர்மை[2], சுகம்[3], சனனம்[4], சேறு[5], சோறு[6], இளம்புல்[7]. [1, 2: சாத:—ஸ. அக. 3: சாதம் — ஈ. கொ. I, iv, 25. 4: ஜாதம்—ஸ. அக. 5, 7: சாத: கர்தமசஷ்பயோ: — ஈ. வ. ii, 232. 6: அக.]

பீதம்—பானம், மஞ்சள் நிறம். [1, 2: பீதோ வர்ணேபீதயோ:—அ. ம. ii, 175.]

பீதை—மஞ்சள், பொற்குறிஞ்சி. [1: பீதா ஹரித்ரா—அ. ம. ii, 176. 2: பீதா—அ. கோ. II, iv, 75.]

399. போதம் யானைக் கன்றுசிசுக் குஞ்சு புத்தி மரக்கலமாம்
வீதம் வலியில் பரிசாந்தம் வலியில் கரியங் குசவினையாம்
காத ரந்தீ வினைத்தொடர்பஞ் சுறல்சோ காதி யின்கவலம்
மாதர் மகளி ரழகாசை வாதை வருத்து நோய்துக்கம்.

போதம் — யானைக்கன்று, சிசு, குஞ்சு, புத்தி, மரக்கலம். [1: வஞ்சவர்ஷா மஜா வாம: போதஸ்து உமவர்ஷக:, ... — வை. 109, 131. 2, 5: போத: ... வ—வி. வ. க, 15. 3: போத: — ஸ. அக. 4: போய:—ஸ. அக.]

வீதம்—வலியில்லாத குதிரை, சாந்தம், வலியில்லாத யானை, அங்குசத் தொழில். [1-4: வீதஸ்த்வஸாரே; ... —அ. ம. ii, 193, 194.]

காதரம்—தீவினைத்தொடர்பு, அஞ்சல், சோகாதியால் மிக்க கவலை. [1: திவா. ix, 97. 2, 3: காதர:—அ. கோ. III, i, 26. 'காதர: ... ' — மகேசுவரர் டீகை. அகராதியில் அச்சம், இக்கட்டு, விருப்பம் என்னும் பொருள்கள் காணப் படுகின்றன. ' ... ' என்பது டீகா ஸர்வஸ்வம்.]

மாதர்—மகளிர், அழகு, ஆசை. [1, 3: திவா. xi, 190. 2: பிங். x, 922.]

வாதை—வேதனை செய்யும் நோய், துக்கம். [1: திவா. viii, 150. 2: பாயா—அ. கோ. I, ix, 3.]

400 தூதன் புதன்றூ துவனென்ப சூது கபடங் கவறுடல்
நீதி நியாய முறைமைப்பேர் ஏது நிமித்த முபகாரணம்
போதி சிநன்ற னரம்பௌத்த சமாதி யாசு மலைபுத்தன்
கேது பதாகை யடையாளங் கிரண மோர்கோ ளூற்பாதம்.

தூதன் — புதன், தூதுவன். [1: பிங். ii, 139. 2: உ-ரு-த: — கா. கொ. II, viii, 16.]

சூது—கபடம், கவறுடல். [1: அக. 2: த்ரூ-த: —கா. கொ. II, x, 45.]

நீதி—நியாயம், முறைமை. [1: நீதி: —ஸ. அக. 2: அக.]

ஏது—நிமித்தம், உபகரணம். [1: ஹேது: காரணம் பீஜம் —கா. கொ. I, iv. 28. 2: ஹேது: —ஸ. அக.]

போதி — அருகன் அறம், பௌத்த சமாதி, அரசமரம், மலை, புத்தன். [1-3: போதிர் ஜ்ஞாநஸமாதௌ ஸ்யாத் அஸ்வத்தே வ்ருக்ஷெ —கா. ஸ. ii, 240. 4: திவா. v, 16. 5: போதி:—ஸ. அக.]

கேது—கொடி, அடையாளம், கிரணம், ஓர் கோள், உற்பாதம். [1-5: கேதுர் த்வஜே பதாகாயாம், க்ரஹோத்பாத ... விசேஷ — கா. ஸ. ii, 162.]

401. ஆதங் கம்நோய் சந்தாப முரசி னோசை யச்சப்பேர்
கோதண் டம்வில் லொடுபுருவங் கூதிர் பனிக்காற் றப்பருவம்
வேதண் டம்பற் பதம்யானை சௌதா மினிமின் னரமகள்பேர்
காதம் பரங்கள் ளொடுவெண்ணெய் காதம் பரிசா ரிகைகுயிலே.

ஆதங்கம் — நோய், துன்பம், முரசின் ஓசை, அச்சம். [1-4: ஆதங்கோ ரோகஸந்தாபஸங்காஸு முரஜத்வநௌ—வி. ஸ. க, 151.]

கோதண்டம்—வில், புருவம். [1, 2: கோதண்ட ப்ருவோஸ்சாபே ... காஸ்மீகே—வி. ஸ. ங, 29.]

கூதிர்—பனிக்காற்று, பனிப்பருவம். [1: திவா. i, 38. 2: திவா. i, 137.]

வேதண்டம் — மலை, யானை. [1: திவா. v, 16. 2: வேதண்ட:—ஸ. அக.]

சௌதாமினி — மின், அரமகள். [1, 2: ஸௌதாமிநீ தடித்யப்ஸரோ பேதேஷு—வி. ஸ. ந, 200.]

காதம்பரம்—கள், வெண்ணெய். [1, 2: காதம்பரம் தயிஸார ஸீதுபேதயோ:—கா. ஸ. iv, 249.]

காதம்பரி — நாகணவாய்ப்புள், குயில். [1, 2: காதம்பரீ கோகிலாயாம் வாணீஸாரிகயோரபி — அ. ஸ. iv, 249.]

402. மாதா வுமையிந் திரையீன்றுள் மகிபி ராமி முதலெழுவர்
வேதா மலரோன் மாலறிஞன் பாதீ டளித்தல் பங்கிடுதல்
பாதா ளங்கீ ழுலகமதோ கதிவா டவத்தீ யெனப்பகர்ப
ஆதீ நவந்துன் புறுவதுபொல் லாத மரணம் பாவமுமாம்.

மாதா—உமை, இலக்குமி, பெற்ற தாய், பூமி, பிராமிமுதலிய சத்தமாதர். [1, 3, 5: ப்ராஹ்ம்யாதிகா ... ப்ரஸவித்ரீஷு மாதர: — நா. ர. ii, 170. 2: மாதா — ஸ. அக. 4: மாதா ... மஹீ — அ. ஸ. ii, 183.]

வேதா—பிரமன், திருமால், அறிஞன். [1-3: வேதா விதாதரி, விஷ்ணௌ விது'ஷி — மே. கோ. 922.]

பாதீடு—அளித்தல், பங்கிடுதல். [1: திவா. ix, 154. 2: நா. தீ. நி. 741.]

பாதாளம்—கீழுலகம், அதோகதி, வடவைத்தீ. [1, 3: பாதாளம் வடவாநலே, ரஸாதலே — அ. ஸ. iii, 657. 2: அக.]

ஆதீநவம் — துன்புறுவது, பொல்லாத மரணம், பாபம். [1-3: ஆதீநவ: ஸந்தாபே துர்மரணே பாபே — அ. ஸ. iv, 303.]

403. சாதகமோர் பிரபந்த மோர்புளுப கரணம்
சன்மபத் திரிகைபூ தகணமப்பி யாசம்
ஆசநம்யா னைக்கழுத்துப் பீடமா சநப்பேர்
ஆதித்யன் விருந்தோம்பு வோனதிதி சுதனும்
சாதநமான் குறிமறைவு நடைகொலைபி ரேதச்
சடங்குகா ரகம்நிவிர்த்தி யுபாயஞ்சித் திக்குஞ்
சாதநம்பின் றொடர்தல்கொடுப் பித்தல்சே நாங்கம்
தநம்கருவி நிறைவேற்றல் சாசநநா மமுமாம்.

சாதகம்—ஓர் பிரபந்தம், ஓர் புள், உபகரணம், சன்மபத்திரிகை, பூதகணம், அப்பியாசம். [1: பன்னிருபாட்டியல், 172. 2: சாதக: — அ. கோ. II, 5, 17. 3, 6: ஸாதகம் — ஸ. அக. 4: ஜாதகம் — ஸ. அக. 5: திவா. i, 34.]

ஆதகம்—யானைக்கழுத்து, பீடம், ஆசனம். [1, 2: ஊயாஸநம்; கரிஸ்கந்ே ச பீடெ ச — உ. கொ. 504, 505. 3: ஆஸநம் — ஸ. அக. யோகத்திற்கு அங்கமாகிய பதுமாதி யாசனங்கள்.]

ஆதித்யன்—விருந்தோம்புவோன், அதிதி மகன். [1: ஆவெ-ஶிகஸ்ஸ்ராதாமந்த்ராதிய்: ஹாஹூணோऽதிதி: — வெ. 88, 135. ஸ. அக. யிலும் விருந்து வந்தோன் என்னும் இப் பொருளே காணப்படு கிறது. 'விருந்தோம்புகை' என்னும் பொருளையுடைய ஆதித்ய் என் னும் சொல்லிலிருந்து இப் பொருள் வந்திருக்கவேண்டும். 2: ஆதித்ய: —ஸ. அக.]

சாதகம் — ஆண்குறி[1], மறைவு[2], நடை[3], கொலை[4], பிரேதச் சடங்கு[5], காரகம்[6], நிவிர்த்தி[7], உபாயம்[8], சித்திக்கும் சாதனம்[9], பின் தொடர்தல்[10], கொடுப்பித்தல்[11], சேனாங்கம்[12], தனம்[13], கருவி[14], நிறை வேற்றல்[15], சாசனம்[16]. [1, 3-8, 10-13, 15: ஸாயநம் ஸிஃமெஸந்யொ:; உபாயெऽநுமமெ உெஜ, நிவ்ருத்தௌ காரகே வயெ, ஊலநெ ஊதஸம்ஸ்காரெ ... மஉெந யநெ — க. ஸ. iii, 425, 426. ஸெநாம் சேனை. சேநாங்கம் சேனையின் ஒரு பகுதி, சதுரங்க பலத்தின் அங்கமு மாம். காரகம் இலக்கணநூல் வழக்கு. 2: உமாஉந: — ஸ. அக. 9, 14: ஸாயநம்—ஸ. அக. 16: ஶாஸநம்—ஸ. அக. தற்பவம்.]

404\. வேதநஞ்சீ வநம்ஞாநம் கூலிபொதுத் தலும்பேர்
வேதனைதுன் பஞ்சுகதுக் காநுபவ முணர்கை
பூதனைகண் ணனுக்குநச்சு முலைகொடுத்தோள் கடுக்காய்
பூதிகாட் டஞ்சரள மரந்தேவ தாரம்
நாதமென்ப விந்திரிய மோசையுரி மைப்பேர்
நாதனு யகனதிபன் பிரபுசந் திரனும்
பாதமரா வேர்செய்யுளி னோரடிசூழ்ந் திருக்கும்
பருப்பதங்கால் கிரணம்வெண்ணெய் நீர்நான்கி னென்றே.

வேதநம்—சீவனம், ஞானம், கூலி, துளையிடுதல். [1: வெதநம்—ஸ. அக. 2: வெஉநா ... ஜ்ஞாநெ ச ஷீநவெ॰ஸகம்—வெ. 263, 165. 3: வெதநம் — க. கொ. II, x, 38. 4: வெயநம்—ஸ. அக.]

வேதனை—துன்பம், சுகதுக்காநுபவம், உணர்கை. [1, 2: வெஉ-நா ஸ்ராஉநவ: வீஜாயாஉவி வெஉநா — ஶா. கொ. 348. 3: வெஉநா ஜ்ஞாநெ—க. ஸ. iii, 414.]

பூதனை—கண்ணனுக்கு நச்சுமுலை கொடுத்தோள், கடுக்காய். [1, 2: [illegible] — ச. ஸ. iii, 385, 386.]

பூதிகாட்டம்—சாளமரம், தேவதாருமரம். [1, 2: [illegible] — ச. ஸ. iv, 69.]

நாதம் — இந்திரியம், ஓசை, உரிமை. [1: நா. தீ. நி. 601. 2: [illegible] — ச. கோ. I, vi, 23. 3: [illegible] — ஸ. அக.]

நாதன்—நாயகன், அதிபன், பிரபு, சந்திரன். [1, 2: [illegible] — ஸ. அக. 3, 4: [illegible] — வெ. 233, 90. [illegible] — நா. ர. ii, 205. இவ்விரண்டு கோசங்களிலும் இந்திரன் என்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. மூலத்தில் சந்திரன் என்றிருப்பது எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையோ அன்றி வேறு பாடத்தை யாதாரமாகக் கொண்டதோ?]

பாதம்—மரவேர்[1], செய்யுளின் ஓர் அடி[2], சூழ்ந்திருக்கும் மலை[3], கால்[4], கிரணம்[5], வெண்ணெய்[6], நீர்[7], நான்கிலொன்று ($\frac{1}{4}$)[8]. [1, 4: [illegible] — ஶா. கோ. 325. 3, 5, 8: [illegible] — ஶா. கோ. 182. 2: [illegible] — ஸ. அக. 6: [illegible] — வெ. 134, 276. [illegible] என்பது பாடபேதத்தால் [illegible] எனப் படிக்கப்பட்டு இப் பொருளைத் தந்தது போலும். 7: [illegible] — ஸ. அக.]

405. பூதமடை வதுதக்க ததீதமுப மானம்

பூதகணந் தூய்மைசெந்து புவியாதி பஞ்ச
பூதமுண்மை தூற்றுந்தா னியம்பினரை யுண்டை
போனகா லந்தருப்பை புனையணியி னழகாம்
யூதம்விலங் காதிபற வைத்திரள்ச மூகம்
யூதிமுல்லை பொன்னிறவா டாமலரு மொக்கும்
மாதவம்வை காசிபெருந் தவம்வசந்த காலம்
மாதவனிந் திரைகேள்வன் பெருந்தவத்தோன் வசந்தன்.

பூதம்—அடைவது[1], தக்கது[2], அதீதம்[3], உபமானம்[4], பூதகணம்[5], தூய்மை[6], செந்து[7], பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதம்[8], உண்மை[9], தூற்றுந் தானியம்[10], பின் அரை[11], உண்டை[12], இறந்த காலம்[13],

தருப்பை[14], புனையணியின் அழகு[15]. [1-5, 7-9: ஊ-ஞ-தம் ஸெதறாவசோந-யொ:; ஹாவ்ருக்தீதெ விஶாலாஜௌ வ்யூஹாஜௌ ஜந்துயக்தயொ: — ஈ. ஸ. ii, 180, 181. 6: வவித்ரு: ... வஞ-த: — ஈ. கொ. II, vii, 45. 10: யாநறம் வஞ-தழ — ஈ. கொ. II, ix, 23. 11: வஞ-த: (இருமை)—ஸ. அக. 12: ஊ-ஞ-தம் ..., ... வ்யூதெ — ஜெ. த, 41. 13: ஊ-ஞ-தழ—ஸ. அக. 14: வஞ-த:—ஸ. அக. 15: வஞ-தம் ... ஶறிதெ —ஜெ. த, 36. ஶர் என்னும் தாது புனைதல் என்னும் பொருளது—ஸ. அக.]

யூதம்—விலங்குமுதல் பறவை யீருகவுள்ள உயிரின் திரள், சமூகம். [1, 2: யஞயம் திரஸ்சோஞெஹ ஸஜாதீயாநாதெ வ ஹாஷிதழ—வி. வ்ரு. ய, 12.]

யூதி—முல்லை, பொன்னிற வாடாமலர். [1, 2: யஞயீ வஷவ்ருஹெஜ ... கஞரணெகெ—வி. வ்ரு. ய, 12.]

மாதவம்—வைகாசி, பெருந்தவம், வசந்தகாலம். [1, 3: மாயவ: ... வஸந்தெ வெஶாவெ — ஈ. ஸ. iii, 702. 2: பிங். x, 923. மஹாதவஸ் .]

மாதவன்—திருமால், பெருந்தவத்தோன், மன்மதன். [1: மாயவ:, விஷ்ணௌ—ஈ. ஸ. iii, 702. 2: 'மஹா தவத்தினையுடையான்.' 3: அக.]

406. மாதவிகள் ளின்வெல்லந் தொழுத்தைகுருக் கத்தி
வாதிவா தஞ்செய்பவ னோர்புலமைத் திறத்தோன்
சூதனே ரிருடிதச்சன் பார்ப்பனிசே ரிராச
சுதன்புகழ்வோன் றேர்ப்பாகன் சூதுளோன் மடையன்
ஆதியதிட் டாநமுதல் புராதநம்நே ரோடல்
அரன்முதல்வ னதிபனொற்றி நாரைமனோ துக்கம்
ஈதிவெகு மழைமுதலா மறுவகையுற் பாதம்
யாத்திரைசெய் திடல்கொள்ளை முதலபெருந் துன்பம்.

மாதவி — கள்ளின் வெல்லம், தொழுத்தை, குருக்கத்தி. [1-3 : மாயவீ மயஶகரா; வாஸந்தீ கஞடீ—ஈ. ஸ. iii, 702, 703.]

வாதி—வாதஞ்செய்பவன், ஓர் புலமைத்திறத்தோன். [1: வாதிநு — ஸ. அக. 2: திவா. xii, 44. மற்றைப் புலமையோர் கவி, கமகன், வாக்கியென்பார்.]

சூதன்—ஓர் இருடி[1], தச்சன்[2], பார்ப்பனியிடம் அரசனுக்குப் பிறந்தோன்[3], புகழ்வோன்[4], தேர்ப்பாகன்[5], சூதுளோன்[6], சமையற்காரன்[7]. [1: ஸூத: ..., வ்யாஸஶிஷ்ய—நா. ர. ii, 189. 2-5: ஸூத-ஸ்த்ரூ ஸாரதௌ தக்ஷ்ணி ... க்ஷத்ரியாத்ப்ராஹ்மணீஜேவி ஸூத: ... பந்திநோ: — வி. ப்ர. த, 11. 6: அக. 7: ஸூத: ஸூபகாரோ— அ. ஸ. ii, 234.]

ஆதி—அதிட்டானம்[1], முதல்[2], பழமை[3], நேரோடல்[4], சிவன்[5], முதல்வன்[6], அதிபன்[7], ஒற்றி[8], நாரை[9], மனோதுக்கம்[10]. [1, 10: ஆத: வீஜாயிஷ்டாநோயய: — 8. கோ. 410. 2, 6: ஆதி: — அ. கோ. III, i, 80. 3-5: பிங். x, 102. 7: அக. 8: 9: ஆதி: — வெ. 26, 21.]

ஈதி—வெகுமழை முதலாகிய அறுவகை உற்பாதம், யாத்திரை செய்திடல், கொள்ளை முதலிய பெருந்துன்பம். [1, 2: ஈதி: ப்ரவாஸே ... ஸ்யாதிவ்ருஷ்ட்யாதிஷட்க ச — வி. ப்ர. த, 54. அறுவகை உற்பாதமாவன அதிவ்ருஷ்டிரநாவ்ருஷ்டிஶ்ஶலபா மூஷிகாஶ்ஶுகா:, அத்யாஸந்நாஶ்ச ராஜாநஷ்ஷடேதா ஈதய: ஸ்ம்ருதா:. 3: ஈதி:—ஸ. அக.]

407. சர்நியா தனைகள்ளின் றெளிவுகொடை முடிவு
சநநங்கோத் திரஞ்சிறுசம் பகம்விப்பி ராதி
சாதிபொதுப் பிரம்புநெல்லி சாரதிமா வலனோர்
சந்தகுசர் திக்காய்கம் பில்லமரந் தேக்காம்
பூதிசம்பத் துற்பாதந் துர்க்கந்தம் நிரையம்
புலாலின்பக் குவம்பிறப்பு விபூதிகயப் பொற்பு
வீதிதெரு நேரோடல் குதிரைவழி யொழுங்கோர்
வீட்டுறுப்புக் கிரணம்நெருப் போர்நாட காங்கம்.

சாதி—யாதனை[1], கள்ளின் தெளிவு[2], கொடை[3], முடிவு[4], சனனம்[5], கோத்திரம்[6], சிறு சம்பகம்[7], பிராமணர் முதலிய சாதி[8], பொது[9], பிரம்பு[10], நெல்லி[11], சாரதி[12], மாவலன்[13], ஓர் சந்தசு[14], சாதிக்காய்[15], கம்பில்லமரம்[16], தேக்கு[17]. [1: 2, 8, 10, 17: பிங். x, 464. 3, 4: ஸாதிர்தாநாவஸாநயோ: — ஶா. கோ. 665. 5-7, 9, 11, 14-16: ஜாதி: ஸாமாந்ய-கோத்ரயோ:, மாலத்யாமாமலக்யாம் ச ... கம்பில்லஜந்மநோ:; ஜாதீ-ஃலே ச ஜந்தஸி ச — அ. ஸ. ii, 166, 167. 12, 13: அய ஸாதிநௌ; ஸூத ஸாரதிஹயாரோஹௌ—அ. கோ. III, iii, 106, 107.]

பூதி—சம்பத்து[1], உற்பாதம்[2], துர்க்கந்தம்[3], நிரயம்[4], புலாலின் பக்குவம்[5], பிறப்பு[6], விபூதி[7], யானையழகு[8]. [1, 2, 5, 7: ஸ-ூதிஸ்த்ரீ ஸம்ப-நி; ஶாஂஸவாகவிஶெஷெ வ ஸஂவஷ-ூத்தாதயொரபி — க. ஸ. ii, 181, 182. 3: ப-ூதி: — ஸ. அக. 4: பிங். iv, 9. 'நரகபேதம்.' 6, 8: ஸ-ூதிர்ஜாதஜஸஶுஜ்ஜாரெ ஜாதெள—வி. சூ. த, 57.]

வீதி—தெரு[1], நேரோடல்[2], குதிரை[3], வழி[4], ஒழுங்கு[5], வீட்டு றுப்பு[6], கிரணம்[7], நெருப்பு[8], ஓர் நாடகாங்கம்[9]. [1, 2: பிங். x, 1061. 3, 7: வீதிரஶ்வ ..., ... தீஷ்ெளா—க. ஸ. ii, 194. 4-6, 9: வீயீ வாத்நி வஜெ்ள வ ஶுஹாஜெ நாடுகாஂப-ூவகெ—க. ஸ. ii, 218. 8: வீதி: —ஸ. அக.]

408. வேதிமதில் சதுரவே திகையறிஞன் கேட்டை
விரிஞ்சனலங் கிருதநில மங்குலிமுத் திரையாம்
பூதிகங்கா வட்டம்புல் லோமங்கற் பூரம்
பூந்தணக்கு நிலவேம்பு சிறுகுமிளென் றறுபேர்
சாதுநல்ல குலபுருடன் பொலிசையா லுண்போன்
சச்சநன்முக் குடைச்செல்வன் முநிவனழ கிதுமாம்
கோதைமுன்கை யினிற்கட்டு முடும்புத்தோல் பூந்தார்
குடக்கோன்காற் றுக்கோதா வரிபெண்மயி ருடும்பே.

வேதி—மதில்[1], சதுரவேதிகை[2], அறிஞன்[3], கேட்டை நட்சத்திரம்[4], பிரமன்[5], அலங்கிருத நிலம்[6], அங்குலி முத்திரை[7]. [1: அக. 2: வெதி: — க. கொ. II, vii, 18. 3, 6, 7: வெதிராஜ்ஜிவி ஶ-ூஷாயாஂ வ-ூ-ஜெடூஂகுதஸ-ூதமெ—க. ஸ. ii, 231. 4: திவா. i, 94. 5: வெதிந—ஸ. அக.]

பூதிகம்—காவட்டம்புல், ஓமம், கர்ப்பூரம், பூந்தணக்கு, நிலவேம்பு, சிறுகுமிள். [1-3, 5, 6: ஸ-ூதீகஂ கடுஷெளஷயெ; யவாநஂ வநஸாரெ வ ஸ-ூநிஷ்ெ ஸ-ூஸ்துணெஃவி வ—க. ஸ. iii, 70, 71. 4· ப-ூதிக:—க. கொ. II, iv, 48. மணிப்புன்கென்பர்.]

சாது—நல்ல குல புருடன், பொலிசையால் உண்போன், சற்சனன், அருகன், முனிவன், அழகிது. [1: ஸாயு-: — க. கொ. II, vii, 3. 2-6: ஸாயுஜ்ஜெந ஶ-ூநெள வாஷியெ ஸஜ்ஜநாஶஹெயொ:—க. ஸ. ii. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதம்.]

கோதை—முன்கையிற் கட்டும் உடும்புத்தோல்[1], பூமாலை[2], சேரன்[3], காற்று[4], கோதாவரி[5], பெண்மயிர்[6], உடும்பு[7]. [1, 7: கொதா ப்ராணிவிஶேஷே ஸ்ராஜ்ராவாதஸ்ர வ வாரணெ — அ. ஸ. ii, 237. 2-4: திவா. xi, 287. 5: கோதை கௌதமை யாகக் கொள்வர்—திவா. v, 57. கௌதமை கோதை — பிங். iv, 114. இவ்வாறு கோதை கௌதமை நதியின் பெயராகத் தரப்பட்டது. கோதாவரியின் பெயர் விமலையும் விருத்த கங்கையுமாகும். ஆயினும் ஸ. அக. கௌதமீ கோதாவரியின் பெயரென்றுரைக்கின்றது. மராட்டி முதலிய வட இந்திய மொழிகளி லும் கோதா கோதாவரியின் பெயராக வழங்குகின்றது. இந்நூல் 10-ம் செய்யுளையும் நோக்குக. 6: திவா. ii, 212.]

409. தாதரவோ திமத்துவசன் றாங்குவோன் கொடுப்போன்
சாதீயான் செறிந்தோன்சச் சனதிரூ பன்பேர்
ஆதார முடல்தாங்கிக் கொள்வதுமூ லாதி
யடியீடு குளத்தேரி பாத்தியதி கரணம்
வாதூலங் காற்றினது திரள்சுழல்காற் றென்ப
மாதேவன் பரமேச னுருத்திரரி லொருவன்
நாதேயி யென்பதுசெம் பரத்தைதழு தாழை
நாரத்தை நீர்வஞ்சி நிலநாவ லாமே.

தாதா—பிரமன், தாங்குவோன், கொடுப்போன். [1, 2: யாதா வெயஸி வாமகெ—அ. ஸ. ii, 170. 3: ஊதா—ஸ. அக.]

சாதீயான்—செறிந்தோன், சற்சனன், அதிரூபன். [1-3: ஜாதீய— ஸ. அக. செறிந்தோன் உறவினன் என்னும் பொருளது போலும்.]

ஆதாரம்—உடல்[1], தாங்கிக்கொள்வது[2], மூலமுதலிய ஆறாதாரம்[3], அடி[4], ஈடு[5], குளத்தேரி[6]; பாத்தி[7], அதிகரணம்[8]. [1: திவா. ii, 165. 2: ஆயாரः—ஸ. அக. 3: ஆயார (-சக்ர:) —ஸ. அக. 4, 5: அக. 6-8: ஆயாரஸ்ராயிகரணெ ஷ்ராவாலெ ஷயாரணெ—வி. ப்ர. ர, 167.]

வாதூலம்—காற்றினது திரள், சுழல்காற்று. [1, 2: வாதுலொ ... வாதஸமூஹெ மாருதாவஹெ—அ. ஸ. iii, 676.]

மாதேவன்—சிவன், ஏகாதச ருத்திரரில் ஒருவன். [1: பிங். ii, 2. 2: திவா. xii, 158. 1, 2: மஹாதேவः.]

நாதேயி—செம்பரத்தை, தழுதாழை, நாரத்தை, நீர்வஞ்சி, நில நாவல். [1-5: நாதெயீ ஜயவாநீரெ ஷுஜஜம்புநாகரங்கயொ:, கா- ஜுஷெ வ ஜவாயாம் ச—அ. ஸ. iii, 482.]

410. யௌதகஞ்சீ தனப்பொருளோர் புடைவையுடைத் தொங்கல்
இரட்டைசந்தே கஞ்சுளகி னுனிதக்க தேழ்பேர்
கௌதமன்சாக் கியபுத்த னோர்தபோ தனனும்
கௌதமிபார்ப் பதிகோதா வரிநதியுங் கணிப்ப
கௌதுகமுற் சவம்பிரிய மகிழ்ச்சிசுபக் கரகங்
கணமரபின் சீர்கீர்த்தி கீதாதி யிச்சை
மைதுநங்கூட் டரவுகலந் திருத்தல்புணர்ச் சியுமாம்
வைதேகன் வணிகமா தூத்ரசுதன் வணிகன்.

யௌதகம்–சீதனப்பொருள்[1], ஓர் புடைவை[2], உடைத்தொங்கல்[3], இரட்டை[4], சந்தேகம்[5], சுளகின் நுனி[6], தக்கது[7]. [1-7: யௌதகம் ... —சு. ஸ. iii, 77, 78. யௌதகம் என்பதற்கு மாத்திரமே சீதனப்பொருள் என்னும் அர்த்தம் அமராதி கோசங்களிற் காணப்படுகிறது. சு. ஸ., மே., வி. வ்ரு. முதலிய கோசங்களிலெல்லாம் யௌதகம் என்பதற்கே இங்குக் காட்டிய பொருள்களிற் சிலவும் பலவும் தரப்பட்டன.]

கௌதமன்—சாக்கிய புத்தன், ஓர் தபோதனன். [1, 2: கௌதமஃ: ... ஶாக்யஸிம்ஹர்ஷயோ:—சு. ஸ. iii, 457.]

கௌதமி—பார்வதி, கோதாவரி நதி. [1: கௌதமீ ... —சு. ஸ. iii, 457. 2: கோதாவரீ ... கௌதமீ—நா. ர. iii, 307.]

கௌதுகம் — உற்சவம்[1], பிரியம்[2], மகிழ்ச்சி[3], சுபகாரியத்துக் கரகக் கையிற் கட்டுங் காப்பு[4], மரபின் சீர்[5], கீர்த்தி[6], கீதமுதலியன[7], இச்சை[8]. [1-5, 7, 8: கௌதுகம் ... —சு. ஸ. III, 27, 28. 6: கௌதுகம் ... —வை. 250, 20.]

மைதுநம்—கூட்டரவு, கலந்திருத்தல், புணர்ச்சி. [1, 3: மைதுநம் ... —சு. கா. III, iii, 121. 2: ... மைதுநம் — வை. 252, 54.]

வைதேகன்—வணிகமாதுக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவன், வணிகன். [1, 2: வைதேஹகோ வாணிஜகே ... —வி. வ்ரு. க, 205.]

411. ஏதி கிரணஞ் சுவாலை படைக்கலம்
பீதி நடுக்கம் பயம்பரி பானம்
யூதிகை முல்லைப் புதல்வா ரணப்பிடி
வீதி கோத்திர னெழுநா விரிச்சிகன்.

ஏதி—கிரணம், சுவாலை, படைக்கலம். [1-3: ஹேதி: ஸூர்யகா-யாஜெ ஜ்வாலெ ஹேதிஸ்த்ராணிதெஜஸி—வி. ப்ர. த, 58.]

பீதி—நடுக்கம், பயம், குதிரை, பானம். [1, 2: ஹீதி: ஸாத்வஸக-ம்பயோ: — வி. ப்ர. த, 56. 3, 4: வீதி: வாஜெ தாரஜெ ச — வி. ப்ர. த, 56.]

யூதிகை—முல்லைப்புதல், பெண்யானை. [1: யூதிகா—அ. கோ. II, iv, 71. 2:]

வீதிகோத்திரன் — அக்கினி, சூரியன். [1, 2: வீதிஹோத்ரோ-ஜ்வலநாக்ரயோ:—வி. ப்ர. ர, 273.]

412. காத கன்பரத் துரோகி கொலைஞன்
யாதனை நரக வாதை கொடுந்துயர்
ஆத னறிவிலா னருகன் குருவுயிர்
மேதி களத்திற் பிணைதறி யெருமை.

காதகன்—பரத்துரோகி, கொலைஞன். [1: வாதக:—அ. கோ. III, i, 47. 'நரஶம்ஸ: வாதக: க்ரூர: வாப: வத்ராரி வரஜெரா-ஹரீஜெ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: வாதக:—அ. கோ. III, i, 28.]

யாதனை — நரகவாதை, கொடுந்துயர். [1: திவா. viii, 149. 2: யாதநா தீவ்ரவெதநா—அ. கோ. I, ix, 3. ஆயினும் இச்சொல் நரகவர்க்கத்தில் வருதலாலும், மகேசுவரர் டீகையில் 'காரணா யாதநா தீவ்ர-வெதநா த்வயம் நரகவீடாயா:' என்றிருத்தலாலும் நரகத்தில் அனுபவிக்கும் கொடுந்துயர் என்றொருபொருளே ஏற்படுகின்றது.]

ஆதன்—அறிவிலான், அருகன், குரு, உயிர். [1, 4: சூடா. xi, த, 3. 2: சூடா. i, 4. 3: பிங். v, 57. 'பட்டாரகன்...சாமி யீச னாத னிறைவன் ... குருவே.' அச்சிட்ட பதிப்பில் ஈசன் நாதன் என்று பிரித்து உரைகூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதன்-குரு—அக.]

மேதி—பொலிக்கட்டை, எருமை. [1: அக. 2: திவா. iii, 21.]

413. காதல்கா துதலா சைப்பேர்
ஆதவ னிரவி பார்ப்பான்
மாதுபெண் ணோர சைச்சொல்
ஆதுர மவாவும் நோயும்.

காதல்—கொல்லுதல், ஆசை. [1, 2: சூடா. xi, மு, 4.]

ஆதவன் — சூரியன், பார்ப்பான். [1: திவா. i, 55. ‘ஆதவ:’. 2: அக.]

மாது—பெண், ஓர் அசைச்சொல். [1: பிங். v, 220. 2: நன். 441.]

ஆதுரம்—அவா, நோய். [1, 2: ஆதுர—ஸ. அக.]

414. கோத்தந மையெண் கோவை முத்தாரங் கோமு லைப்பேர்
பூத்தல்பெற் றிட லுண் டாதல் புட்பித்தல் பூப்பா தற்பேர்
கூத்தன்கூத் தாடி சீவன் கோத்திரை புவியான் கூட்டம்
ஆத்தியோர் மரஞ்சம் பந்த மடைதல்கைப் பொருளி லாபம்.

கோத்தநம் — நாற்பதுகோவை முத்தாரம், பசுவின் முலை. [1: கோஸ்தநோ ஹாரபேதே—ஸ. ஸ. iii, 364. நாலுகோவை யாரமெனவும் வடமொழிக்கோசங்கள் கூறு மென்பது சதுஸ்ஸ்ரோ ஹாரஶ்சதுஸ்ஸரி கோஸ்தந: என்னும் வாக்கியம் ஸ. கோ. வியாக்கியா சுதையிற் காட்டப்படுதலால் அறியத்தக்கது. 2: கோஸ்தந:—ஸ. அக.]

பூத்தல்—பெற்றிடல், உண்டாதல், புட்பித்தல், பூப்பாதல். [1-4: அக.]

கூத்தன்—கூத்தாடி, உயிர். [1, 2: சூடா. xi, த, 13.]

கோத்திரை—பூமி, பசுக்கூட்டம். [1, 2: கோத்ரா பூகவி யோஸ் ஸமூஹே—ஸ. ஸ. ii, 402.]

ஆத்தி—ஓர் மரம், சம்பந்தம், அடைதல், கைப்பொருள், இலாபம். [1: திவா. iv, 31. 2, 5: ஆப்தி: ஸம்பந்த லாபயோ: — ஸ. ஸ. ii, 156. 3: ஆப்தி:—ஸ. அக. 4: ‘ஆப்தி’ என்றொரு சொல் முக்கிய திராவிட மொழிகள் நான்கினுங் காணப்படுகிறது. அதனுடைய மூலச்சொல் விளங்கவில்லை.

415. காத்திர முடலு றுப்புப் பருமையா னையின்முன் காலாம்
தாத்திரங் குடாரி கூன்வாள் சாத்துத லணித லப்பல்
மாத்திர முழுமை வேறொன் றலாநிய மம்பி ரமாணம்
தாத்திரி பூமி நெல்லி மரம்வளர்த் திடுதா யீன்றாள்.

காத்திரம்–உடல், உறுப்பு, பருமை, யானையின் முன்கால். [1, 2, 4: மாத்ரம் மஜாத்ரூஜஞாதிஷாமெடவக்ஷ்ஜெ கமெவமெ — மெ. ந, 23. 3: அக.]

தாத்திரம் — கோடரி, கூன்வாள். [1: அக. 2: தாத்ரீ — சு. கௌ. II, ix, 13.]

சாத்துதல்—அணிதல், அப்பல். [1, 2: அக.]

மாத்திரம் — முழுமை, வேறொன்றலா நியமம், அளவு. [1, 2: மாத்ரம் ... ஷாகல்ய கார்த்ஸ்ந்ய — சு. வ. ii, 436. 3: மாத்ரூ—வ. அக.]

தாத்திரி—பூமி, நெல்லிமரம், வளர்க்குந் தாய், பெற்ற தாய். [1-4: யாத்ரீ ஸுவகூஹமாதரி, ஷூமெகூாமஜனநீ வ — சு. வ. ii, 422.]

416. சீத்தல் தூர்த்தல் தூய்தாக்கல் ஆத்தன் சினம்புதலுள்ளோன்
சோத்தி யம்மற் புதஞ்சோதித் ததுசொல லச்சொல் லுதல்தூய்
தாம்
நேத்தி ரங்கண் மரவேர்பட் டாடை மத்தின் கயிறென்ப
யாத்தி ரையுற் சவம்பயணஞ் சீவ னோபா யமுமேற்கும்.

சீத்தல்—துடைத்தல், தூய்தாக்கல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 12.]

ஆத்தன்—அருகன், நம்பத்தக்கோன். [1: சூடா. i, 4. 2: ஆப்த: —சு. கௌ. II, viii, 13.]

சோத்தியம் — அற்புதம், சோதித்தது, சொல்லச்சொல்லுதல், தூய்து. [1, 3: மொசூரும் ஸஜாதூக்ஷூமெத ஷ்ருமெ — வி. ரு. ய, 29. 2: அக. மெஷாயம் என்றற்குச் சோதிக்கற்பாலது என்பதே கிரமமான பொருள். சோதித்தது என்னும் பொருளை மெஷாயிதம் என்னுஞ் சொல்லால் உணர்த்துவர். 4: அக. இங்கும் தூய்து என்பதற்கு மெஷாயிதம் என்னும் சொல்லே வரற்பாலது.]

நேத்திரம் — கண், மரவேர், பட்டாடை, மத்தின் கயிறு. [1-4: நேத்ரம் வஸ்த்ரே த்ருமமூலே நேத்ரே மந்தகுணேபி ச — வை. கோ. 698.]

யாத்திரை — உற்சவம், பயணம், சீவனோபாயம். [1-3: யாத்ரா ஸ்யாத் உத்ஸவே யாநே யாபநோபாயயோரபி — வை. கோ. 715.]

417. *ஓத்து மறையோ ரினப்பொருளை யொருநேர் படவைத் துரைக்கு மியல்*
வாத்து நகரி வீடெல்லை மனைகோ லுமிடம் நுழைவாயில்
சாத்தா வருக னரியபுத் திரன்றண் டிப்போன் சாக்கியனும்
நீத்தார் துறந்தார் சமணரெனு மூத்தோர் முதியோர் முன்னு தித்தோர்.

ஓத்து—வேதம், ஓரினப்பொருளை ஒரு நேர்பட வைத்துரைக்கும் இயல். [1: திவா. x, 83. 2: தொ. பொ. 482.]

வாத்து—நகர், வீடு, எல்லை, மனைகோலுமிடம், நுழைவாயில். [1-5: வாஸ்து ஸ்யாந்நகரக்ருஹயோர்க்ருஹே வஸ்யப்ரவேசயோ: — க. ஸ. ii, 192.]

சாத்தர்—அருகன், அரியாபுத்திரன், தண்டிப்போன், சாக்கியன். [1, 3: சாஸ்தா ஜிநே சாஸகே ச — க. ஸ. ii, 197. 2: சூடா. i, 28. 4: சாஸ்தா ... புத்தே—வி. ரு. த, 39.]

நீத்தார் — துறந்தார், சமணர். [1: திவா. ii, 1. 2: ச்ரமணா:— ஸ. அக. பௌத்தருள்ளும் சைனருள்ளும் யதிகளைக் குறிப்பது.]

மூத்தோர் — முதியோர், முன் உதித்தோர். [1: அக. 2: பிங். v, 185.]

418. *சாத்தியமோர் யோகஞ்சா திக்கத்தக் கதுவாம்*
சாத்திரம்வி யாகரண முதலியநூ லாணை
காத்தியா யனிதுர்க்கை யுமைபாதி நரைத்துக்
கல்லாடை யுடுத்தவமங் கலியாம்பே ரிளம்பெண்
கேத்திரம்புண் ணியபூமி பழனமனை வாழ்க்கைக்
கிழத்தியுடல் வீடுதெய்வத் தலம்யோநி யேழ்பேர்
கோத்திரங்கேத் திரம்சம்பா வியம்போத மார்க்கங்
குலம்வலிநா மங்காடு மலைகுடையு மாமே.

சாத்தியம் — ஓர் யோகம், சாதிக்கத்தக்கது. [1, 2: ஸாெயொ்ா யொமெ ஸாயநீயெ — ஈ. ஸ. ii, 377. யோகம் சோதிட வழக்கு. 21-வது.]

சாத்திரம் — வியாகரணம் முதலிய நூல், ஆணை. [1, 2: ஶாஸ்த்ரம் ஆஜ்ஞானிதெஶயொ: — வி. ஓர. ர, 40.]

காத்தியாயநி—துர்க்கை, உமை, பாதிநரைத்துக் கல்லாடை யுடுத்த அமங்கலையாம் பேரிளம்பெண். [1: பிங். ii, 32. 2, 3: காத்யாயநீ தா வார்வதீ; காஷாயவஸ்த்ரவிதவார்யவருத்தஸ்ரியா — ஈ. ஸ. iv, 167, 168.]

கேத்திரம்—புண்ணியபூமி[1], வயல்[2], மனைவாழ்க்கைக் கிழத்தி[3], உடல்[4], வீடு[5], தெய்வத்தலம்[6], யோனி[7]. [1-5, 7: கெ்ஷத்ரம் ஹாரா்ஜ-கெஷ்ாரவணா்ஹ-ஶராஹயொநிஷ — நா. ர. ii, 351. 6: கெ்ஷத்ரம் ஸித்யாந ... — ஶா. கொ. 238.]

கோத்திரம்—கேத்திரம்[1], சம்பாவியம்[2], போதம்[3], மார்க்கம்[4], குலம்[5], வலி[6], நாமம்[7], காடு[8], மலை[9], குடை[10]. [1-5, 7, 8: 'ஶொத்ரம் கா்வொ-வ்யொ:, ஸம்ஹாவநீயெ வொயெ வ காநநெக்ஷத்ரவா்த்மஸ—ரெ.' ஈ. கொ. III, iii, 180, மகேசுவரர் டீகையிற் கண்டபடி. ரெ. அச்சுப்பிரதியிலும் வி. ரு., ஈ. ஸ., ஸ. அக. எல்லாவற்றிலும் ஸூாவநீயவொயெ 'நிகழற்பாலவற்றினுணர்வு' என்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. 6, 9: ஶொத்ரா நா ஹயொர ... வெ — நா. ஸ. i, 74. 10: ஶொத்ரம் ஸ. அக. ரெ. ர, 26, 27, அச்சுப்பிரதியில் ஶொத்ரு ...; ... காநநஷத்ர-வா்த்மஸ என்றிருக்கிறது.]

419. பாத்திரம்யோக் கியன்ராச மந்திரிநாட் டியப்பெண்
பாண்டமிரு கரையினடுச் சுருவைதிர வியப்பேர்
கேத்திரியன் பரதேக சிகிற்சைசெய்யோக் கியன்றன்
கேள்வனற் பிறற்கீன்ற சுதன்பரதா ரிகனும்
மாத்திரைகா தணியிமைப்போ தற்பஞ்சத் திரசா
மராதிமருந் துக்குளிகை யளவெழுத்தி னுறுப்பு
போத்துமயில் பசுவெருமை கலைமரைநீர்ச் சாதி
புலிபூனை பரியிவற்றுண் விலங்கின்பா யலும்பேர்.

பாத்திரம் — யோக்கியன்[1], இராசமந்திரி[2], நாட்டியப்பெண்[3], பாண்டம்[4], இருகரையின் நடு[5], சுருவை[6], திரவியம்[7]. [1, 2, 4-6: பாத்ரஞ்ச ஸாஜநே யோமே வாத்ரம் தீர்வ்யாத்ரோ; வாத்ரம் ஸ்ருவாதௌ ... ராஜமந்த்ரிணி — வி. ஷ். ர, 35, 36. 3: வாத்ரம் ..., ... நாட்யாநட கார்ணி — க. ஸ. ii, 427. 7: வாத்ரந் ... த்ரவிணே — நா. ர. ii, 349.]

கேத்திரியன்—பரதேக சிகிற்சைசெய் யோக்கியன், தன் கணவனுமதியாற் பிறனுக்கீன்ற புத்திரன், பிறன்மனை விழைவோன். [1, 3: க்ஷேத்ரியம் ...; தேஹாந்தரசிகித்ஸ்யோ ... வாரதாரிகே — வெ. 254, 20. 2: க்ஷேத்ரஜ:—ஸ. அக.]

மாத்திரை—காதணி[1], இமைப்போது[2], அற்பம்[3], சத்திர சாமர முதலியன[4], மருந்துக்குளிகை[5], அளவு[6], எழுத்தின் மாத்திரை[7]. [1-4, 6, 7: மாத்ரா பரிச்சேதே; அக்ஷராவயவே ... மாலேஶ்வே கர்ணவிபூஷணே, காலே—க. ஸ. ii, 436, 437. 5: அக.]

போத்து—மயிலின் ஆண்[1], பசு எருமை கலை மரை யிவற்றின் ஆண்[2], நீர்வாழ்சாதியின் ஆண்[3], புலியின் ஆண்[4], பூனையின் ஆண்[5], குதிரையின் ஆண்[6], விலங்கின் பாயல்[7]. [1-6: திவா. iii, 68-70. 7: திவா. v, 183.]

420. சூத்திரம்வாக் கியச்செய்யுள் வெவத்தைபஞ்சி னூலென்ப
தோத்திரம்யா னைப்பரிகக் கோலுமுவு கோல்துதியாம்
போத்திரம்பன் றியின்முகத்து நுனிகலப்பை யின்முனைப்பேர்
கேத்திரிய மசாத்தியநோய் விடங்கேத்தி ரோற்பவப்புல்.

சூத்திரம்—வாக்கியச்செய்யுள், வியவத்தை, பஞ்சின் நூல். [1-3: ஸூத்ரம் து ஸூவநாகாரிக்ரந்தே தந்துவ்யவஸ்தயோ: — க. ஸ. ii, 458.]

தோத்திரம்—யானைப்பரிகக்கோல், தாற்றுக்கோல், துதி. [1, 2: தோத்ரம் வேணுகே வ்ருதோதே—க. ஸ. ii, 419. 3: ஸ்தவ: ஸ்தோத்ரம் —க. கா. I, vi, 11.]

போத்திரம்—பன்றியின் முகத்து நுனி, கலப்பையின் முனை. [1, 2: போத்ரம் ... ஸூவாமே வ ரஹிதகாரஸ்ய ஹலஸ்ய ச—வி. ஷ். ர, 36.]

கேத்திரியம்—அசாத்திய நோய், விடம், கேத்திரத்தில் முளைத்த புல். [1-3: 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 ... 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌤𑍃𑌣𑍇;...𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍁-𑌗𑍍𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌷𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾. 𑌰. iii, 338, 339. வேறு கோசங்களில் 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌤𑍃𑌣𑍇 என்றிருக்கிறது.]

421. தாத்தியூ கங்குயில் சாதகப் புட்பேர்
சாத்திர வஞ்சத் துருத்துவங் கேடுமாம்
ஆத்தி ரேயனத் திரிகோத் திரன்விது
ஆத்தி ரேயிபூப் புள்ளவ ளோர்நதி.

தாத்தியூகம்—குயில், சாதகப்பட்சி. [1, 2: 𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌹, 19.]

சாத்திரவம்—சத்துருத்துவம், கேடு. [1: 𑌶𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌂 ..., 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑍇—𑌶. 𑌸. iii, 707. 2:]

ஆத்திரேயன்—அத்திரிகோத்திரத்தான், சந்திரன். [1: 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃—𑌸. அக. 2: அக.]

ஆத்திரேயி—பூப்புள்ளவள், ஓர் நதி. [1, 2: 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇, 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌯, 80.]

422. அநகமே பாவ மன்மை யழுக்கல தழகு சாந்தம்
கநகம்பொன் சம்ப கம்நா கப்பூமுண் முருக்கூ மத்தை
சநகனோர் பரம யோகி தந்தைசா நகியைத் தந்தோன்
பநசமோர் நோய்ப லாவாம் வநசமே பதுமம் யானை.

அநகம் — பாவமன்மை, அழுக்கலது, அழகு, சாந்தம். [1-3: ஈடிவொ நிரூஜாவாவ8ெொஜெஷூஹியெயவக—வி. ஏ. வ, 6. 4:]

கநகம்—பொன், சம்பகம், நாகப்பூ, முண்முருக்கு, ஊமத்தை. [1-5: கநகஂ வஉெக ஷஒெ கிஂஶுகெ நாமெகஶெ, யத்ருெ — வி. ஏ. க, 48.]

சநகன் — ஓர் பரமயோகி, தந்தை, சானகியின் தந்தை. [1: ஸநக: — ஸ. அக. 2, 3: ஜநக: விதூஸ-ஏவெயா:—அ. ஸ. iii, 40.]

பநசம்—ஓர் நோய், பலா. [1, 2: வநஸ: கணுகிஶெ ... கவிரூஹிஷா:—வி. ஏ. வ, 15.]

வநசம்—தாமரை, யானை. [1, 2: வெஉ வநஜஂ வநஜொ மஜெ— வி. ஏ. ஜ, 19.]

423. வநசுவா புழுகுப் பூனை வல்லியங் கோணுய் செந்நாய்
சநநம்வங் கிசம்பி றப்பாம் சநநிதாய் மலைமஞ் சட்பேர்
அநயந்தீ வினையா பத்தோ டசுபஞ்சூ தாதி துன்பம்
புநர்வசு புணர்த நாள்காத் தியாயந முநியும் போற்றும்.

வநசுவா — புழுகுப்பூனை, புலி, கோணுய், செந்நாய். [1, 2: வநஶ்வா ..., ஶாரூ-ஏெ மஹோஜாரெ — அ. ஸ. iii, 404. 3, 4: வநஶ்வு என்பது காட்டுநாய் என்று பொருள்தரலால் கோணுய் செந்நாய் என்னும் இரண்டு பொருள்களும் பெறப்படும்.]

சநநம்—வம்சம், பிறப்பு. [1, 2: ஜநநஂ வஂஶஜநெநா:—ெ8. ந, 66.]

சநநி—தாய், மலைமஞ்சள். [1: ஜநநீ—அ. கொ. II, vi, 29. 2:]

அநயம்—தீவினை, ஆபத்து, அசுபம், சூதுமுதலிய துன்பம். [1-4: வ்யஸநாநர்த்தம் தைவம் விபதிந்யாயா:—அ. கோ. III, iii, 149. 'வ்யஸநாநி கர்மாதீநி' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயின் அவர் 'ஸம்ஹிதி தைவவிசேஷண' என்பது அ. வ. iii, 470-ல் கொள்ளப் பட்டதாயினும் பா. கோ. 297 'வ்யஸநேஷ்வம்ஹே தைவே' என்றும், வி. வ்ரு. ய, 64 இன்னும் தெளிவாக 'அநயோ வ்யஸநே தைவே அஸம்ஹே வாவதி ஸ்ம்ரு த:' என்றும் கூறலால் தைவம் (இங்குத் தீவினை) என்றும் அஸம்ஹம் என்றும் வேறு வேறு பொருள்களாகக் கொண்டமைக்கு ஆதாரமுண்டு.]

புநர்வசு—புநர்பூச நட்சத்திரம், காத்தியாயனமுனி. [1, 2: புநர்வஸு: ஸ்ம்ருக்ஷபேத காத்யாயநமுநாவபி — அ. வ. iv, 330.]

424. சிநவர னருகன் புத்தன் சிநன்சிநேக் திரன்மு நீக்த்ரன்
கநிமணி யுண்டாம் பூமி யினிப்புக்கந் நிகைப முப்பேர்
சநியோர்கோள் மணப்பெண் காக்தை மலைமஞ்சள் சநிப்ப மூங்கல்
முநியானைக் கன்ற கத்தி மரம்வில்லு முநிவன் புத்தன்.

சிநவரன்—அருகன், புத்தன், [ஜிநவர:. 1: அக. சூடா. நிகண்டில் சினன் வரன் என்றிரண்டு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. 2: திவா. i, 11.]

சிநன் — அருகன், புத்தன். [1, 2: ஜிநோர்ஹத்பு த்தயோ: ... — அ. வ. ii, 262.]

கநி — மணி உண்டாகும் பூமி, இனிப்பு, கன்னிகை, பழம். [1: கநி:—அ. கோ. II, iii, 7. 'ரத்நாத்யுத்பத்திஸ்தாநஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: 'கனி' — சூடா. viii, 54. 3: கநீ — ஸ. அக. 4: 'கனி' திவா. iv, 117.]

சநி—ஓர் கிரகம், மணப்பெண், பிரிய மனைவி, மலைமஞ்சள், பிறப்பு, துன்பம். [1: ஸநி: — ஸ. அக. 2, 3: ஜநீ ஸ்நுஷாவநிதயோ: — அ. வ. ii, 262. 4: ஜநீ — அ. கோ. II, iv, 153. 'இண்டு' என்பர். 5: ஜநிருத்பத்தி:—அ. கோ. I. iv, 30. 6: வழக்.]

முநி—யானைக்கன்று, அகத்திமரம், வில், முனிவன், புத்தன். [1, 2: பிங். x, 954. 2, 4, 5: முநிர்வ்ருக்ஷே வ்ரதிநி புத்தே — நா. ர. ii, 232. 3: திவா. vii, 5.]

425. தநிகனே தநவான் காந்தன் தநுசாரி திருமா லிந்த்ரன்
விநிபாத மரணம் நிந்தை விழுதலோ டிடுக்க ணென்ப
விநியோக முபயோ கித்தல் பலப்பொருட் டீத லேவல்
அநிருத்தன் மதன்சே யொற்ற னடங்காதோன் றடையற் றோனே.

தநிகன்—தனவான், கணவன். [1, 2: ய_நிகொ ... யவெ; ய_நா-வெ ௯ு —சு. வெ. iii, 49, 50.]

தநுசாரி—திருமால், இந்திரன். [1, 2: அக.]

விநிபாதம் — மரணம், நிந்தை, விழுதல், இடுக்கண். [1, 4: விநிவாத:—ஸ. அக. 2: அக. 3: விநிவாதஸ்ய ..., ... வாவவாரெத வ — சு. வெ. iv, 127.]

விநியோகம் — உபயோகித்தல், பயனேக்கி யீதல், ஏவல். [1, 3: விநியொ௱: — ஸ. அக. 2: விநியொமொ5ஞணம் ஷமெ — வெ. 194, 49.]

அநிருத்தன்—மன்மதன்மகன், ஒற்றன், அடங்காதோன், தடையற்றோன். [1, 2, 4: சுநிரூஷஸ்ரெ வஷ்வாவஸுநாவநூெ — சு. வெ. iv, 149. 3: சுநிரூ:—ஸ. அக.]

426. அநிர்தமே யுழவு பொய்ச்சொல் அநிலனேர் வசுவா யுப்பேர்
அநுகன்கா முகன்பின் செல்வோன் அநுபந்தி தாகம் விக்கல்
அநுசயம் பின்னி ரக்கம் நெடும்பகை யநுபந் தப்பேர்
அநுமதி கலையொன் றூநப் பூரணை யநுச்சை யென்ப.

அநிர்தம்—உழவு, பொய்ச்சொல். [1, 2: சுநூ௲ம் கூஷாவஸ-தெ5வி—வி. வ௲. ௲, 72.]

அநிலன்—அட்டவசுக்களுள் ஒருவன், வாயு. [1, 2: சுநிெவா வஸுவாதயொ:—தெ. ஐ, 57.]

அநுகன்—காமுகன், பின்செல்வோன். [1: சுநுகூ:—சு. கொ. III, i, 23. 2: சுநுகூ:—ஸ. அக.]

அநுபந்தி — தாகம், விக்கல். [1, 2: சுநுவஷீ வ ஷிக்காயாம் தூஷாயாவி கயூ௵கெ—வி. வ௲. ய, 37.]

அநுசயம்—பின் இரக்கம், நெடும்பகை, அநுபந்தம். [1-3: சுநுஸய: வஸ்ராத்தாவெ தீஷெ ஷாநுவஷயொ:—சு. வெ. iv, 220.]

அநுமதி—ஒரு கலை குறைவாகிய பூரணை, அநுஞ்ஞை. [1, 2: கலாஹீநே: ஸாநுமதிர் பூர்ணேராகா நிசாகரே — வி. வ. த, 213.]

427. வநப்பதி பூவா மற்காய்த் திடுமர மரப்பொ துப்பேர்
அநர்த்தங்கே டருத்த மன்மை கநிட்டையங் குலிகை தங்கை
கநிட்டன்மிக் கிளமை யுள்ளோன் சிறியோன்பின் பிறந்தோன் காட்டும்
அநுத்தரம் வடக்கு மேல்சி ரேட்டங்க ளலது மேன்மை.

வநப்பதி — பூவாமற் காய்த்திடும் மரம், மரப்பொது. [1, 2: வநஸ்பதிர் வ்ருக்ஷமாத்ரே விநா புஷ்பம் பலத்ருமே — வி. வ. த, 211.]

அநர்த்தம்—கேடு, அருத்தமன்மை. [1, 2: அநர்த்த:—ஸ. அக.]

கநிட்டை — அங்குலிகை, தங்கை. [1: கநிஷ்டா — அ. கோ. II, vi, 82. 2: நா. தீ. நி. 191.]

கநிட்டன் — மிக்கிளமையுள்ளோன், சிறியோன், தம்பி. [1-3: கநிஷ்டோऽதியுவால்பயோரநுஜே—மே. ○, 12.]

அநுத்தரம்—வடக்கலது, மேலலது, சிரேட்டமலது, மேன்மை. [1-3: உதீச்யோர்த்வச்ரேஷ்டேஷு அநுத்தர:; ஸ்யாத்ரநுத்தர: த்ரிஷு ... அநுத்தரம் விபர்யயே ச்ரேஷ்டே—அ. கோ. III, iii, 189, 190.]

428. தநஞ்சயன் றகநன் பார்த்தன் றசவாயு விணிலொன் றும்பேர்
அநந்தன்மால் சிவனோர் நாக மலாயுத னாதி சேடன்
சுநந்தையோர் கடவு ணல்லாள் சுந்தரி யுரோச ணைப்பேர்
இநன்கதி ரவனி ராசன் றநாட்டிய னதிப னென்றும்.

தநஞ்சயன்—அக்கினி, அருச்சுனன், தசவாயுவிலொன்று. [1-3: தநஞ்ஜயோ ... தேஹமாருதே; பார்த்தேऽக்நௌ—அ. ஸ. iv, 224, 225.]

அநந்தன்—திருமால், சிவன், வாசுகியென்னும் நாகம், பலராமன், ஆதிசேடன். [1, 5: அநந்த: ...; விஷ்ணௌ சேஷேऽபி—அ. ஸ. iii, 230, 231. 2-4: அநந்த: —ஸ. அக.]

சுநந்தை — ஓர் தெய்வமாது, உமாதேவி, உரோசனை. [1, 2: ஸ. அக. யில் உமாதேவியின் தோழிபெயரென்றும் எழுதப்பட்டுளது. 3: ஸுநந்தா ரோசநா—அ. ஸ. iii, 332. ரோசனை கோரோசனை.]

இநன் — சூரியன், இராசன், செல்வமிக்கான், அதிபன். [1-4: ஐநோ ஹஹெ ரவௌ வஂஸி யநிகஸ்வாமிநோஷ்ட்ரு — நா. ர. ii, 239.]

429. அநாகதம் புதிய சேலை யாருதா ரத்தொன் றென்ப
கநாகநங் கொல்லு மத்தக் களிறுபெய் முகில்செ ருக்கம்
பிநாகமே சிவகோ தண்டந் திரிசூல மண்மா ரிப்பேர்
விநாசமே மரணங் கேடாம் விநேதாவே சிகனி ராசன்.

அநாகதம் — புதிய சேலை, ஆருதாரத்தொன்று. [1: அநாஹதம்—அ. கோ. II, vi, 112. 2: அநாஹதம்—ஸ. அக.]

கநாகநம்—கொல்லும் மதயானை, பெய்மேகம், நெருக்கம். [1-3: வநாவநோ நிரந்தரே, ... வாதகே உத்தமேஜ வருக்ஷவா-ரிநெ—அ. ஸ. iv, 172. மதயானை யென்ற பொருள்தான் ஏற்படுகிறது. முன்னுள்ள பதம் கொலைகாரன் என்ற பொருள்தரும். பாடப்பிறழ்ச்சியால் கொல்லும் என்னும் அடை மதயானையோடு சேர்க்கப்பட்டது போலும்.]

பிநாகம்—சிவன்வில், திரிசூலம், மண்மாரி. [1-3: பிநாகோ ஹரகோதண்டே பாஂஸுவர்ஷத்ரிஸூலயோ:—வி. ப்ர. க, 83.]

விநாசம்—மரணம், கேடு. [1, 2: விநாஸ:—ஸ. அக.]

விநேதா — தேசிகன், இராசன். [1, 2: விநேதா தேஸிகே ராஜ்ஞி—வி. ப்ர. த, 147.]

430. சநாபியே சமாநம் ஞாதி தநூருகஞ் சிறகு ரோமம்
விநாயக னருகன் புத்தன் கணுதிபன் குருபுள் வேந்தன் [லும்
சுநாரம்நாய் முலைப்பால் பாம்பின் முட்டையூர்க் குருவி சொல்
அநீகம்போர் சேனை யென்ப அநேகமொன் றன்மை காலம்.

சநாபி — சமானம், ஞாதி. [1, 2: ஸநாபிர்ஜ்ஞாதிஸத்ருஸோ:— அ. ஸ. iii, 452.]

தநூருகம் — சிறகு, உரோமம். [1, 2: தநூருஹம் ரோமபக்ஷ்ணோ: — வி. ப்ர. ஹ, 29.]

விநாயகன்—அருகன், புத்தன், கணபதி, குரு, கருடன். [1-5: விநாயகஸ்து ஹேரம்பே தார்க்ஷ்யே விக்நே ஜிநே ஶுரௌ— வி. வ்ரு. க, 188. அ. வ. iv, 32, 33-ல் 'விநாயகோ கணாதிபே; பௌத்தே' என்று தெளிவாக இருக்கிறது.]

சுநாரம்—நாய்முலைப்பால், பாம்பின் முட்டை, ஊர்க்குருவி. [1-3: ஶுநாரஸ்து ஶுநீஸ்தந்யே ஸர்பாண்டகலவிங்கயோ:—வி. வ்ரு. ர, 173.]

அநீகம்—போர், சேனை. [1, 2: அநீகம் ரணஸைந்யயோ: — அ. வ. iii, 2.]

அநேகம்—ஒன்றன்மை, காலம். [1: அநேகஷ் — ஸ. அக. 2: அநேஹஸ் — அ. கோ. I, iv, 1.]

431. கநீயான்மிக் கிளமை யுள்ளோன் மிகச்சிறி யோன்க நிட்டன்
சிநீவாலி கௌரி யிந்து தெரியிரா வமாவா சைப்பேர்
விநோதஞ்சந் தோடங் காமர் விளையாட்டாற் பொழுது போக்கல்
மநோரதம் வாஞ்சை யின்பம் மநோரம மெழில்ம கிழ்ச்சி.

கநீயான்—மிக்கிளமையுள்ளோன், மிகச்சிறியோன், கநிட்டன். [1-3: கநீயாநநுஜேऽல்பே, கநிஷ்டே—அ. வ. iii, 742.]

சிநீவாலி — கௌரி, சந்திரன் தெரியும் இராவமாவாசை. [1, 2: ஸிநீவாலீ து த்ருஷ்டேந்துகலாதர்ஶயோராவஸீ—மே. ல, 166.]

விநோதம்—சந்தோடம், அழகு, விளையாட்டாற் பொழுதுபோக்கல். [1, 3: விநோத:—ஸ. அக. 2: அக.]

மநோரதம் — இச்சை, இன்பம். [1: மநோரத: — அ. கோ. I, vii, 27. 2: மநோரத:—ஸ. அக.]

மநோரமம் — அழகு, மகிழ்ச்சி. [1: மநோரமஷ் — அ. கோ. III, i, 52. 2: மநோரமஷ்—ஸ. அக.]

432. விநதம் வளைவு வணக்கப்பேர் விநிமய மாற்று கையீடு
தநதன் குபேரன் கொடையாளன் தநுசர் புதல்வர் தாநவர்பேர்
சநப தந்தே சஞ்சநமாம் சநமோ ருலக மனிதரினம்.
விநயம் வணக்க முபசாரந் தரும மடக்கம் பொறைமேவும்.

விநதம்—வளைவு, வணக்கம். [1, 2: விநத: ப்ரணதே ஷூந்தே— அ. வ. iii, 290.]

விநிமயம்—மாற்றுகை, ஈடு. [1: வஸிவஹொ விநிஉய: — வெ. 128, 141. 2: விநிஉய:—ஸ. அக.]

தநதன்—குபேரன், கொடையாளன். [1, 2: யநஜொ ஊதஸி ஶ்ரீஜெ—வி. வு. ஊ, 14.]

தநுசர்—புதல்வர், தானவர். [1: தநுஜா: — ஸ. அக. 2: ஊநுஜா:—ஐ. கௌ. I, i, 12.]

சநபதம்—தேசம், சனம். [1, 2: ஷவெஜநவஜொ ஜெஶ ஜநெ —வி. வு. ஊ, 39.]

சநம்—ஓர் உலகம், மனிதரினம். [1, 2: ஜநொ ஜொகெ ஜநஜெ- ஜெ—ஐ. ஸ. ii, 261.]

விநயம்—வணக்கம், உபசாரம், தருமம், அடக்கம், பொறை. [1, 4: விநய: ஶிக்ஷாவுணதெ—ஐ. ஸ. iii, 498. 2, 3, 5: விநயொ யா ... ஆவாரவுஶாநிஷ — வெ. 244, 140. இதிலும் நா. ரு. விலும் ஆசாரமென்றே யிருக்கிறது. உபசாரத்திற்கு ஆசார மென்ற பொருள் அக. யில் காணப்படுகிறது. இரண்டு சொற்களுக்கும் நன் னடை யென்னும் பொருளில் ஒற்றுமையுளது.]

433. சநாதநம்மென் பதுநிலைபே றுளது நிச்ச மானதுமாம்
சநாதநன்மா லோர்பரம யோகி சதாசி வன்பிரமன்
விநீதம் நல்ல சுமைக்குதிரை யடக்கம் விநய மபநீதம்
விநீதன் செட்டி சிதேந்திரிய னடக்க முள்ளோன் விநயவான்.

சநாதநம்—நிலைபேறுள்ளது, நித்தியமானது. [1, 2: ஸநாதந: ..., ... ஶாஶ்வதெ ஸ்ரெ—ஐ. ஸ. iv, 198.]

சநாதநன்—திருமால், ஓர் பரமயோகி, சதாசிவன், பிரமன். [1, 3, 4: வுஹஹரீஶெஷ ஸநாதந:—நா. ரு. iv, 92. 2: ஸநாதந: — ஸ. அக.]

விநீதம்—நல்ல சுமைக்குதிரை, அடக்கம், வணக்கம், நீக்கப்பட் டது. [1-4: விநீத: ஸவஹாஶ்வ ..., ... கவநீதெ வ நிஹுதெ விநயா- நிதெ—உ. த, 154.]

விநீதன்—வர்த்தகன், சிதேந்திரியன், அடக்கமுள்ளோன், விநய வான். [1-4: விநீதஸ நிஹுதெ நிஜிதெந்திரியெ; வாணிஜெ ... விநய- ஹாஷிதெ—ஐ. ஸ. iii, 289, 290.]

434. கநமிகுதி செறிவுநடுத் தரப்பாடல் கஞ்சக்
கருவிநடு வானதயி ருடல்பருமை கநக்குங்
கநமகலங் கோரைபிரா ணித்திரளோர் கணிதம்
கடிநமிருப் புத்தடிபொன் முகிலெனவெண் ணிருபேர்
கநரசம்நீர் சமைக்குமன்ன தியின்சாரம் நெருக்கங்
கருப்பூரங் கரும்பின்வேர் பெருங்குரும்பை பிசினும்
வநிதையநு ராகப்பெண் பிறப்பித்தாள் மகடூஉ
மநுசுவா யம்பூவா தியர்நீதி மந்த்ரம்.

கநம்—மிகுதி[1], செறிவு[2], நடுத்தரப்பாடல்[3], கஞ்சக்கருவி[4], நடுவான தயிர்[5], உடல்[6], பருமை[7], கனக்குங் கனம்[8], அகலம்[9], கோரை[10], பிராணித்திரள்[11], ஓர் கணிதச்சொல்[12], கடினம்[13], இருப்புத்தடி[14], பொன்[15], மேகம்[16]. [1-3, 9-11, 13, 14, 16: கந: ஸாந்த்ரே த்ருடே தார்ட்யே விஸ்தாரே லோஹமுத்கரே, ஸங்கே தேஹே கநம் மத்யந்ருத்யவாத்ய-விசேஷயோ: — அ. ஸ. ii, 258. 4: காம்ஸ்யதாலாதிகம் கநம் — அ. கோ. I, vii, 4. 5: 6, 7: கந: — ஸ. அக. 8: பிங். x, 304. 12: அக. 15: உரி. நி. xi, 4.]

கநரசம்—நீர்[1], சமைக்கும் அன்னமுதலியவற்றின் சாரம்[2], நெருக்கம்[3], கருப்பூரம்[4], கரும்பின் வேர்[5], பெருங்குரும்பை[6], பிசின்[7]. [1, 2, 4-6: கநரஸோऽம்பு கர்பூரே ... பீலுபர்ண்யாம் ..., ஸோமவல்கிகாயாம் ச — அ. ஸ. iv, 327. 3, 7: கநரஸ: ஸாந்த்ரநிர்யாஸே — மே. ஸ, 51.]

வநிதை—காதலி, பெற்றாள், மகடூஉ. [1, 2 : வநிதா ஜநிதாத்யர்த்தாநுராகாயாம் ச யோஷிதி — அ. கோ. III, iii, 73. 3:]

மநு—சுவாயம்புவர் முதலிய மனுக்கள், நீதி, மந்திரம். [1, 3: மநு:—ஸ. அக. 2: சூடா. xi, ண, 17.]

435. அநுமஞ்சள் கவுளொழுங்கோ ருபசருக்கந் தொடர்ச்சி
யாயுதம்நா குணமரம்நோய் சமீபமர ணமுமாம்
தநுவில்லோ ரிராசியற்ப மெலிவுமுர ளுடம்பு
சருமந்தா னவர்ப்பயந்தாள் நீக்கமுள தும்பேர்
அநுபந்தம் பகுதிவிகு தியிற்றொக்க வெழுத்தோ
டடித்தொடுத்த தின்றொடர்ச்சி தோடத்துற் பவமாம்
அநுபாவம் பெரியோர்தம் புத்தியைநிச் சயித்தல்
அபிப்பிரா யங்காட்டு மபிநயம்ப்ர பாவம்.

அநு—மஞ்சள்[1], கவுள்[2], ஒழுங்கு[3], ஓர் உபசர்க்கம்[4], தொடர்ச்சி[5], ஆயுதம்[6], நாகுணமரம்[7], நோய்[8], சமீபம்[9], மரணம்[10]. [1, 2, 6, 8, 10: அநு:

கபொாஞாவயவெ உாணாஉயயொாவி, ஹாிதூாயாஉாய-ெய வ — கு. வ. ii, 287. 3-5, 9: கு-ந--ஸ. அக. 7. ஹ-ந-:—கூ. கொ. II, iv, 130. சங்குநகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் ஓர் கந்ததிரவியம்.]

தநு—வில்[1], ஓர் இராசி[2], அற்பம்[3], மெலிவு[4], மூளைஞ்செடி[5], உடம்பு[6], தோல்[7], தானவர்தாய்[8], நீக்கமுளது[9]. [1, 2, 5: ய-ந-:வஂஜூா வியாஜெூள ஶாஶிஹெஷ ஶாஸெந—வி. வு. ந, 17. 3, 4, 6, 7, 9: த-ந-ாவ-ஸ்வொ:, விரஹெஃஷெ கூுெ — கு. வ. ii, 263. 8: ஓ-ந-: — ஸ. அக.]

அநுபந்தம்—பகுதிவிகுதியிற் றொக்க எழுத்து, அடித்தொடுத்தின் தொடர்ச்சி, தோடத்துற்பவம். [1-3: ஹொஷொ-தாஹெ-ந-வஹ: வஸ்ரா-தூத்ராஷிவிநஷ்ரொ, ... வுகூ-தவஸ்ரா-ந-வநூெந — கு. கொ. III, iii, 98.]

அநுபாவம்—பெரியோர் தம் புத்தியை நிச்சயித்தல், அபிப்பிராயங்காட்டும் அபிநயம், பிரபாவம். [1, 3: கு-ந-ஹாவ: வுஹாவெ வ வஷாஂ வ உதிநிஶூயெ—கு. கொ. III, iii, 208. 2: கு-ந-ஹாவொ ஹாவ-வ-ூவெந—கு. வ. iv, 302.]

436. அநங்கமா காயமுள்ள மங்கமிலா மையுமாம்
அநந்தம்விண் முடிவின்மை நாசமன்மை கநகம்
அநந்தைசிறு காஞ்சொறிநன் ஞறிகுப்பை மேனி
யறுகுகடு மாஞ்சீந்தி மேதிநிசெங் காந்தள்
தநங்கணிதத் திற்கூட்டற் குறிநிரவி யங்கோ
தநங்கொங்கை தன்மைபசு வின்கன்றுஞ் சாற்றும்
வநந்துளசி யழுகுசலி லம்வீடு காடு
மயாநமலைச் சுனைசோலை பயணம்போ தனுமே.

அநங்கம்—ஆகாசம், உள்ளம், அங்கமிலாமை. [1, 2: கு-நூஉாகா-ஶஉநவொ: — வி. வு. ம, 40. 3: கு-நூ—ஸ. அக.]

அநந்தம்—ஆகாசம், முடிவின்மை, நாசமன்மை, பொன். [1, 2: கு-நூஂ வெ நிரவயெள—கு. வ. iii, 230. 3: கு-நூ—ஸ. அக. 4: பிங். iv, 132.]

அநந்தை—சிறுகாஞ்சொறி[1], நன்னாறி[2], குப்பைமேனி[3], அறுகு[4], கடுமரம்[5], சீந்தி[6], பூமி[7], செங்காந்தள்[8]. [1-8: கு-நூா த- ம-வ-ூவி

ஸஹூரபராஸா, விஶரா ஊரஜீ உஹ்ருா ஶாபிவா ெஹாஉவ-
தூவி—ஈ. வ. iii, 231.]

தரம்—கணிதத்திற் கூட்டற்குறி, திரவியம், பசுத்திரள், மூலை, தன்மை, பசுவின் கன்று. [1: யாஜ—ஸ. அக. 2, 3: யாரம் விதெ மொ-யெர — ஈ. வ. ii, 265. 4: வூர:—ஈ. கொ. II, vi, 77. 5: அக. 6: பிங். x, 589.]

வரம்—துளசி[1], அழகு[2], நீர்[3], வீடு[4], காடு[5], மயானம்[6], மலைச்சுனை[7], சோலை[8], பயணம் போதல்[9]. [1, 6, 8: சூடா. xi, ன, 17. 2: திவா. xi, 204. 3-5, 7, 9: வரம் ஷுஷுவணெ மெஹெ ஷுவாஸெஹஸி காரெர—ஈ. வ. ii, 278.]

437. கநீநிகை கண்ணின் கருவிழி சிறுவிரல்
சுநீதிநன் னீதி துருவனைப் பெற்றவள்
அநூகங் கழிபிறப் புக்குலஞ் சீலமாம்
அநூப மெருமைக் கடாநீர்ப் படுகையே.

கநீநிகை — கண்ணின் கருவிழி, சிறுவிரல். [1, 2: கநீநிகாகநீ-தாரகா, ஸாநிஷ்ாஜமிரவி—ஈ. வ. iv, 6.]

சுநீதி — நன்னீதி, துருவன்தாய். [1, 2: ஸநீதிருவஉாதா ஸாஜரயாஷவி—ஈ. வ. iii, 305.]

அநூகம் — கழிபிறப்பு, குலம், சீலம். [1-3: அநூகஉவெ; ஶீஷெரகொ மதஜநி—ஈ. வ. iii, 2, 3.]

அநூபம் — எருமைக்கடா, நீர்ப்படுகை. [1, 2: அநூவஷு ஹெஶிஹெ, ஜஷுாயெஷவி—ஈ. வ. iii, 430.]

438. அந்தக னழிப்போன் கூற்றே ரசுர னுங் குருட னும்பேர்
அந்தண ரறவோர் பார்ப்பார் அந்திய மதம மீறும்
சந்ததி தநயன் கோத்ர மரபுவித் தாரம் பந்தி
கந்தநங் கொலைப்பொ ருட்டு முயலல்சூ சநம்ப்ர காசம்.

அந்தகன்—அழிப்போன், எமன், ஓர் அசுரன், குருடன். [1: அநுக: — ஸ. அக. 2: அநுக: — ஈ. கொ. I, i, 62. 3, 4: அநுக: — ஸ. அக.]

அந்தணர்—அறவோர், பார்ப்பார். [1, 2: சூடா. xi, ந, 8.]

அந்தியம்—அதமம், ஈறு. [1, 2: ஊந்ர்ஹ்ஸ்த்வநஹமெவ:யமெ௨—ஊ. ஸ. ii, 336.]

சந்ததி — புத்திரன், கோத்திரம், மரபு, விரிவு, வரிசை. [1-5: ஸ்ஃததிஸ்த்ரா தநயெ உ-ஹிதாரவீ; வரஃவராஹமெவ வஜெக்தை மொதுவிஸ்தாரயொரவி—ஊ. ஸ. iii, 300, 301.]

கந்தகம் — கொலை, முயலல், சூசனம், வெளிப்படுத்துகை. [1-4: மயநம் த-ஹ வூகாஶநெ; ஸ-ஷவநொத்தாஹஹிஃஸாவ-ஹ — ஊ. ஸ. iii, 362, 363. கொலைப்பொருட்டு—கொலை யென்னும் பொருளது. 'வூகாஶநம் வூகடநழ். ஸ-ஷவநம் ஜெூாஹாஷிவூாயெண வரஜொஷொ-உடநழ்' என்பது ஊ. ஸ. டீகை.]

439. தந்தம்பல் லிபக்கொம் பொத்த தாழ்வரை யுயர்ந்த கல்லாம்
தொந்தமே தொடர்பு செற்றந் துந்தியே வயிறு கொப்பூழ்
அந்தரி யுமையெண் டோளி யந்திலவ் விடம சைச்சொல்
சுந்தரி பவளந் துர்க்கை கௌரிசுந் தரப்பெண் ணும்பேர்.

தந்தம்-பல், யானைக்கொம்பு, ஒத்த தாழ்வரை, உயர்ந்த கல். [1-3: உதத: ஸவாக் உபமெ மெஶ்வகடகெ:ஈரஸ்வொவத; உஃஷூாயாஃ ஹஸ்திநஶ்ச—நா. ஸ. i, 91. 4: உதத:—ஸ. அக.]

தொந்தம்—தொடர்பு, செடுங்கோபம். [1: அக. 2: திவா. viii, 106.]

துந்தி — வயிறு, கொப்பூழ். [1: அக, த-ஹஜ். 2: த-ஹநீ — ஸ. அக.]

அந்தரி—உமை, துர்க்கை. [1, 2: பிங். x, 32.]

அந்தில்—அவ்விடம், அசைச்சொல். [1, 2: திவா. xi, 8.]

சுந்தரி — பவளம், துர்க்கை, உமை, சுந்தரப்பெண். [1, 4: ஸ-ஹநரஜநாயாஃ த்ரூஹொதரெ — ஊ. ஸ. iii, 613. இதில் த்ரூஹழ் என்பது, பவளமும் ஒருவகை மரமாகலின், வித்துருமத்தைக் குறித்தது போலும். 2: பிங். x, 519. 3: சூடா. xi, எ, 14.]

440. குந்தள மயிர்க்கு மூற்சி கலப்பையோர் தேசங் கூந்தல்
அந்திமுச் சந்தி பாலை யாழிசை யிரவு மாலை
குந்திபாண் டவர்தந் தாய்குற் குலுமாஞ் சல்ல கிப்பேர்
அந்திகை கபடம் பம்பந் திராயடுப் பிரவு சித்தம்.

குந்தளம்—மயிர்க்குழற்சி, கலப்பை, ஓர் தேசம், கூந்தல். [1: பிங். v, 343. 2, 3: குந்தலः ... ஹலே கேஶபாஶதேஶயோः—வி. ரு. ல, 74. 4: பிங். v, 340.]

அந்தி—முச்சந்தி, பாலையாழிசை, இரவு, மாலை. [1-4: சூடா. xi, ந, 7.]

குந்தி — பாண்டவர்தாய், குங்கிலியமரம், சல்லகி. [1-3: குந்தீ பாண்டவமாதரி ஸல்லக்யாம் ...—வி. ரு. த, 33. சல்லகியை ஆனைவணக்கி யென்பர்.]

அந்திகை — கபடம், பம்பந்திராய், அடுப்பு, இரவு, சித்தம். [1, 4, 5: அந்திகா து கைதவே ஸ்ருக்ஷ்வீசித்தயோரபி—அ. ஸ. iii, 6. 'கைதவம் ...' என்பது உரை. கைதவம் 'சூது' என்னும் தமிழ்ச்சொல்போன்றது. அதற்குச் சூதாடல் வஞ்சனை என்னும் இரண்டு பொருள்கள் உண்டு. இங்குச் சூதாடல் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறே ஜை. க, 46-ல் 'அந்திகா ...' என்னப்பட்டது. இதுவே 'இரவு' என்னும் பொருளுக்கும் ஆதாரமாம். 2, 3. அந்திகா து ... —அ. ஸ. iii, 4. ... காயத்துராய் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

441\. சந்திர காசஞ் சந்தி ரிகைகட்கந் தசமு கன்வாள்
சந்திரங் கருப்பூ ரம்பொன் சலிலங்கா மியங்கம் பில்லம்
இந்திர னந்த ரான்மா விறைவன்சூ ரியன்சு ரேசன்
இந்திரி யம்நேத் ராதி வாக்காதி யிரேத சென்ப.

சந்திரகாசம்—சந்திரிகை, வாள், இராவணன்வாள். [1: சந்த்ரிகா. 2, 3: சந்த்ரஹாஸோஸி ...—அ. ஸ. iv, 327, 328.]

சந்திரம்—கர்ப்பூரம், பொன், நீர், அழகு, கம்பில்ல மென்னுஞ் செடி. [1-5: சந்த்ரஃ கர்பூர ... —அ. ஸ. ii, 406.]

இந்திரன்—அந்தரான்மா, இறைவன், சூரியன், தேவேந்திரன். [1, 3, 4: இந்த்ரः ... —அ. ஸ. ii, 385. 2: அக.]

இந்திரியம்—நேத்திரமுதலியன, வாக்குமுதலியன, இரேதசு. [1, 3: ஐந்த்ரியம் த்வ வக்ஷுராதிஷு ரேதஸி — சு. வ. iii, 474. 2: ஐந்த்ரியழ—சு. கொ. I, v, 8.]

442. சந்துதா துடம்பின் மூட்டு முடுக்குச்சந் தனம்பொ ருத்தாம்
பந்துமட் டத்து ருத்தி யெறியும்பந் துறவோ னண்பன்
துந்துபி கவறோ ராண்டோ ரரக்கன்பே ரிகைமு ழக்கம்
தொந்துவ மிரட்டை போர்மை துனராசி யிராசி யப்பேர்.

சந்து—தாது, உடம்பின் மூட்டு, முடுக்கு, சந்தனம், பொருத்து. [1, 3, 5: அக. தாது என்னும் பொருளில் ஸந்தி: என்பதன் தற்பவம் போலும். 2: பிங். v, 355. 4: பிங். ix, 4. ஸந்தழ. 2, 5: ஸந்தி:]

பந்து—மட்டத்துருத்தி, எறிபந்து, உறவோன், நண்பன். [1, 2: சூடா. xi, ந, 3. மட்டுப்பட நீர்தாங்குதுருத்தி மட்டத்துருத்தி. 3, 4: பந்துர்-ப்ராத்ருவான்தவயோ:—சு. வ. ii, 239.]

துந்துபி—சூதுகருவி, ஓர் ஆண்டு, ஓர் அரக்கன், பேரிகை, முழக்கம். [1, 4: ஸம்ரம்ப்ரம் துந்துபி: வும்வி ஸம்ரக்ஷெ துந்துபி: ஸியாழ—சு. கொ. III, iii, 135. 'அக்ஷ வாருக்ஷெ வாரகரணை திதரிதி இதி ஹேமாத்ரவ்யவிஹே ஸியாழ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயினும் அக்ஷ: என்பது கவறு என்றும் பொருள்படும். இனி, கோசங்களனைத்திலும் அக்ஷவிஷே பத்ரழயெ என வந்திருக்கிறது; அது கவறெறி முறையுளொன்று. 2: துந்துபி: — ஸ. அக. 3: துந்துபிஸ்து ... திதிஸுதெ—சு. வ. iii, 448. 5: அக.]

தொந்துவம்—இரட்டை, போர், மிதுனராசி, இரகசியம். [1-4: த்வந்த்வமஹவெ, ரஹஸெஸ்ரீ மியுநெ யுமெ—சு. வ. ii, 512.]

443. கந்நியோ ரிராசி துர்க்கை காளிகல் யாண மில்லாக்
கந்நியோர் நதித வப்பெண் கற்றாழை யத்த நாளர்ம்
சந்நியன் மணள தோழன் றந்தைதிந் தியன்ற யாதன்
மந்நியு வேள்வி கோப மதத்துயர் வருத்த நாற்பேர்.

கந்நி—ஓர் இராசி[1], துர்க்கை[2], காளி[3], கல்யாணமில்லாக் கன்னி[4], ஓர் நதி[5], தவப்பெண்[6], கற்றாழை[7], அத்தநட்சத்திரம்[8]. [1: கந்யா ராஸ்ருதொ ஸி வ — நா. ர. ii, 300. 2: பிங். ii, 32. 3: நா. தி. நி. 19. 4: கந்யா ... குமார்யாழ — சு. வ. ii, 340. 5: பிங். x, 308. 6: சூடா. ii, 62. 7: சூடா. iv, 30. 8: திவா. i, 89.]

சந்தியன்—மாப்பிள்ளைத்தோழன், தந்தை, நிந்திக்கத்தக்கவன், சிவன். [1: ஜந்ய்ா: ஸுிஹ்ரா வரஸ்ய யெ—கூ. கொ. II, vii, 58. 2: ஜநெந்ரா ... ஜநகெ—கூ. வ. ii, 352, 353. 3: ஜந்யம் ... வரீவாதெ—வி. வ்ரு. ய, 13. இதிலிருந்து ஜந்ய: நிந்தியன் என்னும் பொருள் வந்ததாகத் தோன்று கிறது. 4: ஜந்ய:—ஸ. அக. தயையை அளிப்பவன் என்பது சொல்லின் மேற் பொருள்.]

மந்தியு—வேள்வி, கோபம், மனத்துயர், வருத்தம். [1-4: மந்யு: வர்மாநு க்ரதுபி, தெநொ ஸோகெ வ யஜ்ஞெ வ— தெ. ய, 45.]

444. தந்த சடம்நா ரத்தைபுளி வஞ்சி கபித்த மிருமிச்சை
பந்த நங்காற் றளைகாவற் படுத்தல் கயிறு கொலைகட்டல்
கந்த வதிவா யுவினகரம் வியாசற் பெற்ருள் காசினியாம்
மந்தன் மூர்க்கன் சனிநோயன் மடிய னிற்பாக் கியன்மூடன்.

தந்தசடம்—நாரத்தை, புளிவஞ்சி, விளாமரம், இருமிச்சை. [1-4: தந்தஸம: ஸ்ரஜ்ஜீரெ கபித்தெ ..., நாமரஜெவி வாஜெர்ம் ஸ்தா தந்தஸமா வதெயெ: — வி. வ்ரு. ம, 17. வாஜெரீ புளியாத்தை யெனப்படுகிறது.]

பந்தநம்—காற்றளை, காவற்படுத்தல், கயிறு, கொலை, கட்டல். [1, 3: பந்தநம் என்பது வருமிடத்து கூ. கொ. III, ii, 14. வியாக்கியா சுதையில் ‘மக்ரக்ஷக—பந்தநஸாயநரஜ்ஜுரீமஸாதெ: — ஐத்ராஹ’ என்றெழுதப்பட்டுளது. 2: பந்நநஹ — கூ. கொ. II, viii, 26. 4, 5: பந்நநம் வயபந்தயொ:—தெ. ந, 97.]

கந்தவதி—வாயுவின் நகரம், வியாசர் தாய், பூமி. [1: மந்தவதீ— ஸ. அக. 2, 3: மந்தவதீ ... வ்யாஸியொஜநமந்தயொ:—கூ. வ. iv, 108.]

மந்தன்—மூர்க்கன், சனி, நோயன், மடியன், நிர்ப்பாக்கியன், மூடன். [1: மந்த: ... மூடெ—வி. வ்ரு. உ, 10. 2-6: மெந்ா மூடெ ஸநௌ ரொமிணய்ஜெ ஸாமய்வஜீதெ — கூ. வ. ii, 229.]

445. உந்தி கொப்பூ ளோர்விளையாட் டுருளை நதிநீர்ச் சுழிமுந்நீர்
கந்தி கமுகு தவப்பெண்பேர் கந்தை பழந்தூ சுத்தரியம்
பந்தி யொழுங்கு பரிச்சாலை சிறைபத் தெழுத்துச் சந்தசுமாம்
இந்தி ராணி யோர்சுரதம் கொச்சி மாமிந் திரதேவி.

உந்தி—கொப்பூழ், ஓர் விளையாட்டு, உருளை, நதி, நீர்ச்சுழி, கடல். [1, 3, 4: திவா. xi, 41. 2, 5, 6: பிங். x, 166.]

கந்தி—கமுகு, தவப்பெண். [1: திவா. iv, 72. 2: சூடா. ii, 62.]

கந்தை—பழந்துணி, உத்தரியம். [1: கந்தாகந்தடிகெ ஸ௦ஃ — வெ. 169, 256. 2: கந்தா ... ப்ராவரணெ—அ. ஸ. ii, 210.]

பந்தி—ஒழுங்கு, குதிரைச்சாலை, சிறை, ஓரடிக்குப் பத்தெழுத்துள்ள சந்தசு. [1, 4: வஙிஃஜநஃரெணொஃ: — அ. ஸ. ii, 174. 2: பிங். iv, 240. அக. 3: வந்தீ ஹஃ ப்ரஹ: — வெ. 140, 114. சிறைப்பட்டவனென்னும் பொருளில் வந்துள்ளது.]

இந்திராணி — ஓர் சுரதம், நொச்சிமரம், இந்திரன் தேவி. [1-3: இந்ராணீ ஸஹஃர௦ நிரகுண்டீர௦ ஷீசுரணெவி—அ. ஸ. iii, 183.]

446. சந்தி ரிகைபே ரேலம்நிலாத் தந்து பஞ்சி னூல்தந்த்ரம்
அந்து கயச்சங் கிலிகிணறு பதசா லம்நெல் லரிவண்டாம்
மந்து புத்தி யபராதம் வந்தை பெருமை புல்லுருவி
நந்தை கொத்தான் முதல்வட்டத் திதிசம் பத்து நீர்ச்சாலே.

சந்திரிகை — பேரேலம், நிலா. [1: வந்ரிகா — ஸ. அக. 2: வந்ரிகா—அ. கொ. I, iii, 16.]

தந்து—பஞ்சின் நூல், தந்திரம். [1: தந்து: — அ. கொ. II, x, 28. 2: அக.]

அந்து—யானைச்சங்கிலி, கிணறு, பாதகிங்கிணி, நெல்லரிவண்டு. [1, 3: அந்து: ஸஃ்ரந்ரமவெ ஹஸ்தினாமெஷ—அ. ஸ. ii, 220. அ. கொ. II, viii, 41-ல் இச்சொல் யானை சம்பந்தமான சங்கிலியென்று பொருள் பண்ணப் பட்டது. 2, 4: அக.]

மந்து—புத்தி, குற்றம். [1: மந்து:—ஸ. அக. 2: அபராயொ மந்துஸ—அ. கொ. II, viii, 26.]

வந்தை—பெருமை, புல்லுருவி. [1: அக. 2: வந்தா — அ. கொ. II, iv, 82.]

நந்தை—கொத்தான், முதல்வட்டத் திதி, சம்பத்து, நீர்ச்சால். [1: பிங். ix, 251. 2-4: நந்தா ஸஂவஜ்ஞிஜேர, திவிஹெஷ வ—அ. ஸ. ii, 224.]

447. துந்நஞ் சின்னி மரந்தைத்தல் பிந்நம் பிளப்புப் பேதிப்பு
கிந்ந ரங்கிந் நரிநீர்ப்புள் சந்தி யுப்பங் கயன்செந்து
சந்நி யம்போர் மணாட்டியின்சீ தநமங் காடி சநவாதம்
சந்நி வேச மூர்கட்டுந் தாநம் வீடு மனைப்புறமே.

துந்நம் — சின்னிமரம், தைத்தல். [1: துந்ந: — ஸ. கோ. II, iv, 127. படுகரனையென்பர். 2: பிங். vii, 544. ‘துன்னம்.’]

பிந்நம்—பிளப்பு, பிரித்தல். [1, 2: பி⁴ந்நம் தீர்ணே விஶேஷிதே — த்ரி. ஶே. 803.]

கிந்நரம்—யாழ், நீர்ப்பறவை. [1, 2: பிங். x, 344.]

சந்நியு—பிரமன், செந்து. [1, 2: ஜந்யு: ப்ராணி ... தா⁴த்ரு-ஷு—வி. ப்ர. ய, 12.]

சந்நியம்—போர், மணாட்டியின் சீதனம், அங்காடி, சனவாதம். [1, 3: ஜந்யம் ... யுத்³தே⁴ — ஸ. ஸ. ii, 353. 2: ஜந்ய: ...; ... நவோடா₄-ஜ்ஞாதிப்⁴ருத்யேஷு — ஸ. ஸ. ii, 352, 353. இவ் வாக்கியம் சீதனத்தையுங் குறித்ததோ? 4: ஜந்யம் ஸ்யாஜ்ஜநவாதே³பி—ஸ. கோ. III, iii, 158. ‘ஜநவாதே³ நிந்தா³வாதே³’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சந்நிவேசம்—ஊர்கட்டுந் தானம், வீடு, மனைப்புறம். [1: ஸந்நி-வேஶ: — ஸ. கோ. II, ii, 19. ‘புராதே³ர் க்³ராமாதே³ர்வா நாக³ரிகாணாம்-தே³ஶஸ்தா²நம்’ என்பது மகேசுவரர் டீகையிற் காணப்படுவது. 2, 3: ஸந்நிவேஶ:—ஸ. அக.]

448. பந்தக மொற்றி பிணைப்படல் கட்டுச் சேவகா விருத்திநிற் பந்தம்
சந்தசு காயத் திரிமுத லியவே தங்கருத் ததீநம்வாஞ் சையுமாம்
நந்தந மகிழ்ச்சி யிந்திரன் சோலை நந்தநன் சுதன்மகிழ் வுள்ளோன்
கந்தள மதுரத் தொநியுப ராகம் நவாங்குரம் கலாபமோர் மான்பேர்.

பந்தகம்—ஒற்றி, பிணைப்படல், கட்டு, சேவகாவிருத்தி, நிர்ப்பந்தம். [1: ஆதி⁴ர்ப³ந்த⁴க:—நா. ஸ. iii, 60. ப³ந்த⁴கம் ஸ்யா-த்³விநிமயே — வை. க, 128. 2: ப³ந்த⁴கஸ்து ஸத்யங்காரே — ஸ. ஸ. iii, 67. 3: ப³ந்த⁴க:—ஸ. அக. 4: 5:]

சந்தசு—காயத்திரி முதலியன, வேதம், கருத்து, அதீனம், வாஞ்சை. [1, 2, 5: கா³யத்ர்யாதி³ஷு ச²ந்தோ³ வேதே³ச்சா²யோர்வஶே—

ஶா. கொ. 402. 3, 4: ஊடெநாऽவிஹாயவஶயொ:—ஶா. கொ. 676. பின் 449-ம் செய்யுளையும் பார்க்க. வடமொழியில் ஊநவீ, ஊந என்னுஞ் சொற்கள் வேறுவேறாகக் கருதப்படுகின்றன.]

நந்தநம்—மகிழ்ச்சி, இந்திரன் சோலை. [1: நநநழ—ஸ. அக. 2: நநநழ, ஐெநாஷிரமெந—க. வ. iii, 377.]

நந்தநன்—மகன், மகிழ்வுள்ளோன். [1, 2: நநநவஹ நநயெ ஊஹகாரிணி—க. வ. iii, 377.]

நந்தளம்—மதுரத்தொனி, நிந்தை, புதுமுளை, தொகுதி, ஓர் மான். [1-5: நநவஂ நவாஷிுரெ கஹலெநள; உவாஶமெ ஶூஹ-ஹெஷெ கலாவெ—க. வ. iii, 624, 625.]

[வாம்

449\. நந்திநி யேற்றுற் பொலிபசுக் காலந் தவறிப்பால் கறக்கின்ற பசு
நந்தியா வர்த்தந் தகரபா தபமோ ரரண்மனை நந்தியா வட்டம்
சந்திர காந்தம் நிலவின்மு னீர்கால் சலாகைவெள் ளாம்பலுஞ்
சாற்றும்
துந்துமா ரம்பா தாதிக மிந்த்ர கோபந்தூ மக்கிர கப்பேர்.

நந்திநி—ஏற்றுற் பொலி பசு, காலந்தவறிப் பால் கறக்கின்ற பசு. [1, 2: ஸநிநீ நளெ:; வுஷாகாநாகாலெஹா — க. வ. iii, 424, 425.]

நந்தியாவர்த்தம்—தகரமரம், ஓர் அரண்மனை, நந்தியாவட்டம். [1, 2: நநிாவஹொ ஹஸாநெ, நமெ — க. வ. iv, 111. 3: நநிாவஹ:—ஸ. அக.]

சந்திரகாந்தம்—நிலவின் முன் நீர்கால் சலாகை, வெள்ளாம்பல். [1, 2: வநகாநாऽஶஹெஷெ ஸாவநகாநநு கெஶவெ—வி. வு. த, 200.]

துந்துமாரம்—பாதாதிகம், இந்திரகோபம், தூமக்கிரகம். [1-3: யுநா: ஶகமொவெ யூஹ்ஜெ வஹாதிகெ—வி. வு. ரா, 261. இதர கோசங்களிலும் இப்படியே காணப்படுகிறது. யூஹஜெழ வீட்டுப்புகை; ஒரு செடி என்னும் ஸ. அக. தூமக்கிரகம் இராகு என்னும் பொருள் தரும். 'வஹாதிகஶொஷயீஹெ:' என்பது க. வ. iv, 262, டீகை. வாஹாதிக: காலாள் என்னும் பொருள்படுகின்றதே யன்றி வாஹாதிகழ என்றொருசொல் காணப்படவில்லை.]

450. அந்தமுடி வெல்லைநிச் சயமரண மிருள்கே
டழகவய வஞ்சமீ பஞ்சொபா வமுமாம்
சந்தந்நிற மழகுசந்த னம்பாட்டின் சந்தம்
சாயலபிப் பிராயந்தன் னிச்சைகுண மெண்பேர்
கந்தமரப் பணைமேகம் புயத்தினுச்சி கிழங்கு
கரணைநதிக் கரைமணம்விஞ் ஞானாதி பஞ்ச
கந்தமிலே சந்திரள்வி யூகஞ்சம் பந்தம்
களிப்புக்கந் தகம்வகுப்பென் றைம்மூன்று நாமம்.

அந்தம்—முடிவு[1], எல்லை[2], நிச்சயம்[3], மரணம்[4], இருள்[5], கேடு[6], அழகு[7], அவயவம்[8], சமீபம்[9], சுபாவம்[10]. [1: அந்த: ... அவஸாந-யோ:—உ. கொ. 294. 2, 3, 6, 8-10: அந்த: ஸ்வரூபெ நிகடெ ப்ராந்தெ நிஶ்சயநாஶயோ:, அவயவெऽபி—அ. வ. ii, 155. 4: அந்தா ... மரணெ—அ. கொ. II, viii, 116. 5: அந்தம் தமஸ்யபி — அ. கொ. iii, 3, 102. 7: அந்த: ... அபிமனோஹரெ—வி. ப்ர. த. 31.]

சந்தம்—நிறம்[1], அழகு[2], சந்தனம்[3], பாட்டின் சந்தம்[4], வண்ணம்[5], அபிப்பிராயம்[6], தன்னிச்சை[7], குணம்[8]. [1-3: சூடா. xi, ந, 1. 4, 8: அக. 5: 6, 7: ச்சந்தோऽபிப்ராயவஶயோ: — மா. கொ. 676. இப்பொருள்கள் முன்னும் 447-ம் செய்யுளில் சந்தசு என்னுஞ் சொல்லின்கீழ் வந்தன.]

கந்தம்—மரப்பணை[1], மேகம்[2], புயத்தினுச்சி[3], கிழங்கு[4], கரணை[5], நதிக்கரை[6], மணம்[7], விஞ்ஞானம் முதலிய பஞ்சகந்தம்[8], அற்பம்[9], திரள்[10], வியூகம்[11], சம்பந்தம்[12], களிப்பு[13], கந்தகம்[14], வகுப்பு[15]. [1, 3, 8, 10, 11: ஸ்கந்த: ப்ரகாண்டெ ... அம்ஸெ விஜ்ஞாநாதிஷு பஞ்சஸு ... ஸமூஹெ வ்யூஹெ ச—அ. வ. ii, 249. 2, 4, 5: கந்தோऽப்தெ ஸூரணெ ஸஸ்ய-மூலெ—அ. வ. ii, 221. 6: 7, 9, 12-14: கந்த: ஸம்பந்தெ ஆமோதெ லேஶெ கந்தகே ... கர்வெ—அ. வ. ii, 236. 15: சூடா. xi, ந, 1.]

451. குந்தந்தோ மரங்கண்ணோய் குதிரையற்ப செந்து
குருந்தம்வகக் கோதுமையோர் நிதிசக்ரச் சுழற்சி
பந்தமயிர் முடிகட்டுப் பெருக்குறுத்தி யுடல்சம்
பந்தம்பா வின்றளைபந் தினில்விளக்குண் டையுமாம்
மந்தமசீ ரணம்யானைக் குலபேதங் கண்ணோய்
மந்துநிற்பாக் கியமற்ப மெல்லெனல்சோம் பனுமாம்
கந்தரம்மென் முளைமுழைஞ்சு தொளைகழுத்து முகிற்பேர்
கந்துகம்பந் தொடுகுதிரை குறும்பர்குதி ரையும்பேர்.

குந்தம்—தோமரம்[1], கண்ணோய்[2], குதிரை[3], அற்பசெந்து[4], குருந்த மரம்[5], வனக்கோதுமை[6], ஓர் நிதி[7], சக்கிரச்சுழற்சி[8]. [1: சூடா. vii, 11. 'பெருஞ்சவளம்.' தொகரோஸ்த்ரியாம் ... குந்த:—ச. கொ. II, viii, 93. 2, 3: சூடா. xi, ந, 6. 4, 6: குந்த: க்ஷுத்ரஜந்தௌ மநௌயுகே — வி. வ்ரு. க, 33. 5, 7, 8: குந்த: ... நிதௌ வக்ரஜௌ வ சக்ரே வ—ச. வ. ii, 221.]

பந்தம்—மயிர்முடி[1], கட்டு[2], பெருந்துருத்தி[3], உடல்[4], சம்பந்தம்[5], பாவின் தளை[6], தீப்பந்தம்[7], உண்டை[8]. [1: பிங். v, 348. 'ஆண்பால் மயிர்முடி.' 2: வந்த குஸ்மௌ வ வந்தநே—ச. வ. ii, 238. 3, 7: அக. 4: வந்த: காய:—வெ. 177, 105. 5: வந்த:—வ. அக. 6: காரிகை. தற் சிறப். 8: பிங். x, 748.]

மந்தம்—அசீரணம்[1], யானைக்குலபேதம்[2], கண்ணோய்[3], மத்து[4], நிர்ப்பாக்கியம்[5], அற்பம்[6], மெல்லெனல்[7], சோம்பல்[8]. [1: வழக். 2, 5-8: மந்தோ ... கலெஸ ஹாமஹ்வஜிதே, மஜஜாதிவ்ருஷெஷெஸ்வெ லெஷெ மூறெதெ—ச. வ. ii, 229. 3, 4: மந்தா ... மயி ... மெதந்ரோமெ வ—ச. வ. ii, 216.]

கந்தரம்—நெல்லின் முளை, குகை, துளை, கழுத்து, மேகம். [1-3: கந்தரோஸ்ஸ்த்ரியாம் விவரே வ ம்ஹ்ஹாயாம் வ—ச. வ. iii, 521, 522. நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் சக்லெ என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது. 4, 5: கந்தரோஸ்த்ரீக்ஷெ கந்தரா தெ ஸிரோதௌ — ச. வ. iii, 527.

கந்துகம் — பந்து, குதிரை, குறுநிலமன்னர் குதிரை. [1: கந்துக:—ச. கொ. II, vi, 138. 2: பிங். viii, 139. 3: பிங். viii, 143.]

452\. அந்தரம்விண் ணெல்லையுடைத் தூசிடம்வி சேடம்
அதற்காதல் புறம்புவெளி மறைவுநடுப் பேதம்
அந்தரான் மாத்தனது தவிர்கையய லான
தவகாசந் தொளைகுழியுள் ளவசரந்தீ மையுமாம்
மந்தரமெல் லெனப்போத லோர்மலைசு வர்க்கம்
மயிரின்வளை வகலமத்துக் கமண்டலமந் தாரம்
கந்தருவம் பிறப்பிறப்புக் கிடையிலுள பூதங்
காமரமான் குயில்குதிரை பெருவயிற்றோர் மானே.

அந்தரம்—ஆகாயம்[1], எல்லை[2], உடுத்தும் ஆடை[3], இடம்[4], விசேடம்[5], அதற்காதல்[6], புறம்பு[7], வெளி[8], மறைவு[9], கடு[10], பேதம்[11], அந்த

ராஸ்மா[12], தனது[13], தவிர்கை[14], அயலானது[15], அவகாசம்[16], துளை[17], குழி[18], உள்[19], அவசரம்[20], தீமை[21]. [1: திவா. i, 36. 2, 3, 5, 7-10, 14, 16-18, 20: ஶூந்யம் ஶூந்யாவகாஶயோ:; பா³ஹ்யோ விநாஶே ... விஶேஷரஹிதே-ரஹிதேஷு ... வஸ்யாநாத்யவிவாஹேஷு — ந. ஸ. iii, 507, 508. பாஹ்ய என்பது புறம்பு வெளி யென்னும் இரண்டு பொருளிலும், ஶுஷிர என்பது துளை குழி யென்னும் இரண்டு பொருளிலும் வரும். 4, 6, 13, 15: ஶூநாநாத்⁴யாநந்தராஷ்ட்ர ... வாந்தர — ஶா. கொ. 88. 11: ஶூந்யந்து ... ஸீதே — வி. ஶ்ரு. ர, 97. 12: ஶூந்ய: ... ஶூந்யாத்மநி வர்த்தி— நா. ர. iii, 375, 376. 19: ஶூந்ய: — ஸ. அக. 21: திவா. viii, 126.]

மந்தரம்—மெல்லெனப்போதல்[1], ஓர் மலை[2], சுவர்க்கம்[3], மயிரின் வளைவு[4], அகலம்[5], மத்து[6], கமண்டலம்[7], மந்தாரமரம்[8]. [1, 4-7: மந்த³ர: ... விஶ்ரு மந்தே³ வ்ருயேள மயி; மந்த³ரம் த்வ க்ஷவ ஹிரா — ந. ஸ. iii, 583, 584. 2, 3, 8: மந்த³ரோ மந்த³விஷ்டே; ஸ்வர்மந்தாரயோ: — ந. ஸ. iii, 580, 581.]

கந்தருவம்—இறப்புக்கும் பிறப்புக்கு மிடையிலுள்ள பூதரூபம், இசை, ஆண் குயில், குதிரை, பெருவயிற்று ஓர் மான். [1-5: க³ந்த⁴ர்வ ... வ்ரஹ்லோகிமெ ஶாயமே வ ஶ்ருகெஹெஷ தஶாஜகெ; ஶந்தரா ஹவ-ஜெஷெ வ—ந. ஸ. iii, 692, 693.]

453. கந்தளியோர் முழத்தளவிற் பெருவயிறு முன்னங்
காலினிடைக் கறுப்புமுள மிருகமோர் மரப்பேர்
சந்திபுணர்ப் பெல்லையொட்டோர் நாடகாங் கம்முச்
சந்தியந்தி யுடம்பாடோர் பண்சுருங்கை யோநி
நந்திசிறு பறையாகந் தஞ்சூது செக்கான்
நம்பனந்தி கேசனிட பங்கல்லா லாலம்
மந்திரமே காந்தாலோ சனைமந்த வோசை
மனைநகரி மறைமொழிகா யத்திரியா தியுமே.

கந்தளி—ஓர் முழத்தளவிற் பெருவயிறும் முன்னங்காலினிடைக் கறுப்புமுள்ள மான், ஓர் மரம். [1, 2: கந்த³லீ த்வ ஶ்ருமம்ஷ்வ்ருஷெஹயோ: —மெ. ௰, 71.]

சந்தி—புணர்ப்பு[1], எல்லை[2], ஒட்டு[3], ஓர் நாடகாங்கம்[4], முச்சந்தி[5], அந்தி[6], உடம்பாடு[7], ஓர் பண்[8], சுருங்கை[9], யோனி[10]. [1, 2, 6, 7: ஸம்ஹா

காமநந்திஷிஷோ:; ... ஸம்ப்ரவே ஷீத்ரு ஸந்நாமநே—ஈ. ஸ. ii, 376, 377. 3: ஸந்து: — ஸ. அக. 4, 9, 10: ஸந்துஷேரநௌ ஸாரஜ்ஞாயாம் நாட்யா-ஜெ — ஈ. ஸ. ii, 250. 5: திருமுருகாற்றுப்படை, 225, உரை. 8: பிங். vi, 279. 'ஓர் பெரும்பண்.']

நந்தி—சிறுபறை[1], ஆனந்தம்[2], சூது[3], செக்கான்[4], சிவன்[5], நந்திகேசன்[6], இடபம்[7], கல்லாலமரம்[8], ஆலமரம்[9]. [1: அக. 2, 6: நந்தி: ... ஶூலிநேஷ்ரஸ்ஷு நந்திகேஶ்வரே வாஹநே — மே. உ, 6. 3: நந்திஷு ...; ...உரூமே வ—ஈ. ஸ. ii, 224, 225. 4: பிங். v, 80. 5, 7: பிங். x, 672.]

மந்திரம்—ஏகாந்த ஆலோசனை, மந்தவோசை, வீடு, நகரி, மறைமொழி, காயத்திரிமுதலியன. [1, 6: வெஷஶேவெ மாஷுவாஜெ மந்த்ர: — ஈ. கொ. III, iii, 166. வெஷஶேஷ: காயத்திரியாதி யென்று தமிழுரையிற் காணப்படுகிறது. 2: மந்த்ர: — ஈ. கொ. I, vii, 2. 3, 4: மந்திரம் நமரெ ஷஃஹெ—ஈ. ஸ. iii, 583. 5: தொல். பொ. 490.]

454. தந்திரமுக் கியமுபயார்த் தகமருந்து தேசஞ்
சாத்திரம்வே தப்பிரிவி னோர்கலையு பாய
தந்திரம்யா கப்பிரயோ கஞ்சேனை நெய்வார்
தறிகுடும்ப கிருத்தியம்வீண் சாதகஞ்சித் தாந்தம்
தந்திரியாழ் நரம்புடம்பி னரம்புறக்கஞ் சோம்பல்
தனமுடையோ னுபாயகன்சாத் திரிகயிறு சிந்தி
கந்துபற்றுக் கோடுபண்டி யுள்ளிரும்பு தூணங்
காமம்யாக் கையின்மூட்டு கடுதறிநெற் குதிரே.

தந்திரம்—முக்கியம்[1], இருபொருள்தருவது[2], மருந்து[3], தேசம்[4], சாத்திரம்[5], வேதப்பிரிவின் ஓர் கலை[6], உபாயதந்திரம்[7], யாகப்பிரயோகம்[8], சேனை[9], நெய்வார்தறி[10], குடும்பகிருத்தியம்[11], வீண்சாதகம்[12], சித்தாந்தம்[13]. [1, 5-7, 11, 13: தந்த்ரம் ப்ரதாநே ஸித்தாந்தே ... ஶாஸ்த்ரே வ்யாபாரே ஷீஷாதே ...; தந்த்ரஷிஷயநோபாயே ப்ரதி-ஶாகாந்தரே ஷவி வ—வி. வ்ரு. ர, 46, 47. 2, 8: தந்த்ரம் ..., யாமவ்ர-யோமெ ...; வஙகமெஷெவோஹயாஹ்வெது — நா. ர. ii, 385, 386. 3, 4, 10, 12: தந்த்ரம் ..., ராஷ்ட்ரு ... ஈமஜெ ... தந்துவாநே ...; ... ஊஹஹ-ஸாயகெ — ஈ. ஸ. ii, 413, 414. 'தந்துவாநம் தந்துவாயோவகரணம்.

... ஜீவிதஸாயக: ஶ்ரேஷ்ட:' என்பது டீகை. இங்கு வர்ஜ்ஜஸாயகே என்றொரு பாடபேதம் மூலத்தில் 'வீண்சாதகம்' என்னும் பொருளுக்கு மானது போலும். 9. தந்த்ரீ—ஸ. அக.]

தந்திரி—யாழ்நரம்பு[1], உடம்பின் நரம்பு[2], உறக்கம்[3], சோம்பல்[4], தனமுடையோன்[5], உபாயகன்[6], சாத்திரி[7], கயிறு[8], சீந்தி[9]. [1, 2: தந்த்ரீ வீணாகுணே தநௌ:; ஶிராயாம் — வி. வ. ர, 47, 48. 3, 4: தந்த்ரீ நித்ராவத்யோ:—க. கோ. III, iii, 175. 'ஶ்ரோதிநா ஸஹிதா-யாவஷ்டம்ப வத்யோ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 5: 6: அக. 7: தந்திர முணர்ந்தோனைத் தந்திரி யென்றல் வழக்கு. தந்திரமாவது பூஜாதி கிரமங்கள். 8, 9: தந்த்ரீர்வல்லீ ... ரஜ்ஜ்வாம்—வெ. 221, 31.]

கந்து—பற்றுக்கோடு[1], பண்டியு ளிரும்பு[2], தூண்[3], காமம்[4], யாக்கையின் மூட்டு[5], நடுதறி[6], நெற்குதிர்[7]. [1, 3, 5: பிங். x, 262. 2: திவா. vii, 152. 4: கந்த:—ஸ. அக. 6: அக. 'கட்டுத்தறி.' 7:]

455\. சிந்துமுச்சீ ரடியோர்நா டகப்பாட்டோர் யாறோர்
தேயமிப மதங்கடல்வா மனவுருவோர் நதமாம்
விந்துவட்ட மாம்புள்ளி யட்டவர்க் கத்தெண்
வீசம்நீ ரின்துளிபற் குறியொடறி பவன்பேர்
பந்துரமுந் நதவளைவோ டிரம்மியமன் னப்புள்
பந்தாக மெனல்வேங்கை மரமுச்சித் திலகம்
சந்தையுடம் பாடுபற்பல் வியாபாரத் தொழிலோர்
சார்கூட்டம் கிலைமையிச்சை வேதாத்தி யயகம்.

சிந்து—முச்சீரடி[1], ஓர் நாடகப்பாட்டு[2], ஓர் யாறு[3], ஓர் தேசம்[4], யானை மதம்[5], கடல்[6], வாமனவுரு[7], ஓர் நதம்[8]. [1, 7: பிங். x, 492. 2: அக. 3-6, 8: ஸிந்துர்நதீநதே தேஶபேதே ஸமுத்ரே: —க. ஸ. ii, 252. ஸிந்து: ... மதே என வெ. 238, 194 உரைத்தலால் யானை யென்னும் பொருளும் உண்டு என்று தெரிகிறது.]

விந்து—வட்டமாம் புள்ளி, அட்டவர்க்கத்தெண், சுக்கிலம், நீரின் துளி, பற்குறி, அறிபவன். [1: பிந்து:—ஸ. அக. 2: 3: நா. தீ. நி. 601. 4-6: விந்துர்விஜ்ஞாத்ரு ரதக்ஷதே—க. ஸ. ii, 230.]

பந்துரம்—உன்னத வளைவு, இரம்மியம், அன்னப்பறவை. [1-3: பந்துரோ ரம்யநம்ரயோ:, பந்துரஸ்து கலஹம்ஸே — க. ஸ. iii, 574.]

பந்தூகம் — வேங்கைமரம், உச்சித்திலகம். [1, 2: வந்தூகஃ: பீதஸாலகெ, வந்துஜீவெ—அ. ஸ. iii, 67.]

சந்தை—உடம்பாடு, பற்பலவியாபாரத் தொழிலோர் சாரும் கூட்டம், நிலைமை, இச்சை, வேதாத்தியயனம். [1, 3: ஸம்யா ஸ்திதி-ப்ரதிஜ்ஞயொ:—அ. ஸ. ii, 249. 2, 5: அக. 2-வது பொருளுக்கு ஸம்யா என்றும், 5-வது பொருளுக்கு ஸந்தி என்றும் மூலம் உரைப்பது முண்டு. 4: ஸந்த: ... சுஷிஶாஷெ—அ. கொ. III, iii, 231.]

456. சந்தானஞ் சுரதருச்சந் ததிகுலம்பூட் டுதல்தும்பாம்
மந்தாரங் கவிரெருக்கோர் சுரதருவா னின்மறைப்பு
சிந்தூரம் புளிமரஞ்செந் நிறப்பொடிசெங் கிடைதிலகம்
சிந்தூரி செங்கழுநீ ராத்திசெஞ்சே லையினுடையாள்.

சந்தானம் — தேவதரு, சந்ததி, குலம், பூட்டுதல், தும்பு. [1-3: ஸந்தாந: ... கொத்ரயொ:; ஸந்ததௌ தெவவ்ருக்ஷ வ—அ. ஸ. iii, 422, 423. 4: ஸந்தாநம் தது ஸம்வட்டநெ—அ. ஸ. iii, 424. 5: ஸந்தாநஃ—ஸ. அக. 'பூட்டுதற்குக் கருவியாயுள்ளது'.]

மந்தாரம்—முண்முருக்கு, எருக்கு, ஓர் தேவதரு, மப்பு. [1-3: ஸ்ரீமந்தாரஸ்ஸிதாஸஅர்க்கெ, பாரிஜாதெஸுவரணெ வ—அ. ஸ. iii, 584. 4: அக.]

சிந்தூரம்—புளிமரம், செந்நிறப்பொடி, செங்கிடை, திலகம். [1, 3, 4: பிங். x, 493. 2: ஸிந்தூரம் ரக்தசூர்ணகெ—மெ. ர, 236.]

சிந்தூரி—செங்கழுநீர், ஆத்தி, செஞ்சேலையுடை தரித்தவள். [1-3: ஸிந்தூரீ ரக்தவெஷிகா; ரொசநீ பாதகீ — அ. ஸ. iii, 612, 613. 'ரொசநா ரக்தகஹ்லாரெ' என்று அ. ஸ. iii, 397 கூறுவதற்கேற்ப இவ்வாசிரியர்க்கு ரொசநா என்னும் பாடங் கிடைத்ததுபோலும். பாதகீ ஆத்தி—பிங். ix, 88.]

457. நந்தகன் மகிழ்வுள் ளோன்குல பாலன்
பந்தகி கற்பில் லவள்பிடி யானை
செந்தக மொழுகல் நீர்தேர் திமிசு
மந்தகங் கடைதல் யானை முகபடாம்.

நந்தகன் — மகிழ்வுள்ளோன், குலபாலன். [1, 2: நந்தகஃ: குலபாலகெ, ஹர்ஷகெ—அ. ஸ. iii, 51. 'மகிழ்விப்போன்.']

பந்தகி—கற்பில்லாதவள், பெண்யானை. [1, 2: வந்தகீ; ரெஷ-ரிணாராo வ கரிணாராo வ—ஈ. ஸ. iii, 67, 68.]

சந்தகம்—ஒழுகல், நீர், தேர், திமிசு. [1-4: ஸந்தநo ஸ்யவநெ தொயெ ஸந்தநஸ்திநிஸெ ரயெ—ஈ. ஸ. iii, 421.]

மந்தகம்—கடைதல், யானைமுகபடாம். [1: மந்த2 — ஸ. அக. 2: பிங். vi, 513.]

458. இந்தநம் விறகெரி யிடுகலன் சமிதை
மந்தரன் மெல்லெனச் செல்வோன் சூசகன்
வந்தியர் மங்கலப் பாடகர் மலடிகள்
மந்திரி பொன்ன னமைச்ச னிதிக்கோன்.

இந்தநம்—விறகு, எரியிடுகலன், ஓமவிறகு. [1, 3: ஐந்தநo ரெயெ ஐயூமெயெ: ஸமித்தியாழ்—ஈ. கொ. II, iv, 13. 'ஐந்தநo ... ஸமிஃ வஞ்கo ஸாஷ்ஸந் த்ருணகாஷ்டாதெ:. குஶந்த்ருயo கழிஸநீவநத்ருணகா-ஷ்டாதெ:. ... கந்த்ருயo யாமாதௌ ஹாடியசோநஸமியாதெ:'—மகேசுவரர் டீகை. 'ஐந்தநவஞ்கமீழீவநசோதெர காஷ்டத்ருணாதௌ ... ஹொடீயெ திநெந ஸமிதியொராஹாடூ: வஹ்யொம:' — டீகாஸர்வஸ்வம். 2: இந்தன மிசையே காட்ட மெரியிடு கனலு மாகும்—சூடா. xi, ந, 1. எரியிடுகனல் அக்கினிச்சுவாலையென்று பொருளும் எழுதப்பட்டுளது. எரியிடுகலன் நெருப்புச்சட்டியென்று பொருள் படும். கனல் எழுதுங்கால் தவறுகக் கலன் என எழுதப்பட்டதோ?]

மந்தரன் — மெல்லெனச் செல்வோன், சூசகன். [1, 2: மந்தர: ஸாடிவகெ ... மெந்த—ஈ. ஸ. iii, 583.]

வந்தியர்—மங்கலப்பாடகர், மலடிகள். [1, 2: சூடா. xi, ந, 7. 1: வந்தி தா ஸ்துதிவாசகா:—வெ. 106, 59. 2: வந்த்யா—ஸ. அக.]

மந்திரி—வியாழன், அமைச்சன், குபேரன். [1: திவா. i, 59. 2: மந்த்ரு—ஈ. கொ. II, viii, 4. 3: திவா. i, 10.]

459. கந்த பலிசம் பகமுகிழ் ஞாழல்
உந்த லுயர்த லேற லுகைத்தல்
வந்தி புகழ்வோன் மலடி மலட்டா
தந்தி ரிகைசீந் திக்கொடி சோம்பல்.

கந்தபலி—சம்பகமுகிழ், ஞாழல். [1, 2: மநூஷீ த- ஷிரயஜூள வஉகஷ வ கொாகெ—கூ. ஷ. iv, 290.]

உந்தல்—உயர்தல், ஏறுதல், உகைத்தல். [1-3: அக.]

வந்தி—புகழ்வோன், மலடி, மலட்டுப்பசு. [1: வந்ந — வெ. 106, 59. 2: வஷூா—ஸ. அக. 3: வஷூா—கூ. கொ. II, ix, 69.]

தந்திரிகை—சிந்திக்கொடி, சோம்பல். [1: தந்திகா—கூ. கொ. II, iv, 82. 2: தந்திகா—ஸ. அக.]

460. இந்தளந் தூப முட்டியோர் பண்ணெனும்
தந்திநே பாள விதைசர்ப்பம் யானை
இந்திரை செய்யாள் கடாரை மரப்பேர்
குந்திரை கோரை சிறுகோரை ஞாழல்.

இந்தளம்—தூபமுட்டி, ஓர் பண். [1: திவா. vii, 106. 2: பிங். vi, 282.]

தந்தி—நேபாளவிதை, சர்ப்பம், யானை. [1: உதீ ஸாஜொஷயீ- ஹெஜெ—வி. ஷ. த, 32. 2: அக. 3: உந்திந — கூ. கொ. II, viii, 34.]

இந்திரை — இலக்குமி, கடாரைமரம். [1: ஐந்திரா — கூ. கொ. I, i, 29. 2: ஸாஷிநா த- ஷணீஜூகெ—கூ. ஷ. ii, 385.]

குந்திரை—கோரை, சிறு கோரை, ஞாழல். [1-3: மாஜ்ரா ஷிரய- ஜூள கெவஷீ உஷகெ ஷஜாஉஷகெ—கூ. ஷ. ii, 400.]

461. கந்தார ளங்கல் லாலித்தி கல்லுகாய்
மந்தி பெண்முசு வாநரம் வண்டுமாம்
தந்து வாயன் சிலம்பிநெய் கின்றவன்
சிந்து வாரந் தநுசுவெண் ணொச்சியே.

கந்தாரளம்—கல்லாலமரம், இத்திமரம், கல்லுகா. [1: கநூரால: —கூ. கொ. II, iv, 43. 2: கநூரால:—கூ. கொ. II, iv, 29. 3:]

மந்தி—பெண்குரங்கு, குரங்கு, வண்டு. [1, 3: பிங். x, 899. 2: பிங். viii, 196.]

தந்துவாயன் — சிலம்பி, நெய்கின்றவன். [1: தந்தவாய: — கூ. கொ. II, v, 13. 2: தந்தவாய:—கூ. கொ. II, x, 6.]

சிந்துவாரம்—வில், வெண்ணொச்சி. [1: பிங். vi, 435. 2: ஸிந்து-வார:—க. கோ. II, iv, 68.]

462. பங்கசம் பாம்பொடு பதுமகாட் டப்பேர்
சங்கயம் பிறப்படை சம்பந் தந்திரள்
சங்கத்தன் கவசதா ரணன்சங் காகத்தன்
சந்நிதி யென்ப கிட்டுகை சமீபமே.

பங்கசம்—பாம்பு, பதுமகாட்டம். [1, 2: பந்நக பத்ம பத்மகாஷ்ட—க. வ. iii, 114. பதுமகாட்டம் ஒரு மருந்துச்சரக்கு.]

சங்கயம்—பிறப்படை, சம்பந்தம், திரள். [1, 3: வஸ்ராஉவஸ்ராயி-பவும் ஸமவாயஸ்ய ஸங்கயௌ — க. கோ. III, iii, 150. 2: ஸங்கய இவ்விரண்டு பொருள்களும் உடையது என்னும் நா. ர. iii, 315. உரையில் 'வகாரஉவஜ ஸம்பந்தஉகாஉ வொரு' என்றலால் இப் பொருளும் அதற்கு உண்டு.]

சங்கத்தன் — கவசதாரணன், சங்காகத்தன். [1, 2: ஸங்கஷ்டு வர்மிதெ வர்ஷெ—க. வ. iii, 342.]

சந்நிதி—கிட்டுகை, சமீபம். [1, 2: ஸந்நிதிஸ்ந்தகெ, ப்ரத்யக்ஷம—க. வ. iii, 343, ப்ரத்யக்ஷ கண்ணுக்குப்புலனாதல்.]

463. சந்நதி தொழிவ ணக்கம்
தந்நிய முலைப்பால் செல்வம்
அந்நிய ரயலோர் மற்றோர்
சந்நியை யன்னை தோழி.

சந்நதி—தொணி, வணக்கம். [1, 2: ஸந்நதி: ப்ரணதிஷ்வநெ:—க. வ. iii, 301.]

தந்நியம்—முலைப்பால், செல்வம். [1: ஸ்தந்யு—ஸ. அக. வெ. 135, 289. 2: யந்யு—ஸ. அக.]

அந்நியர்—அயலோர், மற்றோர். [1, 2: உதராஸஉரொரந்: —ஶா. கோ. 676.]

சந்நியை—அன்னை, தோழி. [1, 2: ஜநநா உாத்ரவயஸ்யாயு — வெ. ய, 26.]

464. ஆநகம் படகம் பேரி மிருதங்க முகின்மு ழக்கம்
மாநதம் பொய்கை யுள்ளம் யாநம்வா கனம்போ தற்பேர்
காநநங் கமலத் தோன்றன் முகங்காடு வீடுங் காட்டும்
ஈநமே குறைவி கழ்ச்சி மீநமோ ரிராசி மீனே.

ஆநகம்—படகம், பேரி, மிருதங்கம், மேகமுழக்கம். [1-4: ஆநக: படஹ ஹொ(ஹ்)ரா ம்ருதங்கெ ஸ்தநத்ஸ்நுெ—வி. ஶ்ரீ. க, 69. ச. ஸ. iii, 7-லும் 'ஸ்தநயித்நுவம்ருதங்கயொ:' என்று வருகிறது. முழங்கும் மேகம் எனப் பொருள்படும்.]

மாநதம்—பொய்கை, உள்ளம். [1, 2: மாநஸம் ஸ்வாந்தஸரஸொ: —ச. ஸ. iii, 747.]

யாநம்—வாகனம், போதல். [1, 2: யாநம் ஶகடௌ வாஹநெ நுஸ்தி —வி. ஶ்ரீ. ந, 7.]

காநநம்—பிரமன்முகம், காடு, வீடு. [1-3: காநநம் தூ ஸ்ரீஹொ விஷிநெ ஶ்ருஹெ—ச. ஸ. iii, 358.]

ஈநம்—குறைவு, இகழ்ச்சி. [1, 2: ஹீநம் ஶஜ்ஞ்நரநயொ: — வி. ஶ்ரீ. ந, 11.]

மீநம்—ஓர் இராசி, மீன். [1, 2: மீநொ ராஶ்யந்த ராஶிபெத — ச. ஸ. ii, 274.]

465. காநமே காடு கீதம் தீநமே வறுமை கேடாம்
ஸ்நாநம்நீ ராடல் நீராட் டின்றிர வியங்கத் தூரி
ஈநனே தள்ளப் பட்டோன் கீழ்மக னிகழ்ச்சி யுள்ளோன்
யோநிபெண் குறியி டங்கா ரணமுமிங் கிதமு மோதும்.

காநம்—காடு, கீதம். [1: திவா. iv, 86. காநநம் என்பதன் மரூஉ. 2: கீதம் காநமிதெ ஸமெ — ச. கொ. I, vi, 25.]

தீநம் — வறுமை, கேடு. [1, 2: தீநம் — ஸ. அக. 1: தீந:— ச. கொ. III, i, 49.]

ஸ்நாநம்—நீராடல், நீராட்டின் திரவியம், கத்தூரி. [1, 2: ஸாநீய ஸவநெ ஸ்நாநம்—ஶா. கொ. 696. 3: திவா. iii, 48.]

ஈசன்—தள்ளப்பட்டோன், கீழ்மகன், இகழ்ச்சியுள்ளோன். [1, 3: ஷீ்ரோ ௨ஈத்து விஹூஜயொ:—ெவெ. 229, 40. 2: ஙீவெ தஈ ஷீநாவஸ ஜவாஉெரதாவஹூா:—ெவெ. 202, 43.]

யோனி—பெண்குறி, இடம், காரணம், இங்கிதம். [1, 2: ரூகஜெரவஷுயொரெஜாநி:—ஶா. கொ. 660. 3: யொநி: காரணெ—௬. வ. ii, 275. 4:]

466. *ஏகம் பன்றி கவைபாவம் நூகங் குறைவு நிச்சயமாம்*
சூகம் விடக்குப் பிரசவம்பூ சூநி யம்பாழ் சகமின்மை
பாகம் புரத்தல் பருகுதலாம் பீகம் பருமை தசைந்துளது
தாக வன்சந் திரன் றகுவன் சாறு சமத்தாழ் வரைமுழுந்தாள்.

ஏகம்—பன்றி, குற்றம், பாவம். [1: *திவா.* iii, 35. '*ஏனம்.*' 2, 3: ஸரொநாஂவாஹாயெ உஈநிெதஂவி—உ. கொ. 924.]

நூகம்—குறைவு, நிச்சயம். [1: ஷீநநஜ ஹநாவ ஹநநெஜளா—௬. கொ. III, iii, 127. 2: நஹநஂ ... நிஸுெய —௬. கொ. III, iv, 16.]

சூகம்—மாமிசம், பிரசவம், பூ. [1: சூன ரூன்விலைஞர்–*திவா.* ii, 47. இச்சொல்லிலிருந்து சூனம் ஊன் என்பது வந்திருக்கவேண்டும். ஸ. கோசங்களில் ஸஹநா 'வயஷுாநீ' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது, அஃதாவது ஊனுக்காக மிருகங்களைக் கொல்லுமிடம். ஸஹநா ஊன் விற்றல் என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது—ஸ. அக. 2, 3: ஸஹநஂ ஜஸவஉஷுயொ:—வி. ஜ. ந, 9.]

சூநியம் — பாழ், சனமின்மை. [1: ஶஹநஜீ — ௬. கொ. III, i, 56. 2: ஶஹநஜஂ ... நிஜநெ—௬. வ. ii, 374.]

பாகம்—காத்தல், குடித்தல். [1, 2: வாநஂ வீெதள வ ரக்ஷணெ—வி. ஜ. ந, 7.]

பீகம்—பருமை, தசைமிக்கது. [1: வீநீ—௬. கொ. III, i, 61. 2: வீந—ஸ. அக.]

தாகவன்—சந்திரன், அசுரன். [1: *திவா.* i, 56. தாநவீ மெலிவு என்னும் பொருள் தருதலின், தானவன் கலைகுறையுந் திங்களை யுணர்த்தியதுபோலும். 2: உாநவ:—௬. கொ. I, i, 12.]

சாநு—சமத்தாழ்வரை, முழந்தாள். [1: ஸாநு: — அ. கொ. II, iii, 5. 2. ஜாநு—அ. கொ. II, vi, 72.]

467. மீநத் துவசன் மதன்வழுதி சூநுச் சுதன்விண் மணியிளையோன்
வாநப் பிரத்த மூன்றுமாச் சிரம தூக முண்முருக்காம்
ஆநர்த் தகம்நா டகசாலை யமரோர் தேயஞ் சநம்நாற்பேர்
தேநுக் கறவை பசுப்பொதுவாம் பாநுக் கிரணந் திவாகரனே.

மீநத்துவசன் — மன்மதன், பாண்டியன். [1: திவா. i, 7. 'மகர முயர்த்தோன்.' மீநத்வஜ:—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 23. 'மீனவன்.']

சூநு—மகன், சூரியன், இளையோன். [1-3: ஸூநு: ஸுதே ஸூர்யே கநிஷ்டே—வி. வ. ந, 19.]

வாநப்பிரத்தம் — மூன்றும் ஆச்சிரமம், இருப்பை மரம், முண் முருக்கு. [1-3: வாநப்ரஸ்தோ மதூகே ச கிம்ஶுகாஶ்ரமயோ: — அ. ஸ. iv, 135.]

ஆநர்த்தகம் — நாடகசாலை, போர், ஓர் தேசம், சனம். [1-4: ஆநர்த்தோ ஜநபதே ஜநே; ஸமரே ந்ருத்யஶாலாயாம் — அ. ஸ. iii, 235, 236.]

தேநு—கறவை, பசுப்பொது. [1, 2: தேநுர்கோமாத்ரே துக்தாயாம்—அ. ஸ. ii. இது நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காணப்படுதலோடு அ. கொ. II, ix, 71, வியாக்கியாசுதையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.]

பாநு—கிரணம், சூரியன். [1, 2: பாநு: கிரணஸூர்யயோ: —வி. வ. ந, 20.]

468. சீநமுப்ப தங்குலமான் பெரும்பாம்போர் நெல்லோர்
தேயம்நிபஞ் சேலைதந்து கொலைத்தொழில்வஞ் சனையாம்
தாநம்வலி புரத்தல்சுத்தி யிபமதம்வீ டவகா
சங்கொடைகண் டநமிருப்புச் சுவர்க்கமிட நிலைப்பேர்
மாநமகங் காரமந வெழுச்சிபிர மாணம்
வலிபெருமை நவைநாழி யாதியோர் கோபம்
வாநமுலர் மரம்வறட்சி கொத்தல்புற்பாய் சுகந்தம்
மழைவிண்ணீர்த் திரைபோதல் சுருங்கைசுவ ரடியே.

சிகம் — முப்பதங்குலமான்[1], பெரும்பாம்பு[2], ஓர் செல்[3], ஓர் தேசம்[4], நிபம்[5], சேலை[6], நூல்[7], கொலைத்தொழில்[8], வஞ்சனை[9]. [1: ஶீகஷூ ... கவொகா த்ரிஂஶஉஜுலொ — வெ. 66, 42. 2: ஶீக:— ஸ. அக. 3, 4, 6, 7: ஶீகொ தெஶாஂஶுகவ்ரீஹிஹெதெ தகெஷ — ஜெ. க, 4. 5, 8, 9: இப் பொருள்களுக்குக் கோசங்களிலாயினும் அகராதியிலாயினும் ஆதாரமில்லை. சூ. ஸ. ii, 260-ல் ஶீக: என்பதனை யடுத்து ஊஜு ஶாஸெ்ரவெஜெஶ வாதிகாஜு என்றிருக்கிறது. ஊஜு என்பதற்கு இம் மூன்று பொருள்களுங் காட்டப்பட்டன. ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்ட பாடத்தில் 'ஊஜு' இருந்ததில்லைப்போலும்.]

தாகம்—வலி[1], காத்தல்[2], சுத்தி[3], யானைமதம்[4], வீடு[5], அவகாசம்[6], கொடை[7], கண்டனம்[8], இருப்பு[9], சுவர்க்கம்[10], இடம்[11], நிலை[12]. [1: திவா. viii, 64. 'தானம்.' 2-4, 7, 8 : உாகஂ மஜகெஉ தூாமெ வாஷகஜெஉஶ- ஜிஷெ—ஜெ. க, 10. 5, 9-11: ஷுாகஂ—ஸ. அக. 6, 12: ஷுாகஂ ஷுிதூ- வகாஶயொ:, ... ஸஂநிவெஶ வ—சூ. ஸ. ii, 284.]

மாகம் — அகங்காரம்[1], மனவெழுச்சி[2], பிரமாணம்[3], வலி[4], பெருமை[5], குற்றம்[6], நாழிமுதலியன[7], ஊடலில் தோன்றும் வெகுளி[8]. [1-3, 7, 8: ஓாக: ஷுிணாஂ கொவெஹெஉ மெஷு ஷிெதாநதாவஷி, ஓாகஂ வுுஓாணெ வுுஷுாஜெள — கா. ரு. ii, 243. 4: திவா. viii, 64. 5: ஓாக:—ஸ. அக. 6: திவா. viii, 176.]

வாகம்—உலர்மரம்[1], வறட்சி[2], கொத்தல்[3], புற்பாய் , சுகந்தம்[5], மழை[6], விண்[7], நீர்த்திரை[8], போதல்[9], சுருங்கை[10], அத்திபாரம்[11]. [1, 6, 7: பிங். x, 1030. 2-5, 8-10: வாகஂ ... ஶுஷெ ஸீவகெ மஉகெ கடெ, உள- ரீஸுரஜாஸெளரஹெஷு வ — சூ. ஸ. ii, 280. ஸீவகம் தைத்தல் என்று பொருள்படும்; இங்குள்ளது கொத்தல். 11: அக. 'வானம்.']

469. சூகிர்த மினியமெய்ச் சொல்லு மங்களம்
பேகில மிலந்தைக்காய் வநமுருங் கைப்பேர்
தேநுகை யிளங்கற்று மாதங் கப்பிடி
சூனைநங் தரியண்ணம் வதைக்குஞ் சூழலே.

சூகிர்தம் — இனிய மெய்ச்சொல், மங்களம். [1, 2: ஸூஂநூதம், உஜூெ வுுயஸெதூாகெள—சூ. ஸ. iii, 305.]

பேகிலம் — இலந்தைக்காய், வனமுருங்கை. [1, 2: ஷெகிய: ஸூாஉரிஷெ வ ஷெகியஂ ஶஉரீஷெ—வி. வு. ய, 97. ஷெகியம் பூவத்தியெனப்படுகின்றது.]

தேநுகை — இளங்கன்றையுடைய பசு, பெண்யானை. [1, 2: தேநுகா ச — ச. கோ. III, iii, 15. ‘கரேணுவ’ என்பது மகேசுவரர் உரை.]

ஞூனை—மகள், அண்ணம், வதைக்குமிடம். [1-3: ஸூநா — ஸ. ii, 286.]

470. ஞான மூர்த்தி மகேச்சுர னுமகள்
ஞானமோக் கத்திற் புத்திநற் போதமாம்
தான வாரி சதமகன் மாயவன்
ஞானி சோதிடம் வல்லவன் ஞானவான்.

ஞானமூர்த்தி—சிவன், சரசுவதி. [1: திவா. i, 1. 2: திவா. i, 19. 1, 2: ஜ்ஞாநமூர்த்தி:.]

ஞானம்—மோட்சத்திற் புத்தி, நல்லறிவு. [1: மோக்ஷே தீர்ஜ்ஞாநம்—ச. கோ. I, v, 6. 2: திவா. viii, 84.]

தானவாரி—இந்திரன், திருமால். [1: தாநவாரி—ஸ. அக. 2: அக.]

ஞானி — சோதிடம்வல்லவன், ஞானவான். [1: ஜ்ஞாநீ — ச. கோ. II, viii, 14. 2: ஜ்ஞாநீ—ஸ. அக.]

471. கீநாசன் மநமி டித்தோ னுழவன்க்ரு தாந்தன் முப்பேர்
மாநாதஞ் செவிசிங் கம்பே ரொலிபெய்யு முகில்மா தங்கம்
கேநார மென்ப கும்பி நிரையமண் டைப்பொ ருத்தாம்
காநீநன் மணமில் கந்நி காசுதன் வியாசன் கன்னன்.

கீநாசன் — உலோபி, உழவன், யமன். [1-3: யமே ... கீநாஶ: க்ஷுத்ரே க்ருஷீவலே—நா. ர. iii, 438.]

மாநாதம்—செவி, சிங்கம், பேரொலி, பெய்யும் மேகம், யானை. [1: மஹாநாத:— ஸ. அக. 2: மஹாநாத: — வை. 65, 2. 3-5: மஹாநாதோ வர்ஷுகாப்தே மஹாஶப்தே ..., கஜே ச—ச. ஸ. iv, 144.]

கேநாரம்—கும்பியென்னும் நரகம், மண்டைப்பொருத்து. [1, 2: கேநார: கும்பீநரகே ஶிர:கபாலஸந்தெள — ச. ஸ. iii, 538. ஶிர:கபாலஸந்தெள என்பது மே. ர, 143.]

காநீநன்—விவாகமில்லாத கன்னிகை பெற்ற புத்திரன், வியாசன். கர்ணன். [1-3: கா நீந: கந்யாஜாதஸுதே, கர்ண வ்யாஸ — ஐ. ஸ. iii, 358.]

472. மைந்தரே புருடர் மாந்தர் மைந்தன்றிண் ணியன்ம கன்பேர்
சைந்தவஞ் சிந்து தேயப் பரிசிந்துாற் பவமிந் துப்பாம்
ஐந்திரங் கிழக்கிந்த் ரன்னூல் மைந்தென்ப மயக்கமாண்மை
ஐந்திரி சயந்தன் காகா சுரன்வாலி யருச்சு னன்பேர்.

மைந்தர்—புருடர், மாந்தர். [1: திவா. ii, 111. 2: திவா. ii, 162.]
மைந்தன்—வலியுடையான், மகன். [1, 2: சூடா. xi, ௩, 7.]

சைந்தவம்—சிந்துதேசத்துக் குதிரை, சிந்துவிற் பிறந்தது, இந்துப்பு. [1-3: ஸைந்தவோ ஊர்மிஸிந்துவே ஸிந்துதேஸோத்பவாஸ்வயோ: —வி. ஶ. வ, 36.]

ஐந்திரம் — கிழக்கு, இந்திரன் செய்த நூல். [1, 2: அக. வை.]

மைந்து — மயக்கம், ஆண்மை. [1: திவா. viii, 151. 2: பிங். vii, 3.]

ஐந்திரி — சயந்தன், காகாசுரன், வாலி, அருச்சுனன். [1, 2: ஜைந்த்ரி: காகஜயந்தயோ: — வி. ஶ. ண, 83, 3, 4: வாலிஸ்ரீஜ ... ஸ்ரோஷ்ந்த்ரி: —இ. கோ. 675.]

473. ஏந்தலே யுயர்ச்சி மன்னன் பெருமையேந் துதல்சி றந்தோன்
கூந்தல்பெண் மயிர்க லாபங் குசைமயிர் கமுகின் பாளை
பாந்தள்பே ரரவு பாம்பாம் பாந்தவ னண்ப னிட்டன்
வேந்தனிந் திரனு தித்தன் வியாழஞ்சந் திரனி ராசன்.

ஏந்தல்—உயர்ச்சி, அரசன், பெருமை, ஏந்துதல், சிறந்தோன். [1: திவா. viii, 27. 2: திவா. ii, 19. 3: பிங். vii, 467. 4: 5: திவா. ii, 15.]

கூந்தல்—பெண்மயிர், மயிற்றோகை, குசை, மயிர், கமுகின் பாளை. [1, 2: பிங். x, 387. 3-5: அக.]

பாந்தள் — பெரும்பாம்பு, பாம்பு. [1: திவா. iii, 134. 2: பிங். viii, 291.]

பாந்தவன்—நண்பன், இட்டன். [1, 2: பாந்தவோ பந்துமித்ரயோ: —ஐ. ஸ. iii, 700. பாந்தவோ பந்துஸுஹ்ருதோ:—வி. ஶ.

வ, 45 என்றிவ்வாறு பந்து நண்பன் என்னும் பொருள்களை குறிக்கப் படுகின்றன. ஐ. கோ. II, vi, 34-ம் ஸோத்ரவ: ஸேதுவு வுக்குச் சமமான தாகவே யுரைக்கின்றது. நண்பனும் இட்டனும் ஒரு பொருளனவாகவே தோன்றுகின்றன.]

வேந்தன்—இந்திரன், சூரியன், வியாழன், சந்திரன், இராசன். [1-5: சூடா. xi, ந, 4.]

474\. காந்த மெனலோர் குணவணியோர் புராணம் பிரியம் காந்தக்கல்
சாந்தங் குளிர்ச்சி பொறுமையணைந் ததுசந் தனமோர் சுவை
யைம்பேர்
சாந்தி பொறுமை காமாதி யடக்கஞ் சுபந்தோ டக்கழிப்பாம்
சாந்து கலவைச் சேறுமணப் பொடிசந் தனஞ்சுண் ணச்சாந்தே.

காந்தம் — ஓர் குணவணி, ஓர் புராணம், பிரியம், காந்தக்கல். [1: தண்டிய. 22. 2: ஸ்காந்த— ஸ. அக. 3, 4: காந்த ... வ்ருய ஹ்ராவி—ஐ. ஸ. ii, 160.]

சாந்தம்—குளிர்ச்சி, பொறுமை, அவிந்தது, சந்தனம், ஒன்பான் சுவையு ளொன்று. [1: சூடா. viii, 30. 2, 5: ஶாந்த உாந்த ரஸா-நார—ஐ. ஸ. ii, 197. மற்றை யெட்டுச் சுவைகளாவன:— ஶ்ருங்கார-வீரகருணாத்புதஹாஸ்யபயாநகா:, பீபத்ஸரௌத்ரௌ வ ரஸா:—ஐ. கோ. I, vii, 17. வாத்ஸல்ய என ஒன்று சேர்த்துச் சுவை பத்தெனலு முண்டு. 3: ஶாந்: ஶமிதே—ஐ. கோ. III, i, 97. 4: பிங். vi, 216.]

சாந்தி—பொறுமை, காமாதியடக்கம், சுபம், தோடக்கழிப்பு. [1, 4: அக. 2, 3: ஶாந்திஸ்த்ரீ ஶமெ—ஐ. ஸ. ii, 197.]

சாந்து — கலவைச்சேறு, மணப்பொடி, சந்தனம், சுண்ணச் சாந்து. [1: திவா. vi, 39. 2: அக. 3: சூடா. iv, 2. 4: சூடா. vi, 20.]

475\. காந்தாரஞ் சிந்தூ ரங்கா டருநெறி யுபசர் காதி
காந்தார சொரங்கு றிஞ்சி யாழ்த்திற மோரி ராகம்
காந்தார தேய மோர்பண் காற்றாள்நா ணற்க ரும்பாம்
காந்தாரி சுயோத னன்றாய் கண்டத்துற் றெழுந ரம்பே.

காந்தாரம்—சிந்தூரம்[1], காடு[2], அருநெறி[3], உபசர்க்கமுதலியன[4], காந்தார சுரம்[5], குறிஞ்சியாழ்த்திறம்[6], ஓர் இராகம்[7], காந்தாரதேசம்[8], ஓர் பண்[9], காற்றாள்[10], நாணல்[11], கரும்பு[12]. [1, 5, 7, 8: காந்தாரோ ராக-ஸிந்தூரஸ்வரதேஶ நீவ்ருத்பேதேர—ஐ. ஸ. iii, 544. 2-4, 12: காந்தார-

ஊ–வஸமஹாஜெள வமெ ஊ–மஹவஜூநி, ஐக்ஷ–வ்ருஹெஜ கா-ந்தா॥:—வி. வ்ரு. ॥, 165. 6: பிங். vi, 276. 9: பிங். vi, 281. 10: வி. வ்ரு. ॥, 165, மேற்காட்டியதை யடுத்து வாஜா॥: வாஜய–ஹிஷ– என்றிருக்கிறது. ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த பாடத்தில் வாஜா॥: இருந்த தில்லைப் போலும். 11: கா-ந்தா॥: —ஸ. அக.]

காந்தாரி—துரியோதனன் தாய், கண்டத்துற்று எழும் நரம்பு. [1: மா-ந்ாரீ—ஸ. அக. 2: அக.]

476. நாநா பலவெ னல்தவிர் வெனல்சொலும்
சேநாநி கந்தக் கடவுள்சே நாபதி
ஆநாகம் நீட்சி பொருமல் வியாதியாம்
பாநீயந் தெண்ணீர் பருகு வனவுமே.

நாநா—பலவெனல், தவிர்வெனல் [1, 2: நாநா விநாவெஷவி ஹெவநாநாகெநக ... கயஷெயா:—வி. வ்ரு. த்விதீயவரிவெஷ:, 32.]

சேநாநி—கந்தக்கடவுள், சேனாபதி. [1, 2: ஸெநாநீ: ஸ்ராக வா–ஊாநு காதிஷகெயெ ஸெநாவதாவஷி—ஹெ. ந, 159.]

ஆநாகம்—நீட்சி, பொருமல் வியாதி. [1, 2: ஜெஜெஷு ஹொம-ஹெஹெ ஸ்ராஜாநாஹொஷி—ஊ. கொ. 961.]

பாநீயம்—தெண்ணீர், பருகுவன. [1, 2: வாநீயம் வெய-ஜலயொ:—க. ஸ. iii, 488.]

477. காந்த னிறையோன் காமுறு வோன்பெயர்
சாந்தன் பொறையோ னருகன் சந்திரன்
சாந்துவ மதுர மொழிநயப் புணர்வு
காந்தை பிரியை ஞாழல் காமினி.

காந்தன்—இறையோன், கணவன். [1: சூடா. ii, 10. 2: காெந்தா ... வியெ—க. ஸ. ii, 160. கா-ந்தா ... நா யவெ—ஹெ. த, 9.]

சாந்தன்—பொறையோன், அருகன், சந்திரன். [1: ஶாந்த: —க. கொ. III, i, 97. 2: திவா. i, 11. 3: அக. 'சாந்தமுற்ற தண்ணவன்' — சூடா. i, 58.]

சாந்துவம்—மதுரமொழி, நயப்புணர்வு. [1, 2: ஸாந்த்வம் ஸாமஊதி ஜாக்ஷிணெ—க. ஸ. ii, 529.]

காந்தை—பிரியை, ஞாழல், ஸ்திரீ. [1: கா-ந்தா — ஸ. அக. 2, 3: வியஜூ–யாஷிதா: கா-ந்தா — ஶா. கொ. 421. கா-ந்தா—க. கொ. II, vi, 3. 'கா-ந்தா ஊநாஹரா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

478. உபகார மூலுப்பை யீகை யுபதிவஞ் சனைதேர்ச் சில்வி
உபதாபம் நோய்தா பப்பேர் உபதைசோ தனைகா ணிக்கை
உபநாகம் விரண மாற்று மருந்துயாழ் நரம்புக் கட்டாம்
சபரியை பூசை சேவை கபிஞ்சலங் காடை யாந்தை.

உபகாரம் — காணிக்கைப் பண்டம், ஈகை. [1: உபஹார: — அ. கோ. II, viii, 28. 'ப்ராப்ருதாதிசதுஷ்டயம் நாமாநி ஸம்ப்ரேஷணவஸ்துந:' என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: திவா. ix, 81. உபகார:.]

உபதி—வஞ்சனை, தேர்ச்சில்வி. [1, 2: உபதிம் ப்ராஜஹித்தி நய-ஸாம்ப்ரதாயமேவ தயா—மா. கோ. 359.]

உபதாபம்—நோய், தாபம். [1, 2: உபதாபோ ரோகே தாபே —அ. ஸ. iv, 208.]

உபதை — சோதனை, காணிக்கை. [1: உபதா தர்மாத்யை-ர்யத்பரீக்ஷணம் — அ. கோ. II, viii, 21. 'தர்மார்த்தகாமபயைர்யத் பரீக்ஷணம் அமாத்யாதீநாமாசாராந்வேஷணம் உபதா ஸ்யாத்' என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: உபதா—அ. கோ. II, viii, 28. உபகாரத்தின் கீழுள்ள குறிப்பை நோக்குக.]

உபநாகம்—விரணத்தை ஆற்றும் மருந்து, யாழ்நரம்புக்கட்டு. [1, 2: உபநாஹோ வீணாநிபந்தநே, வ்ரணாதௌஷதே ச — அ. ஸ. iv, 338.]

சபரியை—பூசை, சேவை. [1: பூஜா...ஸபர்யா — அ. கோ. II, vii, 35. 2: ஸபர்யா—ஸ. அக.]

கபிஞ்சலம் — காடை, ஆந்தை. [1: பிங். viii, 32. 2: அக. கபிஞ்ஜல:.]

479. உபசத்தி சேவை யொன்றி லொன்றுகூ டுதல்கொ டைப்பேர்
அபசயம் பறித்தல் தோல்வி யபசற்பன் றூத னொற்றுள்
அபசிதி குறைவு பூசை யழிவொடு பிராயச் சித்தம்
விபணியங் காடி வீதி யங்காடி விலைப்பண் டப்பேர்.

உபசத்தி — சேவை, ஒன்றிலொன்று கூடுதல், கொடை. [1-3: உபஸத்தி: ஸஜ்ஜெ ச ஸேவாயாம் ப்ரதிபாதநே—வி. ப்ர. த, 116.]

அபசயம்—பறித்தல், தோல்வி. [1: அபஹாரஸ்த்வபசய: — அ. கோ. III, ii, 16. 2: அபஜய:—ஸ. அக.]

அபசர்ப்பன்—தூதன், ஒற்றன். [1, 2: அபஸர்ப்பஸ்சர: ..., சாரஸ்ச —அ. கோ. II, viii, 13.]

அபசிதி—குறைவு, பூசை, அழிவு, பிராயச்சித்தம். [1-4: அப-சிதி: ப்ருஜாக்ஷயஹாநிஷு நிஷ்க்ருதௌ—வி. ப்ர. த, 213.]

விபணி—அங்காடி வீதி, அங்காடி, விலைப்பண்டம். [1-3: ஸ்ரா-த்விபணி: பண்யஹட்டயோ:, பண்யவீத்யாம்—அ. ஸ. iii, 217.]

480. தபநமோர் நிரையம் பல்லா தகமுதிர் வேனி லென்ப
உபலங்கல் லரத நப்பேர் உபலைசற் கரைசுக் கான்பார்
சபலையே தூர்த்தை மின்னல் திப்பலி தாக்க ணங்காம்
அபிசத்தி யிரத்தல் நிந்தை அபிமர்த்தஞ் சமர்கள் ளாமே.

தபநம்—ஓர் நரகம், சேங்கொட்டை, முதிர்வேனில். [1-3: தபநோ ...; ஹல்லாதெ நரகே க்ரீஷ்மே—அ. ஸ. iii, 370, 371.]

உபலம்—கல், இரத்தினம். [1, 2: உபலௌ ப்ராவரத்நயோ: — அ. ஸ. iii, 619.]

உபலை—சர்க்கரை, சுக்கான்பார். [1, 2: உபலா ஸர்க்கராபி ச— அ. கோ. III, iii, 198. 'ஸர்க்கரா: ஸிகதா: பஞ்சவிக்ருதிஸ்ச' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சபலை—தூர்த்தை, மின்னல், திப்பலி, இலக்குமி. [1-4: சபலா து ஸ்த்ரீத்வலாம் விதுத்தி ஸ்ரியாம்; பும்ஸ்சல்யாம் — அ. ஸ. iii, 640, 641.]

அபிசத்தி—இரத்தல், நிந்தை. [1, 2: அபிஸஸ்தி: ப்ரார்த்தநாப-வாதயோஸ்ஸ—மே. த, 184.]

அபிமர்த்தம்—போர், கள். [1, 2: அபிமர்தோ ரணமத்யயோ: — வி. ப்ர. உ, 44.]

481. அபிசநஞ் சநந பூமி குலங்குல விருது கீர்த்தி
அபிசவ முழுக்கு வேள்வி கள்ளுக்கூட் டுதலு மாகும்
அபிசாதன் றகுதி யுள்ளோ னறிஞனற் குலத்து தித்தோன்
அபிதார மறைவு நாமம் அபிமத மிணக்க மிட்டம்.

அபிசநம்—சனனபூமி, குலம், குலவிருது, கீர்த்தி. [1-4: அபிஜந: குலே தேஶே ஜநநாம்ருதி ஸம்பதி—வி. வ. ந, 141.]

அபிசவம்—முழுக்கு, வேள்வி, கள்ளுக்கூட்டுதல். [1-3: அபிஷவ: ஸ்நாநே யஜ்ஞஸ்நாநஸுராஸந்தயோரபி — அ. ஸ. iv, 303.]

அபிசாதன்—தக்கோன், அறிஞன், நற்குலத்துதித்தோன். [1-3: அபிஜாத: குலோத்பந்நே, ந்யாய்யே வ்யாஜ்ஞே—அ. ஸ. iv, 95.]

அபிதாநம் — மறைவு, நாமம். [1: அபிதாநதிரோதாந-பிதாநாச்சாதநாநி வ—அ. கொ. I, iii, 13. 2: அபிதாநம் ... நாம வ—அ.கொ. I, vi, 8.]

அபிமதம்—இணக்கம், இட்டம். [1: அபிமத—ஸ. அக. 2: அபிமத—ஸ. அக.]

482. அபிநீதன் றுலக்கப்பட்டோன் பொறுமையுள் ளோன்றக் கோனும்
அபிபந்நன் விபத்துள் ளோன்றப் புடையோன்சத் துருவாக்
ராந்தன்
அபிமாநம் ஞாநம் நேச மகங்காரம் கொலைநாற் பேராம்
வபுநல்ல வுருவந் தேகம் வபைநிணம் விவர மென்ப.

அபிநீதன் — துலக்கப்பட்டோன், பொறுமையுள்ளோன், தக்கோன். [1-3: யுக்தே ஸம்ஸ்க்ருதே மர்ஷிண்யபிநீத: — அ. கொ. III, iii, 80.]

அபிபந்நன்—விபத்துள்ளோன், தப்புடையோன், சத்துருவாற் பிடிக்கப்பட்டவன். [1-3: அபிபந்நோபராத்தோபிக்ரஸ்தவ்யாபதுபேதா-வபி—அ. கொ. III, iii, 128.]

அபிமாநம்—ஞானம், நேசம், அகங்காரம், கொலை. [1-4: அபிமாந-ஸ்த்வஹங்காரே; ஹிம்ஸாயாம் ப்ரணயே ஜ்ஞாநே—அ. ஸ. iv, 155, 156.]

வபு — நல்ல உருவம், தேகம். [1, 2: ப்ரஸஸ்தாக்ருதௌ தநௌ வபு: — ஶா. கொ. 708.]

வபை—திணம், துளை. [1, 2: வபா விவரமேதஸோ: — அ. ஸ. ii, 295.]

483. உபத்தமாண் குறிபெண் யோனி யுபத்திதி சமீபம் ஞானம்
விபத்திவேற் றுமையா பத்தாம் விபன்னமே பாம்பு நட்டம்
அபத்தியம் பத்தி யம்மல் லதுமக்கட் பொதுவு மாகும்
அபிக்கியை யெழில்பேர் கீர்த்தி யபீக்கண மிகுதி நிச்சம்.

உபத்தம்—ஆண்குறி, பெண்யோனி. [1, 2: உபஸ்தோ மேட்ரே ... ஸமே—வி. வ. ய, 21.]

உபத்திதி—சமீபம், ஞானம். [1, 2: உபஸ்திதி: —ஸ. அக. ஜ்ஞா என்னும் தாது ஞாபகம்வைத்தல் என்னும் பொருளில் வருகின்றது. உபஸ்திதி: என்பது ஞாபகசக்தி யென்னும் பொருளில் வருமாம்.]

விபத்தி—வேற்றுமை, ஆபத்து. [1: விபக்தி:—ஸ. அக. வியாகரண வழக்கு. 2: விபத்தி: — அ. கொ. II, viii, 82.]

விபன்னம்—பாம்பு, நட்டம். [1, 2: விபந்நோ ஸர்ப்பே நஷ்டே —அ. ஸ. iii, 410.]

அபத்தியம்—பத்தியமல்லது, மக்கட்பொது. [1: அபத்ய — ஸ. அக. 2: அபத்ய—அ. கொ. II, vi, 28.]

அபிக்கியை—அழகு, பேர், கீர்த்தி. [1-3: அபிக்யா நாமஶோபயோ: ஸம்ஜ்ஞா யஶஸோஶ்ச—மே. ய, 69.]

அபீக்கணம்—மிகுதி, நித்தியம். [1, 2: அபீக்ஷ்ணம் ப்ருஶம் நித்யே—அ. ஸ. iii, 182.]

484. விபாகம்பக் குவமி னிப்புத் துற்கதி பங்கு வேறும்
விபாகரன் கனலோன் பாநு குபேரன்வெண் கதிர்நி திக்கோன்
உபாகித மாரோ பிக்கப் பட்டதோ டெரிகொள் ளிப்பேர்
நபாசமா வணிகார் காலம் படிக்கந்தா மரைநூல் நாசி.

விபாகம் — பக்குவம், இனிப்பு, துர்க்கதி, பங்கு, வேறு. [1-3: விபாக: பரிணாமே ஸ்யாத் துர்கதௌ கர்மணாம் பலே — அ. ஸ. iii, 89. 4, 5: விபாக:—ஸ. அக.]

விபாகரன்—அக்கினி, சூரியன். [1, 2: விபாகரோऽர்க்க வஹ்ந்யோ:—அ. ஸ. iv, 280.]

குபேரன் — சந்திரன், நிதியின் கிழவன். [1: திவா. i, 56. 2: குபேர:—ஸ. கோ. I, i, 71.]

உபாகிதம்—ஆரோபிக்கப்பட்டது, எரிகொள்ளி. [1, 2: உபாஹித: ஸமாஹித:, க்ரோதாவேசேஷநவோத்பாதேஷு—ஸ. ஸ. iv, 100.]

நபாசம்—ஆவணி, கார்காலம், படிக்கம், தாமரைநூல், நாசி. [1-5: நபா ப்ராணே விஸதந்த்ரௌ பதக்ரஹே; ப்ராவ்ருஷி ஶ்ராவணே—ஸ. ஸ. ii, 570, 571.]

485. கபாலமோர் குட்ட நோய்மட் கலத்துண்டந் தலைமண் டைப்பேர்
விபாவசுக் கனலோன் சோமன் விண்மணி யோர்முத் தாரம்
அபாவமில் லாமை நாசம் அபாங்கம்புண் டரங்க டைக்கண்
கபித்த மாம்பி ராத மாசுகல் லால்வா கைப்பேர்.

கபாலம்—ஓர் குட்டநோய், மட்கலத்துண்டம், தலைமண்டை. [1-3: கபாலம் குஷ்டபேதே ச கடாதிஶகலே ..., ஶிரோஸ்தநி—ஸ. ஸ. iii, 624.]

விபாவசு — அக்கினி, சந்திரன், சூரியன், ஓர் முத்தாரம். [1-4: விபாவஸுஸ் ஸோமஸூர்யே, ஹுதாஶநே ஹாரபேதே ச பத்ரே —ஸ. ஸ. iv, 334.]

அபாவம்—இல்லாமை, நாசம். [1, 2: அபாவ: ஸ்யாதஸத்தாயா. நாசே வா நிபாதேஷு ச—வி. ப்ர. வ, 46.]

அபாங்கம் — நெற்றிக்குறி, கடைக்கண். [1, 2: அபாங்கோ நேத்ராந்தவர்ணயோ:—ஸ. ஸ. iii, 106.]

கபீதனம்—ஆம்பிராதம், அரசு, கல்லால், வாகை. [1-4: கபீதநம் ஶ்ரீஶாம்ரஶிரீஷாம்ராதகேஷு ச, அஶ்வத்தே ச — வி. ப்ர. ந, 150.]

486. உபசம் பக்க மகத்தட்ட பசுநன் கட்ட சாகாதி
உபரா கம்பொல் லாநெறியி ராகு கிராணம் பரிவாதம்
அபரா சிதன்வெல் லக்கூடா தவன்ம கேசன் பரந்தாமன்
அபரா சிதைவிண் டுக்ராந்தி சுவேதா சயந்தி துற்கையுமாம்.

உபசம்பக்கம் — யாகத்திற் கொன்ற பசு, நன்கு சமைத்த கீரை முதலியன. [1: ஸாம்ப்ரஜ்ஞா: ப்ரோக்தோபஸம்பந்நப்ரோக்ஷிதா ஹதே —ஸ. கோ. II, vii, 26. 2: உபஸம்பந்நம்—ஸ. கோ. II, ix, 45.]

உபராகம் — பொல்லாநெறி, இராகு, கிரஹணம், நிந்தை. [1-4: உபராகோ க்ரஹே ராஹுக்ரஸ்தே த்விந்தர்க்கஸூர்யயோ:; விமாநே உபராகோ யாபராகோ ஹா — அ. ஸ. iv, 47, 48.]

அபராசிதன் — வெல்லக்கூடாதவன், சிவன், திருமால். [1-3: அபராஜிதோஸ்ஜயே விஷ்ணௌ ஹரே; அஜிதே — அ. ஸ. v, 18.]

அபராசிதை—விஷ்ணுக்கிராந்தி, சுவேதா, சயந்தி, துர்க்கை. [1: அபராஜிதா — அ. கொ. II, iv, 104. 2-4: அபராஜிதா த உமா ஶ்வேதா ஜயந்த்யபி — அ. ஸ. v, 18. சுவேதா பானவகை. சயந்தி ஓர் ஓஷதி.]

487\. தபதி பிருகப் பதியாகஞ் செய்தோன் றச்சன் மெய்காப்போன்
அபலம் பலமற் றதுகொழூவாம் அபிரூ பன்பண் டிதனழகன்
விபவம் பெருமை திரவியப்பேர் விபுல மகலம் விரிவென்ப
அபவற் சநமுற் றத்துறத்தல் பரம கதியுங் கொடுத்தலுமாம்.

தபதி—பிருகற்பதியாகஞ்செய்தோன், தச்சன், மெய்காப்போன். [1-3: ப்ருஹஸ்பதிஸவேநேஷ்டம் யேநாஸௌ ஸ்தபதிர்மத:, த்வாஸ்தா- சாரிகோ: ஶில்பி ஸ்தபதி: கஞ்சுகீ உத:— ஶா. கொ. 125.]

அபலம்—பலமற்றது, கொழூ. [1: அபலம் — ஸ. அக. 2: அபலம்—ஸ. அக.]

அபிரூபன்—பண்டிதன், அழகன். [1, 2: அபிரூபோ பண்டிதே ரம்யே—ஹே. அ, 23.]

விபவம்—பெருமை, திரவியம். [1: விபவ:—ஸ. அக. 2: விபவ: —அ. கொ. II, ix, 90.]

விபுலம்—அகலம், விரிவு. [1: விபுலம்—ஸ. அக. 2: விபுலம் —அ. கொ. III, i, 61.]

அபவற்சநம் — முற்றத்துறத்தல், பரமகதி, கொடுத்தல். [1-3: அபவர்ஜநம் நிர்வாணே பரித்யாகே விஹாயிதே—அ. ஸ. v, 23.]

488\. தபமோ ருலக முதிர்வேனில் கிருச்சிராதி தவந்தருமம்
கபியே கபமுள் ளோன்குரங்காம் கபிலன் றகக ஞேர்முநிவன்
சிபியோ ரரசன் பூர்ச்சமரம் சிபையால் விழூதம் புயக்கிழங்கு
கபுரங் குடம்பத் திரக்கோரை கமுகு பிசின்சோம் பற்றனமே.

குபேரன் — சந்திரன், நிதியின் கிழவன். [1: திவா. i, 56. 2: கு‍வேர:—ஸ. கொ. I, i, 71.]

உபாகிதம்—ஆரோபிக்கப்பட்டது, எரிகொள்ளி. [1, 2: உபாஹித: ஸ்ம்ருத:, ஆரோபிதே ஸமிதாதே‌பி—ஸ. ஸ. iv, 100.]

நபாசம்—ஆவணி, கார்காலம், படிக்கம், தாமரைநூல், நாசி. [1-5: நபா ஶ்ராவணே விஸதந்த்ரௌ பதத்க்ரஹே; ஶ்ராவஸ்யாம் ஶ்ராவணே—ஸ. ஸ. ii, 570, 571.]

485\. கபாலமோர் குட்ட நோய்மட் கலத்துண்டந் தலைமண் டைப்பேர்
விபாவசுக் கனலோன் சோமன் விண்மணி யோர்முத் தாரம்
அபாவமில் லாமை நாசம் அபாங்கம்புண் டரங்க டைக்கண்
கபீதக மாம்பி ராத மரசுகல் லால்வா கைப்பேர்.

கபாலம்—ஓர் குட்டநோய், மட்கலத்துண்டம், தலைமண்டை. [1-3: கபாலம் குஷ்ட‍பேதே ச கடாதிஶகலே ..., ஶிரோஸ்தி—ஸ. ஸ. iii, 624.]

விபாவசு — அக்கினி, சந்திரன், சூரியன், ஓர் முத்தாரம். [1-4: விபாவஸுஸ்ஸ்ம்ருத ஸாஸஹ, ஸூர்யாஸ்மே ஹாரபேதே ச வஹ்நௌ — ஸ. ஸ. iv, 334.]

அபாவம்—இல்லாமை, நாசம். [1, 2: அபாவ: ஸ்யாதஸத்தாயாம். த்வம்ஸே நிதநேபி ச—வி. ஸ். வ, 46.]

அபாங்கம் — நெற்றிக்குறி, கடைக்கண். [1, 2: அபாங்கோ நேத்ரப்ராந்தத்வ‍ாங்கயோ:—ஸ. ஸ. iii, 106.]

கபீதகம்—ஆம்பிராதம், அரசு, கல்லால், வாகை. [1-4: கபீதநம் ம்ருதுஷாண்டஶிரீஷாம்ராதகேஷு ச, அஸ்வத்தே ச — வி. ஸ். ந, 150.]

486\. உபசம் பக்க மகத்தட்ட பசுநன் கட்ட சாகாதி
உபாரா கம்பொல் லாநெறியி ராகு கிராணம் பரிவாதம்
அபரா சிதன்வெல் லக்கூடா தவன்ம கேசன் பரந்தாமன்
அபரா சிதைவிண் டுக்ராந்தி சுவேதா சயந்தி துர்க்கையுமாம்.

உபசம்பக்கம் — யாகத்திற் கொன்ற பசு, நன்கு சமைத்த கீரை முதலியன. [1: வர்வ்ரிஜா: ஶ்ரீதோபஸம்பக்நஸ்ரோக்ஷிதா ஹதே—ஸ. கொ. II, vii, 26. 2: உபஸம்பக்ந—ஸ. கொ. II, ix, 45.]

உபராகம் — பொல்லாநெறி, இராகு, கிரஹணம், நிந்தை. [1-4: [illegible] — அ. வ. iv, 47, 48.]

அபராசிதன் — வெல்லக்கூடாதவன், சிவன், திருமால். [1-3: [illegible] — அ. வ. v, 18.]

அபராசிதை—விஷ்ணுக்கிராந்தி, சுவேதா, சயந்தி, துர்க்கை. [1: [illegible] — அ. கொ. II, iv, 104. 2-4: [illegible] — அ. வ. v, 18. சுவேதா பானவகை. சயந்தி ஓர் ஓஷதி.]

487. தபதி பிருகப் பதியாகஞ் செய்தோன் றச்சன் மெய்காப்போன்
அபலம் பலமற் றதுகொழூவாம் அபிரூ பன்பண் டிதனழகன்
விபவம் பெருமை திரவியப்பேர் விபுல மகலம் விரிவென்ப
அபவற் சகமுற் றத்துறத்தல் பரம கதியுங் கொடுத்தலுமாம்.

தபதி—பிருகற்பதியாகஞ்செய்தோன், தச்சன், மெய்காப்போன். [1-3: [illegible] — பா. கொ. 125.]

அபலம்—பலமற்றது, கொழூ. [1: [illegible] — ஸ. அக. 2: [illegible] — ஸ. அக.]

அபிரூபன்—பண்டிதன், அழகன். [1, 2: [illegible] — மே. வ, 23.]

விபவம்—பெருமை, திரவியம். [1: விபவ: — ஸ. அக. 2: விபவ: — அ. கொ. II, ix, 90.]

விபுலம்—அகலம், விரிவு. [1: [illegible] — ஸ. அக. 2: [illegible] — அ. கொ. III, i, 61.]

அபவற்சகம் — முற்றத்துறத்தல், பரமகதி, கொடுத்தல். [1-3: [illegible] — அ. வ. v, 23.]

488. தபமோ ருலக முதிர்வேனில் கிருச்சி ராதி தவந்தருமம்
கபியே கபமுள் ளோன்குரங்காம் கபிலன் றகக ஞேர்முனிவன்
சிபியோ ரரசன் பூர்ச்சமரம் சிபையால் விழுதம் புயக்கிழங்கு
கபுரங் குடம்பத் திரக்கோரை கமுகு பிசின்சோம் பற்றனமே.

தபம் — ஓர் உலகம், முதிர்வேனில், கிருச்சிரமுதலிய நோன்பு, தருமம். [1, 3, 4: தவ: க்ருச்ராதிகர்மணி, புமாந் லோகவஸந்தயோ: — அ. ஸ. ii, 567. 2: தவ:— ஸ. அக.]

கபி—கபமுள்ளோன், குரங்கு. [1: கபீ—அ. கோ. II, vi, 60. 2: கபி:—அ. கோ. II, v, 3.]

கபிலன் — அக்கினி, ஓர் முனிவன். [1, 2: கபிலோ ..., ...; நாநாமுநௌ ... நிதிமேதிநீ — மே. ல, 66, 67.]

சிபி—ஓர் அரசன், பூர்ச்சமரம். [1, 2: ஶிபி:—ஸ. அக.]

சிபை—ஆல்விழுது, தாமரைக்கிழங்கு. [1: ஶிபா — அ. கோ. II, iv, 11. 2: ஶிபாகந்த:—அ. கோ. I, x, 43. 'ஶிபா' இதி 'கந்த' இதி ச வ்யஸ்தம் நாமநீ இத்யேகே என்பது வியாக்கியாசுதை.]

கபுரம் — குடம், பத்திரக்கோரை, கமுகு, பிசின், சோம்பற் றனம். [1-3, 5: ஸ்வபுரோ நிஸ்ருதமே ஸ்தம்பே ஜலகே ஸ்வபுரம் ஸ்தே—அ. ஸ. iii, 540. இங்கு ஜலக: என்று பிரித்து டீகைகாரர் வ்ருக்ஷ-ஹேதுமென்று பொருள் சொல்லியிருக்கிறார். அஜலக: என்றும் பிரிக்கலாம்; சோம்பலைக் குறிக்கும் அஜல என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்த இச் சொல்லை ஆசிரியர் தழுவினர் போலும். 4; ஸ்வபுரோ ... நிர்யாஸ ... — நா. ர. iii, 351.]

489\. உபகமமங் கீகாரஞ் சமீபகம நப்பேர்
உபசாரங் காணிக்கை சிகிற்சைசே வையுமாம்
அபசவ்வி யம்பிரதி கூலவலப் புறப்பேர்
அபிமரந்தன் படையச்சம் வதைபோரென் றறைப
சபலஞ்சீக் கிரம்பதற்ற மிலாபம்திறை வேறல்
சஞ்சலமீன் குரங்கோர்கல் வெள்ளிரதந் தாழ்மை
கபிலைபுண்ட ரீகயா னைப்பிடிவால் மிளகு
கரியமஞ்ச ணிறப்பசுவோ டருவீடென் மரமே.

உபகமம்—அங்கீகாரம், சமீபத்திற் செல்லுகை. [1, 2: உபகமஸ் ஸ்வீகாரே நிகடகமநே—அ. ஸ. iv, 215, 216.]

உபசாரம் — காணிக்கை, சிகிற்சை, சேவை. [1-3: உவவாரஸ்தூ ஞுாயாஂ ... உவவாரு)யொ: — க. ஸ. iv, 242. உவவாரு என்பது 2, 3 பொருள்கட்குப் பொருந்துவது.]

அபசவ்வியம் — பிரதிகூலம், வலப்புறம். [1, 2: சுவவஸவ்யு)ஂ தூ உக்ஷிணெ, வூதிகூ-ஹெ—க. ஸ. iv, 221.]

அபிமரம்—தன்படை அச்சம், வதை, போர். [1-3: சுஸிமெரா வயெ; ஸைமாதூாயுஸெ யாஜெ—க. ஸ. iv, 233, 234.]

சபலம்—சீக்கிரம்[1], பதற்றம்[2], இலாபம்[3], நிறைவேறல்[4], சஞ்சலம்[5], மீன்[6], குரங்கு[7], ஓர் கல்[8], வெள்ளிரதம்[9], தாழ்மை[10]. [1, 2, 5, 6, 8, 9: வவஓ: ... வஒெ; ... விகூூெர ஸீவெர வாஸெத வூஸராதூெர, ஹீெந வ—க. ஸ. iii, 639, 640. 3, 4: ஸஹவ — ஸ. அக. 7, 10: வவஓ: ... உஷுஹீதெ ... கவெள—வெ. 260, 77.]

கபிலை — புண்டரீகத்தின் பெண்யானை, வால்மிளகு, கரியமஞ்சணிறப்பசு, இருவீடென்னும் மரம். [1-4: கவிஓா ஸிஂஸவாதெரள, வூணாஸீககரிணூாஂ வ ரெணகாமொவிஸெஷெயா: — க. ஸ. iii, 623.]

490. உபக்கிரகஞ் சிறையிதவா னுபயோக முபக்கோள்
உபநிடதந் தருமமிரா சியம்வேதாந் தப்பேர்
உபக்கிரமம் விக்கிரமம் சிகிற்சையிது முதலென்
றுரைத்தல்மந்திரி சோதனையோ டறிந்துதொடங் குதலாம்
நபச்சரமே கந்தாற்றுப் பறவைகிர கமுமாம்
நபச்சரர்வித் தியாதரர்விண் ணவர்நவக்கோ ளென்ப
அபிக்கிரக மகங்கரமாள் வினையெதிராக் கள்ளல்
அபிசங்க மாக்ரோச மவமானஞ் சபதம்.

உபக்கிரகம்—சிறை, இதவான், உபயோகம், உபக்கோள். [1-3: உவஹூெஹா‹நகூஹெெந; வநூவயொஹயொ: — க. ஸ. iv, 337, 338. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் சுநகூஹவாநு என்று ஒரு பாடங் காணப் படுகிறது. 4: உவஹுஹ:—ஸ. அக.]

உபநிடதம்—தருமம், இரகசியம், வேதாந்தம். [1-3: உவநிஷதூ வெஷாநெதூ ஈஹஸூயயாரஶீ—க. ஸ. iv, 138.]

உபக்கிரமம்—விக்கிரமம், சிகிற்சை, இது முதலென்றுரைத்தல், மந்திரி சோதனை, அறிந்து தொடங்குதல். [1-4: உவகூஉஸூ விகூெ,

உவயாயாம தஜாதஷ்ராவிவஜ்ராஸாவிக்ஷயொரவீ — ௮ ஸ. iv, 216. 5: உவாயவ-ஙிரூ ஞாஜ்ஜீ: ... வாவஜ்ஙவஞூ8:—௮. கொ. III, iii, 139. அவீ சப்தத்தாலே இது முதலென்றுரைத்தல் என்னும் பொருள் பெறப்படு மென்று தமிழுரை சொல்லுகின்றது. உவாயம ஜூாத்ரா ய ஞாஜ்ஜீ: ஸ உவாயவ-ஙிரூ: என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஜூாத்ராஜ்ஜீ உவஞூ8: —௮. கொ. II, vii, 13.]

நபச்சரம் — மேகம், காற்று, பறவை, கிரகம். [1-3: நஸஹுர: வெஜெ்ஷ்ஙெஷ, ... ஸஜீரெ—௮. ஸ. iv, 263. 4: நஸஹுரா: ... ஜூஸா: —நா. ர. iv, 117.]

நபச்சரர் — வித்தியாதரர், தேவர், நவக்கோள். [1-3: நஸஹுரா-ஸூஙரா ... விஜ்ராயரஜூஸா:—நா. ர. iv, 117.]

அபிக்கிரகம்—அகங்காரம், ஆள்வினை, எதிரிலேயே களவாடல். [1: 2, 3: அஹிஜூஹஷ-ஙெளரெவ, அஹியொஜெஹிஜூஹணெ —௮. ஸ. iv, 336.]

அபிசங்கம்—ஆக்குரோசம், அவமானம், சபதம். [1-3: அஹிஷஜ: வராஹவெ; ஆகுொஸெ ஶவயெ—௮. ஸ. iv, 46, 47.]

491. உபதாகந் தலையணைவி சேடம்நே யம்விரதம் பந்து மொக்கும்
அபதேசம் பிரசித்தி நிமித்தமிடம் வியாசமிலக் காகு மென்ப
அபவர்க்கங் கிரியாவ சாநசா பல்லியமோக் கந்தி யாகம் [தல்.
அபிகாரம் செய்விடல்மோ கரித்தல்கள வெதிர்த்தலா யத்த மா

உபதாநம்—தலையணை, விசேடம், நேயம், விரதம், பந்து. [1-4: உவயாநம் த- மணூகெ, வூதெ விஶெஷெ வூணயெ — ௮. ஸ. iv, 164. 5:]

அபதேசம் — பிரசித்தி, நிமித்தம், இடம், வியாஜம், குறி. [1: 2-5: அவெஜெஶ: வெஜ ஊெக்ஷஜ் நிமித்தவஜ்ராஜயொரவீ—நா. ர. iv, 141.]

அபவர்க்கம்—கிரியாவசான சாபல்லியம், மோட்சம், தியாகம். [1-3: கூியாவஸாநஸாஹஷெஜ் ஜொஷெக்ஷ தஜ்ராஜெஷவவரூவாக —ஶா. கொ. 164. கிரியாவசானசாபல்லியம் கிரியைமுடிவில் பலனுண் டாகை.]

அபிகாரம்—செய்விடல், மோகரித்தல், களவு, எதிர்த்தல், ஆயத்தமாதல். [1: அபிசாரணம்—ஸ. அக. 2: அபிஹார:—ஸ. அக. 'சினத்தார்த்தல்.' 3-5: அபிஹாரோऽபியோகே ச சௌர்யே ஸந்நஹநேऽபி ச—அ. கோ. III, iii, 168.]

492. உபாகிருத மந்திரத்தால் மகத்தட்ட பசுவுபத் திரவ மென்ப
உபாசகஞ்சொற் படிசெய்தல் சிறுபீடம் கொலையம்பெய் துடலக் கற்றல்
உபாதாநம் விடையத்திந் ்ரியாகருட ணம்போக்கி யப்பொருட் பேர்
உபாதிவிசே டணங்கபடந் தருமசிந்தை குடும்பந்தாங் குவோனு மாமே.

உபாகிருதம் — மந்திரத்தால் யாகத்தில் கொல்லப்பட்ட பசு, உபத்திரவம். [1: உபாக்ருத: பஶுரஸௌ யோऽபிமந்த்ர்ய க்ரதௌ ஹத: — அ. கோ. II, vii, 25. 2: உபாக்ருத உபத்ரவே — அ. ஸ. iv, 100.]

உபாசநம்—சொற்படி செய்தல், சிறு பீடம், கொலை, அம்பெய்து பொரக் கற்றல். [1, 3, 4: உபாஸநம் ஶுஶ்ரூஷா ஶரப்யாஸேऽபி ஹிம்ஸநே — வி. ப்ர. ந, 170. 2: ஸ்யாதுபாஸநமாஸநே — அ. ஸ. iv, 163. ஸ. அக. யிலும் ஆசனமென்ற பொருளே காணப்படுகிறது. இங்கு உப + ஆஸநம் எனப் பகுத்துச் சிறு பீடமென்னும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது போலும்.]

உபாதாநம் — விடயத்து இந்திரியாகர்ஷணம், போக்கியப் பொருள். [1: ப்ரத்யாஹார உபாதாநம்—அ. கோ. III, ii, 16. 'ப்ரத்யாஹார: உபாதாநம் விஷயேப்ய இந்த்ரியாகர்ஷணம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: உபாதாநேऽப்யர்ஜநம் — அ. கோ. III, iii, 222. 'உபாதாநே உபாதேயேऽப்யர்ஜநம். "அர்ஜநம் ப்ரதிக்ரஹணம், போக்யவஸ்துநி உபாதேயே ச" இதி டீகா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

உபாதி — விசேடணம், கபடம், தருமசிந்தை, குடும்பந்தாங்குவோன். [1-4: உபாதிர்த்த்யயேऽபி விஶேஷணே, கபடே ச குடும்பவ்யாப்ருதே தத்பரே—அ. ஸ. iii, 335. 3: உபாதிர்தர்மசிந்தாயாம்—ஶா. கோ. 445.]

493. உபகுஞ்சி கைசிற்றே லங்கருஞ்சீ ரகமாம்
உபகுல்வி யைதிப்ப லிச்செடிவாய்க் காற்பிரிவு
உபசற்கம் பிராதியடை மொழியோர்நோ யுபத்திரவம்
உபசல்வி யம்மூரி னருகுபுலைச் சேரியுமே.

உபகுஞ்சிகை—சிற்றேலம், கருஞ்சீரகம். [1: உபகுஞ்சிகா — ச. கொ. II, iv, 125. 2: உபகுஞ்சிகா—ச. கொ. II, ix, 37.]

உபகுல்வியை — திப்பலிச்செடி, வாய்க்காற் பிரிவு. [1: உபகுல்யா—ச. கொ. II, iv, 96. 2: உபகுல்யா—ஸ. அக. குல்யா வாய்க்கால் —ச. கொ. I, x, 34.]

உபசற்கம்—ப்ர முதலிய அடைமொழி, ஓர் நோய், உபத்திரவம். [1-3: உபஸர்க்க உபஸ்ருஷ்டெள, ப்ராதெள வ ரோகபேதெ வ — ச. ஸ. iv, 48.]

உபசல்லியம் — ஊரின் அருகு, புலைச்சேரி. [1: க்ராமாந்த உபஸல்யம் — ச. கொ. II, ii, 20. 2: கிராமத்தின் அந்தத்திலிருத்தலால் உபஸல்யத்திற்கு இப்பொருளும் அமைந்தது போலும்.]

494. அபய மிலாமச் சம்பய மற்றது
அபய னிற்பய னருகன் செம்பியன்
அபரம் பின்கரிப் பின்கால் பிற்புறம்
அபகா ரம்பறிப் புதவிக் கேடுமாம்.

அபயம் — இலாமிச்சம், பயமற்றது. [1, 2: அபயமுஸீரேப்யபீ-தெள: —ச. ஸ. iii, 469.]

அபயன்—நிர்ப்பயன், அருகன், சோழன். [1: அபய:—ஸ. அக. 2: திவா. i, 11. 3: திவா. ii, 22.]

அபரம்—பின், யானைப் பின்கால், யானையின் பிற்புறம். [1, 3: அபரம் த்வந்த்யெ ஸ்யாத்பஸ்சாத்காத்ரெ வ தந்திந: — வி. ப்ர. த்திலுள்ளதாக ச. கொ. II, viii, 40, வியாக்கியாசுதையிற் காட்டப்பட்டது. பிற்புறம் கரியின் பிற்புறமென்று பொருள்படும். 2: தெள பூர்வ-பஸ்சாஜ்ஜங்காதிதேஸெள காத்ராபரெ க்ரமாத்—ச. கொ. II, viii, 40. ஸ. அக.]

அபகாரம்—பறிப்பு, உதவிக்கேடு. [1: அபஹார: — ச. கொ. III, ii, 16. 2: அபகார:—ஸ. அக.]

495. அபலா பம்மறைக் குஞ்சொன் னேயமாம்
அபியோ கமெதிர்த் தலுமுத்தி யோகமும்
அபிரா மஞ்சுந் தரமின் புறுவது
சிபிவிட் டன்வழுக் குத்தலை யன்சிவன்.

அபலாபம் — மறைக்குஞ் சொல், நேயம். [1, 2: ஸவஸாவஹ்ு–வொ்ரோவஹுவயொ: — ஸ. வ. iv, 207.]

அபியோகம் — எதிர்த்தல், முயற்சி. [1: ஸ்ராஊஹிஹொமஹு-ஹிடிஹு:—ஸ. கொ. III, ii, 13. ‘ஜெ ஸுஉஹாஹா நஸு’ என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: ஸஹிஹொமு:—ஸ. அக.]

அபிராமம்—அழகு, இன்புறுவது. [1, 2: ஸஹிறாமெ — ஸ. அக. இன்பஞ்செய்வது என்ற பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது.]

சிபிவிட்டன்—வழுக்குத்தலையன், சிவன். [1, 2: ஶிவிவிஷஹ்ு–வஷாடெ ... விநாகிநி—ஸ. வ. iv, 65.]

496. சபம்பசு வாதிக ளின்குர மரவேர்
சுபஞ்சோ பநமோர் யோகம் பொலிவு
நிபங்குட மொப்பு நிமித்த மும்பெயர்
விபஞ்சி குறிஞ்சி யாழ்ப்பண் வீணையே.

சபம்—பசு முதலியவற்றின் குளம்பு, மரவேர். [1, 2: ஶஷ் வ–ெற நவாதீநா மூ–ஞெ விடவிநாமெவி—ஸ. வ. ii, 297.]

சுபம்—சோபனம், ஓர் யோகம், பொலிவு. [1, 2: ஶ–ஹொ யொ-ெம ஶ–ஹ ஹெஜ—ஸ. வ. ii, 307. 3: ஶ–ஹ—ஸ. அக.]

நிபம்—குடம், ஒப்பு, நிமித்தம். [1: நிவ:—ஸ. கொ. II, ix, 32. 2: ஸஊஶவ்ராஜயொஹிஹ:—ஶா. கொ. 658. 3: திவா. viii, 206.]

விபஞ்சி—குறிஞ்சியாழ்த்திறனு ளொன்று, வீணை. [1: பிங். vi, 281. 2: வீணா ... விவஞ்சு—ஸ. கொ. I, vii, 3.]

497. சுபத்திரை யற்சுகப் பிரியையோர் சுரபி
உபப்பி லவமுற் பாதமி ராகுவாம்
கபர்த்தஞ் சிவசடா சூடம் பலகறை
விபுச்சிவன் பிரபு வியாபக னித்தியம்.

சுபத்திரை—அர்ச்சுனன் மனைவியரு ளொருத்தி, ஓர் சுரபி. [1, 2: ஸுபத்ரா—ஸ. அக.]

உபப்பிலவம்—உற்பாதம், இராகு. [1, 2: உபப்லவௌ ராஹூத்பாதௌ—க. ஸ. iv. 304.]

கபர்த்தம்—சிவன்சடை, பலகறை. [1, 2: கபர்த: ஸ்யாஜ்ஜடாஜூடே வராடகே—வி. ப்ர. உ, 19.]

விபு—சிவன், பிரபு, வியாபகன், நித்தியம். [1-4: விபு: ப்ரபௌ; வ்யாபகே சங்கரே நித்யே — க. ஸ. ii, 306, 307. நித்தியம் நித்திய மானது என்று பொருள்படும்.]

498. நிபாகஞ் சமைத்தல் வேர்வைதீ தாம்பலம்
அபீகன் குரூரன் காமுக னிற்பயன்
விபூதியைச் சுரியம் பெருமைவெண் ணீறு
சபேடங் கதுப்பி னெலும்பு விரித்தகை.

நிபாகம்—சமைத்தல், வேர்வை, தீவினைப்பயன். [1-3: நிபாக: பசநே ஸ்வேதாஸத்கர்மபராவபி—க. ஸ. iii, 54.]

அபீகன்—குரூரன், காமுகன், நிர்ப்பயன். [1-3: அபீக: காமுகே க்ரூரே ... நிர்பயேத—வி. ப்ர. க, 111.]

விபூதி—ஐசுவரியம், பெருமை, வெண்ணீறு. [1: விபூதிர்பூதிரைச்வர்யம்—அ. கோ. I, i, 38. 2, 3: விபூதி:—ஸ. அக.]

சபேடம்—கதுப்பெலும்பு, விரித்த கை. [1: 2: சபேட ... விஸ்த்ருதாங்குளௌ—அ. கோ. II, vi, 84.]

499. பகமுண் டகம்வி தைத்தல்
இபமரக் கொம்பி யானை
விபுதர்கற் றுணர்ந்தோர் தேவர்
தபுதலே கெடுதல் சாதல்.

வபகம் — முண்டனம், விதைத்தல். [1, 2: வபநம் ஸீ்ணௌசெ பீஜாபாசெ—ஆ. ஸ. iii, 403.]

இபம் — மரக்கொம்பு, யானை. [1: பிங். x, 134. 2: ஐஸ: — ஆ. கொ. II, viii, 35.]

விபுதர்—கற்றுணர்ந்தோர், தேவர். [I, 2: விபுயः வஷிசெத ஸுரெ—ஆ. ஸ. iii, 340.]

தபுதல்—கெடுதல், சாதல். [1, 2: திவா. xi, 120.]

500. வெப்பமே விருப்பம் வெம்மை வைப்பிடம் வைத்த லூராம்
கப்பரம் பிச்சை யேற்குங் கலமண்டை கொப்ப ரைப்பேர்
பிப்பலந் திருமரம்நீர் சேலைத்துண் டோர்புட் பேசும்
குப்பியோர் வளைமட் பாண்ட முறுக்காணி மயிர்மு டிப்பூண்.

வெப்பம் — விருப்பம், வெம்மை. [1: திவா. viii, 88. 2: திவா. viii, 73.]

வைப்பு — இடம், வைத்தல், ஊர். [1: சூடா. v, 65. 2: அக. 3: சூடா. v, 35.]

கப்பரம்—பிச்சையேற்குங் கலம், மண்டை, கொப்பரை. [1, 2: ஷுபரः ... ஹிக்ஷாவாசெ௺ யு஫ூகவாலெயாः — ஆ. ஸ. iii, 540. 3: அக. யில் 'கப்பரை' இப் பொருளோடு காணப்படுகிறது.]

பிப்பலம் — அரசமரம், நீர், சேலைத்துண்டு, ஓர் பறவை. [1-4: பிஷுலம் ஸலிலெ வஸூவெஷஹெஷெऽபி பிஷுலः; ... வ௵க்ஷவக்ஷிஹெஷ-யொः—ஆ. ஸ. iii, 659, 660.]

குப்பி — ஓர் வளைவான மட்பாண்டம், முறுக்காணி, மயிர்முடிப் பூண். [1-3: அக.]

501. சப்பிய னம்ப லத்தான் சற்குல புருட னென்ப
அப்பிரந் தேவ லோக மாகாய மேக முப்பேர்
வப்பிர மதில்ம திற்கீழ்க் குறடியங் கரைவ யற்பேர்
விப்பிர லாபம் வீண்சொல் பகைச்சொல்விப் பிரயோ கம்மே.

சப்பியன்—அம்பலத்தான், சற்குல புருடன். [1: ஸஹாஷூாராः ஸஹ்யாः — ஆ. கொ. II, vii, 16. 2: ஸஹாக௱ஸக௱ஸீநாராஹ்ஸஹ்ய-ஸஜ்ஜநஸாயவः—ஆ. கொ. II, vii, 3.]

அப்பிரம்—தேவலோகம், ஆகாயம், மேகம். [1-3: அப்ரம் ... ஆகாசம் ... மேகம் ... —ச. ஸ. ii, 382.]

வப்பிரம்—மதில், மதிற்கீழ்க்குறடு, ஈயம், கரை, வயல். [1, 2, 4, 5: வப்ர: ப்ராகாரரோதஸோ:; க்ஷேத்ரே ... வபே—ச. ஸ. ii, 441, 442. 3: ஸீஸக ... வப்ராணி—ச. கொ. II, ix, 105.]

விப்பிரலாபம்—வீண்சொல், முன்னுக்குப்பின் முரணான சொல், கலகமிடுகை. [1-3: விப்ரலாபோ விரோதோக்தாவபார்த்தகவசஸ்யபி; விப்ரலாப:—நா. ர. iv, 95, 96.]

502. அப்பென்ப சமுத்தி ரம்நீர் தப்பென்ப குற்றம் பொய்யாம்
உப்பென்ப மகளி ராட லுவர்ப்புள தினிமை முந்நீர்
தப்புதல் துகில்ம ழுக்கல் தவறுதல் விலகு தற்பேர்
பப்புருக் கனலோன் பொன்மை பெருங்கிரி பரன யன்மால்.

அப்பு—சமுத்திரம், நீர். [1: அக. 2: அப்—ஸ. அக.]

தப்பு—குற்றம், பொய். [1: பிங். vii, 103. 2: அக.]

உப்பு — மகளிராடல், உவர்ப்புளது, இனிமை, கடல். [1-4: பிங். x, 168.]

தப்புதல்—துணிதுவைத்தல், தவறுதல், விலகுதல். [1-3: அக.]

பப்புரு—அக்கினி, பொன்மை, பெருங்கிரி, சிவன், பிரமன், திருமால். [1, 2, 4: பப்ரு: ... க்ருசாநௌ ... பிங்கலே விஷ்ணௌ ச —வி. ப்ர. ர, 71. 3, 6: விபுலே நகுலே விஷ்ணௌ பப்ரு:—ச. கொ. III, iii, 170. 'விபுல இதி நகுலவிசேஷணம்' என்பது மகேசுவரர் உரை. 5:]

503. குப்பந் திடரூர் குவிவும்பேர் குப்பை குழுமல் பலகூளம்
சுப்பி ரம்வெள் ளப்பிரக மோர்யோ கம்பே ரொளிவெண்மை
சுப்ர தீக மீசாகத் திக்க யஞ்சு பாவையவம்
கைப்புக் கசப்பு வெறுப்பென்ப கொப்புள் குமிழி குமிழ்ப்பாமே.

குப்பம்—திடர், ஊர், குவிவு. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 92.]

குப்பை—குழுமல், பலகூளம். [1: நா. தீ. நி. 770. 2: அக.]

சுப்பிரம்—வெள்ளையப்பிரகம், ஓர் யோகம், பேரொளி, வெண்மை. [1, 3, 4: ஶுப்ரம் ப்ரதீப்தே ஶுப்ரகே ச —வி. ப்ர. ர, 71. 2: அக.]

சுப்பிரதீகம்—ஈசானதிக்குயானை, சுப அவயவம். [1, 2: ஸுப்ரதீக: ஸ்ரீமானதிக்ஜெ ஸோமநாஜ்கெ—அ. ஸ. iv, 39.]

கைப்பு—கசப்பு, வெறுப்பு. [1, 2: அ. வி. நி. 302.]

கொப்புள்—குமிழி, குமிழ்ப்பு. [1: பிங். i, 84. 2: திவா. viii, 10. சூடா. viii, 5. நிகண்டுகளில் குமிழ்ப்பு வடிவின் பெயர் புளகமென்றிருக்கிறது.]

504. செப்பநடு நிலைமார்பு செவ்வைதெரு வழிப்பேர்
செப்பென்ப சம்புடஞ்சொல் லெதிர்மொழியு மொக்கும்
விப்பிரம மநுமாநம் பணிமாறிப் பூணு
மெல்லியர்த மியற்குணம்பி ராந்திசோ பையுமாம்
கொப்புமரக் கொம்புமயிர் முடியோர்கா தணியாம்
கொப்புளித்த லுமிழ்தல்கொப் புளமாத லென்ப
துப்புவலி சிவப்பரக்குத் துகிர்நெயுப கரணந்
துணையநுப வந்தூய்தா யுதம்பொலிவுண் பனவே.

செப்பம்—நடுநிலை, மார்பு, செவ்வை, தெரு, வழி. [1-4: பிங். x, 538. 5: திவா. v, 219.]

செப்பு—சம்புடம், சொல், எதிர்மொழி. [1: அக. 2: சூடா. x, 2. 3: நா. தீ. நி. 656.]

விப்பிரமம்—சம்சயம், பணிமாறிப்பூணும் மாதர் இயற்குணம், பிராந்தி, சோபை. [1, 4: ஸம்ஶயே வி஭ ஃ:, ஶோபாயாஂ ஸஂஶயெ— அ. ஸ. iii, 466. 2: வி஭ஃ: — அ. கோ. I, vii, 31. 'வாஹஸ்ஞ—பூஷணாதீநாஂ ஸ்நாநவிபர்யாஸோ வி஭ஃ:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 3: ஭்ராந்தௌ வி஭ஃ: — அ. கோ. III. iii, 141.]

கொப்பு—மரக்கொம்பு, பெண் மயிர்முடி, ஓர் மகளிர்காதணி. [1, 3: அக. 2: பிங். v, 342.]

கொப்புளித்தல்—உமிழ்தல், கொப்புளமாதல். [1: திவா. ix, 274. 2: அக.]

துப்பு—வலி[1], சிவப்பு[2], அரக்கு[3], பவளம்[4], நெய்[5], உபகரணம்[6], துணை[7], அநுபவம்[8], தூய்து[9], ஆயுதம்[10], பொலிவு[11], உண்பன[12]. [1, 3, 4: திவா. xi, 310. 2: திவா. viii, 48. 5, 7-11: பிங். x, 626. 6, 12: அக.]

505. கப்பண மிருப்புமுள் ளுங்கைவே லும்பேர்
சொப்பகங் கனவொடு தூக்கம் ஞானமாம்
பிப்பல கந்தையற் சாடு சூசுகம்
ஒப்பனை யலங்கரிப் புவமை யொண்ணுமே.

கப்பணம் — இருப்புமுள், கைவேல். [1, 2: சூடா. xi, ப, 1. கறுணை:.]

சொப்பகம்—கனு, தூக்கம், ஞானம். [1-3: ஸவு: ஸுாவெ வு- ஸஹுஸு விஜ்ஞாநெ உஜ்நெ வ-உாநு—நெ. ந, 22.]

பிப்பலகம்—தையற் சாடு, முலைக்கண். [1, 2: விஹுமகம் வ-ந:, வ-ஙுவ-கெ வீவநஸ-ஙுதெ—ஈ. ஸ. iv, 19.]

ஒப்பனை—அலங்கரிப்பு, உவமை. [1: திவா. ix, 12. 2: அக.]

506. இப்பியை சல்லகி மரம்பெண் ணானைப்பேர்
அப்புசஞ் சங்குநீர்க் கடம்பு தாமரை
அப்புச னிமகிர னன்றந் வந்தரி
துப்புர வைம்பொறி நுகர்ச்சி தூய்மையே.

இப்பியை — சல்லகிமரம், பெண் ஆனை. [1, 2: ஊஹ்ா த- கரெணாம் ஸஜுகீதரெள—ஈ. ஸ. ii, 338.]

அப்புசம்—சங்கு, நீர்க்கடம்பு, தாமரை. [1-3: கஜெ்ா ... நிவ-- ஜெ ஶஜுவஜுயொ:; கஜும் ஸ்ரஈ—வி. வ. ஜ, 7, 8.]

அப்புசன்—சந்திரன், தன்வந்தரி. [1, 2: கஜெ்ா யநுதரெள வநெ—வி. வ. ஜ, 7.]

துப்புரவு—ஐம்பொறிநுகர்ச்சி, சுத்தம். [1, 2: அக.]

507. பப்பரம் பருஉவோர் தேயம்
கப்பரன் றிருடன் றூர்த்தன்
இப்பரெட் டியர்கோ பாலர்
செப்பலோ ரோசை சொல்லல்.

பப்பரம்—பருமை, ஓர் தேசம். [1: அக. 2: வஜுா: ... நீவா- உநுரெ — வி. வ. ா, 135.]

கப்பரன்—திருடன், தூர்த்தன். [1, 2: வநுா: தஸரெ யஙு- ரெ—வி. வ. ா, 13.]

இப்பர்—வைசியர், கோவைசியர். [1: திவா. ii, 32. 2: பிங். v, 50.]

செப்பல்—ஓர் செய்யுளோசை, சொல்லல். [1: காரிகை, ii. 1. மற்றை யோசைகள் அகவல், துள்ளல், தூங்கல். 2: திவா. x, 2.]

508. கோபதி யிடப மிந்த்ர னிரவிகொற் றவன்ம கேசன்
சீபதி யரசன் மாயோன் சீபலி யவிரி நெல்வி
சோபநஞ் சுபமோர் யோகம் சோபையே காந்தி யிச்சை
யாபநங் காலந் தள்ளல் மறுத்தல்தா பித்த லென்ப.

கோபதி — இடபம், இந்திரன், சூரியன், அரசன், சிவன். [1-5: ொவதி: ஶங்கெர ஷெ்ண நுவதெள தீூஷாயிவெ; ஸஹஸ்ர-கிரணே—சு. ஸ. iii, 251, 252.]

சீபதி—அரசன், திருமால். [1, 2: ஸ்ரீவதிர்ந்ருவெஷ்ணு—சு. ஸ. iii, 296.]

சீபலி—அவிரி, நெல்வி. [1, 2: ஸ்ரீஹ்வீ நீலிகாயாக்ருா: —வி. வ்ரு. ௭, 126.]

சோபநம்—சுபம், ஓர் யோகம். [1: ஶோஹந — ஸ. அக. 2: ஶோஹநோ ஞ்ஹயொமெ—வி. வ்ரு. ௩, 41.]

சோபை—காந்தி, இச்சை. [1, 2: ஶோஹா காந்தீ்வயொரக்ா—வி. வ்ரு. ௬, 22.]

யாபநம்—காலந்தள்ளல், மறுத்தல், தாபித்தல். [1-3: யாவநஂ காலக்ஷெபெ நிராஸெ வ்ருத்நெவி ச—சு. ஸ. iii, 393.]

509. தீபந்தான் விளக்குச் சோதி சீபந்நங் கமல முன்னை
யூபம்பூ வரசு வேள்வி வேள்வித்தூ ணுடற்கு றைப்பேர்
வீபற்சன் கடிந சித்தன் விரோதன்பார்த் தன்கு ரூரன்
மாபற்ப மோர்பே ரெண்ணோர் மாநாக மோர்கி திப்பேர்.

தீபம்—விளக்கு, சோதி. [1: தீவ: — சு. கொ. II, vi, 138. 2: தீவ:—ஸ. அக.]

சீபந்நம்—தாமரை, முன்னைச்செடி. [1, 2: ஸ்ரீவணீம்நெய்வெ—சு. ஸ. iii, 219.]

யூபம் — பூவரசு, வேள்வி, வேள்வித்தூண், உடற்குறை. [1: யூவ:—சு. கொ. II, iv, 41. 2: திவா. ix, 83. 3: யூவ—சு. கொ. III, v, 35. 'யூவஂ யஜ்ஞாஜ்ஞெஷு:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 4: திவா. ii, 167.]

வீபற்சன்—கடினசித்தன், விரோதன், அருச்சுனன், குரூரன். [1-4: ஙீஹத்ஸா விகுதெ கூ—நிரெ ... வாஜெ வஹுணாதூமி — ஐ. ஸ.
iii, 746.]

மாபற்பம் — ஓர் பேரெண், ஓர் மாநாகம், ஓர் நிதி. [1-3: உஹாவஜூ: வ-உதஜிமெள; நாமஸம்வஸ்ராஹிஷொ:—ஐ. ஸ. iv, 218, 219.]

510. கூப மென்ப கிணறுகுழி கோபஞ் சினமிந் திரகோபம் [யாம்
சூபம் பருப்பு மடைத்தொழிற்பேர் தூப மணற்குன் றொடுபுகை
தாபந் துயரஞ் சந்தாபம் பாபி யதமன் பாத்ரோகி [முளாள்.
கோபி சினத்தோ னன்றறி யிடைப்பெண் ணோர்மண் கோப

கூபம்—கிணறு, குழி. [1, 2: மஜோஉவா நயோ: கூவெ: — ஶா. கொ. 260.]

கோபம்—சினம், இந்திரகோபம். [1: கொவ:—ஐ. கொ. I, vii, 26. 2: அக. ஐநெமாவ:.]

சூபம்—பருப்பு, மடைத்தொழில். [1, 2: ஸ-ஷெவொ வஜூநஹெஷ வ ஸ-வகாரெ வ—மா. ர. ii, 248. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பருப்புக்குழம்பாதிகளுக்கும் சமையற்காரனுக்கும் பெயராயிருக்கிறது ஸ-வ: என்னும் சொல்.]

தூபம் — மணற்குன்று, புகை. [1: ஷூவ: — ஸ. அக. 2: யூ: ... யூவ: — வெ. 11, 56.]

தாபம்—துயரம், சந்தாபம். [1, 2: தாவ: ஸந்தாவெ கூவெஹூ வ —ஐ. ஸ. ii, 291.]

பாபி—அதமன், பாத்துரோகி. [1, 2: வாவீநு—ஸ. அக. ஙூ-ஶ்ஸொ வாதக: கூ-ர: வாவ: — ஐ. கொ. III, i, 47. 'ஙூஶ்ஸ: ... வதாரி வரஜெராஹஸீஜெ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

கோபி—சினத்தோன், நன்றறி, இடைப்பெண், ஓர் மண், கோபமுளாள். [1, 5: கொவீநு—ஸ. அக. 2, 3: மொவீ மொவாய ஸ-உநீ, ஶாரிவா—ஐ. ஸ. ii, 290. 4: மொவீ (-வநூஷ) — ஸ. அக.]

511. கூபகமெண் ணெய்த்துருத்தி மரக்கலப்பாய் மரம்நீர்க்
கூவலொடு மதகின்வாய் மரமருங்குற் சுழியாம்
தாபகம்போர் மேற்சென்ரோ ருறைபாடி வீடு
சமாதிபுஞ்ச வனம்வைத்தல் நாட்டுதலீ வித்தல்
கோபன்பார்த் திவன்பலகி ராமாதி காரி
கோசாலைக் கதிகாரி கோபால னாற்பேர்
நாபியிரண் டாம்வருணன் மிருகமத முதன்மை
நரபதிகொப் பூழுருளின் றுளைவிடபே தமுமே.

கூபகம்—எண்ணெய்த்துருத்தி, மரக்கலப் பாய்மரம், நீர்க்கூவல், மதகின் வாய்மரம், மருங்கிற் சுழி. [1-3, 5: கூபஸ்நேஹ பாத்ர குணவ்ருக்ஷ ஸரோவிவரேஷு நிதம்பகூபே, உதபாநே—வி. ப்ர. க, 95. 4: ஸ. அக. யில் 'நதி நடுவில் மரம்' என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது.]

தாபகம் — போர்மேற் சென்றோர் உறையும் பாடிவீடு, சமாதி, புஞ்சவனம், வைத்தல், நாட்டுதல், கொடுப்பித்தல். [1-3: ஸ்தாபநம் ஸமாதிவேஶநே, பும்ஸவநே ஸம்ஸ்கார வ—க. ஸ. iii, 425. 4, 5: ஸ்தாபநம்—ஸ. அக. 6: தாபநம்—ஸ. அக.]

கோபன்—அரசன், பல கிராம அதிகாரி, கோசாலைக்கு அதிகாரி, கோபாலன். [1: கோப:—ஸ. அக. 2-4: க்ராமௌகாதிக்ருதே கோபே கோஷ்டாத்யக்ஷே ச ஸூரிபி—ஶா. கோ. 278.]

நாபி—க்ஷத்திரியன்[1], கஸ்தூரி[2], முதன்மை[3], அரசன்[4], கொப்பூழ்[5], உருளின் துளை[6], விஷபேதம்[7]. [1,3-5: ப்ராணிஜே க்ஷத்ரியே நாபி: ப்ரதாநே ந்ருபதாவபி — ஶா. கோ. 508. 2, 6: நாபி: ..., சக்ரபிண்டிகே — க. ஸ. ii, 305. 7: அக. காகோலகாலகூட ஹாலாஹலா:, ...; ... வத்ஸநாபஶ்ச விஷபேதா அமீ நவ — அ. கோ. I, viii, 10, 11. விஷபேதமாகிய வத்ஸநாப: என்பது இங்கு 'நாபி' எனப் பட்டது. வச்சநாபி, நாபி தமிழ்வழக்கு.]

512. ஞாபகம் நினைப்பரும் பொருணற் புத்தியாம்
தீபகம் விளக்கொளி செய்த லோரணி
தாபதர் சடைமுடிப் படிவர் மாதவர்
தாபிதம் வைப்பது நிச்ச யிப்பதே.

ஞாபகம் — நினைப்பு, அரும்பொருள், அறிவு. [1: ஜ்ஞாபகம்—ஸ. அக. 2: சூடா. x, 28. 3: சூடா. viii, 31.]

தீபகம் — விளக்கு, ஒளிசெய்தல், ஓர் அணி. [1-3: தீபகம் ஸ்ரா-ஷ்யம்க்ருதி:; தீபயேஷ தீப்திக்ருஷ்டிஷ—ச. ஸ. iii, 48, 49.]

தாபதர் — சடைமுடி வேடத்தர், தவசிகள். [1: திவா. ii, 7. 2: தபஸ்வீ தாபஸ: — ச. கொ. II, vii, 42.]

தாபிதம்—வைப்பது, நிச்சயிப்பது. [1, 2: ஸ்தாபிதம் நிஸ்சிதே ந்யஸ்தே—ச. ஸ. iii, 303.]

513. பூபதி மல்லிகை பூமிக் கதிபதி
ஆபர ணம்மலங் கார மணிகலன்
சாபம்விற் சிசுச்ச பிப்புச் சபதம்
கோபுரம் புரவா யிற்பெருங் கோரை.

பூபதி—மல்லிகை, பூமிக்கு அதிபதி. [1: பூபதீ— ச. கொ. II, iv, 70. 2: பூபதி:—ஸ. அக.]

ஆபரணம்—அலங்காரம், அணிகலன். [1: அலங்காரஸ்த்வாபரணம் —ச. கொ. II, vi, 101. 2: ஆபரணம்—ஸ. அக.]

சாபம் — வில், சிசு, சபிப்பு, சபதம். [1: சாப: — ச. கொ. II, viii, 83. 2: ஶாப: — ஸ. அக. 3, 4: ஶாப: ஶபத ஆக்ரோசே —ச. ஸ. ii, 296.]

கோபுரம் — நகரவாயில், பெருங்கோரை. [1, 2: கோபுரம் புரத்வாரே ... புரத்வாரே—ச. ஸ. iii, 544, 545.]

514. ஆபா தங்கா லம்பதநம் ஆபீ லந்துன் படையச்சம்
நாபீ லமுத்த மப்பெண்ணின் றொடைச்சந் தொடுநா பியினும்
ஆபோ கம்பூ ரணமுடைமை வருணச் சத்ர முயற்சிக்கை
காபோ தஞ்சத் தியட்சாரம் யமுநாஞ் சநம்பு ரூக்கணமே.

ஆபாதம்—தற்காலம், விழுகை. [1, 2: ஆபாத: பாதே தத்க்ஷணே—ச. ஸ. iii, 234.]

ஆபீலம்—துன்பம், அச்சம். [1, 2: ஆபீலம் பீஷணே கஷ்டே —ச. ஸ. iii, 618. இங்குப் பாடம் 'ஆபீ லந்துன் புடனச்சம்' என்றிருத்தல் வேண்டும்போலும். ஆபீலம் பயங்கரமென்னும் பொருளுந் தரும். ஸ. அக. பீஷணத்திற்கு அச்சச் சுவையை ஒரு பொருளாகத் தரும்.]

நாபீலம்—உத்தமப்பெண்ணின் துடைச்சந்து, நாபியின் ஆழம். [1, 2: நாபீலம் கடித்ரஃவிடியா:; வங்க்ஷணே நாபிமண்டலே — சு. ஸ. iii, 650, 651. ‘நாபிமண்டலம் நாபிமேஃக்ஷகாகார: கோஶ:’ என்பது உரை. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் நாபிமாண்டலே என ஒரு பாட பேதம் காணப்படுகிறது. ஸ. அக. யும் நாபியின் ஆழம் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது.]

ஆபோகம்—பூரணமுடைமை, வருணன் குடை, முயல்கை. [1-3: ஆபோக: பரிபூர்ணத்வ வருணச்சத்ரயத்நயோ:— சு. ஸ. iii, 107.]

காபோதம்—சத்தியட்சாரம், யமுனாஞ்சனம், புறுக்கணம். [1: சுய ஸர்ஜிகாக்ஷார: காபோத: — சு. கோ. II, ix, 109. 2: ஸ்ரோதோஞ்ஜனம் காபோதாஞ்ஜநயாமுநே — சு. கோ. II, ix, 100. 3: காபோதம் — சு. கோ. II, v, 43. ‘கபோதாநாம் ஸமூஹ: காபோதம்’ என்பது மகேசுவரர் உரை.]

515. ஆபாச மென்ப கிரமப் பழுது தூடணையாம்
சோபாந மேறுங் கல்லின் படிதாழ் வாரப்பேர்
பூபா லர்பூ புத்திரர் பூமியை யாளுபவர்
கோபாலன் கண்ண னரசன் கோவி னைக்காப்போன்.

ஆபாசம்—கிரமப்பழுது, தூடணை. [1: ஆபாஸ:—ஸ. அக. 2: வழக்கு. தூடியம் இன்னும் பொருத்தமுள்ளதா யிருக்கும்.]

சோபானம் — கற்படிக்கட்டு, தாழ்வாரம். [1: ஸோபாநம் — சு. கோ. II, ii, 18. 2: நா. தீ. நி. 491.]

பூபாலர்—பூபுத்திரர், பூமியை யாளுபவர். [1: பூபுத்திரர் என்பது இன்ன பொருளதென்பது விளங்கவில்லை. அக. யில் பூபாலன் அரசன் வேளாளன் என இரண்டுபொருளுடையதாகக் காட்டப்பட்டுளது. பூபாலர் பூவைசியர் என்றும் எழுதப்பட்டுளது. பூபால: என்பது ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லாதல் வேண்டும். பூதேவா: என்பதற்குச் செவ்வாய் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. இங்குப் பூபுத்திரர் பூவைசியரையே குறித்ததுபோலும். 2: பூபால: — ஸ. அக.]

கோபாலன் — கண்ணன், அரசன், பசுவைக் காப்போன். [1: கோபால:—ஸ. அக. 2, 3: கோபாலோ கோப஭ூபயோ: — சு. ஸ. iii, 638.]

516. காபாலி யீச னோரு ருத்தி ரன்காளி
சேபா லிகைப டுக்கைக் கச்சங் கருநொச்சி
கௌபீ நஞ்செய் கைப்பி ழைகோ வணமுபத்தம்
ஆபூ பிகனப் பஞ்செய் வோனே யதுவிற்போன்.

காபாலி — சிவன், ஓர் உருத்திரன், காளி. [1: காபாலிந—ஸ. அக. 2: கபாலிந—ஸ. அக. ஏகாதச ருத்திரருள் ஒருவன். பிங். ii, 89. 3: காபாலிநீ—ஸ. அக. துர்க்கை பேதங்களுள் ஒன்று.]

சேபாலிகை—படுக்கைக் கச்சம், கருநொச்சி. [1: 2: ஶேஃபா-லிகா—அ. கோ. II, iv, 70.]

கௌபீநம் — செய்கைப்பிழை, கோவணம், உபத்தம். [1-3: கௌபீநம் அகார்யே ஶ்ரு கௌபீநே ஶிஶ்நே — அ. ஸ. iii, 361.]

ஆபூபிகன் — அப்பஞ் செய்வோன், அப்பம் விற்போன். [1, 2: ஆபூபிக: காந்தவிகோ ஸக்ஷ்காரோ ஷகே த்ரய — அ. கோ. II, ix, 28.]

517. நாப்பண்மத் தியந்தேர்த் தட்டு நடுவண்யா ழுறுப்பு நாற்பேர்
தீப்பிய மயிற்பூ டோமம் யாப்பென்ப கட்டுச் செய்யுள்
காப்பென்ப புரிசை காவல் கதவுகை யணிவெண் ணீறு
சீப்பென்ப கதவு றுக்தாழ் மயிர்வாரி குலேக்காய்ச் சீப்பே.

நாப்பண் — இடை, தேர்த்தட்டு, நடு, யாழுறுப்பு. [1: அக. 2-4: சூடா. xi, ப, 3.]

தீப்பியம்—மயிற்பூடு, ஓமம். [1: தீப்ய:—அ. கோ. II, iv, 111. 2: தீப்யகம் த்வஜமோதகே—அ. ஸ. iii, 49.]

யாப்பு—கட்டு, செய்யுள். [1, 2: சூடா. xi, ப, 3.]

காப்பு—மதில், காவல், கதவு, ஓர் கையணி, வெண்ணீறு. [1: பிங். x, 319. 2, 3, 5: சூடா. xi, ப, 3. 4: அக.]

சீப்பு — கதவின் தாழ், மயிர்வாரி, குலேக்காய்ச் சீப்பு. [1, 2: பிங். x, 507. 3: அக.]

518. அமதியே காலஞ் சந்த்ரன் அமரர்நண் ணலர்சா வில்லார்
சுமநச ரறிஞர் தேவர் சுமநசை புட்பம் பிச்சி
சமநமே கொலைசாந் தப்பேர் சமரம்போர் கவரி மானும்
சமமொப்பு நடுவோர் தாளம் சாதுபோர் சாந்தி யெல்லாம்.

அமதி—காலம், சந்திரன். [1, 2: அமதி: காலசந்த்ரயோ:—வி. ப்ர. த, 154.]

அமரர்—பகைவர், தேவர். [1, 2: பிங். x, 35.]

சுமநசர் — அறிஞர், தேவர். [1: ஸுமநஸ: — ஸ. அக. 2: ஸுமநஸ:—அ. கொ. I, i, 7.]

சுமநசை—புட்பம், பிச்சி. [1: ஸுமநஸ: — அ. கொ. II, iv, 17. 2: ஸுமநா: —அ. கொ. II. iv, 72.]

சமநம்—கொலை, சாந்தம். [1, 2: ஶமநம் ஶாந்திஹிம்ஸயோ: — அ. ஸ. iii, 414. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஶாந்த என்றொரு பாடபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

சமரம்—போர், கவரிமான். [1: ஸமர: — அ. கொ. II, viii, 104. 2: சமர: — அ. கொ. II, v, 10. ‘சமரஸ்ருமரோ ராவயோ மிவ்ருஷ:’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமம்—ஒப்பு[1], நடு[2], ஓர் தாளம்[3], நன்மை[4], போர்[5], சாந்தி[6], எல்லாம்[7]. [1, 4, 7: ஸமம் ஸாத்வியம் ஸக்ருத் — அ. ஸ. ii, 332. 2: ஸம— ஸ. அக. 3: ஸம:— ஸ. அக. 5: சூடா. ix, 46. 6: ஶம:— ஸ. அக.]

519. தமமிருள் மயக்கம் பாவந் தமர்தொளை தம்ம வர்ப்பேர்
குமரனே யிளைஞன் மைந்தன் வைரவன் குகன்பு மானும்
அமரியே யமுதந் துர்க்கை அமருடம் பொருமை கோபம்
அமர்தல்மே வுதலி ருத்த லலர்தலோ டமர்த லென்ப.

தமம்—இருள், மயக்கம், பாவம். [1-3: தமோ … மோஹே பாபே ச—அ. ஸ. ii, 568. மயக்கம் தமோகுணம்.]

தமர்—துளை, தம்மவர். [1: நா. தீ. நி. 769. 2: நா. தீ. நி. 188.]

குமரன்—இளைஞன், மகன், வைரவன், குகன், புமான். [1: பிங். v, 200. 2: அக. 3: சூடா. i, 27. 4: குமார: ... ஸ்கந்தே — வை. ர, 138. 5: திவா. ii, 111.]

அமரி—அமுதம், துர்க்கை. [1: பிங். ii, 217. 2: பிங். ii, 32.]

அமருடம்—பொறுத்தன்மை, கோபம். [1: அமர்ஷ:—ஸ. அக. 2: அமர்ஷ:—க. கொ. I, vii, 26.]

அமர்தல்—மேவுதல், இருத்தல், பொலிவு, அடங்குதல். [1: திவா. ix, 203. 2: நா. தீ. நி. 735. 3: திவா. xi, 9. 4: அக.]

520. கமலந்தோல் செம்பு நீர்பங் கயம்நுரை யீரல் மான்பேர்
சமலமே பாவம் விட்டை தமிழென்ப தினிமை நீர்மை
அமலல்சே ருதல்நெ ருங்கல் அமளிபே ரொலிப டுக்கை
சமிவன்னி பயற்றி னெற்றும் நமுசியோர் தகுவன் காமன்.

[இச்செய்யுளில் இரண்டாம் அடியின் இரண்டாம் பாதி 'சமிவன்னி பயற்றி னெற்றும்' என்று கையெழுத்துப்பிரதியில் 'ஐயம்' என்னும் குறிப்புடன் எழுதப்பட்டுளது. இது நான்காம் அடியின் பிற்பாதியாக லின், இதற்குப் பிரதியாக நூலகத்துக் காணப்படாத தமிழென்னுஞ் சொல் பிங்கலந்தை கூறும் இரண்டு பொருள்களோடும் எழுதப்பட்டது.]

கமலம் — தோல், செம்பு, நீர், தாமரை, நுரையீரல், மான். [1: கமலம் ஸலிலாதீநாம் ஹோமெஷ்வபித்ரவாஜிநே — நா. ர. iii, 401. 2-6: கமலம் க்லோம்நி ...; பங்கஜே ஸலிலெ தாம்ரே கமலஸ்த்ருமாந்தரே—க. ஸ. iii, 621, 622.]

சமலம்—பாவம், விட்டை. [1, 2: ஸமலம் ஸக்ருதேநஸோ: — நா. ர. iii, 400.]

தமிழ்—இனிமை, நீர்மை. [1, 2: பிங். x, 580.]

அமலல்—சேருதல், நெருங்கல். [1, 2: அக.]

அமளி—பேரொலி, படுக்கை. [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 502.]

சமி—வன்னிமரம், பயற்றி னெற்று. [1, 2: ஸமீ த்ருமெஷெ .. ஸிம்ப்யாம்—க. ஸ. ii, 330.]

நமுசி—ஓர் அசுரன், மன்மதன். [1, 2: நமுசிர்ஹ்ரீதிஜெ காமெ—அ. ஸ. iii, 129.]

521. தமிசிர மிருட்டி ராவாம் சமுதாயம் பொதுப்போர் கூட்டம்
திமிரங்கண் ணோயி ருட்பேர் திமிர்தல்பூ சுதலோ டப்பல்
சுமுகன்பண் டிதனல் வாக்கி கருடன்றன் சுதனோர் நாகம்
அமுதரே யிடையர் வானோர் அமுதுபால் சுவைசோ றுமே.

தமிசிரம்—இருட்டு, இரா. [1, 2: தமிஸ்ரம் திமிரெ ... தமிஸ்ரா தர்ஸயாமிநீ—அ. ஸ. iii, 553.]

சமுதாயம்—பொது, போர், கூட்டம். [1: அக. 2, 3: ஸமுதாயொ யுதெ ஸமூஹெ—அ. ஸ. iv, 231.]

திமிரம்—கண்ணோய், இருள். [1, 2: திமிரம் த்வாந்தெ ரோகாந்தரெ—அ. ஸ. iii, 554.]

திமிர்தல்—பூசுதல், அப்பல். [1, 2: அக.]

சுமுகன்—பண்டிதன், நல்வாக்கி, கருடன் மகன், ஓர் நாகம். [1, 3, 4: ஸுமுகொ ஸுபாஷிதெ; ஸுபர்ணபுத்ரெ—அ. ஸ. iii, 105, 106. 2: ஸுமுக: நல் வாயினன், இன்சொற் சொல்பவன் எனப் பொருள்படும்.]

அமுதர்—இடையர், தேவர். [1: திவா. ii, 131. 2: சூடா. i, 42.]

அமுது—பால், சுவை, சோறு. [1: சூடா. xi, ம, 13. 2: திவா. viii, 245. 3: நா. தீ. நி. 400.]

522. துமுலங்கை கலந்த போரா ரவத்தொகி தான்றி யும்பேர்
அமையமா வாசை மூங்கில் அமைதிமாட் சிமைய டக்கம்
உமைகாந்தி புகழ்கா சான செல்லுமா தேவி மஞ்சள்
அமைதல்சம் பவித்தல் மாண்ட லடங்குதல் பொருந்த லாமே.

துமுலம்—கைகலந்தபோர், ஆரவாரம், தான்றி. [1, 2: துமுலம் ... ஸங்குலெ ரணெ—வை. கோ. 830. 3: துமுலொ விபீதகெ—அ. ஸ. iii, 648.]

அமை—அமாவாசை, மூங்கில். [1: அமா—ஸ. அக. 2: திவா. iv, 76.]

அமைதி—மாட்சிமை, அடக்கம். [1: திவா. viii, 101. 2: அக.]

உமை—காந்தி, புகழ், காசானநெல், உமாதேவி, மஞ்சள். [1-5: உமா மௌஹ்ரம ஹரிஷ்ராயாம் கீர்த்திகாந்த்யதஸீஷுவி—ஸ. வ. ii, 309. அதஸீ என்பது ஓர் நெல். அதனை மணக்கத்தை யென்றுஞ் சொல்வர்.]

அமைதல்—சம்பவித்தல், மாண்டல், அடங்குதல், பொருந்தல். [1: அக. 2: அமைதி மாட்சி யென்னும் பொருளிலிருந்து இப் பொருள் வந்ததுபோலும். 3: அக. 4: நா. தி. நி. 739.]

523. விமர்த்தகம் பிசைதல் பீடித் திடல்குழப் புதல ழித்தல்
சமழ்ப்பெனல் வருத்தம் வெட்கம் சமித்துப்போர் சமிதை காட்டம்
சமிர்த்தியே நிறைவு செல்வஞ் சமுத்திரங் கடலோர் பேரெண்
அமைச்சன்மந் திரிவி யாழஞ் சமைத்தலே யமைத்த லட்டல்.

விமர்த்தகம்—பிசைதல், பீடித்திடல், குழப்புதல், அழித்தல். [1, 2, 4: விமர்தக—ஸ. அக. 3: விமர்தக—ஸ. கொ. III, ii, 13.]

சமழ்ப்பு — வருத்தம், வெட்கம். [1, 2: சூடா. xi, ம, 12. 'சமழ்த்தல்'.]

சமித்து — போர், சமிதை, விறகு. [1: ஸமித—ஸ. கொ. II, viii, 106. 2, 3: இத்மம் ஏத: இத்ம ஏத: ஸமித்ஸ்த்ரியாம்—ஸ. கொ. II, iv, 13. 'இத்மம் வந: இத்மம் வந: ஸமித வஹ்நிஸந்துக்ஷணகாஷ்டாநி. ஷத்ரயம் அக்நிஸந்தீபநத்ரணகாஷ்டாநி .... "ஸந்த்ரயம் யாகாநௌ ஹவ்யஸம்ஸமித்யாநீதி உத்த"' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

சமிர்த்தி—நிறைவு, செல்வம். [1, 2: ஸம்ருத்தி:—ஸ. கொ. III, ii, 10. 'உபசயஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

சமுத்திரம் — கடல், ஓர் பேரெண். [1: ஸமுத்ர:—ஸ. கொ. I, x, 1. 2: பிங். vii, 518.]

அமைச்சன் — மந்திரி, வியாழன். [1: அமாத்ய: — ஸ. கொ. II, viii, 4. பாகதச்சிதைவு. 2: சூடா. i, 62.]

சமைத்தல் — அமைத்தல், சமையல் செய்தல். [1: திவா. ix, 201. 2: அக.]

524. உமாசுதன் கணேசன் கந்தன் சுமாலியோ ரரக்கன் கள்ளாம்
சமாயோகஞ் சமவா யஞ்சம் யோகம்ப்ர யோச னப்பேர்
சமூருவா லில்லாச் சித்ர ரோமமான் நரிச்சா யல்மான்
தமோநுதன் றமோப கன்பெ லசந்திர னிரவி யங்கி.

உமாசுதன்—கணேசன், கந்தன். [1, 2: உமாஸுத:—ஸ. அக.]

சுமாலி—ஓர் அரக்கன், கள். [1: ஸுமாலி:—ஸ. அக. 2: திவா. vi, 111.]

சமாயோகம் — சமவாயம், சம்யோகம், பிரயோசனம். [1-3: ஸமாயோக: ஸம்யோகே ஸமவாயே ப்ரயோஜநே — க. ஸ. iv, 50.]

சமூரு — வாலில்லாச் சித்திர ரோமமான், நரிச்சாயல் மான். [1: ஸமூரு ... — வை. 66, 45. 2: ஸமூரு ... — வை. 66, 40.]

தமோநுதன், தமோபகன்—பெலசந்திரன், சூரியன், அக்கினி. [1-3: ... — க. கொ. III, iii, 89. ... — க. கொ. III, iii, 237. பெலசந்திரனில் அடையின் பொருள் தெளிவாயில்லை. இருளை யொழிக்கக்கூடிய சந்திரனாயிருக்க வேண்டு தலின் பெலம் வேண்டிற்றுப்போலும்.]

525. யமகம் விரத மோர்சொற்பல் பொருளின் றிரிபா லியற்றுகவி
கமடம் பிச்சைக் கலமாமை கமநம் பயண மசோகமரம்
கமமொப் புசித மநுகூலம் நிறைவு சமர்த்துக் கமநமுமாம்
தெமம்நிக் கிரகங் கிலேசாதி சகித்தல் சேறு தெண்டித்தல்.

யமகம்—விரதம், ஓர்சொற் பல்பொருளின் திரிபாக இயற்றுங் கவி. [1, 2: யமகோ ... வ்ரதே; யமகம் ... — க. ஸ. iii, 76, 77.]

கமடம்—பிச்சைக்கலம், ஆமை. [1, 2: கமட: ... — க. ஸ. iii, 164.]

கமநம்—பயணம், அசோகமரம். [1: ... — க. கொ. II, viii, 95. 2: ... — க. ஸ. iii, 353.]

கமம்—ஒப்பு, உசிதம், அநுகூலம், நிறைவு, சமர்த்து, கமனம். [1: ஸமம் ...; ஸத்ருக்ஷாமெஸ்வபி — ச. வ. ii, 313, 314. இங்கு 'ஒத்த பாடம்' என்னும் பொருள் குறிக்கப்பட்டுளது. 'ஒப்பு' வ. அக. யிலாயினும் கோசங்களிலாயினுங் காணப்படவில்லை. 2, 3, 5: க்ஷமம்: ஸமக்தே ஹிதே யுக்தே — ச. வ. ii, 310. 4: தொல். சொல். 355. 6: ஸமம்: — ச. கொ. II, viii, 95.]

தெமம் — நிக்கிரகம், கிலேசமுதலியவற்றைச் சகித்தல், சேறு, தெண்டித்தல். [1-4: தமம்: ஸஹிஷ்ணுத்வே தண்டே தமே தமயிஸ்வபி ச — ச. வ. ii, 318.]

526\. விமலை பம்பந் திராய்செய்யாள் வீரி யுமைமா சிலள்வாணி
நிமிர்த லோட லுயர்தற்பேர் ஞெமிர்தல் முறிதல் பரப்பலுமாம்
அமிர்தன் றந்வந் தரிதேவன் அமைவ னருக னடக்கமுளோன்
சிமிலி சிள்வீ டுறிகுடுமி யுமிழ்தல் தெவிட்டல் கொப்புளித்தல்.

விமலை—பம்பந்திராய், இலக்குமி, துர்க்கை, உமை, மாசில்லாதவள், சரசுவதி. [1: விமலா — ச. கொ. II, iv, 143. 2: திவா. i, 18. 3: சூடா. i, 40. 4: பிங். ii, 14. 4: விமலா—வ. அக. 6: பிங். ii, 66.]

நிமிர்தல்—ஓடுதல், உயர்தல். [1: திவா. ix, 50. 2: திவா. viii, 27.]

ஞெமிர்தல்—முறிதல், பரப்பல். [1: சூடா. ix, 21. 2: திவா. viii, 30.]

அமிர்தன்—தன்வந்தரி, தேவன். [1, 2: அம்ருதோ யஜ்ஞசேஷ தன்வந்தரௌ ஸுரே—ச. வ. iii, 227.]

அமைவன் — அருகன், அடக்கமுளோன். [1: திவா. i, 11. 2: அக.]

சிமிலி—சிள்வீடு, உறி, குடுமி. [1-3: பிங். x, 494.]

உமிழ்தல்—தெவிட்டல், கொப்புளித்தல். [1, 2: திவா. ix, 274.]

527\. சமர்த்தன் சதுர சம்பந்த னநுகூ லன்சம் பந்தனுமாம்
இமிழ்த்தல் சிமிழ்த்த லொலித்தற்பேர் இமைத்தல் சிமிட்ட லொளிசெய்தல்
சமுத்தி ரார்த்தை சீதேவிப் பூடு சிறுகாஞ் சொறிபருத்தி
அமைத்தல் சமைத்தல் நியமித்தல் செய்த லமையப் பண்ணுமே.

சமர்த்தன் — சதுர சம்பன்னன், அநுகூலன், சம்பந்தன். [1-3: ஸமர்த்தஸ்த்ரிஷு ஶக்தியுக் ஸம்பத்தார்த்த ஹிதைஷிஷு—அ. கோ. III, iii, 86. 'ஶக்தியுக் ஶக்திமதி. ஸம்பத்தார்த்த யதா—ஸமர்த்த: பதவிதி:.' ஹிதைஷிணி—கஞ்சித்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 'ஶக்தியுக் ஶக்தியுக்தே, ஸம்பத்தார்த்தோ ஹ்யர்த்தஸம்பந்தி ஸம்பத்தார்த்த:' என்பது டீகாஸர்வஸ்வம்.]

இமிழ்த்தல் — சிமிழ்த்தல், ஒலித்தல். [1: திவா. ix, 143. 2: திவா. x, 171.]

இமைத்தல் — சிமிட்டல், ஒளிசெய்தல். [1: அக. 2: திவா. viii, 57.]

சமுத்திராந்தை — சிதேவிப்பூடு, சிறுகாஞ்சொறி, பருத்தி. [1: ஸமுத்ராந்தா—அ. கோ. II, iv, 133. நாகப்பூ என்பர். 2: ஸமுத்ராந்தா—அ. கோ. II, iv, 92. 3: ஸமுத்ராந்தா—அ. கோ. II, iv, 116.]

அமைத்தல் — சமைத்தல், நியமித்தல், செய்தல், அமையப்பண்ணல். [1: திவா. ix, 201. 2, 3: அக. 4: 'அமைதல்' என்பதன் பிறவினை.]

528. சமாகாதம்வெஞ் சமங்கொலையாம் சமீரம் காற்றுச் சிறுவன்னி
சமாசம் விபத்தி தொக்கபதம் சுருக்கம் ஙாதி சமூகப்பேர்
விமானங் கோயில் சுவர்க்கம்விண் ணவர்தந் தேரேழ் நிலைமேடை
சமானன் ஞெருவ ஞெத்தவனோர் சரீர வாயு நல்லவனே.

சமாகாதம்—போர், கொலை. [1, 2: ஸமாகாதஸ்த்வாஹவே வாதநேऽபி ச—அ. ஸ. iv, 128.]

சமீரம்—காற்று, சிறுவன்னிமரம். [1: ஸமீர:—அ. கோ. I, i, 65. 2: ஶமீர:—அ. கோ. II, iv, 52.]

சமாசம் — வேற்றுமைத் தொகை, சுருக்கம், மக்களாதி சமூகம். [1, 2: ஸமாஸ: ... ஸங்க்ஷேபவிக்ரஹயோ: — அ. ஸ. iii, 752. 3: பஶூநாம் ஸமாஜோऽந்யேஷாம் ஸமாஜ: — அ. கோ. II, v, 42. 'பஶூநாமேவ ஸ்ஜூம் ஸமஜ இத்யுச்யதே வர்கஃ. அந்யேஷாம் மநுஷ்யாதீநாம் ஸ்ஜூம் ஸமாஜ:. யதா ப்ராஹ்மணஸமாஜ: வர்கஃ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

விமானம்—கோயில், சுவர்க்கம், விண்ணவர் தேர், ஏழ்நிலை மேடை. [1: அக. 2: சூடா. v, 3. 3, 4: விமாநம் தேவதாயாநே ஸப்தபூமிகஹ்ருஹேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 409.]

சமாநன் — ஒருவன், ஒத்தவன், ஓர் சரீரவாயு, நல்லவன். [1-4: ஏகதுல்யஶரீரஸ்தவாயுஸத்ஸு ஸமாநவாக் — ஶா. கோ. 185.]

529. *தமகம்பூ வுலைத்துருத்தி தழல்நெட்டிக் கோரை*
தமகிநா குணங்கழுத்து நரம்புமஞ்ச ளுற்பேர்
கமகனிர ணியகருப்பன் மன்மதன்கா முகனும்
கமலைவராங் கனைகமலா சனைகமலா லயப்பேர்
சமனியம னடுச்சமங்கா மாதியிலான் சாந்தன்
சமிதிசவை கொடுஞ்சமமொப் புமைசங்க மென்ப
குமரியோர் நதிகௌரி யிளமையள்கற் றாழை
கொற்றவைகந் நிகைசம்புத் தீவின்விபா கமுமே.

தமகம் — பூ, உலைத்துருத்தி, அக்கினி, நெட்டிக்கோரை. [1: தமனோ ... வஹ்னயோ: — ச. வ. iii, 373. 2, 3: த்மனோநாஸ்த்ரநம ஶஸ்த்ராவக ... — வி. வ. ந, 37. 4: தமந: — அ. கோ. II, iv, 162.]

தமநி—நாகுணம், கழுத்து, நரம்பு, மஞ்சள். [1: தமநீ—அ. கோ. II, iv, 130. 'ஓர் கந்த திரவியம்.' 2-4: தமநீ கந்தரா ஶிரா; ஹரித்ரா வ— ச. வ. iii, 376, 377.]

கமநன்—பிரமன், மன்மதன், காமுகன். [1: கமந: — ஸ. அக. 2, 3: கமந: காமுகே காமே—மே. ந, 44.]

கமலை—வராங்கனை, இலக்குமி, திருவாரூர். [1, 2: கமலா ஶ்ரீவர-நாரீர்: —ச. வ. iii, 622. 3: திவா. v, 112.]

சமன் — இயமன், நடு, சமம், காமாதியில்லான், சாந்தன். [1: யம:—அ. கோ. I, i, 61. ஶமந: என்பதையுங் கொள்ளலாம். 2: அக. 3: ஸம:—அ. கோ. II, x, 37. 4, 5: ஶம:—அ. கோ. III, ii, 3.]

சமிதி—சபை, போர், ஒப்புமை, சங்கம். [1-4: ஸமிதிர்யுதி ஸம-மயே, ஸாம்யே ஸஹவாஸே—ச. வ. iii, 302.]

குமரி—ஓர் நதி[1], கௌரி[2], இளமையள்[3], கற்றாழை[4], துர்க்கை[5], கன்னிகை[6], சம்புத்தீவின் ஒரு பகுதி[7]. [1, 2, 5-7: குமாரீ த்வபராஜிதா, நதீபித் ... கந்யா ... உமா; ஜம்புத்வீபவிபாகஸ்து— ச. வ. iii, 534, 535. 3: குமாரீ—ஸ. அக. 4: குமாரீ—அ. கோ. II, iv, 73.]

530. அமரையம ராவதிதூ ணறுகம்புற் சீந்தி
அமலைசோ றுமைகீழா நெல்லியழுக் கில்லாள்
அமிர்தம்பா லினிமைநெய்நீர் சுரருணவு சுவர்க்கம்
அன்னமிர வாமைமுத்தி யாகசே டம்பொன்
சமையமவ சரங்கரும நிச்சயஞ்சித் தாந்தம்
சங்கேதம் நியமமா சாரஞ்சை வாதி
சமையஞ்சம் பத்துக்கா லம்புத்தி யாணை
சபதம்பேச் சென்னவபி தானம்பன் மூன்றும்.

அமரை — அமராவதி, தூண், அறுகம்புல், சீந்தி. [1-4: அமரா த்வமராவதீ, ஸ்தூணா தூர்வா குடூசீ—அ. ஸ. iii, 507.]

அமலை—சோறு, உமை, கீழாநெல்லி, அழுக்கில்லாள். [1, 2: சூடா. xi, ம, 12. 3: அமலா—அ. கோ. II, iv, 127. பூடாமலா ஒரு பதமாகக் கொள்வாரும் பூடா அமலா என இருபதமாகக் கொள்வாருமாகப் பேதப் படுவர் ஆசிரியர். 4: அமலா—ஸ. அக.]

அமிர்தம்—பால்[1], இனிமை[2], நெய்[3], நீர்[4], தேவருணவு[5], சுவர்க்கம்[6], அன்னம்[7], இரவாமை[8], முத்தி[9], யாகசேடம்[10], பொன்[11]. [1-11: அம்ருதம் யஜ்ஞசேஷே பீயூஷே ஸலிலே க்ருதே, அயாசிதே ச மோக்ஷே ச ... ஸ்வாது ...; த்ருதே ... ஹிரண்யே — அ. ஸ. iii, 226, 227.]

சமையம்—அவசரம்[1], கரும நிச்சயம்[2], சித்தாந்தம்[3], சங்கேதம்[4], நியமம்[5], ஆசாரம்[6], சைவ முதலிய சமயம்[7], சம்பத்து[8], காலம்[9], புத்தி[10], ஆணை[11], சபதம்[12], பேச்சு[13]. [1-6, 8-10, 12, 13: ஸமய: ஶபதே பாஷா-ஸம்பதோ: காலஸம்விதோ:; ஸித்தாந்தாசாரஸங்கேதநியமாவஸரேஷு ச, க்ரியாகாரே — அ. ஸ. iii, 502, 503. 7: சூடா. xii, 58, 59. 11: ஸமய:—ஸ. அக.]

531. சமாதான மிருப்பிணக்கம் பற்றல்நித்ய கருமம்
தமாலம்வா ளிலைதிலகம் பசும்பிடிவேய்ம் புறணி
சமாதிமன மொருப்படலிந் தியவடக்க மௌனம்
சாவுசமர்த் தநியம முற்றுதலோ ரணியாம்
சமாபநங்கொல் லுகைமுகிவு பரிச்சேத மிணக்கம்
சமாபநம் பெறுகைகொலை துன்புறுத்தல் முகிவு
குமாரனறு முகனிளைஞன் யுவராசன் மகன்பேர்
குமாரிமக ளிருவாட்சி கற்றாழை குமரி.

சமாதாநம்—இருப்பு, இணக்கம், பற்றல், நித்திய கருமம். [1, 2: ஸமாயாநஂ — ஸ. அக. 3, 4: ஸமாதாநஂ ஸந்த்யாதிநித்யகர்மணி—ஶ. ஸ. iv, 200.]

தமாலம் — வாள், இலை, திலகம், பச்சிலைமரம், வேய்ம்புறணி. [1, 3. 4: தமாலஸ்திலகே கட்கே ... வம்ஶத்வசி — மே. ம, 97. 2: தமால: = தமாலபத்ரம் — ஸ. அக. திவா. iv, 111. 5: தமால: —ஸ. அக.]

சமாதி — மனம் ஒருப்படல்[1], இந்தியவடக்கம்[2], மௌனம்[3], சாவு[4], சமர்த்தனம்[5], நியமம்[6], முற்றுதல்[7], ஓர் அணி[8]. [1, 3, 5, 6: ஸமாதி: ஸ்வாத்மஸந்நிவேஶே; விஶேஷகாரணநியமமௌநநிவேஶே—ஶ. ஸ. iii, 342, 343. 2, 4: அக. 7, 8: ஸமாதி:—ஸ. அக.]

சமாபகம்—கொல்லுகை, முகிவு, பரிச்சேதம், இணக்கம். [1-4: ஸமாபநஂ, பரிச்சேதே ஸமாதாநே ஸமாப்திவதயோரபி — ஶ. ஸ. iv, 197.]

சமாபங்கம் — பெறுகை, கொலை, துன்புறுத்தல், முகிவு. [1-4: ஸமாபநஂ வதே க்லேஶே ஸமாப்த்யவாப்த்யோரபி—ஶ. ஸ. iv, 200.]

குமாரன் — அறுமுகன், இளைஞன், யுவராசன், மகன். [1-3: குமார: ..., யுவராஜே ஶிஶௌ ஸ்கந்தே — ஶ. ஸ. iii, 533. 4: குமார:—ஸ. அக.]

குமாரி—மகள், இருவாட்சி, கற்றுழை, யுவதி. [1: குமாரீ — ஸ. அக. 2-4: குமாரீ ..., ... ராமதரணீ கந்யா நவமாலீ — ஶ. ஸ. iii, 534.]

532\. வமது வாந்தி புழைக்கை யுமிழ்துளி
சுமநம் நல்லிதை யம்மலர் கோதுமை
தமகன் வீரன் குரூரன் றகநனும்
அமல மப்பிர கம்மழுக் கில்லதே.

வமது—வாந்தி, துதிக்கை யுமிழ்துளி. [1-2: வமது: ருக்வமநேவி ஹஸ்திஶுண்டாம்புஶீகரே —வி. வ. ய, 17.]

சுமநம் — நல் இதயம், மலர், கோதுமை. [1: ஸுமநஸ் — ஸ. அக. 2: ஸுமநஸ:—ஶ. கௌ. II, iv, 17. 3: ஸுமந:—ஸ. அக.]

தமனன்—வீரன், குரூரன், அக்கினி. [1: உதெறோ வீர ... —அ. ஸ. iii, 373. 2-3: யசெறாசவஹ்நமெ ... க்ரூ-ராயோ:—வி. ஶ்ரூ. ந, 37.]

அமலம்—அப்பிரகம், அழுக்கில்லது. [1, 2: அமெ நைறூெக க்ஷீவம் ... நிருமெ த்ரிஷு—மெ. ம, 60.]

533. விமலமா சற்றது வோர்சி வாகமம்
திமித மீர முளதசை வில்லது
குமுதம்வெண் ணெய்தலோர் திக்குக் குஞ்சரம்
அமுதை சீந்தி கடுமரம் நெல்லியே.

விமலம்—மாசற்றது, ஓர் சிவாகமம். [1: விமெ: ... நிருமெ — அ. ஸ. iii, 677. 2: விமெஂ—ஸ. அக.]

திமிதம்—ஈரமுள்ளது, அசைவில்லது. [1, 2: ஷிமிதெள க்ஷிந்நிஶ்வெள—அ. ஸ. iii, 303.]

குமுதம் — வெண்ணெய்தல், ஓர் திக்கியானை. [1, 2: கைரெஉ: ..., தினாக ... ஸிதொத்பலெ—அ. ஸ. iii, 321.]

அமுதை—சீந்தி, கடுமரம், நெல்லி. [1-3: அமூதா வயஸ்ராமகு-டூசீவஹ்ரீமகீஷு ச—வி. ஶ்ரூ. த, 72.]

534. சமக்கிர மிகுதி நிறைவெல்லாம்
சமப்பால் முல்லை நெய்தனிலம்
நிமித்தம் நற்சொல் குறியேது
குமைப்பு நெகிழ்ச்சி யழிப்பும்பேர்.

சமக்கிரம்—மிகுதி, நிறைவு, எல்லாம். [1: 2, 3: ஸமெ஗்ரம் ஸகலம் பூர்ணம் — அ. கொ. III, i, 65.]

சமப்பால்—முல்லைநிலம், நெய்தல்நிலம். [1, 2: திவா. v, 89.]

நிமித்தம்—நற்சொல், குறி, ஏது. [1: திவா. x, 46. 'விரிச்சியும் வாய்ப்புள்ளு நற்சொ னிமித்தம்.' 2, 3: நிமித்தம் ஹேதுலக்ஷ்மணோ: — அ. ஸ. iii, 260.]

குமைப்பு—நெகிழ்ச்சி, அழிப்பு. [1, 2: அக.]

535. சமங்கை யெனல்வறட் சுண்டிமஞ் சிட்டை
சமஞ்சச நியாயம் நன்றா யிருப்பது
கமண்டலு வித்தி மரஞ்சல பாத்திரம்
இமஞ்சந் தநஞ்சீ தளம்பனி யென்ப.

சமங்கை—வறட்சுண்டி, மஞ்சிட்டை. [1: ஸமங்கா — அ. கொ. II, iv, 141. 2: ஸமங்கா—அ. கொ. II, iv, 90.]

சமஞ்சசம் — நியாயம், நன்றாயிருப்பது. [1: ஸமஞ்ஜஸம் — அ. கொ. II, viii, 24. 2: ஸமஞ்ஜஸம்—ஸ. அக.]

கமண்டலு —இத்திமரம், சலபாத்திரம். [1, 2: கமண்டலு வ்ருக்ஷ கமண்டலு—அ. ஸ. iv, 288. கமண்டலு இரலிமர மென்பர்.]

இமம்—சந்தனம், சீதளம், பனி. [1-3: ஹிமம் சந்தநே சீதே ச ஹிமஸ்பர்ஸவாசகே—அ. ஸ. ii, 335.]

536. குமாரங் கிளிமா விலிங்குநற் செம்பொன்
சமீரண மெறிதல் கிடாரைத் தருப்பெயர்
சுமேதைநற் புத்தி யுளன்வா லுளுவை
அமோகை கடுக்காய் விழால ரிசியே.

குமாரம்—கிளி, மாவிலிங்கு, நற்செம்பொன். [1, 2: குமார: ..., ... சுகே வருணவாசகே; குமாரம் ஜாத்யகநகே — அ. ஸ. iii, 533, 534.]

சமீரணம்—எறிதல், கிடாரைமரம். [1: ஸமீரணம்—ஸ. அக. 2: ஸமீரண: —அ. கொ. II, iv, 79.]

சுமேதை—நற்புத்தி யுள்ளவள், வாலுளுவை. [1, 2: ஸுமேதாஸ் ஜ்யோதிஷ்மதீம் விதுஷீ—அ. ஸ iii, 755.]

அமோகை — கடுக்காய், விழாலரிசி. [1,2: அமோகா பத்ர: பத்ராவிடங்கயோ: —அ. ஸ. iii, 123.]

537. கொம்பல்கொக் குதல்முன் கோபம் வெம்பல்முன் கோபம் வாடல்
சம்பளங் கரைவ ழிச்சோ றெலுமிச்சை பொறுமை கூலி
அம்பிகா ராம்பி யோட மரக்கல நீர்ச்சா லாகும்
கம்பிசட் டுவம்வேய்ங் கீற்றுத் துகிற்கம்பி யுலோகக் கம்பி.

கொம்பல்—கொந்துதல், முன்கோபம். [1: 2: அக.]

வெம்பல்—முன்கோபம், வாடல். [1, 2: அக.]

சம்பளம்—கூலி, வழிச்சோறு, எலுமிச்சை, பொறுமை, கூலி. [1, 2, 4: ஸம்ப³லம் ஶ்ரத்³தே⁴ஹ த⁴நே; வாயெயெ வ—ஶ. ஸ. iii, 678, 679. 3: ஜம்ப³:—ஶ. கௌ. II, iv, 24. 5: அக.]

அம்பி—காராம்பி, ஓடம், மரக்கலம், நீர்ச்சால். [1: திவா. vii, 204. 2: திவா. vii, 217. 3: திவா. vii, 215. 4:]

கம்பி — சட்டுவம், மூங்கிற்கீற்று, துகிற்கம்பி, உலோகக்கம்பி. [1-3: அக. 4: அ. வி. நி. 329.]

538. தும்பிவண் டிதனாண் யானை சுரைக்கொடி கருவண் டும்பேர்
சம்பிர மம்ப தற்ற மாதரம் பரப ரப்பாம்
சம்ப்ரயோ கம்பு ணர்ச்சி பிரதானத் தொழில்சம் பந்தம்
வம்புவார் மிடாவ டாச்சொல் நிலையின்மை புதுமை வாசம்.

தும்பி—வண்டு, வண்டின் ஆண், யானை, சுரைக்கொடி, கருவண்டு. [1, 3, 4: பிங். x, 627. 2: பிங். viii, 73. 5: அக.]

சம்பிரமம் — பதற்றம், ஆதரம், பரபரப்பு. [1-3: ஸம்ப்⁴ரமோ வீதெள ஸம்வெமாஉரயொரவி—ஶ. ஸ. iii, 467.]

சம்பிரயோகம்—புணர்ச்சி, பிரதானத்தொழில், சம்பந்தம். [1-3: ஸம்ப்ரயொமொ நிய—வமெ ஸம்பெ³ஶ காரூணெ<ஷி வ—ஶ. ஸ. iv, 51. காரூணம் என்பது மாந்திரிகத்தைக் குறிக்கும்.]

வம்பு — கச்சு, மிடா, அடாச்சொல், நிலையின்மை, புதுமை, வாசனை. [1, 4-6: திவா. xi, 360. 2, 3: அக.]

539. சம்பர்க்கந் தொடல்பு ணர்ச்சி சம்பாதம் நெருக்கம் யோநி
சம்புக னரிச லேசன் சம்பூலந் தாழை நாவல்
சம்பையோர் தாள மின்னுஞ் சம்வேசம் படுக்கை பீடம்
பம்பையோர் நதிகு றண்ட மயிர்முல்லைப் பறைமுப் பேரே.

சம்பர்க்கம்—தொடல், புணர்ச்சி. [1, 2: ஸம்பக்ர்: ஸ—ரமெத வ்யதெகள—ஶ. ஸ. iii, 98.]

சம்பாதம் — நெருக்கம், யோனி. [1, 2: ஸம்பாய: ஸங்கடெ யொநெள—ஶ. ஸ. iii, 342.]

சம்புகன்—நரி, வருணன். [1, 2: ஜம்புகோ வருணே ஶிவே—ஶ. ஸ. iii, 40.]

சம்பூலம்—தாழை, நாவல். [1, 2: ஜம்பூலம்: க்ருதகபத்ரே; ஜம்பூவ்ருக்ஷே—ஶ. ஸ. iii, 643, 644.]

சம்பை — ஓர் தாளம், மின். [1: ஶம்பா — ஸங்கீதரத்நாகர:, v, 5. 2: ஶம்பா—ஶ. கௌ. I, iii, 9.]

சம்வேசம்—படுக்கை, பீடம். [1, 2: ஸம்வேஶ: ஶயநே பீடே—ஶ. ஸ. iii, 722.]

பம்பை — ஓர் நதி, சுருண்டு குறுகிய மயிர், முல்லைப்பறை. [1: பம்பா—ஸ. அக. 2: அக. 3: திவா. vii, 115.]

540\. சம்மத மகிழ்வி ணக்கஞ் சம்மதி யநுச்சை வாஞ்சை
அம்மனை தாயம் மானை யம்மான்மா துலன்ற கப்பன்
அம்மைதாய் வருபி றப்போர் வனப்போர்நோய் தவப்பெண்
ணாம்பேர்
சும்மைநெற் போர்நா டார வாரமூர் சுமையு மாமே.

சம்மதம்—மகிழ்வு, இணக்கம். [1: ஸம்மத:—ஶ. கௌ. I, iv, 24. 2: ஸம்மதம்—ஸ. அக.]

சம்மதி—அநுஞ்ஞை, வாஞ்சை. [1, 2: ஸ்யாத் ஸம்மதி:, ஸ்வாபிப்ராயேச்சாநுஜ்ஞயோ:—மே. த, 168.]

அம்மனை — தாய், அம்மானை. [1: சூடா. ii, 76. 2: திவா. vii, 250.]

அம்மான்—மாமன், தகப்பன். [1: பிங். v, 183. 2: சூடா. ii, 75.]

அம்மை — தாய், வருபிறப்பு, ஓர் செய்யுள்வனப்பு, ஓர் நோய், தவப்பெண். [1, 2: பிங். x, 42. 3: தொல். பொ. 645. 4: அக. 5: திவா. ii, 115.]

சும்மை — நெற்போர், நாடு, ஆரவாரம், ஊர், சுமை. [1-5: பிங். x, 521.]

541\. ஞமலியே மயிலும் நாயும் நாமம்பேர் பெருமை கீர்த்தி
தமிதனி யிராத்தி ரிப்பேர் தாமசி துற்கை கங்குல்
கமையென்ப பொறுமை பூமி காமர்கட் டழகு காதல்
சிமையமே குடுமி வெற்பாந் தேமநங் கறிக னைத்தல்.

ஞமலி—மயில், நாய். [1, 2: சூடா. xi, ம, 1.]

நாமம் — பேர், பெருமை, கீர்த்தி. [1: நாமநு — அ. கொ. I, vi, 8. 2, 3: அ. வி. சி. 322. நற்பேர்—கீர்த்தி. 3: அக.]

தமி—தனி, இராத்திரி. [1: அக. 2: தமீ—அ. கொ. I, iv, 4.]

தாமசி—துர்க்கை, இரவு. [1, 2: தாமஸீ நிஶி ஊ்ஸாயாஂ — மே. ஸ, 25.]

க்ஷமை—பொறுமை, பூமி. [1, 2: க்ஷிதிக்ஷாந்த்யோ: க்ஷமா — அ. கொ. III, iii, 142.]

காமர்—கட்டழகு, காதல். [1, 2: சூடா. xi, ச, 7.]

சிமையம்—சிகரம், மலை. [1, 2: பிங். x, 495.]

தேமாம்—கறி, நனைத்தல். [1, 2: தேமநம் வ்யஞ்ஜநே க்லேதே — அ. ஸ. iii, 372.]

542\. சும்ப கன்கா முகன்றூர்த்தன் கும்பி லன்றூர்ச் சடிதிருடன்
கம்ப மசைவு நடுக்கந்தூண் கயத்தூண் விளக்கின் றண்டென்ப
சம்பந் தொழுநோ யிரும்புப்பூண் டடிவக் கிரப்பற் கொடிறிடம்ப
சம்பங் குலிசம் விகுசமங்க தேயம் சரக்கூ டோருண்டி.

சும்பகன்—காமுகன், தூர்த்தன். [1, 2: வ்ருஷல: காமுகே
யுஞ்தே — அ. ஸ. iii, 38.]

கும்பிலன்—சிவன், திருடன். [1: 2: கும்பீல: ... சௌரே
—வி. வ்ரு. ஒ, 89.]

கம்பம் — அசைவு, நடுக்கம், தூண், யானைத்தூண், விளக்குத் தண்டு. [1: கம்ப:— அ. கொ. I, vii, 38. 2, 3, 5: பிங். x, 266. 4: 'கம்பமா யானை' முதலிய பிரயோகங்களிற் காண்க.]

சம்பம் — தொழுநோய்[1], இரும்புப் பூண்[2], தடி[3], வக்கிரப்பல்[4], தாடை[5], இடம்ப சம்பம்[6], வச்சிராயுதம்[7], எலுமிச்சை[8], அங்கதேசம்[9], அம்பறுத் தூணி[10], ஓர் உண்டி[11]. [1: 2, 7: ஶம்ப: வஜ்ரே ஶோஹ- காஞ்ச்யாஂ—அ. ஸ. ii, 301. 3: 4, 5, 8, 10, 11: ஜம்ப: ...; ஊதுமோஜ- நயோ: ... ஹநௌ ஜம்பீரதூணயோ: — அ. ஸ. ii, 303, 304. 6: ஊம்ப: — ஸ. அக. 9: வம்பா: — ஸ. அக. அங்கதேசத்தில் ஓர் ஊர்ப் பெயரென்று சொல்லப்பட்டது.]

543. அம்ப ரீடம் போர்வறையோ டாம்பி ராதம் பரியின்மறி
அம்ப ரீட னோரரசன் றிரியம் பகனு மிரங்கதிரோன்
உம்பர் விண்விண் ணவர்சுவர்க்க முயர்ச்சி மேலுவ் விடம்பார்ப்
பார்
வம்ப லரங்கி யர்புதியோர் வம்பன் சோர சுதன்றுட்டன்.

அம்பரீடம்—போர், வறையோடு, புளிமா, குதிரைக்குட்டி. [1-4: அம்பரீஷோ ... யுத்தெ ப்ராஷ்டரெ; ஆம்ராதக — ச. வ. iv, 315, 316. 'கிஸோரொ ஹயஸாவ:' என்பது டீகை.]

அம்பரீடன் — ஓர் அரசன், சிவன், சூரியன். [1-3: அம்பரீஷோ ந்ருபெ ஸ்ம்பௌ ...; ... வண்வரஸௌ—ச. வ. iv, 315, 316.]

உம்பர்—ஆகாசம்[1], தேவர்[2], சுவர்க்கம்[3], உயர்ச்சி[4], மேல்[5], உவ்விடம்[6], பார்ப்பார்[7]. [1, 6, 7: அக. 2, 5: திவா. xi, 42. 3: சூடா. v, 3. 4: திவா. v, 231.]

வம்பலர் — அயலோர், புதியோர். [1: திவா. ii, 61. 2: திவா. ii, 59.]

வம்பன்—சோரபுத்திரன், துட்டன். [1, 2: அக.]

544. உம்பல் குலஞ்சந் ததிதந்தி கிடாவெ ழுச்சி யுரனறுபேர்
நம்பல் விரும்பல் விசுவசித்தல் பம்பல் படர்ச்சி பொலிவெழுச்சி
கொம்பு தந்த மரக்கொம்பு விலங்கின் கொம்பூ துங்கொம்பு
சிம்பை பயற்றி னெற்றவரை தும்பை பொருத லோர்புதலே.

உம்பல்—குலம், சந்ததி, யானை, கிடாய், எழுச்சி, வலி. [1-4: பிங். x, 170. 5: பிங். vii, 429. 6: திவா. viii, 64.]

நம்பல்—விரும்பல், விசுவசித்தல். [1, 2: அக.]

பம்பல் — படர்ச்சி, பொலிவு, எழுச்சி. [1: சூடா. viii, 5. 2: திவா. viii, 161. 3: சூடா. ix, 38.]

கொம்பு — தந்தம், மரக்கொம்பு, விலங்கின் கொம்பு, ஊதுங்கொம்பு. [1: அக. 'யானைத்தந்தம்.' 2: நா. தீ. நி. 365. 3: நா. தீ. நி. 235, 4: பிங். vi, 167.]

சிம்பை—பயற்றின் நெற்று, அவரை. [1: ஶிம்பா — ஸ. அக. 2: நா. தீ. நி. 337.]

தும்பை—பொருதல், ஓர் புதல். [1: திவா. ix, 147. 2: திவா. iv, 223.]

545. மம்மர் மயக்கந் துன்பப்பேர் பொம்மல் சோறு மங்கலமாம்
செம்மல் பெருமை செருக்குமகன் சிறந்தோ னிறைவன் பழம்பூவாம்
விம்ம லழுத லிறுகுதற்பேர் வெம்மை விருப்ப முட்டணமாம்
கொம்மை யிளமை கைகுவித்துக் கொட்டல் வட்ட முலைதிரட்சி.

மம்மர்—மயக்கம், துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

பொம்மல் — சோறு, மங்கலம். [1, 2: பிங். x, 865. மங்கலம் — பொலிவு.]

செம்மல்—பெருமை, செருக்கு, மகன், சிறந்தோன், இறைவன், பழம்பூ. [1: திவா. viii, 20. 2: அக. 3, 5, 6: திவா. xi, 298. 4: பிங். x, 540.]

விம்மல்—அழுதல், இறுகுதல். [1: திவா. ix, 32. 2: அக.]

வெம்மை—விருப்பம், உட்டணம். [1, 2: சூடா. xi, ச, 2.]

கொம்மை—இளமை, கைகுவித்துக் கொட்டல், வட்டம், முலை, திரட்சி. [1: திவா. viii, 203. 2, 4: பிங். x, 407. 3: திவா. viii, 2. 5: திவா. viii, 5.]

546. அம்மணியி னொளிசுகம்போர் சிரிப்பழைப்புன் மத்தம்
அஞ்சமே ழிசையாதி யளவுபரப் பிரமம்
அம்மிடைச்சொல் விகுதிபுள கந்தீர்க்கஞ் செருக்கோ
டம்புகியோ கம்வக்ர வாக்கியங்கும் பிடுமாம்
கம்முடிநீர் சுகம்விண்மீ னிந்திரியம் வயலா
காயம்வெப்பங் கிங்கிணிவாச் சியங்கீதம் புவிசொற்
கம்முகில்சூ ரியவிந்து நகர்படுக்கை யுறக்கங்
கண்டைகட்ட நம்கிருபை வார்த்தைபல கையுமே.

அம்—மணியின் ஒளி[1], சுகம்[2], போர்[3], சிரிப்பு[4], அழைப்பு[5], உன்மத்தம்[6], அன்னம்[7], ஏழிசையாதி அளவு[8], பரப்பிரமம்[9], அம் என்னும் இடைச்சொல்[10], விகுதி[11], புளகம்[12], தீர்க்கம்[13], செருக்கு[14], அம்பு[15], ஆஞ்ஞை[16], வக்கிர வாக்கியம்[17], கும்பிடு[18]. [1, 2, 4, 5, 9, 15: ஹம் ஶீக்ரஸுகயோ: ... ஶிரோமணிஷு, வாக்ப்ரஹாரத்ருணயோரபிஷு ... ஹாஸ்யயோ: — நா. ர. i, 80. 3, 7, 12, 14: ஹ: ... ஹம்ஸரண-

ரொசோஞ ..., மரெவு—நா. ர. i, 79. 6: 8, 13, 16-18: கம்ஸ்வொ வகூவாலெகெ்திநெ்ருஞ்மிநியொமயொ:, ஷவூஷமாநூரொெந வ — நா. ர. i, 21. 10: நன். 140. 11: நன். 244.]

கம் — தலை[1], நீர்[2], சுகம்[3], நட்சத்திரம்[4], இந்திரியம்[5], வயல்[6], ஆகாசம்[7], வெப்பம்[8], கிங்கிணி[9], வாச்சியம்[10], கீதம்[11], பூமி[12], சுவர்க்கம்[13], மேகம்[14], சூனியவிந்து[15], நகர்[16], படுக்கை[17], உறக்கம்[18], கண்டை[19], கட்டனம்[20], கிருபை[21], வார்த்தை[22], பலகை[23]. [1-3: கம் ஶிரொ-ஷுஷவெ தீவம் தலெதுவ வ கவெழுயழ — நா. ர. i, 24. 4-7, 15, 16, 21, 23: வவிஜூய ... வெழுாசெநக்ஷகுகெஷகுவடி்ணெ; கூவாஷ-ஐகயொஷூஹநழுவிதெள — நா. ர. i, 26, 27. 8, 9, 14, 19, 20: ெசவெ நிஷாவெ கிங்கிணழாம் வணாயாம வடிெந வ வ: — நா. ர. i, 29. 10, 12, 22: வம் வாஷழு ... வா ஷஹவாஸா ... —நா. ர. i, 29. 11: மம் மீதெ — நா. ர. i, 27. 13: வ: ... ஷவெஹ — நா. ர. i, 26. 17: 18:]

547. சம்முடிவு சுகஞ்சுபம்நீர் புகழொளிநூல் சுவர்க்கம்
சநநம்ஞா நம்த்யாநம் விமலம்நித்தஞ் சிரேய
சம்மறைவு சுழற்சிபுயற் காற்றரைப்பூண் களிப்புச்
சகோரம்நிவா ரணம்நட்டந் தேர்த்தடஞ்சூழ் வதுமாம்
தம்முனிவு வெள்ளைகறுப் பகலம்வைராக் கியம்வால்
தநந்தாங்யங் காட்சிகண்ஞா நம்த்யாநம் பரிசுத்
தம்மனைபா நம்புணர்ச்சி பயநிவா ரணம்நிச்
சயம்தாதுர் வாதம்வட மொழிகளத்ர மிடைச்சொல்.

சம் — முடிவு[1], சுகம்[2], சுபம்[3], நீர்[4], புகழ்[5], ஒளி[6], நூல்[7], சுவர்க்கம்[8], சனனம்[9], ஞானம்[10], தியானம்[11], விமலம்[12], நித்தம்[13], சிரேயசம்[14], மறைவு[15], சுழற்சி[16], புயற்காற்று[17], அரைப்பூண்[18], களிப்பு[19], சகோரம்[20], நிவாரணம்[21], நட்டம்[22], தேர்த்தடம்[23], சூழ்வது[24]. [1: ஷம் தீவெ ... கவஸாமயொ: — நா. ர. i, 75. 2, 3, 5, 7, 8, 14, 15: கூ ஶம் தீ-வெ ஶாஸெ ஶெயஸி சஜெ; கீரெள ... ஷவெஹ வரொகெஷ வ திமிஜக:, ஶவெழுயம் வ வெளவழுாரெஷ—நா. ர. i, 73, 74. 4, 6, 9, 18: ஜம் கடிஹஷணெ ... தெஜஸுஜநி ஜநநி — நா. ர. 27 (பம்பாய்). சென்னைப்பதிப்பில் காணும் 'ஜம் கடௌ ஸஷணெ' என்னும் பாடம் அரை பூண் என இரண்டு பொருள்களைத் தருகிறது. 10, 11, 21, 23: ஷம் தீவெ ஷழுநூநவயெ ஜ்ஞாநெ யழுாநெ நிவாரணெ — நா. ர. i, 77. 12, 13: ஷம் ... திஷயம் நிரூமெ நிதெழு — நா. ர. i, 32. 16, 17, 19, 22:

ஸம்ஸ்பர்ஶ...; ... ஹ்ருதயே ஜநேஷு ஸங்க்ராந்தே சேத—நா. ரு. i, 34, 35.
20: த: ... தகோரே—நா. ரு. i, 30. 24:]

தம்—கோபம்[1], வெள்ளை[2], கறுப்பு[3], அகலம்[4], வைராக்கியம்[5], வால்[6], தனம்[7], தானியம்[8], காட்சி[9], கண்[10], ஞானம்[11], தியானம்[12], பரிசுத்தம்[13], மலை[14], பானம்[15], புணர்ச்சி[16], பய நிவாரணம்[17], நிச்சயம்[18], இரசவாதம்[19], வடம்[20], ஒலி[21], களத்திரம்[22], ஓர் இடைச்சொல்[23]. [1, 6, 16, 18, 19: தஸ்து: புச்சகோபயோ: ... நிஶ்சயே ரஸவாதயோ:, ... —நா. ரு. i, 44. 2-4, 17: [தம்] ஶ்வேதே ... பயநிவாரணே, ... —நா. ரு. i, 46. 5, 9, 13, 15, 22 : தம் ... வைராக்யே ... —நா. ரு. 42 (பம்பாய்). சென்னைப்பதிப்பில் 'வாத' என்பது பாடம். 7, 8, 11, 12, 14, 21: த: ... —நா. ரு. i, 49. 10: 20:
23: ஒரு சாரியை—நன். 244.]

548. பம்மலைபொன் சுபலக்க னம்விண்மீ னிராசி
பங்குவிகற் பங்கலகம் சமைத்தல்விந் துகௌத்து
பம்முகில்விண் ணொளிவண்டு கணங்கனஞ்சூல் கருத்துப்
பருவமதங் குடந்திலகம் பக்கஞ்சக் கிரப்பேர்
சம்வதனம் வசீகிருதஞ் சமாலோசந் தருக்கம்
சம்வர்த்தம் பிரளயமோர் முகில்வருடந் தான்றீ
சம்வித்துக் கருமநிச் சயமொழுக்கம் ஞானம்
சவைபெயர்போர் பேசுகைசங் கேதமுடம் படலே.

பம்—மலை[1], பொன்[2], சுபலக்கினம்[3], நட்சத்திரம்[4], இராசி[5], பங்கு[6], விகற்பம்[7], கலகம்[8], சமைத்தல்[9], விந்து[10], கௌத்துபம்[11], மேகம்[12], ஆகாசம்[13], ஒளி[14], வண்டு[15], கணம்[16], கனம்[17], சூல்[18], கருத்து[19], பருவம்[20], மதம்[21], குடம்[22], திலகம்[23], பக்கம்[24], சக்கிரம்[25]. [1-3, 11, 14, 16: ப: ... —நா. ரு. i, 52. 4, 5, 12, 13, 15, 19, 23, 25: ப: ... —நா. ரு. i, 57, 58. 6: 7, 8, 10, 18, 20-22, 24: ப: ... —நா. ரு. i, 56. 9: 17:]

சம்வதகம்—வசிகிருதம், ஆலோசனை, தருக்கம். [1-3: ஸம்வத-நம் த- ஸம்வாடெ ஸாமொவெ வஶீகூதெள—ஊ. ஸ. iv, 201.]

சம்வர்த்தம் — பிரளயம், ஓர் மேகம், ஆண்டு, தான்றி. [1, 4: ஸம்வஈ: ப்ரூலயெ$<$க்ஷெஜூள—ஊ. ஸ. iii, 298. 2, 3: ஸம்வஈ:—ஸ. அக.]

சம்வித்து—கருமநிச்சயம்[1], ஒழுக்கம்[2], ஞானம்[3], சபை[4], பெயர்[5], போர்[6], பேசுகை[7], சங்கேதம்[8], உடம்படல்[9]. [1-3, 5-9: ஸம்ஹாஷணெ க்ரியாகாரெ ஸம்கெதெ நாஜ் ..., ஸம்விஉாஜெள ப்ரதிஜ்ஞாயாமாவாா-ஜ்ஞாநயொாவி—மா. கொ. 114. 4:]

549\. அம்பணம்வா ழைத்தண்டோ டாமையளக் குங்கால்
அம்பட்டை முல்லைபங்கம் பானைபுளி யாரை
கும்பந்தோ ளணிகரியின் மத்தகமோ ரிராசி
குடஞ்சிவதை குற்குலுக்கூட் டுவதுதொடுப் பதுமாம்
தம்பமசை வற்றுறல்நெல் லாதியின்றாள் யானைத்
தறிபணைக ளிலாமரந்தூண் கற்கங்கை தவப்பேர்
விம்பமடை யாளமிரு சுடரின்வட்டம் பிரதி
விம்பமோர் சிவாகமங்கோவ் வைக்கனிசொ ரூபம்.

அம்பணம்—வாழைத் தண்டு, ஆமை, மரக்கால். [1, 3: பிங். x, 39, இங்கும் அக. நி. டிலும் 'வாழை' என்ற பொருளே காணப்படுகிறது. 2: சூடா. xi, ர, 18.]

அம்பட்டை — முல்லை, பங்கம்பானை, புளியாரை. [1-3: ஊஜ்ஷா ஸஹாஉஜெணஹாம் வாரெய-ஸிகயொாவி—ஊ. ஸ. iii, 163.]

கும்பம்—தோளணி[1], யானையின் மத்தகம்[2], ஓர் இராசி[3], குடம்[4], சிவதை[5], குற்குலு[6], கூட்டுவது[7], தொடுப்பது[8]. [1,8: மஜொ ஜொ-ரூ-ஷெண ஊூவெள—ஊ. ஸ. ii, 297. 2-6: கஜ: ஸஹாஊ... ஷடெ, ராஶிஹெஜெ ஷ்ிவாஜெ வ கஜும் திவூதி மஜ்மெள — வி. ப்ர. ஹ, 19. 7: மஜ:—ஸ. அக.]

தம்பம்—அசைவற்றுறல்[1], நெல்லாதியின் தாள்[2], யானைத்தறி[3], பணைகளில்லாத மரம்[4], தூண்[5], கற்கம்[6], வஞ்சனை[7]. [1, 5: ஷஜ: ஷூ-ணாஜுஜாஹயொ: — ஊ. ஸ. ii, 307. 2-4: ஷஜ ஆூமா-நமஜுயொ:, வீூஹாஜீநாம் ப்ரகாணெ வ—ஊ. ஸ. ii, 301. 6, 7: உஜ: கஜெ ஜெக-தவெ வ—ஊ. ஸ. ii, 305.]

விம்பம்—அடையாளம், சூரிய சந்திர மண்டலம், பிரதிபிம்பம், ஓர் சிவாகமம், கொவ்வைக்கனி, சொரூபம். [1: 2, 3, 5: ஜ்ஞேயெ ஸூதி-பிம்லெ வ பிம்ஸ ஸாஹிதிகாஷு — மா. கொ. 208. 4, 6: அக.]

550. அம்பரம்விண் ணிதழாடை சுகந்திமன்றம் பாவம்
அம்பிகைதா யுமையத்தை திருதராட் டிரன்றாய்
சம்பரமீன் குட்டேற்று நெடுமயிர்மான் வித்தஞ்
சலிலமற் புதஞ்சிம்பு ளோர்பௌத்த விரதம்
அம்பலஞ்சித் திரகூடம் வெளிசவையு மாகும்
அம்பல்சில்லோ ரறிந்துபுறங் கூறல்பழி மொழிப்பேர்
சம்பவங்கா ரணம்பெறுகை யாதேயங் களுக்கா
தாரங்க ளின்மிக்குள் ளதுசநநம் நாற்பேர்.

அம்பரம்—ஆகாசம், உதடு, ஆடை, சுகந்த திரவியம், அம்பலம், பாவம். [1, 3, 4: அம்பரம் வொஹவஸ்த்ரயொ:; ... ஸுகந்தித்ரவ்யெ—அ. ஸ. iii, 510, 511. 2, 6: அ. ஸ. நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் 'ஸுகந்தித்ரவ்யெ' என்பதனை யடுத்து 'ஓஷ்டஉதகபாவயொ:' என்னும் அதிக பாடம் காட்டப்பட்டுளது. 5:]

அம்பிகை—தாய், உமை, அத்தை, திருதராட்டிரன் தாய். [1, 2, 4: அம்பிகா மாதரீமாத்ருஜநநெ ரோமவதி ஜாதரி — வி. ஸூ. க, 153. 3: அம்பிகா ஜாதமாதா—வெ. 247, 3.]

சம்பரம்—மீன்[1], திமிலும் நெடுமயிருமுடைய மான்[2], பொருள்[3], நீர்[4], மேகம்[5], சிம்புள்[6], ஓர் பௌத்த விரதம்[7]. [1-4, 7: மம்பரம் ஸலிலெ வித்தெபௌஃத்தவ்ரதவிஶெஷயொ:; மம்பரொ ... ஹரிணஜ்ஜெ ... மத்ஸ்யெ — வி. ஸூ. ர. 102, 103. 5: மம்பரொ ... ஜெவயொ: — நா. ஸ. ii, 201. 6: அக.]

அம்பலம்—சித்திரகூடம், வெளி, சபை. [1: திவா. v, 166. 'தெற்றியம் பலந்தா னென்றே சித்திர கூட நாமம்' என்பது சூடா. v, 49. அகராதிகளில் தெற்றியும் அம்பலமும் சித்திரகூடப்பெயர்களாகக் காட்டப்பட்டன. 2: அக. 3: திவா. v, 167.]

அம்பல்—சில்லோர் அறிந்து புறங்கூறல், பழிமொழி. [1, 2: பிங். x, 41.]

சம்பவம்—காரணம், பெறுகை, ஆதேயங்களுக்கு ஆதாரங்களின் மிக்குள்ளது, சனனம். [1, 3, 4: ஸம்ஸவ: காரணெ ஜநநெ; ஆயெய-ஸ்யாயாராதிரிக்தெ வ—அ. ஸ. iii, 707, 708. 2:]

551. கம்பளம்நீ ருத்தரியம் கிடங்கம் பளிகோக்
கழுத்தினணர் பூணூற்போ லிடுந்தாரோர் நாகம்
கும்பிசிறு குமிழ்யானை தொண்டிகொட்டைப் பாசி
குடாவயிறாண் முதலைபா திரைநிரையஞ் சேறும்
கம்புமரக் கழிசங்கு நத்தையோர் தவசம்
கைவளைகச் சேலஞ்செந் திணைகழுத்துக் கைம்மா
சம்புநா வற்றருவோர் தீவயன்மால் சிவனோர்
நதிசிநன் பத்தியகத் தியமுளகா வியமே.

கம்பளம்—நீர்[1], உத்தரியம்[2], புழு[3], கம்பளி[4], பசுக்கழுத்தின் அலைதாடி[5], பூணூல்போலிடும் மாலை[6], ஓர் நாகம்[7]. [1-3, 5-7: கம்ப³லம்: க்ரு-மிஸாஸ்னயோ:, நாக³ப்⁴ருத்³ஹெஇ ப்ராவாரெ வெகலெக்ஷ்ணீ கம்ப³லம் ஜலெ—ஆ. வ. iii, 626. 4: கம்ப³லீ—வ. அக.]

கும்பி—சிறுகுமிழ்[1], யானை[2], கலப்பைக் கிழங்கு[3], கொட்டைப் பாசி[4], குடா[5], வயிறு[6], ஆண் முதலை[7], பாதிரை[8], நிரயம்[9], சேறு[10]. [1, 4, 5, 8: கும்பீ⁴ம்ஹாவாயாம் வாடீவாயாம் வாரிவர்ணீம் ச கட்ப³லெ—ஆ. வ. ii, 302. 2: கும்பி⁴நொ மஜா:—நா. ப. ii, 264. 3: 6: நா. தீ. நி. 580. 7: கும்பீ⁴ந—வ. அக. 9: கும்பீ⁴பாக: — வ. அக. திவா. v, 13. 10: பிங். x, 365.]

கம்பு—மரக்கழி[1], சங்கு[2], நத்தை[3], ஓர் தானியம்[4], கைவளை[5], ஏலப்பட்டை[6], செந்திணை[7], கழுத்து[8], யானை[9]. [1: அக. 2, 3, 5, 6, 8, 9: கம்பு³ர்வலயஶம்பூ³யோ:; மஜெ ஶம்பு³கெ ... ஸ்த்ரீவாயாம் நலெ கவீ ச—ஆ. வ. ii, 298, 299. 4: அக. 7: பிங். ix, 318.]

சம்பு—நாவல்மரம்[1], ஓர் தீவு[2], பிரமன்[3], திருமால்[4], சிவன்[5], ஓர் நதி[6], அருகன்[7], பத்தியகத்தியமுள்ள காவியம்[8]. [1, 2, 6: ஜம்பூ³ர்நாரீ-தரங்க³ம் த்³வீபவ்ருக்ஷவிஶெஷயொ:—ஆ. வ. ii, 299. 3-5: ஶம்பு⁴ர்நா-ப்³ரஹ்மஶிவெஷ்ணு — நா. ப. ii, 262. 7: ஶம்பு⁴: ... அர்ஹதா: — ஆ. வ. ii, 307. 8: சம்பூ: —வ. அக.]

552. கும்பசன் விற்றொழிற் குருவ கத்தியன்
அம்பரோ ருபரச மோரு ரவ்விடம்
கம்பல மென்பமேற் கட்டி கம்பளி
அம்புநீர் வெட்டிவேர் பாண மாகுமே.

கும்பசன்—துரோணன், அகத்தியன். [1, 2: கும்பஜ:—ஸ. அக. கும்பயோநிர்மஹதேஜா: ஸர்வாநுக்ரஹணஸ்த்வம் மஹாராவலி — வி. ஸ. ந, 191.]

அம்பர்—ஓர் உபாசம், ஓர் ஊர், அவ்விடம். [1-3: அக.]

கம்பலம் — மேற்கட்டி, கம்பளி. [1: அக. 2: கம்பலம் — ஸ. அக.]

அம்பு—நீர், வெட்டிவேர், பாணம். [1: அம்பு—அ. கொ. I, x, 4. 2: அம்பு—பந்நாயமிவண்ண:, i, 47. 3: திவா. vii, 8.]

553. தும்புபூட் டிடுகயி ஞேருசி லும்பல்நார்
அம்புசத் தாமரை நீர்க்க டம்புமாம்
கிம்புரி யோர்முடி யுறுப்புக் கட்டும்பூண்
செம்புலம் பாலேசேர் நிலஞ்செ ருக்களம்.

தும்பு — பூட்டுங் கயிறு, சிலும்பல், நார். [1, 3: அக. 2: 'சிம்பு'. சூடா. xi, ம, 3.]

அம்புசம் — தாமரை, நீர்க்கடம்பு. [1, 2: அம்புஜோ நிசுமெ வாநவஸி கடம்பே ச நபுமஸக:—மே. ஜ, 20.]

கிம்புரி—ஓர் முடியுறுப்பு, கட்டும் பூண். [1, 2: பிங். x, 339.]

செம்புலம்—பாலேசேர் நிலம், போர்க்களம். [1, 2: பிங். x, 539.]

554. அம்பாலி கைபாண்டு வின்று யியக்கியுமாம்
ஐம்பால்பெண் கூந்த லாண்பால் முதலியன
கம்பீர முள்ளக் களிப்புடனு மூப்பெயராம்
சம்பீர மென்பது கடாரை யிருமிச்சை.

அம்பாலிகை—பாண்டுவின் தாய், தருமதேவதை. [1: அம்பாலிகா —ஸ. அக. 2: அக.]

ஐம்பால்—பெண் கூந்தல், ஆண்பால் முதலிய ஐந்து பால்கள். [1: திவா. ii, 212. 2: நன். 339.]

கம்பீரம்—செருக்கு, ஆழம். [1: அக. 2: கம்பீரம்—அ. கொ. I, x, 15.]

சம்பீரம் — கடாரை, எலுமிச்சை. [1: ஜம்பீர: — அ. கொ. II, iv, 79. 2: ஜம்பீர:—அ. கொ. II, iv, 24.]

555. சம்பாளஞ் சேறு நீர்ப்பாசி யுஞ்சாற்றும்
சம்பூகம் நத்தை யிபமத் தகத்தின்கீழ்
சம்போகம் பூழ்க்கை புணர்ச்சி யநுபவமாம்
கம்போசஞ் சங்கோர் தேயங் கயப்பேதம்.

சம்பாளம்—சேறு, நீர்ப்பாசி. [1, 2: ஜம்பாலம் கர்தமே ஶைவலே—கு. வ. iii, 644.]

சம்பூகம்—நத்தை, யானைமத்தகத்தின் கீழ். [1, 2: ஶம்பூகோ கஜகும்பாந்தே ..., ஜலஶுக்தௌ ச ஶம்பூக: — வி. வ்ரு. (தெ). க, 96.]

சம்போகம்—துதிக்கை, புணர்ச்சி, அநுபவம். [1-3: ஸம்போகோ போகநிர்வேஶயோ: ஸுரதாயாம்—கு. வ. iii, 122.]

கம்போசம்—சங்கு, ஓர் தேசம், யானைவகை. [1-3: கம்போஜோ நீவ்ருத்பேதே, ஶங்கஹஸ்திபேதயோர்—கு. வ. iii, 132.]

556. அம்ம வுரையசைச் சொல்கே ளெனலுமாம்
சிம்மந் தகர மரங்கோணல் மெல்லெனல்
கம்மிய ரோர்தொழிற் செய்வோர்கண் ணுளர்பேர்
அம்மிலம் புளிப்புப் புளிபுளி வஞ்சியே.

அம்ம — உரையசைச்சொல், கேள் எனல். [1: நன். 438. 2: தொல். சொல். 276.]

சிம்மம்—தகரமரம், கோணல், மெல்லெனல். [1-3: ஜிஹ்ம: குடிலே மந்தே ஜிஹ்மம் தகரபாதபே—கு. வ. ii, 317.]

கம்மியர் — ஓர் தொழில் செய்வோர், கண்ணுளர். [1: திவா. ii, 58. 2: திவா. ii, 41.]

அம்மிலம்—புளிப்பு, புளி, புளிவஞ்சி. [1, 3: அம்லோ ரஸபேதே வேதஸே—கு. வ. ii, 463. 2: அம்லஸ்து விஞ்ஞாஜீரகாதம்லிகாஜ்யலோக்ஷ—ராஜநிவண்டு:, வரிஶிஷ்ட:, 20, 60.]

557. சம்மூர்ச் சநந்தான் மயக்க மளாவல்
உம்மை கழிபிறப் பும்மென் னிடைச்சொல்
செம்மை பெருமை செவ்வை சிவப்பாம்
மைம்மை மலடி மலட்டெரு மைப்பெயர்.

சம்மூர்ச்சநம்—மயக்கம், அளாவல். [1, 2: ஸம்மூர்ச்சநமோஹஸமுச்ராயயோ: — அ. ஸ. iv, 198.]

உம்மை—கழிபிறப்பு, உம்மெனிடைச்சொல். [1: திவா. viii, 195. 2: நன். 425.]

செம்மை—பெருமை, செவ்வை, சிவப்பு. [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 32. 3: திவா. viii, 48.]

மைம்மை—மலடி, மலட்டெருமை. [1: திவா. ii, 117. 2: திவா. iii, 23.]

558. பூமகள் பூமின் செய்யாள் பூமிபூ தலமி டப்பேர்
வாமநங் குறளோர் திக்கின் மதக்கய மோர்பு ராணம்
ஆமநா யங்கு லம்வே தாகமஞ் சம்ப்ர தாயம்
ஏமபுட் பம்ம சோகு சம்பகஞ் செம்ப ரத்தம்.

பூமகள்—பூமிதேவி, இலக்குமி. [1: அக. 2: திவா. i, 18.]

பூமி—பூதலம், இடம். [1: ஹ்ருதி:—அ. கோ. II, i, 2. 2: ஹ்ருதி:—ஸ. அக.]

வாமநம் — குறள், தென்றிசை யானை, ஓர் புராணம். [1, 2: வாமநோ திம்ஜே ...; வஸ்ரு—அ. ஸ. iii, 404, 405. 3: வாமந (-புராணம்) —ஸ. அக.]

ஆமநாயம்—குலம், வேதாகமம், சம்பிரதாயம். [1, 2: ஆம்நாய: குலே ஆகமே—அ. ஸ. iii, 473. 3: ஆம்நாய: ஸம்ப்ரதாய: — அ. கோ. III, ii, 7. 'வேத மாராவர்த்ராமாஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

ஏமபுட்பம்—அசோகு, சம்பகம், செம்பரத்தம். [1-3: ஹேமபுஷ்பம் து வ்ருக்ஷே; அசோகசம்பகஜபாவ்ருக்ஷே—அ. ஸ. iv, 212, 213.]

559. சாமமோ ருபாயம் யாம மின்சொற்சா மளமோர் வேதம்
சேமமங் களம்ப டைத்த பொருள்காத்தல் சிவக திப்பேர்
சோமம்நீர் கருப்பூ ரம்மோர் கொடியதன் சாறுஞ் சொல்ப
தோமமே திரள்ப டைப்பேர் தோமர மெறிவேல் கைவேல்.

சாமம்—ஓர் உபாயம், யாமம், இன்சொல், சாமளம், ஓர் வேதம். [1: ஸாமோபாயே ஹேதுஜ்ஞாநித்வ்யாயவ்யஷ்டிஷு — அ. கோ.

II, viii, 20. 2: திவா. i, 113. 'யாம:' 3: ஸாம ஸாந்த்வ — அ. கோ. II, viii, 21. 4: ஶ்யாம: — அ. கோ. I, v, 14. 5: ஸாமந் — ஸ. அக.]

சேமம்—மங்களம், படைத்த பொருள் காத்தல், சிவகதி. [1-3: க்ஷேமஸ்த்ரீ மங்கலே, ஸ்ருஷ்டரக்ஷணே மோக்ஷே ச — அ. ஸ. ii, 312.]

சோமம் — நீர், கர்ப்பூரம், ஓர் கொடி, அதன் சாறு. [1-4: ஸோமஸ்த்வோஷதிநாதே ...; ... கநஸாரே ..., ... ஸலிலே — அ. ஸ. ii, 333, 334.]

தோமம்—திரள், படை. [1: ஸ்தோம: — வை. 186, 2. 2: அக.]

தோமரம் — எறிவேல், கைவேல். [1: தோமர: — அ. கோ. II, viii, 93. 2: அக.]

560\. ***காமர மடுப்புக் கீத மத்தநாள் காத்தண் டென்ப***
காமலஞ் செவிம லர்ப்பூண் நீரிலா நிலங்கா மாலை
கோமள மிருது நீராம் சாமளங் கறுப்புப் பச்சை
ஊமனூ மையன்கூ கைப்பேர் ஓமியோ மத்தீ நெய்யே.

காமரம்—அடுப்பு, இசைப்பாட்டு, அத்த நட்சத்திரம், காவுதடி. [1: திவா. v, 175. 2: திவா. x, 133. 3: திவா. i, 89. 4: அக.]

காமலம்—செவிமலர்ப்பூண், நீரிலா நிலம், காமாலை. [1-3: காமல: காமிரோகயோ:; மருதேஶே வஸந்தே ச — அ. ஸ. iii, 627, 628.]

கோமளம்—மிருது, நீர். [1, 2: கோமலம் ம்ருதுநி தோயே — அ. ஸ. iii, 636.]

சாமளம்—கறுப்பு, பச்சை. [1: ஶ்யாமல: — அ. கோ. I, v, 14. 2: திவா. viii, 52.]

ஊமன்—ஊமையன், கூகை. [1: அக. 2: சூடா. iii, 58.]

ஓமி—ஓமத்தீ, நெய். [1, 2: ஹோமி: ஸர்பிஷி வஹ்நௌ ச — அ. ஸ. ii, 335.]

561\. ***காமன்மன் மதனிச் சிப்போன் காமுகன் சதுரன் றூர்த்தன்***
பாமன்கூ ரியன்கு ரோதன் பாமரன் கயவன் மூடன்
வீமனோர் பாண்ட வன்மா னிடமேந்தி விதற்பர் கோமான்
கோமுக மேளப் பாண்ட மிலேபகங் குடிலா காரம்.

காமன் — மன்மதன், இச்சிப்போன். [1: காமே: — அ. கோ. I, i, 26. 2: தொடர்மொழிகளில் இப்பொருளில் வரும் — ஸ. அக. ஸுதகாமே:.]

காமுகன்—நாகரிகன், தூர்த்தன். [1: அக. 2: காமே-கக:— வெ. 203, 69.]

பாமன் — சூரியன், கோபமுள்ளான். [1, 2: ஹாமே: க்ரோதே ரவௌ—மே. 8, 21.]

பாமரன்—நயவன், மூடன். [1, 2: பாமரோ நீசமே-துர்யோ: —அ. ஸ. iii, 569.]

வீமன் — ஓர் பாண்டவன், சிவன், விதர்ப்பர் அரசன். [1, 2: பீமோ ... வ்ருகோதரே ஹரே — அ. ஸ. ii, 323. 3: நளவெண்பா, சுயம்வர. 71.]

கோமுகம்—வாத்திய பாண்டம், இலேபனம், குடில வடிவம். [1-3: கோமுகம் வாத்யபாண்டே ஸ்யாதுபலேபே ச குடிலாஸநே—அ. ஸ. iii, 102.]

562. காமுகை காம முள்ளாள் கயப்பிடி குருக்கத் திப்பேர்
மாமுநி கும்ப யோநி சிநவரன் கொத்த மல்லி
சீமையே பிடரி சாதி கேத்திரந் தேச மெல்லை
தேமிடந் திசைதித் திப்புத் தேயந்தேன் மணங்கள் ளென்ப.

காமுகை — காமமுள்ளாள், பெண்யானை, குருக்கத்தி. [1: ஐஹாவதீ காமுகா — அ. கோ. II, vi, 9. 2: 3: காமுகா: ... அதிமுக்தகே—வி. ப்ர. க, 68.]

மாமுநி — அகத்தியன், அருகன், கொத்தமல்லி. [1, 3: மஹா-முநி:; அகஸ்திகஸ்துபுருபணோ:—அ. ஸ. iv, 186, 187. 2: சூடா. i, 3.]

சீமை — பிடரி, உயர்வானது, வயல், தேசம், எல்லை. [1, 2: ஸீமா—ஸ. அக. 3, 5: க்ஷேத்ரே ... ஸீமா ... ஸ்திதிர்மர்யாதை—மா. கோ. 419. 4: அக.]

தேம்—இடம்[1], திசை[2], தித்திப்பு[3], தேசம்[4], தேன்[5], மணம்[6], கள்[7]. [1, 2, 5: சூடா. xi, ம, 7. 3, 4, 6: பிங். x, 649. 7: சூடா. vi, 30.]

563. சாமாதா சூர்யா வர்த்தம் வல்லவன் மகடன் கேள்வன்
கோமானிந் திரனு தித்தன் பசுவுள்ளோன் குரவன் வேந்தன்
சீமூதஞ் சைல மேகம் பிடிப்பீர்க்குத் தேவ தாளி
ஆமோத முவகை தூரங் கமழ்பரி மளமு மாமே.

சாமாதா — சூரியாவர்த்தம், வல்லவன், மகள் கணவன். [1-3: ஜாமாதா உ-ஹிதபவதேள; ஸமிரந்ராவமெ ஊஹெ வ — சு. ஸ. iii, 253, 254.]

கோமான்—இந்திரன், சூரியன், பசுவுள்ளோன், குரவன், அரசன். [1: மொ + வதி: — ஸ. அக. 'மொ,' வானின் பசுத்திரள். 2: 'மொ,' சூரியன்—ஸ. அக. 3: மொஊநு—சு. கொ. II, ix, 58. 4, 5: அக.]

சீமூதம்—மலை, மேகம், பிடிப்பீர்க்கு, தேவதாளி. [1, 2: ஜீமூதெள வெவபாரெதள — சு. கொ. III, iii, 58. 3: ஜீமூத: — ஸ. அக. 4: ஜீமூத:—சு. கொ. II, iv, 69.]

ஆமோதம் — உவகை, தூரங்கமழ் பரிமளம். [1: ஆமொஉ: — சு. கொ. I, iv, 24. 2: ஆமொஉ: ஸொஉதிநிஹாரீ — சு. கொ. I, v, 10.]

564. தூம கேதுக் கனலோன்வா லுள்ள சுக்கை யெரிகொள்ளி
வாம னன்மா யவன்குறளன் மாமை யழகு நிறம்வடிவம்
காம மநுச்சை தன்னிட்டங் காத லுடம்பா டிந்திரியம்
சேமம் சுற்று மதில்பள்ளம் சேரஞ் சூது முறிவவதி.

தூமகேது—அக்கினி, வால்நட்சத்திரம், விண்வீழ்கொள்ளி. [1-3: யுமகெது: ஸூதொ வஹாவஜாதகுஹமெஷயோ: — வி. ஹ. த, 203.]

வாமனன்—திருமால், குறளன். [1, 2: வாமநொ ... குவ்ரெதெ; வமெ—சு. ஸ. iii, 404, 405.]

மாமை—அழகு, நிறம், வடிவம். [1: திவா. viii, 59. 2: திவா. viii, 55. 3: பு. வெ. 11, பெண், 6.]

காமம்—அநுஞ்ஞை, தன்னிட்டம், காதல், உடம்பாடு, விந்து. [1-5: காமம் வாெஸநுதிரெதஸொ:, காம: ஸூர ... காமெஷு — சு. ஸ. ii, 311.]

க்ஷேமம்—சுற்றுமதில், பள்ளம், நோம், சூது, முறிவு, அவதி. [1-6: நெஷெவூ ஷாகாரஜஷூயொ:, கவயௌ ஶெகெதவெ காலெ — க. ஸ. ii, 320.]

565. வாம மிடப்பா லிதமலது வனப்பு முலேயோ ருட்சமயம்
சோம வற்க மென்பபெருங் குமிழ்வெண் கருங்கா லியுஞ்சொல்ப
யாமை யுவதி நன்னெறி யிரவு ஞாழல் கருஞ்சிவதை
ஆமி டைச்சொல் லோர்விகுதி யசைச்சொல் ஞாந நிச்சயமே.

வாமம் — இடப்பக்கம், இதமல்லது, அழகு, முலே, உட்சமய மாறனுள் ஒன்று. [1-4: வாமஃ ... ஸவெ வயொயரெ; ... ஷ்திக-ஶெ வாமெள—க. ஸ. ii, 328, 329. 5: பிங். iii, 96.]

சோமவற்கம்—பெருங்குமிழ், வெண்கருங்காலி. [1, 2: ஸொமவக்ஷஃ பஶலவதிரெ கடிஶெவி வ—வெ. க, 222.]

யாமை — யுவதி, நன்னெறி, இரவு, ஞாழல், கருஞ்சிவதை. [1: ஶ்ராமா—ஸ. அக. ஶ்ராமா ...; ஸ்ஷ்ஸ-ஶாத்ஜநாயாம் — வி. ஷ். ஃ, 10, 11. 2-5: ஶ்யாமா வொஷதாஸெ:, ஶாரிவா ... த்ரிவ்ருத்-ஷாவிருயஜ-ஷ—க. ஸ. ii, 331.]

ஆம்—ஓர் இடைச்சொல், ஓர் விகுதி, ஓர் அசைச்சொல், ஞானம், நிச்சயம். [1: சாரியை—நன். 244, உரை. 2: நன். 140. 3: நன். 441. 4, 5: 'ஆம் ஜ்ஞாநவிஸ்மயெ' இதி வொவாரிக: என்பது க. கொ. III, iv, 16, வியாக்கியாசுதை.]

566. ஐம வதிவெள் வசம்புமைவின் ணதிகுங் குட்ட மரிதகியாம்
கௌம மென்றா சட்டாலே வெண்பட் டுக்கா சானநெல்
பௌம னரகா சுரன்செவ்வாய் சௌமி யஞ்சோ பநஞ்சாந்தம்
சௌமி யன்சோ மனேத்தெய்வ மாகக் கொண்டோன் புதன்சாந்தன்.

ஐமவதி—வெள்வசம்பு, உமை, ஆகாசகங்கை, குகநீறு, கடுக்காய். [1, 2, 4, 5: ஹைமவதீ ஸ்ரயாவஷ்ஸரெஷா: வெஷவொமயொ:— வி. ஷ். த, 219. 3: ஹைமவதீ — ஸ. அக. ஜ்ஞா ... ஹைமவதீ— வெ. 271, 21.]

கௌமம் — மெல்லிய ஆடை, அட்டாலே, வெண்பட்டு, மணக்கத்தை நெல். [1-4: க்ஷௌமம் ஸ்ராஷதஸீவஷெ ஷ-க-ஶெஷாலெ-கெஷெவி வ—க. ஸ. ii, 313.]

பௌமன் — நாகாசுரன், செவ்வாய். [1, 2: ஹௌமௌ நரகாஙாரகௌ—அ. வ. ii, 324.]

சௌமியம் — அழகு, சாந்தம். [1, 2: ஸௌம்ய: ... சுந்தரே ஸௌம்யே—அ. வ. ii, 379.]

சௌமியன் — சோமனைத் தெய்வமாகக் கொண்டோன், புதன், சாந்தன். [1-3: ஸௌம்ய: ஸோமதேவதே ... ஸோமதேவதே—அ. வ. ii, 379.]

567. சாமா னியமே பொதுவான தொப்பா னதுசா தியுமாகும்
சீமா னழகுத் திருவுமுளோன் திருமா லருகன் மஞ்சாடி
தீமா னறிஞன் றேவகுரு ஏமாங் கன்வே தியன்கருடன்
கோமே தகம்பத் திரகந்தக் கோலம் பீத மணியென்ப.

சாமானியம்—பொதுவானது, ஒப்பானது, சாதி. [1: ஸாதாரணம் து ஸாமாந்யம்—அ. கொ. III, i, 82. 2: ஸாமாந்யம்—ஸ. அக. 3: ஜாதிர்ஜாதம் ச ஸாமாந்யம்—அ. கொ. I, iv, 31.]

சீமான்—அழகுஞ் செல்வமு முள்ளோன், திருமால், அருகன், மஞ்சாடி. [1, 4: ஸ்ரீமாந் நரோஜே திலகவாகவெ யநவக்ருவி — அ. வ. ii, 198. இங்கு அழகுள்ளோன், திருவுள்ளோன் என்னும் இரண்டு வேறு பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டது. லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மண: ஸ்ரீல: ஸ்ரீமாந் என்னும் அ. கொ. III, i, 14 திருவுள்ளோன் என்னும் ஒரு பொருளையே தந்தது. 2: ஸ்ரீமாந்—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 4.]

தீமான்—அறிஞன், வியாழன். [1, 2: யீமாந் வாசஸ்பதௌ யீரே—வி. வ. த, 144.]

ஏமாங்கன் — பிரமன், கருடன். [1, 2, ஹேமாங்கோ ஹரிவாஹநே தார்க்ஷ்யே—வி. வ. ம, 48.]

கோமேதகம்—பத்திரகம், தக்கோலம், பீதமணி. [1-3: கோமேதகம் வீதரதே காகோலெ வத்ரகேஷி ச—அ. வ. iv, 10.]

568. தாமமோர் முடியுறுப்புக் காந்திபிர பாவஞ்
சௌரியம்பட் டணங்கொன்றை கயிறுதும்பு பூப்பூந்
தாமமணி வடங்கிரணஞ் சுகம்வீடு சநநஞ்
சரீரமிட மெனப்பதினே ழுபிதாநஞ் சாற்றும்

சோமன்மகே சன்றநத ஞேர்வசுவோர் வள்ளல்
சுதாகரன்மா ருதன்பிதிர்தே வதையுடையா டைப்பேர்
வாமனருகன்புத்த னுருத்திரன்மன் மதனும்
மாமருந்து வெள்ளுள்ளி யதிவிடையஞ் சுக்கே.

தாமம்—ஓர் முடியுறுப்பு[1], காந்தி[2], பிரபாவம்[3], சௌரியம்[4], பட்டணம்[5], கொன்றை[6], கயிறு[7], தும்பு[8], பூ[9], பூமாலை[10], மணிவடம்[11], கிரணம்[12], சுகம்[13], வீடு[14], பிறப்பு[15], சரீரம்[16], இடம்[17]. [1: தாம முகுடம் பதுமங் கோடகங், கிம்புரி முடியுறுப் பைந்தெனக் கிளப்பர் — திவா. vii, 82. 2, 3, 14, 16: 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 — அ. கோ. III, iii, 123. 4: 𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍 — ஸ. அக. 5, 6, 9-11: பிங். x, 596. 7, 8: 𑌦𑌾𑌮𑌨𑍍 — அ. கோ. II, ix, 73. 12, 15, 17: 𑌧𑌾𑌮 … 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮 … — வி. ப்ர. ந, 121. 13: அக.]

சோமன்—சிவன்[1], குபேரன்[2], ஓர் வசு[3], ஓர் வள்ளல்[4], சந்திரன்[5], வாயு[6], பிதிர்தேவதை[7], உடுக்கும் ஆடை[8]. [1: 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 — 𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾, IV, v, 8, 1. 2, 3, 5, 7: 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍇 𑌚 — வி. ப்ர. ஓ, 25. 4: சூடா. xi, ம, 8. 6: 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 …; … 𑌸𑍀𑌰𑍇 — அ. ஸ. ii, 333, 334. 8. அக.]

வாமன்—அருகன், புத்தன், உருத்திரன், மன்மதன். [1: சூடா. i, 1; 2: திவா. i, 12. 3, 4: 𑌵𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍇 …; 𑌉𑌮𑌾𑌨𑌾𑌥𑍇 — அ. ஸ. ii, 328, 329.]

மாமருந்து—வெள்ளுள்ளி, அதிவிடயம், சுக்கு. [1: 𑌅𑌥 𑌮𑌹𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌲𑌶𑍁𑌨𑌃 — அ. கோ. II, iv, 148, 2: 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌾; 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌮𑌹𑍌𑌷𑌧𑌮𑍍 — அ. கோ. II, iv, 99, 100. 3: 𑌅𑌥 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌠𑍀 𑌮𑌹𑍌𑌷𑌧𑌮𑍍 — அ. கோ. II, ix, 38.]

569. தாமரசம் தாமரைதாம் பிரம்பொன்னு மாகும்
சாமுத்ரஞ் சரீரவிலக் கணமிலவ ணாதி
நேமிகிணற் றுறையுருளின் விளிம்புசுவ ரடிமுந்
நீர்வட்ட மானதுசக் கிராயுதமு நிகழ்த்தும்
வாமிகழு தைப்பெட்டை பெண்குதிரை வாம
மதத்தினன்பெண் ணரியோடொட் டகப்பிடியும் வகுப்ப
ஆமிசமுன் கைக்கூலி சம்போகஞ் சுந்த
ராகார ரூபாதி யநுபவப தார்த்தம்.

தாமரசம் — தாமரை, தாம்பிரம், பொன். [1-3: தாமரஸம் த-வஜ்ரெஜ, தாம்ரகாஞ்சநயொ:—ஸ. வ. iv, 328.]

சாமுத்ரம் — சரீரவிலக்கணம், இலவண முதலியன. [1, 2: ஸாமுத்ரம் லவணாதௌ, லக்ஷணெ வ ஶரீரஸ்ய—ஸ. வ. iii, 611.]

நேமி—கிணற்றுறை, உருளின் விளிம்பு, சுவரடி, கடல், வட்டமானது, சக்கிராயுதம். [1, 2: நெமி: கூபவத்ரகா வ்ருயி: — ஸ. வ. ii, 320. 3: ஸித்தெ ... நெமி:—வெ. 221, 42. 4: திவர். v, 41. 5: திவா. viii, 2. 6: திவா. vii, 4.]

வாமி—பெண் கழுதை, பெண் குதிரை, வாம மதத்தினன், பெண் நரி, ஒட்டகப்பெட்டை. [1, 2, 4, 5: வாமீ ஸ்ருகாலீ கரபீ ராஸபீ வடவாஸு வ—ஸ. வ. ii, 329. 3: வாமிந—ஸ. அக.]

ஆமிசம்—ஊன், கைக்கூலி, சம்போகம், சுந்தராகார ரூப முதலிய அனுபவ பதார்த்தம். [1-4: ஆமிஷம் வமெ, ஸுந்தராகாரரூபாதெள ஸம்போகெ ... லஞ்சயொ: — ஸ. வ. iii, 724. 'ஸுந்தராகாரரூபாதெள போக்யவஸ்துநி' என்பது டீகை.]

570. ஆமம் பக்குவ மலதிளங் காய்நோய்
ஏமம் பொன்மய லின்பங் காவலாம்
ஓமந் திருநீ றோர்மருந் தாகுதி
பாமங் கிரணஞ் சிரங்கு நோய்சினம்.

ஆமம்—பக்குவமலது, இளங்காய், நோய். [1, 3: ஆமொ ரொமெ ... ஆமொऽபக்வெ வ வாசவக — வி. ஶ. 8, 8. 2: ஆம: — ஸ. அக.]

ஏமம்—பொன், மயல், இன்பம், காவல். [1: ஹெமந—ஸ. கோ. II, ix, 94. 2-4: பிங். x, 201.]

ஓமம் — திருநீறு, ஓர் மருந்து, ஆகுதி. [1: பிங். vi, 652. 2: நா. தீ. நி. 341. 3: ஹொம: —ஸ. கோ. II, vii, 14.]

பாமம்—கிரணம், சிரங்குநோய், சினம். [1: பாம:—ஸ. அக. 2: பாமந—வெ. 183, 246. 3: பாம: —ஸ. அக.]

571. யாம மெனலொடுக் குகைதடை சாமம்
வீம மெனல்பயங் காம்புளி வஞ்சி
சாமன் மதனற் கிளையோன் சௌமியன்
யாமி குலப்பெண் ணுடன்பிறந் தாள்பெயர்.

யாமம்—ஒடுக்குகை, தடை, சாமம். [1-3: யாமௌ வ்யூஹஸம்யமௌ—ஈ. ஸ. ii, 325.]

வீமம் — பயங்கரம், புளிவஞ்சி. [1, 2: ஸீமௌ வொமெ ..., ... சுஹ்ர வெதஸெ — ஈ. ஸ. ii, 323.]

சாமன்—மன்மதன் தம்பி, புதன். [1, 2: அக.]

யாமி—குலப்பெண், உடன்பிறந்தாள். [1, 2: யாமி:—ஜாமி:. ஜாமி: ஸ்வஸ்ரகுலஸ்த்ரியொ: —வி. ப்ர. 8, 26.]

572. வாம தேவனே ரிருடி மகேசன்
கோமி நரியுபா சகன்கோ வுடையோன்
நாமென லச்சமுந் தன்மைப் பன்மையும்
ஓமோர் விகுதி பிரணவஞ் சம்மதம்.

வாமதேவன்—ஓர் இருடி, சிவன். [1: வாமதெவ:— ஸ. அக. 2: வாமதெவ:—ஈ. கொ. I, i, 34.]

கோமி—நரி, உபாசகன், பசுவுடையோன். [1-3: மொமீ மெமௌ மொமத்ருபாஸகெ—ஈ. ஸ. ii, 257.]

நாம் — அச்சம், தன்மைப்பன்மை. [1: திவா. viii, 169. 2: நன். 287.]

ஓம் — ஓர் விகுதி, பிரணவம், சம்மதம். [1: நன். 140. 2, 3: ஓம் ப்ரணவெஙீக்ருதாவபி—ஈ. ஸ. vii, 6.]

573. தாமதம் பைய வெனல்சற்ப மோர்குணம்
ஆமல கந்தான் பளிங்கொடு நெல்லியாம்
காமி புருச்சக்ர வாகங் காமுகன்
காமினி காம முளாள்புல் லுருவியே.

தாமதம் — பையவெனல், சர்ப்பம், ஓர் குணம். [1: அக. 2: தாமஸ: ஸர்ப ... —ஈ. ஸ. iii, 743. 3: தாமஸ: —ஸ. அக.]

ஆமலகம்—பளிங்கு, நெல்லி. [1: அக. 2: ஆமலக: — மெ. 59, 353.]

காமி—புறா, சக்கிரவாகம், காமுகன். [1, 2: காமீ த்ரு காமுகெ வக்ரவாகெ வாராவதெபி வ—மெ. ந, 49.]

காமினி — காமமுள்ளாள், புல்லுருவி. [1: காமிநீ — ஸ. அக. 2: காமிநீ ... வந்தயோ:—வெ. ந, 46.]

574. கோமட்டி யாசா ளரைசிகோ வுள்ளவள்
சீமட்டி செல்வ முடையா ளழகுளாள்
மாமாத்ரன் செல்வன் மந்திரியா னைப்பாகன்
தாமார்க் கவம்நா யுருவி பிடிப்பீர்க்கே.

கோமட்டி—ஆசாள், அரைசி, பசுவுள்ளவள். [1: சூடா. ii, 62. 2: நா. தீ. நி. 184. 3: கோ+ஸ்த்ரீ.]

சீமட்டி—செல்வமுடையாள், அழகுளாள். [1, 2: ஸ்ரீ + ஸ்த்ரீ. 1: அக.]

மாமாத்ரன் — செல்வன், மந்திரி, யானைப்பாகன். [1-3: மஹாமாத்ர: ப்ரதாநே ஸ்யாத் ஹஸ்த்யாரோஹணேவ்ய:—ஸ. ஸ. iv, 276.]

தாமார்க்கவம்—நாயுருவி, பிடிப்பீர்க்கு. [1, 2: தாமார்க்கவஸ்து ஜீமூதே; மயூரகேபி — ஸ. ஸ. iv, 305, 306. ஜீமூதக: பொன் னிறத்தும்மட்டி யென்பர்.]

575. சாம்பரி யிரதி மாயை தாம்பிரஞ் சிவப்புச் செம்பாம்
ஆம்பல்வேய் கள்ளூ துங்கொம் படைவுவெள் ளல்லி யானை
தூம்புவே யளக்குந் காலுட் டொளையருஞ் சுரம்வா யிற்பேர்
சாம்பேயஞ் சிறுநா கப்பூப் பூந்தாது சம்ப கம்பொன்.

சாம்பரி — இரதி, மாயை. [1. 2: ஸாம்பரீ மாயா ஸம்ஜ்ஞா — ஸ. கோ. II, x, 11.]

தாம்பிரம்—சிவப்பு, செம்பு. [1, 2: தாம்ரம் ரக்தே ஸுல்பேபி — வி. ஸ. ர, 67.]

ஆம்பல்—மூங்கில், கள், ஊதுங் கொம்பு, அடைவு, வெள்ளல்லி, யானை. [1-3, 5, 6: பிங். x, 103. 4: பிங். vii, 458.]

தூம்பு—மூங்கில், மரக்கால், உள்துளை, அருநெறி, வாயில். [1-3, 5: பிங். x, 639. 4: அக.]

சாம்பேயம் — சிறுநாகப்பூ, பூந்தாது, சம்பகம், பொன். [1-4: சாம்பேயோ கேஸரே ஹேம்நி கிஞ்ஜல்கே சம்பகே நாககேஸரே—ஸ. ஸ. iii, 480.]

576. ஓம்ப லிவறல் காப்பாற்ற லொழித லழுங்கு வித்தலுமாம்
கரம்பு வேய்பூத் தாள்பட்டுத் தாம்பு கயிறு தாமணிப்பேர்
மேம்பா டதிகப் புகழ்மேன்மை பாம்பா யிலிய மோர்செந்து
காம்போ சம்வெண் கருங்காலி புன்னை கம்போ சக்குதிரை.

ஓம்பல்—இவறல், காப்பாற்றல், ஒழிதல், விலக்குதல். [1: குறள், 626. 2-4: அக.]

காம்பு—மூங்கில், பூந்தாள், பட்டு. [1-3: சூடா. xi, ம, 4.]

தாம்பு—கயிறு, தாமணி. [1, 2: சூடா. xi, ம, 4.]

மேம்பாடு—அதிகப் புகழ், மேன்மை. [1, 2: அக.]

பாம்பு—ஆயிலிய நட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1: சூடா. i, 70. 2: திவா. iii, 133.]

காம்போசம் — வெண்கருங்காலி, புன்னை, கம்போசக் குதிரை. [1-3: [illegible] — [illegible]. iii, 133.]

577. சாம்ப ராயம் விபத்து நிகழ்வுபோர்
கூம்பல் குவிதல் ஒடுங்கல் குமிழ்மரம்
சாம்பல் பழம்பூச் சாம்ப ரொடுங்குதல்
தேம்பல் மெலிதல் பழம்பூ வாடுதல்.

சாம்பராயம்—விபத்து, எதிர்காலம், போர். [1-3: [illegible]—[illegible]. 269, 95.]

கூம்பல்—குவிதல், ஒடுங்கல், குமிழ்மரம். [1-3: அக.]

சாம்பல்—பழம்பூ, சாம்பர், ஒடுங்குதல். [1-3: பிங். x, 468.]

தேம்பல்—மெலிதல், பழம்பூ, வாடுதல். [1-3: அக.]

578. பயசென்ப நீர்பா லின்பேர் பயமேநீர் பயன்பா லச்சம்
பெயர்புகழ் பெருமை நாமம் பெயன்மழை மழைத்து ளிப்பேர்
அயர்தலே சோர்தல் செய்தல் அயர்வென்ப மயக்கஞ் சோர்வாம்
பெயர்தல்வே ருத லாடல் பேர்தல்மீ ளுதல்ந டத்தல்.

பயசு—நீர், பால். [1, 2: வய: க்ஷீரெ வ நீரெ வ — ஐ. ஸ. ii, 571.]

பயம்—நீர், பயன், பால், அச்சம். [1, 3: வய: க்ஷீரெ வ நீரெ வ — ஐ. ஸ. ii, 571. 2: ஃமூ — ஐ. கொ. III, iii, 200. 4: ஹயூ — ஐ. கொ. I, vii, 21.]

பெயர்—புகழ், பெருமை, நாமம். [1-3: சூடா. xi, ய, 13.]

பெயல்—மழை, மழைத்துளி. [1: திவா. i, 146. 2: திவா. i, 152.]

அயர்தல்—சோர்தல், செய்தல். [1: நா. தீ. நி. 760. 2: திவா. ix, 3.]

அயர்வு—மயக்கம், சோர்வு. [1, 2: அக.]

பெயர்தல்—வேருதல், ஆடல், பேர்தல், மீளுதல், நடத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. ix, 48. 5: திவா. ix, 38.]

579. அயம்நலந் தருமுற் கன்ம மாடுநீர் பரியி ரும்பாம்
இயமொலி வாச்சி யஞ்சொல் லியல்பொழுக் கந்தன் மைப்பேர்
கயமாழங் குளம்வீ டோர்நோய் கரிபிர ளயங்கீழ் தேய்வாம்
நயமுப சார மின்பம் நலம்நீதி சூதின் பேதம்.

அயம்—நலந்தரும் முற்கன்மம், ஆடு, நீர், குதிரை, இரும்பு. [1: ஃய: ஶுஹாவஹொ வியி: — ஐ. கொ. I, iv, 27. 2: ஃஜ: — ஐ. கொ. II, ix, 76. 3: பிங். x, 43. 4: ஹய: — ஐ. கொ. II, viii, 44. 5: ஃய: — ஐ. கொ. II, ix, 98.]

இயம்—ஒலி, வாச்சியம், சொல். [1-3: சூடா. xi, ய, 2.]

இயல்பு — ஒழுக்கம், தன்மை. [1: பிங். vii, 57. 2: திவா. viii, 257.]

கயம்—ஆழம்[1], குளம்[2], வீடு[3], ஓர் நோய்[4], யானை[5], பிரளயம்[6], கீழ்[7], தேய்வு[8]. [1: திவா. xi, 69. 2: பிங். x, 268. 3, 4, 6, 8: க்ஷயோ ரோகாந்தயோ: வேஶ்மகல்பாந்தாபசயேஷ்வபி — வி. ரு. ய, 6. 5: ம்ரஜ: — க. கோ. II, viii, 34. 7: சூடா. xi, ய, 3.]

நயம்—உபசாரம், இன்பம், நலம், நீதி, சூதின் பேதம். [1: நய:— ஸ. அக. 2, 3: சூடா. xi, ய, 13. 4, 5: நயோ நீதௌ த்யூதபேதே — வி. ரு. ய, 3.]

580\. புயமென்ப முன்கை தோளாம் புயல்மழைக் காற்று மேகம்
வயம்வசம் வலிபுள் ளென்ப மயன்றச்ச னசுர சிற்பி
அயலேயந் நியஞ்ச மீபம் அயில்வேலா யுதங்கூர் மைப்பேர்
இயலென்ப சாயல் பண்போர் தமிழ்நடை யோத்து மேற்கும்.

புயம்—முன்கை, தோள். [1, 2: புஜ: பாணௌ ச பாஹௌ ச—வி. ரு. ஜ, 7.]

புயல்—மழைக்காற்று, மேகம். [1: அக. யில் 'பெருங்காற்று' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 2: பிங். i, 58.]

வயம்—வசம், வலி, பறவை. [1: அக. 'வஶ:'. 2, 3: பிங். x, 997.]

மயன்—தச்சன், அசுர சிற்பி. [1: அக. 2: மய:—ஸ. அக.]

அயல்—அன்னியம், சமீபம். [1, 2: அக.]

அயில்—வேலாயுதம், கூர்மை. [1, 2: திவா. xi, 11.]

இயல் — சாயல், பண்பு, ஓர் தமிழ், நடை, நூற்பகுதி. [1, 4: திவா. xi, 32. 2, 5: அக. 3: சூடா. xi, ய, 9.]

581\. செயல்செய்கை யொழுக்கங் கன்மம் செயிரென்ப சினங்குற் றப்பேர்
பயல்சிற்றாள் பாதி பள்ளம் பயன்சொல்லி னுரையி லாபம்
மயல்செத்தை பேய்ம யக்கம் வயல்நன்செய் மருத வேலி
முயலொரு மிருகம் போராம் மொய்ம்புதோள் வலிகொ ழுப்பே.

செயல்—செய்கை, ஒழுக்கம், தொழில். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ய, 13.]

செயிர்—சினம், குற்றம். [1, 2: திவா. xi, 113.]

பயல்—சிற்றாள், பாதி, பள்ளம். [1-3: பிங். x, 752.]

பயன்—சொல்லின் உரை, இலாபம். [1: நிக. 300. 2: ஷஷ்டி — ஸ. அக.]

மயல்—சேத்தை, பேய், மயக்கம். [1-3: சூடா. xi, ய, 6.]

வயல்—நன்செய், மருதவேலி. [1: பிங். x, 998. 2: அக.]

முயல்—ஒரு மிருகம், போர். [1: திவா. iii, 47. 2: நிக. 303.]

மொய்ம்பு—தோள், வலிமை, கொழுப்பு. [1, 2: பிங். x, 970. 3:]

582. உயவைகாக் கணங்கான் யாறும் உயிரென்ப காற்றுச் சீவன்
வியளீகந் துன்பம் வெள்கல் வெறுப்புக்கா ரியமன் மைப்பேர்
வயிரம்பூண் கட்டு வச்ர மணிவச்ரா யுதம ரக்காழ்
வயிரியர் மதங்கர் கூத்தர் மயிலைமீ னிருவாட் சிப்பேர்.

உயவை—காக்கணஞ்செடி, கான்யாறு. [1, 2: பிங். x, 171.]

உயிர்—காற்று, சீவன். [1, 2: சூடா. xi, ட, 15.]

வியளீகம்—துன்பம், வெள்கல், வெறுப்பு, தகாத காரியம். [1-4: வ்யளீகம் ... வைலக்ஷ்யாப்ரியாகார்யேஷு வீயதே — ஈ. ஸ. iii, 86.]

வயிரம்—பூணுகக் கட்டுவது, வச்சிரமணி, வச்சிராயுதம், மர வயிரம். [1: அக. 2, 3: வஜ்ரம் கமணிஹீரயோ: — ஈ. ஸ. ii, 442. 4: திவா. xi, 361.]

வயிரியர்—மதங்கர், கூத்தர். [1: அக. 2: பிங். v, 99.]

மயிலை—மீன், இருவாட்சி. [1, 2: பிங். x, 902.]

583. குயில்சொல்லுட் டொளையோர் புள்ளாம் குயிற்றல்செய் திடலி ழைத்தல்
குயிறலே செறிதல் சொல்லல் கூவுதல் தொளைத்த லும்பேர்
பயிலலே பழகல் கற்றல் பயில்சஞ்ஞை சொல்லு மாகும்
பயுகெடுந் தடிது ரங்கம் பரிமேதக் குதிரை யென்ப.

குயில்—சொல், உள்துளை, ஓர் பறவை. [1-3: பிங். x, 367.]

குயிற்றல்—செய்தல், இழைத்தல். [1: திவா. ix, 3. 2: நிக. 305.]

குயிறல் — செறிதல், சொல்லல், கூவுதல், துளைத்தல். [1, 2, 4: திவா. xi, 92. 3: சூடா. xi, ய, 6.]

பயிலல்—பழகல், கற்றல். [1, 2: நிக. 305.]

பயில்—சமிஞ்ஞை, சொல். [1, 2: நிக. 306.]

யயு—நெடுந்தடி, குதிரை, யாகக்குதிரை. [1: யயு: ... [illegible]—வை. 235, 130. 2, 3: [illegible]—உ. கோ. 618.]

584. இயக்கமே யியங்கல் பீடாம் இயக்கன்குய் யகன்கு பேரன்
தியக்கமே கலக்கந் தேங்க லியற்றலுண் டாக்கல் செய்தல்
நயத்தல்நள் ளுதல்வி ரும்பல் நன்குற லுபச ரித்தல்
பயத்தல்பெற் றிடலுண் டாதல் பயப்பென்ப நிறம்ப சப்பே.

இயக்கம்—இயங்கல், பெருமை. [1: நிக. 308. 2: திவா. viii, 20.]

இயக்கன்—யக்ஷன், குபேரன். [1, 2: யக்ஷ: [illegible]—அ. வ. ii, 556.]

தியக்கம்—கலக்கம், தேங்கல். [1: நிக. 308. 2:]

இயற்றல்—உண்டாக்கல், செய்தல். [1, 2: அக.]

நயத்தல்—சினேகித்தல், விரும்பல், நன்குறல், உபசரித்தல். [1-4: அக.]

பயத்தல்—பெற்றிடல், உண்டாதல். [1: திவா. ix, 93. 2: திவா. ix, 95.]

பயப்பு—நிறம், பசப்பு. [1, 2: நிக. 302.]

585. இயங்குத லசைதல் போத லொளிசெய்த லுலாவ லென்றும்
உயங்கல்வா டுதல்வ ருந்தல் இயம்பலே யொலித்தல் சொல்லல்
வியஞ்சநங் கறிகுய் யம்மொற் றெழுத்தடை யாள மீசை
சயம்புமால் சிவன்வி ரிஞ்ச னருகன்று னேதா னுதல்.

இயங்குதல் — அசைதல், போதல், ஒளிசெய்தல், உலாவல். [1: நா. தீ. நி. 736. 2: திவா. ix, 38. 3, 4: நிக. 292.]

உயங்கல்—வாடுதல், வருந்தல். [1: அக. 2: திவா. viii, 163.]

இயம்பல்—ஒலித்தல், சொல்லல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 2.]

வியஞ்சநம்—கறி, குய்யம், ஒற்றெழுத்து, அடையாளம், மீசை. [1-5: [illegible] — வை. 252, 59.]

சயம்பு—திருமால், சிவன், பிரமன், அருகன், தானேதானுதல். [1, 2, 4, 5: ஸ்வயம்பூ: — ஸ. அக. 3: ஸ்வயம்பூ:—ஸ. கொ. I, i, 16.]

586. நியதியே யியம மூழம் நேயமே நேச மெண்ணெய்
கயவர்கீழ் மக்கள் கள்வர் காயலுப் பளம்பு காரம்
பயின்பிசி னுட்கு ருத்துப் பாய்மாவாம் பரிபு லிப்பேர்
வயினிடம் வயிறு வீடு வாய்மைசொல் வலிமை மெய்ம்மை.

நியதி—இயமம், ஊழ். [1, 2: நியதீ தெ³வஸம்யமௌ—ஸ. ஸ. iii, 263.]

நேயம்—நேசம், எண்ணெய். [1, 2: பிங். x, 710. ஸ்நேஹ: ஸ்ரேஷ்ணி வஸ்த்ரதாதி³கெ—ஸ. ஸ. ii, 591.]

கயவர்—கீழ்மக்கள், கள்வர். [1, 2: நிக. 299.]

காயல்—உப்பளம், கழிமுகம். [1: பிங். iv, 139. 2: நிக. 313.]

பயின்—பிசின், உட்குருத்து. [1: அ. வி. நி. 354. 2: அக.]

பாய்மா—குதிரை, புலி. [1, 2: சூடா. xi, ற, 12.]

வயின்—இடம், வயிறு, வீடு. [1-3: திவா. xi, 362.]

வாய்மை—சொல், வலிமை, மெய்ம்மை. [1: நிக. 316. 2: திவா. viii, 64. 3: திவா. x, 8.]

587. அயநம் வீடு வழிதெற்கும் வடக்கு மாஞ்சூ ரியகதியாம்
நியமம் விரத முடம்பாடு பொறைநிச் சயம்நித் தியகருமம்
குயமே கொடுவா ளிளமைமுலை குயவு சிறுதேர் கறிகரித்தல்
வியவ னேவு வோன்வீரன் வெயில்சூ ரியன்றன் கதிரொளியே.

அயநம் — வீடு, வழி, தெற்கும் வடக்குமாம் சூரிய கதி. [1-3: அயநம் வர்த்மனி கே³ஹே ஸூர்யஸ்ய த³க்ஷிணோத்தரதோ க³தௌ — ஸ. ஸ. iii, 344.]

நியமம்—விரதம், உடம்பாடு, பொறை, நிச்சயம், நித்திய கருமம். [1-4: யத்நாயாம் வ்ரதிஜ்ஞாயாம் நியமோ நிஸ்²சயே வ்ரதே—ஶா. கொ. 580. 5: ஶரீரஸாத⁴நாபேக்ஷம் நித்யம் யத்கர்ம தத்³யம:, நியமஸ்து ஸ யத்கர்ம நித்யமாக³ந்துஸாத⁴நம்—ஸ. கொ. II, vii, 49.]

குயம்—கொடுவாள், இளமை, முலை. [1-3: திவா. xi, 278.]

குயவு—சிறுதேர், கறிகரிப்பு. [1: பிங். vi, 376. 'தேர்.' 2: நிக. 299.]

வியவன்—ஏவுவோன், வீரன். [1, 2: நிக. 291.]

வெயில்—சூரிய கிரணம், ஒளி. [1: அக. 2: திவா. viii, 56.]

588. நியக்கங் கீழ்மை கடாவெல்லாம் வியத்தம் புத்தி தெரிந்ததுமாம்
நியக்கு ரோத மாலமரங் குறுக்கா யிருகை நீட்டளவை
வயத்தை நெல்லி காகோளி சிற்றே லம்யௌ வநமுள்ள
வயத்தை யல்பொன் னாங்கண்ணி சீந்தி யிலவ மரமேழ்பேர்.

நியக்கம்—கீழ்மை, எருமைக்கடா, எல்லாம். [1, 3: ந்யக்ஷ: கார்த்ஸ்ந்யநிக்ருஷ்டயோ:—வி. ப்ர. க்ஷ, 8. 2: ந்யக்ஷ: — ஸ. அக.]

வியத்தம்—புத்தி, தெரிந்தது. [1: வ்யக்தம் — ஸ. அக. 2: வ்யக்தம் ஸ்புடம் பண்டிதோ வ்யக்த: —ஹா. கோ. 635. பண்டித: என்பது புத்தியுடையவனென்று பொருள்படும்.]

நியக்குரோதம் — ஆலமரம், குறுக்காக இருகை நீட்டளவை. [1, 2: ந்யக்ரோதோ வடவாமநயோ; ... வ்யாமே—க. ஸ. iii, 336, 337.]

வயத்தை—நெல்லி[1], காகோளி[2], சிற்றேலம்[3], யுவதி[4], பொன்னாங்கண்ணி[5], சீந்தி[6], இலவமரம்[7]. [1-3, 5-7: வய:ஸ்தா ஸால்மலீ ஸ்ருங்கே; ப்ராஹ்மீ குடூசீ காகோலீ ஸூக்ஷ்மைலாமலகீஷு ச — க. ஸ. iii, 312, 313. 4: வய:ஸ்தா தருணீவயா—க. ஸ. iii, 312.]

589. வியப்பாச் சரியங் கொண்டாட்டம் வியர்த்தல் வேர்த்தல் சினக்குறிப்பு
உயிர்ப்புச் சுவாசங் காற்றென்ப பயிர்ப்ப சுத்த மருவருப்பு
பயிற்றல் பழக்கல் கற்பித்தல் வியுட்டி நிறைவு துதிபலனும்
வியுட்டம் பிரயோ சநந்திவசம் வெடியல் சுடப்பட் டதுமாமே.

வியப்பு — ஆச்சரியம், கொண்டாட்டம். [1: திவா. viii, 107. 2: அக.; நிக. 306.]

வியர்த்தல்—வேர்த்தல், சினக்குறிப்பு. [1: திவா. ix, 158. 2: திவா. viii, 103.]

உயிர்ப்பு—சுவாசம், காற்று. [1: திவா. ix, 157. 2: திவா. i, 37.]

பயிர்ப்பு—அசுத்தம், அருவருப்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 178.]

பயிற்றல்—பழக்கல், கற்பித்தல். [1, 2: அக.]

வியுட்டி—நிறைவு, துதி, பலன். [1-3: வ்யுஷ்டி: ஸ்துதிஸம்ருத்திஷு—க. வ. ii, 97.]

வியுட்டம்—பிரயோசனம், திவசம், விடியல், சுடப்பட்டது. [1-3: வ்யுஷ்டம் ஸமெ ஃபெ, ... ப்ரஹாதெ ச—க. வ. ii, 97. 4: வ்யுஷ்டு—ஸ. அக.]

590. சயந்தன் சிவனிந் திரசுதன்பேர் நயந்தோ னெனல்கா தலனண்பன்
சயந்தி யுமையிந் திரதநயை பதாகை தழுதா ழையுமாகும்
இயந்தி ரந்தே ரெயிலுறுப்போர் பாண்டந் தேவா திட்டாந
இயந்தி ரஞ்சூத் திரப்பொறிசெக் காலை திரிகை கண்ணியெனும்.

சயந்தன்—சிவன், இந்திரன் மகன். [1, 2: ஜயந்தாவெந்த்ரஹிஹி- ஶௌ—க. வ. iii, 252.]

நயந்தோன்—கணவன், நண்பன். [1, 2: சூடா. xi, ய, 8.]

சயந்தி — உமை, இந்திரன் மகள், கொடி, தழுதாழை. [1-4: ஜயந்தீஶிவபதாகயோ:; ஜீவந்த்யாமிந்த்ரதுஹிதரி ச — க. வ. ii, 252, 253.]

இயந்திரம்—தேர்[1], மதிலுறுப்பு[2], ஓர் பாண்டம்[3], தேவா திட்டான இயந்திரம்[4], சூத்திரப்பொறி[5], செக்கு[6], ஆலை[7], திரிகை[8], கண்ணி[9]. [1: திவா. vii, 143. 2: திவா. v, 195. 'எந்திரம்.' 3: 4-8: அக. 9:]

591. வயசுபுட் பிராயம்யௌ வநஞ்சிசுத்து வாதி
மயமுருவங் கோவேறு கழுதையொட் டகப்பேர்
சயநம்வெல் லுதலொடுநித் திரைசுரதம் படுக்கை
சயமதிற்கீழ்க் குறடுவெற்றி வெஞ்சமங்கை கூட்டம்
இயமங்கொல் லாமைமுத லாவுடற்சா தகத்துக்
கேற்றநித் தியகருமம் தடையொடுக்கு தலுமாம்
சயையுமா தேவியவள் சகிகடுக்காய் முன்னை
தழுதாழை மூன்றும்வட் டத்திதியு மாமே.

வயசு — பறவை, பிராயம், யௌவனம், சிசுத்துவ முதலியன. [1, 3, 4: வயஸ்தாருண்யெ பால்யாதௌ ஖கெ — க. வ. ii. 576. 2: வயஸ் — ஸ. அக.]

மயம்—உருவம், கோவேறு கழுதை, ஒட்டகம். [1: இப்பொருளில் மய என்பது இடைச்சொல்—ஸ. அக. 2, 3: மய: ... கரபெஸ்வதரெஸவி வ—வி. வூ. ய, 4.]

சயநம்—வெல்லுதல், நித்திரை, சுரதம், படுக்கை. [1: ஜயநம்— — ச. கொ. III, ii, 12. 2-4: ஶயநம் ஸ்வாபஶய்யயோ:, ரதே — ச. வ. iii, 414.]

சயம் — மதிற்கீழ்க்குறடு, வெற்றி, போர், கை, கூட்டம். [1, 5: சய: ப்ராகாரவப்ரே—ஞ:; ஸமூஹெஸவி — ச. வ. ii, 348, 349. 2: ஜய: —ச. கொ. III, ii, 12. 3: 4: ஶய:—ச. கொ. II, vi, 81.]

இயமம்—கொல்லாமை முதலா உடற்சாதனத்துக்கேற்ற நித்திய கருமம், தடை, ஒடுக்குதல். [1: ஶரீரஸாதநாபெக்ஷம் நித்யம் யத்கர்ம தந்த்யம:—ச. கொ. II, vii, 49. 1-3: யம: ... ஸஹிம்ஸாதிஷு வ்ரதஸு; ஸம்யமே யமே—ச. வ. ii, 324, 325.]

சயை—உமாதேவி, உமாதேவியின் சகி, கடுக்காய், முன்னை, தழுதாழை, மூன்றும்வட்டத் திதி. [1-6: ஜயோமா தத்ஸகீ திதி:, பத்யா ஜயந்தீதர்க்காரீ:—ச. வ. ii, 352.]

592. வயவன் கரிக்குரீஇ வலியான் றிண்ணியன்
இயவர்தோற் கருவி யாள ரிழிஞர்
கயவு பெருமை மேம்பாடு களவுமாம்
பயறுசித் திரைகாள் பருப்புள தானியம்.

வயவன்—கரிக்குருவி, வலியான், திண்ணியன். [1: நிக. 295. 2, 3: பிங். x, 999.]

இயவர்—தோற்கருவியாளர், இழிஞர். [1: திவா. ii, 56. 2: நிக. 291.]

கயவு — பெருமை, மேம்பாடு, களவு. [1, 2: திவா. xi, 70. 3: அ. வி. நி. 368.]

பயறு—சித்திரை நட்சத்திரம், பருப்புள்ள தானியம். [1: திவா. i, 90. 2: திவா. iv, 169.]

593. வயமா அரிமா மதமாப் புலிபரி
இயமாந ளன்மா யாகவேந் தன்பெயர்
வியவா யம்மை துநமறை வென்ப
கயவாய் கருங்குரீஇ பேழ்வாய் கழிமுகம்.

வயமா—சிங்கம், யானை, புலி, குதிரை. [1-4: சூடா. xi, ய, 7.]

இயமாகன் — ஆன்மா, யாகவேந்தன். [1: திவா. ii, 232. 2: யஜமாந:—ஸ. கொ. II, vii, 8.]

வியவாயம்—மைதுனம், மறைவு. [1, 2: வ்யவாயஸ்து மைதுநே வ்யவதாநெ—ஸ. ஸ. iii, 494.]

கயவாய்—கரிக்குருவி, பேழ்வாய், கழிமுகம். [1: திவா. iii, 154. 2: அக. 3: சூடா. v, 20.]

594. நியமித் தல்நி ரூபித்தல் விதித்தல்
அயிர்நுண் மணல்கண்ட சற்கரை நுண்மை
பயிர்புட் குரலொடு நெற்பயி ராதியாம்
கயில்பூ ணின்கடைப் புணர்ப்புப் பிடரே.

நியமித்தல்—நிரூபித்தல், விதித்தல். [1, 2: அக.]

அயிர்—நுண்மணல், கண்டசர்க்கரை, நுண்மை. [1-3: சூடா. xi, ய, 13.]

பயிர்—பறவைக்குரல், நெற்பயிர் முதலியன. [1, 2: பிங். x, 753.]

கயில் —பூணின் கடைப்புணர்ப்பு, பிடர். [1, 2: பிங். x, 269.]

595. வியங்கங் குறைந்த வவையவங் தவளை
இயந்தா யானைப் பாகன் சாரதி
நியந்தா சாரதி யேவா நின்றவன்
பயம்பு கரிவீழ் படுகுழி பள்ளம்.

வியங்கம்—குறைந்த அவயவம், தவளை. [1: வ்யங்கெ—ஸ. அக. 2: வ்யங்க:—வெ. 152, 94.]

இயந்தா — யானைப்பாகன், சாரதி. [1, 2: யந்தா ஹஸ்திபகெ ஸூதெ—ஸ. கொ. III, iii, 59.]

நியந்தா — சாரதி, ஏவாநின்றவன். [1: நியந்தா — ஸ. கொ. II, viii, 59. 2: நியந்த்ரு—ஸ. அக.]

பயம்பு — யானைவீழ் படுகுழி, பள்ளம். [1, 2: சூடா. xi, ய, 8.]

596. இயவுள் புகழா ளன்றெய்வம்
எயிறு பல்யா னைக்கொம்பாம்
தியுவா காயந் திவசமனல்
மயுவோர் மிருகங் கிம்புருடன்.

இயவுள்—புகழாளன், தெய்வம். [1: திவா. ii, 89. 2: பிங். ii, 92.]

எயிறு—பல், யானைக்கொம்பு. [1, 2: நிக. 304.]

தியு—ஆகாயம், தினம், அனல். [1-3: ஊ்ரு-ஹாஜொகெவ்ரு ஷிவெஹெள வ—நா. ௱. i, 63.]

மயு—ஓர் மான், கிம்புருடன். [1, 2: கிம்புருஷெ மாயு: — சு. வ. ii, 365.]

597. வியாகுல மொலிக லக்கம் வியாதிநோய் நறுங்கோட் டப்பேர்
நியாமக னோடு முய்ப்போன் மீகாம னியமிப் போனும்
வியாயதங் கடுமை நீளந் தீவிரம் வியாபா ரப்பேர்
வியாழமே சிங்கந் துட்ட கயம்வியாக் கிரம்பாம் பென்ப.

வியாகுலம்—ஒலி, கலக்கம். [1: ஆகுலம்-ஒலி—திவா. x, 173. 2: விஹ்வலாகுலெள வஶெள — சு. கொ. III, i, 43. 'தெவ்ஶோகாதிபிரிதிகர்த்வ்யதா கூலஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

வியாதி — நோய், நறுங்கோட்டம். [1: வ்யாயி: — சு. கொ. II, vi, 51. 2: வ்யாயி:—சு. கொ. II, iv, 126.]

நியாமகன் — ஓட முய்ப்போன், மீகாமன், நியமிப்போன். [1-3: நியாமக: கர்ணதாரெ மொதவாஹெ நியந்தரி—வி. ஷ. க, 188.]

வியாயதம்—கடுமை, நீளம், தீவிரம், வியாபாரம். [1-4: வ்யாயதம் த்ரிஷு வ்யாவ்ருதெதீர்கெ த்ருடெ—சு. வ. iii, 285.]

வியாழம்—சிங்கம், துஷ்ட யானை, புலி, பாம்பு. [1-4: வ்யாளொ ஷ்வாபதெ ஸர்ப்பெ ... ஸ்வாபதஸிம்ஹயொ: —சு. வ. ii, 498.]

598. வியாழனே கபடி துட்டன் வியாபாரந் தொழில்செட் டென்ப
வியூகமே படைப்புத் தற்கந் திரள்படை வகுப்பு மேவும்
வியோகமே பிரிதல் சாதல் வியோமமா காயம் நீராம்
பயோதா மேகங் கொங்கை பெருங்கோரை யிளநீர் பன்னும்.

வியாழன்—கபடி, துட்டன். [1: വ്യാളൊ ... ഗ്ഠെ — ஈ. ஸ. ii, 498. 2: வ്യാളൊ ... വളൈ—ജൈ. ൭, 48.]

வியாபாரம்—தொழில், செட்டு. [1: வ்யாபார:—ஸ. அக. 2: அக.]

வியூகம்—படைப்பு, தர்க்கம், திரள், படைவகுப்பு. [1-4: വ്യൂ-ഹെ നിർമാണതർക്കയോ:, സമൂഹെ ബലവിന്യാസെ—ஈ. ஸ. ii, 589.]

வியோகம் — பிரிவு, சாதல். [1: வியோக: — வெ. 194, 52. 2:]

வியோமம்—ஆகாயம், நீர். [1: வ்யோம — ஈ. கொ. I, ii, 1. 2: வ்யோம—ஸ. அக.]

பயோதரம்—மேகம், கொங்கை, பெருங்கோரை, இளநீர். [1-4: പയോധര: സ്തനെ മേഘെ ... കശേരു, നാരികേരെ — ஈ. ஸ. iv, 270.]

599. வியாதன் றுட்டன் வியாசமுனி வேடன் வேட்டல் வேளாதோன்
வியாமங் குறுக்கா யிருகையுநீட் டளவை யொடுக்கந் தடைமேவும்
நியாய மடைவிப் பதுதக்க தறநூ னெறியிற் றிறம்பாமை
அயோகம் பிரிவு கொற்சமட்டி கடின முயற்சி வியோகமுமே.

வியாதன்—துட்டன், வியாசமுனி, வேடன், வேளாதோன். [1, 3: வ்யாத ദുഷ്ടവ്യാധയോ:—ஈ. ஸ. ii, 244. 2: வ்யாஸ:—வெ. 5, 60. 4: வ்யாய:—ஸ. அக. 'கீழ்மகன்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

வியாமம்—குறுக்காய் இருகையும் நீட்டளவை, ஒடுக்கம், தடை. [1: வ்யாமோ வாஹ്വോ: സകരയോസ്തതയോസ്തിര്യഗന്തരം—ஈ.கொ. II, vi, 87. 2: 3:]

நியாயம் — அடைவிப்பது, தக்கது, அறநூல்நெறியிற் றிறம்பாமை. [1, 2: ந்யாய:—வெ. 209, 206. 3: ந்யாய:—ஈ. கொ. II, viii, 24.]

அயோகம்—பிரிவு, கொற்சம்மட்டி, கடின முயற்சி, வியோகம். [1-4: அயோக: കൂടെ ... വിശ്ലേഷെ വിധുരെ ക-ടിനെ — ஈ. ஸ. iii, 106.]

600. வயாவி ருப்பம் வருத்தஞ்சூல் வயாநோய்
கியாதி பிரசித்தி பிருகுவின் பத்தினி
வியாகாதம் விக்கன மோர்யோக மென்ப
சயாலு பெரும்பாம்பு நாய்மிகத் தூங்குவோன்.

வயா—விருப்பம், வருத்தம், சூல், வயாநோய். [1, 2: திவா. xi, 205. 3: பிங். x, 1000. 4: அக. நி. 212.]

கியாதி—பிரசித்தி, பிருகுவின் பத்தினி. [1: வ்யாதி:—அ. கோ. III, ii, 9. 2:]

வியாகாதம்—விக்கினம், ஓர் யோகம். [1, 2: வ்யாகாதோ யோகபேதே விக்நே:—அ. வ. iii, 284.]

சயாலு—பெரும்பாம்பு, நாய், மிகத் தூங்குவோன். [1-3: ஶயாலு: ஸ்யாதஜகரே நித்ராஶீலே ச குக்குரே — வி. ஶா. ம, 112.]

601. தியாக மெனல்கொடுத் திடல்தள் ளுதற்பேர்
வியாசங் கபடம் வித்தாரம் நிபமாம்
வியாடமூன் றின்னு மிருகம் பாம்பெனும்
பயாநக மிராகு புலிபயங் கரமே.

தியாகம் — கொடுத்திடல், தள்ளுதல். [1, 2: த்யாகோ விஸர்ஜநே தாநே:—அ. வ. ii, 31.]

வியாசம்—கபடம், வித்தாரம், நிபம். [1, 3: வ்யாஜ: ஶாட்யே-பதேசயோ:—அ. வ. ii, 76. 2: விஸ்தாரோ ... வ்யாஸ: — அ. கோ. III, ii, 22.]

வியாடம் — ஊன் தின்னும் மிருகம், பாம்பு. [1, 2: வ்யாடோ ஹிம்ஸ்ரபஶௌ ஸர்ப்பே—அ. வ. ii, 125.]

பயாநகம்—இராகு, புலி, பயங்கரம். [1-3: பயாநகஸ்து ஶீதாம்ஶு-ரிபௌ வ்யாக்ரே ரஸாந்தரே—அ. வ. iv, 25.]

602. மயூகங் கிரணஞ் சுவாலை யொளியாம்
மயூர கம்நா யுருவி மயிற்றுத்தம்
மயூர மயிலும் மயிற்சிகைப் பூடும்
வியூட மகலம் வகுப்புச் சேர்ந்ததே.

மயூகம்—கிரணம், சுவாலை, ஒளி. [1-3: மயூகஸ்த்விட்கரஜ்வாலாஸு—அ. கோ. III, iii, 18. 'அம்சுத்விட் ஶோபா. கர: கிரண:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

மயூரகம்—நாயுருவி, மயிற்றுத்தம். [1, 2: மயூரகஸ்த்வபாமார்கெ மயூரகம் து து த்தகெ—அ. வ. iv, 27.]

மயூரம்—மயில், மயிற்சிகைப்பூடு. [1, 2: மயூர: கெகிவர்ஹிணா. வெஜ்ஷஷெ ... கெகிகொர:—அ. வ. iii, 586.]

வியூடம்—அகலம், வகுப்பு, சேர்ந்தது. [1-3: வ்யூஹா நவ்யோஷ்தா. ஸம்ஹதா:—அ. வ. ii, 129.]

603. மெய்யென்ப வுடலுண் மைப்பேர் மெய்யரந் தணர்பொய் யில்லார்
மொய்செருக் களம்போர் வண்டு தொகுதிதாய் மொய்ம்மை யானை
செய்கைசெய் தொழிலொ ழுக்கம் செய்யோன்செவ் வியன்சி வந்தோன்
கொய்தலே கொய்தி டித்தல் பறித்தல்கத் தரித்தல் கூறும்.

மெய்—உடல், உண்மை. [1, 2: திவா. xi, 199.]

மெய்யர்—அந்தணர், பொய்யில்லார். [1: திவா. ii, 8. 2: அக.]

மொய்—போர்க்களம்[1], போர்[2], வண்டு[3], தொகுதி[4], தாய்[5], மொய்ம்மை[6], யானை[7]. [1, 4, 7: பிங். x, 969. 2, 3: சூடா. xi, ய, 5. 5: அ. வி. நி. 370. 6: அக. யிற் காணும் 'மகமை' என்னும் பொருள் போலும். மொய்த்தல் என்றொரு பொருளும் உண்டு.]

செய்கை—செய்தொழில், ஒழுக்கம். [1, 2: அக. 'செய்யல்'—சூடா. xi, ய, 10. 'செயல்'—சூடா. xi, ய, 13.]

செய்யோன்—செவ்வியன், சிவந்தோன். [1, 2: அக.]

கொய்தல்—சிலைகொய்தல், பறித்தல், கத்தரித்தல். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 26.]

604. நெய்தலைத் திணையி னென்றோர் நீர்ப்புதல் படாதி நெய்தல்
பெய்தலே செறித்தல் வார்த்தல் பொழிதலோ டிடுதல் பேசும்
வெய்துறல் சினக்கு றிப்பு வெருவந்தக் குறிப்புத் துன்பம்
தெய்வமூழ் கடவு ளென்ப தொய்யல்சே றுழவோ டின்பம்.

நெய்தல்—ஐந்திணையினொன்று, ஓர் நீர்ப்பூ, துணி முதலியன நெய்தல். [1: திவா. v, 83. 2, 3: அக.]

பெய்தல்—செறித்தல், வார்த்தல், பொழிதல், இடுதல். [1-4: நிக. 311.]

வெய்துறல்—சினக் குறிப்பு, அச்சக் குறிப்பு, துன்பம். [1-3: அக.]

தெய்வம்—ஊழ், கடவுள். [1, 2: சூடா. xi, ய, 13.]

தொய்யல்—சேறு, உழவு, இன்பம். [1, 3: பிங். x, 659. 2: சூடா. xi, ய, 5.]

605. பொய்மெய் யன்மை மரப்பொந்து வெய்யோன் கொடியோன் கொடுங்கதிரோன்
குய்ய முபத்த மறைவுளது கூர்ம மிராசி யங்கபடம்
சய்ய மோர்வெற் பாரோக்யஞ் சய்யை சயநஞ் சொற்றொடுத்தல்
தொய்யில் மகளிர் முலையினிற்சாந் தெழுதுங் கோல மோர்கீரை.

பொய்—மெய்யன்மை, மரப்பொந்து. [1: திவா. x, 10. 2: பிங். ix, 204.]

வெய்யோன்—கொடியோன், சூரியன். [1, 2: சூடா. xi, ய, 10.]

குய்யம் — உபத்தம், மறைவுளது, ஆமை, இரகசியம், கபடம். [1, 3-5: ഗുഹ്യ: കമഠദംഭയോ:; ഗുഹ്യമുപസ്ഥേ രഹസ്യേ—ஃ. ஸ. ii, 346, 347. 2: ഗുഹ്യം—ஸ. அக.]

சய்யம்—ஓர் மலை, ஆரோக்கியம். [1, 2: സഹ്യോഽദ്രിഭേദേ ... സഹ്യമാരോഗ്യേ—ஃ. ஸ. ii, 375.]

சய்யை—சயனம், சொற்றொடுத்தல். [1, 2: ശയ്യാ തല്പേ ശബ്ദഗുംഫേ—ஃ. ஸ. ii, 374.]

தொய்யில்—மகளிர் முலையினிற் சாந்து எழுதுங் கோலம், ஓர் கீரை. [1: பிங். vi, 222. 2: திவா. xi, 313.]

606. குய்யே நறும்புகை தாளித் திடுகறி
நெய்யோர் கவ்வியம் நிணமெண்ணெ யாதி
பொய்தல் மகளிர் விளையாட் டவர்குழாம்
நெய்வான் சித்திரை நாணெய் பவனே.

குய்—நறும்புகை, தாளித்திடு கறி. [1: சூடா. xi, ய, 9. 2: அக.]

நெய்—பஞ்ச கவ்வியத்தொன்று, நிணம், எண்ணெய் முதலியன. [1-3: அக.]

பொய்தல்—மகளிர் விளையாட்டு, மகளிர் குழாம். [1: திவா. ix, 4. 2: சூடா. ii, 11.]

நெய்வான்—சித்திரை நட்சத்திரம், நெய்பவன். [1: திவா. i, 90. 2: அக.]

607. ஐயமே பிச்சை பிச்சைப் பாத்திர மநுமா நப்பேர்
வையந்தேர் சிவிகை பண்டி வாகந முரோணி பூமி
ஐயர்வே தியர்புத் தேளி ரருந்தவர் குரவ ரென்றும்
கையரே திருடர் நீசர் கையாறு துன்பஞ் செய்தி.

ஐயம்—பிச்சை, பிச்சைப்பாத்திரம், சந்தேகம். [1-3: சூடா. xi, ய, 5.]

வையம்—தேர், சிவிகை, பண்டி, வாகனம், உரோகணி நட்சத்திரம், பூமி. [1, 3, 6: திவா. xi, 377. 4, 5: சூடா. xi, ய, 11.]

ஐயர்—வேதியர், தேவர், அருந்தவர், குரவர். [1: திவா. ii, 8. 2: திவா. i, 28. 3: திவா. ii, 1. 4: திவா. ii, 14.]

கையர்—திருடர், நீசர். [1, 2: நிக. 294.]

கையாறு—துன்பம், செய்தி. [1: சூடா. viii, 74. 2: 'கையறை' —சூடா. viii, 44.]

608. தையல்பெண் ணழகு தைப்பாம் பையுணோய் துன்ப மற்பம்
கையறல் படையு றுப்புக் கெடல்செய லறலுங் காட்டும்
ஐயன்மா சாத்தா மூத்தோ னப்பனு சாரி யன்பேர்
ஐயையே புதல்வி காளி யம்பிகை தலைவி துற்கை.

தையல்—பெண், அழகு, தைப்பு. [1: திவா. ii, 112. 2: திவா. viii, 59. 'கட்டழகு.' 3: அக.]

பையுள்—நோய், துன்பம், அற்பம். [1: திவா. viii, 148. 2: திவா. viii, 174. 3: அக.]

கையறல் — படையுறுப்புக்கெடல், செயலறல். [1, 2: கை-படையுறுப்பு —சூடா. xi, ய, 11. கை அறுதல். 2: அக.]

ஐயன் — மாசாத்தா, மூத்தோன், தந்தை, ஆசாரியன். [1: திவா. i, 9. 2: திவா. ii, 14. 3: பிங். v, 182. 4: பிங். v, 57.]

ஐயை — புதல்வி, காளி, அம்பிகை, தலைவி, துர்க்கை. [1, 3-5: சூடா. xi, ய, 10. 2: சூடா. i, 38.]

609. சாயக மம்பு வாளாம் நாயகன் றலைவ னுதன்
வாயசி கருந்தக் காளி பேயத்தி காக்கைக் கொவ்வை
ஆயதி பொருந்த னீட்சி பிரபாவம் வருங்கா லப்பேர்
தேயம்நா டிடந்தி ருட்டாம் தீயர்தீக் குணத்தர் வேடர்.

சாயகம்—அம்பு, வாள். [1, 2: ஸாயகௌ பாணகட்கயோ:— ச. ஸ. iii, 98.]

நாயகன்—தலைவன், நாதன். [1, 2: நாயகௌ நேதரி ஶ்ரேஷ்டௌ —வி. வ்ரு. க, 74.]

வாயசி — கருந்தக்காளி, பேயத்தி, காக்கைக் கொவ்வை. [1, 3: வாயஸீ காகோடும்பரிகா காகமாசிகா—ச. ஸ. iii, 750. 2:]

ஆயதி — பொருந்தல், நீட்சி, பிரபாவம், வருங்காலம். [1-4: ஆயதி: ஸங்கமே தைர்க்யே ப்ரபாவே உத்தரகாலயோ:—ச. ஸ. iii, 239.]

தேயம்—நாடு, இடம், திருட்டு. [1: தேஶ: — ச. கோ. II, i, 8 2: தேஶ:—ஸ. அக. 3: ஸ்தேயம்—ச. கோ. II, x, 25.]

தீயர்—தீக்குணத்தர், வேடர். [1, 2: அக.]

610. நேயம்நீ ரின்வி சேட குணமெண்ணெய் நேச மென்ப
மாயம்பொய் கறுப்பு வஞ்சம் மாயன்மால் கரியோன் வஞ்சன்
சாயலொப் பழகு நுண்மை மேம்பாடு சயநஞ் சாய்தல்
சேயவன் முருகன் செவ்வாய் சேய்மைநீ ளந்தூ ரப்பேர்.

நேயம்—நீரின் விசேடகுணம், எண்ணெய், நேசம். [1: ஸ்நேஹ: — நையாயிகமதம். 2, 3: ஸ்நேஹஸ்தைலாதிகாஸ்த்ரோ ஸௌஹார்தேऽபி ச—வி. வ்ரு. ஹ, 4.]

மாயம்—பொய், கறுப்பு, வஞ்சம். [1: திவா. x, 10. 2: சூடா. viii, 22. 3: அக. மாயா தம்பே—வி. வ்ரு. ய, 61.]

மாயன்—திருமால், கரியோன், வஞ்சன். [1: மாய: பீதாம்பரே —வி. வ்ரு. ய, 61. 2: அக. 3:]

சாயல்—ஒப்பு, அழகு, நுண்மை, மேம்பாடு, சயனம், சாய்தல். [1: அக. 2, 4: சூடா. xi, ய, 1. 3: திவா. viii, 33. 5: பிங். iv, 260. 6: அக.]

சேயவன்—முருகன், செவ்வாய். [1, 2: அக. நிகண்டுகளில் 'சேய்' என்னும் பெயர் காணப்படுகிறது.]

சேய்மை—நீளம், தூரம். [1: அக. 2: சூடா. viii, 12.]

611. சேய்மக விளமை தூரஞ் சிவப்புச்செவ் வேள்செவ் வாயாம்
வாய்விளிம் போரங் கம்வாக் கிடங்குளம் வாய்மை யும்பேர்
ஆய்தல்தே டுதலி ணுங்க லாராய்த லுணுக்க மென்ப
ஒய்தல்கை யறல்வி டாய்த்த லொழிதலுள் ளதனு ணுக்கம்.

சேய்—மகவு, இளமை, தூரம், சிவப்பு, முருகன், செவ்வாய். [1,2, 5,6: திவா. xi, 299. 3: நிக. 315. 4: பிங். x, 555.]

வாய்—விளிம்பு, ஓர் அங்கம், வாக்கு, இடம், குளம், வாய்மை. [1, 2: அக. 3, 4, 6: திவா. xi, 215. 5:]

ஆய்தல்—தேடுதல், இணுங்கல், ஆராய்தல், நுணுக்கம். [1, 2: நிக. 315. 3: திவா. ix, 73. 4: திவா. xi, 25.]

ஓய்தல்—கையறல், விடாய்த்தல், ஒழிதல், உள்ளதன் நுணுக்கம். [1-3: அக. 4: தொல். சொல். 330.]

612. காய்தலே சுடலு ணங்கல் கதிர்வீசல் கடிதல் சீறல்
தோய்தலே துவைதல் புல்லல் துழாவனீ ராடல் தீண்டல்
வேய்தல்சூ டுதல்சிங் கார மூடுதல் வேயு ளும்பேர்
ஆய்வுநுட் பம்வ ருத்த மகலமா ராய்வு மாமே.

காய்தல்—சுடல், உணங்கல், கதிர்வீசல், கடிதல், சீறல். [1, 3-5: அக. 2: திவா. ix, 161.]

தோய்தல் — துவைதல், புல்லல், துழாவல், நீராடல், தீண்டல். [1: வழக்கு. 2-4: நிக. 317. 5:]

வேய்தல்—சூடுதல், ஒப்பனை, மூடுதல், வேயுள். [1: திவா. ix, 13. 2: திவா. ix, 12. 3: சூடா. xi, ய, 12. 4: திவா. v, 155.]

ஆய்வு—நுட்பம், வருத்தம், அகலம், ஆராய்வு. [1: திவா. viii, 33. 'ஆய்தல்.' 2: சூடா. viii, 64. 3: திவா. viii, 34. 4: திவா. ix, 73.]

613. ஆயத்தஞ் செயிர்ப்புத் தள்ள லரிப்புச்சந் நத்தங் கூர்ப்பாம்
காயத்தன் வரிப்போ ஞன்மா காயத்தை கடுக்காய் நெல்லி
ஆயத்தி வலிவ சித்வ மன்புவா சரமெல் லைப்பேர்
காயத்ரி பிராமி யோர்மந் திரங்கருங் காலி யென்ப.

ஆயத்தம்—செயிர்ப்பு, தள்ளல், அரிப்பு, சன்னத்தம், கூர்ப்பு. [1-3, 5: ஆயஸ்தம் யெஸிதொக்ஷிதெ கொவிதெ தெஜிதெ த்ரிஷு—உ. கொ. 319. 4: ஆயத்த—ஸ. அக.]

காயத்தன்—எழுதிச் சீவிப்போன், ஆன்மா. [1, 2: காயஸ்தொ-க்ஷரஜீவகः; வரமாத்மா வ—க. ஸ. iii, 308, 309.]

காயத்தை—கடுக்காய், நெல்லி. [1, 2: காயஸ்தா ஹரீதகீ-உமலகீவி—க. ஸ. iii, 309.]

ஆயத்தி—வலி, வசித்துவம், அன்பு, தினம், எல்லை. [1-5: ஆயதிர்-நாவரெ வெஸெஹ வஸிதெ ஸாதீ ஸீமீ வ — க. ஸ. iii, 240.]

காயத்ரி—பிராமி, ஓர் மந்திரம், கருங்காலி. [1, 2: மாயத்ரீ—ஸ. அக. 3: மாயத்ரீ வதிரெ—க. ஸ. iii, 544.]

614. ஆய மனைச்சுற் றளவைசுங்கங் கவற்றிற் றுய மகளிர்குழாம்
வாய சங்கா ரகில்காக்கை மாய்தல் மறைதல் மடிதற்பேர்
கேய மகழி பாடுவபண் வேயுட் டொளையொற் றெடுமூங்கில்
பேயம் பருகு வனநீராம் தேய்தல் குறைதல் நலிதற்பேர்.

ஆயம் — மனைச் சுற்றளவை, சுங்கம், கவற்றிற் றுயம், மகளிர் குழாம். [1: அக. '34 அங்குல ஆழமுள்ள குழி.' 2: திவா. ix, 180. ஆய: - அரசியல் வருவாய் — ஸ. அக. 3: திவா. vii, 233. 4: சூடா. xi, ய, 1.]

வாயசம்—காரகில், காக்கை. [1, 2: வாயஸஸ்ஹமெரள திகெ—க. ஸ. iii, 749.]

மாய்தல்—மறைதல், மடிதல். [1, 2: அக.]

கேயம்—அகழி, பாடுவன, பண். [1: வெயஃ—க. கொ. I, x, 29. 2, 3: மெயெள மாதவீமாயமெநள—க. ஸ. ii, 348.]

வேய்—உட்டுளை, ஒற்றன், மூங்கில். [1: சூடா. xi, ய, 7. 2, 3: திவா. xi, 231.]

பேயம்—பருகுவன, நீர். [1, 2: ஸெயம் வாநீயவயஸோ: — வி. வ்ரு. ய, 9.]

தேய்தல்—குறைதல், நசிதல். [1, 2: அக.]

615. பாயசம்பாற் சொற்றிச்சாம் ப்ராணிபாற் சோறு
பாய்தல்தாண் டுதல்பரம்ப னீர்பாய்தல் குதித்தல்
ஆயகம்நெல் லின்பேதம் கிரணம்வரு டமுமாம்
ஆயெனலோர் விளியுருபோர் விகுதியன்னை முப்பேர்
காயமா காயமா னுடதீர்த்த முடம்பு
கார்ப்போடைங் காயமிலக் கியல்புகுழா மெண்பேர்
சாயம்பிற் பகலந்தி நீலாதி வருணஞ்
சாய்தல்கோ ணுதனுணுக்கங் கண்ணோட்டஞ் சரிதல்.

பாயசம்—பாற்சொற்றிச் சாம்பிராணி, பாற்சோறு. [1, 2: வாயஸம் வாரஶாஜெ ஸ்ரீவாஸெஃஷி வ வாயஸ:—வி. வ்ரு. ஸ, 19.]

பாய்தல்—தாண்டுதல், பரவல், நீர்பாய்தல், குதித்தல். [1, 2, 4: நிக. 317. 3: அக.]

ஆயகம்—நெல்லின் பேதம், கிரணம், வருடம். [1-3: ஹாயநோ-ஃஸ்திஷி வஷெ வ வ்ரீஹிஜெ௫ வ ஹாயந: —வி. வ்ரு. ந, 68.]

ஆய் — ஓர் விளியுருபு, ஓர் விகுதி, தாய். [1: நன். 306. 2: நன். 140. 3: பிங். v, 187.]

காயம்—ஆகாயம்[1], மானுட தீர்த்தம்[2], உடம்பு[3], கார்ப்பு[4], ஐங்காயம்[5], இலக்கு[6], இயல்பு[7], குழாம்[8]. [1: சூடா. i, 46. 2, 3, 6-8: காய: ... ஊ-ஒொரெ ஸஜெ ஸக்ஷ்ஹாவயோ:, காயம் ஊநுஷ்தீஜெஃஷி —வி. வ்ரு. (தெ). ய, 7. 4: சூடா. viii, 54. 5: அக. ஐங்காயமாவன கடுகு, ஓமம், வெந்தயம், உள்ளி, பெருங்காயம்.]

சாயம் — பிற்பகல், அந்தி, நீலமுதலிய வருணம். [1: ஸாய: ... கவஸாநெ வ—க. ஸ. ii, 378. 2: சூடா. i, 84. 3: ஹாய:—ஸ. அக.]

சாய்தல்—கோணுதல், நுணுக்கம், கண்ணோட்டம், சரிதல். [1: அக. 2: 'சாயல்'—திவா. viii, 33. 3: 4: சூடா. ix, 21.]

616. தாயமெடுத் துயர்த்தும்பேச் சுரிமைகொடுப் பதுசீ
தனப்பொருள்சூ தாட்டுப்பங் கிடும்பிதிர்த்ர வியமாம்
வாயிலைம் பொறிதூ து காரணம்வா சலுமாம்
வாயிலோர் தமிழ்க்கூத்தர் வாசற்காப் பவர்பேர்
சாயைநிழ லழகுபிறி துருவங்கைக் கூலி
சனியின்றாய் வளர்த்தலிருட் டொழுங்குநா யகியாம்
மாயையிலக் குமிகாளி யிரதியோர் சத்தி
வஞ்சகஞ்சித் திந்திரசா லம்புத்தி தயையே.

தாயம்—எடுத்துயர்த்தும் பேச்சு, உரிமை, கொடுப்பது, சீதனப் பொருள், சூதாட்டு, பங்கிடும் பிதிர்த்திரவியம். [1, 3, 4, 6: தாயோ தானே யௌதகாதிதனே ஸோதர்யாம்ஶபாஷணே, விபக்தவ்யபித்ருத்ரவ்யே—ச. ஸ. ii, 357. 2: திவா. viii, 209. 5: அக.]

வாயில்—ஐம்பொறி, தூது, காரணம், வாசல். [1, 2, 4: திவா. xi, 214. 3: திவா. viii, 206.]

வாயிலோர்—தமிழ்க்கூத்தர், வாசற்காப்பவர். [1: திவா. ii, 54. 2: அக.]

சாயை — நிழல்[1], அழகு[2], பிறிதுருவம்[3], கைக்கூலி[4], சனியின் தாய்[5], வளர்த்தல்[6], இருட்டு[7], ஒழுங்கு[8], நாயகி[9]. [1-8: ச்சாயா பங்க்தௌ ப்ரதிமாயாமர்க்கயோஷிதநாதபே, உத்கோசே பாலனே காந்தௌ ஶோபாயாம் ச தமஸ்யபி — ச. ஸ. ii, 351. 9: ஜாயா — ச. கோ. II, vi, 6.]

மாயை — இலக்குமி[1], காளி[2], இரதி[3], ஓர் சத்தி[4], வஞ்சகம்[5], சித்து[6], இந்திரசாலம்[7], புத்தி[8], தயை[9]. [1, 2, 4: மாயா—ஸ. அக. 3: அக. 5, 7-9: மாயா ஶாம்பரீ க்ருபா, தம்போ புத்திஶ்ச—ச. ஸ. ii, 366. 6: அக.]

617. காயல் கழியோ டுப்பளங் கழிமுகம்
ஆயி லாயிலிய நாளோர் மரமுமாம்
கோயி லிராசா லயந்தே வாலயம்
வாயு பலமா லங்கட்டி வாணவில்.

காயல்—கழி, உப்பளம், கழிமுகம். [1: திவா. v, 50. 2: திவா. v, 52. 3: நிக. 313.]

ஆயில்—ஆயிலிய நட்சத்திரம், ஓர் மரம். [1: சூடா. i, 70. 2: அக.]

கோயில்—அரசனில்லம், தேவாலயம். [1: திவா. v, 147. 2: திவா. v, 143.]

வாயுபலம்—ஆலங்கட்டி, வானவில். [1, 2: வாயுஃலம் ... ஜலெ- ஷொவமெ ஸக்ஸராவமெ—ஈ. ஸ. iv, 298.]

618. சாயாசீ வன்கூத் தாடி பெண்மூலத் தாற்பி ழைப்போன்
ஆயாம மகலம் நீளம் ஆயோத கம்போர் வேட்டம்
பீயூடம் புனிற்றி ளங்கற் றுவின்பா லமிர்த மும்பேர்
ஆயோகங் கந்த புட்பா தியினடி யுறைக ரைப்பேர்.

சாயாசீவன்—கூத்தாடி, மனைவி மூலமாய்ப் பிழைப்போன். [1: ஜாயாஜீவஃ ஶெமுஷ: — வெ. 141, 124. 2: ஜாயாஜீவ: — ஸ. அக. சொல்லின்மேற் பொருள்.]

ஆயாமம்—அகலம், நீளம். [1: ஆயாம:—ஸ. அக. 2: தெஜஃ- ராயாம: —ஈ. கொ. II, vi, 114.]

ஆயோதகம்—போர், வேட்டம். [1, 2: ஆயொயநம் ஸமெர வயெ —ஈ. ஸ. iv, 159. கொலையென்னும் பொருளே இங்குக் காணப்படுகிறது.]

பீயூடம்—புனிற்றிளங்கற்றுவின் பால், அமிர்தம். [1, 2: பீயஷம் ஸவஃஸ நவஸுதயெஜா: வயஸுவி—ஈ. ஸ. iii, 733.]

ஆயோகம் — கந்தபுட்பாதியின் அடியுறை, நீர்க்கரை. [1, 2: ஆயொம: ... ஜாயமநா ஸராவஹாரயொ: — வி. வ்ரு. ம, 30.]

619. தாயாத னென்பபிள்ளை தன்கோத் திரச்சுற்றம்
சாயா பதிபெண் புருடனுமார்த் தாண்டனுமாம்
மாயா புரியோர்முத்தி மாநகரம் பித்தளைப்பேர்
காயா மரமேகா சமரம்கா யாதமரம்.

தாயாதன்—பிள்ளை, தன் கோத்திரச் சுற்றம். [1, 2: ஊயாதொ ஜ்ஞாதிவஃதுயொ: —வி. வ்ரு. உ, 25.]

சாயாபதி—மனைவியும் புருடனும், சூரியன். [1: உ ... ஜா- யாவதீ — ஈ. கொ. II, vi, 38. 2: ஊயா+வதி:.]

மாயாபுரி—ஓர் முத்திமாநகரம், பித்தளை. [1: மாயாவுரீ — ஸ. அக. 2: திவா. vi, 21.]

காயாமரம்—காசா மரம், காயாத மரம். [1: திவா. iv, 61. 2: அக.]

ரகர வெதுகை

620. சரகம்வா கடங்கட் கிண்ணி மதுபாநந் தேனீ கள்ளாம்
விரகுணர் வுபாயம் வஞ்சம் விரணம்புண் வடுவி ழற்புல்
இரசநி மஞ்சள் செம்பஞ் சவிரியோ டிரவு மாகும்
பிரசந்நந் தெளிவு கள்ளுப் பிரசைசந் ததிச நப்பேர்.

சரகம் — வாகடம், கட்கிண்ணி, மதுபானம், தேனீ, கள். [1: ‘ஶரகம் வெஷஜ்ஶாஸ்த்ரெஜ:’ — ச. கோ. III, v, 33, மகேசுவரர் டீகை. 2, 3, 5: ஸரகொ மதிராவாத்ரெ மதிராவாநகெஜ்யொ: — ச. ஸ. iii, 97. 4: ஸரவா மய்வக்ஷிகா — ச. கோ. II, v, 26.]

விரகு—உணர்வு, உபாயம், வஞ்சம். [1-3: அக.]

விரணம்—புண், வடு, விழற்புல். [1: வ்ரண: — ச. கோ. II, vi, 54. 2, 3: வ்ரண: — ஸ. அக.]

இரசநி—மஞ்சள், செம்பஞ்சு, அவிரி, இரவு. [1-4: ரஜநீ நிஶி; லாக்ஷாநீலீஹரித்ராஸு — ச. ஸ. iii, 395, 396.]

பிரசந்நம் — தெளிவு, கள். [1, 2: ஸ்ராதவப்ஸந்நம் ப்ரஸாதவக், ப்ரஸந்நா த மதிராயாம் — ச. ஸ. iii, 381.]

பிரசை—சந்ததி, சனம். [1, 2: ப்ரஜா ஸ்யாத் ஸந்ததௌ ஜந — ச. ஸ. ii, 71.]

621. பிரசந்தேன் கூடு தேனீ தேன்பிர மரங்கள் ளும்பேர்
பிரசரம் வழிபோர் வேகம் படர்தல்சா ருதலும் பேசும்
பிரசவ்வி யமரு கூலம் பராதீநம் பிரதி கூலம்
இரசிதம் பொன்னின் பூச்சோ டெலியுள திடிமு ழக்கம்.

பிரசம்—தேன்கூடு, தேனீ, தேன், வண்டு, கள். [1: நா. தீ. நி. 265. 2, 3, 5: திவா. xi, 167. 4: சூடா. xi, ட, 26.]

பிரசரம்—வழி, போர், வேகம், படர்தல், சாருதல். [1: ப்ரசர: — ஸ. அக. 2, 3: ப்ரஸரஸ்து ஸஜ்ரெ ... ஜவெ — ச. ஸ. iii, 566. 4, 5: ப்ரசர் — ஸ. அக.]

பிரசவ்வியம்—அநுகூலம், பராதீனம், பிரதிகூலம். [1, 3: ப்ரஸவ்யம் ப்ரதிகூலானுகூலயோ:—அ. ஸ. iii, 485. 2: பராதீன: ..., ... ப்ரஸவ்ய: — வை. 203, 55.]

இரசிதம் — பொன்னின் பூச்சு, ஒலியுளது, இடிமுழக்கம். [1-3: ரஸிதம் த்வர்ணாதிலிப்தே த்வநிதே ரவிதே—வி. ப்ர. த, 87.]

622. சரசென்ப புனல்வா விப்பேர் தரசென்ப வேகம் வீரம்
பரசென்ப மழுக்கு டாரி பரமேட்டி சினன்முத் தேவர்
பிரணதி பணிவ டக்கம் பிரணிதி யிரத்த லொற்றுள்
இரணம்பொன் னொலிபோ ரிக்கி ரியத்தாது கவடி யென்ப.

சரசு—புனல், வாவி. [1, 2: ஸரோ த்வம்பதடாகயோ: — வி. ப்ர. ஸ, 35.]

தரசு—வேகம், வீரம். [1, 2: தரோ பலே வேகே ச — வி. ப்ர. ஸ, 38.]

பரசு—மழு, குடாரி. [1: திவா. vii, 3. 2: குடார: ... பரசு: —அ. கொ. II, viii, 92.]

பரமேட்டி—சினன், பிரமன், விட்டுணு, சிவன். [1: சூடா. i, 2. 2: பரமேஷ்டீ — அ. கொ. I, i, 16. 3, 4: பரமேஷ்டீ — ஸ. அக.]

பிரணதி—பணிவு, அடக்கம். [1, 2: ப்ரணதி:—ஸ. அக. ப்ரணதௌ ஸம்யமிக்ஷிதௌ—நா. ர. iii, 204.]

பிரணிதி—இரத்தல், ஒற்றுள். [1, 2: ப்ரணிதிர் யாஞ்சாயாம் —வி. ப்ர. ய, 32.]

இரணம் — பொன், ஒலி, போர், சுக்கிலம், கவடி. [1, 4, 5: ஹிரண்யம் ஹிரண்யேவ வராடே ஹேம்நி ரேதஸி — அ. ஸ. iii, 225. 2, 3: ரண: ... க்வணே யுதி—அ. ஸ. ii, 149.]

623. பிரணயம் பழக்கம் கேய மிரப்புநம் பிக்கை யும்பேர்
இரணியந் தகம்பொன் வெள்ளி பலகறை யிரேத சென்றும்
இரதகை யரத்தை நாக்கா மிரமண னிட்டன் காந்தன்
பிரதா மிரத்த க்ராணி கோயம்பு பிளப்பு முப்பேர்.

பிரணயம்—பழக்கம், நேயம், இரப்பு, நம்பிக்கை. [1-4: ப்ரணய-ஸ்த்வ ஸம்ஸ்தவே யாச்ஞாயாம் ஸௌஹார்தேऽபி ச, விஸ்ரம்பே ஸம்ஸ்க வரி-த்வயே—நா. வ. ii, 23.]

இரணியம்—தனம், பொன், வெள்ளி, பலகறை, இரேதசு. [1-5: ஹிரண்யம் ரேதஸி த்ரவ்யே ஶாதகும்பவராடயோ:, ... ஸம்ஸ்க-ருப்யே ச—மே. ய, 114.]

இரதனை—அரத்தை, நாக்கு. [1, 2: ரஸநா ... ஜிஹ்வயோ:, ரஸநா வாசி ராஸ்நாயாம்—வி. ப்ர. ந, 30.]

இரமணன்—இட்டன், கணவன். [1: ரமண: — ஸ. அக. 2: ரமண: ப்ரியே—வி. ப்ர. ண, 36.]

பிரதரம்—இரத்தக் கிராணிநோய், அம்பு, பிளப்பு. [1-3: ப்ரதர: ஶரே; ஹன்தே ரோகே—க. வ. iii, 565, 566.]

624\. பிரதிமை பதிமை போலும் பிறிதுரு வம்பா வைப்பேர்
பிரதியத் தகமே யிச்சை துலக்குதல் சிறைபி டித்தல்
பிரபஞ்சக் திரள்வித் தார மாருட்ட மாயை யும்பேர்
மரபென்ப முறைமை கோத்ர வழிபண்பு பழமை யென்ப.

பிரதிமை—பதுமைபோலும் பிறிதுருவம், பாவை. [1: ப்ரதிமா ப்ரதிரூபகே—க. வ. iii, 462. 2: ப்ரதிமா—ஸ. அக.]

பிரதியத்தகம் — இச்சை, துலக்குதல், சிறைபிடித்தல். [1-3: ப்ரதியத்ந: ஸம்ஸ்காரே ஸம்ஸ்க்ருவத்ர ஹணலிப்ஸயோ:—க. வ. iv, 182.]

பிரபஞ்சம் — திரள், வித்தாரம், மாருட்டம், மாயை. [1-3: ப்ரபஞ்சஸ்த விபர்யயே, விஸ்தாரே ஸஞ்சயே ச—நா. வ. ii, 23. 4: ப்ரபஞ்சோ விப்ரலம்பே—க. வ. iii, 129. மாயை இங்கு மாயம், வஞ்சம் என்னும் பொருளதுபோலும்.]

மரபு—முறைமை, கோத்திரவழி, பண்பு, பழமை. [1, 4: சூடா. xi, ர, 1. 2: அ. வி. நி. 384. 3: திவா. viii, 257.]

625\. சுரபிசம் பகஞ்சா திக்காய் சுகந்தஞ்சல் லகியோர் தெய்வச்
சுரபிபொன் சைத்தி ரம்சுக் தரம்பசு விளவே னிற்றேன்
பரமமுக் தினத நுச்சை பரமன்முக் தினவன் மேலோன்
உரமெரு விடுதல் மார்பு வலிமதி லூக்க மைம்பேர்.

சுரபி—சம்பகம்[1], சாதிக்காய்[2], சுகந்தம்[3], சல்லகி[4], ஓர் தெய்வப் பசு[5], பொன்[6], சித்திரைமாதம்[7], அழகு[8], பசு[9], இளவேனில்[10], தேன்[11]. [1, 2, 4, 6, 7, 9, 10: ஸுரபிர்ஹ்ரி வஸுகெ, ஜாதீபலெ ... வெஜஂ-வஸந்தயொ:; ... மலி ஸ்ஸூகஶ்ராமு—க. ஸ. iii, 452, 453. 3, 5, 8: ஸுரபி: ... ஸௌரபெயாஂ ...; ஸுமஞெ வ உநொஜ்ஜெ வ — வி. ப்ர. ஐ, 31, 32. 11: ஸுரபி: ...; ... உயெள—உ. கொ. 560, 561.]

பரமம்—முந்தினது, அநுச்சை. [1: பரமஂ ஸ்ராகஂ ப்ரயாந- ... — வி. ப்ர. 3, 44. 2: பரமஂ ... கநுஜ்ஞாயாமு—க. ஸ. iii, 462.]

பரமன்—முந்தினவன், மேலோன். [1, 2: பரம: பரெ; சுஞெ- ஸர ... — க. ஸ. iii, 461, 462.]

உரம்—எரு இடுதல், மார்பு, வலி, மதில், ஊக்கம். [1: உரம்-எரு. உரம் போடுதல் எரு இடுதல் — அக. 2, 3, 5: பிங். x, 172. 4: பிங். iv, 181.]

626\. தரம்வெற்புப் பருத்திப் பஞ்சு குழியச்சந் தகுதி சங்காம்
புரமுடல் நகர முன்குற் குலுவீடு பூர்வ காலம்
அரரமே கதவி ரும்பாம் அரவம்பாம் பொலிசி லம்பாம்
பரர்பிறர் பகைவ ரென்ப பரல்விதை பருக்கைக் கல்லே.

தரம்—மலை, பருத்திப்பஞ்சு, குழி, அச்சம், தகுதி, சங்கு. [1, 2: யர: செஶ: கபாஸீதூலகொ யர: — ஶா. கொ. 545. 3, 4, 6: உரொர்ஷீ ஶஂகஷீமஜெஷு—வெ. 233, 78. 5: நிக. 333. 'பக்குவம்.']

புரம்—உடல், நகரம், முன், குற்குலு, வீடு, பூர்வகாலம். [1, 2, 4, 5: புரஂ ஶரீரெ நமரெ மூஹ ..., புரஸ்து மஹாமஹெள — க. ஸ. ii, 428. 3, 6: புரொர்ஷெ புரஷ்காரெ —நா. ர. ii, 358.]

அரரம்—கதவு, இரும்பு. [1: கவாடமரரமு—க. கொ. II, ii, 17. 2: கரர: ...; ... லொஹ ... —நா. ஸ. ii, 49.]

அரவம் — பாம்பு, ஒலி, சிலம்பு. [1-3: பிங். x, 52. 2: ரவ: — க. கொ. I, vi, 22.]

பரர்—பிறர், பகைவர். [1, 2: பர: ... கந்ய ... ஶத்ருஷு — க. ஸ. ii, 425.]

பரல்—விதை, பருக்கைக்கல். [1: திவா. iv, 175. 2: சூடா v, 15.]

627. பிரவகங் காற்றோர் வாயு வெளிப்புறப் படலும் பேசும்
குரவம்நன் மணங்கு ராவாம் சிரவங்கோ ரசப்புட் காது
குரவர்தாய் தந்தை யாசா ரியர்மூத்தோர் குருக்கள் மன்னர்
தரளன்சூ ரியன்றூர்த் தன்பேர் தரளையே கஞ்சி தேனீ.

பிரவகம் — காற்று, ஓர் வாயு, வெளிப்புறப்படல். [1-3: ப்ரவஹோ வாயு-ஹெஹெஷ் ஸ்ராவாய-ஊஹெத் வஹிறூதெள — அ. ஸ. iii, 762.]

குரவம்—நன்மணம், குரா. [1: அக. 2: சூடா. iv, 21.]

சிரவம்—கோரசப்புள், காது. [1: சிரவங் கவுதாரி—பிங். viii, 44. சிரவமே கௌதா ரிப்பேர்—சூடா. iii, 60. 'கோரசம்' சிவனின் பெயராக இந் நிகண்டுகளிற் காணப்படுகின்றது: பிங். viii, 61; சூடா. iii, 59. 2: ஶ்ரவ:—அ. கொ. II, vi, 94.]

குரவர்—தாய், தந்தை, ஆசாரியர், மூத்தோர், குருக்கள், மன்னர். [1-4, 6: 'அரசனே யுபாத்தி யாய னன்னையே யையன் மூத்தோன், குரவரோ ரைவ ரென்று கூறினர் வேறு நூலோர்' — சூடா. xii, 38. 'அன்னையே' என்றவிடத்து 'அடிகளே' என்றொரு பாடபேதமுங் காட்டப்பட்டுளது. அடிகள்-குருக்கள். 'குரவர்மந் திரியர் மூத்தோர் குருக்களோ டன்னை தந்தை'—நிக. 333.]

தரளன்—சூரியன், தூர்த்தன். [1, 2: தரளோ ஹாஸ்ரெ ..., ... வஹிஜெ—அ. ஸ. iii, 646.]

தரளை — கஞ்சி, தேனீ. [1, 2: தரளா ஷஷ்ரஉஷிகா—அ. ஸ. iii, 646. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் உயஉக்ஷிகா என்று ஒரு பாடபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

628. பிரளயங் கற்பாந் தஞ்சா வறிவழிந் துறலற் றப்பேர்
பிரகாசம் வெயில்தெ ரிந்த தொளிபிர சித்த மொப்பாம்
பிரகாண்டஞ் சிலாக்கி யங்கொப் பிலாமர மரப்ப ணைப்பேர்
பிரகோட்டம் விரித்த கைமுன் கைவெளித் திண்ணை பின்கை,

பிரளயம் — கற்பமுடிவு, சாவு, அறிவு அழிதல், அறுதி. [1-3: ப்ரலயோ உரணெ ... உஜூாகஷூாவஸாநயோ: — நா. ர. iii, 316. 4: ப்ரலய:—ஸ. அக.]

பிரகாசம்—வெயில், தெரிந்தது, ஒளி, பிரசித்தம், ஒப்பு. [1, 2, 4: ப்ரகாரொாதிப்ரஸிஜெ ஸ்ராகெ ... கூதவயோ: ஷூஷெ —

வி. ப்ர. ஶ, 20. 3: ப்ரகாஶ: ...; உத்ஸ்ரிதே — ச. ஸ. iii, 716. 5: ப்ரகாஶவாக், ... தந்வேஸ்வி— நா. ஸ. ii, 143.]

பிரகாண்டம் — கிலாக்கியம், கொப்பிலாமரம், மரப்பணை. [1-3: ப்ரகாண்ட: ஸ்தம்ப ஶஸ்தயோ:, ஸ்கந்த-மூலாந்தரே ச த்ரோ: — ச. ஸ. iii, 172.]

பிரகோட்டம்—விரித்தகை, முன்கை, வெளித்திண்ணை, பின்கை. [1, 2, 4: ப்ரகோஷ்ட: க-[illegible] ... கக்ஷாந்தரே[illegible] ச, ஹஸ்த ச விஸ்த்ருதகரே — ச. ஸ. iii, 165. 3: ப்ரகோஷ்ட: ஸ்யாத்விதீயே த்வாஜ-ஸத்மாதௌ — நா. ஸ. ii, 23.]

629\. *இரசால மாம ரங்குந் துருப்பிசின் கரும்பு போளம்*
இரசாலை யறுகு சம்பா ரத்தயிர் நாவெள் ளீறில்
பிரசூதம் பிரச வம்பூ பிரசூதி பெறுகை பிள்ளை
பிரணுத முவகைப் பேச்சி னொலிகாதி னோயும் பேரே.

இரசாலம்—மாமரம், குந்துருப்பிசின், கரும்பு, போளம். [1-4: ரஸால இக்ஷௌ சூதே ச ரஸாலம் போலஸிஹ்லயோ: — ச. ஸ. iii, 673.]

இரசாலை — அறுகு, சம்பாரத்தயிர், நா, வெள்ளீறில். [1-4: ரஸாலா தூர்வா[illegible]ர்ஜிஹ்வா[illegible]ர்ஜிதயோரபி — ச. ஸ. iii, 673.]

பிரசூதம்—பிரசவம், பூ. [1, 2: ப்ரஸூதம் ..., ... குஸுமே ... [illegible] — நா. ஸ. ii, 143.]

பிரசூதி—பெறுகை, பிள்ளை. [1: ப்ரஸூதி: ஸ்யாத்ப்ரஸவே[illegible] ப்ரஸவேऽபி ச — ச. ஸ. iii, 269.]

பிரணுதம்—உவகைப்பேச்சின் ஒலி, காதுநோய். [1: ப்ரணாத-ஸ்த[illegible] ஶப்த: ஸ்யாத்[illegible]: — ச. கொ. I, vi, 11. 2: ப்ரணாத: ஶ்ரவணாமயே—வி. ப்ர. த, 25.]

630\. *பிரதாந முதன்மை யான்மா கொடுப்பித்தல் புத்தி மாயை*
பிரதீத னறிஞன் கியாத னிலைமையன் பெருமி தன்பேர்
பிரதீதி களிப்புக் கியாதி பிரயாகங் குதிரை வேள்வி
பிரயாணம் பயணம் யானைக் கண்ணின்முற் புறஞ்சா வும்பேர்.

பிரதானம்—முதன்மை, ஆன்மா, கொடுப்பித்தல், புத்தி, மாயை. [1, 2, 4, 5: ப்ரதாநம் ப்ரக்ருதௌ ஸ்வாத்மந்யவஷ்டம்பே மஹாமதௌ —க. ஸ. iii, 380. 3: ப்ரதாநம் —ஸ. அக.]

பிரதீதன்—அறிஞன், கியாதன், நிலைமையன், பெருமிதன். [1-3: ப்ரதீதோ ... ஹ்ருஷ்டே ... ப்ரக்யாதே ஸாதரே —மே. 255, 31. 4: ப்ரதீத: ... ஹ்ருஷ்டயோ: —க. ஸ. iii, 264.]

பிரதீதி—களிப்பு, கியாதி. [1, 2: ப்ரதீதி: —ஸ. அக.]

பிரயாகம்—குதிரை, வேள்வி. [1, 2: ப்ரயாக: ... யஜ்ஞ ... அஶ்வயோ: —வி. ப்ர. க, 34.]

பிரயாணம்—பயணம், யானைக்கண்ணின் முற்புறம், சாவு. [1-3: ப்ரயாணம் கஜபஶ்சார்த்தே ப்ரஸ்தாநே மரணே கமே —மே. 251, 42.]

631\. *பிரவாளம் பவளம் வீணைத் தண்டிளந் தளிர்மு ளைப்பேர்*
கரவீர மலரி கைவாள் கரளங்காஞ் சிரம்நஞ் சென்ப
உரவோர்நல் லறிஞர் மூத்தோர் உரன்வலி வென்றி ஞானம்
கிரிசிலா சதுகண் ணோய்பூச் சியன்பந்து கேழல் வெற்பாம்.

பிரவாளம் — பவளம், வீணைத்தண்டு, இளந்தளிர், முளை. [1-3: வீணாதண்டே ப்ரவால: ஸ்யாத் வித்ருமே நவபல்லவே —மே. 261, 109. 4: ப்ரவால: பல்லவாங்குர: —மே. 46, 30.]

கரவீரம்—அலரி, கைவாள். [1 2: கரவீரோ ஹயமாரே க்ரு-பாணே —க. ஸ. iv, 245.]

கரளம்—காஞ்சிரம், விடம். [1: கரல: — மே. 49, 100. '*காஞ்சொறி வகை.*' 2: கரலம் விஷம் —க. கோ. I, viii, 9.]

உரவோர்—நல்லறிஞர், மூத்தோர். [1, 2: அக.]

உரன் — வலி, வெற்றி, ஞானம். [1: பிங். vii, 3. 2: அக. 3: பிங். vii, 8.]

கிரி—சிலாசது, கண்ணோய், பூச்சியன், பந்து, பன்றி, மலை. [1-4, 6: கிரி: ஶிலாஜத்வக்ஷிருஜி கந்துகே, ஶைலே கிரியகே— க. ஸ. ii, 399. 5: கிரி: —அ. கோ. II, v, 2.]

632. கரடியோர் விலங்கு யானை கரில்குற்றங் கொடுமை கார்ப்பாம்
பரணமேந் துதல்கூ லிப்பேர் பரியங்கம் படுக்கை கட்டில்
அரணிதீக் கடைகோல் முன்னை அரிணமான் மானி றப்பேர்
சரணியே வழியொ ழுங்கு சரியையோர் மார்க்கம் பிச்சை.

கரடி — ஓர் மிருகம், யானை. [1: திவா. iii, 43. 2: கரடிந — ஸ. அக.]

கரில்—குற்றம், கொடுமை, கார்ப்பு. [1-3: திவா. xi, 71.]

பரணம்—ஏந்துதல், கூலி. [1, 2: ஹரணம் வேதநே ஹ்ருதௌ —அ. ஸ. iii, 207.]

பரியங்கம் — படுக்கை, கட்டில். [1: 2: பர்யங்கா ஸ்த்- ... —அ. ஸ. iii, 55.]

அரணி—தீக்கடைகோல், முன்னை. [1, 2: அரணிர்ஸ்த்ரீ ஹவிஷ- ம்ந்த்ரே நிர்ம்ந்த்யதாரணி—அ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில், அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது.]

அரிணம்—மான், மானிறம். [1, 2: ஹரிணௌ பாண்டுஸார- ங்கௌ—அ. ஸ. iii, 223.]

சரணி—வழி, ஒழுங்கு. [1, 2: ஸரணி: வீத்ர்யாவலீ: — ஶா. கோ. 640.]

சரியை—ஓர் மார்க்கம், பிச்சை. [1: ஜ்ஞானாதத்வநிர்த்தம் த- க்ரியாவஶாத் ப்ரகீர்த்திதே — தேவிகாலோத்தர:, 26. 2: நா. தீ. நி. 705.]

633. திரிநூலின் றிரிபெண் மூன்றும் திரிதிவம் விண்சு வர்க்கம்
பரியேபூ சனைப ருத்தி யுயர்ச்சியச் சுவதி பாய்மா
வரிசுணங் கெழுத்தி றுப்பு வழிபக்தி நெல்பண் ணீளம்
பரிகத மசைதல் சூழ்த லடைதலோ டறிதல் பன்னும்.

திரி—நூலின் திரி, பெண், மூன்று. [1: அக. 2: ஸ்த்ரீ—அ. கோ. II, vi, 2. 3: த்ரி—ஸ. அக.]

திரிதிவம்—ஆகாசம், சுவர்க்கம். [1, 2: த்ரிதிவம் க்ஷ வே, ஸ்வர்க —அ. ஸ. iii, 694.]

பரி—பூசனை, பருத்தி, உயர்ச்சி, அச்சுவதி நட்சத்திரம், குதிரை. [1: அக. 'வணக்கம்.' 2: பிங். ix, 131. 3: திவா. viii, 27. 4: சூடா. i, 67. 5: திவா. iii, 9.]

வரி—தேமல்[1], எழுத்து[2], குடியிறை[3], வழி[4], பந்தி[5], நெல்[6], பண்[7], நீளம்[8]. [1, 3, 6, 7: பிங். x, 1002. 2: திவா. xi, 206. 4: அக. 5: அக. 8: திவா. viii, 31.]

பரிகதம் — அசைதல், சூழ்தல், அடைதல், அறிதல். [1-4: பரிகதம் மதே; ப்ராப்தவேஷ்டிதயோரபி தே—நா. ஸ. iv, 118, 119.]

634. தரிசகன் வாயிற் காப்போன் சமர்த்தன்காண் பிப்போ னென்ப
திரிசங்கு கருட னோர்பார்த் திவன்பூனை விட்டி லும்பேர்
தரிசநங் கனுக்கண் ணாடி சாத்திரங் காட்சி புத்தி
பரிசநங் கொடைகாற் றேவ லாள்தொக்கிந் திரியந்தொ டற்பேர்.

தரிசகன்—வாயிற்காப்போன், சமர்த்தன், காண்பிப்போன். [1-3: தர்ஶகோ தர்ஶயிதரி ப்ரதீஹாரப்ரவீணயோ: — நா. ஸ. iii, 47.]

திரிசங்கு — கருடன், ஓர் அரசன், பூனை, விட்டில். [1, 3: த்ரிஶங்கு: தார்க்ஷ்யமார்ஜாரயோ — வை. 241, 58. 2, 4: த்ரிஶங்கு: ஶலபே ந்ருபே—நா. ஸ. iii, 46.]

தரிசநம் — கனு, கண்ணாடி, சாத்திரம், காட்சி, புத்தி. [1-5: தர்ஶநம் தர்பணே ... உபலப்தௌ புத்திஶாஸ்த்ரயோ:, ஸ்வப்நே ... —நா. ஸ. iii, 374.]

பரிசநம் — கொடை, காற்று, ஏவலாள், துவக்கிந்திரியம், தொடல். [1, 2, 4, 5: ஸ்பர்ஶநம் ஹ்ருஷீகே தாநே ஸ்பர்ஶ வ ... நாநி—நா. ஸ. iii, 421. 3: பரிஜந: —ஸ. அக. பரிவார: பரிஜந: — வை. 177, 102.]

635. தரிசமுங் நீர்சூர் யேந்து சங்கமந் தரிச நப்பேர்
துரிதம்பா வங்க லக்கம் தொரிதஞ்சீக் கிரம்ப தற்றம்
புரிதலே விரும்பல் செய்தல் புரிவென்ப விருப்ப மன்பாம்
விரிதலே விசால மாதல் விளங்கலோ டலர்த லென்ப.

தரிசம்—கடல், சூரிய சந்திரர் கூடல், தரிசனம். [1: 2, 3: தர்ஶ: ஸூர்யேந்துஸங்கமே; ... தர்ஶநே ச—நா. ஸ. ii, 534, 535.]

துரிதம்—பாவம், கலக்கம். [1: வாவ ... உாரிதஉாஷ்தடு —ஈ. கொ. I, iv, 23. 2: உாரிதடு—ஸ. அக.]

தொரிதம்—சீக்கிரம், பதற்றம். [1, 2: த்வரிதம் வுஜவெ ஊா-தெ—வி. வு. த, 89.]

புரிதல்—விரும்பல், செய்தல். [1, 2: திவா. xi, 173.]

புரிவு—விருப்பம், அன்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 91.]

விரிதல்—விசாலமாதல், விளங்கல், அலர்தல். [1, 2: அக. 3: திவா. ix, 199.]

636. பரிபுரங் காற்சி லம்பும் பாதகிங் கிணியு மாகும்
சுரிமுகம் நத்தை சங்காம் சுரியலே சுழிப்புக் கேசம்
அரியமா சூர்ய பத்தன் பிதிர்தேவ தையா தித்தன்
பிரியமே யுவகை யிட்டம் பிரியனு யகனிட் டன்பேர்.

பரிபுரம்—காற்சிலம்பு, பாதகிங்கிணி. [1: திவா. vii, 52. 2: திவா. vii, 51.]

சுரிமுகம்—நத்தை, சங்கு. [1: திவா. iii, 213. 2: திவா. iii, 209.]

சுரியல்—நீர்ச்சுழி, கேசம். [1: திவா. ix, 45. 2: திவா. ii, 213.]

அரியமா — சூரியபத்தன், பிதிர்தேவதை, ஆதித்தன். [1-3: ஈமூரீா விதுதெஉவதெ, தாணொ ஸஹுாஹகூாயாடு — ஈ. ஸ. iii, 348.]

பிரியம்—உவகை, இட்டம். [1: சூடா. viii, 40. 2: வியடு — வெ. 212, 270.]

பிரியன் — நாயகன், இட்டன். [1: வியः ... ஹூா — வெ. 176, 74. 2: ஐஷ ... வியாः —வெ. 107, 85.]

637. கரியவன் சனிமா லிந்த்ரன் சான்றினன் கருநி றத்தோன்
பரிவர்த்த மெனல்கற் பாந்தம் பலர்யாக மாற்று கைப்பேர்
பரிவர்த்தன் கூர்ம ராசன் ஓடிப்போய்ப் பதுங்கி னோனும்
பரிவின்பம் வருத்த மன்பாம் பரிவேடஞ் சூழ்வ தூர்கோள்.

கரியவன்—சனி, திருமால், இந்திரன், சாட்சி, கருநிறத்தோன். [1-3: சூடா. xi, ர, 9. 4: அக. 'கரி.' 5: அக.]

பரிவர்த்தம்—யுகமுடிவு, தோற்றோடுகை, பண்டமாற்றுகை. [1-3: 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 ... 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑍇, 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯𑍇 𑌚 — ச. வ. iv, 120.]

பரிவர்த்தன்—கூர்மாவதாரம், ஓடிப்போய்ப் பதுங்கினோன். [1, 2: 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑍇—ச. வ. iv, 120.]

பரிவு — இன்பம், வருத்தம், அன்பு. [1, 2: திவா. xi, 159. 3: சூடா. xi, ர, 36.]

பரிவேடம் — சூழ்வது, ஊர்கோள். [1, 2: 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌧𑍌 — ச. வ. iv, 319.]

638. திரிகூடம் சுவேல வெற்பிந் துப்புமுச் சிகர வெற்பாம்
பரிதாந முடைத்தூ சொன்றற் கொன்றைமாற் றுதல்கௌ பீநம்
நிரியாண மரணம் யானைக் கடைக்கண்போ குதலே மோக்கம்
மரியாதை நியாய மெல்லை கடற்கரை நிலைமை மன்னும்.

திரிகூடம்—சித்திரகூட மலை, இந்துப்பு, மூன்று சிகரமுடைய மலை. [1, 2: 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌲𑌵𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑍇𑌦𑌕𑍇 — ச. வ. iii, 151. 3: திரிகூடாசலமென்று பொதியில்மலையில் திருக்குற்றாலத்தருகிலுள்ள பகுதி யொன்றிற்குப் பெயர் வழங்குகின்றது. அங்கு மூன்று சிகரங்கள் உண்டென்றுரைப்பர். மூன்று சிகரமுடைய மற்றை மலைகளுக்கும் அது பெயராகும் போலும்.]

பரிதாநம் — உடைத்தூசு, ஒன்றற்கு ஒன்றை மாற்றுதல், கௌபீனம். [1: 𑌕𑌨𑍍𑌯𑍀𑌯𑍋𑌪𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌪𑌰𑌿𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇 — ச. கொ. II, vi, 117. 2: 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—ச. கொ. II, ix, 80. 3: 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 உள்ளுடையென்னும் பொருளில் கௌபீனத்துக்கு மாயிற்றுப்போலும்.]

நிரியாணம்—மரணம், யானைக்கடைக்கண், போகுதல், மோக்கம். [1: 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 ... 𑌮𑌰𑌣𑍇 — நா. ரு. iii, 131. 2-4: 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌗𑌜𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 — ச. வ. iii, 200.]

மரியாதை—நியாயம், எல்லை, கடற்கரை, நிலைமை. [1: 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 — ச. கொ. II, viii, 26. மகேசுவரர் உரையில் '𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌃' என்றுரைக்கப்பட்டது. 2, 4:

ஊாஹாஊா ஷுதிவஸீஊயொ: —க. ஸ. iii, 329. 3: ஊாஹாஊா—ஸ. அக. 'கரை' யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. நதிக்கரை, ஏரிகரை, கடற் கரை எல்லாவற்றிற்கும் ஒக்கும்.]

639. அருவுரு வன்மை புண்ணும் அருள்க்ருபை பொருளின் சத்தி
உருநிற முருவ மட்டை செபவுரு வகல மும்பேர்
திருவெழில் செல்வஞ் செல்வி சிறந்தது தெய்வ வுத்தி
தெருவென்ப வழிவீ திப்பேர் தெருள்தெளி வறிவு மாமே.

அரு — உருவன்மை, புண். [1: அக. கரூபெ. 2: வூண: ... கரூ:—க. கொ. II, vi, 54.]

அருள்—கிருபை, பரம்பொருளின் சத்தி. [1, 2: சூடா. xi, க, 10.]

உரு—நிறம், உருவம், அட்டை, செபவுரு, அகலம். [1-3: சூடா. xi, ரு, 32. 4: அக. 5: உரூவிவூஷ—க. கொ. III, i, 61.]

திரு — அழகு, செல்வம், திருமகள், சிறந்தது, தெய்வவுத்தி யென்னும் அணி. [1: அக. 2: பிங். vii, 10. 3, 4: சூடா. xi, ரு, 36. 5: பிங். vi, 100.]

தெரு—வழி, வீதி. [1: பிங். iv, 32. 2: திவா. v, 128.]

தெருள் — தெளிவு, அறிவு. [1: பிங். vii, 29. 2: பிங். vii, 8. 'தெருட்சி' என்பதற்கே அறிவென்பது பொருளாகக் கூறப்பட்டது.]

640. அருகன்யோக் கியன்சி னேந்த்ரன் அருகோரஞ் சமீப மென்ப
பருகிதீ மயில்கு சப்புல் பருவர லருவல் துன்பம்
முருகுகள் ளிளமை வாச முற்சவ முருக னும்பேர்
இருசமே மெலிவோ டற்பங் கிருமிதான் புழுச்செம் பஞ்சாம்.

அருகன்—யோக்கியன், சினேந்திரன். [1, 2: கஹூ வஷெஜெ ஜிநெஜவி வ—வி. வூ. சு, 138.]

அருகு—ஓரம், சமீபம். [1, 2: அக.]

பருகி — தீ, மயில், குசப்புல். [1, 3: வஹீ: கூமெஸநெள — க. ஸ. ii, 572. 2: ஊயூரொ ... வஹீ — க. கொ. II, v, 30.]

பருவரல்—அருவல், துன்பம். [1, 2: அ. வி. நி. 408.]

முருகு—கள், இளமை, வாசம், உற்சவம், முருகன். [1-5: திவா. xi, 355.]

கிருசம்—மெலிவு, அற்பம். [1, 2: க்ருஶ:—ஸ. அக.]

கிருமி—புழு, செம்பஞ்சு. [1, 2: க்ருமி: க்ருமிவஷாக்ஷாயாம் கீடே—சு. ஸ. ii, 312.]

641. உருசியே கிரணங் காந்தி சுவையிச்சை மிகப்பற் றும்பேர்
பருடமே சிக்குப் பற்றி யதுபல நிறங்கொ டுஞ்சொல்
இருடிமா முனிவன் வேத மிருதயம் மனம்நெஞ் சவ்வூன்
சுருதங்கேட் பதுநூ லென்ப துருவித்தன் வறிஞன் றுட்டன்.

உருசி—கிரணம், காந்தி, சுவை, இச்சை, மிகப்பற்று. [1, 2, 4, 5: ருசிர்ப்ருகௌ; ஸ்ப்ருஹாபிஷ்வங்கேஶோபாஸு—சு. ஸ. ii, 57, 58. 3: அக. ருசி:.]

பருடம் — சிக்குப்பற்றியது, பல நிறம், கொடுஞ்சொல். [1: பருஷ:—ஸ. அக. 2, 3: பருஷ: கர்புரோ ஜ்ஞேய: பருஷம் நிஷ்டுரம் வச:—ஶா. கொ. 516.]

இருடி—மாமுனிவன், வேதம். [1, 2: ருஷிர்வேதே ரூமௌ—சு. ஸ. ii, 545.]

இருதயம் — மனம், நெஞ்சு, நெஞ்சின் ஊன். [1-3: ஹ்ருதயம் வக்ஷஸி ஸ்வாந்தே வ்ருக்காயாம்—சு. ஸ. iii, 506.]

சுருதம்—கேட்பது, நூல். [1, 2: ஶ்ருதமாகர்ணிதே ஶாஸ்த்ரே—சு. ஸ. ii, 201.]

துருவித்தன்—வறிஞன், துட்டன். [1, 2: துர்வித்யோ துர்ஜனே நிஃஸ்வே—சு. ஸ. iii, 336.]

642. திருதராட் டிரமூக் குக்கால் கரியவோ திமம்பாம் பென்ப
பொருநர்போர்த் தலைவர் வீரர் பூபாலர் சமர்த்தர் கூத்தர்
சருவகன் பிரான்ம கேசன் சருவரி யிரவு மஞ்சள்
உருவரை பயிரெல் லாமுண் டாகிலம் பூமி யும்பேர்.

திருதராட்டிரம்—மூக்குங் காலுங் கரிய அன்னம், பாம்பு. [1, 2: த்ருதராஷ்ட்ர: ககே ஸர்ப்பே—ச. ஸ. iv, 262. 1: தார்த்தராஷ்ட்ரா: ஸிதேதரசரணை:—ச. கோ. II, v, 24. 'ஸிதேதரசரணை: க்ருஷ்ணவர்ணை: சஞ்சுசரணைருபலக்ஷிதாஸ்தே தார்த்தராஷ்ட்ரா: ஹம்ஸா:. த்ருதராஷ்ட்ரே பவா:. "த்ருதராஷ்ட்ர: ஸுராஜ்ஞி ஸ்யாத் ஹம்ஸக்ஷுத்ரபேதயோ:" இதி விச்வ:' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

பொருநர்—போர்த்தலைவர், வீரர், அரசர், சமர்த்தர், கூத்தர். [1, 2, 5: திவா. xi, 341. 3: சூடா. ii, 12. 4: அக. 'திண்ணியர்'.]

சருவகன்—பிரான், சிவன். [1, 2: ஸர்வஸ்த்வம் விபோ ப்ரபோ—ச. ஸ. iii, 122.]

சருவரி — இரவு, மஞ்சள். [1: சர்வரீ; நிசா — ச. கோ. I, iv, 3, 4. 2: சர்வர்யர்த்தம் ஹரித்ராயாம்—வை. 281, 9.]

உருவரை—பயிரெல்லா முண்டாகும் நிலம், பூமி. [1, 2: உர்வரா ஸா ப்ரோக்தா ஸர்வஸஸ்யாட்யபூமிவி—ச. ஸ. iii, 519.]

643\. கருவியைம் பொறிதொ டர்ச்சி கவசம்வாத் தியாதி பஞ்சக்
கருவியா யுதமே கங்கல் லணையுப கரண மீட்டம்
எருவையே கொறுக்கை கோரை கழுகுசெம் பிரத்த மென்ப
உருளைதே ருருளுண் டைப்பேர் உருள்பண்டி யுரோணி தேர்க்
கால்.

கருவி—ஐம்பொறி[1], தொடர்ச்சி[2], கவசம்[3], வாத்திய முதலிய பஞ்சக்கருவி[4], ஆயுதம்[5], மேகம்[6], கல்லணை[7], உபகரணம்[8], ஈட்டம்[9]. [1: அக. 2-9: திவா. xi, 265.]

எருவை—கொறுக்கை, கோரை, கழுகு, செம்பு, இரத்தம். [1, 3, 4: பிங். x, 193. 2, 5: சூடா. xi, ர, 29.]

உருளை—தேர் உருள், உண்டை. [1, 2: அக.]

உருள்—பண்டி, உரோகணி நட்சத்திரம், தேர்க்கால். [1: திவா. vii, 151. 2: திவா. i, 80. 3: சூடா. vii, 44.]

644\. மிருகயு நரிவே டன்பேர் விரைவிதை வாசஞ் சாந்தாம்
குருசில்மன் னவன்சி றந்தோன் குரையொலி யசைச்சொ லென்ப
சருமந்தோற் பலகை தோலாம் சரைநரை யோர ரக்கு
கருள்கறுப் பிருள்காங் காடை கரையெல்லை யருகு தீரம்.

மிருகயு—நரி, வேடன். [1, 2: ஶ்ருகயு: ... ஜொஶயுவ்ராய. யொரவி—வி. வ்ரு. ய, 99.]

விரை—விதை, வாசம், சாந்து. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 222.]

குருசில்—மன்னவன், சிறந்தோன். [1: திவா. ii, 19. 2: திவா. ii, 15.]

குரை — ஒலி, ஓர் அசைச்சொல். [1: திவா. xi, 94. 2: தொல். சொல். 272.]

சருமம்—தோற்பலகை, தோல். [1, 2: வாு ஸ்ராஷ்லகஷ்வொ: —ஶா. கொ. 649.]

சரை—நரை, ஓர் அரக்கி. [1: வயிதம ஜரஸா ஶௌக்ஷும் கெஶாநௌ விஷ்ரஸா ஜரா—க. கொ. II, vi, 41. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஜரா கிழப்பருவத்தை மாத்திரமே குறிக்கும். அது நரையையுங் குறித்தல் தமிழ்வழக்கு. 2: ஸ. அக. (மஹாபாரதம்).]

கருள்—கறுப்பு, இருள், காங்குப்புடைவை. [1: திவா. viii, 53. 2: பிங். i, 91. 3: திவா. vii, 275-ல் கருள் நல்லாடையின் பெயராகப் படிக்கப் பட்டுளது. பிங். சூடா. இச் சொல்லைத் தரவில்லை.]

கரை — எல்லை, அருகு, நீர்க்கரை. [1: நிக. 359. 2: அக. 3: திவா. v, 45.]

[பண்டம்

645. பொருள்பண முதன்மை பிள்ளை யுண்மைசொற் பொருள்பல்
இரைசில விலங்கூண் புள்ளூண் புவிநீர்கள் ளொலிவாக் கென்ப
சிரையோட முடம்பி னாடி திரையல்வெற் றிலைதி ரங்கல்
நிரைபசுப் படைவகுப்போ ரசைபசுத் திரளி ணைப்பாம்.

பொருள்—பணம், முதன்மை, பிள்ளை, உண்மை, சொற்பொருள், பல்பண்டம். [1, 3-6: சூடா. xi, ர, 11. 2: அக.]

இரை—சில விலங்கூண்[1], பறவையூண்[2], பூமி[3], நீர்[4], கள்[5], ஒலி[6], வாக்கு[7]. [1, 2: திவா. vi, 118. 3-5, 7: ஊரா ஹமிவாக்ஷுராஷு—க. கொ. III, iii, 175. 6: திவா. x, 174.]

சிரை—ஓடம், உடம்பின் நாடி. [1, 2: ஸிரா நாஃஷ்லவாஷிநீ —க. ஸ. ii, 457.]

திரையல்—வெற்றிலை, திரங்கல். [1: சூடா. iv, 37. 2: அக.]

நிரை—பசு, படைவகுப்பு, ஓர் செய்யுளசை, பசுத்திரள், இணைப்பு. [1: சூடா. iii, 12. 2, 3: அக. 4: சூடா. iii, 13. 5: அக. 'ஒழுங்கு.']

646. புரையென்ப வுவமை குற்றம் புழையோர்சிற் றில்லு யர்ச்சி
வரையள விரேகை மூங்கில் நீர்க்கரை மலையென் றைம்பேர்
கரைதல்வா வெனலொ லித்தல் கசிதல்சொல் லுதலி ரங்கல்
வரைதலே கொள்ள னீக்கல் மணஞ்செய லெழுது தற்பேர்.

புரை—உவமை, குற்றம், புழை, ஓர் சிற்றில், உயர்ச்சி. [1, 2, 5: திவா. xi, 337. 3, 4: சூடா. xi. ரு, 27.]

வரை—அளவு, இரேகை, மூங்கில், நீர்க்கரை, மலை. [1-3, 5: பிங். x, 1005. 4: திவா. v, 45.]

கரைதல்—வாவெனல், ஒலித்தல், கசிதல், சொல்லுதல், இரங்கல். [1, 4: திவா. xi, 72. 2: சூடா. xi, ண, 8. 3, 5: அக.]

வரைதல்—கொள்ளல், நீக்கல், மணஞ்செயல், எழுதுதல். [1, 2: திவா. xi, 207. 3: அக. 4: திவா. vii, 305.]

647. முரண்வலி பகைபோர் முப்பேர் முருக்கல்கொல் லுதல ழித்தல்
உரியரைப் படிநார் தோலாம் உருத்தல்சீ றுதல்மு ளைத்தல்
பரிகம்பம் பயம்ந டுக்கம் பரித்தலே சுமத்த லோம்பல்
காவென்ப களவொ ளிப்பு கரிப்பென்ப கார்ப்பச் சப்பேர்.

முரண்—வலி, பகை, போர். [1, 2: திவா. xi, 193. 3: திவா. ix, 147.]

முருக்கல்—கொல்லுதல், அழித்தல். [1: திவா. ix, 106. 2: அக.]

உரி—அரைப்படி, நார், தோல். [1: ஙா. தீ. நி. 802. 2: அக. 3: திவா. iii, 126.]

உருத்தல்—சீறுதல், முளைத்தல். [1, 2: திவா. xi, 43.]

பரிகம்பம்—பயம், நடுக்கம். [1, 2: [illegible]—வி. வ்ரு. வ, 25.]

பரித்தல்—சுமத்தல், ஓம்பல். [1: பிங். vii, 220. 2: அக.]

காவு—களவு, ஒளிப்பு. [1: திவா. ix, 21. 2: அக.]

கரிப்பு—கார்ப்பு, அச்சம். [1: அக. 2: திவா. viii, 168.]

648. திரிசிக முடித்ரி சூலம் திருக்குக்கண் பார்ப்போன் குற்றம்
பிருதியே விலைகூ லிப்பேர் பிருட்டம்பிக் கினது வென்னும்
இருபிறப் பண்ட சம்பல் லிருக்கையூ ரிருப்பி டப்பேர்
உருமமத் தியான்னம் வெம்மை யுருக்குமம் பொன்னு ருக்கே.

திரிசிகம் — கிரீடம், திரிசூலம். [1, 2: த்ரிஶிகம் ஸ்ரீகிரீடே-த்ரிஶூலயோ:—சு. வை. iii, 103.]

திருக்கு—கண், பார்ப்போன், குற்றம். [1: நயநம் ... த்ருக் — சு. கொ. II, vi, 93. 2: த்ருக் 'த்ருஷ்ட்ருஸ்ரீவிவேக:' முதலிய தொடர்களில் இப் பொருளைத் தரும். 3: அக.]

பிருதி—விலை, கூலி. [1, 2: ப்ருதிர் மூல்யே ஸ்ரீப்ரணயோ: — சு. வை. ii, 182.]

பிருட்டம்—பிந்தினது, முதுகு. [1, 2: ப்ருஷ்டம் பஶ்சிமாங்கே ஸ்ரீஉத்தரபாகே — சு. வை. ii, 106.]

இருபிறப்பு — பறவை, பல். [1, 2: சூடா. xi, ர, 28. த்விஜந்தா வெள்ளரெ—சு. வை. iii, 375.]

இருக்கை—ஊர், இருப்பிடம். [1: திவா. v, 92. 2: அக.]

உருமம்—மத்தியான்னம், வெம்மை. [1: பிங். ii, 127. 2: பிங். vii, 105.]

உருக்குமம்—பொன், உருக்கு. [1, 2: ருக்மம் லோஹெ ஸுவர்ணே ச—சு. வை. ii, 327.]

649. அரத்தநி சிறுவி ரன்மட் டாமுழ முழங்கை யும்பேர்
இரத்தந்தாம் பிரஞ்சிந் தூரம் செந்நீர்குங் குமமா மென்ப
பிரத்தம்வெற் பின்மேல் வட்டச் சிலாதல மளக்கும் நாழி
பிரத்தர மரத்த நங்கல் குசப்புல்லா தியின்ப டுக்கை.

அரத்நி — சிறுவிரல் மட்டாம் முழம், முழங்கை. [1, 2: அரத்நி: கஷ்டூரே வாணௌ ஸப்ரகோஷ்டததாங்குலௌ—சு. வை. iii, 349.]

இரத்தம் — தாம்பிரம், சிவப்பு, செந்நீர், குங்குமம். [1-4: ரக்தம் நவாம்பகே; ரஞ்ஜிதே குஸும்பே ... , ...; ... ஶோணிதே—நா. வை. i, 135.]

பிரத்தம் — மலையின் மேல்வட்டச் சிலாதலம், அளக்கும் நாழி. [1, 2: ப்ரஸ்தோऽஸ்த்ரீ ஸாநுமாநயோ: —அ. கோ. III, iii, 87.]

பிரத்தரம்—இரத்தினம், கல், குசப்புல் முதலியவற்றின் படுக்கை. [1, 2: ப்ரஸ்தரோऽஸ்மா மணி:—வை. 243, 102. 3: ப்ரஸ்தர:—அ. கோ. III, iii, 161. 'ப்ரஸ்தரா குஸுமாதிரசிதஸ்ஸய்யா வா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

650. சிரத்தலே யொலித்தல் தேய்த்தல் சிரத்தைநம் பிக்கை யிச்சை
பிரப்பொவ்வோர் பாண்டத் துட்பல் லுணப்பெய்விப் பனபேருண்டி
சரித்தல்சஞ் சரித்தல் சாய்த்தல் தரித்தலே சுமத்தல் தங்கல்
விரித்தல்சொல் லுதல லர்த்தல் விளக்குதல் விரிவாக் கற்பேர்.

சிரத்தல்—ஒலித்தல், தேய்த்தல். [1: அக. திவா. x, 172, சூடா. x, 46 இரண்டு நிகண்டுகளிலும் சிறற்றல் என்னும் சொல்லே காணப்படுகின்றது. 2: பிங். vii, 365.]

சிரத்தை—நம்பிக்கை, இச்சை. [1, 2: ஸ்ரத்தா ஸம்ப்ரத்யய: ஸ்ப்ருஹா —அ. ஸ. ii, 248.]

பிரப்பு—குறுணிவீதம் பாண்டங்களுட் பல்லுணவு பெய்துபாரிப்பது, பேருண்டி. [1: திவா. vi, 58. 2: பிங். vi, 53.]

சரித்தல்—சஞ்சரித்தல், சாய்த்தல். [1: நா. தீ. நி. 733. வர். 2: அக.]

தரித்தல்—சுமத்தல், தங்கல். [1: பிங். vii, 220. 2: அக.]

விரித்தல்—சொல்லுதல், அலர்த்தல், விளக்குதல், விரிவாக்கல். [1: திவா. x, 1. 2: விரிதல்-அலர்தல்—திவா. ix, 199. விரித்தல் இதன் பிறவினை. 3, 4: அக.]

651. துருக்கம்வெற் பரண்வ நங்கத் தூரிகுங் குமங்க லக்கம்
பெருக்கமே நிறைவு செல்வம் விசாலமெண் பெருக்கு வ்ருத்தி
வருக்கமே யினம்வ குப்போ டொத்தவோர் வகைத்தி ரட்பேர்
பெருக்கலெண் ணுறழ்ச்சி சீத்தல் நிறைத்திடல் பெருகச்செய்தல்.

துருக்கம்—மலையரண், வனம், கத்தூரி, குங்குமம், கலக்கம். [1: து₃ர்க₃ம் — அ. கோ. II, viii, 17. 'து₃ர்க₃ம் து₃ர்க₃ஸ்தா₂நம், வப்ரதா₃தி' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: து₃ர்க₃ம் ... வநே — நா. ஸ. i, 94. 3: சூடா. xi, ர, 25. 4: பிங். x, 628. 5: து₃ர்க₃ம்— ஸ. அக.]

பெருக்கம் — நிறைவு, செல்வம், விசாலம், எண்பெருக்கு, விருத்தி. [1: திவா. viii, 40, 'பெருகல்'. 2: திவா. viii, 240. 3, 4: அக. 5: பிங். vii, 471.]

வருக்கம்—இனம், வகுப்பு, ஒத்த ஓர்வகைத் திரள். [1: வர்கூ: — ஸ. அக. 2: வர்கூ: வரிமெஹூ ... — த்ரி. மெ. III, ii, 24. 3: வர்கூஸ வஜாரா மணெ — ஜெ. 186, 8.]

பெருக்கல்—எண் உறழ்ச்சி, சீத்தல், நிறைத்திடல், பெருகச்செய் தல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 709. 'சீய்த்தல்'. 3: நிறைந்திடல் - பெருகுதல்—சூடா. viii, 15. இது அதன் பிறவினை. 4: 'பெருகல்' என்பதன் பிறவினை.]

652\. மருச்சக னிந்தி ரன்றீ மருச்சுத னநுமன் வீமன்
அருச்சுந மருது வெண்மை கண்ணோய்பொன் மயில்புல் லாகும்
அருச்சுநன் கார்த்த வீரி யன்பார்த்த னொருதாய்க் கோர்சேய்
அருச்சுநி பசுத்தொ ழுத்தை யோர்நதி யுஷையு மாமே.

மருச்சகன்—இந்திரன், அக்கினி. [1, 2: மருக்வ: —ஸ. அக.]

மருச்சுதன்—அனுமன், வீமன். [1, 2: மருக்ஸுத:—ஸ. அக.]

அருச்சுநம் — மருது, வெண்மை, கண்ணோய், பொன், மயில், புல். [1-3, 5, 6: அர்ஜுநம் த்ரிஷ ஸிதெ; நேத்ரரோஹெர்ஜுந: ... கெகிநி த்ருணெ — அ. ஸ. iii, 344, 345. 4: அர்ஜுந: ..., ... ஹெம்நி — ஜெ. 257, 9.]

அருச்சுநன் — கார்த்தவீரியன், பார்த்தன், ஒருதாய்க்கு ஓர் பிள்ளை. [1-3: அர்ஜுந: பார்த்தெ ஹைஹயெ ..., மாத்ரேகபுத்ரெ —அ. ஸ. iii, 345.]

அருச்சுநி—பசு, தொழுத்தை, ஓர் நதி, உஷை. [1-4: அர்ஜுநீ—ஷா மௌ: குட்டநீ ஸரித—அ. ஸ. iii, 345.]

653\. திருட்டணை யாசை தாகம் திருட்டாந்த முதார ணம்நூல்
விருட்டிணி சந்தி ரன்யா தவன்மேடம் பாஷண் டன்பேர்
விருத்தன்மூப் பினன்கற் றோனு மிருத்தியு மரணங் காலன்
விருத்தாந்தம் செய்தி யெல்லாம் விதம்பிர காணம் வார்த்தை.

திருட்டணை—ஆசை, தாகம். [1, 2: த்ருஷ்ணா ஸ்ப்ருஹாபிபாஸே த்வே—அ. கோ. III, iii, 51.]

திருட்டாந்தம்—உதாரணம், நூல். [1, 2: த்ருஷ்டாந்த: ஸ்யாதுதாஹரணே, ஶாஸ்த்ரே—அ. ஸ. iii, 259.]

விருட்டிணி — சந்திரன், யாதவன், ஆடு, பாஷண்டன். [1-4: வ்ருஷ்ணிஸ்து யாதவே மேஷே பாஷண்டே ஹிமதீதிதௌ — நா. ர. ii, 123.]

விருத்தன்—கிழவன், கற்றோன். [1, 2: வ்ருத்த: ப்ராஜ்ஞே ஸ்தவிரே ச—அ. ஸ. ii, 247.]

மிருத்தியு—மரணம், காலன். [1, 2: ம்ருத்யுர்ந்ா மரணே யமே —மே. ய, 46.]

விருத்தாந்தம்—செய்தி, எல்லாம், விதம், பிரகரணம், வார்த்தை. [1: வ்ருத்தாந்த:—ஸ. அக. 2-5: வ்ருத்தாந்த: ஸ்யாத் ப்ரகரணே ப்ரகாரே கார்த்ஸ்ந்யவார்த்தயோ: —அ. கோ. III, iii, 63.]

654. கிருத்ரிம மொருவ ராற்செய் கின்றது வெடியுப் பாதி
துருத்திநீர்ச் சிவிறி யாற்றி னிடைக்குறை தோற்று ருத்தி
அருப்பகன் வறிஞன் பால னறிவிலான் மூர்க்க னென்றும்
தருப்பணம் பிதிர்ம கங்கண் ணடிசமித் துகப்புச் செய்தல்.

கிருத்ரிமம் — ஒருவராற் செய்கின்றது, வெடியுப்பு முதலியன. [1, 2: க்ருத்ரிமம் லவணபேதே க்ருத்ரிம: க்ருத ... — அ. ஸ. iii, 455.]

துருத்தி—நீர்ச்சிவிறி, யாற்றின் இடைக்குறை, தோல், துருத்தி. [1: அக. 'நீர்சிதறுந் துருத்தி'—பிங். vi, 611. 2, 3: பிங். x, 629. 4: ஊதுந் துருத்தி, மட்டத் துருத்தி—அக.]

அருப்பகன்—வறிஞன், பாலன், அறிவிலான், மூர்க்கன். [1-4: அர்ப்பகஸ்த்ரிஷு; க்ருஶே பாலகே மூர்கே ஜடே — நா. ர. iii, 35, 36.]

தருப்பணம்—பிதிர்யஞ்ஞும், கண்ணுடி, சமித்து, உகப்புச்செய்தல். [1: தர்ப்பணம்—ஸ. கொ. II, vii, 14, 'தர்ப்பணம் பித்ருணாம்ப்ரோக்ஷணாதிநா த்ருப்திஸம்பாதநம் ஸ பித்ருயஜ்ஞ:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: தர்ப்பண: —ஸ. கொ. II, vi, 140. 3, 4: தர்ப்பணம் த்ருப்திப்ரீணநே —நா. ர. iii, 133.]

655. இரவிராத் திரியி ரப்பா மிரத்திரந் தொளைசு ருங்கை [முட்டி
பிரியைபெண் பிரிய முள்ளாள் பிரம்போர்பைங் கொடிதேர்
தெரிதலா ராய்தல் காணல் செருந்தியோர் மரம்வாட் கோரை
மருமமே கபட மார்பாம் வரம்பொழுங் கணைமட் டென்ப.

இரவு—இராத்திரி, இரப்பு. [1: திவா. i, 117. 2: திவா. ix, 89.]

இரத்திரம்—துளை, சுருங்கை. [1, 2: ரந்த்ரம் தூ ... ஸுரங்காஸந்த்ரயோ: —நா. ர. ii, 353.]

பிரியை—ஸ்திரீ, பிரியமுள்ளாள். [1, 2: ப்ரியா—ஸ. அக.]

பிரம்பு—ஓர் பைங்கொடி, தேர்முட்டி. [1: பிங். ix, 235. 2: பிங். vi, 382.]

தெரிதல்—ஆராய்தல், காணல். [1: திவா. ix, 73. 2: நிக. 344. 'தெரியல்.']

செருந்தி — ஓர் மரம், வாட்கோரை. [1: பிங். ix, 43. 2: பிங். ix, 346.]

மருமம் — கபடம், மார்பு. [1: வழக்கு. மர்ம - இரகசியம்—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 181.]

வரம்பு — ஒழுங்கு, அணை, எல்லை. [1: அக. 2: பிங். iv, 126. 3: திவா. viii, 79.]

656. குரங்கமான் மிருக சாதி குரங்குதல் குனிதல் கோணல்
அரங்கவைக் களஞ்சூ தாடற் கமைத்திடு மறையுள் வீடாம்
இரஞ்சகம் பிரியஞ் செஞ்சாந் திரண்டையே யெலியால் கைம்மை
குரண்டகம் பொற்கு றிஞ்சி பொன்வாட மலருங் கூறும்.

குரங்கம்—மான், மிருகசாதி. [1: குரங்க:—ஸ. கொ. II, v, 8. 2: குரங்க:—ஸ. அக.]

குரங்குதல்—குனிதல், கோணல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ர, 39. 'குரங்கு'.]

அரங்கு — அவைக்களம், சூதாடற்கு அமைத்திடும் அறை, உள் வீடு. [1, 2: ரங்க:—ஸ. அக. 3: சூடா. xi, ர, 38.]

இரஞ்சகம்—பிரியம், செஞ்சாந்து. [1, 2: ரஞ்ஜநம் ரஞ்ஜகே ரக்தசந்தநேऽபி—க. ஸ. iii, 395.]

இரண்டை—எலியால், கைம்பெண். [1, 2: ரண்டா ஸ்ப்ருஷ்டிகவண்டிரோ ச ரண்டா விதவயோஷிதி—வி. வா. வ, 23.]

குரண்டகம்—பொற்குறிஞ்சி, பொன்வாடாமலர். [1: குரண்டக: —க. கோ. II, iv, 75. 'யா பீதவர்ணா ஸைவ ஸா குரண்டக இத்யுச்யதே' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: குரண்டக: — க. கோ. II, iv, 74. 'தத்ராம்லாநே பீதவர்ணே குரண்டக இத்யேகம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 'பொன்வாடாக்குறிஞ்சி' என்பது தமிழுரை.]

657. வரண்டகஞ் சுவரு ருண்டை முகப்பரு மதமா மெத்தை
கரண்டைதா பதங்கற் பாழி கரம்பைவண் டலின்மண் ஞாழல்
குரம்புசெய் கரைவ ரம்பாம் குரம்பையே யுடல்சிற் றில்லாம்
நரம்பென்ப வோர்மெய்த் தாது நாணியாழ்த் தந்தி ரிப்பேர்.

வரண்டகம் — சுவர், உருண்டை, முகப்பரு, யானைமேலிடு மெத்தை. [1-4: வரண்டகஸ்து ப்ராகாரே முகரோகே ச ஹஸ்திநாம் பர்யாணே, ஸம்வர்த்துலே ச—க. ஸ. iv, 32.]

கரண்டை — முனிவர் வாசம், கற்புழை. [1: திவா. v, 185. 2: திவா. v, 30.]

கரம்பை—வண்டல்மண், ஞாழல். [1: அக. 2:]

குரம்பு—செய்கரை, வரம்பு. [1: பிங். iv, 163. 2: சூடா. v, 32. 'நிலவரம்பு.']

குரம்பை—உடல், சிற்றில். [1: பிங். v, 269. 2: பிங். iv, 220.]

நரம்பு—ஓர் மெய்த்தாது, வில்நாண், யாழ்த்தந்திரி. [1: பிங். v, 266. 2: பிங். vi, 436. 3: பிங். vi, 333.]

658. *பிரக ரணமா யுதஞ்சமயோ சிதம்போ ரடித்தல் பிரகாரம்*
பிரச லாக மயிற்றோகை வில்லாச் சிரமம் பாம்பும்பேர்
சரசி சரச முளோன்பொய்கை சரிமார்க் கங்கை வளையொப்பாம்
இரசை பங்கம் பாளைபுவி யானை வணங்கி திணைநாவே.

பிரகரணம் — ஆயுதம், சமயோசிதம், போர், அடித்தல், பிரகாரம். [1: 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, viii, 82. 2, 5: 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍—ஸ. அக. 3: 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌮𑍍—வெ. 273, 16. 4: 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌮𑍍—ஸ. அக.]

பிரசலாகம்—மயிற்றோகை, விற்பயிற்சி, பாம்பு. [1-3: 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌾𑌕𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑍇, 𑌶𑌰𑌾𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚—𑌅. 𑌨. iv, 18.]

சரசி—சரசமுளோன், பொய்கை. [1: 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜—ஸ. அக. 2: 𑌸𑌰𑌸𑍀—வெ. 154, 11.]

சரி—வழி, கைவளை, ஒப்பு. [1: பிங். iv, 32. 2: பிங். vi, 77. 3: அக. நி. 89.]

இரசை—பங்கம்பாளை, பூமி, ஆனைவணங்கி, திணை, நா. [1-5: 𑌰𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌲𑍍𑌲𑌕𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌠𑌿𑌕𑌾𑌭𑍂𑌷𑍁—வி. 𑌪𑍍𑌰. ஸ, 2. 3: 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾 ... 𑌰𑌸𑌾—𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 123.]

659. *அரண மரித்தல் கவசமதில் காவல் புயஞ்சீ தனப்பொருள்வேல்*
தரண னிரவி வெற்பரையன் சரபம் வரையா டெண்காற்புள்
பிரணி தாநஞ் சமாதாந முத்தி யோகம் பிரயோகம்
வரத னென்ப பிரசந்நன் சாந்த சித்தன் வரமருள்வோன்.

அரணம்—அரித்தல்[1], கவசம்[2], மதில்[3], காவல்[4], புயம்[5], சீதனப் பொருள்[6], வேல்[7]. [1, 5, 6: 𑌅𑌰𑌣𑌂 𑌯𑍌𑌤𑌕𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌭𑍁𑌜𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍌—வி. 𑌪𑍍𑌰. ண, 47. 2, 3: திவா. xi, 12. 4: திவா. ix, 208. 7: திவா. vii, 13.]

தரணன்—சூரியன், இமவான். [1: 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃—ஸ. அக. 2: தரணம் இமயமலை யென்று அகராதியிற் காணப்படுகிறது. தாங்குவதென்னும் பொருளை யுடைய 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃 என்பதே அப்பொருளையுந் தந்ததுபோலும்.]

சரபம்—வரையாடு, எண்காற்புள். [1: திவா. iii, 32. 2: 𑌶𑌰𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 ... 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌦𑍀—வெ. 67, 64.]

பிரணிதானம் — சமாதானம், உத்தியோகம், பிரயோகம். [1-3: ப்ரணிதாநஸமாதிஷு ஸமாதாநப்ரயோகயோ: — அ. ஸ. iv, 180. ஆசிரியர் கொண்டது நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் காணும் 'ப்ரயோகயோ:' என்னும் பாடபேதம்போலும்.]

வரதன் — பிரசன்னன், சாந்த சித்தன், வரமருள்வோன். [1, 2: வரத: ப்ரஸந்ந; ப்ரஸந்ந ஶாந்தசித்த வ — அ. ஸ. iii, 330, 331. 3: வரதஸ்து ஸமர்த:—அ. கொ. III, i, 7.]

660\. பிரதி யுருளின் விளிம்பிற்சுற் றிரும்புப் பட்டம் பிறிதும்பேர்
பிரதி கிருதி பிறிதுருவம் பிறிது செய்கை பூசனையாம்
பிரதி சிரையம் வீடுசவை கருவிச் சாலை யிருப்பிடமாம்
பிரதி பத்தி கூர்த்தமதி யொழுக்கம் பேறு கனமுடைமை.

பிரதி—உருளின் விளிம்பிற் சுற்றும் இரும்புப் பட்டம், பிறிது. [1:   2:   ]

பிரதிகிருதி — பிறிதுருவம், பிறிதுசெய்கை, பூசனை. [1-3: ப்ரதிக்ருதிஸ்து ப்ரஜாயாம் ப்ரதீகாரே — அ. ஸ. iv, 117, 118.]

பிரதிசிரையம்—வீடு, சபை, கருவிச்சாலை, இருப்பிடம். [1, 2: ப்ரதிஶ்ரய: ஸபாஸதநயோ:—அ. ஸ. iv, 225. 3:   4: ஸத்ராகாரஶ்ரயேஷ்வபி ப்ரதிஶ்ரய: —வி. ப்ர. ய, 107.]

பிரதிபத்தி—கூர்த்தமதி, ஒழுக்கம், பேறு, கனமுடைமை. [1-4: ப்ரதிபத்திஸ்து கௌரவே, ப்ராகல்ப்யே ப்ரவ்ருத்தௌ ப்ராப்தௌ —அ. ஸ. iv, 118.]

661\. பிரதி மாக மநுரூபம் யானைக் கொம்பி னடுவும்பேர்
பிரபு இறைவ னதிகாரி பிரதே சமங்கா ணிக்கைகொடை
குரமே பரிமா வாதியின்காற் குளம்புஞ் சிறுகா குணமும்பேர்
திரவம் பரிகா சம்பிசின்யாத் திரைகெட் டோட விலைச்சாறும்.

பிரதிமாகம்—அநுரூபம், யானைக் கொம்பின் நடு. [1, 2: ப்ரதிமாநம் ப்ரதிபிம்பே கஜதந்தாந்தரே—அ. ஸ. iv, 183.]

பிரபு—இறைவன், அதிகாரி. [1, 2: ஸ்வாமீஶ்வர: ...; ... ப்ரபு: ... அதிப: — அ. கொ. III, i, 10, 11.]

பிரதேசநம் — காணிக்கை, கொடை. [1: ப்ரதேஶநம் — அ. கொ. II, viii, 27. 'ப்ராப்ருதம் ப்ரதேஶநம் ... ஷட் நாமதேயாநி உபாயநஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: ப்ரதேஶநம் — ஸ. அக.]

குரம் — குதிரை முதலியவற்றின் குளம்பு, சிறுநாகுணம். [1, 2: க்ஷுர: ஶபே கோகிலாக்ஷே — அ. ஸ. ii, 398. சிறுநாகுணம் 'சங்குநக' மென்றும் கூறுவர்.]

திரவம்—பரிகாசம், பிசின், யாத்திரை, கெட்டோடல், இளைச் சாறு. [1-5: த்ரவோ வித்ரவநர்மணோ:; ப்ரத்ராவே ரஸகதேஷு — அ. ஸ. ii, 511, 512.]

662. *பிரகீர் ணகஞ்சொல் லின்விரிவு சாம ரம்பாய் மாவும்பேர்*
பிரசா பதிபா வகன்றுவட்டா வேந்தன் பிரம னிநன்மருகன்
பிரசா வதிமைத் துனிகொழுந்தி பிரதா பன்பிர சித்தனிநன்
பிரசூ மாதா பெண்குதிரை பிரசூ நம்பிர சவங்காய்பூ.

பிரகீர்ணகம் — சொல்லின் விரிவு, சாமரம், குதிரை. [1-3: ப்ரகீர்ணகம் சாமரஜ்ஜுரே; வாஜிநி ... விஸ்தரே — அ. ஸ. iv, 18, 19.]

பிரசாபதி — அக்கினி, துவட்டா, அரசன், பிரமன், சூரியன், மருகன். [1-6: ப்ரஜாபதிர்வஹ்நிர்மாஜ்ஞார்கோ த்வஷ்டா தக்ஷோ வேதா ஜாமாதரி — அ. ஸ. iv, 117.]

பிரசாவதி—மைத்துனி, கொழுந்தி. [1, 2: ப்ரஜாவதீ ப்ராத்ருஜாயா — அ. கொ. II, vi, 30. தமையன் மனைவி மைத்துனி, தம்பி மனைவி கொழுந்தி.]

பிரதாபன் — பிரசித்தன், சூரியன். [1, 2: ப்ரதாபவாந்ப்ரதாபீ — உ. கொ. 543. அன்விகுதி பெற்ற பெயர் இரண்டையும் உடையார்க்குப் பெயராயிற்று.]

பிரசூ — மாதா, பெண்குதிரை. [1, 2: அஶ்வாயாம் ஜநந்யாம் ப்ரஸூ: — நா. கொ. 715.]

பிரசூநம் — பிரசவம், காய், பூ. [1-3: ப்ரஸூநம் பாவநே. ஜாதே ப்ரஸூநம் ஃபலபுஷ்பயோ: — வி. ப்ர. ந, 87. பிரசூநம் பிறப்பென்னும் பொருளுடையதாகக் கோசங்களிலும் ஸ. அக. யிலும் காணப்படுகிறது. பிரசவத்திற்கு வழக்கமான பொருள் 'பிறப்பித்தல்'. இப் பொருளும் அக. யில் உண்டு.]

663. துரக மநமச் சுவமென்ப துருக ணம்முற் கரமழூப்பேர்
விரகங் காம நோய்பிரிவாம் மிருக தரன்சந் திரன்பரமன்
விரசம் வழியான் றொழுக்கூட்ட மிருது மந்த மெல்லியது
சுரசை யரத்தை துளசிப்பேர் துருவல் கடைதல் தேடலுமே.

துரகம்—மனம், குதிரை. [1, 2: துரமௌ வாஜிசித்தயோ: — ஸ. ஸ. iii, 112.]

துருகணம் — முற்கரம், மழூ. [1, 2: த்ருவண: வஜ்ர ..., முத்கரே—ஸ. ஸ. iii, 197.]

விரகம்—காமநோய், பிரிவு. [1: விரஹ: — ஸ. அக. 'பிரிவால் வரும் காமநோய்.' 2: விஶ்லேஷே ... விரஹ ... —வெ. 194, 52.]

மிருகதரன்—சந்திரன், சிவன். [1: மாயாங்க்ருமயர:—த்ரி. ஶே. I, ii, 5. மாயாயர: க்ருமயர: என்பன சந்திரன் பெயர்கள். 2: நிகண்டுகளிற் காணும் சிவன் பெயராகிய 'மான் இடமேந்தி' என்பது க்ருமயர: என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆயினும் ஸ. அக. கோசங்களில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

விரசம்—வழி, பசுத்தொழூ, கூட்டம். [1-3: வ்ரஜோऽஸ்த்ரீ கோஷ்டாத்வவ்ருந்தேஷு—ஸ. ஸ. ii, 74.]

மிருது—மந்தம், மெல்லியது. [1, 2: கோமளோதீக்ஷ்ணயோர் ம்ருது:—ப்ர. கோ. 663. 1: அக.]

சுரசை—அரத்தை, துளசி. [1: ஸுரஸா—ஸ. கோ. II, iv, 114. 2: ஸுரஸா—ஸ. அக.]

துருவல்—கடைதல், தேடல். [1: பிங். vii, 364. 2: சூடா. ix, 3 6 'துருவு.']

664. கரடு பாடும் பிணர்க்கணுவும் கருமான் கொல்லன் புல்வாயாம்
வரடை யன்னப் பெடைகுளவி வருடை வரையா டெண்காற்புள்
அரலை கழலை மரல்கொட்டை யருளல் கொடுத்த லருள்செய்தல்
பரவல் துதித்தல் பரப்புதலாம் பருண முருக்குப் பலாசமிலை.

கரடு—பாடு, சருச்சரை, மரக்கணு. [1: பிங். v, 273. 2, 3: அக.]

கருமான்—கொல்லன், ஆண்மான். [1: அக. 2: பிங். viii, 190.]

வரடை—அன்னப்பெடை, குளவி. [1, 2: வரடா ஹம்ஸயோஷிதி; மதுமக்ஷிகாயாம் —ஸ. வ. iii, 159, 160.]

வருடை — வரையாடு, எண்காற்புள். [1: திவா. iii, 32. 2: பிங். viii, 17.]

அரலை—கழலை, மரல், கொட்டை. [1, 3: திவா. xi, 13. 2: பிங். ix, 220.]

அருளல்—கொடுத்தல், அருள்செய்தல். [1: திவா. ix, 81. 2: அக.]

பரவல்—துதித்தல், பரப்புதல். [1: திவா. x, 18. 2: திவா. viii, 30. ‘பரப்பு.’]

பருணம்—முருக்கு, பலாசம், இலை. [1, 3: பர்ணம் ஸ்யாத் கிம்ஸுகே பத்ரே — வி. ப்ர. ண, 14. 2: ‘பலாசம்’ முருக்கு இலை யென்னும் இரண்டு பொருள்களோடு ஸதீ மரத்தையும் குறிக்கும். பர்ண: பலாஸே என்பது ஸ. வ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதமாகக் காட்டப் பட்டது.

665. தரிநற் றுகிலா திகளின்பேடகமுன் றூனை குகையோடம்
திரிக மும்மை முதுகெலும்பின் கீழ்முக் கூடல் முச்சந்தி
சுரிகை கவச முடைவாளாம் சொரித லுதிர்தல் பொழிதற்பேர்
அரிசந் தநமோர் தேவதரு மிகநன் மணச்சந் தநமாமே.

தரி—நற்றுகில் முதலியவற்றின் பேடகம், முன்றூனை, குகை, ஓடம். [1, 2, 4: தரிர் தஶாயாம் பேடாயாம் வஸ்த்ராதீநாம் ச பேடகே— ஸ. வ. ii, 415. 3. தரீ து கந்தரே—ஸ. வ. ii, 419.]

திரிகம்—மும்மை, முதுகெலும்பின் கீழ், முக்கூடல், முச்சந்தி. [1: த்ரிகம் ... த்ரயே—வி. ப்ர. க, 46. 2: ப்ருஷ்டவம்ஶாதரே த்ரிகம்

—க. கொ. II, vi, 76. 3: த்ரிகல்யாணாம் ஸஜ்ஜ்வ—நா. ர. ii, 12. 4: த்ரிக:—ஸ. அக.]

சுரிகை—கவசம், உடைவாள். [1: திவா. vii, 36. 2: திவா. vii, 18. ஹரிகா—க. கொ. II, viii, 92.]

சொரிதல்—உதிர்தல், பொழிதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 164.]

அரிசந்தநம்—ஓர் தேவதரு, மிகநன்மணச் சந்தனம். [1: பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக:, ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஸ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம்—க. கொ. I, i, 53. 2: மநுஸாரோர உமய-ஜோ ஸத்ரஸ்ரீகந்தோதாரஸ்ரியாம், தைலபர்ணிகோ கோசீர்ஷ ஹரிசந்-தநமஸ்த்ரியாம்—க. கொ. II, vi, 131. 'தைலபர்ணிகாதித்ரயம் மலயஜ-சந்தநவிசேஷஸ்ய. கோசீர்ஷாதித்ரயம் உத்பலகந்தஸ்ய. ஹரி-சந்தநாதித்ரயம் கபிலவர்ணசந்தநஸ்ய. ஸர்வம் க்லீபே ஸ்யாத்' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

666. பரிசம் நோயொற் றுள்வேலை தொடுதல் வருக்க வெழுத்தீகை
இரிணம் பாழோ டுவர்த்தறையா மிரிதல் முறிதல் கெடுதற்பேர்
அரிதம் பசும்புற் றரைப சுப்பா னதுபைம் புரவி திசைபசுமை
திரிதல் சுழலல் சஞ்சரித்தல் செல்லல் கெடுதல் வேறுதல்.

பரிசம்—நோய், ஒற்றுள் வேலை, தொடுதல், வருக்கவெழுத்து, ஈகை. [1, 3-5: ஸ்பர்ஸோ ரோகஸ்பர்ஸயோ தாநே ஸ்பர்ஸே ... ராஜி—க. ஸ. ii, 542. 2: ஸ்பர்ஸ: - ஒற்றுள் — ஸ. அக. அவன் வேலை பரிசம் எனப் பட்டது போலும்.]

இரிணம்—பாழ், உவர்த்தரை. [1, 2: இரிணம் ஸூந்யமூஷரம்—க. கொ. III, iii, 56, வியாக்கியாஸுதைப் பாடம். 'ஈராநமபி' என்றொரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இப் பாடத்தையே (ஈரிணம்) ஆசிரியர் கொண்டார்போலும்.]

முரிதல்—முறிதல், கெடுதல். [1: பிங். vii, 153. 2: பிங். vii, 154.]

அரிதம் — பசும்புற்றரை, பசுப்பானது, பைம்புரவி, திசை, பசுமை. [1: பிங். iv, 173. 2: பிங். vii, 174. பசப்பு-பொன்மை. 'பசுப்பு' தெலுங்கு வழக்கு. 3-5: ஹரிதிஸி ...; வர்ணபேதே ஸ்பபேதே ச—க. ஸ. ii, 207, 208.]

திரிதல்—சுழலல், சஞ்சரித்தல், செல்லல், கெடுதல், வேறுதல். [1: சூடா. ix, 41. 2, 4: சூடா. xi, ம, 5. 3: பிங். vii, 447. 5: வேறுபாடு-திரிபு—திவா. ix, 138.]

667. பரித லோடிதல் தொலைத்தல் துயர்ப் படல்வெட் டுதலன் புறலிரங்
பரிவா ரம்வா ளுறை சத்ர சாம ராதி பரிசகப்பேர் [கல்
பருக மயிலின் றோகைபரி வாரம் பச்சைப் புல்லிலையாம்
மிருகம் விலங்கு மான்மும்மீன் வேட்ட மிரத்தல் கயபேதம்.

பரிதல்—ஓடிதல், தொலைத்தல், துயர்ப்படல், வெட்டுதல், அன்புறல், இரங்கல். [1-3: அக. 4: திவா. ix, 111. 5, 6: சூடா. xi, ர, 8.]

பரிவாரம்—வாளுறை, சத்திரம் சாமரம் முதலியன, பரிசனம். [1-3: ஸ்ரீராஜ்ஞஜ்ஞெ வரீவாரு: வஜூகொஒெரு வரிஜூஷெ — அ. கொ. III, iii, 168. 'ஜஜ்ஞெ ஜஜ்ஞஷிஒெரஷெ வரிஜு ஜதி யாவஐ' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

பருகம் — மயிலின் தோகை, பரிவாரம், பச்சைப்புல், இலை. [1, 2, 4: வஜு: வஒெ வரீவாஒெ கஊாஒெ—அ. வ. ii, 586. 3: வஜு: ... கூஒெ—ஒெ. 234, 105.]

மிருகம் — விலங்கு, மான், மிருகசீரிட நட்சத்திரம், வேட்டம், இரத்தல், யானைவகை. [1-6: ஊமு: கூஜெ யாஜூயாஂ ஊமயாயாஂ ஶஜாநஒெ, வஒெள நக்ஷத்ரெஷெ வ—அ. வ. ii, 41.]

668. பிருகு சுங்கன் றாழ்வரையோ ரிருடி பிகாகி யமதங்கி
இருசு பண்டி யுள்ளிரும்பு செவ்வை பிறப்பில் லாமையுமாம்
தருண மிளமை யாமணக்குச் சமையம் புதுமை குச்சமலர்
கிருதம் முதலாம் யுகம்நெய்நீர் செயப்பட் டதுசி கிற்சைபலன்.

பிருகு — சுக்கிரன், தாழ்வரை, ஓர் இருடி, சிவன், ஜமதக்கினி. [1, 2, 4, 5: ஊமு: ஷாஒெ ஜஊஷ ..., ஶூஷெ ஶூஷெ வ — அ. வ. ii, 39. 3: ஊமு:—ஸ. அக.]

இருசு — பண்டி யுள்ளிரும்பு, செவ்வை, பிறப்பில்லாமை. [1: திவா. vii, 152. 2: ஊஜு:—அ. கொ. III, i, 72. 3:]

தருணம் — இளமை, ஆமணக்கு, சமயம், புதுமை, குச்சமலர். [1, 2, 4, 5: தரூண: கூஜவஷெ ஷ்ராஜெருண் யுஷி நஷ-ஒெ—அ. வ. iii, 195. 3: அக.]

கிருதம்—முதலாம் யுகம், நெய், நீர், செய்யப்பட்டது, சிகிற்சை, பலன். [1, 4, 6: க்ரு-தം யுமெடஹவி ... விஹிதெ ... ஷலெ—வி. வ்ரு. த, 3. 2, 3: வ்ரு-த ஓஜஸ்ரம் வ்ரு-தம் ஐலம்—ஶா. கொ. 632. 5:]

669. மருதம் நாடு சார்ந்தநில மந்நி லப்பண் வயல்மருது
சுருதி வேதஞ் செவிகேட்டல் வார்த்தை சங்கீ தச்சுதியாம்
திருதி சுகந்தா ரணைவேள்வி மகிழ்வோர் யோகந் தைரியப்பேர்
கிருதி மூகடி யோர்வள்ள லோர்திக் கிறைநி ருபத்திரவம்.

மருதம்—நாடுசார்ந்த நிலம், மருதநிலப் பண், வயல், மருது. [1, 2: திவா. xi, 347. 3, 4: சூடா. xi, ர, 29.]

சுருதி—வேதம், செவி, கேட்டல், வார்த்தை, சங்கீதச்சுதி. [1-5: ஶ்ரு-திஶ்ரொ-த்ரயவாஜ்ஞயொ:, ஷஜ்ஜாத்ரிஷ்ஜஹ்ருகாயாம் வ கணாகணதயொ-ரவி—அ. ஸ. ii, 201.]

திருதி—சுகம், தாரணை, வேள்வி, மகிழ்வு, ஓர் யோகம், தைரியம். [1-6: த்ரு-திஸ்ஸுகாவதிஸெஷ ஸந்தோஷாதாரணாஸெரூஸ்யொ: ஸாவெ, ஸம்தாஷாஸ்லயொஸ்லாவி—அ. ஸ. ii, 173.]

கிருதி—மூதேவி, ஓர் வள்ளல், தென்மேற்குத்திக்குப் பாலகன், நிருபத்திரவம். [1, 3, 4: நிர்ரு-திர்நிருபத்ரவெ, அலக்ஷ்ம்யாம் திக்பதௌ வாவி—அ. ஸ. iii, 263. 2: சூடா. ii, 23.]

670. கரும கரனந் தகன்கூலிக் காரன் வேலை யாள்முப்பேர்
தரும ராசன் முநீந்திரனந் தகன்மூ தற்பாண் டவன்புத்தன்
தருமன் வேள்வி முடித்தானோர் வேந்தன் யமனோர் சாக்கியனும்
துருவன் பரம னுத்தாந பாத சுதனோர் வசுப்பிரமன்.

கருமகரன் — யமன், கூலிக்காரன், வேலையாள். [1-3: கர்மகரொ-ந்தகெ, ப்ரு-திஜீவிநி ப்ரு-த்யெ வ—அ. ஸ. iv, 244.]

தருமராசன்—அருகன், யமன், பாண்டவருள் மூத்தவன், புத்தன். [1: சூடா. i, 5. 2-4: யர்மராஜொ யமெ ஸூதெ யர்மராஜொ யுயிஷ்டிரெ—வி. வ்ரு. ஜ, 30.]

தருமன்—வேள்வி முடித்தோன், யுதிட்டிரன், யமன், ஓர் சாக்கியன். [1, 3: யர்ம: ..., ... யஜ்வா ... யமெஷு — நா. ர. ii, 283. 2: சூடா. ii, 14. 4: யர்ம: —ஸ. அக.]

துருவன்—சிவன், உத்தானபாதன் மகன், ஓர் வசு, பிரமன். [1, 3: ய்ருவ: ... ஶிவெ ... வஸௌ — வி. வ்ர. வ, 8. 2: ய்ருவ: ..., ... உத்தாநவாதஜெ — சு. ஸ. ii, 515. 4: ய்ருவொ யாத்ரு ... — வெ. 233, 87.]

671. தருமம் வேள்வி வேதவிதி யறஞ்சற் சங்கம் நீதிகுண [யாதி
தரும முவமை யியல்பொழுக்கந் தநுக்கொல் லாமை கொடை
பருவஞ் சமயோ சிதம்விழவு வசந்தா திகம்பக் குவமகளிர்
பருவம் பிராயங் காலமுவாக் கணுப்பா ரதத்தின் பிரிவும்பேர்.

தருமம்—யாகம்[1], வேதவிதி[2], அறம்[3], சற்சங்கம்[4], நீதி[5], குண தருமம்[6], உவமை[7], இயல்பு[8], ஒழுக்கம்[9], வில்[10], கொல்லாமை[11], கொடை முதலியன[12]. [1, 7-11: யம்: ... ஸ்வாவாவாரயொ: க்ரதௌ, உவமாயாமஹிம்ஸாயாம் சாபெ — வி. வ்ர. ஐ, 17. 2-5, 12: யம்: ..., ஸத்ஸங்கெ ... ந்யாயொபநிஷத்தொரபி; யம் தாநாதிகெ — சு. ஸ. ii, 319, 320. 'உபநிஷத். ஸஷ த்ரயீயூஷ்தவர்ணாம் வர்ணாநா-மாஶ்ரமாணாம் ச ஸ்வயம்ஸாபநாதௌபகாரிக:' என்பது டீகை. 6: குணத்திற்குரிய தருமம்; அரசிற்கு அளியுடைமை போல.]

பருவம்—சமயோசிதம்[1], விழவு[2], வசந்த முதலிய பருவம்[3], பக்குவம்[4], மகளிர் பருவம்[5], பிராயம்[6], காலம்[7], உவா[8], கணு[9], பாரதத்தின் பிரிவு[10]. [1, 2, 8, 9: பர்வ ஸ்ராதூத்ஸவெ ம்ருதௌ ப்ரஸ்தாவெ ...; தர்பவ்ரதிவதொஸந்ருதௌ—வி. வ்ர. ந, 118, 119. 3, 5, 6: அக. 4, 7: பிங். x, 762. 10: பர்வ — ஸ. அக.]

672. உரைசொற் பயன்பொன் னுரையொலிசொல் லுரைத்தல் தேய்த்
தல் சொலலொலித்தல்
சுரையான் முலையோர் படர்கொடிகட் கிண்ணி கள்ளுட் டொனை
யைம்பேர்
திரைநீர்த் திரைசிற் றுமல்லி யுடம்பின் றிரைபா ரிடுதிரையாம்
நரைவெள் விடைவெண் மயிர்வெண்மை சரையு காற்றோர் நதிமே
கம்.

உரை—சொற்பொருள், பொன்னுரை, ஒலி, சொல். [1: பிங். x, 173. 2: அக. சூடா. vi, 3 'உரை' பொன்னின் பரியாயமென்றது. இன்னும், அந் நிகண்டில் (xi, ர, 32) காணும் 'தேய்தல்' என்னும் பொருள் இங்கு இன்மையின் பொன் உரை என இரண்டு பொருள் கருதப்பட்டனவோ? 3: திவா. x, 174. 4: சூடா. xi, ர, 32.]

உரைத்தல்—தேய்த்தல், சொலல், ஒலித்தல். [1: சூடா. ix, 16. 2: திவா. x, 1. 3: திவா. x, 172.]

சுரை — பசுவின் முலை, ஓர் படர்கொடி, கட்கிண்ணி, கள், உட்டுளை. [1, 2, 5: பிங். x, 526. 3, 4: ஸுராபாத்ரவிஶேஷயோ:—ஸ. ஸ. ii, 458.]

திரை—நீர்த்திரை, சிற்றுமல்லி, உடம்பின் திரை, பூமி, இடுதிரை. [1: திவா. v, 43. 2, 4: க்ஷிரா ஹ்ருஃ ஸாமவஹாரோ—ஸ. ஸ. ii, 456. 3, 5: நிக. 359.]

நரை—வெள்விடை, வெண்மயிர், வெண்மை. [1-3: பிங். x, 677. 'வெள்விடை'. நிக. களில் நரை விடைக்குப் பரியாயமாக வரினும் ஆசிரியர் கருத்து நரை வெள்ளைநிறத் திடபத்தையே குறித்தல்வேண்டும் என்பது போதும்.]

சரையு — காற்று, ஓர் நதி, மேகம். [1: ஸரயு: — திரு. ஸெ. I, i, 75. 2: ஸரயு:, ஸரயூ:—ஸ. அக. 3:]

673. மரக்கால் சுவாதி துர்க்கையின்கூத் தொடுமால் கூத்து மரத்தின் கால்
அரக்குச் சிவப்புச் செம்மெழுகாம் அரற்ற லொலித்தல் விடா துரைத்தல்
இரட்ட லொலித்த லசைதற்பே ரிரட்டை யிரண்டா னதுமிதுனம்
கிரப்பு வறுமை குறைவென்ப கிருத்தங் கூத்தோர் வேதாங்கம்.

மரக்கால் — சுவாதி நட்சத்திரம், துர்க்கையின் கூத்து, திருமால் கூத்து, ஓர் அளவு கருவி. [1, 4: பிங். x, 903. 2: திவா. ix, 227. 3: திவா. ix, 222.]

அரக்கு—சிவப்பு, செம்மெழுகு. [1, 2: சூடா. xi, ர, 37.]

அரற்றல் — ஒலித்தல், விடாதுரைத்தல். [1: திவா. x, 171. 2: 'அழுதல்' என்னும் பொருளே பிங். vii, 284., சூடா. xi, ர, 37., நிக. 337 முதலிய அனைத்திலும் காணப்படுகிறது. விடாது பேசல்-பிதற்றுதல் — திவா. x. 25.]

இரட்டல்—ஒலித்தல், அசைதல். [1: திவா. x, 171. 2: அக.]

இரட்டை—இரண்டானது, மிதுன ராசி. [1: அக. 2: திவா. i, 67.]

கிரப்பு—வறுமை, குறைவு. [1: திவா. viii, 158. 2: திவா. viii, 67.]

நிருத்தம்—கூத்து, ஓர் வேதாங்கம். [1: ந்ருத்யம்-ந்ருத்தம் பாடபேதம்— சூ. கௌ. I, vii, 10. 2: ஶிக்ஷாத்யாநி ஶ்ராவணேதராணி — சூ. கௌ. I, vi, 4. 'ஶிக்ஷா கல்போ வ்யாகரணம் நிருக்தம் ஜ்யோதிஷாம் கதி:, ச்சந்தோவிசிதிரித்யேஷ ஷடங்கோ வேத உச்யதே' என்பது மகேசுவரர் டீகையில் எடுத்தாளப்பட்ட மேற்கோள்.]

674. பரிக்கி ரகம்பற் றுதல்மனைவி முதல்பெற் றிடுதல் பரிசனமாம்
திரித்தல் திரிபு செயல்முறுக்கல் தெரித்தல் சொல்ல லெழுதுதற்
பேர்
அரித்துப் பசும்புல் பசும்புரவி பசுமை பசுப்புள் ளதுதிசையாம்
அருக்கஞ் செம்பு பளிங்கெருக்காம் அருக்க னிரவிந் திரன்சேட்
டன்.

பரிக்கிரகம்—பற்றுதல், மனைவி, முதல், பெறுதல், பரிவாரம். [1-3, 5: பரிக்ரஹ: பரிஜநே பத்ந்யாம் ஸ்வீகாரமூலயோ: — சூ. ஸ. iv, 341. 4: பரிக்ரஹ: — ஸ. அக.]

திரித்தல்—திரிபுசெயல், முறுக்கல். [1: நா. தீ. நி. 764. 2: அக.]

தெரித்தல்—சொல்லல், எழுதுதல். [1: திவா. x, 1. 2: பிங். vii, 366.]

அரித்து—பசும்புல், பசும்புரவி, பசுமை, பசுப்புள்ளது, திசை. [1-3, 5: ஹரித்பீதி த்ருணாத்யோ: வர்ணபேதே ஸ்பேதே ச — சூ. ஸ. ii, 207, 208. 4: ஹரித்— ஸ. அக. பசுப்புள்ளது பொன்னிறமானதும் பச்சைநிறமானதும் ஆகிய இரண்டையுங் குறிக்கும். மஞ்சள்நிறமென்று பொருள்படும் பஸுபு தெலுங்குச்சொல். அக. பசுமையும் இவ்விரண்டு நிறத்தையுங் குறிக்குமென்னும்.]

அருக்கம்—செம்பு, பளிங்கு, எருக்கு. [1-3: அர்க்கோ ர்க்கபேதே ஸ்படிகே தாம்ரே—சூ. ஸ. ii, 1.]

அருக்கன்—சூரியன், இந்திரன், தமையன். [1, 2: அர்க்க: ... ஸூர்யே விடௌஜஸி — சூ. ஸ. ii, 1. 3: அர்க்க: ... ஜ்யேஷ்டப்ராதரி— நா. ர. ii, 1.]

675. விருச்சி கந்தேள் தேட்கொடுக்குப் புதலோ ரிராசி மயிர்ப்புழு
கிருட்டி யறிஞன் மகஞ்செய்தோன் கேழல் பிரண்டை யோரீற்று
கிருட்டி யியல்பும் படைத்தலுமாம் திருட்டி பார்வை கண்ஞானம்
வருத்த மாநம் நிகழ்கால மகலா மணக்கோர் மாளிகையே. [வாம்

விருச்சிகம்—தேள், தேட்கொடுக்குப்புதல், ஓர் இராசி, மயிர்ப் புழு. [1-4: வ்ருஸ்சிகஸ்து ஓஷதௌ ராஸாவௌஷதௌ ஸ்ருககீடகே —க. ஸ. iii, 91.]

இருட்டி — அறிஞன், யாகஞ்செய்தோன், பன்றி, பிரண்டை, ஓரீற்றுப்பசு. [1: யீஶாஶ ... க்ருஷ்டி: — க. கொ. II, vii, 6. 2: 3: ஸூகரோ வ்ருஷ்டி: — க. கொ. II, v, 2. 4: அக. 5: ஸ்ருஷ்டிஸ்து ஸக்ருத்ப்ரஸூதகவீ ஸ்வெக — க. ஸ. ii, 85.]

சிருட்டி—இயல்பு, படைத்தல். [1, 2: ஸ்ருஷ்டி: ஸ்வபாவே நிர்மாணே—க. ஸ. ii, 99.]

திருட்டி — பார்வை, கண், ஞானம். [1-3: த்ருஷ்டிர் ஜ்ஞானே க்ஷிணி தர்ஸனே—க. ஸ. ii, 90.]

வருத்தமாநம்—நிகழ்காலம், அகல், ஆமணக்கு, ஓர் மாளிகை. [1: வர்த்தமாநே—ஸ. அக. 2-4: வர்த்தமாந: ... ஸ்வஸ்திகேரண்டு ...; ... ஸராவே ச—க. ஸ. iv, 189, 190.]

[லின்

676\. அருத்தம் வழக்கம் பொருட்டுவிடை யம்பிர காரம் பொருள்சொல்
அருத்தம் நிவிர்த்தி செம்பாதி பலன்சாத் திரந்துண் டம்பண்டம்
கருப்பம் வயிறு சூல்சந்தி சிசுவுள் வீடு பலாக்காய்முள்
தருப்ப மிருக மதங்கிரந்தங் குசப்பு லகங்கா ரமுஞ்சாற்றும்.

அருத்தம் — வழக்கம்[1], பொருட்டு[2], விடயம்[3], பிரகாரம்[4], பொருள்[5], சொல்லின் அர்த்தம்[6], நிவிர்த்தி[7], சரிபாதி[8], பலன்[9], சாத்திரம்[10], துண்டம்[11], பண்டம்[12]. [1, 10: அர்த்த: ... வ்யவஹாரே ..., ... ஸாஸ்த்ரே—நா. ர. ii, 197. 2-7, 9, 12: அர்த்தோ ஹேதௌ வஸ்துநி ப்ரயோஜனே; நிவ்ருத்தௌ விஷயே வாச்யே ப்ரகாரத்ரவ்யவஸ்துஷு — க. ஸ. ii, 208, 209. 8, 11: அர்த்த: பண்டார்த்தம் ஸமாம்ஸே—க. ஸ. ii, 235.]

கருப்பம்—வயிறு, சூல், ஓர் சந்தி, சிசு, உள்வீடு, பலாக்காய்முள். [1-4, 6: கர்ப்ப: குக்ஷௌ ஸிஸௌ ஸந்தௌ ப்ரூணே பநஸகண்டகே —க. ஸ. ii, 303. 5: கர்ப்ப:—ஸ. அக.]

தருப்பம் — கஸ்தூரி, கிரந்தம், குசப்புல், அகங்காரம். [1, 4: தர்ப்போ ஹங்காரே கர்ப்பே — க. ஸ. ii, 292. 2: 3: குஸம் தர்ப்ப: —க. கொ. II, iv, 166.]

677. பெருகல் வளர்த னிறைதற்பேர் பிருங்க மிலவங் கம்வண்டாம்
குருதி சிவப்புக் குசன்செந்நீர் குருந்து குருத்தோர் மரங்குழந்
மருமான் மருகன் வழித்தோன்றல் மருங்கு பக்க மரியாதை [தை
கருமை கறுப்பும் பெருமையுமாம் கரும்பு புணர்த மோர்பயிரே.

பெருகல்—வளர்தல், நிறைதல். [1: அக. 2: திவா. viii, 40.]

பிருங்கம்—இலவங்கம், வண்டு. [1: ஞ்ருஜ்ஜ—அ. கொ. II, iv, 134. 2: ஞ்ருஜ்ஜ: —அ. கொ. II, v, 29.]

குருதி—சிவப்பு, செவ்வாய், இரத்தம். [1-3: பிங். x, 372.]

குருந்து—குருத்து, ஓர் மரம், குழந்தை. [1-3: பிங். x, 373.]

மருமான்—மருகன், வழித்தோன்றல். [1, 2: சூடா. xi, ௭, 12.]

மருங்கு—பக்கம், மரியாதை. [1: திவா. v, 229. 2: அக. 'ஒழுங்கு.']

கருமை—கறுப்பு, பெருமை. [1: திவா. viii, 53. 2: திவா. viii, 20.]

கரும்பு—புனர்பூச நட்சத்திரம், ஓர் பயிர். [1: திவா. i, 83. 2: திவா. iv, 77.]

[ளிப்பு
678. கரங்கந் தேங்காய் தலையெலும்பாம் கரப்போர் விட்டில் களவொ
சரண்ட மோர்பூ டணமோந்தி சரத்தோ ரிருது வற்சரப்பேர் [ம்
பொருந்தல் சேர்த லிசைதலெனும் புருவை யிளமை செம்மறியா
விருந்து புதிதோர் வனப்பதிதி மிருதஞ் செத்த திரப்பதுமே.

கரங்கம்—தேங்காய், தலையெலும்பு. [1, 2: கரங்கா ஃலகா-ஷநி; நாரிகேஉஷஷெ௫ஷி—நா. ரு. iii, 18, 19.]

கரப்பு—ஓர் விட்டில், களவு, ஒளிப்பு. [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 21.]

சரண்டம்—ஓர் பூடணம், ஓந்தி. [1, 2: ஸரணு: ஸ்ராக்ஷகஸா-வெ ஸ-ஙிஷணாநர ... —அ. ஸ. iii, 177.]

சரத்து—ஓர் இருது, வருடம். [1, 2: ஶரத்ஸம்வத்ஸரெ ஐதெள —வி. வ்ர. ௨, 33.]

பொருந்தல்—சேர்தல், இசைதல். [1, 2: அக.]

புருவை — இளமை, செம்மறியாடு. [1: திவா. viii, 203. 2: பிங். viii, 170.]

விருந்து—புதிது, ஓர் செய்யுள்வனப்பு, அதிதி. [1: திவா. viii, 190. 2: தொல். பொ. 551. 3: அக.]

மிருதம்—செத்தது, இரப்பது. [1: ம்ருத: — அ. கோ. II, viii, 117. 2: [illegible] ம்ருதாம்ருதே — அ. கோ. II, ix, 3.]

679. திரங்கல் மிளகு திரைதலெனும் சிரண்டி யுவதி சுமங்கலப்பெண்
கிரந்தந் தநமெண் ணன்கெழுத்துக் கவிசொற் றொடுக்கின் றதுநூலாம்
கிரந்தி வளைவு துணியங்க முடைக்கட் டோர்நோய் மரக்கணுப்
கிரந்தி கந்திப் பலிமூலம் துணியங் கங்குற் குலுக்கருவேல். [பேர்

திரங்கல்—மிளகு, திரைதல். [1: பிங். ix, 287. 2: நிக. 340.]

சிரண்டி—யுவதி, சுமங்கலப்பெண். [1, 2: [illegible] — அ. வ. iii, 149, 150.]

கிரந்தம்—செல்வம், முப்பத்திரண்டெழுத்துக் கவி, சொல், தொடுத்தல், நூல். [1, 2, 4, 5: [illegible] — அ. வ. ii, 211. 3: க்ரந்த: ... [illegible] — வை. 215, 41.]

கிரந்தி—வளைவு, துணியங்கம், உடைக்கட்டு, ஓர் நோய், மரக்கணு. [1-5: [illegible] க்ரந்தி [illegible] க்ரந்திபர்ண — அ. வ. ii, 212.]

கிரந்திகம்—திப்பலிமூலம், துணியங்கம், குற்குலு, கருவேல். [1-3: க்ரந்திகம் [illegible] — அ. வ. iii, 31, 32. 4:]

680. முரம்பு கழிக்கான் கன்மேடு பரன்மொய்த் துயர்ந்த நிலமும்பேர்
துரிஞ்சில் வவ்வா லோர்மரமாம் சுரும்பு மலையு மாண்வண்டும்
பிருங்க ராசங் கரிசாலங் கண்ணி குடுமிக் கடுவன்புள் [ண்ணே.
சிருங்கி பணிப்பொ னதிவிடைய மெருத்தின் புதல்செங் கயற்பெ

முரம்பு — கழி, காடு, பாறை, மேடு, பரல் மொய்த்து உயர்ந்த நிலம். [1: திவா. v, 50. 2: அக. 'பாலை.' 3, 5: பிங். x, 946. 4: அ. வி. நி. 397.]

துரிஞ்சில்—வவ்வால், ஓர் மரம். [1: நா. தீ. நி. 252. திவா. (iii, 187), பிங். (viii, 70), சூடா. (iii, 65) மூன்றிலும் துரிஞ்சில் ஆலாலமென்றும், வாவலின் பெயர் அஞ்சலிகை யென்று மிருக்கிறது. 2: பிங். ix, 97. 'சீக்கிரி.']

சுரும்பு—மலை, ஆண்வண்டு. [1: சூடா, xi, ம, 8. 2: சூடா. iii, 65.]

பிருங்கராசம் — கரிசாலங்கண்ணி, குடுமிக்கடுவன்புள். [1, 2: ஹ்ருங்ஙராஜ: ... ஊாகுவெ விஹஙாநெர—௯. ஸ. iv, 56.]

சிருங்கி—பணிப்பொன், அதிவிடயம், எருத்தின் புதல், பெண் சேல்மீன். [1-4: ஶ்ருஙீ ஸுவணீநவிஶெஷயொ:; விஷாயாஊஷஹௌஷயஹ்ராஂ—௯. ஸ. ii, 49, 50.]

681. கரகமூர்க் குருவிகமண் டலமோர்புள் ளாலங்
கட்டிபுன்கு தாதுமா தளைகரமென் றேழ்பேர்
கிரகமநுக் கிரகம்விண் மீன்பிசாசாதி நவக்கோள்
கிராணம்போ ரெழுச்சிகைக்கொள் ளுகைபூத மாதி
கிரகரா சன்கிரண மாலியிம கிரணன்
கிரமுகஞ்செவ் வுலோத்திரம்பூ வரசுகமு கென்ப
குரகமெனல் நீர்முள்ளி நெருஞ்சிமஞ்சா டியுமாம்
குராஞ்செங் காற்கருமூக் கன்னமமு கணிப்புள்.

கரகம்—ஊர்க்குருவி[1], கமண்டலம்[2], ஓர் பறவை[3], ஆலங்கட்டி[4], புன்கு[5], தாதுமாதளை[6], கை[7]. [1-4, 6, 7: கரகொ ஊாவிஊ வக்ஷிஹெஷ கரெ கஊணெௌ; ஶாஷா ... வஷெரா வ — ௯. ஸ. iii, 12, 13. 5: கரக:—ஸ. அக.]

கிரகம்—அநுக்கிரகம்[1], நட்சத்திரம்[2], பிசாசு முதலியன[3], நவக்கிரகம்[4], சூரிய சந்திர கிரகணம்[5], போர் எழுச்சி[6], கைக்கொள்ளுகை[7], பூதனை முதலிய பாலக்கிரகம்[8]. [1, 4-8: ஗்ரஹொ ஗்ரஹண ... கநா-஗்ரஹெஷ ரணொஊஹஊ, உவராஂ வஞஷநாஊாவாஊஹராஊெள—௯. ஸ. ii, 584. 2: 3: ஗்ரஹஸ ..., ...; ..., ... விஶாவாஊெள—நா. ஸ. i, 70.]

கிரகராசன்—சூரியன், சந்திரன். [1, 2: ஗்ரஹராஜ: ஶஶிநஊெ—௯. ஸ. iv, 54.]

கிரமுகம்—செவ்வுலோத்திரம், பூவரசு, கமுகு. [1, 2: க்ரஊக: —௯. கொ. II, iv, 41. 3: வூஶ: க்ரஊக:—௯. கொ. II, iv, 169.]

குரகம்—நீர்முள்ளி, நெருஞ்சி, மஞ்சாடி. [1: க்ஷுராக: — வெ. 53, 201. 2: கோக்ஷுரக: — அ. கோ. II, iv, 99. 3: க்ஷுரக: — அ. கோ. II, iv, 40.]

குரரம் — செங்காற் கருமூக்கன்னம், அழுகணிப்பறவை. [1: ஸ்ரீஜ்ரிதாஸகராரௌ ஸமௌ — அ. கோ. II, v, 23. 2: குரரீ உத்க்ரோஸ:—திரி. சே. II, v, 24.]

682. *பிரகிருதி யிருதிணைப்பா லியல்புவினைப் பகுதி*
பிராணிகா ரணங்குணசா மியமுதன்மை மூலப்
பிரகிருதி நகர்ச்சநமி ராச்சியாங் கந்தாய்
பெண்குறியும் பஞ்சபூ தமுமோர்சந் தசுமாம்
பிரகரஞ்சேர்ந் ததுதிரள்யா மஞ்செறிந்த மலர்நாய்
பெருங்கடுமை யிருகழுதை யகில்பரிச்சந் நாகம்
பிரசண்டம் வெள்ளலரி மிகக்கடுமை யென்ப
பிரபையள காபுரிதீச் சுவாலைகிர ணப்பேர்.

பிரகிருதி—இருதிணைப்பால் இயல்பு[1], வினைப்பகுதி[2], பிராணி[3], காரணம்[4], குணசாமியம்[5], முதன்மை[6], மூலப்பிரகிருதி[7], நகர்ச்சனம்[8], இராச்சியாங்கம்[9], தாய்[10], பெண்குறி[11], பஞ்சபூதம்[12], ஓர் சந்தசு[13]. [1, 5: ப்ரக்ருதி: ...; ... குணஸாம்யஸ்யாபி: — அ. ஸ. iii, 269, 270. 2: ப்ரக்ருதி: — ஸ. அக. 3, 4, 6, 7, 10, 12: ப்ரக்ருதி: ஸஹஜே ...; ப்ராணிநி காரணே ... ஜனனே ... உபஸ்தே — நா. ர. iii, 170, 171. ப்ரதானம் முதன்மை, சாங்கியநூலிற் கூறும் மூலப்பிரகிருதி என்னும் இரண்டு பொருளிலும் வரும். 8, 9: ஸ்வாம்யமாத்யஸுஹ்ருத்கோஸராஷ்ட்ரதுர்க்கபலாநி ச; ராஜ்யாங்காநி ப்ரக்ருதய: பௌரா-ணாம் ஸ்ரேணயோபி ச — அ. கோ. II, viii, 17, 18. 11, 13: ப்ரக்ருதி: ... யோநௌ ...; ... ஸ்ப்ரக்பே—வி. ப்ர. (தெ). த, 167.]

பிரகரம்—சேர்ந்தது[1], திரள்[2], யாமம்[3], செறிந்த மலர்[4], நாய்[5], பெருங்கடுமை,[6] இருகழுதை (கழுதை, கோவேறு கழுதை)[7], அகில்[8], குதிரையின் சன்னகம்[9]. [1: ப்ரகர:—ஸ. அக. 2, 4, 8: ப்ரகர: கீர்ண-புஷ்பேஷு ஸம்ஹதௌ ப்ரகரம் புமாந்; ஜோஷகே — அ. ஸ. iii, 564, 565. 3: த்வௌ யாமப்ரஹரௌ ஸமௌ — அ. கோ. I, iv, 6. 5-7, 9: ப்ரவர: புமாந்; வேஸரே ஹயஸந்நாஹே குக்குரேऽதிஸ்ரம் வரே—அ. ஸ. iii, 563, 564.]

பிரசண்டம்—வெள்ளலரி, மிகக்கடுமை. [1, 2: ப்ரசண்ட: ஸித-கரவீரே ப்ரசண்டஸ்து அதிகோபன—வி. ப்ர. ஙு, 26.]

பிரபை—அளகாபுரி, தீச் சுவாலை, கிரணம். [1: ப்ரபா—ஸ. அக. 2, 3: ஸாஜ்ஞாமயோ: ப்ரபா—நா. ர. ii, 263.]

683. இரசதம்விண் மீனிரத்தம் வெள்ளைமுத்து மாலை
யானைத்தந் தம்வெள்ளி வெண்மலைபொன் னும்பேர்
இரசகம்பொன் வெள்ளிவிடம் பிசின்பழங்க டாயம்
இலைச்சாறு பல்லொலித்த லுணவொடுநே யமுமாம்
இரசனையோ ரணிவகுப்பு மலராதி தொடுத்தல்
ஈரெட்டுக் கோவையுள பெண்ணரைநூன் மாலை
பிரசவம்பா ரம்பரியப் பிரசங்க மநுச்சை
பிறப்புப்பூக் காய்ப்ராணன் பிள்ளைபிள்ளைப் பேறே.

இரசதம்—நட்சத்திரம்[1], இரத்தம்[2], வெள்ளை[3], முத்துமாலை[4], யானைத்தந்தம்[5], வெள்ளி[6], வெண்மலை[7], பொன்[8]. [1, 5, 6, 8: ரஜதம் ...; ... நக்ஷத்ரே ஹேம்னி—நா. ர. iii, 186, 187. 2-4, 7: ரஜத: ...; ...: — ஙு. ஸ. iii, 277, 278. ரஜதாத்ரி கைலாசமலையைக் குறிக்குமாகலின் கோசத்தில் ... மாத்திரம் இருப்பினும் இங்கு வெண்மலை எனப்பட்டது.]

இரசகம்—பொன்[1], வெள்ளி[2], விடம்[3], பிசின்[4], பழம்[5], கடாயம்[6], இலைச்சாறு[7], பல்[8], ஒலித்தல்[9], உணவு[10], நேயம்[11]. [1-4, 6, 7, 9-11: ரஸநம் ... —நா. ர. iii, 278. 5: ரஸநம் ... —வை. 262, 136. 8: ரதநா: ... —வை. 180, 176.]

இரசனை — ஓர் அணிவகுப்பு, மலர் முதலியன தொடுத்தல், பதினாறு கோவையுள்ள அரைநூன்மாலை. [1: ரசநா — ஸ. அக. 2: ரசநா ... — ஙு. கொ. II, vi, 137. '... ரசநா:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 3: ரஸநம் ..., ... காஞ்ச்யாம் ஸ்த்ரீ — நா. ர. iii, 278. 'மேகலை காஞ்சி கலாபம் பருமம், விரிசிகை யேழு மோ ரெட்டுமீ ரெட்டு, மூவாறு நாலெட்டு முறைக்கோவை மணியே' என்னும் திவா. (vii, 57) த்தால் காஞ்சி எண்கோவைமணி யென்று தெரிகிறது. ஆசிரியர்க்கு ரஸநா கலாபெ என்று பொருள் கூறும்

மேற்கோள் கிடைத்திருக்கலாம். ரஸநா என்பது ரஸநா வின் வேறு ரூபம். திவா. (vii, 59) மும் 'இரதந மரைஞாண்' என்றது.]

பிரசவம் — பாரம்பரியப் பிரசங்கம்[1], அநுச்சை[2], பிறப்பு[3], பூ[4], காய்[5], பிராணன்[6], பிள்ளை[7], பிள்ளைப்பேறு[8]. [1-8: ப்ரஸவ: ஸந்ததௌ ... ப்ராணி- ... — நா. ர. iii, 425. இதர கோசங்களில் ... என்று மாத்திரம் இருத்தலால் ப்ராணி என்பது ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த பிரதியில் ப்ராண என்றிருந்தது போலும்.]

684. கரணமுடல் பவாதிகம்யோ காசநமிந் திரியங்
கணிதமிடந் திரிகரண மூபகரண மந்தக்
கரணம்நாட் டியகீத பேதம்வியா பாரம்
கலவிகா ரணங்கிரியை சுரதபந்த மும்பேர்
சரணமடைக் கலம்பாதம் வீடுகுல மரவேர்
சஞ்சாரம் பாட்டினோ ரடிகாத்தல் முற்றம்
தரணமீ ரைம்பலப்பொன் ஞொருகஃசாம் வெள்ளி
தாங்கியந்தாண் டுதல்பாலந் தரித்தல்முலை யுலகம்.

கரணம்—உடல்[1], பவமுதலிய பதினொரு கரணம்[2], யோகாசனம்[3], இந்திரியம்[4], கணிதம்[5], இடம்[6], திரிகரணம்[7], உபகரணம்[8], அந்தக்கரணம்[9], நாட்டிய கீத பேதம்[10], வியாபாரம்[11], கலவி[12], காரணம்[13], கிரியை[14], சுரத பந்தம்[15]. [1-4, 6, 11: கரணம் க்ஷேத்ரகாத்ரயோ:, ...; ... யோகிநாம் ஆஸநாதிஷு, ஹ்ருஷீகே ... பவாதௌ வ க்ருதாவபி — அ. ஸ. iii, 184, 185. 5, 8, 10: ஸாதநே கீதந்ருத்யப்ரபேதே காயஸ்த கரணி; கரணம்—த்ரி. செ. III, iii, 122, 123. 7: திரிகரணம் மனம்வாக்குக்காயம் — அக. 9: கரணம் — ஸ. அக. கரணம் மனம். அந்தக்கரணம் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென நான்கு — சிவஞானபோதம், iv, 12: திவா. xi, 263. 13, 15: கரணம் ... காரணே ... ரதபந்தே — நா. ர. iii, 134. நா. ஸ. த்திலும் ரதபந்தே என்றிருக்கிறது. ஆயினும் கரணம் என்பது ஸ. அக. யில் புணர்ச்சிவகை என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. ஸுரதபந்தம் என்பது அதுவே. அ. கொ. III, iii, 54, மகேசுவரர் டீகையில் காட்டப்பட்ட அஜயகோஶ மேற்கோளில் ரதபந்தே என்றுள்ளது. 14: கரணம் சமயக்கிரியை—ஸ. அக. கரணம் ..., ... க்ரியா- ஹேது ... —வி. ப்ர. ண, 34.]

சரணம் — அடைக்கலம்[1], பாதம்[2], வீடு[3], குலம்[4], மரவேர்[5], சஞ்சாரம்[6], பாட்டின் ஓர் அடி[7], காத்தல்[8], முற்றம்[9]. [1, 3, 8: ஶரணம் ... ரக்ஷித்ரு: ஶரணம் ரக்ஷணே க்ருஹே — வி. ரு. ண, 37. ரக்ஷிதர் அடைக்கலம். 2, 4-6, 9: ஸஞ்சாரே ஶரணம் ... வ்ராஜனே தயா, ... கேஹே கூலே வதே — நா. ர. iii, 137. 7: ஶரணம் — ஸ. அக.]

தரணம்—பத்துப்பலப் பொன்[1], ஒரு கழஞ்சு வெள்ளி[2], தானியம்[3], தாண்டுதல்[4], பாலம்[5], தரித்தல்[6], மூலை[7], உலகம்[8]. [1, 3, 6-8: தரண: ... லோகே ஸேது தாரே ...; தரணம் தாரணே காமஸேமஷு — க. ஸ. iii, 198, 199. 2: தரணம் — ஸ. அக. ஒரு கர்ஷ எடையுள்ள வெள்ளி. கர்ஷ: கார்ப்பலம். 4: தரணம் — ஸ. அக. 5: தரண: — ஸ. அக.]

685. வரணமா விலிங்குபிரா காரம்வே லியுமாம்
வரனயனிந் திரன்சிவன்சி ரேட்டன்விடன் மணாளன்
பரதங்கூத் தின்விகற்பம் நடநூலோர் கண்டம்
பரனெனலந் நியன்பகைவன் பரமான்மாப் பரமன்
இரதமொற் றுமைபுணர்ச்சி காலுடல்வா கனம்பல்
லெழுதுதல்தேர் வஞ்சிமர மநுராக மொலிவெள்
ளிரதம்நீர் சாறுமிழ்நீர் விடம்பிசின்பொன் புனிநீர்
இந்திரியம் வலிசிங்கா ராதிமது ராதி.

வரணம்—மாவிலிங்கு, பிராகாரம், வேலி. [1-3: வரணோ வரணஃ ஸேது; ப்ராகாரே வரணம் வரதம் — க. ஸ. iii, 214, 215.]

வரன்—பிரமன், இந்திரன், சிவன், சிரேட்டன், விடன், மணாளன். [1, 3: சூடா. xi, ச, 13. 2: 4-6: வர: ...; விடே ஜாமாதரி ஶ்ரேஷ்டே —க. ஸ. ii, 439, 440.]

பரதம் — கூத்தின் விகற்பம், நடநூல், ஓர் கண்டம். [1: திவா. ix, 230. 2: ஹரதோ நாட்யஶாஸ்த்ரே — மே. த, 137. 3: ஹரதம் — ஸ. அக. 'பாதவர்ஷம்'. இதியொரு பகுதி 'பாதகண்டம்'.]

பரன் — அந்நியன், பகைவன், பரமான்மா, சிவன். [1, 2: பர: ... கநந் ... ஶத்ருஷு — க. ஸ. ii, 425. 3: பர: ..., ... பரமாத்ம வ — நா. ர. ii, 354. 4: நா. தீ. நி. 11.]

இரதம்—ஒற்றுமை[1], புணர்ச்சி[2], கால்[3], உடல்[4], வாகனம்[5], பல்[6], எழுதுதல்[7], தேர்[8], வஞ்சிமரம்[9], அநுராகம்[10], ஒலி[11], பாதரசம்[12], நீர்[13], சாறு[14], உமிழ்நீர்[15], விடம்[16], பிசின்[17], பொன்[18], புளிநீர்[19], இந்திரியம்[20], வலி[21], சிங்கார முதலிய நவரசம்[22], மதுர முதலிய சுவை[23]. [1: 2: ஸைந்யாங்கம் ... ரத: — அ. கோ. II, vii, 57. 3, 4, 8, 9: ரதஸ்து ஸ்யந்தநே பாதே ஶரீரே வேதஸத்ருமே — அ. ஸ. ii, 217. 5: ரத: —ஸ. அக. 6, 7: ரதோ தந்தவிஶேஷேந — நா. ர. ii, 208. 10, 13, 14, 16, 21, 22: ரஸ: ... ஜலே வீர்யே ஶ்ருங்காராதௌ விஷே த்ரவே; ... ராகே — அ. ஸ. ii, 573, 574. ராகோऽநுரக்தி: என்பது மகேந்திரர் டீகை. 11, 12, 15, 17, 18, 20, 23: ஸ்வாத்வாதிஷுவர்ண-ரேதோதாதுப்ரபேதேஷு ... பாரதேஷு, ... த்ருதி ... ரஸாஸ்வாத-ஷ்டிவஷ்டோ ரஸ: — நா. ர. ii, 472. 19: ரஸ: —ஸ. அக.]

686. பரதனிரா மாநுசன்வேட் டுவன்கூத்த னடநூற்
பணித்தோன்சா குந்தலே யன்றந்து வாயன்
பிரதிகா ரம்பிறிது செயல்சிகிற்சை திருப்பல்
பிரயோக முதாரணங்கூட் டுகையேவல் கருமம்
பிரதிசரங் கரசூத்ரம் கங்கணமோர் மந்த்ரம்
பின்படைபூ டணமாலை விரணசுத்தி யென்ப
கரபமணிக் கட்டுமுதற் கசிட்டிகைமட் டுள்ள
கையோர மொட்டகத்தின் குட்டிகழு தையுமாம்.

பரதன்—இராமன் தம்பி, வேட்டுவன், கூத்தன், நடநூலியற்றியோன், சகுந்தலை மகன், நெய்வோன். [1-6: பரத: ஶபரே ராமாநுஜே ..., தௌஷ்யந்தஜே நடே நாட்யஶாஸ்த்ரக்ருத்தந்துவாயயோ: — நா. ர. iii, 166.]

பிரதிகாரம்—பிறிதுசெயல், சிகிற்சை, திருப்பல். [1: வைரஶுத்தி: ப்ரதீகாரோ வைரநிர்யாதநம் ச ஸா — அ. கோ. II, viii, 110. 2: ப்ரதீகாரே ப்ரதிக்ருதி: — த்ரி. ஶே. III, iii, 164. 'ப்ரதீகார: வைரநிர்யாதநே க்ருதஸ்யாபகாரஸ்ய தத்ஸத்ருஶாபகாரகரணேந ஶோதநே, ரோகாதேஶ்சிகித்ஸாயாம் ச' என்பது வியாக்கியை. 3: ப்ரதிகார: —ஸ. அக.]

பிரயோகம் — உதாரணம், கூட்டுகை, ஏவல், கருமம். [1-3: ப்ரயோக: ஸ்யாந்நிதர்ஶநே, கார்மணே ச ப்ரயுக்தௌ ச — அ. ஸ. iii, 117. 4: ப்ரயோகோ யஜ்ஞாதிதந்த்ரே — நா. ர. iii, 71.]

பிரதிசரம்—காசூத்திரம்[1], கங்கணம்[2], ஓர் மந்திரம்[3], பின்படை[4], பூடணம்[5], மாலை[6], விரணசுத்தி[7]. [1: சூஹ: ப்ரதிஸரம் ஹஸ்தஸூ-த்ரே — வி. ப்ர. ர, 232. 2-7: ப்ரதிஸரஸ்ஸ்ரேணீபர்யந்தே ..., மந்த்ரபேதே ப்ரணஸம்சுத்யௌ ... மண்டநே ஸ்ரஜி; கங்கணே—ஞா. ஸ. iv, 266, 267.]

கரபம் — மணிக்கட்டுமுதற் சிறுவிரல்வரை யுள்ள கையோரம், ஒட்டகத்தின் குட்டி, கழுதை. [1: மணிபந்தாதாகநிஷ்டம் கரஸ்ய கரபோ பஹி:—ஞா. கோ. II, vi, 81. 2: உஷ்ட்ரே க்ரமேலகமயமஹா-ஜா: கரப: ஶிஶு:—ஞா. கோ. II, ix, 75. 3: அக. மக்ர்மதஸ்த பா-லேயா ராஸபா கர்தபா: கரா:—ஞா. கோ. II, ix, 77.]

687. பிரபவமுந் தியஞானத் தினுக்கிடம்விக் கிரமம்
பிறப்பினுக்குக் காரணநீ ரினுக்குமூ லமுமாம்
குரவகஞ்செங் குறிஞ்சிசெவ்வா டாமலரென் றிருபேர்
குரவைகைகோத் தாடல்முந்நீர் மள்ளியர்வா யொலிப்பாம்
இரலையச்சு வதிபுல்வாய் கலையூது கொம்பாம்
இரவணமொட் டகங்கழுதை யொலித்தல்வண்டு மேற்கும்
பிரவணமொற் றுமையடைவிற் றாழ்ந்தநிலம் வணக்கம்
பிரவணன்றான் வணக்கமுளோன் சமர்த்தனொருப்
பட்டோன்.

பிரபவம்— முந்திய ஞானத்துக்கு இடம், விக்கிரமம், பிறப்புக்குக் காரணம், நீருக்கு மூலம். [1, 3: ஸ்ராஜ்ஞஜூஹோத: ப்ரபவ: ஸ்தாநம் மாதேஶ்ராவமஸ்யே—ஞா. கோ. III, iii, 209. 'ஆதேஶ்ராவமஸ்யே ப்ரயம-ஜ்ஞாநாய ஸ்தாநம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஜ்ஞாநஸ்ய மாதிமஸ்தாநே என்பது மே. (வ, 41.) யிலுள்ளபடி. 2: ப்ரபவ: ... பராக்ரமே — மே. வ, 41. 4: ப்ரபவோ ஜந்மமேஶ்வாம்—ஶா. கோ. 145.]

குரவகம் — செங்குறிஞ்சி, செவ்வாடாமலர். [1: குரவக: — ஞா. கோ. II, iv, 75. 2: குரவக: —ஞா. கோ. II, iv, 74.]

குரவை—கைகோத்தாடல், கடல், மள்ளியர் வாயொலிப்பு. [1, 2: பிங். x, 369. 3: அக. வழக்கு?]

இரலை — அச்சுவதி நட்சத்திரம், புல்வாய், கலை, ஊதுகொம்பு. [1-4: திவா. xi, 34.]

இரவணம் — ஒட்டகம், கழுதையொலித்தல், வண்டு. [1-3: ரவ-ணம் ராஸஹய்வெள, ரவண: கரபெ ஹ்ரஜெ—வி. ஹ்ர. (தெ). ண, 33.]

பிரவணம்—ஒற்றுமை, அடைவில் தாழ்ந்த நிலம், வணக்கம். [1: 2, 3: ப்ரவணம் க்ரமநிம்நோர்வ்யாம் ப்ரஹ்வெ — அ. கோ. III, iii, 56.]

பிரவணன்—வணக்கமுளோன், சமர்த்தன், ஒருப்பட்டோன். [1-3: ப்ரவண: ...; ... ப்ரஹ்வெ தத்பராசக்ஷயொ: —நா. ர. iii, 144, 145.]

688. அரமீர்வாள் விரைவுபண்டி விரைவிற்செல் வதுதோல்
அரனென்ப வுருத்திரனு தாசநன்சங் கரிப்போன்
கரம்வலிநோய் விடங்கிரணந் துதிக்கைகுடி யிறைகை
கழுதைகநோ பலஞ்சூடெ ழுத்தின்சா ரியையாம்
சரமம்போர் சூதுமணி வடங்கொறுக்கை நாணல்
சலிலமே லானதயிர் சரிப்பனமூச் சும்பேர்
சிரமரமா தியினுனிமுன் னணிப்படைப்ர தாநக்
திப்பலிமூ லஞ்சென்னி நெடுங்கால மென்ப.

அரம்—ஈர்வாள், விரைவு, பண்டி, விரைவிற் செல்வது, தோல். [1: அக. ஹரகஷூரவாரி:—வெ. 117, 324. 2-4: அர: ... வக்ராஜெ ஶீஷ்ர-ஶீஷ்ரமயொரபி — அ. ஸ. ii, 384. 5:]

அரன் — உருத்திரன், அக்கினி, சங்கரிப்போன். [1-3: ஹரொ நாஶகருத்ரயொ:, வைஶ்வாநரெபி — அ. ஸ. ii, 459. நாஶக என்பது நிர்ணயஸாகரப்பதிப்பில் பாடபேதம்.]

கரம்—வலி[1], நோய்[2], விடம்[3], கிரணம்[4], துதிக்கை[5], குடியிறை[6], கை[7], கழுதை[8], ஆலங்கட்டி[9], சூடு[10], ஓர் எழுத்துச்சாரியை[11]. [1: 2, 3: ஶரஷ்த ... விஷெ, ரொகெ—அ. ஸ. ii, 398. 4-7, 9: கர: ப்ரத்யயஶுண்டயொ:, ரஶ்மௌ வர்ஷோபலெ வாணௌ — அ. ஸ. ii, 388. 8: வர: — அ. கோ. II, ix, 77. 10: தீக்ஷ்ணம் வரஷ — அ. கோ. I, iii, 35. த்யதேஷ்ணஸ் என்பது மகேசுவரர் உரை. 11: நன். 126.]

சரம் — அம்பு,[1] ஓர் சூது[2], மணிவடம்[3], கொறுக்கைப் புல்[4], நாணல்[5], நீர்[6], தயிர் ஆடை[7], சரிப்பன[8], மூச்சு[9]. [1, 5-7: ஶரொ ஐயத்-ஶ்வாணயொ:; ஶரம் நீரெ ... ஶரஷ்ஜநகெ஽பி ச — வி. ப்ர. (தெ). ர, 8, 9. 2, 8: சர: ஸ்ப்ராஜ்ஜுதெ ...; ... ஐங்க தப்ரஹெஷெ ச

—ஈ. ஸ. ii, 404, 405. 3: ஸுர:—ஸ. அக. 4: ஶுர: ... த்ராணாந்ரெ—நா. ஶ. ii, 356. பிங். x, 451. 9: அக. 'சாரநூல்.' ஸ்வரெ நாஸாஸீரணெ—வி. ஞ. ர, 9.]

சிரம்—மாமுதலியவற்றின் நுனி, முன்னணிப்படை, பிரதானம், திப்பலிமூலம், தலை, நெடுங்காலம். [1-3, 5: ஶிர: ஞாஜநெ ஸெநாநெ ஜ்ஞ-த்ரெஷ்ட ஸ்தெநெ—நா. ஶ. ii, 347. 4: ஶிரொ ந விஷ்வ-மீஜெ — ஜெ. ஶ, 91. 6: தீர்வகாலெ ... சிரம்—வெ. 287, 2.]

689\. சொரம்வெப்ப நோயடவி யருநெறிபி ராணித்
தொகியுதாத் தாதியே ழிசையொடுயி ரெழுத்தாம்
திரமசையா ததுதிரளுள் ளதுமோக்க மும்பேர்
திரவிணம்பொன் பராக்கிரமம் திரவியம்வீ டென்ப
பரமேம்பா டங்கியந்தீ விரந்தூரந் தனிமை
பரிக்கலணை சிலாக்கியமேல் முன்புபா ரமுமாம்
குரலோசை சிறகுபுள்ளி ஞெலியாழி னரம்பு
கூந்தல்மிடற் றிற்பிறக்கு மிசைதிணைநெற் கதிரே.

சொரம்—வெப்பநோய்[1], காடு[2], அருநெறி[3], பிராணித்தொனி[4], உதாத்தமுதலியன[5], ஏழிசை[6], உயிரெழுத்து[7]. [1: ஜ்வர: — ஈ. கோ. II, vi, 56. 2: திவா. iv, 86. 3: திவா. v, 220. 4-7: ஸ்வரெ ஶப்தொதாத்தாதிஷு ஷட்ஜாதெள ப்ராணிநாம் ஸ்வநெ—வெ. 219, 126.]

திரம்—அசையாதது, திரளுள்ளது, மோட்சம். [1, 3: ஸ்திரெ நிஶ்சலெ மோக்ஷயோ: — வி. ஞ. ர, 87. 2: திரளுள்ளது என்னும் பொருள் அகராதிகளிலும் நிகண்டுகளிலுங் கிடைக்கவில்லை. திரள், உள்ளது என இரண்டு பொருளாகவும் கொள்ளலாம்.]

திரவிணம் — பொன், பராக்கிரமம், திரவியம், வீடு. [1-3: த்ரவிணம் காஞ்சநெ வித்தெ த்ரவிணம் ச பராக்ரமெ — வி. ஞ. ண, 44. 4: த்ரவிணம் ஶஹெ—நா. ஶ. iii, 131.]

பரம் — மேம்பாடு[1], அங்கியம்[2], மிகுதி[3], தூரம்[4], தனிமை[5], குதிரைக்கலணை[6], சிலாக்கியம்[7], மேல்[8], முன்பு[9], பாரம்[10]. [1, 2, 4, 5: பரொ உத்க்ருஷ்டெ ..., பரம் தத கேவலெ — ஈ. ஸ. ii, 425. 3, 10: ஸரொதிஶயபாரயோ:—ஈ. ஸ. ii, 433. 6: திவா. vii, 44. 7: ஶ்லாக:—ஸ. அக. 8: பர: ... உத்தரெ—ஜெ. ர, 55. 9: பூர்வ ...பரா: — ஜ. கோ. 688. பிங். x, 757.]

குரல்—ஓசை[1], சிறகு[2], புள்ளின் ஒலி[3], யாழின் நரம்பு[4], கூந்தல்[5], மிடற்றிற் பிறக்கும் இசை[6], திணை[7], நெற்கதிர்[8]. [1: அக. 2, 4, 5, 8: பிங். x, 368. 3: அக. புள்ளின் ஒலியை நிகண்டுகள் 'துழனி' என்னும். 6: பிங். vi, 311. 7: அக. 'பைந்திணை'—பிங். ix, 319.]

690. திரவியம்பவ் வியம்விநய மருந்துகுணு சிரையம்
செம்பஞ்சு பொருள்பூத லாதிபித்த ளையுமாம்
தரவிறைவ னிடுமேவல் கலியுறுப்பி னொன்றும்
தரளமுத்தா ரத்தினடு மணியலைவ தென்ப
பிரகார மொப்புவிசே டணம்பேதம் வகையாம்
பிரவார ணம்விலக்கு வேண்டியது கொடுத்தல்
பிரசாத நிருமலமாந் தெளிவநுக்கி ரகங்காப்
பியகுணவி சேடமநு சரிப்பொடுபி ரீதி.

திரவியம்—பவ்வியம்[1], விநயம்[2], மருந்து[3], குணுசிரயம்[4], செம்பஞ்சு[5], பொருள்[6], பிருதிவி முதலியன[7], பித்தளை[8]. [1, 4: த்ரவ்யம் பவ்யே குணாச்ரயே — க. கொ. III, iii, 154. 2, 3, 5-8: த்ரவ்யம் ஸ்யாத் விநயே ... வ்யாதிவ்ருத்தௌ ச வித்தே, பேஷஜே விநயே வாபி ஜது ... — வி. ப்ர. (தெ). ய, 35.]

தரவு — தலைவன் கட்டளை, கலியுறுப்பினொன்று. [1: அக. 2: தொல். பொ. 444.]

தரளம் — முத்தாரத்தின் நடுமணி, அலைவது. [1, 2: தரலோ ஹாரமத்யஸ்தரத்நே நா வஸ்துநி த்ரிஷு—நா. ர. iii, 404.]

பிரகாரம்—ஒப்பு, விசேடணம், பேதம், வகை. [1, 3: ப்ரகார: ஸத்ருசே பேதே—க. ஸ. iii, 566. 2, 4: ப்ரகார:—ஸ. அக.]

பிரவாரணம்—விலக்கு, வேண்டியது கொடுத்தல். [1, 2: அத ப்ரவாரணம், காம்யதாநே நிஷேதே ச—க. ஸ. iv, 83.]

பிரசாதம்—நிருமலமாந் தெளிவு, அனுக்கிரகம், காப்பிய குணவிசேடம், அனுசரிப்பு, பிரீதி. [1-3: ப்ரஸாதோऽநுக்ரஹே ... ப்ரஸத்திஷு; காவ்யகுணே—க. ஸ. iii, 327, 328. 4: ப்ரஸாத:—ஸ. அக. 5: ப்ரஸாதோऽநுராகேऽபி—க. கொ. III, iii, 90.]

691. இரதாங்கந் தேர்க்கால்சக் கிரவாகப் புட்பேர்
இரதிமத னன்றேவி யிச்சைபுணர்ச் சியுமாம்
பிரபாதம் வைகறைதாழ் வரைகரையோ டருவி
பிரவேணி யானையின்மேற் றவிசுமயிர்ப் பின்னல்
பிரமாவிப் பிரன்வேள்விக் குரியோனல் வரிக்கப்
பெறுமக்கி னீத்திரனு தியர்கமலா சனன்பேர்
பிரமாணம் நீட்டளவை யதாநுபவம் நூல்நம்
பிக்கையொரே தன்மைகூ ளேதுவள வெல்லை.

இரதாங்கம் — தேர்க்கால், சக்கிரவாகப்புள். [1, 2: ரதாங்: கோகவக்ஷிணி, ரதாங்஗ம் வகே—ஐ. ஸ. iii, 120.]

இரதி — மன்மதன் தேவி, இச்சை, புணர்ச்சி. [1-3: ரதி: ஸ்மர-ஸ்த்ரியாம் ராகே ரதே—ஐ. ஸ. ii, 187.]

பிரபாதம்—வைகறை, தாழ்வரை, கரை, அருவி. [1: ப்ரபாதம்—ஐ. கோ. I, iv, 3. 2, 4: ப்ரபாதௌ ஸ்ரம்பநிர்ஜரௌ — நா. ர. iii, 157. 3: தீரம் ... ப்ரபாதஸ்—வெ. 156, 63.]

பிரவேணி — யானையின் மேற்றவிசு, மயிர்ப்பின்னல். [1, 2: ப்ரவேணிர்வேணிகக்ஷ்யயோ:—ஐ. ஸ. iii, 205.]

பிரமா—பிராமணன், வேள்விக்குரியோனல் வரிக்கப்பெறும் அக்கினீத்திரன் முதலியோர் பதினறுவர், நான்முகன். [1, 3: ப்ரஹ்மா விரிஞ்சிர்த்விஜயோ:—வி. ப்ர. (தே). ந, 118. 2: கஸ்மாத் ப்ரஹ்மாத்ரஹோதாரோ யஜமாநஸ்ய ஸாசிவ்யே: கர்மாக, ஸுதாப்ரதீகமாநா யஜ்ஞாஸம்பந்தாநா ருத்விஜோ யாஜகாஸ்து தே—ஐ. கோ. II, vii, 17. 'யஜமாநஸ்யத்விஜஸ்ஸ்யு: வாக்ய. ஸாஸ்விஷ்ணுர்தா வாக்ய. ஊஷ்மவிக ஹோதா வாக்ய. யஜமாநா: யஜமாநேந யஜமாநேந வரணீயா யே ஸுதீமாநா ருத்விஜ: யாஜகா: ஷே. ஸுதீமா ஸுஷேத்ரா யஷாய. ஸுஷ்டுப்ராஹ்மணோ ஹோதா ஹோதாத்ருஸ்வர்வாக்ய: ஷோஸஸ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பிரமாணம்—நீட்டளவை[1], யதாநுபவம்[2], நூல்[3], நம்பிக்கை[4], ஒரே தன்மை[5], ஆணை[6], ஏது[7], அளவு[8], எல்லை[9]. [1: ப்ரமாணம் — ஸ. அக. எல்லா அளவைக்கும் பெயராகின்றது; செய்யுளில் உயிர் நீளின் அந் நீட்டத்துக்குப் பெயராம். 2: அக. 'அத்தாட்சி.' 3-5, 7-9: ப்ரமாணம்

... ஶாஸ்த்ரஶாஸநீயவாதீ ..., ஸாமாந்யாதிஸந்நிபாதம் ஹேதவ ஸா-த்ரேஷ்ட்ய வ ஸ்த்ரமே — வி. ப்ர. (தே). ண, 55. ஸத்யவாதிநு என்பது நா. ரு. (iii, 131) யில் ஸூனு: என்று வந்திருக்கிறது; நம்பிக்கை யென்பது இக் கருத்தைத் தழுவி வந்திருக்கவேண்டும். அக. 'உண்மை' யென் றொரு பொருள் தருகிறது. 6: அக.]

692\. பிரசித்தன் மேம்பாட்டோ னலங்கிருத னென்ப
பிரலம்பஞ் சாகைதொங்கல் பனையின்முளை முப்பேர்
பிரதிக்ர கம்படிக்கந் தனக்குவசஞ் செய்தல்
பிற்படைதா நப்பொருளஃ தேற்றலெதிர்க் கோளாம்
பிரதிட்டை கௌரவங்கா ரியநிருவா கந்தா
பித்தல்சா மர்த்தியமோர் செய்யுள்முடி தலுமாம்
பிரவர்த்தி முரணடக்கல் யானைமத முயற்சி
பேச்சொழுக்க மிரப்புநீர்ப் பெருக்குவத்த மாநம்.

பிரசித்தன்—மேம்பாட்டோன், அலங்கிருதன். [1, 2: ப்ரஸித்தௌ க்யாதபூஷிதௌ—அ. ஸ. iii, 338.]

பிரலம்பம்—சாகை, தொங்கல், பனையின் முளை. [1-3: ப்ரலம்போ ஶாகாலம்பநயோ; ... தாலாங்குரே—அ. ஸ. iii, 440, 441.]

பிரதிக்ரகம் — படிக்கம், தனக்கு வசஞ்செய்தல், பிற்படை, தானப்பொருள், தானப்பொருளேற்றல், பகையான கிரகம். [1-6: ப்ரதி-க்ரஹ: ஸைந்யப்ருஷ்டே க்ரஹணே பதத்க்ரஹே, ... தாநத்ரவ்ய க்ரஹே ஸ்வீகாரமாத்ரே—அ. ஸ. iv, 340.]

பிரதிட்டை—கௌரவம், காரிய நிர்வாகம், தாபித்தல், சாமர்த்தியம், ஓர் செய்யுள், முடிதல். [1-6: ப்ரதிஷ்டா த்வே ஸாமர்த்யே கௌரவே-ஸ்தாபநே, காயநிர்வாஹஸம்ஸித்யோ ... ஸமாப்தி ஷ்டிதௌ — நா. ர. iii, 108.]

பிரவிர்த்தி — முரணடக்கல்[1], யானைமதம்[2], முயற்சி[3], பேச்சு[4], ஒழுக்கம்[5], இரப்பு[6], நீர்ப்பெருக்கு[7], வர்த்தமானம்[8]. [1: 2, 3, 7, 8: ப்ரவ்ருத்திர்வார்த்தாயாம் ப்ரவாஹே ஹஸ்திநாம் மதே, ...; ப்ரவாஹே ச—நா. ஸ. ii, 5. 4: 5: ப்ரவ்ருத்தி:— ஸ. அக. 6:]

693. அரிகிரண மிரவிமதி யமன்மாலிந் திரன்காற்
றனல்குரங்கு தவளைகிளி யரவுவண்டு பரிகே
ளரிபொன்மை பச்சைபுகை பகைசிலம்பிற் பரல்வே
யைம்மைவிசி யரிசிநெற்று ளரிவுகண்ணின் வரியாம்
புரிநகரம் பழுதைகயி றதின்முறுக்கோ டூர்ப்பேர்
புருடனாண் மகனான்மா பரமான்மா விரிஞ்சன்
பரிகமிரும் பின்றரங்குத் தடிமதிலுண் மேடை
படைக்கலங்கொல் லுகையோர கங்கதவின் றாழே.

அரி—கிரணம்[1], சூரியன்[2], சந்திரன்[3], யமன்[4], திருமால்[5], இந்திரன்[6], வாயு[7], அக்கினி[8], குரங்கு[9], தவளை[10], கிளி[11], பாம்பு[12], வண்டு[13], குதிரை[14], சிங்கம்[15], பொன்மை[16], பச்சை[17], புகை[18], பகை[19], சிலம்பிற் பரல்[20], மூங்கில்[21], ஐம்மை[22], விசி[23], அரிசி[24], நெற்றாள்[25], அரிவு[26], கண்ணின் வரி[27]. [1-7, 9-12, 14-17: ஹரிர்வாசாஸ்வஸீரயோ:; யமோவாஸவ-ஸிம்ஹாம்ஶுஶஶாங்ககபிவாஜிஷு, பிங்கவர்ணே ஹரித்வர்ணே ஹேகோ-பேந்த்ரஶுகாஹிஷு—அ. வ. ii, 459, 460. 8: கபிஷு; ... ஹரி: — வை. 238, 198. 13, 18, 20, 27: திவா. xi, 237. 19: அரி: — அ. கோ. II, viii, 10. 21-24: பிங். x, 55. 25: பிங். x, 55. இங்கும் பிற நிகண்டுகளிலும் 'நெற்கதிர்' என்னும் பொருளே தரப்பட்டுளது. 26: சூடா. xi, ர, 34.]

புரி—நகரம், வைக்கோற்புரி, கயிறு, கயிற்றின் முறுக்கு, ஊர். [1: பூரீ—அ. கோ. II, ii, 1. 2, 4: அக. 3: சூடா. vii, 60. 5: நிக. 379.]

புருடன் — ஆண்மகன், ஆன்மா, பரமான்மா, பிரமன். [1-4: புருஷோ... நராத்மாநோ:...—நா. ர. iii, 441.]

பரிகம்—இரும்பின் தரங்குத்தடி, மதிலுள் மேடை, படைக்கலம், கொல்லுகை, ஓர் அகம், கதவின் தாழ். [1: பரிக: பரிகாதந: — அ. கோ. II, viii, 91. 'த்வௌ ஸமாயுஸ்துல்யோ(ஹ)ஸ்த்ரோணமுத்கரம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. தரங்கு - ஈட்டி நுனி. 2: திவா. v, 193. பரிக: ...; ... ப்ராகாரசோபரே — நா ர. iii, 79, 80. 3, 4, 6: பரிகோ(அ)ஸ்த்ர ... பரிகாதோ(அ)ர்கலேபி ச — அ. வ. iii, 125. 5: பரிக: —ஸ. அக. 'வீடு'. கோசங்கள் பலவற்றினும் 'ஓர் யோகம்' என்னும் பொருள் காணப்படுதலால் மூலம் 'படைக்கலங்கொல் லுகையோர்யோ கங்கதவின் றாழே' என்றிருந்தது போலும். பரிக: ... யோகபேதே — அ. வ. iii, 125.]

694. பரிகரமுன் காற்கட்டுங் கயிறுவிவே காரம்
பந்திரளோ ரணிகட்டி லதிகமுப கரணம்
கிரிசமெனு லப்பிரக மிரும்புசிலா சதுவாம்
கிரிசாரம் பொதியமலை யிலிங்கமிரும் பென்ப
அரிணிபச்சை நிறத்தினளோ ரரமகள்பொற் பாவை
யழகினள்பெண் மானுறங் குலக்குய்ய முடையாள்
பரிதிசக்ரா யுதந்தேர்க்கால் மகச்சமிதை யூர்கோள்
பானுசோ திச்சக்ரச் சுற்றளவை வட்டம்.

பரிகரம்—முன்காற் கட்டுங் கயிறு[1], விவேகம்[2], ஆரம்பம்[3], திரள்[4], ஓர் அணி[5], கட்டில்[6], அதிகம்[7], உபகரணம்[8]. [1-4, 6-8: வரிகர: வராவு-ஜவரிவாரயொ:, ஷூஜாஸஜாதிகாவமெ விவெகாரஜயொராணெ —ஐ. ஸ. iv, 267. வரிவார இங்கு உபகரணம் என்னும் பொருளது. வரிஷூெஃ, ...; ... வரிகர:—ஶ. கொ. 770. 5: வரிகர:—ஸ. அக.]

கிரிசம் — அப்பிரகம், இரும்பு, சிலாசது. [1-3: மிரிஜஶஜ்கெ, ஶிலாஜதுநி லொஹெ வ—ஐ. ஸ. iii, 135.]

கிரிசாரம் — பொதியமலை, இலிங்கம், இரும்பு. [1-3: மிரிஸா-ரொ ஸவெஜெலொஹெ லிஜெ ஶலயவஷூதெ—வி. ஷூ. (தெ). ர, 257.]

அரிணி—பச்சை நிறத்தினள், ஓர் அரமகள், பொற்பாவை, அழகினள், பெண்மான், ஆறங்குலக் குய்யமுடையாள். [1, 3, 4: ஹரிணீ ஹரிதாயாஂ வ வாரஷூ ...; ஸஶவணஷூதிஶாயாஂ வ — வி. ஷூ. (தெ). ண, 49, 50. 2, 5: கஷூரொஹெஷ: ... ஶூமீ, ... ஹரிணஷூஶ: —நா. ர. iii, 144. 6: ஹரிணீ ... நாரீஹிதீ ... — ரெஶ. ண, 87.]

பரிதி—சக்கிராயுதம்[1], தேர்க்கால்[2], யாகச் சமிதை[3], ஊர்கோள்[4], சூரியன்[5], சோதிச்சக்கிரச் சுற்றளவை[6], வட்டம்[7]. [1: சூடா. xi, ர, 26. 2, 5, 7: பிங். x, 761. 3, 4: வரியிஜ்ஜுயதரொ: ஶாவாயாஶவ-ஸஷூஜெ — ஐ. கொ. III, iii, 96. ‹யஜ்ஜுயதரொ: வஜாஶாஜெ: ஶாவாயாஂ ஸமியி. தத் உவஸஷூஜெ ஸஷூஸீவஶஜெ வரிவெஷாவெ வ' என்பது மகேசுவரர் உரை. 6: அக.]

695. பரிமளம்பற் பலவாசங் கலந்தகந்தம் பிசறல்
பரிகாத மிரும்புப்பூண் டடிகோலையா யுதப்பேர்
பிரியகஞ்சித் திரரோம மான்கடம்பு ஞாழல்
பீதசா ரத்தருக்குங் குமம்வண்டும் பேசும்
கிரியைபிரா யச்சித்த முபாயங்கா ரியநிக்
கிரகநிய மாதிபூ சனைசுபா சுபத்தின்
கிரியைநிரு வாகமா ரம்பஞ்செய் தொழிற்சி
கிற்சைநிச் சயம்விகுதி யொடுமுடிந்த வினையே.

பரிமளம்—பற்பல வாசங் கலந்த கந்தம், பிசறல். [1, 2: பரிமலோ விமர்தோத்தே ஹ்ருத்யகந்தே விமர்தநே—அ. ஸ. iv, 292.]

பரிகாதம்— இரும்புப்பூண் உள்ள தடி, கொலை, ஆயுதம். [1: பரிகாத: —ஸ. அக. 2, 3: பரிகாதஸ்து காதநே; அஸ்த்ரே ச — அ. ஸ. iv, 120, 121.]

பிரியகம்—சித்திரரோம மான், கடம்பு, ஞாழல், பீதசாரத்தரு, குங்குமம், வண்டு. [1-6: ப்ரியகஸ்து சமூரே ச நீபே ச கஶ்மீரஜந்மநி, ப்ரியங்கௌ சித்ரஹரிணே பீதஸாலதராவபி—அ. ஸ. iii, 59.]

கிரியை—பிராயச்சித்தம்[1], உபாயம்[2], காரியம்[3], நிக்கிரகம்[4], நியமாதி[5], பூசனை[6], சுபாசுபத்தின் கிரியை[7], நிருவாகம்[8], ஆரம்பம்[9], செய்தொழில்[10], சிகிற்சை[11], நிச்சயம்[12], விகுதியொடு முடிந்த வினை[13]. [1-4, 6, 9-12: கர்மைவ நிஷ்க்ருதி: ஶிக்ஷா பூஜநம் ஸம்ப்ரதாரணம், உபாய: கர்ம சேஷ்டா ச சிகித்ஸா ச நவ க்ரியா: — அ. கொ. III, iii, 156. 5, 7, 8, 13: க்ரியா—ஸ. அக.]

696. பரிதாயம் நிதம்பம்நீர் நிலைகட்டி லென்ப
பரிவாதம் யாழ்வாசிக் குங்கருவி பழிப்பாம்
நிரியாத நந்தருதல் கடன்றீர்த்தல் வைரம்
நீக்குதல்வைக் கும்பொருளைக் கொடுத்தல்கொல் லுதற்பேர்
கருவெள்ளை கொழுப்புவிக்ர காதிசெய்யுங் கம்மக்
கருமுட்டை குதிரைதந்தங் கருப்பமுருத் திரனும்
சருவிண்ணோ ருணவுவச்ர மம்புசினம் பாண்டம்
தருவென்ப நாடகத்தோர் பாட்டுமரப் பொதுவே.

பரிதாயம்—நிதம்பம், நீர்நிலை, கட்டில். [1-3: வரிபாய: வரி-கமெர ஜலவூாநநிதஜ்வெயா:—சு. வ. iv, 226. வரிகரா: வாறுஜகவரிவா-ரயொ: (சு. கொ. III, iii, 165) என்னும் பிரமாணத்தால் 'கட்டில்' என்னும் பொருள் கொள்ளலாமாயினும் ஸ. அக. களும் கோசமுகைகளும் 'பரிவாரம்' என்னும் பொருளையே தழுவுகின்றன.]

பரிவாதம்—யாழ்வாசிக்குங் கருவி, பழிப்பு. [1, 2: வரிவாஉவூா நிஉாயாං வீணாவாஉநவஷா நி—சு. வ. iv, 142.]

நிரியாதநம்-தருதல், கடன்தீர்த்தல், வைரம் தீர்க்குதல், வைத்த பொருளைக் கொடுத்தல், கொல்லுதல். [1, 3, 4: நிரறுாதநං வெவர-ஶாமெஷுள ஊாநெ நறுாவஸாஜ்ணெவெவி வ—சு. கொ. III, iii, 119. 2, 5: நிரறுாதநழ—ஸ. அக.]

கரு—வெள்ளை[1], கொழுப்பு[2], விக்கிரக முதலியன செய்யும் கம்மக்கரு[3], முட்டை[4], குதிரை[5], தந்தம்[6], கர்ப்பம்[7], உருத்திரன்[8]. [1, 2, 5, 6, 8: வரா: ஸுாஉஸஹரயொரூவ உநவிெதஷா வ — சு. வ. ii, 397. 3: அக. 4, 7: நிக. 354.]

சரு—விண்ணோர் உணவு, வச்சிரம், அம்பு, சினம், பாண்டம். [1, 5: வராஜவறுாநெ ஹாணெ வ — சு. வ. ii, 407. 2-4: ஶரா: கொவெ ஶமெர வஜ்ரெ—சு. வ. ii, 450.]

தரு — ஓர் நாடகப் பாட்டு, மரப்பொது. [1: அக. 2: தரா: —சு. கொ. II, iv, 5.]

697. குருநிடே காதிகிருத் தியஞ்செய்தோன் றேவ
குருப்புரோ கிதன்பெரிது கநமிரத வாதக்
குருநிறம்நற் றருமோப தேசகன்சந் திரன்றன்
குலத்தோர்மன் றந்தையா தியரிருமாத் திரையாம்
மருநீரி லாதநிலம் வெற்புவா சமுமாம்
மருள்பைசா சம்மயக்கங் குறிஞ்சியாழ்த் திறப்பேர்
பிருகதிவாக் குக்கண்டங் கத்தரியுத் தரியம்
பெரிதுவிச்சு வாவசுவின் யாழ்மூப்பு முள்ளி.

குரு — நிடேகம் முதலிய கிருத்தியஞ் செய்விப்போன்[1], பிருகற்பதி[2], புரோகிதன்[3], பெரிது[4], கனம்[5], இரசவாதக் குரு[6], நிறம்[7], நற்றருமோபதேசகன்[8], ஓர் சந்திரகுலத்தரசன்[9], தந்தை முதலியோர்[10], இருமாத்

திரை[11]. [1: மாராஸ்ரீஷகாதிகரே — வி. வ்ரு. (தெ). ர, 76. 2, 3: மாரா: ... வாரோயஸி ப்ருஹஸ்தேள—நா. ர, ii, 376. 4, 5, 8, 10: மாராஹதி ... விதுராஜெள யாஜெஸகே; சுவெள — சு. ஸ. ii, 400, 401. 6: அக. 7: திவா. viii, 55. 9: கரா: ... ஸ்ஹ்வெஹெஜெ —சு. ஸ. ii, 394. 11: மரா: —ஸ. அக.]

மரு—நீரில்லாத நிலம், மலை, வாசனை. [1, 2: யந்வாந்தயொரரா: —ஶா. கொ. 681. 3: சூடா. viii, 53.]

மருள்—பைசாசம், மயக்கம், குறிஞ்சியாழ்த்திறம். [1-3: பிங். x, 904.]

பிருகதி—வாக்கு[1], கண்டங்கத்திரி[2], உத்தரியம்[3], பெரிது[4], விச்சுவாவசுவின் யாழ்[5], மூப்பு[6], முள்ளி[7]. [1-3, 7: ப்ருஹதீ க்ஷுத்ரவார்தாகிநீ கண்டகாரிகா வ வாசி வ; ... வஸநஹெஜயொ:—வி. வ்ரு. (தெ). த, 172, 173. 4: ப்ருஹதீ ... உஹதி — சு. கொ. III, iii, 74. 5: வீணா ஸ்வாணொநாநாஜீ மணாநாஂ தா வ்ருஹாவதீ; விஶ்வாவஸொஸ்து ப்ருஹதீ தம்பொராஸ்து கலாவதீ, உஹதீ நாரதஸ்ய ஸரஸ்வத்யாஸ்து கச்சபீ — வெ. 145, 236. 6: ப்ருஹதீ—ஸ. அக. 'மூத்த'.]

698\. கிருகவா குக்கோழி மயில்முதிய வோந்தி
கிருமிசந்தேன் வெண்பட்டு நூலகிலு மொக்கும்
முருகன்செவ் வேளிளமை யோன்வெறியாட் டாளன்
முருமுருஞ்செங் கதிரோன்றன் குதிரையினொன் றுமித்தி
குருகுவண்டா னங்கைவளை குருக்கத்தி யிளமை
கோழிவெண்மை மூலநாள் கொல்லுலைமூக் கும்பேர்
உருசகமங் களப்பொருள்பல் கண்டிகைதார் பரிப்பூண்
உற்கடமா தளைவிளங்கஞ் சுவர்ச்சிகைரோ சனையே.

கிருகவாகு—கோழி, மயில், முதிய ஓந்தி. [1-3: க்ருகவாகரு யேரெவி ஸரடே வரணாயயெ—வி. வ்ரு. (தெ). க, 200.]

கிருமிசம்—தேன், வெண்பட்டு நூல், அகில். [1, 2: க்ருமிஜ: — ஸ. அக. 'புழுக்களாலானது பட்டுப்போல.' தேனீக்களைப் புழுக்கள் என்று சொல்லும் வழக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 3: க்ருமிஜம் —சு. கொ. II, vi, 126.]

முருகன்—செவ்வேள், இளமையோன், வெறியாட்டாளன். [1: திவா. i, 6. 2: திவா. ii, 87. 3: திவா. ii, 68.]

முருமுரம்—சூரியன் குதிரையி னொன்று, உமித்தீ. [1, 2: முர்முரா: ... ஸூர்யாஶ்வே துஷாநலே—ஶ. ஸ. iii, 590.]

குருகு — நாரை[1], கைவளை[2], குருக்கத்தி[3], இளமை[4], கோழி[5], வெண்மை[6], மூலநட்சத்திரம்[7], கொல்லுலை மூக்கு[8]. [1-3, 5-8: பிங். x, 371. 4: சூடா. xi, ர, 31.]

உருசகம்—மங்களப்பொருள்[1], பல்[2], கண்டிகை[3], தார்[4], குதிரையணி[5], உற்கடம்[6], மாதளை[7], விளங்கம்[8], சுவர்ச்சிகை[9], ரோசனை[10]. [1-10: ருசகம் மங்கள்யே தந்தே ஸ்ரீவாஹாபரணநிஷ்கயோ:, உத்கடே பீஜபூரே ச ஸௌவர்சலவிடங்கயோ:; ரோசநாயாஞ்ச ருசகஸ்த்ர்யாஹாபரணமால்யயோ:—வி. ப்ர. க, 66, 67.]

699. வருடமழை பாரதா தியவருட மாண்டாம்
வருணனோ ராதித்தன் குலத்தினனீர்க் கடவுள்
விருடமிட பகப்புதலா டாதோடை குதிரை
விடையெலிபுண் ணியம்வலிசுக் கிலத்தாது வெண்பேர்
விருடன்மா நவன்வீர்ய விருத்தியுளோன் சிரேட்டன்
மிருதியற நூலிச்சை நினைவுபுத்தி மரணம்
வருணகமெய்ப் பூச்சொப்புச் சந்தநம்வண் ணகமாம்
வருணியெழு துவோன்பிரம சாரிசித்ர காரன்.

வருடம்—மழை, பாரத முதலிய வருடம், ஆண்டு. [1-3: வர்ஷோஸ்த்ரீ பாரதாதிகே; வ்ருஷ்டாவப்தே —நா. ர. ii, 459, 460.]

வருணன் — ஓர் ஆதித்தன், குலத்தினன், நீர்க்கடவுள். [1, 3: வருணோऽர்க்கபேதே—ஶ. ஸ. iii, 214. 2: வர்ண: ..., ... த்விஜாதௌ —ஶ. ஸ. ii, 150.]

விருடம்—இடபகப்புதல்[1], ஆடாதோடை[2], குதிரை[3], எருது[4], எலி[5], புண்ணியம்[6], வலி[7], சுக்கிலத்தாது[8]. [1, 2, 4: வ்ருஷோ மஷி ...; ... ஶ்ருங்க்யாம் வாஸகே—ஶ. ஸ. ii, 558, 559. 3, 5-8: அஶ்வாகுதர்மபலஸு ... ஶுக்ரே ... வக்ஷே வ்ருஷ: —மேதி. 236, 154.]

விருடன்—மானவன், வீரிய விருத்தியுளோன், சிரேட்டன். [1: மநு ... வ்ருஷ: —மேதி. 236, 154. 2, 3: வ்ருஷ: ...; ... ஶுக்ரவ்ருத்திமதி, ஶ்ரேஷ்டே—ஶ. ஸ. ii, 558, 559.]

மிருதி—அறநூல், இச்சை, நினைவு, புத்தி, மரணம். [1-4: ஸ்ம்ருதி: ஸ்மரணயீஹாஸாதா ஸாஹெ—க. ஸ. ii, 206. 5: ம்ருதி:—ஸ. அக.]

வருணகம் — மெய்ப்பூச்சு, ஒப்பு, சந்தனம், வண்ணகம். [1-3: வண்ணகோ(அ)ஸ்த்ரீ விலெபநே ஸமாலம்பநே(அ)ஜவிரெவவெ — நா. ஸ. ii, 185. வ்ராகார: என்பதற்கு 'ஒப்பு' என்னும் பொருள் ஸ. அக. யிற் காணப்படுகிறது. 4: வண்ணக:—ஸ. அக.]

வருணி — எழுதுவோன், பிரமசாரி, சித்திரகாரன். [1-3: வர்ணீ ஸ்ரியாஹெகெ லிபிகெர(அ)பி ப்ரஹ்மசாரிணி—வி. ப்ர. ந, 108.]

700. அருணஞ்செவ் வானமங் கியசிவப்புப் பொன்மை
யப்புச்செங் குட்டநோ யொலியன்மை யறுபேர்
துருணமே வண்டுதே ளாமைவில்வா ளென்ப
துருதம்விசை வேகமுள துருக்கியநெய் யாதி
வருணம்பொன் புகழ்சாதி குணம்யானைத் தவிசு
வடிவுதுதி தாளவிசே டம்வெண்மை யாதி
வருணங்குங் குமங்காந்தி சித்திரமெய் யெழுத்து
மாவிலிங்கு மெய்ப்பூச்சு நீர்கீதக் கிரமம்.

அருணம்—செவ்வானம், மங்கிய சிவப்பு, பொன்மை, அப்பு, செங்குட்டநோய், ஒலியன்மை. [1: அருண: ..., ... ஸந்த்யாரெ — வெ. 257, 11. 2, 3, 5, 6: அருணோ(அ)வ்யக்தராகெ ...; நிஃஶப்தெ கபிலெ குஷ்டெ—வி. ப்ர. ண, 28, 29. க. ஸ. த்தில் குஷ்டெ என்னு மிடத்தில் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு குஷ்ணெஹெஷ என்றொரு பாடபேதங் காட்டுகின்றது. 4: அர்ணஸ்—க. கோ. I, x, 4.]

துருணம் — வண்டு, தேள், ஆமை, வில், வாள். [1, 2, 4, 5: த்ருணம் வாபெ வ வடு வ த்ருணோ வ்ருஸ்சிகஹ்ருஜயோ: — வி. ப்ர. ண, 6. 3: த்ருணீ கஹ்வபிகாயாஞ்—வி. ப்ர. ண, 7 என்பதனால் த்ருண: ஆமை யென்பது ஊகிக்கப்படும். ஆயினும் ஸ. அக. யில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

துருதம்—விசை, வேகமுளது, உருக்கிய நெய் முதலியன. [1, 2: த்ருதம் ஸீஸ்ர ஸீவ்ரமகெ—வெ. 228, 15. 3: விலீநெ வித்ருத-த்ருதெள—க. கொ. III, i, 100. தீர்ணீ த்ரவீபூதவஸ்து வ்ருதாஜெ: என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

வருணம்—பொன்[1], புகழ்[2], சாதி[3], குணம்[4], யானைத்தவிசு[5], வடிவு[6], துதி[7], தாள விசேடம்[8], வெண்மை முதலிய வர்ணம்[9], குங்குமம்[10], காந்தி[11], சித்திரம்[12], மெய்யெழுத்து[13], மாவிலிங்கு[14], மெய்ப்பூச்சு[15], நீர்[16], கிரமம்[17]. [1-10, 12, 13, 15, 17: வர்ண: ஸ்வர்ண ... ஸ்துதௌ, ரூபே த்விஜாதௌ ஶுக்லாதௌ கதாயாமஙேஷு ரேவணே; ... கீதக்ரமே விலேபே யஶஸ்தாலவிஶேஷயோ:, அக்ஷராதௌ ச வர்ணம் து ந குங்குமே — அ. ஸ. ii, 150, 151. 11: வர்ண: ... ஶோபா—நா. ர. ii, 128. 14: வருண: —அ. கோ. II, iv, 25. 16: வருண:—ஸ. அக.]

701. இருதநீர் கதிரிலுதிர் நெற்பொறுக்க லொளிநல்
வியல்புபூ சிதமூர்க்க ணெல்லிரத்த லுண்மை
இருபிறப்பா ளன்பார்ப்பான் சந்திரன்சுக் கிரனும்
இருமையிம்மை மறுமையொடு பெருமையிரு தன்மை
கருமமெனல் முதிர்வேனில் வெயில்வெப்பம் வேர்வை
காசாகந் தொழில்கிரியை செய்கையாண் டன்மை
பருமமெய் யுறைபாரங் கூலிபரிக் கலனை
பதினெண்கோ வையினரைநூன் மாலைசெம்பொ னும்பேர்.

இருதம்—நீர்[1], கதிரில் உதிரும் நெற்பொறுக்கல்[2], ஒளி[3], நல் இயல்பு[4], பூசிதம்[5], ஊர்க்கண் நெல் இரத்தல்[6], உண்மை[7]. [1-3, 5, 7: ருதம் ஶிலோஞ்சே வாரீஜ்யே வஞ்சிதே தீப்தஸத்யயோ: — அ. ஸ. ii, 157. 4: ருத:—ஸ. அக. 6: ஶிலோஞ்ச: என்பது வேறு சில கோசங்களில் உஞ்சஶிலம் என்று காணப்படுகிறது. இரண்டற்கும் பேதமில்லை. அன்றி இப் பொருள் ஸ. அக. யிலும் கோசங்களிலும் காணப்படவில்லை.]

இருபிறப்பாளன் — பார்ப்பான், சந்திரன், சுக்கிரன். [1, 3: த்விஜோ விப்ர ... ஶுக்ர ... —வி. ப்ர. ஐ, 4. 2: சூடா. xi, ர, 28.]

இருமை—இம்மை மறுமை, பெருமை, இருதன்மை. [1: திவா. xii, 2. 2: திவா. viii, 20. 3: அக.]

கருமம் — முதிர்வேனில்[1], வெயில்[2], வெப்பம்[3], வேர்வை[4], காசானம்[5], தொழில்[6], கிரியை[7], செய்கை[8], ஆண்டன்மை[9]. [1-4: வர்ம: ...; ஸ்வேதாதபோஷ்ணக்ரீஷ்மேஷு — அ. ஸ. ii, 315, 316. 5: 6, 8: கர்மம் — ஸ. அக. 7: கர்ம ... ஸ்ரக்ரியாயாம் ச — அ. ஸ. ii, 256. 9:]

பருமம்—கவசம், பாரம், கூலி, குதிரைக்கலணை, பதினெண் கோவை யரை நூன்மாலை, செம்பொன். [1: பிங். vi, 506. வாரூ—க. கொ. II, viii, 64. 2, 3, 6: ஹாூ ஹாரெ ஹூெதள ஹெஜி — க. வ. ii, 272. 4: திவா. vii, 44. 5: திவா. vii, 57.]

702. நிருமலமா சற்றதுநிர் மாலியமப் பிரகம்
நிருவரம்நிற் பயஞ்சாரங் கடோரம்வெட்க மின்மை
ஒருமையொன் றுந்தன்மை யொற்றுமையோர் பிறப்பாம்
ஒருவந்த மேகாந்தம் நிச்சயமொற் றுமையாம்
துருவமரக் குற்றிமுளை யாலமரங் குதிரைச்
சுழிநிலைபே றோர்யோகம் நித்தியமா காயம்
துருவநக்கத் திரந்தருக்க மோர்தாளஞ் சாற்றுந்
துளக்கின்மை நிச்சயிப்ப திடையறு மையுமே.

நிருமலம் — மாசற்றது, நிர்மாலியம், அப்பிரகம். [1-3: நிமூலம் விமலெஸூகெ, நிமாலெவு வ —க. வ. iii, 652.]

நிருவரம்—நிர்ப்பயம், சாரம், கடோரம், வெட்கமின்மை. [1-4: நிரூரம் தாூ மதகூவெ, கரிெந நிரூெய ஸாரெ—க. வ. iii, 562.]

ஒருமை—ஒன்றும் தன்மை, ஒற்றுமை, ஒரு பிறப்பு. [1: குறள், 974. 2: பிங். vii, 36. 3: திவா. viii, 198.]

ஒருவந்தம்—ஏகாந்தம், நிச்சயம், ஒற்றுமை. [1: திவா. v, 172. 2: அக. 3: நிக. 356.]

துருவம்—மரக்குற்றி[1], முளை[2], ஆலமரம்[3], குதிரைச் சுழி[4], நிலைபேறு[5], ஓர் யோகம்[6], நித்தியம்[7], ஆகாயம்[8], துருவ நட்சத்திரம்[9], தருக்கம்[10], ஓர் தாளம்[11], துளக்கின்மை[12], நிச்சயிப்பது[13], இடையறுமை[14]. [1, 2, 12: ய்ருவ: கீலெ ... ஶஙெ்ள ..., ...; ய்ருவதூ ... நிஶூெ — வி. வூ. வ, 8, 9. 3, 5-8, 10, 13, 14: ய்ருவொ வடெ, ... யொமஹிஷொ: ...; வூிரெ நிெதூ நிஶூிெத வ ய்ருவம் வெஜஸூதக்ரயொ: — க. வ. ii, 515, 516. 4: 9: ய்ருவ: ... தாராகூரெ—நா. ர. ii, 432. 11: ய்ருவ: —வ. அக.]

703. நிருவாணம் பரமகதி யாடையையு டாமை
நிமக்கம தாவளம்நட் டாக்கிநிவி நாசம்
குருவிந்த மோர்வகைச்செம் மணிகார மணிவாற்
கோதுமைகண் ணடிசாதி லிங்கமுத்தக் காசாம்

துருவையோர் வேள்விப்பாத் திரஞ்சிற்று மல்லி
துருவாடு பெருங்குரும்பை யோர்கீத மென்ப
குருளைமுயல் புலிபன்றி சிங்கமுசு நரிநாய்
குரங்கமிவற் றின்பிள்ளை கூந்தலிள மையுமே.

நிருவாணம்—பரமகதி, அம்மணம், முழுகும் யானை, அவிந்த தீ, விநாசம். [1, 5: நிர்வாணம் மோக்ஷ விநாஶயோ — வை. 251, 39. 2: அக. 3, 4: நிர்வாணோ முநிவஹ்நௌ ச—அ. கோ. III, i, 96. 'நிர்வாண இத்யுக்தம் முநிவஹ்நௌ ப்ரயுஜ்யதே ந து வாதே. யதா நிர்வாணோ முநி: நிர்வாணஸ்து இத்யர்த்த:. நிர்வாணோ வஹ்நி: நிர்வ்ருத இத்யர்த்த:. க்வசித்வாதநிர்வாணோ ஹஸ்தீ "நிமக்ந இத்யர்த்த:"' என்பது மகேசுவரர் டீகை. மேற்காட்டிய வை. மேற்கோளிலும் பிற கோசங்களிலும் மஜ்ஜநே என்று குறிக்கும் பொருள் ஆனை முழுகலை யுணர்த்தும்.]

குருவிந்தம்—பதுமராக மணி, காராமணி, வாற்கோதுமை, கண்ணாடி, சாதிலிங்கம், முத்தக்காசு. [1-6: குருவிந்த: பத்மராகே ச முஸ்தாவ்ரீஹிபேதயோ:; குல்மாஷே ஹிங்குளே முஸ்தே — அ. ஸ. iv, 139, 140. 'முஸ்தகோ த்ருண:' என்பது மகேந்திரர் டீகை.]

துருவை — ஓர் வேள்விப் பாத்திரம், சிற்றுமல்லி, துருவாடு, பெருங்குரும்பை, ஓர் கீதம். [1, 2, 4, 5: த்ருவா ஸ்ருவஶாலபர்ண்யோ: ஸ்யாமூர்வ்வே ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யோ:—அ. ஸ. ii, 516. 3: திவா. iii, 26.]

குருளை—முயல் புலி பன்றி சிங்கம் முசு நரி நாய் மான் இவற்றின் பிள்ளை, கூந்தல், இளமை. [1: முயல் புலி பன்றி நாய் நரி இவற்றின் பிள்ளை—திவா. iii, 98. சிங்கக்குட்டி—கம்பரா. அயோத்தியா. நகர்நீங்கு படலம், 117. முசுவின் பிள்ளை—திவா. iii, 106. மானின் பிள்ளை—திவா. iii, 105. 2: பிங். v. 340 ; சூடா. ii, 100 இரண்டிடத்தும் குருள் என்னும் சொல் வந்துளது. 3: திவா. viii, 203.]

704. பிரக்கிரகந் துரகாதிக் கயிறுசிறை கிரணம்
பிணிப்புத்தோ ளலிமரம்பொன் றராசிலிடுங் கயிறும்
பிரக்கிரியை பிரகரணம் பிடுங்கலதி காரம்
பிரத்தியயன் பரதந்த்ரன் பிரசித்த னெனலாம்
அரத்தமலி ரிச்சாய முதலியது சிவந்த
தநுராகந் ததுபவளஞ் சிவப்புச்சித் திலகம்
பிரத்தியயஞ் சபதங்கா ரணந்தொளைத் ததுநம்
பிக்கைபத விகுதிகிரு ணயமொழுக்கம் ஞானம்.

பிரக்கிரகம்—குதிரை முதலியவற்றின் கயிறு[1], சிறை[2], கிரணம்[3], பிணிப்பு[4], தோள்[5], கலப்பை[6], பொன்[7], தராசிலிடுங் கயிறு[8]. [1-8: ப்ரக்ரஹ: கிரணே ஹஸ்தே; தஸ்வாதிகரஜ்ஜுஸ்வர்ணபந்தீஷு...—ச. ஸ. iii, 760, 761.]

பிரக்கிரியை—பிரகரணம், பிடுங்கல், அதிகாரம். [1, 3: ப்ரக்ரியா த்வதிகாரே ஸ்யாத்ப்ரகாரப்ரகாரயோ: — ச. ஸ. iii, 488. 2: மேல் மேற்கோளில் உத்பாடனே என்றொரு பாடம் ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்ததுபோலும்.]

பிரத்தியயன்—பரதந்திரன், பிரசித்தன். [1, 2: ப்ரத்யயோ...; ஸ்யாதே—நா. ர. iii, 316, 317.]

அரத்தம்—அவிரிச்சாயம் முதலியன, சிவந்தது, அநுராகத்தது, பவளம், சிவப்பு, உச்சித்திலகம். [1-3: ரக்தம் ..., ...—வி. ப்ர. த, 37. 4: திவா. vi, 11. 5: ரக்தம் ...; ...—ச. ஸ. ii, 186, 187. 6: ரக்த: —ச. கோ. II, iv, 73.]

பிரத்தியயம் — சபதம்[1], காரணம்[2], துளைத்தது[3], நம்பிக்கை[4], பத விகுதி[5], நிருணயம்[6], ஒழுக்கம்[7], ஞானம்[8]. [1-4, 6-8: ப்ரத்யய ஜ்ஞானநிர்ணயோ:; விஶ்வாஸே ஶபதே ஹேதாவாசார ..., ... — ச. ஸ. iii, 483, 484. 5: ப்ரத்யய: ..., ... ஸநாதேஶ — வி. ப்ர. ய, 69.]

705. அரிட்டஞ்சாங் குறிவெள்ளுளி காக்கைபிர சவவீ
டசுபம்நன்மை வேம்புமுட்டை மோர்கள்வன முருங்கை
இரிட்டமசு பஞ்சுபம்வாள் விநாசம்பா வமுமாம்
இருக்கம்நக்கத் திரங்கரடி பெருமரமி ராசி
வரிட்டமிக வகன்றதுசிச் சிலிசெம்பு மிளகாம்
வருத்தகம்வி யாபாரம் குறும்புள்பரிக் குழம்பு
சருக்கமுற்சா கஞ்சிருட்டி யியல்புதியா கம்கிச்
சயமத்தி யாயமறு மதிமோக மெண்பேர்.

அரிட்டம்—மரணக்குறி[1], வெள்ளுள்ளி[2], காக்கை[3], பிரசவ வீடு[4], அசுபம்[5], நன்மை[6], வேம்பு[7], முட்டை[8], மோர்[9], கள்[10], வனமுருங்கை[11]. [1, 3, 6, 7, 9-11: ... — ஶா. கோ.

53. 2, 4, 5: கரிஷ்டா ... ; கரிஷ்டம் ... கஸ—க. ஸ. iii, 142, 143. 8: பிங். viii, 86.]

இரிட்டம் — அசுபம், சுபம், வாள், விநாசம், பாவம். [1, 2, 4: ரிஷ்டம் நாஶே ... —வெ. 226, 53. 3: ரிஷ்டா... —க. ஸ. ii, 95. 5: ரிஷ்டம் ... வாலெ—மா. கோ. 708.]

இருக்கம் — நட்சத்திரம், கரடி, பெருமரம், இராசி. [1-3: ருக்ஷா ... ருக்ஷம் ... —வி. வ்ரு. க்ஷ, 3. 4: ருக்ஷ—ஸ. அக.]

வரிட்டம்—மிக அகன்றது, சிச்சிலிப்புள், செம்பு, மிளகு. [1-4: வரிஷ்ட: ... திதிராவலி, வரிஷ்டம் ... —வி. வ்ரு. ○, 12.]

வருத்தகம்—வியாபாரம், குறும்புள், குதிரைக் குளம்பு. [1: அக. 2, 3: வர்த்தகோ... —க. ஸ. iii, 84.]

சருக்கம்—உற்சாகம்[1], சிருட்டி[2], இயல்பு[3], தியாகம்[4], நிச்சயம்[5], அத்தியாயம்[6], அநுமதி[7], மோகம்[8]. [1-8: ஸர்க்ஸ்... —க. ஸ. ii, 50.]

706. சருக்கரைசிற் றேருசுக்கான் றரைசுக்கான் கரும்பின்
சாறட்ட தோர்நோய்துண் டங்கல்லு மண்டை
அருச்சியெனல் காந்திகிரா ணஞ்சுவா லையுமாம்
அருத்திசே விப்போன்யா சகன்றகிக ஞை
கிருட்டிணந்தீ வினைகறுப்பு மிளகுவா யசங்கோ
கிலமிரும்பு கலியபர பக்கம்நா விருபேர்
கிருட்டிணன்சூத் திரன்கண்ணன் வியாசனங்கி பார்த்தன்
கிருட்டணையோர் நதிநீலி திப்பலிபாஞ் சாலி.

சருக்கரை — சிற்றேரு[1], சுக்கான்தரை[2], சுக்கான்[3], கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சியது[4], ஓர் நோய்[5], துண்டம்[6], கல்[7], மண்டை[8]. [1, 3, 5: ... —வெ. 249, 52. 2, 4, 6, 7: ... —க. ஸ. iii, 600, 601. 8: இப் பொருளுக்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. வெ. யில் கபாலமென்று வந்த பொருள் இதற்கு இடந் தந்திருக்குமோ?]

அருச்சி—காந்தி, கிரணம், சுவாலை. [1, 3: ஃஸ்ரீராஜாவொ: —வெ. 230, 12. 2: ஃஸ்ரீரயஷிவ ... —ஸ. வ. ii, 561.]

அருத்தி — சேவிப்போன், யாசகன், தனிகன், ஆசை. [1, 2: ஃஸ்ரீநௌ யாவகவெவகௌ—ஸ. வ. ii, 253. 3: ஃஸ்ரூ—ஸ. அக. 4: ஃஸ்ரீதழ—ஸ. அக.]

கிருட்டிணம்—தீவினை[1], கறுப்பு[2], மிளகு[3], காகம்[4], குயில்[5], இரும்பு[6], கலி[7], அபரபக்கம்[8]. [1, 8: தாவிஷ்ரவக்ஷ ... க்ருஷ்ண:, ... உநரிதம் வ க்ருஷ்ணழ—நா. ர. ii, 139. 2-7: க்ருஷ்ண: காகெ கிகெ வரெ ... கவௌ; ..., க்ருஷ்ணம் தந உரிவெ ஜொவெ—ஸ. வ. ii, 134, 135.]

கிருட்டிணன்—ருத்திரன், கண்ணன், வியாசன், அக்கினி, அருச்சுனன். [1-5: வ்ராஸாரஜநாழிஹரி ... ஶஷித்ர ... க்ருஷ்ண: —நா. ர. ii, 139.]

கிருட்டிணை—ஓர் நதி, நீலி, திப்பலி, துரௌபதை. [1: தழிநீ ... க்ருஷ்ணா—நா. ர. ii, 139. 2-4: க்ருஷ்ணா தந நீலாம் தெ்ரௌவஉராம் விவுமீ ... —ஸ. வ. ii, 135.]

707. விருத்தஞ்சென் றதுசரிதம் பருமைதிரம் வட்டம்
விரோதஞ்சூழ்ந் ததுமூப்போர் பாவினங்கற் கடாரை
ஒருத்தல்புலி காடிபன்றி கவரிமரை புல்வாய்
உழையெருமை யிவற்றாணு மதமாவு முரைப்ப
இருத்தியந்தன் வசஞ்செய்யு மந்த்ரமகப் பிரியம்
இதமகம நோற்பவம்வெண் சீரகமேற் பூச்சாம்
அருப்பமோர் நோய்துயர முகரோமக் கிளர்ச்சி
அடவிபிட்டு மோர்வழுக்கு நிலமரண்கள் ளூர்ப்பேர்.

விருத்தம் — சென்றது[1], சரிதம்[2], பருமை[3], திரம்[4], வட்டம்[5], விரோதம்[6], சூழ்ந்தது[7], மூப்பு[8], ஓர் பாவினம்[9], கற்கடாரை[10]. [1, 2, 4, 5, 7, 9: வ்ருத்தம் ... உரவெ ...; வரிதெ வர்தநெ ஊஜஸ்தீத ... வ்ரதெ—ஸ. வ. ii, 194, 195. 3, 8, 10: வ்ருத்த: ... ஷுவிரெ வ வ்ருத்தம் வெஶவெய-ரஷிவெயா:—ஸ. வ. ii, 247. 6: விரஷ்டு—ஸ. அக.]

ஒருத்தல்—புலி காடி பன்றி கவரி மரை மான் உழை எருமை இவற்றின் ஆண், யானை. [1: திவா. iii, 66. 2: திவா. iii, 4.]

இருத்தியம்—தன்வசஞ்செய்யும் மந்திரம், மனப்பிரியம், இதமனம், மனோற்பவம், வெண்சீரகம், மேற்பூச்சு. [1-5: ஹ்ருத்யம் ...; ஹ்ருத்யே ...—அ. வ. ii, 380, 381. இதமனம்—மனத்திற் கிதமானது. 6: ஹ்ருத்யம் ...—நா. ர. ii, 311.]

அருப்பம்—ஓர் நோய்[1], துயரம்[2], முகரோமக் கிளர்ச்சி[3], அடவி[4], பிட்டு[5], மோர்[6], வழுக்கு நிலம்[7], அரண்[8], கள்[9], ஊர்[10]. [1, 4, 10: பிங். x, 59. 2: உரி. நி. xi, 32. 3, 5: அக. 6: பிங். vi, 35. 7: திவா. v, 76, 189. 8: சூடா. xi, ர, 25. 9: பிங். vi, 45.]

708. அரங்கஞ்சூ தமர்கூத்துப் பயிலிடஞ்சீ ரங்கம்
ஆற்றினிடைக் குறைதிராச் சிவப்பாதி நிறப்பேர்
இரங்கலேங் குதலொலித்தல் தயைசெய்த லிணைதல்
இரஞ்சகிமஞ் சிட்டைகவு ளவிரிகம் பில்லம்
பரஞ்சங்கை வாள்செக்கு நுரைசுரிகைப் பிடியாம்
பரம்பரைவேள் விக்கொலைசந் தானமர பென்ப
கிரந்தஞ்செய் யுட்டொடுத்தல் மலராதி பிணைத்தல்
கெற்சிக்கும் வீரரொலி யழைத்தலமு தனுமே.

அரங்கம் — சூது போர் கூத்துப் பயிலிடம், சீரங்கம், ஆற்றின் இடைக்குறை, திரா, சிவப்பு முதலிய நிறம். [1: திவா. v, 170. ...—ஶா. கொ. 177. 2, 3: அக. 4, 5: ...—அ. வ. ii, 44.]

இரங்கல்—ஏங்குதல், ஒலித்தல், தயைசெய்தல், இணைதல். [1: திவா. ix, 32. 2: திவா. x, 171. 3: அக. 4: திவா. viii, 133.]

இரஞ்சகி—மஞ்சிட்டை, கவுள், அவிரி, கம்பில்லம். [1-4: ...—அ. வ. iii, 395.]

பரஞ்சம் — கைவாள், செக்கு, நுரை, சுரிகைப்பிடி. [1-4: ...—அ. வ. iii, 136.]

பரம்பரை—வேள்விக்கொலை, சந்தானம், மரபு. [1-3: ...—அ. வ. iv, 268, 269. 1: ...—அ. கொ. II, vii, 26.]

கிரந்தம் — செய்யுள்தொடுத்தல், மலர் முதலியன பிணைத்தல், கர்ச்சிக்கும் வீரர் ஒலி, அழைத்தல், அழுதல். [1: ग्रन्थ .... वाक्य-रचना. ग. ii, 199. 2: ग्रन्थ सन्दर्भे — अ. व. ii, 211. 3: य-तृयाणे ग्रन्थ ... — वे. 31, 19. 4, 5: ग्रन्थे शब्दना-ह्वानयो—अ. को. III, iii, 123.]

709. கிரந்திலங்காட் டுக்கரணை நறுமுறுக்கை கருவேல்
கிருஞ்சகம்வெள் ளுள்ளிவிடப் பூச்சுள்ள விறைச்சி
சிருங்கமா நுனிமருப்புக் குறிதலைமை சாரல்
சிகரமிலீ லையின்றெப்பந் திருநாமப் பாலை
சிருங்கலமே கலையானைச் சங்கிலியா ணரைஞாண்
சிரும்பணங்கொட் டாவித்தல் விரிதல்மலர் தலுமாம்
விருந்தமுலை முகம்பூந்தாள் குமாமிருகக் கூட்டம்
விருந்தார கன்விபுத னழகுடையோன் சிரேட்டன்.

கிரந்திலம் — காட்டுக்கரணை, நறுமுறுக்கை, கருவேல். [1-3: ग्रन्थि ग्रन्थिलस्तेऽ विकङ्कतकरीरयोः —अ. व. iii, 636.]

கிருஞ்சகம் — வெள்ளுள்ளி, விடப்பூச்சுள்ள இறைச்சி. [1, 2: गृञ्जनं विषदिग्धस्य पशोर्मांसे रसोनके—अ. व. iii, 363.]

சிருங்கம் — மாநுனி[1], விலங்கின் கொம்பு[2], குறி[3], தலைமை[4], சாரல்[5], சிகரம்[6], விளையாட்டுத் தெப்பம்[7], திருநாமப்பாலை[8]. [1: शृङ्ग—ஸ. அக. உயரமான பொருளின் நுனி முதலிய பொருள்களே யுள்ளன. 2-8: शृङ्गं विषाणयोः; क्रीडाम्बुयन्त्रे शिखरे प्रभुत्व-... सानुचिह्न, शृङ्गः कूर्चशीर्षे—अ. व. ii, 48, 49.]

சிருங்கலம்—மேகலை, யானைச்சங்கிலி, ஆண் அரைஞாண். [1, 3: स्त्रीकट्यां मेखला काञ्ची सप्तकी रसना तथा; क्लीबे सारसनं चाथ पुंस्कट्यां शृङ्खलं त्रिषु—அ. கொ. II, vi, 108, 109. சிருங்கலத்திற்கு 'மேகலை' யென்னும் பொருள் இதர கோசங்களிலாயினும் அக. யிலாயினும் காணப்படவில்லை. சங்கிலிபோன்ற ஆபரணமென்று கொள்ளப்பட்டதுபோலும். 2: अथ शृङ्खलं, अन्दुको निगडोऽस्त्री—அ. கொ. II, viii, 41.]

சிரும்பணம்—கொட்டாவித்தல், விரிதல், மலர்தல். [1-3: जृम्भण—ஸ. அக.]

விருந்தம்—முலைமுகம், பூந்தாள், குழாம், மிருகக்கூட்டம். [1, 2: வ்ருந்தம் ஸ்தநயோ வக்ஷஸ்யபி — ஸ. ஸ. ii, 195. 3, 4: வ்ருந்தே — ஸ. கொ. II, v, 40.]

விருந்தாரகன் — தேவன், அழகுடையோன், சிரேட்டன். [1-3: வ்ருந்தாரகோ தேவதாயாம்; ஸுந்தரே ச்ரேஷ்டே—ஸ. ஸ. iv, 34, 35.]

710\. பிரதிவிம்பம் நிழல்தேவ தாதிசிலா ரூபம்
பிரமரகஞ் சிற்றெலிபெண் மயிர்க்குழற்சி வண்டாம்
சரடமெனல் கிழத்தன்மை யோந்திகடி னப்பேர்
சரளம்சாம் ப்ராணிமரந் தகுதிசெவ்வை யென்ப
அரியயனென் பவன்கிரண மாலிவிண்ணோர்க் கிறைவன்
அரியன்மூன் றும்வருணன் பிரபுபூச் சியனும்
பிரியங்கு திப்பலிகேழ் வரகுதினை ஞாழல்
பெருமான்மூத் தோனரசன் பெருமையுடை யோனே.

பிரதிவிம்பம்—நிழல், தேவதை முதலிய சிலாரூபம். [1: ப்ரதிபிம்பம்—ஸ. அக. 2: ப்ரதிபிம்பம்—ஸ. கொ. II, x, 36.]

பிரமரகம்—சிற்றெலி, பெண்மயிர்க் குழற்சி, வண்டு. [1-3: ப்ரமரகோ கந்துகே; அளிகே வர்ணகே ச—ஸ. ஸ. iv, 24, 25.]

சரடம்—கிழத்தன்மை, ஓந்தி, கடினம். [1, 3: ஜரடம் கர்கசே ஜீர்ணே—ஸ. ஸ. iii, 164. 2: ஸரட:—வெ. 150, 56.]

சரளம் — சாம்பிராணி மரம், தகுதி, செவ்வை. [1-3: ஸரளஸ்து த்ருமே; உதாரே ப்ரகீர்த்திதா ச—ஸ. ஸ. iii, 683, 684.]

அரியயன்—சூரியன், இந்திரன். [1: ஹரிஹய:—ஸ. அக. 2: ஹரிஹய: ... வாசஸ்பதி:—வெ. 9, 5.]

அரியன்—வைசியன், பிரபு, பூச்சியன். [1, 2: ஸ்யாதர்ய: ஸ்வாமி வைச்யயோ:—ஸ. கொ. III, iii, 146. 3: ஆர்ய: என்பதற்கு இப்பொருளில்லையாயினும் ஆர்ய: என்பதற்கு உண்டு. இரண்டும் ஓரே பதத்தின் பேதங்கள்.]

பிரியங்கு—திப்பலி, கேழ்வரகு, தினை, ஞாழல். [1, 3, 4: ப்ரியங்கு ... ; பிப்பல்யாம் ஹரிதகம்போஜா:—ஸ. ஸ. iii, 117, 118. 2:]

பெருமான்—மூத்தோன், அரசன், பெருமையுடையோன். [1: திவா. ii, 14. 2. திவா. ii, 19. 3: பிங். v, 112.]

711. பிரகண மிரும்பின் றடிவெளி வாயிற் குறடுதாம் பிரகும்ப மென்ப
பிரமரி கூத்தின் விகற்பம்பெண் வண்டாம் பிரமத மிகுமத மகிழ்ச்சி
திரிகைசஞ் சாரங் கிணற்றுறை யிடக்கைப் பறைகுயச் சக்கரந்
திரிகல்
கருணிகை தொழுத்தை நடுவிரல் பொகுட்டுக் காதணி துதிக்கை
யி னுனியே.

பிரகணம்—இரும்பின் தடி, வெளிவாயிற் குறடு, தாம்பிர கும்பம். [1-3: ப்ரகணோऽலிந்தகே தாம்ர கும்பே லோஹ தண்டகே — அ. கா. iii, 202.]

பிரமரி — கூத்தின் விகற்பம், பெண்வண்டு. [1: திவா. ix, 229. 2: ஹேமீ—ஸ. அக.]

பிரமதம்—மிகுமதம், மகிழ்ச்சி. [1, 2: ப்ரமத: ஸ்யாத் மதே ஹர்ஷே — வி. ப்ர. உ, 15.]

திரிகை—சஞ்சாரம், கிணற்றின் உறை, இடக்கைப்பறை, குயவன் சக்கிரம், திரிகல். [1, 3-5: அக. 2: த்ரிகா கூபவலயே ஸ்ம்ருதா —வி. ப்ர. க, 46.]

கருணிகை — தொழுத்தை, நடுவிரல், தாமரைப்பொகுட்டு, காதணி, துதிக்கையின் நுனி. [1-5: கர்ணிகா கர்ணபூஷணே; பீஜகோசே ஸரோஜஸ்ய கரஸ்யாங்குலிமத்யமா, கூடஸ்தஸ்ய ஹஸ்திஹஸ்தாக்ரே—அ. கா. iii, 16, 17.]

[பேர்
712. அருணையோர் தலமஞ் சிட்டிநன் றூறி யதிவிடை யஞ்சிவ தைப்
பிருதிவி காயப் பத்திரி கருஞ்சீ ரகங்கடற் கரைபுவிப் பெயராம்
பிருதுவோ ரரச னகலங்கா யப்பத் திரிகருஞ் சீரகம் பேசும்
[கை.
கிருபண னதமன் றியாகபோ கமிலான் கிருபாணி சுரிகைகத் தரி

அருணை—ஓர் தலம், மஞ்சிட்டி, நன்றூறி, அதிவிடையம், சிவதை. [1: அக. 2-5: அருணா த்ரிவ்ருதி மஞ்ஜிஷ்டாதிவிஷாஸு ச — அ. கா. iii, 182.]

பிருதிவி—காயப்பத்திரி, கருஞ்சீரகம், கடற்கரை, பூமி. [1, 2, 4: வ்ருயூ ஸ-ஙுஜெள வ்ருயெள ஹிஙு-வதிருகாகுருஷ்ணஜீரயொ:—வி. வு. வ, 27. 3:]

பிருது—ஓர் அரசன், அகலம், காயப்பத்திரி, கருஞ்சீரகம். [1-4: வ்ருய-ஹுஸாஜெ ஸ-ஙுவாஜெ வாவிகாகுருஷ்ணஜீரயொ: — க. ஸ. ii, 215.]

கிருபணன்—அதமன், தியாகபோகமிலான். [1, 2: கூ்ருவண: க்ஷுத்ரெ நிஸ்வெ—நா. ர. iii, 149.]

கிருபாணி—சுரிகை, கத்தரிகை. [1, 2: கூ்ருவாணீ கத்ரீ ஊ-ஙுரீ —க. ஸ. iii, 189.]

713. அரித்தலெண் ணிணைப்பா கித்தல்கொல் லுதல்செள் ளரித்தனீ ரிற்கொழித் தெடுத்தல்
கிருச்சிரம் புகக்கூ டாதது பாவம் கேதஞ்சாந் தபநாதி விரதம்
விருத்திர மேகம் பருப்பத மிருட்டாம் விருத்திரன் பகைஞனோ ரசுரன்
மருத்துவ னாயுள் வேதியன் மகவான் வருத்தநம் சீவநம் வளர்ச்சி.

அரித்தல்—எண்ணிணைப் பாகஞ்செய்தல், கொல்லுதல், செள்ளரித்தல், நீரிற் கொழித்தெடுத்தல். [1: 2: ஹ்ரு அழித்தல் — ஸ. அக. 3, 4: அக.]

கிருச்சிரம்—புகக்கூடாதது, பாவம், கேதம், சாந்தபனம் முதலிய விரதம். [1: 2, 3: கூ்ருஹுஂஹவி, கஷெ—க. ஸ. ii, 395. 4: கூ்ருஹுஂ ஸாந்தவநாதிகஂ—க. கொ. II, vii, 52.]

விருத்திரம்—மேகம், மலை, இருட்டு. [1-3: வ்ருத்ரொ ஜெவெ ... யாவெதீ ... மிரௌ—க. ஸ. ii, 448.]

விருத்திரன்—பகைஞன், ஓர் அசுரன். [1, 2: வ்ருத்ர: ... ரிவௌ ... உாநவெ—க. ஸ. ii, 448.]

மருத்துவன்—ஆயுள்வேதியன், இந்திரன். [1: திவா. ii, 36. 2: ஜெஹுத்வக—க. கொ. I, i, 44.]

வருத்தநம் — சீவனம், வளர்ச்சி. [1: வ்ருத்திவ்ருத்தஜீவநெ — க. கொ. II, ix, 1. 2: வ்ருஷ்ணத்ஹு வ்ருயந:—க. கொ. III, i, 28.]

714. விரதம்வரிக் கின்றதுநோன் பொழிந்ததுவஞ் சினஞ்சாத்ர
விதிகன் மப்பேர்
வரமேன்மை யோர்நிதிசற் றுளபிரியங் குங்குமந்தெய் வப்ர
சாதம்
பரிவாபம் விதைப்பதுநீர் நிலைபாத்தி பரிவாரம் படாத்தின்
வீடாம்
சருவதோ பத்திரம்வேம் போர்சித்ரக் கவிதைசதுர்த் துவார
சாலை.

விரதம்—வரிக்கின்றது, நோன்பு, ஒழிந்தது, வஞ்சினம், சாத்திர விதி, கன்மம். [1: வரணே ... வர:— நா. ர. ii, 355. விரதத்திற்கு இப் பொருள் எங்கும் காணவில்லை. 2, 4, 5: வ்ரதம்—ஸ. அக. 3: விரத— ஸ. அக. 6: நியமோ வ்ரதஶீல்—௬. கோ. II, vii, 38.]

வரம்—மேன்மை, ஓர் நிதி, சற்றுள பிரியம், குங்குமம், தெய்வப் பிரசாதம். [1, 4, 5: தேவாத்வ்ருதே ... வர: வர்ரேஷ், க்லீபே தது கம- ஞ்சதே ச்ரேஷ்டே த்ரிஷு — நா. ர. ii, 355. 2: நவநிதியிலொன்று — நிக. 333. குபேரனது நவநிதிகளை யுரைக்கும் கோசங்களிலாயினும் ஸ. அக. யிலாயினும் இது காணப்படவில்லை. 3: வரம் தது ... கிஞ்சி- த்ப்ரியே—௬. ஸ. ii, 440.]

பரிவாபம்—விதைப்பது, நீர்நிலை, பாத்தி, பரிவாரம், துணிவீடு. [1, 2, 4: பரிவாபோ ஜலஸ்தானே பர்யுப்திபரிவாரயோ: — ௬. ஸ. iv, 209. 3: பரிவாபஸ்து ... ஆலவாலே — நா. ர. iv, 96. 5: பரிவாபஸ்து ... பரிஷ்கதே என்ற வி. ப்ர. (வ, 23) தெலுங்கு உரை யெழுதியவர் 'கூடாரம்' என்று பொருள் எழுதியிருக்கிறார்.]

சருவதோபத்திரம் — வேம்பு, ஓர் சித்திரக்கவிதை, நான்கு வாயிலுடைய இல்லம். [1-3: ஸர்வதோபத்ரோ ஹர்ம்யகாவ்யபந்தயோ:; நிம்பே — ௬. ஸ. v, 43, 44. 3: ஸ்வஸ்திக: ஸர்வதோபத்ரோ நந்த்யாவர்தாதயோऽபி ச — ௬. கோ. II, ii, 10. 'ஸ்வஸ்திகாதய ஈஶ்வராணாம் ராஜ்ஞாம் க்ருஹபேதா: ஸந்தி. தத்ர சதுர்த்வாரகம்: ஸ்வஸ்திக:. உபர்யுபரிஸ்தம் ஸர்வதோபத்ர:. வர்த்மாக்ருதிர் நந்த்யாவர்த:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயினும் வெ. அங்கில டிப்பணியிலும், ஸ. அக. யிலும் 'நான்கு திசையிலும் நான்கு வாயில்களையுடைய சதுரவடிவான கோயில்' என்ற பொருள் காணப்படு கிறது.]

715. கிரமம்வே தாசார விதிமுறைமை பொருடோறுங் கிளர்சத்தி
யடிவைப்புமாம்
பிரவாக முக்யவா கநம்புறக் கமநம்நீர்ப் பெருக்கின்வே
கம்வழக்கம்
பரியாய மோர்பொருட் டிரிசொல் க்ரமந்தன்மை படைப்பவ
சரம்ப்ரகாரம்
நிரியூக முளையாணி கடாயம் பிசின்வாசல்நெற்றியணி மாலையாமே.

கிரமம் — வேதாசாரவிதி, முறைமை, பொருள்தொறுங் கிளர் சத்தி, அடிவைப்பு. [1-3: க்ரம: கல்ப ... ஶக்திஷு, பரிவாடிஶ்ச — அ. ஸ. ii, 310. 4: பாதவிக்ஷேபே ... க்ரம:—நா. ர. ii, 268.]

பிரவாகம் — முக்கியவாகனம், புறக்கமனம், நீர்ப்பெருக்கின் வேகம், வழக்கம். [1: ப்ரவாஹஸ்து ப்ரக்ருஷ்டாஶ்வே — வை. 242, 89. நல்ல குதிரை யென்னும் பொருளே கிடைக்கின்றது. 2: ப்ரவஹோ ... பஹிர்கதௌ—அ. ஸ. iii, 762. 3, 4: ப்ரவாஹோ ப்ரவ்ருத்தௌ ஸ்யாத் ... வேகயோ: —அ. ஸ. iii, 761.]

பரியாயம்—ஓர் பொருட்டிரிசொல், கிரமம், தன்மை, படைப்பு, அவசரம், பிரகாரம். [1, 5, 6: பர்யாய: ... ப்ரகாராவஸரேஷ்வபி, ஏகார்த்தவாசிஶப்தே ச — நா. ர. iii, 321. 2-4: பர்யாய: ... க்ரமே, நிர்மாணே த்ரவ்யதர்மே ச—அ. ஸ. iii, 486.]

நிரியூகம்—முளையாணி, கடாயம், பிசின், வாசல், நெற்றியணி மாலை. [1, 3-5: நிர்யூஹோ நாகதந்தே ஸ்யாத் ... —அ. ஸ. iii, 759. 2: நிர்யூஹ: ...; க்வாதே—நா. ர. iii, 458, 459.]

716. கரசமெனல் புன்குபுலி நகக்கொன்றை கைந்நகப்பேர்
சுரசங்கஞ் சாங்கோரை சிறுகிழங்கு நற்சுவையாம்
தாணிபுலி கற்றாழை சமுத்திரஞ்சூ ரியனோடம்
பாணிமருந் திடும்பாண்ட மோர்நாளோர் பிரபந்தம்.

கரசம்—புன்கு, புலிநகக்கொன்றை, கைந்நகம். [1-3: கரஜஸ்து கரஞ்ஜாக்யவ்ருக்ஷே வ்யாக்ரநகே நகே—நா. ர. iii, 88.]

சுரசம்—கஞ்சாங்கோரை, சிறுகிழங்கு, நற்சுவை. [1, 3: ஸுரஸ: ஸுஷேண பர்ணாஸேऽபி—அ. ஸ. iii, 755. 2: பிங். ix, 276.]

தரணி—பூமி, கற்றூழை, சமுத்திரம், சூரியன், ஒடம். [1: ധரணி: — ஸ. கோ. II, i, 2. 2-5: தரணி: ... ஸூர்ய ... ஸேதௌ ரோஷஸி- நௌகயோ:; ... ஸவௌ—ஸ. வ. iii, 195, 196.]

பரணி—மருந்திடும் பாண்டம், ஓர் நாள், ஓர் பிரபந்தம். [1: ஆபரணச் செப்பு, செப்பு என்பன அக. யிலும் நிகண்டிலுங் காணும் பொருள். 2: திவா. i, 78. 3: நிக. 334.]

717. தருக்கம்வியா கரணபதப் பிரிவூகஞ் சம்வாதம்
குருத்தெனல்நெட் டிலைமரமங் குரிக்குமிள மடல்வெண்மை
விருத்திசீ வனம்வளர்ச்சி விரித்துரைகை சிகியாதி
விருத்திநிறை வோர்மருந்து மிகுதியின்பம் பொலிசையுமே.

தருக்கம் — வியாகரணபதப்பிரிவு, ஊகம், சம்வாதம். [1-3: தர்கா விதர்க ... உளஹகூவிஶேஷயோ: — ஸ. வ. ii, 9.]

குருத்து — நெட்டிலைமரம் அங்குரிக்கும் இளமடல், வெண்மை. [1: அக. 2: பிங். vii, 172.]

விருத்தி—சீவனம்[1], வளர்ச்சி[2], விரித்துரை[3], கைசிகி முதலிய விருத்தி[4], நிறைவு[5], ஓர் மருந்து[6], மிகுதி[7], இன்பம்[8], வட்டி[9]. [1, 3, 4: வருத்திஸ்து வர்தநே; கௌஶிக்யாதௌ விவரணே—ஸ. வ. ii, 195, 196. கௌஶிக்யாதி நான்கு: கௌஶிகீ, ஹாரதீ, ஸாத்வதீ, ஆரபடீ. 2, 6, 8, 9: வ்ருத்தி: ஸமர்த்தநே ஸம்பத் வ்ருத்யே ஹேஷஜாந்தரே — ஸ. வ. ii, 247. 5: வ்ருத்தி:—ஸ. கோ. II, viii, 19. 7: ஸ்பாதிர்வ்ருத்தௌ—ஸ. கோ. III, ii, 9.]

718. சிரஞ்சீவி நெடுங்காலஞ் சீவிப்போன் காகப்புள்
சுருங்கைமதிற் குட்கள்ள வழிகள்ள வாசல்சொலும்
மருந்துகொடி மரம்புற் பூடுமுத லியதமுதம்
முருந்துசிற கடிமுள்ளு வெண்குருத்து மூல்லைமுகை.

சிரஞ்சீவி—நெடுங்காலம் சீவிப்போன், காகம். [1: சிரஜீவிநு— ஸ. அக. 2: சிரஜீவிநு—வெ. 27, 29.]

சுருங்கை—மதிற்குள் கள்ளவழி, கள்ளவாசல். [1: ஸுருங்கா — ஸ. அக. சூடா. xi, ர, 5. 2: நுழைவாயில்—பிங். iv, 265.]

மருந்து—கொடி மரம் புல் பூடு முதலியன, அமுதம். [1: திவா. iv, 101. 2: பிங். ii, 217.]

முருந்து—சிறகடிமுள், வெண்குருத்து, முல்லையரும்பு. [1: திவா. iii, 150. 2: திவா. iv, 114. 3:]

719. அரசி ராச்சிய மோர்மர மரசிய லரசன்
முரசு பேரியை யோர்பறை யுத்திரட் டாதி
கரடம் யானையின் மதக்கவுட் சுவட்டொடு காகம்
பரவை பூமக ளாடலும் பரப்பும்வா ரிதியும்.

அரசு—இராச்சியம், ஓர் மரம், அரசியல், அரசன். [1, 4: சூடா. xi, ர, 4. 2: திவா. iv, 9. 3: அக.]

முரசு—பேரியை, ஓர் பறை, உத்திரட்டாதி நட்சத்திரம். [1: பிங். x, 944. 2: பிங். vi, 420, 425. 3: திவா. i, 102.]

கரடம்—யானையின் மதக்கவுட்சுவடு, காகம். [1: திவா. iii, 118. 1, 2: கரட: கரிகண்டே ...; காகே—ஸ. வ. iii, 144, 145.]

பரவை—பூமகள் ஆடல், பரப்பு, கடல். [1: திவா. ix, 225. 2, 3: திவா. xi, 158.]

720. கிரகசங் கரபத் திரங்கரு வேல்மரம்
கிரண மிருசுடர்க் கதிரோர் சிவாகமம்
பிரசுரம் விரைவு மிகுதி திரண்டது
பிரததி படர்கொடி திரள்பரப் பும்பெயர்.

கிரகசம் — மாமறுக்கும் வாள், கருவேலமரம். [1, 2: க்ரகச: கரபத்ரே ஸ்யாத் க்ரகசோ ஸ்த்ரீ கராவளி—ஸ. வ. iii. 128.]

கிரணம்—சூரிய சந்திரர் கதிர், ஓர் சிவாகமம். [1: கிரண: —ஸ. கொ. I, iii, 33. 2: கிரண: —ஸ. அக.]

பிரசுரம்—விரைவு, மிகுதி, திரண்டது. [1: 2: ப்ரஸ்ருதம் ப்ரசுரம் — ஸ. கொ. III, i, 63. 3: ப்ரசுரம் — ஸ. அக.]

பிரததி — படர்கொடி, திரள், பரப்பு. [1, 3: ப்ரததிர்வீருதா—ஸ. வ. iii, 270. 2: ப்ரதாந், ப்ரதத—ஸ. அக.]

721. பிரதகம் பழமை பிளத்தல் வெஞ்சமம்
பிரதம முதன்மை யாவது முதலது
பிரதிபத் தென்பது புத்தி பிரதமை
பிரவரஞ் சந்ததி சிரேட்டங் கோத்திரம்.

பிரதநம்—பழமை, பிளத்தல், போர். [1: ப்ராசீநே ப்ரத்நபுராதநசிரந்தநா:—அ. கோ. III, i, 77. 2, 3: ப்ரதநம் தவிதாரணே—அ. ஸ. iii, 379.]

பிரதமம்—முதன்மையாவது, முதலாவது, [1, 2: ப்ரதமஸ்: ஸ்யாத்ப்ரதாநாத்யயோ: —அ. ஸ. iii, 460.]

பிரதிபத்—புத்தி, பிரதமை. [1, 2: ப்ரதிபத்ஸம்விதி திதௌ —அ. ஸ. iii, 328.]

பிரவரம்—சந்ததி, சிரேட்டம், கோத்திரம். [1-3: ப்ரவரம் ஸந்ததௌ கோத்ரே ஶ்ரேஷ்டே ச—அ. ஸ. iii, 563.]

722. இரம்மிய மிட்ட மான தழகிது
புரவல னாள்வோன் கொடுப்போன் புரப்போன்
வரிசை முறைவெகு மான மொழுங்காம்
அரிமந் தகமே சணகங் கடலை.

இரம்மியம்—இட்டமானது, அழகிது. [1: ரம்ய: ... ஹ்ருத்யயோ: —அ. ஸ. ii, 368. 2: ரம்யம் மநோரமே—வி. ப்ர. ய, 25.]

புரவலன்—ஆள்வோன், கொடுப்போன், காப்போன். [1, 2: பிங். x, 829. 3: அக.]

வரிசை—முறை, வெகுமானம், ஒழுங்கு. [1: நிக. 357. 2, 3: அக.]

அரிமந்தகம்—சணகம், கடலை. [1: சணகோ ஹரிமந்தக: —அ. கோ. II, ix, 18. 2: சணகமே கடலையின் பெயராகக் கோசங்களிற் காணப்படுகிறது. ஸ்வாதுஶ்ரீநவக்ஷாய்யா ஹரிமந்தாம்ருதப்ரவகௌ —வை. 126, 73.]

723. மருகெனல் மகா வாழை மருமகன்
மருமரம் படாத்தொலி வறட்சரு கிள்ளை
பிருகுசன் பரசு ராமன் சுக்கிரன்
பிருதனை சேனை யோர்படைத் தொகைப்பெயர்.

மருகு—மகாவாழை, மருமகன். [1: பிங். ix, 52. 2: அக.]

மருமரம்—வஸ்திரவொலி, வறட்சருகின் ஒலி. [1: ககுய ஊ்ரா:; ஊுமிதெ வஸவஜாநாம ஊ-ஹிஷணாநாம தூ ஶிஜிதழ — க. கொ. I, vi, 23, 24. 2: ஊ்ரா: ...; ஶ-க்ஷவதுயமெநஸ வாஷி — க. ஸ. iii, 585, 586.]

பிருகுசன்—பரசுராமன், சுக்கிரன். [1, 2: ஹூமூஜ: —ஸ. அக. ஹூமூஜ: இரண்டாவது பொருளிலும், ஹூமூநந: இரண்டு பொருளிலும் காணப்படுகிறது.]

பிருதனை—சேனை, ஓர் படைத்தொகை. [1. 2: வூதநா தூ ஊியாம ஸெநாஊுஸெநாவிஶெஷயொ: — மெ. ந, 94.]

724. விருசிகம் வளைவு கிலேசந் தீவினை
விருடை யெலியால் பூனைக் காலியாம்
கருதுத லுன்னல் குறித்தல் விரும்புதல்
கருண மல்லிகைப் பூச்செவி யோர்மரம்.

விருசிகம்—வளைவு, கிலேசம், தீவினை. [1-3: வூஜிநம கஷூஷெகெஶ வூஜிந: கயிஹெஸநூவக—வி. வு. ந, 86.]

விருடை—எலியால், பூனைக்காலி. [1: வூஷா; ... ஊ-ஹிஷிகவணூவி—க. கொ. II, iv, 87, 88. 2: வூஷா வநா: கவிகவூாழ—க. ஸ. ii, 560.]

கருதுதல்—உன்னல், குறித்தல், விரும்புதல். [1-3: திவா. viii, 85.]

கருணம்—மல்லிகைப்பூ, செவி, ஓர் மரம். [1: கரணஊ்—ஸ. அக. 2: கண:—க. கொ. II, vi, 94. 3: கரணொ ... வூக்ஷயொ: —க. ஸ. iii, 183.]

725. அருணன் ஞாயிறன் னவன்றேர்ச் சாரதி
அருவி வெற்பின்வீழ் யாறு கழிமுகம்
இருது மகளிர்பூப் பும்வசந் தாதியும்
இருள்கறுப் பிருட்டு நிரைய மயக்கம்.

அருணன்—சூரியன், சூரியன் தேர்ச்சாரதி. [1: கருண: கூவிஊரெக்ஷவி — ஶா. கொ. 773. 2: கருண: ஸ-ஹிராநூஸாரயி: — ஶா. கொ. 132.]

அருவி — மலையின்வீழ் யாறு, கழிமுகம். [1: திவா. v, 47. 2: பிங். iv, 140.]

இருது—மகளிர்பூப்பு, வசந்த முதலியன. [1, 2: ஊதுঃ, ஸ்ரீணாம் வஸெஷ வஸந்தாதௌ—சு. ஸ. ii, 158.]

இருள்—கறுப்பு, இருட்டு, நரகம், மயக்கம். [1: பிங். vii, 177. 2: திவா. i, 118. 3: பிங். iv, 8. 4: திவா. viii, 151.]

726. மருவுதல் பழக லருகுறல் மேவுதல்
மருவகங் கடாரை மரமருட் காரை
சருவதோ முகமென லாகா யஞ்சலம்
சருவதோ முகனய னன்மாச் சதாசிவன்.

மருவுதல்—பழகல், அருகுறல், மேவுதல். [1: நாலடி. 220. 2: திவா. ix, 62. 3: அக.]

மருவகம் — கடாரைமரம், மருட்காரை. [1: உறுவக: — சு. கௌ. II, iv, 79. 2: உறுவக:—சு. கௌ. II, iv, 52.]

சருவதோமுகம் — ஆகாயம், நீர். [1, 2: ஸர்வதோமுவமுவ வழ—சு. ஸ. v, 9.]

சருவதோமுகன்—பிரமன், ஆன்மா, சதாசிவன். [1-3: கய ஸர்வதோமுவः, விபாவாத்மி றுத்ர வ—சு. ஸ. v, 9.]

727. சிரவணங் கேள்வி செவியோண நாட்பேர்
வரவரு ணிகியுத் தமப்பெண் மஞ்சளாம்
நரனருச் சுநன்மா நுடனு ராயணன்
கரிமரஞ் சுட்டது சான்றுகைம் மாவே.

சிரவணம் — கேள்வி, செவி, திருவோண நட்சத்திரம். [1-3: ஶ்ரவணோ நக்ஷத்ரபேதெ ஶ்ரவணம் ஶ்ரவஸி ஶ்ருதௌ — சு. ஸ. iii, 218.]

வரவருணிகி—உத்தமப்பெண், மஞ்சள். [1, 2: ஸ்த்ரீரத்நவர்ணிநீ ... ஹரித்ரா ..., ஸ்ரீரத்ந வ—வி. வ்ரு. ந, 222.]

நரன் — அருச்சுனன், மானுடன், நாராயணன். [1, 3: நரோ ரெர்ஜுநெ ஸாத்யமுநௌ—சு. ஸ. ii, 423.]

கரி—மரம் சுட்டது, சான்று, யானை. [1, 2: சூடா. xi, ௩, 29. 3: குஞ்ஜர: ... கரீ—அ. கோ. II, viii, 34.]

728. பரிகலங் குரவருண் கலன்பரி வாரம்
திரிபுடை மல்லிகை சிவதைசிற் றேலம்
துரியஞ் சுமையெரு தொடுநான் காவது
அரில்சிறு தூறு குற்றம் பிணக்குமாம்.

பரிகலம்—குரவர் உண்கலம், பரிவாரம். [1: அக. 2: பரிகர: ... பரிவாரயோ:—அ. கோ. III, iii, 165.]

திரிபுடை — மல்லிகை, சிவதை, சிற்றேலம். [1-3: த்ரிபுடா த்ரிவ்ருத்ஸூக்ஷ்மைலயோ:; ஸந்நிக்ஷாயாம் ஸ்ரீகாயாம் — அ. ஸ. iii, 151, 152.]

துரியம்—சுமையெருது, நான்காவது. [1: துர்ய: — அ. கோ. II, ix, 65. 2: துரீயதோர் வதாம்யம் வ—ருவெ. 187, 41.]

அரில்—சிறுதூறு, குற்றம், பிணக்கு. [1-3: திவா. xi, 14.]

729. தருடண மவமா னஞ்சுர தப்பெயர்
முருடு பெருங்குற டோர்பறை விறகு
உருவகம் நாடக மோரலங் காரம்
சருவதோ பத்திரை நடப்பெண் பெருங்குமிழ்.

தருடணம்—அவமானம், சுரதம். [1, 2: தர்ஷணம் ஸ்ராக பரி-ஸவெ ரதே—வி. ப்ர. ண, 46.]

முருடு — பெருங்குறடு, ஓர் பறை, விறகு. [1: சூடா. vii, 50. 2: சூடா. vii, 43. 3: சூடா. iv, 53.]

உருவகம்—நாடகம், ஓர் அலங்காரம். [1, 2: ரூபகம் நாடகே ... காவ்யாலங்காரபேதே விது: —வி. ப்ர. க, 96.]

சருவதோபத்திரை — நடப்பெண், பெருங்குமிழ். [1, 2: ஸர்வதோபத்ரா கம்பாரீ நடயோஷிதி—அ. ஸ. v, 44.]

730. பிரகா டந்திட மிகுதி கிருச்சிரம்
பிரசே வந்தந் திரித்தடை மீன்பறி
பிரஞா நம்மடை யாளம் புத்தியாம்
பிரதே சஞ்சிறு விரற்சா ணிடமே.

பிரகாடம்—திடம், மிகுதி, கஷ்டம். [1, 3: ப்ரகாடோ ஸுதகுர்வோ:—அ. ஸ. iii, 179. 2: ப்ரகாடம் ஸுரம ...—அ. கோ. III, iii, 44.]

பிரசேவம் — தந்திரித்தலை, மீன், பறி. [1-3: ப்ரஸேவகஸ்து வீணாதஸ்ய ஸ்தலேயாகூதிகள—அ. ஸ. iii, 697.]

பிராஞாகம்—அடையாளம், புத்தி. [1, 2: ப்ரஜ்ஞாநம் வுத்தெள சிஹ்நெ—அ. ஸ. iii, 381.]

பிரதேசம்—சிறுவிரற்சாண், இடம். [1, 2: ப்ரதேசோ தேசமாத்ரே தர்ஜந்யங்குஷ்டஸம்மிதெ—வி. ப்ர. ம, 25.]

731. பிரதீ கம்ப்ரதி கூல மவயவம்
பிரபா வம்பிர தாப மன்னொளி
பிரயோ சகங்கூ டுதல்கா ரியம்பலன்
பிரவா சகம்பய ணப்படல் கொல்லுதல்.

பிரதீகம்—பிரதிகூலம், அவயவம். [1, 2: ப்ரதீகோ ப்ரதிகூலாவயவ:—அ. ஸ. iii, 55.]

பிரபாவம்—பிரதாபம், அரசன் ஒளி. [1, 2: ப்ரதாபஸ்ஸா தேஜஸ்: ப்ரபாவஸ்ய ராஜ—வெ. 243, 111. 2: ஸ ப்ரதாப: ப்ரபாவஸ்ச யத்தேஜ: கோஸதண்டஜம்—அ. கோ. II, viii, 20.]

பிரயோசகம்—கூடுதல், காரியம், பலன். [1: யுஜ்—ஸ. அக. 2: கார்ய ... ப்ரயோஜநம்—வெ. 273, 16. 3: ஃலம் ... ப்ரயோஜநம்—வெ. 102, 472.]

பிரவாசகம்—பயணப்படுதல், கொல்லுதல். [1, 2: வத ஸ்யாத் ப்ரவாஸநா, ந நா விவாஸநே வாஸி வதே—நா. ஸ. iii, 55.]

732. புரத்தல் கொடுத்த லாளுதல் காத்தல்
பரிக்கிர மங்கால் நடைவினை யாட்டாம்
வரிட்டன் மிகப்பெரி யோன்சிரேட் டன்பெயர்
வரித்தல் வேண்டிக் கொளல்பூ சுதலே.

புரத்தல்—கொடுத்தல், ஆளுதல், காத்தல். [1, 3: பிங். x, 828. 2: அரசனுக்குப் 'புரவலன்' என்னும் பெயர் இருத்தலானும், அவனது தொழில் ஆளுதலாகலானும் இப் பொருள் பொருந்தும்.]

பரிக்கிரமம்—கால்நடை, விளையாட்டு. [1: विहारस्तु परिक्रमः — அ. கோ. III, ii, 16. மகேசுவரர் டீகை 'स्वैरं विहारं गतः' என்றது. 2: विहारः —ஸ. அக.]

வரிட்டன் — மிகப் பெரியோன், சிரேட்டன். [1, 2: वरिष्ठः साधुतमे श्रेष्ठे—வி. ष्ठ. ०, 12.]

வரித்தல்—வேண்டிக்கொள்ளல், பூசுதல். [1: वृ— ஸ. அக. 2: திவா. vi, 45.]

733. பரண்டை காற்பரட் டடிபெருங் கொக்கு
நரந்த மெனல்நா ரத்தைகத் தூரி
துரந்த ரந்நமை மரஞ்சுமை யெருது
நிரந்தர முட்புறம் பின்மை நெருக்கம்.

பரண்டை—காற்பரட்டடி, பெருங்கொக்கு. [1: அக. 'கணைக் கால்.' 2: அக. 'பறவை வகை.']

நரந்தம்—நாரத்தை, கத்தூரி. [1: திவா. iv, 55. 2: திவா. iii, 48.]

துரந்தரம் — நமைமரம், சுமையெருது. [1, 2: धुरंधरधौरेय धुरीणो धूर्वहे—அ. ஸ. iv, 262.]

நிரந்தரம் — உட்புறம்பின்மை, நெருக்கம். [1: निरन्तर — ஸ. அக. 'இடையீடின்மை.' 2: निरन्तरम्—அ. கோ. III, i, 66.]

734. அரந்தை குறிஞ்சி யாழ்ப்ப ணிடுக்கண்
அரம்பை வாழையோ ரரமக ளென்ப
சிருங்காரி யானை கமுகு சுவேடம்
இரும்பு கரும்பொ னாயுதப் பொதுவே.

அரந்தை—குறிஞ்சியாழ்ப்பண், இடுக்கண். [1, 2: பிங். x, 49.]

அரம்பை—வாழை, ஓர் அரமகள். [1, 2: रम्भा त्रिदशस्त्रीभि- दे कदल्यां च—அ. ஸ. ii, 306.]

சிருங்காரி—யானை, கமுகு, சுவேடம். [1-3: शृङ्गारी सुवेषे क्रमुके द्विपे—அ. ஸ. iii, 418.]

இரும்பு — கரும்பொன், ஆயுதப்பொது. [1: திவா. vi, 23. 2: அக.]

735. வரத்திரை மதகயப் புரோசை தோலின்வார்
பருக்கைசோற் றவிழொடு பளிங்கு கற்பரல்
கிருத்திதோ லறுத்தது பூர்ச்சங் கிருத்திகை
கருப்புரம் பலநிறம் கநகம் பாபம்நீர்.

வரத்திரை—மதயானைப் புரோசை, தோலின் வார். [1: வரத்ரா—அ. கொ. II, viii, 42. 2: வரத்ரா—அ. கொ. II, x, 31.]

பருக்கை—சோற்றவிழ், பளிங்கு, கற்பரல். [1: அக. 2: திவா. vi, 31. 3: சூடா. v, 15.]

கிருத்தி—தோல், அறுத்தது, பூர்ச்சமரம், கிருத்திகை. [1, 3, 4: க்ருத்திஸ்த்வக்பூர்ஜ க்ருத்திகாஸு கீர்த்திதா — வி. ப்ர. த, 59. 2: க்ருத்த—அ. கொ. III, i, 103.]

கருப்புரம்—பலநிறம், பொன், பாபம், நீர். [1-4: கர்புரம் காஞ்சநே ஜலே, கர்புரோ ... பாபே பலவர்ணே—அ. ஸ. iii, 521.]

736. பிரதிகங் கோபங் கொலைநோய்
திரபு தகரந் திராவென்ப
திரபை வெட்கந் துட்டையுமாம்
முரிதலொடிதல் கெடுதற்பேர்.

பிரதிகம்—கோபம், கொலை, நோய். [1, 2: ப்ரதிகௌ ரோஷ-ப்ரதீகாதௌ—மா. கொ. 618. 3:]

திரபு—தகரம், திரா. [1, 2: ரஜஸீஸகயோஸ்த்ரபு:—மா. கொ. 641.]

திரபை—வெட்கம், துஷ்டை. [1, 2: த்ரபா லஜ்ஜாகுலடயோ:—வி. ப்ர. வ, 11.]

முரிதல்—ஒடிதல், கெடுதல். [1: சூடா. ix, 21. 2: திவா. viii, 235. 'கேடு.']

737. துருகி ணன்மா யவன்பிரமன்
கிருணி கிரணஞ் சுவாலையுமாம்
துருணி யோடம் பெண்ணாமை
பிருச மிகுதி தீவிரமே.

துருகிணன்—திருமால், பிரமன். [1, 2: த்ருஹிணோ ஹரியா- தாரௌ—நா. ர. iii, 121.]

கிருணி—கிரணம், சுவாலை. [1, 2: க்ருணி: ப-ட:; ஸம்ஸ-ஜ்வா ...—ஸ. ஸ. ii, 138, 139.]

துருணி—ஓடம், பெண்ணுமை. [1, 2: த்ருணீ க-ஜ்ஞ்ரா ஜல- தொணாழ—ஸ. ஸ. ii, 143.]

பிருசம்—மிகுதி, தீவிரம். [1, 2: ப்ருஶ—ஸ. கொ. I, i, 70. ப்ருஶம் என்பதற்கு மிகுதியென்னும் பொருளோடு சீக்கிரமென்னும் பொருளும் உண்டு. மகேசுவரர் டீகையில் ப்ருஶம் ...; ப்ருஶம் யாதி என்னும் வாக்கியங்கள் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள.]

738. அரிமரு கன்கண பதிமயில் வாகனன்
பரியகங் கைச்சரி காற்சரி யும்பேர்
திராவகங் காந்தக் கல்லுருக் கியநீர்
அராளம் நறும்பிசின் வளைவு மதகயம்.

அரிமருகன்—கணபதி, சுப்பிரமணியன். [1: பிங். ii, 1. 'அரிதிரு மருகன்.' 2: பிங். ii, 18. 'அரிதிருமருகன்.']

பரியகம்—கைச்சரி, காற்சரி. [1, 2: அக.]

திராவகம்—காந்தக்கல், உருக்கிய நீர். [1: த்ராவகஸ்து ஶிலா- ஜெ—ஸ. ஸ. iii, 48. 2: த்ராவகம்—ஸ. அக.]

அராளம் — நறும்பிசின், வளைவு, மதயானை. [1-3: அராள: ஸர்ஜ- ஸெ, வக்ரெ ஸஜ்ஜமெ வாரணெ—ஸ. ஸ. iii, 616.]

739. பிராக்ருதன் கயவன் மூடன் பிராசமே யெதுகை யீட்டி
பிராக்ருதி மறையோ தாதோ னுருவின்மை பிடேத முப்பேர்
இராசரா சன்கு பேரன் சுயோதநன் வேந்தர்க் கீசன்
இராசன்சந் திரனி யக்க னிந்திர னதிபன் வேந்தன்.

பிராக்ருதன்—கயவன், மூடன். [1, 2: ப்ராக்ருத:—ஸ. அக.]

பிராசம்—எதுகை, ஈட்டி. [1: ப்ராஸ: — இப் பதம் தெலுங்கு கன்னட மொழிகளில் 'எதுகை' யென்னும் பொருளில் வழங்குகிறது. ஸ. அக. யில் அது அநுப்ராஸ: என வழங்கும். 2: ப்ராஸஸ்து குந்த:—ஸ. கொ. II, viii, 93.]

நிராக்ருதி — வேதமோதாதவன், உருவின்மை, நிட்ேதம். [1-3: நிராக்ரு திரஷூ஧ாயஹ்ரயெ நிராகாரநிஷெயயொ: —ஈ. வ. iv, 114.]

இராசராசன்—குபேரன், துரியோதனன், வேந்தர்க்கிறைவன். [1, 3: ராஜராஜ: கூபெரெஷவி ஸாருூஹௌமெ — வி. வு. ஜ, 31. 2: அக.]

இராசன்—சந்திரன், இயக்கன், இந்திரன், அதிபன், வேந்தன். [1-5: ராஜா வுஹெள நுவெ வநெரு யக்ஷெ ... ஶகுயொ: —வி. வு. ந, 114.]

740. இராசிநெற் குவைமே டாதி யிடையறு வொழுங்கி ரேகை
இராசிகை வயலி ரேகை யொழுங்குகேழ் வரகென் றாகும்
கராடந்தா மரைக்கி ழங்கு மருட்காரை யோர்புட் பப்பேர்
இராமைமன் மதநூல் கற்றோர் சிறுவழு தலையு மேற்கும்.

இராசி—நெற்குவை, மேடம் முதலியன, இடையறு ஒழுங்கு, இரேகை. [1, 2: ராஶிஷெஷாதிவ-ஜெயொ: — ஈ. வ. ii, 539. 3, 4: ராஜீ ரெவாயாம வநெள வ—ஈ. வ. ii, 73.]

இராசிகை—வயல், இரேகை, ஒழுங்கு, கேழ்வரகு. [1-4: ராஜிகா வநெள ரெவாயாம கெஷாரெ ராஜஸஷெ—ஈ. வ. iii, 80.]

கராடம் — தாமரைக் கிழங்கு, மருட்காரை, ஓர் புட்பம். [1-3: கரஹாடொஜகெ ஸ்ராவுஷவுக்ஷவுஹெஷெயொ: — வி. வு. ட, 61. 2: கரஹாடக: —ஈ. கொ. II, iv, 52.]

இராமை — மன்மதநூல் கற்றோர், சிறுவழுதலை. [1, 2: ராமா ஹிஜ-மீநீஷியொ: — ஈ. வ. ii, 327. 1: ராமா — ஈ. கொ. II, vi, 4. 'ராமா ரமாணா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

741. பிராணகம் போளம் வேங்கை மரம்பிராண னுள்ள சாதி
கிராதன்சிற் றுடம்பன் வேடன் கிராதிகுட் டகிகங் கைப்பேர்
தரீடம்வா ரிதிமு யற்சி சுந்தரா கிருதி தெப்பம்
வருதமெய்த் திராணந் தேரை மறைக்குங்கம் பளாதி வீடாம்.

பிராணகம்—போளம், வேங்கைமரம், பிராணன் உள்ள சாதி. [1-3: வுாணகொ ஜீவகஜெள ஸதுஜாதீயவொஷெயொ: — ஈ. வ. iii, 56.]

கிராதன்—சிற்றுடம்பன், வேடன். [1, 2: ஸ்ராக கிராதஹ்ரு ... ஜெஷு வாஷு தநாவஷி—வி. ஷ். த, 120.]

கிராதி—குட்டனி, கங்கை. [1, 2: கிராதீ கூடநீ ஜா — க. ஸ. iii, 248.]

தரீடம் — கடல், முயற்சி, சுந்தராகிருதி, தெப்பம். [1-4: தரீஷ: ஸாஹஸாகூரதௌ; ஸெஸெ வாவஸாயெ வ — க. ஸ. iii, 729, 730.]

வருதம்—மெய்த்திராணம், தேரை மறைக்கும் கம்பளம் முதலியன, வீடு. [1-3: வரூயம் த தநுத்ராணெ ரயமொாவநவெஸ்மநொ:—க. ஸ. iii, 312.]

742. குரால்புற்கு நிறங்கோட் டான்பேர்
துரால்செத்தை துருவல் துன்பம்
சிராமமண் டபங்கா லப்பேர்
திராவகன் சமர்த்தன் கள்வன்.

குரால்—புற்கெனும் நிறம், கோட்டான். [1: பிங். vii, 178. 2: பிங். viii, 29.]

துரால்—செத்தை, துருவல், துன்பம். [1: பிங். vi, 633. 2: 3: பிங். vii, 124.]

சிராமம்—மண்டபம், காலம். [1, 2: ஶ்ராமொ ஃமணவகாலயொ:—க. ஸ. ii, 332.]

திராவகன்—சமர்த்தன், கள்வன். [1, 2: த்ராவகொ ... விஃமெ ஶொஷகெஷி வ—மெ. க, 104.]

743. மராள மாதனை யன்னப்புள்
மருக மேமயில் மண்டூகம்
சுருபன் சுந்தரன் விற்பந்நன்
இரேணு பற்பட கந்தூளி.

மராளம்—மாதனை, அன்னப்பறவை. [1: மராஃ:—ஸ. அக. 2: ஹஂஸொ மராஃ: —வெ. 26, 10.]

மருகம்—மயில், தவளை. [1, 2: மரூகௌ கெகிமெகெ—வெ. 244, 123.]

சுரூபன்—அழகன், விற்பன்னன்.[1, 2: ஸுரூபோ வஸ்துவிசேஷே ஸுந்த ரே ச—ஈ. ஸ. iii, 438.]

இரேணு—பற்படகம், தூளி. [1, 2: ரேணு: பர்படகே ப்ரோக்தோ தூளௌ—வி. வி. ண, 28.]

744. பிராமகன் விடன்கோ மாயு பிராமரந் தேன்கல் லென்ப
இரேகைகை வரையெ ழுத்தோ டிடையறு வொழுங்கு வஞ்சம்
இரேணுகை தவிடு தக்கோ லம்பர சிராமன் றாய்பேர்
ஞெரேலென லொலிக்கு றிப்புக் கதுமெனல் பயக்கு றிப்பாம்.

பிராமகன்—விடன், நரி. [1, 2: ப்ராமக: தூர்த்தக்ரோஷ்ட்ரோ:—ஈ. ஸ. iii, 69.]

பிராமரம் — தேன், கல். [1, 2: ப்ராமரம் க்ஷௌத்ரத்ருஷதோ: — ஈ. ஸ. iii, 578.]

இரேகை — கைவரை, கையெழுத்து, இடையறுவொழுங்கு, வஞ்சம். [1: அக. 2, 3: ரேகா ஸ்யாத் ச்ரேணிமாத்ரயோ: — நா. ர. ii, 21. 4: ரேகா ... ச்சத்மனி—ஈ. ஸ. ii, 24.]

இரேணுகை — தவிடு, தக்கோலம், பரசிராமன்தாய். [1, 3: ஜமதக்நிப்ரியாயாம் ச ஸ்ம்ருதா ... ரேணுகா—நா. ர. iii, 26. ஸ்ம்ருதா: உமி. 2: ரேணுகா ச ஹரேணுகா — ஈ. ஸ. iii, 81. அரேணுகம் என்னும் கந்ததிரவியம் வேறு, தக்கோலம் வேறு. அரேணுகம் வால்மிளகென்பர்.]

ஞெரேலெனல்—ஒலிக்குறிப்பு, விரைவுக்குறிப்பு, அச்சக்குறிப்பு. [1: பிங். vii, 358. 'அநுகரணவோசை.' 2: அக. 3: திவா. viii, 170.]

745. இரேவடஞ் சூறைக் காற்று வலம்புரிச் சங்கு மூங்கில்
உரோகிடங் காவட் டம்புல் கழுதையொத் திடுமா னோர்மீன்
விரோசநன் பிரக லாத சுதன்வி துக்கனலோன் பாநு [னும்.
புரோகிதன் கிரியை செய்விப் போனுமுன் னிதஞ்சொல் வோ

இரேவடம் — சூறைக்காற்று, வலம்புரிச்சங்கு, மூங்கில். [1-3: ரேவடம் தக்ஷிணாவர்த்தசங்கே வேணௌ ச ரேவட:, வாதசக்ரே — நா. ர. iii, 105.]

உரோகிடம் — காவட்டம்புல், கழுதையொத்திடும் மான், ஓர் மீன். [1-3: ரொஹிஷஂ ரக்த கத்ருணெ ... ம்ரெ ம்ருகெ மத்ஸ்யெ ச நா — நா. ர. iii, 445.]

விரோசநன்—பிரகலாதன் மகன், சந்திரன், அக்கினி, சூரியன். [1-4: விரொசநொ நாஸ்திகெ ஹ்ராதிபுத்ரெ: ஸூர்யாக்நி சந்த்ரெ ஷ வஹ்நௌ — ஊ. வை. iv, 190.]

புரோகிதன் — கிரியை செய்விப்போன், முன் இதஞ்சொல்வோன். [1: புரொஹித:—ஸ. அக. 2: புரொயாஷ்ய புரொஹித: —ஊ. கொ. II, viii, 5.]

746. உரோசனை பசுப்பித் தஞ்செங் கழுநீருத் தமப்பெண் ணும்பேர்
துரோணம்வில் லண்டங் காக்கை தும்பைதேள் பதக்கோர் மேகம்
சுரோதம்நீர் நீரி னேட்டம் பிரவாகஞ் சுரோத்தி ராதி [டாம்.
விரோதம்வேற் றுமைபோர் வன்மம் விரோதிசத் துருவோ ராண்

உரோசனை—பசுப்பித்தம், செங்கழுநீர், உத்தமப்பெண். [1-3: ரொசநா ரக்த கஹ்லாரெ கொரொசநெ வரயொஷிதி—ஊ. வை. iii, 397.]

துரோணம்—வில், அண்டங்காக்கை, தும்பை, தேள், பதக்கு, ஓர் மேகம். [1: திவா. vii, 5. 2, 4, 5: த்ரொண: ... க்ருஷ்ணகாகெ வ்ருஷ்சிகெ ...; ஆடகாநாஂ சதுஷ்கெ — வி. ரு. (தெ), ண, 7, 8. 3: பிங். ix, 218. 6: பிங். i, 71, த்ரொணஃ—ஸ. அக.]

சுரோதம்—நீர், நீரின் ஓட்டம், பிரவாகம், செவி முதலிய இந்திரியம். [1-4: ஸ்ரொதொம்பு நிர்ஸ்ர ... ப்ரவாஹெந்த்ரியயொர்ஜலெ — —நா. ர. ii, 166.]

விரோதம் — வேற்றுமை, போர், வன்மம். [1: விரொய: — ஸ. அக. 2: அக. 3: விரொயொ விஜெஷ: — ஊ. கொ. I, vii, 25.]

விரோதி — சத்துரு, ஓர் ஆண்டு. [1: விரொயீநு — வெ. 107, 84. 2: விரொயீநு—ஸ. அக.]

747. அராகம் பாலை யாழ்த்திறத்தோ டிராக மன்மை முடுகியலாம்
கிராகங் கைக்கொள் ளுகைமுதலை கிரீடை லீலை பரிகாசம்
திராச மச்ச மணிக்குற்றந் திராணங் காத்தல் திராய்ப்பூடு
தராசு பரணி நாணிறைகோல் சராவ மகலோ டிலைமூடி.

அராகம்—பாலையாழ்த்திறம், இராகமன்மை, முடுகியல். [1: திவா. x, 148. 2: அராக—ஸ. அக. 3: பிங். x, 54.]

கிராகம்—கைக்கொள்ளுகை, முதலை. [1, 2: க்ராஹோ க்ராஹோ ஜலசரே—ஸ. வை. ii, 585.]

கிரீடை—லீலை, பரிகாசம். [1, 2: க்ரீடா ... கேலீபரீஹாஸயோ: ரவவி—வி. வா. ங, 20.]

திராசம்—அச்சம், மணிக்குற்றம். [1, 2: த்ராஸோ பயே மணி-தோஷே—ஸ. வை. ii, 568.]

திராணம்—காத்தல், திராய்ப்பூடு. [1, 2: த்ராணம் ... ரக்ஷ-ணே ச த்ராயமாணௌஷதாவபி—ஸ. வை. ii, 141.]

தராசு—பரணிநட்சத்திரம், நிறைகோல். [1: சூடா. i, 67. 2: அக.]

சராவம் — அகல், உலைமூடி. [1: ஶராவோ வர்த்தமாநக: — ஸ. கோ. II, ix, 32. 2: ஶராவ:—ஸ. அக.]

748\. இராசா தநங்கிஞ் சுகமுரள்சிங் காத நங்கிங் கிணிப்பாலை
கிராமி யம்பா மரச்சொல்லோர் சுரதங் கிராமோற் பவத்ததெனும்
சிராயு நெடுவாழ் நாளிலவாஞ் சிரீசம் பத்திங் திரையழகு
கிராவ மலையுங் கல்லும்பேர் கிரீவை கழுத்தின் றலைகழுத்தே.

இராசாதநம்—கிஞ்சுகம், முரள், சிங்காதனம், கிங்கிணிப்பாலை. [1, 2, 4: ராஜாதந: ப்ரியாலே ஸ்யாத் கிம்ஶுகே க்ஷீரிகாயாம் த்ருவத்ருமே—ஸ. வை. iv, 189. 3: ராஜாஸநம்—ஸ. அக.]

கிராமியம்—பாமரச்சொல், ஓர் சுரதம், கிராமோற்பவத்தது. [1-3: அஶ்லீலே ஸுரதே க்ராம்யம் க்ராம்ய: வஸ்துநி—ந. ர. ii, 313.]

சிராயு—நெடுவாழ்நாள், இலவு. [1: சிராயுஸ் — ஸ. அக. 2: தீர்க்காயு: ..., ... ஶால்மலிதரௌ—ஸ. வை. iii, 744.]

சிரீ—சம்பத்து, இலக்குமி, அழகு. [1-3: ஶ்ரீ: ஸம்பத் காந்தி-லக்ஷ்மீ:—வெ. 272, 37.]

கிராவம்—மலை, கல். [1, 2: ஞாவாஸூநி மிரௌ — ஊ. வ. ii, 257.]

கிரீவை—கழுத்தின் தலை, கழுத்து. [1, 2: மீவாவி கூநாயாம் வஹாத்தூாயாமேஷ்ஹெ — வி. வை. வ, 25. 'மிராயாம்' என்பது நரம்பைக் குறிக்கும்.]

749. மரீசி தியாக போகமிலா மநுசன் கிரண மோரிருடி
பிரீதி மகிழ்ச்சி யோர்யோக மதநப் பிரியை நேயப்பேர்
வரீயான் சிரேட்டன் மிக்கிளைஞன் மாவித் தார மோர்யோகம்
கரீரங் கரிப்பல் லடியகத்தி கலசங் கருவேல் மூங்கின்முளை.

மரீசி — தியாகபோகமிலா மனிதன், கிரணம், ஓர் இருடி. [1-3: உரீவி: கூவணெ வுணெள, ஐஷிஹெடெ—ஊ. வ. iii, 130.]

பிரீதி—மகிழ்ச்சி, ஓர் யோகம், மன்மதன் மனைவி, நேயம். [1-4: வீதிரெஹாமாநூரெ வெஷி ஸூரவதீவுஜொஷயொ: —வி. வை. த, 56.]

வரீயான்—சிரேட்டன், மிக்கிளைஞன், மாவித்தாரம், ஓர் யோகம். [1-4: வரீயாஜெஷ்யொமயொ:, ஊதியகுஉருதிவிஸ்தெ — ஊ. வ. iii, 749.]

கரீரம்—கரிப்பல்லடி, அகத்தி, கலசம், கருவேல், மூங்கில்முளை. [1: கரீரீ ... உநூகொடு வ உதிநாழ — மெ. ந, 125. 2: பிங். ix, 89. 3-5: வமஶாகூடெர கரீரொஸூ குரஹெடெ வடெ வ நா — ஊ. கொ. III, iii, 173.]

750. துரோகம் பழிமித் திரபேதம் துரோணி தோணி மலைச்சந்து
குரோட மார்பு மடிபன்றி குரோதி சினத்த ஞேர்வருடம்
புரோடா சம்பாக் கனியோம சேடஞ் சோம ரசமவிசாம்
துரோத ரஞ்சூ ததிஞெட்டம் நிரோதந் தடைகே டடக்கப்பேர்.

துரோகம்—பழி, மித்திரபேதம். [1, 2: ஜொஹ:— ஸ. அக.]

துரோணி — தோணி, மலைச்சந்து. [1, 2: ஜொணீ த ... ; நௌஹெடெ மெஷவஸெள வ—ஊ. வ. ii, 143, 144.]

குரோடம்—மார்பு, மடி, பன்றி. [1: க்ரோட — அ. கோ. II, vi, 77. 2, 3: க்ரோட: கோலெ ... க்ரோடகெ—அ. வை. ii, 112.]

குரோதி—சினத்தன், ஓர் ஆண்டு. [1, 2: க்ரோதி—வை. அக.]

புரோடாசம்—மாக்களி, ஓமசேடம், சோமரசம், அவிசு. [1-4: புரோடாஶோ ஹவிர்பெத ஸோமாய விஷ்கலஞ்ச, ரவெ வொக்தாயாஶ்ச ஹுதஶேஷேபி கீர்த்த: —வி. வ்ர. ஶ. 34.]

துரோதரம்—சூது, சூதின் ஒட்டம். [1, 2: துரோதரோ ... பணே துரூதே துரோதரம்—அ. கோ. III, iii, 171.]

கிரோதம்—தடை, கேடு, அடக்கம். [1, 2: நிரோதோ நாஶ. ரோதயோ: —அ. வை. iii, 338. 3: நிரோத: —வை. அக.]

751\. நராங்க முகநோ யாண்குறியாம் வராங்கம் யானை யோனிதலை
பிராந்த ரங்கா னகநடப்பில் தூர மார்க்க மரப்பொந்து
பிராந்தி யில்லா தனதோற்றல் சுழற்சி மயக்க மெனப்பேசும்
நரேந்தி ரன்வார்த் திகமுடையோன் விடவைத் தியன ராதிபனே.

நராங்கம் — முகநோய், ஆண்குறி. [1, 2: நராங்க: — வை. அக. நராங்கம் த்வ வராங்கே; ஶெபே நராங்கோபஜந: — வி. வ்ர. ம, 41, 42.]

வராங்கம்—யானை, யோனி, தலை. [1-3: வராங்கம் யோநிகுஞ்ஜர. ஶீர்ஷேஷு—வி. வ்ர. ம, 44.]

பிராந்தரம்—கானகம், நடப்பில் தூரமார்க்கம், மரப் பொந்து. [1-3: ப்ராந்தரம் கோடரேரண்யே த்ருமஶூந்யபதேபி ச — அ. வை. iii, 568.]

பிராந்தி—இல்லாதன தோற்றல், சுழற்சி, மயக்கம். [1-3: ப்ராந்தி ர்மித்யாமதௌ ப்ரமதா ஹ்யணே ஸந்தேஹேபிதௌ — வி. வ்ர. த, 67.]

நரேந்திரன்—வார்த்திகமுடையோன், விடவைத்தியன், நராதி பன். [1-3: நரேந்த்ரா வார்த்திகே ராஜ்ஞி விஷவைத்யே—அ. வை. iii, 560. வார்த்திகோ யாதவார்தீ என்பது டீகை.]

752. *இராகமற் சரங்கிலே சாதியநு ராகம்*
இச்சைகாந் தாராதி சிவப்பாதி யென்ப
பராகம்பூந் துகள்கியாதி யுபராகம் பூப்போர்
பருப்பதஞ்சந் தனமுழுக்குப் பொடிதூளி யெண்பேர்
நிராகார முபவாச முருவமிலா மையுமாம்
நிரூபணங்காட் டுதல்விசா ரித்தல்திருட் டாந்தம்
பிராசாத மிராசமா ளிகைதேவா லயப்பேர்
பிராணநா தன்மறலி தன்னுயிருக் கிறைவன்.

இராகம்—மாற்சரியம், கிலேச முதலியன, அநுராகம், இச்சை, காந்தார முதலியன, சிவப்பு முதலியன. [1-3, 5, 6: ராக³: ஸ்ரோலோ-ஹிதாதிஷு; மாத்ஸர்யே க்லேஶாதிகேஷ்வநுராகே³ இச்ச²யோ — ச. ஸ. ii, 44, 45. 4: ராக³: —ஸ. அக.]

பராகம்—பூந்துகள்[1], கியாதி[2], உபராகம்[3], பூப்பு[4], ஓர் மலை[5], சந்தனம்[6], முழுக்குப்பொடி[7], தூளி[8]. [1-3, 5-8: பராக³: புஷ்பரஜஸி யாத்ரீஸ்நாநீயயோரபி, கி³ரிப்ரபே⁴தே³ விக்²யாதாவுபராகே³ ச சந்த³நே—வி. ப்ர. ம, 33. 4: பராக³: ... ரஜஸ்ஸ்வபி—உ. கோ. 120.]

நிராகாரம் — உபவாசம், உருவமிலாமை. [1: நிராஹார: —ஸ. அக. 2: நிராகார—ஸ. அக.]

நிரூபணம் — காட்டுதல், விசாரித்தல், திருட்டாந்தம். [1-3: நிரூபணம் விசாரணாலோகநயோர்நித³ர்ஶநே—ச. ஸ. iv, 82.]

பிராசாதம்—இராசமாளிகை, தேவாலயம். [1, 2: ப்ராஸாதோ³ ராஜஸத³நே; தே³வதாயதநே —ச. ஸ. iii, 328, 329.]

பிராணநாதன் — யமன், தன் உயிருக்கு இறைவன். [1, 2: ப்ராணநாத²ஸ்து யமே ப்ராணேஶ்வரேऽபி ச—நா. ர. iv, 62.]

753. *இராசீவம் வரைக்கெண்டை தாமரையோர் மானும்*
இராதிநிசல் லகிநதிவச் சிராயுதமின் னிடிப்பேர்
வராடகமே பெருங்கயிறு பலகறைதா மரைக்காய்
வராடிபல கறையோர்பண் ணேரிரா கமுமாம்
கிராணமூக் கிருசுடரை யராத்தொடல்மோப் பதுமாம்
கிரீசன்வாக் கிறைகைலே யாளிகிரிக் கதிபன்
புராணஞ்சற் காதிபஞ்ச விலக்கணக்காந் தாதி
புராணமீ ரைந்தாண வெள்ளிபழ மையுமாம்.

இராசீவம் — வரைக்கெண்டை, தாமரை, ஓர் மான். [1-3: ராஜீவோ மீநஸாரங்கபேதயோ:; ராஜீவம் பங்கஜே — சூ. வ. iii, 703, 704.]

இராதிநி—சல்லகி, நதி, வச்சிராயுதம், மின், இடி. [1: ஹ்ராதிநீ —சூ. கோ. II, iv, 124. 2: ஹ்ராதிநீ—சூ. கோ. I, x, 30. 3, 4: ஹ்ராதிநீ வஜ்ரதடிதோ — சூ. கோ. III, iii, 112. 5: ஹ்ராதிநீ — சூ. கோ. I, i, 50.]

வராடகம் — பெருங்கயிறு, பலகறை, தாமரைக்காய். [1-3: வராடக: பத்மபீஜகோசே ரஜ்ஜௌ கபர்தகே — சூ. வ. iv, 31.]

வராடி—பலகறை, ஓர் பண், ஓர் இராகம். [1, 3: வராடீ—ஸ. அக. 2: பிங். vi, 280.]

கிராணம்—மூக்கு, சூரியசந்திரரைப் பாம்பு தீண்டல், மோப்பது. [1, 3: க்ராணம் த்ரு க்ராதமோணயோ: — சூ. வ. ii, 138. 2: க்ரஹணம் ... சந்த்ரார்கயோ: —வே. 251, 28.]

கிரீசன்—வரக்கிறை, சிவன், மலைக்கரசன். [1-3: கிரீசோ வாக்பதௌ ஹரே, கிரிராஜே—சூ. வ. iii, 713.]

புராணம்—சர்க்க முதலிய ஐந்திலக்கணங்களுடைய காந்த முதலிய புராணம் பத்து, ஆணவெள்ளி, பழமை. [1: புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்—சூ. கோ. I, vi, 5. ‘ஸர்கஸ்ச ப்ரதிஸர்கஸ்ச வம்சோ மந்வந்தராணி ச, வம்சாநுசரிதம் சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்’ என்பது மகேசுவரர் உரையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள். காந்த முதலிய பத்து சிவ புராணங்களாகும். மஹாபுராணங்கள் இப் பத்தையு முள்ளிட்ட பதினெட்டென்பது பிரசித்தம். 2: புராண:—ஸ. அக. ‘ஓர் வெள்ளியளவு.’ 3: புராணம் ப்ரத்ந ... — சூ. வ. iii, 205.]

754. பிராணனுயிர் காற்றிதய வாயுவிற் றிரியம்
பெலம்போளம் பிரணவங்கா ரியமருமம் வாழ்நாள்
இராதைவிசா கம்விண்டுக் கிராந்திகெல்லி மின்னல்
இடைச்சியரி லொருத்திகரு ணைவளர்த்தா ளென்ப
கிராமணிநா விதன்கிரா மாதிபனு திபன்முக்
கியன்போக முடையன்மா தங்கிவிலை மகள்பேர்
இராமமழ கியதுவெண்மான் வெள்ளைகறுப் பென்றும்
இராமனிரா கவன்பலரா மன்பரசு ராமன்.

பிராணன்—உயிர்[1], காற்று[2], இதயவாயு[3], இந்திரியம்[4], பெலம்[5], போளம்[6], பிரணவம்[7], காரிய மர்மம்[8], வாழ்நாள்[9]. [1: பும்ஸி பூம்ந்யஸவ: ப்ராணா: —அ. கோ. II, viii, 119. 2, 3, 5, 6: ப்ராணோऽநிலே பலே; ஹ்ருத்வாயௌ ... போலே — அ. ம. ii, 145, 146. 4, 7-9: ப்ராண: ..., ஸ்யாதிந்த்ரியே ... ப்ரணவே கார்யமர்மணி — நா. ர. ii, 124.]

இராதை — விசாகம், விஷ்ணுக்கிராந்தி, நெல்லி, மின்னல், இடைச்சியரி லொருத்தி, கர்ணனை வளர்த்தவள். [1-4: ஸ்யாத்ராதா வித்யுதாமலக்யோ:; விஷ்ணுக்ராந்தாவிசாகயோ: — அ. ம. ii, 242, 243. 5, 6: ராதா கர்ணஸ்யாபி மாதா ... கோபிகாயாஞ்ச — நா. ர. ii, 225.]

கிராமணி—நாவிதன்[1], கிராமாதிபன்[2], அதிபன்[3], முக்கியன்[4], போகமுடையன்[5], மாதங்கி[6], விலைமகள்[7]. [1, 3-5, 7: க்ராமணீ: க்ஷுரமர்திநி; ப்ரதாநே போகிகே பத்யௌ க்ராமணீ பண்யயோஷிதி— அ. ம. iii, 191, 192. 'போகோ வித்தமஸ்ய போகிக: போகவாந்' என்பது டீகை. 2: க்ராமணீ: ..., க்ராமாதிபே — நா. ர. iii, 153. 6: க்ராமணீ ..., ... நீலிகாயாஞ்ச — அ. ம. iii, 192. நீலிகா என்பது அவிரி. மாதங்கி காளி துர்க்கை என்னும் பொருள்களுடையதாகத் தெரிகிறது.]

இராமம்—அழகியது, வெண்மான், வெள்ளை, கறுப்பு. [1, 3, 4: ராம: ரம்யே ..., ... ஸிதே அஸிதே — அ. ம. ii, 326. 2: ராம:— அ. கோ. II, v, 11. 'ராமோ ரமணீயத்வாத் ச்வேதம்ருக:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

இராமன் — இராகவன், பலராமன், பரசுராமன். [1-3: ராம: ... ஹலாயுதே, ... ராகவே ரேணுகாஸுதே—அ. ம. ii, 326.]

755. கிராமமைம் புலன்களின்பூர் வகமான திரளேழ்
கீதசொரங் களின்றிரளூர் நீர்ப்பறவை நாற்பேர்
பிராமிபொன்னுங் கண்ணியோ ரிலைக்கறியோர் மாதா
பிரமசத்தி நாமகள்வெள் ளெறும்புரோ கிணிநாள்
பிராயமிகத் திரண்டதொடைப் புமைவயது மரணப்
பேறுதுறந் துபவாசஞ் சாமளவுஞ் செய்தல்
பிராலம்பத் தொங்கலிடு மாலைதிரா மேகம்
பிரேதமோர் பைசாசம் பிணம்நரக செந்து.

கிராமம் — ஐம்புலன்களின் பூர்வகமான திரள், ஏழ் கீத சுரங்களின் திரள், ஊர், நீர்ப்பறவை. [1-3: க்ராமௌ ஸ்வரே ஸமூஹேபூ-தவ்ருந்தக:, ஷஃப்தாதிகே ஸம்வஸதெள ச — அ. வ. ii, 314. 4: பிங். viii, 69.]

பிராமி — பொன்னாங்கண்ணி[1], ஓர் இலைக்கறி[2], சத்தமாதருள் ஒருத்தி[3], பிரமசத்தி[4], நாமகள்[5], வெள்ளெறும்பு[6], உரோகிணி நட்சத்திரம்[7]. [1, 2, 4, 5: ப்ராஹ்மீ து பாரதீ; ஶாகபேத: ... ஸோமவல்லீ, ப்ரஹ்மஶக்தி: — அ. வ. ii, 321, 322. 3: ப்ராஹ்மீ மாஹேஶ்வரீ சைந்த்ரீ வாராஹீ நாரஸிம்ஹ்யபி, கௌமாரீ வைஷ்ணவீ சேதி ததா ஸப்தமாதர: — வை. 8, 128. 6, 7: ப்ராஹ்மீ — ஸ. அக.]

பிராயம் — மிகத்திரண்டது, ஒப்புமை, வயது, மரணப்பேறு, துறந்து உபவாசஞ் சாமளவுஞ் செய்தல். [1-4: ப்ராயோ வயஸி ... ப்ரா-தெள பாஹுல்ய-துல்யயோ: — அ. வ. ii, 361. 5: ஸம்ந்யாஸவத்ய-நஶநே பு-மாந் ப்ராய: — அ. கோ. II, vii, 53. 'ஸம்ந்யாஸபூர்வகே ஶோஜநத்யாகே ப்ராய:' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

பிராலம்பம் — தொங்கலிடுமாலை, திரா, மேகம். [1-3: ப்ராலம்ப: ஸ்ரக்பேதயோ:, த்ருவ-மேஷ ஹாரஸேதெள ச — அ. வ. iii, 441.]

பிரேதம் — ஓர் பைசாசம், பிணம், நரகசெந்து. [1, 2: ப்ரேதோ பூதெ ஸ-ம்ருதயோநிஷெ ச — அ. வ. ii, 178. 3: நாரகா ஜந்தவ: ப்ரேதா: — வை. 12, 75.]

756. சுராலயமேருச்சுவர்க்கங் கள்விற்கும் வீடு
துரோடிசிறு குமிழோர்புட் புள்ளலகோர் மீன்பேர்
இரீதிநீர்ப் பெருக்குப்பித் தனைகிட்டம் வழக்கம்
இயல்புமரி யாதையுரு கினதுவை தருப்பி
உருபகம்நா ணகங்கிரந்தம் பசுவிருத்தஞ் செயுள்சொல்
லுருபியல்பு நாடகஞ்சக் கிராதிவடி வழகாம்
குருரம்வெப் பங்கடிநம் பயங்கரம் பொறாமை
குரூரன்வெகு ளியன்றயையி லான்பரத்து ரோகி.

சுராலயம் — மேரு, சுவர்க்கம், கள் விற்கும் வீடு. [1, 2: மேருஸ்வர்கௌ ஸுராலயௌ — ஹ. கோ. 661. 3: ஸுராலய: — ஸ. அக.]

துரோடி—சிறுகுமிழ், ஓர் பறவை, பறவையலகு, ஓர் மீன். [1-4: த்ரோடிஸ்சஞ்ச்வாம் ஸமாநதோ; கீடகட்பலயோ:—ச. வ. ii, 89, 90. கட்பலம் தேக்கு என்னும் ச கொ. (II. iv, 40) தமிழுரை.]

இரீதி—நீர்ப்பெருக்கு[1], பித்தளை[2], கிட்டம்[3], வழக்கம்[4], இயல்பு[5], எல்லை[6], உருகினது[7], வைதருப்பி[8]. [1, 4: ரீதி: ப்ரவாஹே ஸ்ம்ருதோ வ— வி. ப்ர. த, 55. 2, 3, 6, 8: ரீதிஸ்த்ரீ பித்தலே; வைதர்ப்யாதௌ லோஹகிட்டே ஸீமநி — ச. வ. ii, 187, 188. 5: ஸ்வபாவ: ... ரீதி: — வை. 192, 3. 7: இதற்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. ஸ்ம்ருதே ப்ரவணே என்று கோசங்களில் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் ஒழுகலையே சுட்டும். கிட்டம் என்னும் பொருளைக் குறிக்குங்கால் சில கோசங்கள் பொன்னுதி யுருக்குமிடத்து நிற்கும் மலம் என்றன.]

உருபகம்—நாணகம்[1], கிரந்தம்[2], பசு[3], விருத்தம்[4], செய்யுள்[5], சொல்லுருபு[6], இயல்பு[7], நாடகம்[8], சக்கிர முதலிய வடிவு[9], அழகு[10]. [1-10: ரூபம் த— ச்லோகபசுவ்யோ:, ஸபாவாகாரே ஸௌந்தர்யே நாணகே நாடகாதிகே; க்ரந்தாவ்ருத்தௌ ஸ்வபாவே ச — ச. வ. ii, 293, 294. ரூபகம் என்பதற்குக் கோசங்களில் 'நாடகம்' என்னும் பொருள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. ஸ. அக. யில் 'நாணகம்', 'வடிவு' என்பனவும் காணப்படுகின்றன. 'கிரந்தம்', 'விருத்தம்' என்னும் இரண்டு பொருள்கள் விளங்கவில்லை. கோசங்களில் க்ரந்தாவ்ருத்தி 'கிரந்தத்தை மீண்டும் வாசித்தல்' என்னும் பொருளே காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர்க்கு க்ரந்தே வ்ருத்தௌ என்றொரு பாடங் கிடைத்தது போலும்.]

குரூரம்—வெப்பம், கடினம், பயங்கரம், பொருமை. [1: உஷ்ணம் ... க்ரூர: — வை. 196, 14. 2-4: ந்ருசம்ஸகடோரௌ க்ரூரௌ க்ரூரம் பீஷ்மாஸி பயங்கரம்—பா. கொ. 291.]

குரூரன்—வெகுளியன், தயையிலான், பாதத்துரோகி. [1: க்ரூர: ..., க்ருத்தே — நா. வ. i, 65. 2: க்ரூரௌ ... நிர்தயௌ — ச. கொ. III, iii, 190. 3: ந்ருசம்ஸ: ... க்ரூர: — ச. கொ. III, i, 47. 'ந்ருசம்ஸ: ... க்ரூர: ... பத்தாரி பரத்ரோஹசீலே' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

757. உரோகிணிகந் திகைசிவப்பி யலாயுதன்றாய் பசுவோர்
உடுக்கடுரோ கிணிபெரிய குமிழ்கண்ட ரோகம்
உரோகிதஞ்செவ் வியவிந்த்ர தநுச்சிவப்புச் செங்கீற்
றுமையோர்முத் தாரஞ்செங் கயல்குங்கு மமுமாம்

சிரேணிதெரு வொழுங்கொடுகண் ணுளர்குலத் திரட்பேர்
சிரேயசுமோக் கந்தருமஞ் சுபஞ்சிலாக் கியமாம்
உரோடணம்வெள் ளிரதமுவர்த் தறைசினம்பொன் னுரைகல்
உரோதகங்கண் ணீரொலியா யழுதல்சோ றெனுமே.

உரோகிணி—கன்னிகை[1], சிவப்பி[2], பலராமன் தாய்[3], பசு[4], ஓர் நட்சத்திரம்[5], கடுரோகிணி[6], பெருங்குமிழ்[7], கண்டநோய்[8]. [1, 2, 4-6, 8: ரோஹிணீ ரோஹிதா ... கந்ரா ... கடுரோஹிணீ, மௌஷாரா கஶ்மரீ — நா. ர. iii, 125. 3: ரோஹிணீ — ஸ. அக. 7: ரோஹிணீ வொஷெவ — க. வ. iii, 212. வொஷெவஃ: வெண்கருங்காலி யென்றுரைக்கும் க. கொ. (II, iv, 50) தமிழுரை. தேக்கென்பதுமுண்டு.]

உரோகிதம்—செவ்விய இந்திரவில், சிவப்பு, செங்கீற்று உழை, ஓர் முத்தாரம், செங்கயல், குங்குமம். [1-6: ரோஹிதா ரோஹிதே ... , ரோஹிதம் ... யீர ...; ... ஹார ... — க. வ. iii, 280, 281.]

சிரேணி—தெரு, ஒழுங்கு, கண்ணுளர் குலத்திரள். [1: பிங். iv, 194. 2, 3: ஶ்ரேணீ ... — க. வ. ii, 153.]

சிரேயசு — மோட்சம், தருமம், சுபம், சிலாக்கியம். [1: ஶ்ரேயோ... ; மோக்ஷ: — க. கொ. I, v, 6, 7. 2-4: ... ஶ்ரேய: ... — ஶா. கொ. 206.]

உரோடணம்—பாதரசம், உவர்த்தறை, சினம், பொன்னுரைகல். [1-4: ரோஷணோ ரோஷணே ... — க. வ. iii, 211. ஸ. அக. யில் ரோஷண: என்பதற்கும் இப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.]

உரோதகம்—கண்ணீர், ஒலியாயழுதல், சோறு. [1, 2: ... ரோதந ... — ஶா. கொ. 720. 3: இப் பொருள் ஸ. அக. யிலும் கோசங்களிலும் காணப்படவில்லை. ஓதநம் என்பதே சோற்றிற்குப் பரியாயமாக அவற்றிற் காணப்படும் சொல். அக. யிலும் நிகண்டுகளிலும் அதுவே.]

758. காளமுக் கிரமுந் நதமேடு பள்ள மானது கணிச்சிவெண்
ணெய்ப்பேர்
இரேசநி சிவதை ஞாழல் நேபாள விதையொடு மநோசிலை யென்ப
சிரேயசி யரத்தை கடுமரம் யானைத் திப்பலி பங்கம்பா லையுமாம்
புரோதமே தொடுக்கப் பட்டது பரியின் மூக்குப்பின்
னையுண்டை புடைவை.

காளம் — உக்கிரம், உன்னதம், மேடுபள்ளமானது, கணிச்சி, வெண்ணெய். [1-3: கராளோ உந்நதே தந்துரே பீஷணே — மே. ஒ, 68. 4: கராளம் த்ரு கங்கோலே — சு. வ. iii, 626. கங்கோல: என்பது மணக்கஞ்சாங்கோரை. கணிச்சி பொருளாயின் கங்கால: என்றிருத்தல் வேண்டும். அப்படி ஒரு பாடபேத மிருந்தது போலும். வ. அக. யில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை. 5: கராள: என்பது தக்ஷிணைதைலே (சு. வ. iii, 625) ஸஸர்ஜரஸதைலே (மே. ஒ, 69) என்னும் பொருள்களை யுடையதாகக் கோசங்களில் காணப்படுகின்றது. ஒரு செடியின் பிசின் கலந்த எண்ணெய் என்பது வ. அக. யிற் காணும் பொருள். தக்ஷ என்பதற்குக் கடைதல் என்னும் பொருள் உண்டு. அவ்வாறே ஸர்ஜஸ என்பதும் சூடான பாலில் மோர்த்துளி யிட்டவுடனே உண்டாகும் மாறுதல் என்று பொருள்படும்.]

இரேசநி — சிவதை, ஞாழல், நேபாளவிதை, மநோசிலை. [1-4: ரேசநீ தந்தீ த்ரிவ்ருதா ரோசநிகா த்ரவ்யந்—சு. வ. iii, 396. தந்தீ என்பது சிறுகம்பில்லம் என்னும் கந்த திரவியத்தைக் குறிக்கும். மற்றைக் கோசங்களிலும் இதற்குப் பரியாயமான கஷ்ய: என்பதே காணப்படுவது. ஆயினும் தந்த்ரா என்றொரு பாடபேத மிருந்திருக்கக் கூடும்.]

சிரேயசி—அரத்தை, கடுமரம், யானைத்திப்பலி, பங்கம்பாளை. [1-3: ஶ்ரேயஸீ ராஸ்நாஹரீதகீகஜபிப்பலீஷு — சு. வ. iii, 752. 4: ஶ்ரேயஸீ—சு. கோ. II, iv, 84.]

புரோதம் — தொடுக்கப்பட்டது, குதிரை மூக்கு, பின்னை, உண்டை, புடைவை. [1, 5: ப்ரோதம் ஸ்யூதவாஸஸோ: — சு. வ. ii, 178. 2, 3: ப்ரோத: ... அஶ்வோணாயாம் கடீ ... — வி. ப்ர. த, 2. 3, 4 இரண்டையும் 'பின்னை யுண்டை' என ஒரு பொருளாகக் கொண்டு ஸ்த்ரியாம் ஸ்ரோணௌ கடிப்ரோதௌ என்னும் சு. கோ.

II, vi, 75-ஐ ஆதாரமாகக் காட்டலாம். ஶ்ரீவெள கஷிவெ௱ாயெள ஜெ கஷிஷூ ரோஂஷவிஷ்ணெயொ: ... கஷிவெ௱ாயாவிதி நாஜெயஂ வா’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

759\. வராகங் கோரைபோர் பன்றி மலைமுகில்
பிராசக முழவு கோலருத் துதலாம்
தாராதரம் யோக்கியா யோக்கியஞ் சைலம்
பராபவ மெளிமை கேடவ மானம்.

வராகம் — கோரை, போர், பன்றி, மலை, மேகம். [1, 3-5: வராஹ: ... கிரௌ, ஜெவெ ஜஂஹெ ஶிரௌ—சு. ஸ. iii, 763. 2: வராக: ஸஜரெ—வி. ஶ்ர. க, 86.]

பிராசகம்—உழவுகோல், அருத்துதல். [1: ஶ்ராஜகஂ—சு. கொ. II, ix, 12. ‘தாற்றுக்கோல்.’ 2: ஶ்ராஶகஂ—ஸ. அக.]

தாராதரம் — யோக்கியாயோக்கியம், மலை. [1: தாரதாரஂ—ஸ. அக. 2: யாராயாரஂ — ஸ. அக.]

பராபவம் — எளிமை, கேடு, அவமானம். [1: வராஸவ: — ஸ. அக. 2, 3: வராஸவஸ்திரஷாரெ நாமெ—சு. ஸ. iv, 306.]

760\. பிராமணம் வேதம் பிராமணர் தந்திரள்
பிராமணி சிறுதேக் கொடுபார்ப் பனிபெயர்
சிரீவா சஞ்சாம் ப்ராணிசெந் தாமரை
வருதினி யோரர மகளுஞ் சேனையும்.

பிராமணம் — வேதம், பிராமணர்திரள். [1, 2: ஶ்ராஹ்ணொ வெதெ ஶ்ராஹ்ணஂ ஜிஜஸஂஹதௌ—வி. ஶ்ர. ண, 81.]

பிராமணி—சிறுதேக்கு, பார்ப்பனி. [1: ஶ்ராஹ்ணீ — சு. கொ. II, iv, 89. 2: ஶ்ராஹ்ணீ ... ஜிஜவத்ரீஷு—வி. ஶ்ர. ண, 80.]

சிரீவாசம்—சாம்பிராணி, செந்தாமரை. [1, 2: ஸ்ரீவாஸ: ஸரஜகயொவெ கஜெ—சு. ஸ. iii, 751.]

வருதினி—ஓர் அரமகள், சேனை. [1: அக. 2: வரூதிநீ ... ஸெநாயாஂ—சு. கொ. II, viii, 78.]

761. அரேணு கடலைவால் மிளகு குலப்பெண்
கரேணு மதகயங் கரிப்பிடி கோங்கு
இரேவதி கடைநா ளலாயுதன் றேவி
இரேவை நருமதை நீலி யென்றும்.

அரேணு—கடலை, வால்மிளகு, குலப்பெண். [1-3: ஹரேணு:
கு௵யோஷாயாம் ரேணுகாயாம் ஸதீநகெ—அ. ஸ. iii, 225.]

கரேணு—மதயானை, பெண்யானை, கோங்கு. [1-3: கரேணுஸ்து
ஊதஜெ, ஸ்த்ரீ ஸ்வ யோஷாயாம் கர்ணிகாரதராவபி — அ. ஸ.
iii, 187.]

இரேவதி—கடைநட்சத்திரம், பலராமன் மனைவி. [1, 2: ரேவதீ
வ௵ஹாராயாம் நக்ஷத்ரபிதி—அ. ஸ. iii, 279.]

இரேவை — நருமதை, அவுரி. [1, 2: ரேவா ஸ்ரீநீ௵ரோ ...
நதீஷிதி—கெ. வ, 21.]

762. இராக்கதி யிராக்கதப்பெண் சன்னக்கச் சோலம்
பராக்ரம மிகுவலிசா மர்த்யமுத்தி யோகம்
இராட்டிரந் தேசநக ருளசநமுற் பாதம்
விராட்டிரண் டாம்வருணன் கருடன்விரிஞ் சனுமாம்.

இராக்கதி—இராக்கதப்பெண், சன்னக்கச்சோலம். [1: ராக்ஷஸீ
ரக்ஷஸஸ்த்ரியாம்—வி. வு. ஸ, 41. 2: ராக்ஷஸீ — அ. கொ. II, iv, 128.
'கருங்கச்சோலம் என்னும் கந்தத்திரவியம்' என்னும் தமிழுரை.]

பராக்ரமம் — மிகுவலி, சாமர்த்தியம், உத்தியோகம். [1-3:
பராக்ரமோ விக்ரமெ ஸ்ரீச ஸாமர்த்த்யோத்யமயோரபி —
வி. வு. கெ, 55.]

இராட்டிரம் — தேசம், நகரிலுள்ள சனம், உற்பாதம். [1, 3:
விஷயோத்பாதயோ ராஷ்ட்ரம் — ஹா. கொ. 673. 2: ராஷ்ட்ரம் —
ஸ. அக.]

விராட்டு — க்ஷத்திரியன், கருடன், பிரமன். [1: க்ஷத்ரியோ
விராட்—அ. கொ. II, viii, 1. 2: அக. 3: விராஜ் — ஸ. அக.]

763. சிராத்தந்தென் புலத்தோர்க்கூட் டுகைசிரத்தை யுளதாம்
பிராத்தியோ ரைச்சுரிய மடைதலிலா பப்பேர்
உருப்பியஞ்சுந் தரம்வெள்ளி வெள்ளிக்கா சதன்பூண்
சிரேட்டனதி முக்கியன்மே தகவுடையோன் றநதன்.

சிராத்தம்—தென்புலத்தோர்க்கு ஊட்டுகை, சிரத்தையுள்ளது. [1, 2: ஶ்ராத்³ம் ஶ்ரத்³தா⁴ஸமந்விதே, ஸம்ஸ்க்ருதவியாரே வ — அ. ஸ. ii, 248.]

பிராத்தி—அஷ்டைசுவரியத்துள் ஒன்று, அடைதல், இலாபம். [1: அஷ்டைசுவரியம் அணிமாதி. விஸ்ருதிர்ஸ்ருதிரௌஶ்வர்யமணிமாதிக-மஷ்டயா — அ. கோ. I, i, 38. "அணிமா மஹிமா சைவ க³ரிமா லகி⁴மா ததா², ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யமீஶித்வம் வஶித்வம் சாஷ்டஸித்³த⁴ய:. ... ப்ராப்தி-ரஷ்டமைஶ்வர்ய மஷ்டாமே:" என்பது மகேசுவரர் டீகையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள். 2: ப்ராப்தி: — ஸ. அக. 3: லாபே ப்ராப்தி: — அ. கோ. III, iii, 68.]

உருப்பியம்—அழகு, வெள்ளி, வெள்ளிக்காசு, வெள்ளிப்பூண். [1, 2, 4: ரூப்யம் ... ரஜதே தத்³ஸ்ருஷ்டௌ, ஸுரூபவே திருஷ்ட—நா. ர. ii, 305. 3: ரூப்யம் ஸ்வர்ணாஹதஸுவர்ணரஜதே— வி. ப்ர. ய, 38.]

சிரேட்டன்—அதிமுக்கியன், மேன்மையுடையோன், குபேரன். [1, 3: ஶ்ரேஷ்டோऽஶ்ரேஷ்ட யக்ஷே — அ. ஸ. ii, 107. 2: ஶ்ரேஷ்ட ... வரே—வி. ப்ர. ௦, 7.]

764. புருண மகளிர் சூற்சிசுவாம்
இரேபன் குரூரன் பழிப்புள்ளோன்
பிரேமம் நேயம் பரிகாசம்
உரோபம் பாண மகக்களுடம்.

புருணம்—மகளிர் கர்ப்பம், சிசு. [1, 2: ப்⁴ரூண: ஸ்த்ரீக³ர்ப⁴ஶிஶ்வோ: —வி. ப்ர. ண, 11.]

இரேபன்—குரூரன், பழிப்புள்ளோன். [1, 2: ரேப⁴: ஸ்யாந்நிந்தி³தே க்ரூரே—வி. ப்ர. ப, 2.]

பிரேமம்—நேயம், பரிகாசம். [1, 2: ப்ரேம நர்மணி ச ஸ்நேஹே —வி. ப்ர. ம, 122.]

உரோபம்—அம்பு, மனவழுக்கு. [1: ரோபோ பாணே — நா. ர. ii, 247. 2: ரோபம் ரந்த்ரே—க. ஸ. ii, 294.]

765. பிராசே தன்வான் மீகி வருணன்
பிராசீநர் முன்னோர் கீழ்த்திசை யுள்ளோர்
பிராதா னியமுக் கியம்பிர புத்துவம்
திரேதா மூவகைத் தீயோர் யுகமாம்.

பிராசேதன் — வான்மீகி, வருணன். [1: ப்ராசேதஸஸ்து வால்மீகி: —த்ரி. சே. II, vii, 18. 2: ப்ராசேதஸ: —ஸ. அக.]

பிராசீநர்—முன்னோர், கீழ்த்திசையுள்ளோர். [1, 2: உதக்ப்ராக்ச பராமர்ஶாக் ப்ராக்ஷு திஸ்ருமவாமவாக், விஷ்ணோஸ்து ஶ்ரீவீதவ்ர- ஶ்ருவா: ஸ்ருஷ்ஸ்யாப்யாஹ்ரஶ்ஸ—வை. 208, 181.]

பிராதானியம்—முக்கியம், பிரபுத்துவம். [1, 2: ப்ராதாந்யம் — ஸ. அக.]

திரேதா—மூவகைத்தீ, ஓர் யுகம். [1, 2: த்ரேதா யதேஸ்ஷித்ர- யே ச—க. ஸ. ii, 169.]

766. கோரக மலர்மொட் டுத்தா மரைச்சுருள் தக்கோ லப்பேர்
தாரகம் விண்மீன் கண்ணின் மணிபிர ணவமா தாரம்
சாரக மீன்புள் ளாதி படுக்கின்ற கயிற ரும்பாம்
தோரணம் வாக நம்பைங் குழைத்தொங்கல் வெளித்து வாரம்.

கோரகம் — மலர்மொட்டு, தாமரைச் சுருள், தக்கோலம். [1-3: கோரகம் த ச கலிகே ஸ்ருாக்கோலகீர்ணாலயோ: — க. ஸ. iii, 27.]

தாரகம் — நட்சத்திரம், கண்மணி, பிரணவம், ஆதாரம். [1, 2: நக்ஷத்ரே வாக்ஷிகேயோஶ்ச தாரகம் — ஶா. கோ. 420. 3: ஓங்கார: ப்ரணவ: ... தாரகம் — வை. 102, 466. 4: யாரக: — ஸ. அக.]

சாரகம்—மீன் புள் முதலியன படுக்கின்ற கயிறு, அரும்பு. [1, 2: க்ஷாரகோ கீஜ்ஜவக்ஷ்யாதிவிடகே வஷஜாலகே — வை. 240, 31. இவ்வாறே வி. ப்ர., கே. கோ., மே. முதலியவற்றிலும். க. கோ. II, iv, 16 வியாக்கியாசுதையில் ‘க்ஷாரகோ ரஸே, கோரகே பக்ஷ்யாதி- வாஶே’ இதி மேதிநீ: என்று மேற்கோள் காட்டப்பட்டுளது.]

தோரணம்—வாகனம், பைங்குழைத்தொங்கல், வெளித்துவாரம். [1: வாஹநம் ... தோரணம்— ஈ. கோ. II, viii, 58. 2: தோரணம்— ஸ. அக. 3: தோரணோஜ்ஜ்வல பாஹ்யத்வாரம்—ஈ. கோ. II, ii, 16.]

767. சாரணர் கற்றுப் பாடு வோர்சமண் முனிவ ரொற்றர்
தாரணி யொழுங்கு பூமி நாரத முகில்நா ரத்தை
பூரணை யைந்தாம் வட்டத் திதிபுறத் தவன்றன் தேவி
ஆரமுத் தார மாலை பூடண மணிவ டப்பேர்.

சாரணர் — கற்றுப்பாடுவோர், சமணமுனிவர், ஒற்றர். [1, 3: சாரணா: —ஸ. அக. 2: திவா. ii, 6. 3: திவா. ii, 67.]

தாரணி—ஒழுங்கு, பூமி. [1: தாரணீ—ஸ. அக. 'கோசங்களிற் காணப்படுகிறதாயினும் தோரணீ என்பதன் பிழைபட்ட ரூபமாகும்.' 2: தாரணீ—ஸ. அக.]

நாரதம் — மேகம், நாரத்தை. [1: அக. நாரம் ஜலம். ஜலதம் போல நாரதம் வரும். 2: நாரதங்கா என்னும் தெலுங்குச் சொல் இப் பொருளிலும் முந்தின பொருளிலும் வருகின்றது. தமிழ் நிகண்டுகளில் நாரம் நரந்தம் நாரங்கம் என்னும் சொற்களே காணப்படுகின்றன.]

பூரணை—ஐந்தாம் வட்டத் திதி, ஐயனார் தேவி. [1: பூர்ணா —ஸ. அக. 2: பிங். ii, 25. 'பூரணைகேள்வன்' ஐயனார் பெயர்களுள் ஒன்று.]

ஆரம்—முத்தாரம், மாலை, பூடணம், மணிவடம். [1: ஹாரோ முக்தாவளீ —வை. 170, 275. 2, 3: திவா. xi, 243. 4: பிங். x, 104.]

768. கீரம்நீர் பால்கி ளிப்பேர் கூரல்புட் சிறகு கூந்தல்
கோரம்வெய் தெனல்சோ ழன்மா வட்டில்போர்க் குதிரை யச்சம்
வீரம்வேர்க் கொம்பு வெற்போர் சிவாகம மிகுவ லிப்பேர்
ஆரல்கார்த் திகைகாள் செவ்வா யனலொடு மதிலா ரல்மீன்.

கீரம்—நீர், பால், கிளி. [1: க்ஷீரம் வ — ஈ. கோ. III, iii, 181, 2: உதக்ஷீரம் வய: ஸபம்—ஈ. கோ. II, ix, 51. 3: கீரஶுகௌ ஸமௌ—ஈ. கோ. II, v, 21.]

கூரல்—பறவைச் சிறகு, கூந்தல். [1, 2: பிங். x, 388.]

கோ்ரம்—விரைவுக் குறிப்பு, சோழன் குதிரை, வட்டில், போர்க் குதிரை, அச்சம். [1: திவா. ix, 42. 2: திவா. iii, 13. 3: திவா. vii, 96. 4: பிங். viii, 139. 'குதிரை.' 5: அ. வி. நி. 451. ஘ோரம் ..., ஹயங்கரம்—ச. கோ. I, vii, 20.]

வீரம்—வேர்க்கொம்பு, மலை, ஓர் சிவாகமம், மிகுவலி. [1: வீரம்—ஸ. அக. 'இஞ்சிவேர்.' 2, 3: அக. 4: திவா. viii, 75.]

ஆரல் — கார்த்திகைநட்சத்திரம், செவ்வாய், அக்கினி, மதில், ஆரல்மீன். [1, 2: திவா. xi, 26. 3: பிங். i, 44. 4, 5: பிங். x, 105.]

769. சாரனு சுகனொற் றன்றூர்த் தன்சோர புருட னென்ப
சூரனோ ரவுணன் வீரன் சுநகன்குக் குடமா தித்தன் [னும்
தீரன்மெத் தெனச்செல் வோன்பண் டிதன்மநங் கலங்கா தோ
ஓரியாண் மயிரு ரோமங் கிழநரி முசுவோர் வள்ளல்.

சாரன்—வாயு, ஒற்றன், தூர்த்தன், சோரபுருடன். [1: ஸஞ்சாரோ வாயௌ ஸ த்ரிஷு—ச. கோ. III, iii, 165. 2: சாரஸ்து ப்ரணிதிஶ்சார:—ச. கோ. II, viii, 13. 3: ஜார: — ஸ. அக. 4: ஜாரஸ்துபபதி: ஸமௌ—ச. கோ. II, vi, 35.]

சூரன்—ஓர் அவுணன், வீரன், நாய், கோழி, சூரியன். [1, 3: பிங். x, 531. 2, 4: ஶூரோ நா குக்குடே வீரே த்ரிஷு — நா. ர. ii, 379. 5: ஸூர: —ச. கோ. I, iii, 28. ஶூர:—த்ரி. ஶே. I, iii, 18.]

தீரன்—மெத்தெனச் செல்வோன், பண்டிதன், மனங்கலங்கா தோன். [1-3: தீரோ ஜ்ஞே தைர்யஸம்யுதே; ஸ்வைரே — ச. ஸ. ii, 422, 423.]

ஓரி—ஆண்மயிர், மயிர், கிழநரி, முசு, ஓர் வள்ளல். [1-5: பிங். x, 224.]

770. சேரியூர் தெருவு மாகுஞ் சீரியர் சிறந்தோர் செல்வர்
நாரிபெண் ணுமைவின் ணும் நாரன்பு பனைநா ராதி
காரிகை கொடுத்துக் கஞ்சூத் திரவுரைக் கவிக வின்பெண்
பாரிப்த் திரமே தேவ தாரமுண் முருக்கு வேம்பாம்.

சேரி—ஊர், தெரு. [1: திவா. v, 92. 2: அக.]

சீரியர்—சிறந்தோர், செல்வர். [1: அக. 2: சீர்-செல்வம்—அக.]

நாரி—பெண், உமாதேவி, வில்நாண். [1: நாரீ — அ. கொ. II, vi, 2. 2: பிங். ii, 14. 3: பிங். vi, 436.]

நார்—அன்பு, பனைநார் முதலியன. [1: திவா. viii, 91. 2: அக.]

காரிகை—கொடுந் துக்கம், சூத்திர உரைக்கவி, அழகு, பெண். [1, 2: காரிகா யாதநா ...; ஸூத்ரவிவரணஶ்லோக: —அ. ஸ. iii, 18, 19. 3, 4: சூடா. xi, ர, 23.]

பாரிபத்திரம் — தேவதாரு மரம், முண்முருக்கு, வேம்பு. [1: பாரிபத்ரஸ்து ...; ... தேவதாரௌ—நா. ஸ. iii, 14. 2, 3: பாரிப-த்ரௌ து மந்தாரநிம்பௌ—அ. ஸ. iv, 272.]

771. ஆரியம் விந்த வெற்பின் வடதேயம் வடமொ ழிப்பேர்
பூரிய மிராச வீதி பூபர்தம் மிருக்கை யூராம்
ஆரியர் குரவர் சான்ரே ராயுள்வே தியர்மி லேச்சர்
ஆரியன் குரவ னைய னறிஞனுத் தமகு லேசன்.

ஆரியம்—விந்தியமலைக்கு வடக்கிலுள்ள தேசம், வடமொழி. [1, 2: அக.]

பூரியம் — அரசர்வீதி, அரசிருக்கை, ஊர். [1: பிங். iv, 199. 2: பிங். iv, 206. 3: பிங். iv, 28.]

ஆரியர்—குரவர், சான்றோர், ஆயுள்வேதியர், மிலேச்சர். [1, 3: அக. 2: திவா. ii, 11. ஆர்ய:. 4: திவா. ii, 34.]

ஆரியன்—குரவன், ஐயன், அறிஞன், உத்தமகுலேசன். [1: அக. 2: சூடா. i, 28. 3: ஆர்ய: — ஸ. அக. 4: மஹாகுலகுலீநார்ய-ஸப்யஸஜ்ஜநஸாதவ: —அ. கொ. II, vii, 3.]

772. ஆரியை பூச்சி யப்பெண் ணோர்சந்த முமையா சாள்பேர்
காருகா ருகன்கண் ணாளன் விச்சுவ கன்மா சிற்பம்
சாருசுந் தரங்கி ளிப்பேர் மாருதி யநுமன் வீமன்
காருக வினைசு மந்த வுழுதனா னூற்றல் நெய்தல்.

ஆரியை — பூச்சியப்பெண், ஓர் சந்தசு, உமை, ஆசாள். [1: ஆர்யா—ஸ. அக. 2, 3: ஆர்யாகீதிபேதயோ: — அ. ஸ. ii, 338. 4: திவா. ii, 114. 'ஐயை.']

காரு—காருகன், சிற்பி, விச்சுவகன்மா, சிற்பம். [1-4: காரு:- ஷு காருகே ஶில்பே விஶ்வகர்மணி ஶில்பினி—ச. வ. ii, 391.]

சாரு — அழகு, கிளி. [1: ஸுந்தரம் ... சாரு—ச. கோ. III, i, 52. 2: பிங். viii, 26.]

மாருதி—அனுமன், வீமன். [1, 2: மாருதி: —ஸ. அக.]

காருகவினை—சுமத்தல், உழுதல், நூல்நூற்றல், நெய்தல். [1-4: சூத்திரர் அறுதொழிலினொன்று. அஃது நூற்றல் ஆடையாக்கல் சுமத்தல் ஏருழுத்தல் முதலியவை—அக.]

773. காருட மோர்பு ராண மரகதங் கருட தந்த்ரம்
வாருணி சதைய மேற்கோர் மதுக்குட முநியோர் தூர்வை
ஆரைதோ லுளிபுற் பாயோர் நீர்ப்புதல் மதிலு மாகும்
தோரைகை வரைமூங் கிற்றண் டுலஞ்சர மணியோர் நெல்லே.

காருடம்—ஓர் புராணம், மரகதம், கருடதந்திரம். [1: மாருதம்-புராணம்—ஸ. அக. 2, 3: மாருதம் தந்த்ரகம் விஷஶாஸ்த்ரே—ச. வ. iii, 170.]

வாருணி—சதய நட்சத்திரம், மேற்கு, ஓர் மது, அகஸ்தியர், ஓர் தூர்வை. [1: வாருணீ—ஸ. அக. 2, 3, 5: வாருணீ வஶ்ரீர ஸுரா, கண்டதூர்வா—ச. வ. iii, 216. 4: வாருணி: —திரு. மெ. I, iii, 9.]

ஆரை—தோலுளி, புற்பாய், ஓர் நீர்ப்புதல், மதில். [1: சூரா வர்த்ரதோஹிகா—ச. கோ. II, x, 35. 2-4: பிங். x, 107.]

தோரை—கைவரை, மூங்கிலரிசி, சரமணி, ஓர் நெல். [1, 2, 4: சூடா. xi, ர, 19. 3: திவா. vii, 87. 'சரிமணி.']

774. கைரவன் பகைஞன் வஞ்சன் கைரிகம் பொன்னற் செங்கல்
பைரவன் பயங்க ரத்த னுருத்திரன் க்ஷேத்ர பாலன்
பைரவி யோரி ராக மோர்பண்பா லைக்கி முத்தி
சௌரியே கருடன் கன்னன் சநியமன் றுற்கை மாயோன்.

கைரவன் — பகைஞன், வஞ்சன். [1, 2: கைரவ: கிதவே ஶத்ரௌ—ச. வ. iii, 691.]

கைரிகம் — பொன், நற்செங்கல். [1, 2: கௌரிகஂ, ஸுவர்ணயாகேள—ஸ்ரீ. வ. iii, 35. 2: கௌரிகம் வீதயா தாதுஸுஜாகா—வெ. 41, 21. தாது செங்கல் கைரிகமு மாகும்—பிங். vi, 127.]

பைரவன்—பயங்கரத்தன், உருத்திரன், க்ஷேத்திரபாலன். [1-3: பைரவோ நா க்ஷேத்ரபாலஹரயோர் பீஷணே த்ரிஷு—நா. ர. iii, 429.]

பைரவி—ஓர் இராகம், ஓர் பண், பாலைக்கிழத்தி. [1, 3: பைரவீ—ஸ. அக. 2: பிங். vi, 283. 'பைரவம்'—ஓர் செவ்வழியாழ்த்திறன்.]

சௌரி — கருடன், கன்னன், சனி, யமன், துர்க்கை, திருமால். [1, 5: அக. 2, 4: பிங். x, 559. 3: ஸௌரி ஸௌரிமஂத மஸுரௌ — அ. கொ. I, iii, 26. 6: சௌரி:—அ. கொ. I, i, 21.]

775. ஆரம்பங் கொலைதொ டக்கம் பெருமிதம் பதற்ற மாகும்
ஏரம்பம் பராக்ர மத்தின் செருக்கெரு மைக்க டாப்பேர்
மாரண்டம் வழிபாம் பின்பீள் பேருண்டம் பயம்ரே ளிப்புள்
வாருண்டம் செவிம லங்கட் பூளைநீ ரிறைக்கும் வட்டில்.

ஆரம்பம்—கொலை, தொடக்கம், பெருமிதம், பதற்றம். [1, 3, 4: ஆரம்ஃஸு வயஃபரோ:; த்வராயாஂ—ஸ. வ. iii, 442, 443. 2: ஆரம்ஃ:—அ. கொ. III, ii, 26.]

ஏரம்பம் — பராக்கிரமத்தின் செருக்கு, எருமைக்கடா. [1, 2: ஹேரம்ஃ: சௌர்யஂமஹிஷே, ஃஹிஷே—ஸ. வ. iii, 442.]

மாரண்டம்—வழி, பாம்பின் கரு. [1, 2: மாரண்டோண்டோ ஃஜஂ காஂநாஂ மாரகேர—ஸ. வ. iii, 174.]

பேருண்டம் — பயம், சக்ரவாகப்பறவை. [1, 2: ஃருண்டௌ பீஷணவஷௌ—ஸ. வ. iii, 173.]

வாருண்டம் — செவிமலம், கட்பீளை, நீரிறைக்கும் வட்டில். [1-3: வாருண்டஸ்து கர்ணநேத்ரமலே ஸேகஃாஜநே—ஸ. வ. iii, 175.]

776. ஆர்பன்மை விகுதி தேருட் செறிகதி ராத்தி கூர்மை
கார்புனல் புயல்க ளுப்பாண் மயிரொரு பருவ காலம்
ஒர்தண்டா யுதங்து லாங்கா த் தடிதிருச் செல்வஞ் செய்யுட்
சீர்ககம் வரிசை நன்மை புகழ்செவ்வி தாள வொத்தே.

ஆர்—பலர்பாற் படர்க்கை விகுதி, தேருட்செறி கதிர், ஆத்தி, கூர்மை. [1: நன். 140. 2-4: திவா. xi, 27.]

கார்—நீர், மேகம், கறுப்பு, ஆண்மயிர், ஒரு பருவகாலம். [1-3, 5: திவா. xi, 88. 4: பிங். v, 339.]

சீர்—தண்டாயுதம்[1], துலாம்[2], காத்தடி[3], சீர்மை[4], செல்வம்[5], செய்யுட் சீர்[6], கனம்[7], வரிசை[8], நன்மை[9], புகழ்[10], அழகு[11], தாளவொத்து[12]. [1, 2: பிங். x, 509. 3: நிக. 389. 4, 5, 7, 10, 11: திவா. xi, 295. 6: தொல். பொ. 313. 8: அக. 9: திவா. viii, 136. 12: சூடா. xi, ர, 14.]

777. சூர்தெய்வம் பயமஞ் சாமை துன்பம்நோய் வஞ்சஞ் சூரன்
தார்கொடிப் படைபுட் பம்பூந் தாமங்கிங் கிணிக்கோ வைப்பேர்
தேருரோ கிணியோ ரூர்தி தேர்தலே தெளிவா ராய்தல்
நீர்புனல் நீவிர் பண்பாம் நேர்மைதா னிணக்கம் நுண்மை.

சூர்—தெய்வம்[1], பயம்[2], அஞ்சாமை[3], துன்பம்[4], நோய்[5], வஞ்சம்[6], சூரன்[7]. [1-3, 5: திவா. xi, 111. 4: பிங். x, 533. 6: அக. நி. 105. 7: அக.]

தார்—கொடிப்படை, புட்பம், பூமாலை, கிங்கிணிமாலை. [1-4: திவா. xi, 304.]

தேர் — உரோகிணிநட்சத்திரம், ஓர் வாகனம். [1: திவா. i, 80. 2: திவா. vii, 143.]

தேர்தல்—தெளிவு, ஆராய்தல். [1: அக. 2: பிங். x, 652.]

நீர்—ஜலம், நீவிர், பண்பு. [1, 3: பிங். x, 703. 2: நன். 287.]

நேர்மை—இணக்கம், நுண்மை. [1, 2: அக.]

778. நேர்சம மிணக்கஞ் செவ்வை நிகரெதி ரோரசைப்பேர் [தோல்
போர்சமர் சதையம் நெற்போர் போர்வைபோர்த் துறுப டாந்
வார்புனல் கச்சு நீளம் தோலின்வார் வகிரு மாகும்
ஊர்தலூ ருதல்செ லுத்த லூர்திவா கனமூர் வோனும்.

நேர் — சமம், இணக்கம், செவ்வை, நிகர், எதிர், ஓர் அசை. [1: சூடா. xi, ர, 15. 2: திவா. xi, 323. 3: திவா. viii, 32. 4: திவா. viii, 262. 5: நிக. 392. 6: தொல். பொ. 315.]

போர்—சமர், சதைய நட்சத்திரம், நெற்போர். [1: திவா. ix, 146. 2: திவா. i, 100. 3: திவா. iv, 160.]

போர்வை — போர்த்தும் துணி, தோல். [1: சூடா. vii, 71. 2: திவா. iii, 126.]

வார்—நீர், கச்சு, நீளம், தோலின் வார், வகிர். [1: பிங். i, 57. 2: திவா. vii, 287. 3: சூடா. xi, ர, 15. 4: அக. 5: திவா. vii, 240.]

ஊர்தல்—ஊருதல், செலுத்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 59.]

ஊர்தி — வாகனம், ஊர்வோன். [1: சூடா. xi, ர, 20. 2: அக. பிரமன் பெயராக வரும் 'அன்னவூர்தி' (திவா. i, 3) போல.]

779. தீர்தலே தொலைத னீளல் விடல்முடி வாக்கல் செல்லல்
நேர்தலே யெதிர்தல் வேண்ட லுடம்படல் சிறுக னீடல்
வார்தலே யொழுக னீளல் வகிர்தலோ டுயர்த லென்ப
கூர்மமோர் புராண மாமை கூரென்ப மிகுதி கூர்மை.

தீர்தல்—தொலைதல், நீளல், விடல், முடிவாக்கல், செல்லல். [1: அக. 2: திவா. viii, 31. 3: தொல். சொல். 318. 4: அக. 'தீர்த்தல்.' கணக்கைத் தீர்தல்—வழக்கு. 5: திவா. ix, 38.]

நேர்தல்—எதிர்தல், வேண்டல், உடம்படல், சிறுகல், நீளுதல். [1, 2: அக. நி. 152. 3: திவா. ix, 167. 4: அக. 5: சூடா. viii, 13. 'நேர்பு'.]

வார்தல்— ஒழுகல், நீளல், வகிர்தல், உயர்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. viii, 31. 4: சூடா. viii, 8.]

கூர்மம் — ஓர் புராணம், ஆமை. [1: கூர்மபுராணம் — ஸ. அக. 2: கூர்ம: — ஸ. கௌ. I, x, 21.]

கூர்—மிகுதி, கூர்மை. [1: சூடா. viii, 7. 2: நிக. 342.]

780. ஊர்மிகை சேலைப் பங்கந் தரங்கமோ திரம்வண் டோசை
ஆர்வமே யாசை யன்பாம் ஆர்வத்தர் காந்த ரன்பர்
சார்வரங் கொலையி ருட்பேர் சார்வுபற் றடைவு சார்ச்சி
சேர்வுவீ டூர்தி ரட்சி தீர்வைதீர்ப் பதுங்கீ ரிப்பேர்.

ஊர்மிகை—சேலைப்பங்கம், அலை, மோதிரம், வண்டோசை. [1-4: ஊர்மிகா [illegible]:; ... [illegible] ச —ஸ. வஸ. iii, 10, 11.]

ஆர்வம்—ஆசை, அன்பு. [1: திவா. viii, 88. 2: திவா. viii, 91.]

ஆர்வத்தர்—காந்தர், அன்பர். [1, 2: சூடா. xi, ர, 20. 'ஆர்வலர்'.]

சார்வரம்— கொலை, இருள். [1, 2: ஶார்வரம் வாதமக்கெ த்வாநெ —க. வை. iii, 602.]

சார்வு — பற்று, அடைவு, சார்கை. [1: சூடா. xi, ர, 31. 2: அக. 3: நிக. 370.]

சேர்வு—வீடு, ஊர், திரட்சி. [1: திவா. v, 149. 2: பிங். iv, 28. 3: பிங். vii, 478.]

தீர்வை—தீர்ப்பது, தீரி. [1: அக. 2: திவா. iii, 46.]

781. பார சவமா யுதமிரும்பா மூரல் சோறு பற்சிரிப்பு [மகன்
பார சவன்சூத் திரையிடத்துப் பார்ப்பார்க் குதித்தோ னசதி
பார தம்பஞ் சமவேதம் வெண்சூ தம்பா ரதவருடம்
ஈரம் நனைந்த தன்புமிரு கேசன் பாம்பு வயிரமணி.

பாரசவம்—ஆயுதம், இரும்பு. [1: ஶஸ்த்ரெ பாரஶவ: —நா. ர. iv, 139. 2: பாரஶவொऽயஸி—க. வை. iv, 306.]

மூரல்—சோறு, பல், சிரிப்பு. [1-3: திவா. xi, 196.]

பாரசவன்—சூத்திரஸ்திரீயிடத்துப் பார்ப்பானுக்கு உதித்தவன், அசதிமகன். [1, 2: பாரஶவ: ...; ஶூத்ராயாம் விப்ரதநயெ தநயெ ௪ பாரஶவ்யா: —க. வை. iv, 306, 307.]

பாரதம் — ஐந்தாம் வேதம், வெண்சூதம், பாரத வருடம். [1, 3: ஭ாரதம் பஞ்சமெ வேதெ வர்ஷெ ஷ்டௌ—வி. ப்ர. த, 115. 2: ஶூதஸ்து பாரதெ—க. கொ. II, ix, 99.]

ஈரம்—நனைந்தது, அன்பு, சிங்கம், பாம்பு, வயிரமணி. [1: அக. 2: திவா. viii, 91. 3-5: ஹரி: ஸிம்ஹாஹிவஜ்ரெஷு—நா. ர. ii, 375.]

782. தீரம் நதியின் கரையீயங் கடல்குங் குமம்சித் தத்துணிவாம்
பூரம் விரண சுத்திபுனற் பெருக்கோர் நாள்பூ ரணமும்பேர்
சோரன் துருவைப் பறழ்கள்வன் வீரன் சிரேட்டன் சிநன்சூரன்
மாரி யோர்நோய் வடுகிமுகில் மழைநீர் கள்ளுச் சகநாசம்.

தீரம்—நதிக்கரை, ஈயம், கடல், குங்குமம், சித்தத்துணிவு. [1, 2: தீரொ வஜ்ரெ தீரம் ப்ரநஶ்டெ — க. வை. ii, 418. 3: யீரஶ்தெ ...; ௬ங்குமெ—நா. ர. ii, 379, 380. 4, 5: யீரொ ... யெர்யஸம்பந்ந: ... யீரம் தீ ஷ்வாணெ—க. வை. ii, 422, 423.]

பூரம்—விரணசுத்தி, நீர்ப்பெருக்கு, ஓர் நட்சத்திரம், பூரணம். [1, 2: வூரை: ஸ்ராவூஸாம் வூஜெள வூணஸாஸ பூரீ ... — ஈ. ஸ. ii, 430. 3: திவா. i, 87. 4: வூரை:—ஸ. அக.]

சோரன் — துருவைப்பறழ், கள்வன். [1: திவா. iii, 31. 2: ஈஸெயகாஹாரிகஸ்ோரா:—வெ. 140, 110.]

வீரன் — சிரேட்டன், சினன், சூரன். [1-3: வீரொ ஜிநெ ... ஶ்ரெஷ்ஷெ—ஈ. ஸ. ii, 446. 3: ஶூரொ வீரஶ்ு—வெ. 116, 293.]

மாரி—ஓர் நோய்[1], வைரவி[2], மேகம்[3], மழை[4], நீர்[5], கள்[6], சனநாசம்[7]. [1: ஶாரிஸூரீ—வெ. 184, 274. 2, 3: பிங். x, 927. 4: ஶாரி: — ஸ. அக. 5: பிங். i, 57. 6. திவா. vi, 111. 7: ஶாரீ ... ஜநக்ஷயெ — ஈ. ஸ. ii, 436.]

783. மூரி நெரிவு சோம்புவலி மூத்தை பெருமை யெருதெருமை
வீரி காளி வீரமுளாள் வேரி மருக்கள் விருவேலி
காரி யஞ்செய் தொழில்பயனும் கார்மு கம்மா யுதம்வில்வேய்
பூரு வம்முந் தினதுகிழக் கெழுவாய் முன்பு புராதநமே.

மூரி—நெரிவு[1], சோம்பு,[2], வலி[3], பழமை[4], பெருமை[5], எருது[6], எருமை[7]. [1-3, 7: பிங். x, 959. 4: திவா. viii, 189. 5, 6: திவா. xi, 197.]

வீரி—காளி, வீரமுள்ளாள். [1: திவா. i, 22. 2: அக.]

வேரி—மணம், கள், வெட்டிவேர். [1: பிங். vii, 291. 2: திவா. vi, 109. 3: திவா. iv, 139.]

காரியம்—செய்தொழில், பயன். [1: காரூ — ஸ. அக. 2: காரூ ... வூயொஜநூ—வெ. 102, 472.]

கார்முகம்—ஆயுதம், வில், மூங்கில். [1, 2: காமூகம் ஶஸூவாவயொ:—வெ. 250, 12. 3: காமூக: ; வஂஶெ—ஈ. ஸ. iii, 19, 20.]

பூருவம் — முந்தினது, கிழக்கு, ஆதி, முன்பு, பழமை. [1, 2, 4: வூவூஂ தூ வூவூெ; வூாமெ—ஈ. ஸ. ii, 520, 521. 3: வூவூ: ...; ஜூஷ்ெ தூ ஹெவக—உ. கொ. 548, 549. 5: திவா. viii, 189.]

784. ஆர கன்கள் வன்கபடி யார்த லுண்டல் நிறைதற்பேர்
பாரி டம்பூ தம்புவகம் பார்வல் குஞ்சு டான்கன்று
சூரி யன்சோ முன்பகலோன் தூர்வை தூர்த்த சேறுகாம்
ஈரை யெறும்பு சீதேவி யேரொப் பழகோ டுழுமேரே.

ஆரகன்—கள்வன், கபடி. [1, 2: ஹாரக: ... கிதவசௌர-யோ: — ச. வ. iii, 101.]

ஆர்தல்—உண்டல், நிறைதல். [1: பிங். vii, 240. 2: திவா. viii, 40.]

பாரிடம்—பூதம், பூமி. [1: திவா. i, 34. 2: அ. வி. நி. 429.]

பார்வல்—பறவைக் குஞ்சு, மான்கன்று. [1, 2: அக.]

சூரியன்—சோழன், பகலோன். [1: திவா. ii, 22. 2: வசூர்ய: —ச. கொ. I, iii, 28.]

தூர்வை — தூர்த்த சேறு, அறுகு. [1: அக. 2: தூர்வா — ச. கொ. II, iv, 158.]

ஈரை—எறும்பு, சீதேவி. [1, 2: ஹீரா விபீலிகாஸ்ரியோ: — ச. வ. ii, 462.]

ஏர்—ஒப்பு, அழகு, கலப்பை. [1: பிங். vii, 531. 2: திவா. viii, 59. 3: அக. 'உழும் எருது'—சூடா. xi, ர, 24.]

785\. தாரகனே டம்வலிப்போன் புத்திரனே ரசுரன்
தாங்குவோன் றிருமாலின் சாரதிம கேசன்
சாரசம்வண் டானம்வெண் ணைதா மரைப்பேர்
சாரிகைநா கணவாய்ப்புள் யாழ்வாசிக் குங்கோல்
காரம்வலி யிமசைலங் கொலேமுயற்சி யெதுகை
கார்ப்பெழுத்தின் சாரியைநிச் சயம்பொரிகா ரதி
சாரங்கம் பலநிறம்வண் டோர்புள்ளோ ரிராகம்
சாதகப்புள் யானைமான் சலதரமென் றெண்பேர்.

தாரகன்—ஒடம்வலிப்போன், புத்திரன், ஓர் அசுரன், தாங்குவோன், திருமாலின் சாரதி, சிவன். [1, 3: தாரக: கர்ணதாரகே; தைத்யே வ —ச. வ. iii, 44, 45. 2: தாரக: ... வநேத்ரே—ச. வ. iii, 48. 4: யாரக:—ஸ. அக. 5: அக. 6: தாரக: —ஸ. அக.]

சாரசம்—கொய்யடி நாரை, வெண்ணெரை, தாமரை. [1: அக. 2: வக்ஷராஹஸ்தக வாரஸ:—ச. கொ. II, v, 22. 3: தாமரஸம் ஸாரஸம்—ச. கொ. I, x, 40.]

சாரிகை—நாகணவாய்ப்புள், யாழ்வாசிக்குங் கோல். [1: ஸாரிகா —ச. கொ. III, v, 8. 2: ஶாரிகா—ஸ. அக.]

காரம்—வலி[1], இமயமலை[2], கொலை[3], முயற்சி[4], எதுகை[5], கார்ப்பு[6], எழுத்தின் சாரியை[7], நிச்சயம்[8], பொரிகாரம் முதலியன[9]. [1: காரः ... बले—நா. ர. ii, 359. 2-5, 8: காரः ... வधे யத்ந ஹிமாசலே ... நிश्चயே யதென — க. வ. ii, 389. 6: க்ஷாரோ ரஸவிசேஷே ... —பா. கொ. 744. 7: நன். 126. 9: க்ஷாரோ ... க்ஷாரः —வெ. 133, 253. க்ஷாரः காசே ...; ... —க. வ. ii, 390, 391.]

சாரங்கம்—பலநிறம்[1], வண்டு[2], ஓர் பறவை[3], ஓர் இராகம்[4], சாதகப்பட்சி[5], யானை[6], மான்[7], மேகம்[8]. [1-3, 5-7: ஸாரங்கோ விஹங்கே; ... —க. வ. iii, 122, 123. 4, 8: ஸாரங்க:—ஸ. அக.]

786. சாரம்வலி யெலும்புமுரள் சுவைமரக்காழ் மேன்மை
தனஞ்சூதுக் கருவியொற்றுள் வினைநடைநீர் மருந்தின்
சாரம்வளை மண்ணுவர்ப்புப் பலநிறம்நீ றுப்புச்
சார்த்துயர்த்து மேடுபந்தந் தக்கதிரு பான்பேர்
சீரம்வாள் கலப்பைமர வுரிகிழிந்த துணிநற்
சேலைபசு வின்முலைகூட் டொடுதுத்த நாகம்
தாரம்விண்மீன் கண்மணியோர் யாழிசைவல் லிசைகா
தலிவெள்ளி யாணிமுத்து முத்தின்றூய் மையுமே.

சாரம்—வலி[1], எலும்பு[2], முாளஞ்செடி[3], சுவை[4], மரவயிரம்[5], மேன்மை[6], தனம்[7], சூதுக்கருவி[8], ஒற்றுள் வினை[9], நடை[10], நீர்[11], மருந்தின் சாரம்[12], விளைமண்[13], உவர்ப்பு[14], பலநிறம்[15], நீறு[16], உப்பு[17], சார்த்து உயர்த்தும் மேடு[18], பந்தம்[19], தக்கது[20]. [1, 2, 5-7, 11, 20: ஸாரோ ... —க. வ. ii, 455. 3, 9, 10, 19: ... —க. வ. ii, 407. 4, 12: க்ஷாரः ... —க. வ. ii, 390. 8, 15: ஸாரः ...; ... —க. வ. ii, 450, 451. 13, 14, 16, 17: க்ஷாரः ... —நா. ர. ii, 334. 18: அ. வி. நி. 400.]

சீரம்—வாள்[1], கலப்பை[2], மரவுரி[3], கிழிந்த துணி[4], நற்சேலை[5], பசுவின் முலை[6], கூட்டு[7], துத்தநாகம்[8]. [1: சீரஸ்து ... —க. வ. ii, 412. 2: ஸீரः ...; ... —க. வ. ii, 457, 458. 3: சீரம் — ஸ. அக. 4: சீரம் ... —வெ. 169, 259. 5-8: சீரம் ... —க. வ. ii, 409.]

தாரம்—நட்சத்திரம்[1], கண்மணி[2], ஓர் யாழிசை[3], வல்லிசை[4], மனைவி[5], வெள்ளி[6], ஆணிமுத்து[7], முத்தின் தூய்மை[8]. [1, 2, 4, 6-8: தாரோ நிர்மலமௌக்திகே, உச்சைஸ்ஸ்வரே(அ)த நக்ஷத்ரே(அ)க்ஷிகநீநிகயோ:; தாரம் ரஜதே — ச. வ. ii, 416, 417. 3: திவா. x, 153. 5: தாரா: — ச. கொ. II, vi, 6.]

787. வாரமவ சரங்கூட்டம் நேயங்கட் கிண்ணி
மலைச்சார்பு கிழமைபங்கு வாயிலரண் மனையாம்
காரிவிடம் நாற்குறுணி சனிவடுக னையன்
களர்நிலமுந் நீர்க்காரி கருமையோர் வள்ளல்
சாரிசுழல் காற்றுலாப் போதல்சுங்கம் யானைத்
தவிசுவட்ட மாயோடல் சூதுக்காய் பூவை
சீரியலா யுதன்கச்சை சிள்வீடு முப்பேர்
சீருள்சீ ருடைமையும்வெண் கலஞ்செம்பா தியுமே.

வாரம்—அவசரம்[1], கூட்டம்[2], நேயம்[3], கள்ளுக்கிண்ணி[4], மலைச் சாரல்[5], கிழமை[6], பங்கு[7], வாயில்[8], அரண்மனை[9]. [1, 2, 4, 6, 8: வார: ஸூர்யாதிதிவஸே வாரோ(அ)வஸரவ்ருந்தயோ:; ... வாரம் த்வாரே மத்யபாத்ரே — வி. ப்ர. ர, 17, 18. 3, 5, 7: பிங். x, 1025. 9: வார: சூழப்பட்ட இடம் என்று (ஸ. அக.) பொருள்படுதலின் இப் பொருள் பொருந்தும்.]

காரி—நஞ்சு[1], நாற்குறுணி[2], சனி[3], பைரவன்[4], ஐயனார்[5], களர் நிலம்[6], கடல்விடம்[7], கருமை[8], ஓர் வள்ளல்[9]. [1, 9: சூடா. xi, ர, 17. 2: அக. 3-5, 8: பிங். x, 322. 6: அக. நி. 66. 7:]

சாரி — சுழல்காற்று[1], உலாப்போதல்[2], சுங்கம்[3], யானைத் தவிசு[4], வட்டமாயோடல்[5], சூதுக்காய்[6], பூவை[7]. [1, 3, 5, 7: பிங். x, 472. 'சாரிகை.' 2: அக. 4, 6, 7: ஶாரி: குஞ்ஜரவாரணே ஶகுநௌ த்யூதஸாதநே — ச. வ. ii, 451.]

சீரி—பலராமன், கச்சை, சிள்வீடு. [1: ஸீரி — ஸ. அக. 2, 3: சீரீ கக்ஷாடிகாஜில்ல்யோ: — ச. வ. ii, 409. கச்சை கச்சம் என்று இக் காலத்து வழங்குவதுபோலும்.]

சீருள் — சீர், உடைமை, வெண்கலம் செம்பு முதலியன. [1: 2: பிங். x, 508. 3: நா. தீ. நி. 380. 'உலோகப் பொது.']

788. சூரிசூ ரியன்புலவன் காளிவடு கன்றாய்
சோர்தல்வா டுதல்தளர்தல் வழுவலயர்த் தலும்பேர்
பாரியிபக் காற்கயிரோர் கடைவள்ளல் கெண்டி
பானைபரா கம்பூமி மனைவிகந முளதாம்
வாரிநீர் கடல்வெள்ளம் மதிற்சுற்று வருவாய்
வழியானைப் படுகுழிவந் திப்போன்வா ணியுமாம்
பாரிசா தம்முண்முருக் கோர்தேவ விருக்கம்
பார்பூமி தேர்ப்பரப்பு ரோகிணிநா ளெனுமே.

சூரி — சூரியன், புலவன், காளி, காடுகாள். [1: அக. நி. 104. 2: விதூநு ..., வஞ்சித: — ஷ. கொ. II, vii, 5, 6. 3: பிங். ii, 27. 4: திவா. i, 17.]

சோர்தல்—வாடுதல், தளர்தல், வழுவல், அயர்த்தல். [1-4: அக.]

பாரி—யானைக்காற் கயிறு[1], ஓர் கடைவள்ளல்[2], கெண்டி[3], பானை[4], பூந்தாது[5], பூமி[6], மனைவி[7], கனமுள்ளது[8]. [1, 3-5: வாரீ ... வாரணயோ:, வாருரீ கலரிகாயாம் வ வாஜவெரு வ ஹவஷி: —ஷ. வ. ii, 426. 2, 6: பிங். x, 789. 7: ஸாராரீ—ஷ. கொ. II, vi, 6. 8: அக.]

வாரி—நீர்[1], கடல்[2], வெள்ளம்[3], மதிற்சுற்று[4], வருவாய்[5], வழி[6], யானைப் படுகுழி[7], வந்திப்போன்[8], சரசுவதி நதி[9]. [1, 7, 9: வாரி ... நீரயோ:, வாரி: ... ஸரஸ்வதீரம் கஜவநஹ்நவேலி — ஷ. வ. ii, 444. 2, 3: திவா. xi, 367. 4-6: பிங். x, 1026. 8:]

பாரிசாதம்—முண்முருக்கு, ஓர் தேவ விருட்சம். [1: அக. 2: வஞெசெத ஜெவதாவொ உஜாா: வாரிஜாதக:, ஸநாந: கலவரு-க்ஷஞ வபலவி வா ஹரிவஜநஷ—ஷ. கொ. I, i, 53.]

பார்—பூமி, தேர்ப்பரப்பு, உரோகிணிநட்சத்திரம். [1: திவா. v, 12. 2: பிங். x, 790. 3: திவா. i, 80.]

789. வீரியம்ப ராக்கிரமம் பிரபாவந் தேசு
மிகவலிய வுற்சாகஞ் சுக்கிலத்தா துவும்பேர்
தாருமரக் கொம்புபட்ட வறள்மரஞ்செந் நுணாவாம்
தார்விமஞ்சள் மரமஞ்சள் செந்நுணா மரப்பேர்
காருசங்காட் டெள்ளெழுது சித்திரம்நா கப்பூக்
களபம்நுரை நாவிபுற்றுக் காவிக்கல் லென்ப
ஓரையிலக் கநஞ்சமைய மகளிர்குழா மவரா
டுதலாடுங் களன்கால வோரையிரா சியுமே.

வீரியம்—பராக்கிரமம், பிரபாவம், தேசு, மிகவலிய உற்சாகம், சுக்கிலத்தாது. [1, 4, 5: வீர்யம் பராக்ரமே ரேதஸி ... உத்ஸாஹ- யோரபி—வை. 226, 63. 2, 3: வீர்யம் தேஜ:ப்ரபாவயோ: —அ. வ. ii, 371.]

தாரு—மரக்கொம்பு, பட்ட வறள்மரம், செந்நுணா. [1: தாரு— வ. அக. 2: காஷ்டம் தாரு — அ. கோ. II, iv, 13. 3: தாரு — அ. கோ. II, iv, 53.]

தார்வி — மஞ்சள், மரமஞ்சள், செந்நுணாமரம். [1-3: தார்வீ தாருஹரித்ராயாம் தேவதாருஹரித்ரயோ: —வி. ப்ர. வ, 6.]

காருசம்—காட்டு எள்[1], எழுது சித்திரம்[2], நாகப்பூ[3], களபம்[4], நுரை[5], நாவி[6], புற்று[7], காவிக்கல்[8]. [1-5, 7, 8: காருஜ: கலபே பேந வல்மீகே நாககேஸரே, கைரிகே சில்பிநாம் சித்ரே ஸ்வயஞ்ஜாத- திலேऽபி ச—அ. வ. iii, 134. 6: காருஜ: ..., ... நாபௌ—நா. ர. iii, 89.]

ஓரை—இலக்கினம்[1], சமயம்[2], மகளிர் குழாம்[3], மகளிர் ஆடுதல்[4], மகளிர் ஆடுங் களம்[5], காலவோரை[6], இராசி[7]. [1: ஹோரா லக்நே —அ. வ. ii, 462. 2: அக. 3-5, 7: பிங். x, 225. 6: ஹோரா - நாளி லிருபத்துநாலி லொரு பகுதி—வ. அக.]

790\. தாரையா யுதநுனிமுன் னணிப்படைவிண் மீன்சந்
ததிபரியி னைங்கதிசுக் கிரீவபன்னி யூதுந்
தாரைசுர குருபன்னி கருவிழிமேம் பாடு
சலம்வீழ்தல் மழைத்தாரை வழியுருளின் விளிம்பாம்
வீரைபெருங் குழிமேலா வாலுகம்பே யத்தி
வெள்ளீறில் சமுத்திரங்கிங் கிணிப்பாலை வாழை
வீரைமரம் நருக்கருங்கா கோளிதா மலகி
வீரப்பே ருளவூர்நா யகபுத்ர வதியே.

தாரை—ஆயுதநுனி[1], முன்னணிப்படை[2], நட்சத்திரம்[3], சந்ததி[4], குதிரையின் ஐங்கதி[5], சுக்கிரீவன் பத்தினி[6], ஊதும் தாரை[7], தேவகுரு பத்தினி[8], கருவிழி[9], மேம்பாடு[10], நீர் வீழ்தல்[11], மழைத்தாரை[12], வழி[13], உருளின் விளிம்பு[14]. [1, 2, 4, 10-12: தாரோத்க்ருஷ்டே வ்யூஹாக்ரே ஸைந்யாக்ரே ...; ஜலாதிபாதே ஸந்ததௌ —அ. வ. ii, 421, 422. ஜலாதிபாதே என்பதனால் 11, 12 பொருள்கள் குறிக்கப்பட்டன. 3:

நக்ஷத்ரம் ... தாரா — அ. கொ. I, iii, 21. 5: யாரா ..., ... தாஜ-மதிவக்ருகெ — நா. ர. ii, 341. சூக்ஷ்மதியு, பௌரிதகழு, ரௌவிதழு, வஜிதழு, ஹூதழு என்பவை ஐந்து கதிகள். 6, 8: தாரா ... ஸாரமாரவிலியாழு, ஸாதீரவதர்தாழு — அ. ஸ. ii, 417. 7, 9, 13: பிங். x, 598. 14: யாரா—ஸ. அக.]

வீரை—பெருங்குமிழ்[1], ஏலவாலுகம்[2], பேயத்தி[3], வெள்ளீறில்[4], சமுத்திரம்[5], கிங்கிணிப்பாலை[6], வாழை[7], வீரைமரம்[8], கள்[9], கருங்காகோளி[10], தாமலகி[11], வீரப்பேருள்ள ஊர்[12], நாயகனையும் புத்திரனையுமுடையாள்[13]. [1-4, 6, 7, 9-11, 13: வீரா ... — அ. ஸ. ii, 446, 447. 5, 8: பிங். x, 1062. 12: வீரகோளன்புதூர் முதலியன.]

791. கௌரமெனல் வெண்கடுகு தூயதுவெண் சிவப்புக்
கமலப்பூந் தாதுபொன்மை நிலவின்விசுத் தமுமாம்
கௌரிமனோ சிலைஞாழல் பார்ப்பதிபூப் பில்லாக்
கன்னிகைபொன் னிறப்பெண்வரு ணன்மனைவி பூமி
பௌருடமாண் டன்மைபுரு டன்கையெடுப் பளவு
பராக்கிரம மாண்டொழிலாண் டேசுவென வைம்பேர்
பௌருடே யம்புருடர் திரளவராற் செய்யப்
பட்டதவ ரநுகூல மவர்கொலைவி காரம்.

கௌரம்—வெண்கடுகு, தூயது, வெண்சிவப்பு, தாமரைப்பூந்தாது, பொன்மை, நிலவின் விசுத்தம். [1-6: ... — அ. ஸ. ii, 402, 403. வெண்சிவப்பு என்னும் பொருளுக்கேற்ப ஆசிரியர்க்கு ... என்றொரு பாடங் கிடைத்திருக்கவேண்டும்.]

கௌரி—மனோசிலை[1], ஞாழல்[2], பார்வதி[3], பூப்பில்லாக் கன்னிகை[4], பொன்னிறப்பெண்[5], வருணன் மனைவி[6], பூமி[7]. [1-4, 6, 7: ... — அ. ஸ. ii, 403, 404. 5: ...—ஸ. அக.]

பௌருடம்—ஆண்டன்மை, புருடன் கையெடுப்பளவு, பராக்கிரமம், ஆண்தொழில், ஆண்தேசு. [1-5: பௌருஷம் ... பராக்ரம: ஸாத்விகோ பாவகர்ம...; ஷௌர்யே ரேதஸி ச ..., ஊர்த்வவிஸ்த்ருததோ:- பாணிந்ருமானே — நா. ஸ. ii, 153.]

பௌருடேயம்—புருடர் திரள், புருடராற் செய்யப்பட்டது, புருடர் அனுகூலம், புருடர் கொலை, புருடர் விகாரம். [1-5: பௌருஷேயம் பௌருஷேண க்ருதேऽஸ்மி ஸமிதே வதே, ஸமூஹே ச விகாரே ச — அ. ஸ. iv, 227.]

792. சீரண மிருசீ ரகம்பெருங் காயஞ் சுவர்ச்சிகை கிழிந்தது சீன்றம்
வாரணஞ் சங்கு துகிற்கொடி கோழி மதாவளந் தடைகட லென்ப
பாரமக் கரைதோட் சுமைகன மிரண்டா யிரம்பலங் கொண்டது
வரம்பாம்
காரவி கருஞ்சீ ரகஞ்சத புப்பி காயப்பத் திரிமயிற் சிகையே.

சீரணம்—சீரகம், கருஞ்சீரகம், பெருங்காயம், சுவர்ச்சிகை, கிழிந்தது, முதிர்ந்தது. [1-4: ஜீரணம் ஜீரகாஜாஜிஹிங்குஸௌவர்ச்சலேஷு — வி. ப்ர. ண, 35. அ. ஸ. iii, 194 ஜீரகே க்ருஷ்ணஜீரகே என்று 1, 2 பொருள்களைத் தெளிவாகக் காட்டிற்று. வை. (ண, 48), நா. ஸ. (ii, 114) கோசங்களும் ஜீரணீ என்னும் சொல்லுக்கே இப் பொருள்கள் கூறின. வை. 129, 166 மாத்திரம் அஜாஜீ ச ஜயா தீவ்யோ ஜீரகோ ஜீரணஸ்மித: என்று ஜீரண சப்தத்தை ஆண்டது. 5: ப்ருத்வம் ஜீர்ணவஸ்த்ரம் வஸனே — அ. கோ. II, vi, 115. 6: ஜீர்ணீ — ஸ. அக.]

வாரணம்—சங்கு, துகிற்கொடி, கோழி, யானை, தடை, கடல். [1, 3: திவா. xi, 366. 2: 4, 5: வாரண: ஸாந்த்ரதஜே, வாரணம் ச ப்ரதிஷேதே — அ. ஸ. iii, 215. 6: பிங். x, 1024.]

பாரம்—அக்கரை, தோட்சுமை, கனம், இரண்டாயிரம் பலங் கொண்டது, வரம்பு. [1, 5: பாரம் ப்ராந்தே பரதடே — அ. ஸ. ii, 426. 2-4: பாரோ பரோ வீவதே ச பலாநாம் த்விஸஹஸ்ரகே — நா. ர. ii, 334.]

காரவி—கருஞ்சீரகம், சதபுப்பி, காயப்பத்திரி, மயிற்சிகை. [1-4: காரவீ க்ருஷ்ணஜீரகே; தீப்யே சதபுஷ்பாத்வக்பத்ரா: — அ. ஸ. iii, 689, 690.]

793. சாரதம்வற் சரம்புதிதே ழிலைப்பாலே பீதமுறக்கம்
தாரதமே வெள்ளிரதம் விடபேதஞ் சாதிலிங்கம்
சாரதிநீர்த் திப்பலிதேர்க் கடைப்பூடு தேர்ப்பாகன்
பாரதிவாக் கோர்விருத்தி பாமடந்தை மரக்கலமே.

சாரதம்—ஆண்டு, புதிது, ஏழிலைப்பாலை, மஞ்சட்பயறு. [1, 2, 4: ஶாரதொ வத்ஸரெ நவெ; ... வீதமுத்கெ — அ. ஸ. iii, 331, 332. 3: ஸப்தவர்ணோ விஶாலத்வக் ஶாரதோ விஷமச்சத: —அ. கொ. II, iv, 23.]

தாரதம் — வெள்ளிரதம், விடபேதம், சாதிலிங்கம். [1-3: தாரதொ விஷபெதெ ஸ்யாத்பாரதெ ஹிங்குலெபி ச—அ. ஸ. iii, 325.]

சாரதி — நீர்த்திப்பலி, தேர்க்கடைப்பூடு, தேர்ப்பாகன். [1: ஜலபிப்பல்யாம் ... ஶாரதீ — வி. ஹ. உ, 21. 2: 3: ஸாரதி:; ... ஸம்ஜ்ஞா ரயகுடும்பினௌ —அ. கொ. II, viii, 59, 60.]

பாரதி—வாக்கு, ஓர் விருத்தி, சரசுவதி, மரக்கலம். [1, 2: பாரதீ ... வ்ருத்திபெதொர்வபி—அ. ஸ. iii, 275. 3: பாரதீ த ஸரஸ்வத்யாம் —வி. ஹ. த, 115. 4: பிங். x, 787.]

794. ஊரணு யுச்சிலம்பி யாடதன்கம் பளமும்பேர்
வேரமெனல் குங்குமஞ்சேப் பங்கிழங்கு தேகமுமாம்
பூரிதிரண் டதுநாணி பொன்கலப்பு நெல்லென்ப
ஆரிடமோர் மணமிருடி யின்வசன மாகமமே.

ஊரணுயு—சிலம்பி, ஆடு, ஆட்டின் கம்பளம். [1-3: உர்ணாயுர்ணநாபெ; உர்ணாமெஷ வமேஷெ —அ. ஸ. iii, 474, 475.]

வேரம் — குங்குமம், சேப்பங்கிழங்கு, தேகம். [1, 3: வெரம் ஶரீரெ காஶ்மீரெ—வி. ஹ. ர, 31. 2: அக.]

பூரி — திரண்டது, நாணி, பொன், கலப்புநெல். [1, 3: ஸ்வர்ணெ பஹௌ த்ருஷ்டெ—நா. ர, ii, 378. 2: பிங். vi, 436. 4: அக.]

ஆரிடம்—ஓர் மணம், இருடியின் வசனம், ஆகமம். [1: ஆர்ஷ: — ஸ. அக. 2, 3: ஆர்ஷம்—ஸ. அக.]

795. சாரகன் குதிரைப் பாலன்சஞ் சாரகன்
தாரகை நக்கத் திரங்கட் கருவிழி
மோரடங் கரும்பின் வேர்நற் பாலுமாம்
ஆரணம் வேத மதன்ஞான பாகையே.

சாரகன்—குதிரைப்பாலகன், சஞ்சாரகன். [1, 2: ஸாரகோ'ஶ்வாதி-பாலே ... ஸஞ்சாரகே'பி ச—ஶ. ஸ. iii, 37.]

தாரகை — நட்சத்திரம், கண்ணின் கருவிழி. [1, 2: தாரகா; நநாக்ஷிதாரயோர் நக்ஷத்ரே—வை. 260, 88.]

மோரடம் — கரும்பின் வேர், நற்பால். [1, 2: க்ஷீர மோரடம்; ஸமூலாச் சாக்ஷீரோ ... இக்ஷு-மூல-க்ஷீரயோ: —ஶ. ஸ. iii, 157, 158.]

ஆரணம்—வேதம், வேதத்தின் ஞானபாகை. [1: திவா x, 83. 2: திவா. x. 85. 1, 2: ஆரணாக்ஷ.]

796. சூரணங் கருணை தா ளோருவர்ப் பென்ப
பூரணம் நிறைவோர் பிட்டுமெல் லாமுமாம்
பூரணி யிலவ மரம்நிறை வுள்ளவள்
வாரவா ணங்கவ சங்குப் பாசமே.

சூரணம் — கருணை, தாள், ஓர் உவர்ப்பு. [1: ஸூரண: —ஶ. கோ. II, iv, 157. 2, 3: சூர்ணம் க்ஷாரே க்ஷாரபேதே — ஶ. ஸ. ii, 139.]

பூரணம்—நிறைவு, ஓர் பிட்டு, எல்லாம். [1, 3: பூர்ண: க்ருத்ஸ்நே பூரிதே ச—ஶ. ஸ. ii, 147. 2: பூரணம் ..., ... பிஷ்டபேதே ச —ஶ. ஸ. iii, 206.]

பூரணி—இலவமரம், நிறைவுள்ளவள். [1: பூரணீ ஶால்மலி-வ்ருக்ஷே—ஶ. ஸ. iii, 206. 2: பூரணீ—ஸ. அக.]

வாரவாணம்—கவசம், குப்பாசம். [1, 2: வாரவாணஸ்து கஞ்சுகே கவசே'பி ச—ஶ. ஸ. iv, 88.]

797. ஓர மெனலரு கிடம்பக்க பாதமும்
நாரம்நீர்ப் பாசி நாரத்தை நீரெனும்
சாரல் மருதயாழ்ப் பண்தாழ் வரையுமாம்
பீரு சதாவரி யச்சமுள் ளோன்பெயர்.

ஓரம்—அருகிடம், பட்சபாதம். [1: நா. தீ. நி. 546. 2: நா. தீ. நி. 640.]

நாரம் — *நீர்ப்பாசி, நாரத்தை, நீர்.* [1: பிங். ix, 357. 2: பிங். ix, 35. 3: நாரா: ... நீரமொ:—வி. வு. ர, 22.]

சாரல்—*மருதயாழ்ப்பண், தாழ்வரை.* [1, 2: பிங். x, 471.]

பீரு—*சதாவரி, அச்சமுள்ளோன்.* [1: ஶதமூலீ ப³ஹுஸுதா-பீ⁴ரு: ...; ... ஶதாவரீ — அ. கோ. II, iv, 100, 101. அபீ⁴ரு: என்னும் பெயர்க்கு விளக்கமாக 'ந பீ⁴ரு: வ்ருத்தயஸ்ய' என்று வியாக்கியாசுதையில் உரைக்கப்பட்டது. ஆயினும், பதத்தை பீ⁴ரு: என்று கொள்ளவும் இடமிருந்திருக்கலாம். 2: த்ரஸ்தோ பீ⁴ருபீ⁴ரு-கபீ⁴லுகா: —அ. கோ. III, i, 26.]

798. *வீருதங் கிளைசேர் கொடிமிடை தூறு*
வாருண மேற்கோர் சலசரம் வாரிதி
தூரடி வேர்பா ரந்தேர் முகப்பாம்
பீர்முலைப் பாலின் றுளிபச லைப்பேர்.

வீருதம் — *கிளைசேர் கொடி, மிடைதூறு.* [1, 2: வீருத்⁴க³ல்மம் விடபோ² வா—அ. ஸ. ii, 246.]

வாருணம் — *மேற்கு, ஓர் சலசரம், கடல்.* [1, 3: வாருணம். பிங். x, 1027. 2: வாருண: —ஸ. அக.]

தூர் — *அடி, வேர், பாரம், தேர்முகப்பு.* [1: அக. 2: பிங். ix, 169. 3, 4: பூ⁴: ... பா⁴ரே யுகாந்தயொ: —நா. ர. i, 50.]

பீர்—*முலைப்பாலின் துளி, பசலை.* [1, 2: சூடா. xi, ர, 15.]

799. *பௌரம் புரோற்பவப் பொருள்காவட் டம்புல்*
கௌரவர் குருகுலத் தவர்கன முடையோர்
சௌரியங் கள்ளத் தனம்பராக் கிரமம்
கௌரிள மிரும்புப் பொடிகடு கென்ப.

பௌரம்—*புரத்தில் உண்டான பொருள், காவட்டம்புல்.* [1, 2: பௌரம் வஸ்த்ரணே வாரிஜே—அ. ஸ. ii, 431.]

கௌரவர்—*குருகுலத்தவர், கனமுடையோர்.* [1: கௌரவ: —ஸ. அக. 2: அப்⁴யுத்தா²நம் து கௌரவம்—அ. கோ. II, vii, 34.]

சௌரியம்—கள்ளத்தனம், பராக்கிரமம். [1: 𑌚𑍌𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍈𑌨𑍍𑌯𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, x, 25. 2: 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯 ..., ... 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 —𑌅. 𑌕𑍋. II, viii, 102.]

கௌரிளம்—இரும்புப்பொடி, வெண்கடுகு. [1, 2: 𑌕𑍌𑌰𑌿𑌲𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌰𑌿𑌲𑍋 𑌗𑍌𑌰𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑍇—வி. ரு. ல, 97.]

800. *வீரட்டா நங்கூத்தின் விகற்பம்வீ ரஞ்செய் தலம்*
பாரத்வா சன்வின்னூ லாளன்காட் டுப்பருத்தி
பாரித்தல் வளர்த்தனிய மித்தல்பரப் புதல்பருத்தல்
பூரித்த லுவத்தனிறைத் திடல்பருத்தல் பொங்குதலே.

வீரட்டாநம் — கூத்தின் விகற்பம், வீரஞ்செய் தலம். [1: திவா. ix, 230. 2: 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 — அக. சிவன் வீரங்காட்டிய தலம். அட்ட வீரட்டம் குறிக்கப்படுகின்றன: "பூமன் சிரங்கண்டி யந்தகன் கோவல் புரமதிகை, மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடி மாவழுவூர், காமன் குறுக்கை யமன்கட வூரிந்தக் காசினியிற், றேமன்னு கொன்றையுந் திங் களுஞ் சூடிதன் சேவகமே."]

பாரத்துவாசன்—வில்நூலாளன், காட்டுப்பருத்தி. [1, 2: 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 ..., 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀 𑌚 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇— வி. ரு. ஜ, 27. வில்நூலாளன் துரோணாசாரியர்.]

பாரித்தல்—வளர்த்தல், நியமித்தல், பரப்புதல், பருத்தல். [1, 2, 4: அக. 3: பிங். vii, 421.]

பூரித்தல்—உவத்தல், நிறைத்தல், பருத்தல், பொங்குதல். [1-4: அக. 𑌪𑍂𑌰—ஸ. அக.]

801. *தாரா டங்கொய் யுளைப்பாய்மா சாத கப்புள் ளெனவிருபேர்*
ஆரா தனஞ்சித் தித்தலுகப் பித்தல் சமைத்தல் பேறடைதல்
தாரா தரங்கை வாள்மேகம் தாராங் கம்வாள் புனற்றுறையாம்
நாரா யணன்சந் திரன்கடற்கு நாதன் பிரமன் சிவன்றிருமால்.

தாராடம்—குதிரை, சாதகப்பட்சி. [1, 2: 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌕𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚—𑌅. 𑌸. iii, 153.]

ஆராதநம்—சித்தித்தல், உகப்பித்தல், சமைத்தல், பேறடைதல். [1-4: 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌: 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌤𑍋𑌷𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 — 𑌅. 𑌸. iv, 159.]

தாராதரம்—கைவாள், மேகம். [1, 2: யாராயாஷு வயொஃ-கூவாஒயொ:—கூ. ஸ. iv, 260.]

தாராங்கம்—வாள், நீர்த்துறை. [1, 2: யாராஜுஷீ௯வ௲யொ: —கூ. ஸ. iii, 112.]

நாராயணன்—சந்திரன், வருணன், பிரமன், சிவன், திருமால். [1: 2: 3: நாராயண: — ஸ. அக. 4: 5: விஷு௲ாராா-யண: —கூ. கொ. I, i, 18.]

802. பாரா வதமே சிலம்பிபுருத் தும்பில் மரம்பற் பதமென்ப
பாரா வதிமுல் லேக்கீதம் புருவின் பெடைமுத் தாபலமாம்
ஆரோ கணமே றுதலேறும் படிகிற் கமமுன் வாயிலெனும்
ஆரோ கம்மே றுகையுயர்ச்சி நீட்சி நிதம்ப மங்குரமே.

பாராவதம் — சிலம்பி, புரு, தும்பில்மரம், மலை. [1: 2-4: வாாாவத: கஶுவெ ஜெஶெ உருடிதிஃ௲கெ—வி. வ. த, 217.]

பாராவதி—முல்லேக்கீதம், புருவின் பெடை, முக்தாபலம். [1, 3: வாாாவதீ ராவதீதிஶவஶீஹஶயொாவி—தி. ஶ. III, iii, 166. 2: வாாாவதீ—ஸ. அக.]

ஆரோகணம்—ஏறுதல், ஏறும் படி, நிர்க்கமம், முன்வாயில். [1, 2: ஆரொஹணம் ஸ௱ாஷுாவாநெ ஸொாஹெ—வி. வ. ண, 84. 3: 4:]

ஆரோகம்—ஏறுகை, உயர்ச்சி, நீட்சி, நிதம்பம், அங்குரம். [1-4: ஆரொஹொ ஜெஷு ..., ஆரொஹணெ நிதவெ வஸஉ௲ஹய ... —வி. வ. ஹ, 17. 5:]

803. நாராச மெனவிரும்புச் சலாகைநீர் யானை
நாரா யணமச்சு வத்தமர மீன்பேர்
பாரா யணமுடித்தல் பற்றுதலு மான
படிப்பெல்லா மங்குசபக் தங்கரையின் வழிப்பேர்
நாரா யணிதிருக்கோ கநதைதுற்கை கங்கா
நதியோர்பண் ஞேரிரா கஞ்சதா வரியாம்
மாரீசக் தக்கோல மோருபபு ராணம்
மாமாய மிராசமா தங்கம்நாற் பெயரே.

நாராசம் — இரும்புச் சலாகை, நீர்யானை. [1, 2: நாராவொ ஜொஹஸாயகெ, ஜஶெஹ—கூ. ஸ. iii, 129.]

நாராயணம் — அரசமரம், மீன். [1, 2: அக. ஸ. அக. யில் இப் பொருள்கள் காணுமாறில்லை.]

பாராயணம்—முடித்தல் பற்றுதலுமான படிப்பு, எல்லாம், அங் குசபந்தனம், கரையின் வழி. [1: வாராயணஂ — ஸ. அக. 2, 4: வாராயணஂ வாகக:, காஜெ்ஸ வாரகெறள—க. வ. iv, 85. 3: வாரா-யணஂ ... கஜ்ஜகாவஸு வ வஸுகெ—வெ. 273, 18.]

நாராயணி—இலக்குமி, துர்க்கை, கங்காநதி, ஓர் பண், ஓர் இராகம், சதாவரி. [1, 2, 6: நாராயணீ ஶதாவராூமா ஸ்ரீ: — க. வ. iv, 80. 2: திவா. i, 23. 3, 5: அக. 4: பிங். vi, 281. 'ஓர் குறிஞ்சியாழ்த்திறம்.']

மாரீசம்—தக்கோலம், ஓர் உபபுராணம், மாமரயம், இராசயானை. [1, 4: மாரீசஃ கெஷாடெ யாஜகஜ்வெ—க. வ. iii, 130. 2: பிங். iii, 133. மாரீவொவவாராணஂ—ஸ. அக. 3: அக.]

804. *தீர்க்கம்நிச் சயம்நீ ளப்பேர் மார்க்கணந் தேட லம்பாம்*
மார்க்கமார் கழிமான் றேல்மான் மதம்வழி தெருவோர் கூத்து
பார்க்கவன் மழைக்கோள் நல்ல வில்லாளி பரசி ராமன்
பார்க்கவி யறுகம் புல்லோர் சத்திபாற் கடற்பி றந்தாள்.

தீர்க்கம் — நிச்சயம், நீளம். [1: சூடா. viii, 46. 2: டீஜமாயதஂ —க. கொ. III, i, 69.]

மார்க்கணம்—தேடல், அம்பு. [1, 2: மாராணஂ ... கஷெஷ மாராணஸ்து ஶரெ—க. வ. iii, 210.]

மார்க்கம்—மார்கழிமாசம், மான்றேல், கத்தூரி, வழி, தெரு, ஓர் கூத்து. [1, 3, 4: மாமொ ஹூமஷெ மாவெ ... வயூ — க. வ. ii, 40. 2: 'மான்றேல்' மிருகசீரிட நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும் மான் றலைக்காகத் தவறுபட எழுதுவோரால் எழுதப்பட்டதோ? மற்று இப் பொருள் ஸ. அக., அக., கோசங்களில் காணப்படவில்லை. மிருகசீரிட நட்சத்திரம் அவையனைத்தினும் காணப்படுவது. ஆயினும் மார்கழி மாசத்தையும் அந் நட்சத்திரத்தையும் குறிக்குமென்று சமாதானமுரைக் கலாம். மார்க்கமென்னும் பதம் மிருக சம்பந்தமானதென்னும் பொதுப்பொருளுடைமையின் மான்றேலையும் குறித்தல் கூடும். 5: திவா. v, 128. 6: மாஃ —ஸ. அக.]

பார்க்கவன் — சுக்கிரன், நல்ல வில்லாளி, பரசுராமன். [1-3: ஹார்கவ: ஶுக்ரே ஸுயந்வி ..., ஜெதந்ஜ ஶோ — ஶ. ஸ. iii, 701.]

பார்க்கவி—அறுகம்புல், ஓர் சத்தி, இலக்குமி. [1-3: ஹார்கவீ தூக்ஷீ ஶக்கிஷேயோ: ஸ்ரீயாம் — ஶ. ஸ. iii, 701.]

805. ஊர்ச்சங்கார்த் திகைமா தம்விக் கிரமமுற் சாக முப்பேர்
கூர்ச்சம்புரு நடுவஞ் சம்பொய்த் துதிகுச முடிச்சு மீசை
மார்ச்சநம் வெள்ளு லோத்ரம் துடைத்தல்தூய் தாக்கல் மன்னும்
கூர்ச்சிகை கெட்ட பால்பூ மொட்டுத்தூ லிகைக்கோ லூசி.

ஊர்ச்சம் — கார்த்திகைமாசம், விக்கிரமம், உற்சாகம். [1-3: உஜ்ஜஸ்து காத்திகொத்ஸாஹவெஷு — மே. ஜ, 4.]

கூர்ச்சம்—புருவ நடு, வஞ்சம், பொய்த்துதி, குசமுடிச்சு, மீசை. [1-3, 5: கூர்ச்சா விகத்தநெ; ஶ்மஶ்ரூணி உஜ்ஜோ ஹ்ரூஃஷேபு — ஶ. ஸ. ii, 55, 56. 4: கூர்ச்ச: —ஸ. அக.]

மார்ச்சநம் — வெள்ளுலோத்திரம், துடைத்தல், தூய்தாக்கல். [1, 3: மாஜ்ஜநா லோய்ரமாவிநி; மாஜ்ஜநம் ஶுத்திகரணே — ஶ. ஸ. iii, 390, 391. 2: மாஜ்ஜந: —ஸ. அக.]

கூர்ச்சிகை—கெட்ட பால், பூமொட்டு, தூலிகைக்கோல், ஊசி. [1-4: கூர்ச்சிகா ஸூசிகாயாஞ்ச குசிகாயாஞ்ச கூட்மலெ; ... க்ஷீரவிக்ருதாவபி கூர்ச்சிகா—வி. ப்ர. க, 171, 172.]

806. சார்த்தஞ்சஞ் சார செட்டித் திரள்சகி தஞ்ச மூகம்
வார்த்தமே பதர்நோ யின்மை வார்த்தைசீ வநம்பேச் சென்ப
ஆர்த்தல்கட் டுதலொ லித்தல் பொருதல்மின் னுதனி றைத்தல்
ஆர்த்தவ மிருது வின்சம் பவம்பூவங் கனைமார் பூப்பாம்.

சார்த்தம் — சஞ்சார செட்டித்திரள், சகிதம், சமூகம். [1, 3: ஸாத்தா வ்ரஜெ வணிஜாம் — ஶ. ஸ. ii, 218. 2: ஸாத்தம் த ... ஸஹ—க. கொ. III, iv, 4.]

வார்த்தம்—பதர், நோயின்மை. [1, 2: வாத்தம் ஃபல்கு ஆரோக்யே ச—க. கொ. III, iii, 75.]

வார்த்தை—சீவனம், பேச்சு. [1, 2: வார்த்தா வ்ருத்தௌ ஜநஶ்ருதௌ—க. கொ. III, iii, 75.]

ஆர்த்தல்—கட்டுதல், ஒலித்தல், பொருதல், மின்னுதல், நிறைத்தல். [1: திவா. ix, 143. 2: நிக. 375. 3: திவா. ix, 147. 4, 5: அக.]

ஆர்த்தவம் — இருதுவின் சம்பவம், பூ, ஸ்திரீகள் பூப்பு. [1-3: ஆர்த்தவோத்பத்தௌ, நாரீரஜஸி ...—க. வ. iii, 688.]

807. தீர்த்தன்மா லருக னசான் பரிசுத்தன் குருச்சி வன்பேர்
கீர்த்திவித் தாரஞ் சேறு புகழநுக் கிரக மென்ப
கார்த்திகை யோர்மா தஞ்செங் காந்தளோர் நாளு மாகும்
ஊர்த்துவ முயர்வு மேனோக் கியதுமே லுயர்ந்த தும்பேர்.

தீர்த்தன்—திருமால், அருகன், ஆசான், பரிசுத்தன், குரு, சிவன். [1: 2, 3: சூடா. xi, த, 13. 4, 6: அக. 5: தீர்த்தம் ... —க. கொ. III, iii, 86.]

கீர்த்தி — வித்தாரம், சேறு, புகழ், அநுக்கிரகம். [1-4: கீர்த்தி: ... வ—வி. வ. த, 66.]

கார்த்திகை — ஓர் மாசம், செங்காந்தள், ஓர் நட்சத்திரம். [1: பிங். x, 325. கார்த்திக: — வ. அக. 2: நா. தீ. நி. 320. 3: பிங். x, 325. க்ருத்திகா—வ. அக.]

ஊர்த்துவம் — உயர்வு, மேல்நோக்கியது, மேல்உயர்ந்தது. [1-3: ஊர்த்வம் ... —க. வ. ii, 506.]

808. கூர்ப்பர முழங்கை சாறு கூர்ப்பென்ப வுவர்ப்புக் கூர்மை
பார்ப்பரங் கயநோய் நீறு சோற்றவிழ் கடப்பந் தாதாம்
[தேற்றம்
ஆர்ப்புப்போர் சிரிப்பொ லிப்பாம் ஓர்ப்பென்ப பொறுமை
பார்ப்பென்ப தவழுஞ் சாதி குரங்கணிற் பறம்புட் குஞ்சே.

கூர்ப்பரம்—முழங்கை, முழங்கால். [1, 2: கூர்ப்பரோ ... கூர்ப்பர: —வி. வ. ர, 137.]

கூர்ப்பு—உவர்ப்பு, கூர்மை. [1, 2: அக.]

பார்ப்பரம்—கயநோய், நீறு, சோற்றவிழ், கடப்பந்தாது. [1-4: பார்ப்பரோ ... —வி. வ. ர, 159, 160.]

ஆர்ப்பு—போர், சிரிப்பு, ஒலிப்பு. [1, 2: பிங். x, 111. 3: சூடா. xi, ர, 34.]

ஓர்ப்பு — பொறுமை, தேற்றம். [1: திவா. viii, 156. 2: திவா. x, 38.]

பார்ப்பு—தவழும் சாதியின் பறழ், குரங்குக்குட்டி, அணிற்பறழ், பறவைக்குஞ்சு. [1: திவா. iii, 107. 2, 3: திவா. iii, 101. 4: திவா. iii, 193.]

809. கீர்த்தநந்தோத் திரம்பாட்டாம் பேர்த்தல் பிடுங்கல் கிளப்பற்பேர்
ஈர்த்த லிழுத்தல் போழ்தலுமாம் வார்த்த ளம்வாள் பொல்லா நாள்
தீர்த்தல் தொலைத்தல் முடிவாக்கல் தூர்த்தல் சீத்தல் நிரப்புதலும்
வேர்த்தல் வியர்த்தல் சினக்குறிப்பு ஆர்த்தி துன்பம் விற்குதையே.

கீர்த்தநம்—தோத்திரம், பாட்டு. [1: கீர்த்தநம் — ஸ. அக. 2: அக.]

பேர்த்தல்—பிடுங்கல், கிளப்பல். [1, 2: அக.]

ஈர்த்தல்—இழுத்தல், போழ்தல். [1, 2: அக.]

வார்த்தளம்—வாள், பொல்லா நாள். [1: 2: வார்த்தம் உக்ஷ்ரோ—வி. வ. ஔ, 89.]

தீர்த்தல்—தொலைத்தல், முடிவாக்கல். [1, 2: அக.]

தூர்த்தல்—சீத்தல், நிரப்புதல். [1: நா. தி. நி. 709. 2: அக.]

வேர்த்தல்—வியர்த்தல், சினக்குறிப்பு. [1: பிங். vii, 228. 2: பிங். vii, 116.]

ஆர்த்தி—துன்பம், விற்குதை. [1, 2: ஆர்த்தி: வ்யாயநகோடோ: —நா. ர. ii, 147.]

810. தீர்த்தமுபா யம்யோகி பூப்பவதா ரம்பாத்
திரம்நீர்புண் ணியத்தலம்நீர்த் துறைமுநிவர் தோய்ந்த
தீர்த்தமவர் சொல்லியநூல் விழாவேள்வி குருமந்
திரிகிணற்றுத் தொட்டிதெரி சநமொழியாக் கொடையாம்
தூர்த்தமிரும் புக்கிட்ட மூமத்தை யென்ப
தூர்த்தன்சூ தாடுவோன் றெட்டுவோன் விடன்பேர்
மூர்த்தமெனல் கடிநமுத்த மாங்கமுகூர்த் தமுமாம்
மூர்த்திகா டினிமுடல் பிரதிவிம்ப மும்பேர்.

தீர்த்தம்—உபாயம்[1], யோனி[2], பூப்பு[3], அவதாரம்[4], பாத்திரம்[5], நீர்[6], புண்ணியத்தலம்[7], நீர்த்துறை[8], முனிவர் தோய்ந்த தீர்த்தம்[9], முனிவர் சொல்லிய நூல்[10], விழா[11], வேள்வி[12], குரு[13], மந்திரி[14], கிணற்றுத்தொட்டி[15], தரிசனம்[16], ஒழியாக்கொடை[17]. [1-5, 7, 9, 10, 12, 13, 16: தீர்த்தம் ஶாஸ்த்ர மகவோத யஜ்ஞ பாத்ரோபாத்யாயமந்த்ரிஷு ... உபாயே ஸ்த்ரீரஜஸோரபி; யோனௌ பாத்ரே உருதேஷ — ச. வ. ii, 213, 214. 6: ஜலம் ... தீர்த்தம் — நா. ர. ii, 202. 8: வஷட்காரவதாரஸ்த்ரோஸ்ஸி — வை. 155, 40. 11: 14: தீர்த்தே ... தர்ஷிதே — ஶா. கொ. 80. 15: உபகூபஜலாஶயே ... தீர்த்தம் —த்ரி. ஶே. III, iii, 197, வியாக்கியை. 17:]

தூர்த்தம் — இரும்புக்கிட்டம், ஊமத்தை. [1: படூர்த்த ... கயோமலே — வை. 44, 71. 2: படூர்த்தா படுர்த்தா: — அ. கொ. II, iv, 77.]

தூர்த்தன் — சூதாடுவோன், வஞ்சகன், விடன். [1: படூர்த்தா அக்ஷதேவீ: — அ. கொ. II, x, 44. 2: படூர்த்தவஞ்சக: — அ. கொ. III, i, 47. 3: படூர்த்தநா ... நா விட த்ரஷ்டா — மே. த, 28.]

மூர்த்தம்—கடினம், தலை, முகூர்த்தம். [1: கடினம் ..., ... மூர்த்தே — அ. கொ. III, i, 76. 2: உத்தமாங்கம் ஶிர: ... மூர்த்தா — அ. கொ. II, vi, 95. 3: அக. 'இரண்டுகடிகை நேரம்.' முஹூர்த்த: — அ. கொ. I, iv, 11.]

மூர்த்தி—காடினியம், உடல், பிரதிபிம்பம். [1-3: மூர்த்தி: பட: ப்ரதிமாயாம் காயகாடின்யயோரபி—ச. வ. ii, 185.]

811\. தார்க்கியங் குதிரை தேர்மரா மரப்பேர்
தார்க்கியன் கருட னவன்றமை யனுமாம்
வார்த்தக மூப்புத் தொழில்மூப் பினர்திரள்
பார்த்தலா ராய்தல் தேடுத னோக்குதல்.

தார்க்கியம் — குதிரை, தேர், மராமரம். [1-3: தார்க்ஷ்ய: ஸ்யந்தநே அஶ்வகர்ணவ்ருக்ஷே ரதாங்கயோ: —வி. ப்ர. ய, 53.]

தார்க்கியன்—கருடன், கருடன் தமையன். [1, 2: தார்க்ஷ்யஸ்ய ... ஶ்ரீவே ஶ்ரீவாநுஜே—க. ஸ. ii, 354.]

வார்த்தகம்—மூப்புத்தொழில், மூப்பினர்திரள். [1, 2: வார்த்தகம் வ்ருத்தஸம்வாதே ... வ்ருத்தகார்ணீ—வி. ஶ்ரு. க, 77.]

பார்த்தல்—ஆராய்தல், தேடுதல், நோக்குதல். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 8.]

லகர வெதுகை

812. கலசமே குடமும் பாலுங் கலவைதான் கலப்போர் சாந்தாம்
சலசந்தா மரைசங் கென்ப சலநங்கா லலைத லும்பேர்
அலசலே கழுவல் சோம்பல் அலவனே நண்டு பூனை
உலமரல் துயர்துண் ணென்ற லலறல்கத் துதலொ லித்தல்.

கலசம் — குடம், பால். [1: கலஶஸ்து ...; ... க்ஷீரே ... —ஶ. கௌ. II, ix, 31, 32. 2. நிக. 401.]

கலவை—கலப்பு, ஓர் சாந்து. [1: பிங். vii, 552. 2: பிங். vi, 217.]

சலசம்—தாமரை, சங்கு. [1, 2: ஜலஜம் கமலே ஶங்கே — ஶ. ஸ. iii, 136.]

சலநம்—கால், அலைதல். [1, 2: சலந: பாதகம்பயோ: — ஶ. ஸ. iii, 364.]

அலசல் — கழுவல், சோம்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 164. ‘அலை சல்.’]

அலவன்—நண்டு, பூனை. [1, 2: சூடா. xi, ல, 13.]

உலமரல்—துயர், அச்சக்குறிப்பு. [1: சூடா viii, 73. 2: சூடா. viii, 56.]

அலறல்—கத்துதல், ஒலித்தல். [1: திவா. x, 48. 2: அக.]

813. குலமுடல் வீடோர் சாதித் திரள்நாடு கோத்தி ரப்பேர்
நிலமிடந் தறைபூ மிப்பேர் நிலவொளி மதிநி லாவாம்
புலம்வயல் புலனி டப்பேர் புலனறி வொடுரு பாதி
பொலமென்ப பொலன்பொல் லாங்காம் புலவென்ப முடைபு லாலே.

குலம் — உடல், வீடு, ஓர் சாதித்திரள், நாடு, கோத்திரம். [1-5: குலம் குலஶ்ரேணௌ தேஹே கேஹே ஜநபதேऽந்வயே — ஶ. ஸ. ii, 469.]

நிலம் —இடம், தறை, பூமி. [1: திவா. v, 227. 2: நா. தீ. நி. 481. 3: திவா. v, 12.]

நிலவு—ஒளி, மதி, நிலா. [1, 3: அக. நி. 145. 2: திவா. i, 56.]

புலம்—வயல், புலன், இடம். [1-3: அக. நி. 177.]

புலன்—அறிவு, ரூபமுதலியன. [1: திவா. viii, 84. 2: நா. தீ. நி. 601.]

பொலம்—பொன், பொல்லாங்கு. [1: திவா. vi, 1. 2: அக.]

புலவு—மூடை, புலால். [1, 2: அக. நி. 175.]

814. மலம்விட்டை யழுக்குக் கிட்டம் பாவம்பன் னிருமலப்பேர்
வலம்வலி யிடம்வ லப்பால் வலனேயோ ரசுரன் வெற்றி
வலயமே வளையங் கண்ட ரோகங்கங் கணம்வட் டப்பேர்
அலரிபூங் கணைக வின்கண் வரிபூவோர் மரம ருக்கன்.

மலம் — விட்டை, அழுக்கு, கிட்டம், பாவம், பன்னிரு மலம். [1, 3, 4: மலோ(த்வ)ஸ்தே; கிட்டே ... விஷாயாம் — ஊ. ஸ. ii, 493, 494. 2: மல: ... மலிநே த்ருஷ்டே — ஹ. கொ. 801. 5: வஸா ஶுக்ரமஸ்ருங் மஜ்ஜா மூத்ரவிட் க்ராணகர்ணவிட், ஶ்லேஷ்மாஶ்ரு தூஷிகா ஸ்வேதோ த்வாதஶைதே ந்ருணாம் மலா: — மநுஸ்ம்ருதி:, v, 135.]

வலம்—வலி, இடம், வலப்பக்கம். [1: வலம் ... ஸ்யாமேதி—ஊ. ஸ. ii, 488. 2: திவா. v, 228. 3: அக. நி. 214.]

வலன் — ஓர் அசுரன், வெற்றி. [1: வலஸ்து ... தைத்யே—ஊ. ஸ. ii, 489. 2: திவா. viii, 76.]

வலயம் — வளையம், கண்டரோகம், கங்கணம், வட்டம். [1: அக. 2, 3: வலய: கங்கணம் கண்டரோகே—ஊ. ஸ. iii, 496. 4: திவா. viii, 2.]

அலரி—பூங்கணை, அழகு, கண்வரி, பூ, ஓர் மரம், சூரியன். [1: 2, 3: பிங். x, 63. 4-6: திவா. xi, 17.]

815. புலர்தலே வெடிதல் வாடல் புலியோர்சாந் தோர்விலங்காம்
இலலனை சுகுமா ரப்பெண் பரிகாசத் தினள்நாக் கென்ப
பலலமெட் பொடிசே றாகும் பலிபுட்டங் காக்கை கொக்கு
இலவண முவர்ப்புப் பும்பேர் எலிபூர நாளோர் செந்து.

புலர்தல் — விடிதல், வாடல். [1: நா. தீ. நி. 758. 2: நா. தீ. நி. 757.]

புலி—ஓர் சாந்து, ஓர் விலங்கு. [1, 2: பிங். x, 833.]

இலலனை — சுகுமாரப்பெண், பரிகாசத்தினள், நாக்கு. [1, 3: லலநா ... ஜிஹ்வாயாம் ஸ்த்ரியோஷிதி — வி. ப்ர. ந, 137. 2: லலநா — ஸ. அக.]

பலலம் — எட்பொடி, சேறு, ஊன். [1-3: பலலம் திலசூர்ணே ஸஹ்ராக பலலம் பங்கமாம்ஸயோ: —வி. வ்ரு. ம, 61.]

பலிபுட்டம்—காக்கை, கொக்கு. [1: பலிபுஷ்ட: — சு. கொ. II, v, 20. 2: பலிஹம்ஜ —ஸ. அக.]

இலவணம்— உவர்ப்பு, உப்பு. [1: லவண: —சு. கொ. I, v, 9. 2: லவண —சு. கொ. II, ix, 41.]

எலி—பூர நட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1, 2: பிங். x, 194.]

816. புலவர்பா டுநர்கண் ணாளர் பொருநர்விற் பந்நர் வானோர்
புலவனிந் திரன்கண் ணாளன் புதன்செவ்வே ளறிஞன் கூத்தன்
வலவனே வெற்றி யாளன் றேர்ப்பாகன் வல்ல வன்பேர்
உலவைமா ருதம ரக்கொம் போர்மரந் தழைம ருப்பாம்.

புலவர்—பாடுநர், கண்ணாளர், பொருநர், விற்பன்னர், வானோர். [1, 3-5: திவா. xi, 338. 2: பிங். x, 832.]

புலவன்—இந்திரன், கண்ணாளன், புதன், முருகன், அறிஞன், கூத்தன். [1: பிங். ii, 68. 2: பிங். x, 832. 3: திவா. i, 58. 4: சூடா. i, 24. 5: அக. 6: நிக. 396.]

வலவன்—வெற்றியாளன், தேர்ப்பாகன், வல்லவன். [1: நிக. 396. 2: திவா. ii, 102. 3: அக.]

உலவை — காற்று, மரக்கொம்பு, ஓடைமரம், தழை, விலங்கின் கொம்பு. [1, 2, 5: திவா. xi, 250. 3: பிங். ix, 95. 4: சூடா. xi, ல, 21.]

817. வலவைவல் லவன்வஞ் சப்பெ ணிடாகினி வல்லோ ளென்ப
இலளிதம் பிரிய மோர்சி வாகம மழகிச் சைப்பேர்
இலளிதை யோர்முத் தாரம் பராசத்தி யோரி ராகம்
கலனையொன் றற்கு வேண்டு முபகர ணங்க லப்பை.

வலவை—வல்லவன், காளியேவற் பெண், இடாகினி, வல்லோள். [1: திவா. ii, 95. 2: பிங். x, 1007. 3: திவா. i, 24. 4: அக.]

இலளிதம் — பிரியம், ஓர் சிவாகமம், அழகு, இச்சை. [1, 4: லலிதம் ... லலிதேப்ஸித ஸ்ரீஷ்வதே — நா. ஸ. II, 183. 2: அக. 3: லலிதம் ஹாரஷணி த்ருஷு—நா. ர. iii. 188.]

இலளிதை—ஓர் முத்தாரம், பராசத்தி, ஓர் இராகம். [1: லலிதம் ஹாரஹேஷு—வி. வ்ரு. த, 88. 2: லலிதா—ஸ. அக. 3: அக.]

கலனை — ஒன்றற்கு வேண்டும் உபகரணம், கலப்பை. [1: திவா. vii, 156. 2: திவா. vii, 155.]

818. கலனணி கலன்கோ ளன்கீழ் மகன்றுட்டன் கலத்தின் பேராம்
நலனென்ப தழகு நன்மை நலிதலே மெலிதல் நைதல்
விலகுதல் தவிர்த லீங்கல் விலங்கலே விலகல் வெற்பாம்
இலமற்பம் பாழ்நி லப்பேர் இலேசம்நோ யாதி துன்பம்.

கலன் — அணிகலன், கோள்சொல்பவன், கீழ்மகன், துஷ்டன், கலம். [1: திவா. vii, 79. 2: ஸஂ்ராதிஸஂலொக உஂஜ: வஃ: — க. கொ. III, i, 47. 3, 4: க்ஷுேரா நீவெடயஜெ வஃ: — வி. வு. ஆ, 4. 5: இலக்கணப் போலி.]

நலன் — அழகு, நன்மை. [1, 2: நிக. 404. 'நலம்' என்பதன் போலி.]

நலிதல்—மெலிதல், நைதல். [1, 2: நிக. 410.]

விலகுதல்—தவிர்தல், நீங்கல். [1, 2: அக.]

விலங்கல்—விலகல், மலை. [1: அக. 2: திவா. v, 16.]

இலம்—அற்பம், பாழ்நிலம். [1: கிஃஸஷுஃ. ... ஶஸஂஷஉவஶெவெ யயா—"வுராஷெ ஃஉஹஉஷெ கிஃ தவஸஂ ஜெவீ." — ஶ்ரீ. ஸ. III, iii, 467, வியாக்கியை. 2: விஃாவுஹமெத வஜெ— க. கொ. II, i, 5. 'ஊக்ஷஷஉவஸஂ கூெஷ்ராஜெ:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

இலேசம்—நோய் முதலியன, துன்பம். [1, 2: க்லெஶா ஶாமா- ஜெள உ:வெ வ—க. ஸ. ii, 533. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ரொமா- ஜெள என்னும் பாடபேதம் உளதென்று குறித்திருத்தலால் ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்டது அப் பாடமே போலும்.]

819. அலிநறு விலிவெ ளிற்று மரமலா யுதன்பே டிப்பேர்
ஒலியிடி யோசை காற்றும் ஒலியல்தார் நதிதோல் சேலை
கலியொலி மிடிய நீதம் போர்கடை யுகமோர் பாவாம்
பொலிவுமங் கலமெ ழுச்சி புணர்ச்சியு மிகுதி யும்பேர்.

அலி—நறுவிலி, வெளிற்றுமரம், பலராமன், பேடி. [1: பிங். ix, 126. 2: பிங். ix, 189. 3: ஹலீ—க. கொ. I, i, 25. 4: பிங். v, 238.]

ஒலி—இடி, ஓசை, காற்று. [1-3: பிங். x, 211.]

ஒலியல்—பூமாலை, நதி, தோல், சேலை. [1-4: பிங். x, 212.]

கலி—ஒலி, வறுமை, அநீதம், போர், கடையுகம், ஓர் பா. [1, 6: பிங். x, 280. 2: நா. தீ. நி. 626. 3: சூடா. xi, ல, 16. 'வஞ்சம்.' 4, 5: കലി: ... കദ്രൂയാമേ യായി—ക. ഖ. ii, 466.]

பொலிவு—மங்கலம், எழுச்சி, புணர்ச்சி, மிகுதி. [1: திவா. viii, 161. 2: சூடா. ix, 38. 3: அக. 4: நிக. 410.]

820. நிலையமூர் வீடு கோயில் நிலைமைமெய் நிற்குந் தன்மை
உலையன லாற்கொ திக்க வைக்குநீர் கொல்லு லைப்பேர்
குலையம்பின் குதைகாய்க் கொத்துச் செய்கரை விற்கு தைப்பேர்
தலையிடம் பெருமை யாதி சிரசுமேல் தலைமை யென்ப.

நிலையம்—ஊர், வீடு, கோயில். [1, 2: அக. 3: பிங். iv, 217.]

நிலைமை—மெய், நிற்குந் தன்மை. [1: பிங். vii, 51. 2: அக.]

உலை—அனலாற் கொதிக்கவைக்கும் நீர், கொல்லுலை. [1, 2: அக.]

குலை—அம்பின் குதை, காய்க்கொத்து, செய்கரை, விற்குதை. [1, 4: அக. 2, 3: சூடா. xi, ம, 11.]

தலை—இடம், பெருமை, முதல், சிரசு, ஆகாயம், தலைமை. [1, 3-5: சூடா. xi, ல, 16. 2, 6: அக.]

821. இலக்கிய மிலக்க ணத்த துதார ணமபதே லக்காம்
உலத்தலே கெடுதல் சாதல் புலர்த்தல்பூ சுதலு லர்த்தல்
கலித்தலே பொலிவெ ழுச்சி பெருகல்கக் குதலொ லித்தல்
சலித்தலே யசைதல் சல்லல் சடைத்தல்சஞ் சலித்த லும்பேர்.

இலக்கியம்—இலக்கணத்தது, உதாரணம், அபதேசம், இலக்கு. [1, 2: அக. 3, 4: ലക്ഷ്യം ഖ്യാതവെദ്ധമേശവി ശരവ്യേശവി ... ഖകള—ര. യ, 53.]

உலத்தல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

புலர்த்தல்—பூசுதல், உலர்த்தல். [1: பிங். vi, 221. 2: அக.]

கலித்தல்—பொலிவு, எழுச்சி, பெருகுதல், கக்குதல், ஒலித்தல். [1, 3: சூடா. xi, ம, 16. 2, 5: திவா. xi, 73. 4: அக.]

சலித்தல்—அசைதல், அரித்தல், சடைத்தல், சஞ்சலித்தல். [1, 4: அக. ഉ൰ —ഖ. அக. 2: வழக்கு. జల్లించు என்பது தெலுங்குச்சொல். 3: அக.]

822. பலங்கட முருக்க ரத்தை நெருஞ்சிகுற் குலுச்செம் பஞ்சாம்
கலம்பக மோர்ப்ர பந்தம் கலப்புள தளாவு தற்பேர்
புலம்பல்கோ சலிபி தற்றல் புலம்பொலி தனிமை யச்சம்
வலம்புரி பணிலச் சங்கோர் மரம்நந்தி யாவட் டப்பேர்.

பலங்கடம்—முருக்கு, அரத்தை, நெருஞ்சி, குற்குலு, செம்பஞ்சு. [1-5: பலங்கஷா து கிம்ஶுகே; மொக்ஷமொ ஶ்வதம்ஷ்ட்ராயாம் க்ஷா-ராஸ்நா ... — அ. வ. iv, 320, 321.]

கலம்பகம்—ஓர் பிரபந்தம், கலப்புள்ளது, அளாவுதல். [1: இலக். வி. 812. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 762.]

புலம்பல்—மிக்கொலித்தல், பிதற்றல். [1: திவா. x, 178. 2: அக.]

புலம்பு—ஒலி, தனிமை, அச்சம். [1-3: பிங். x, 831.]

வலம்புரி—ஓர் சங்கு, ஓர் மரம், நந்தியாவட்டம் [1: திவா. iii, 210. பணிலம்-வலம்புரி—அக. 2: சூடா. xi, ல, 12. 3: பிங். x, 1006.]

823. பிலங்குகை யளைதொ ளைப்பேர் பிலவங்கங் குரங்கு தேரை
மலங்கல்நீர் நிலைக லங்கல் மலையனோர் வள்ளல் வெற்பன்
குலிங்கமூர்க் குருவி காக்கை கொலைஞர்சண் டாளர் வேடர்
புலிங்கந்தீப் பொறிசிட் டுப்புள் புலைநீசத் தனம்பு லாலே.

பிலம்—குகை, வளை, துளை. [1, 3: பிலம் ரந்த்ரே ஶ்வப்ராயயோ:— அ. வ. ii, 492. 2: பிலம்— ஸ. அக.]

பிலவங்கம்—குரங்கு, தேரை. [1: ப்லவங்க:— அ. கா. II, v, 3. 2: ப்லவ: ... பேகே— மே. ம, 42.]

மலங்கல்—நீர்நிலை, கலங்கல். [1, 2: நிக. 408.]

மலையன் — ஓர் வள்ளல், குறிஞ்சித்தலைவன். [1: பிங். v, 32. 2: திவா. ii, 126.]

குலிங்கம் — ஊர்க்குருவி, காக்கை. [1: பிங். viii, 55. கலவிங்க:— ஸ. அக. 2: அக.]

கொலைஞர்—சண்டாளர், வேடர். [1: திவா. ii, 51. 2: அக.]

புலிங்கம்—தீப்பொறி, சிட்டுக்குருவி. [1: ஸ்பூலிங்கோ(அ)க்நிகண:— அ. கொ. I, i, 60. 2: பிங். viii, 56. 'ஊர்க்குருவி.']

புலை—நீசத்தனம், புலால். [1: அக. 2: பிங். viii, 287.]

824. உலக முயர்ந்தோர் சனம்புவன முலகு திசைவிண் புவிநாடாம்
புலக மணித்தோ டம்வச்ரம் புழுத்தா ளகங்கட் கிண்ணிப்பேர்
அலசங் காலி னோய்சோம்ப லலைய லலைத லாலசியம்
வலசம் பயிர்கோ புரவாயில் வயல்நெற் குதிரங் கீகாரம்.

உலகம் — உயர்ந்தோர், சனம், புவனம். [1: திவா. ii, 17. 2, 3: ஞொகொ விஜெ ஜநெ—சு. ஸ. ii, 16.]

உலகு—திசை, ஆகாசம், பூமி, நாடு. [1-3: பிங். x, 175. 4: திவா. v, 15.]

புலகம்—மணிக்குற்றம், வயிரம், புழு, அரிதாரம், கள்ளுக்கிண்ணி. [1, 3-5: வுலகஃ: ..., ... ஜணிடொஷெ மஷெ தாலகெ கூ௨ஜெள—சு. ஸ. iii, 61. 2: வுலகஃ: ..., ... ஹிஉாநெ—வி. வ௫. க, 65.]

அலசம்—காலின் நோய், சோம்பல். [1, 2: அலஸ: ... வாஉடொ-ஜெ கி௫யாஜெ—சு. ஸ. iii, 739.]

அலையல்—அலைதல், சோம்பல். [1, 2: அக.]

வலசம் — பயிர், கோபுரவாயில், வயல், நெற்குதிர், அங்கீகாரம். [1, 5: வலஜம் ... ஸெஸ ... ஸம்மூடொபவி — சு. ஸ. iii, 138. 2, 3: வலஜெ கெஷ்த்ருவ்ுாரெ—சு. கொ. III, iii, 31. 4: யாநஸுாஹிஷ வலஜா—வெ. 128, 130.]

825. வலசை புவிநற் பார்வையுளாள் மலர்த லலர்தல் விரிதலுமாம்
இலய மழிப்புத் தழுவுகையொத் தறுப்பு நாட்டி யத்திரையம்
மலயந் தேச மாராமம் வரையின் பங்கு பொதியமலை
அலர்நீர் பழிச்சொல் விரிந்தமலர் பலரு மறிந்து தூற்றலுமாம்.

வலசை — பூமி, நற்பார்வையுள்ளாள். [1: வலஜா ... வஸுஉஜதஸு-ஜவி ஸூதா—வி. வ௫. ஜ, 17. 2: வலஜா வஷுஉஷநா — சு. கொ. III, iii, 31.]

மலர்தல்—அலர்தல், விரிதல். [1: சூடா. iv, 50. 2: திவா. xi, 183.]

இலயம் — அழிப்பு, தழுவுகை, ஒத்தறுப்பு, நாட்டியத்திரயம். [1-3: லயொ விநாஶெ ஸம்ஶ்லெஷெ ஸாஜெ தௌமத்ரிகஸ வ—வி. வ௫. ய, 5. தெளஸுத்ரிகம் நூதஸீதவாஉஸம் நாடுஜஷம் த்ரயம் —சு. கொ. I, vii, 10. நாட்டியத்திரயம்-நிருத்த கீத வாத்தியம்.]

மலயம் — தேசம், ஆராமம், மலையின் பங்கு, பொதியமலை. [1-4: ஒேய: வஜூுதாதுரொ; ஐெஸனாஂஸெ செஸ குரஈசெ — க. ஸ. iii, 490, 491.]

அலர்—நீர், பழிச்சொல், விரிந்த மலர், பலரும் அறிந்து தூற்றல். [1: பிங். i, 57. 2, 4: பிங். x, 64. 3: சூடா. xi, ல, 21.]

826. பலிகங் கும்ப முறிக்கலையங் குலிசம் வயிரப் படையோர்மீன்
மலிதல் மிகுதல் நிறைதலுமாம் மலிந மழுக்கா கியதுகறை
மலிந முகந்தீ பிணமுசுப்பேர் மலிந முகன்றுற் சநனிறந்தோன்
கலுழி கலங்க னீர்முல்லைக் கான யாறு கலங்கினேன்.

பலிகம்—கும்பம், உறிக்கலையம். [1, 2: வலிவ: காவகஷெ வடெ—க. ஸ. iii, 126.]

குலிசம்—வயிரப்படை, ஓர் மீன். [1, 2: கூலிஸொ ஃ ஸூஷிஷ-வெறா: —க. ஸ. iii, 713.]

மலிதல்—மிகுதல், நிறைதல். [1: அக. 2: பிங். vii, 470.]

மலிநம்—அழுக்காகியது, கறை. [1: ஃலிநஂ—க. கோ. III, i, 55. 2: ஃலிநஂ—ஸ. அக.]

மலிநமுகம்—தீ, பிணம், ஒருவகைக்குரங்கு. [1-3: ஃலிநஃவஹூ ரொஷூ ஜெ வெறெகஂநெ—க. ஸ. v, 8.]

மலிநமுகன் — துர்ச்சனன், இறந்தோன். [1, 2: ஃலிநஃவஹூ ... வெறெக ... வமெ—க. ஸ. v, 8.]

கலுழி — கலங்கல்நீர், முல்லைக்கான்யாறு, கலங்கினேன். [1, 2: திவா. xi, 74. 3: கஷுஷிற—ஸ. அக.]

827. திலகமோர் பரிநீலச் சுவர்ச்சிகைமஞ் சாடி
தேகமறு நுரையீரல் திலதமுரோ மமுமாம்
அலகெனல்கென் மணிதுடைப்பங் கவடிபுள்ளின் மூக்கெண்
ணுயுதக்கூர்ம் புறங்கதுப்பு நுளம்புமகிழ் விதைப்பேர்
இலகுசீ தேவிப்பேர் செங்கழுநீர் சார
மின்மைசுந்த ரங்குறளா னதுகொய்ம்மை யென்ப
இலதைவா லுழுவைமா தவிசீதே விப்பூ
டிளங்கொடிகத் தூரிமரச் சினையறுகு ஞாழல்.

திலகம்—ஓர் குதிரை[1], நீலச்சுவர்ச்சிகை[2], மஞ்சாடிமரம்[3], தேகமறு[4], நுரையீரல்[5], பொட்டு[6], உரோமம்[7]. [1-6: திலகொ௱ஸ்வஜூ-ஃஹி-ஷொ: வ-ணுகெ திலகாலகெ; திலகஂ ரவகெ கூொரூ — ஞ. ஸ. iii, 45, 46. 7:]

அலகு—நெல்லின் மணி[1], துடைப்பம்[2], கவடி[3], பறவைமூக்கு[4], எண்[5], ஆயுதக்கூர்ம்புறம்[6], கன்னம்[7], நுளம்பு[8], மகிழின் விதை[9]. [1, 9: திவா. vi, 125. 2: பிங். vi, 587. 3, 8: பிங். x, 61. 4: சூடா. iii, 70. 5: சூடா. xi, ல, 1. 6, 7: அக.]

இலகு—சீதேவிப்பூடு, செங்கழுநீர், சாரமின்மை, அழகு, குறளானது, நொய்ம்மை. [1, 3, 5: லவ-: ஸுக்ஷா லவுஸாரஂ ஹுஸ்வு — ஞ. ஸ. ii, 53. 2: 4, 6: லவு ரஜ ரௌ வ ஃ௳நாஜெ — ஹெ. வ, 5.]

இலதை—வாலுளுவை[1], மாதவி[2], சீதேவிப்பூடு[3], இளங்கொடி[4], கத்தூரி[5], மரச்சினை[6], அறுகு[7], ஞாழல்[8]. [1-8: லதா ஜெ்யாதிஷ்தீஃ-ஶு-நாஶாவாஃஷீஃஶ்யஜூ-ஷ-; ஸுக்ஷாயொலூ: கஷூ ஶூ ரூாூ — ஞ. ஸ. ii, 188, 189.]

828\. திலபன்னி திருவேட்டப் பிசின்வெண்சந் தநப்பேர்
சிலையொலிவில் வாயிற்கீழ்ப் படிமரங்கல் வெற்பாம்
அலமமையு மெனல்கலப்பை தேட்கொடுக்கு மாகும்
அலங்கார மணிகலன்கட் டழகுவமை யாதி
கலமசீ ரணங்கற்க மரக்கலமட் கலமுண்
கலங்களம்யாழ் படைக்கலமுத் தூணியிந்தி ரியமாம்
சலம்வெட்டி வேர்புனல்வஞ் சனைமுட்பன் றியின்முள்
சளமழுக்கா றலிவதுசீ தனப்பொருளென் றெண்பேர்.

திலபன்னி — திருவேட்டப்பிசின், வெண்சந்தனம். [1, 2: ஸ்ரீவெஷ் ஃ௳ஶலவற்ணீ ஸ்ரூஜவயெஸ்வி வ வநெ—வெ. 271, 11.]

சிலை — ஒலி, வில், வாயிற்கீழ்ப் படிமரம், கல், மலை. [1: சூடா. xi, ல, 16. 2, 5: திவா. xi, 294. 3, 4: ஶிலா ... ஷ்ஷி ஷாராய:ஷிதஷா-ரணீ—வி. வ. ல, 39.]

அலம்—அமையுமெனல், கலப்பை, தேளின் கொடுக்கு. [1: கலஂ ஸ-ஶிஷணவ்ரூ ஶக்ஷிவாரணவாவகஃ — ஞ. கொ. III, iii, 251. 2: லாஜுலஂ ஹலஃ—ஞ. கொ. II, ix, 13. 3: கலஃ—ஸ. அக.]

அலங்காரம்—அணிகலன், கட்டழகு, உவமை முதலியன. [1, 3: அலங்காரஃ: கங்காாதிஷு, உபமாதெள—க. வ. iv, 237. 2: சூடா. viii, 26.]

கலம்—அசிரணம்[1], கற்கம்[2], மரக்கலம்[3], மட்கலம்[4], உண்கலம்[5], களம்[6], யாழ்[7], படைக்கலம்[8], முத்தாணியென்னும் ஓர் அளவு[9], இந்திரியம்[10]. [1, 10: கலம் ...—க. வ. ii, 465. 2, 6: வலம் ...—க. வ. ii, 471. 3, 7: சூடா. xi, ல, 3. 4, 5, 9: அக. நி. 60. 8: அக.]

சலம் — வெட்டிவேர்[1], நீர்[2], வஞ்சனை[3], முட்பன்றியின் முள்[4], பொய்[5], பொறாமை[6], அலைவது[7], சீதனப்பொருள்[8]. [1, 2: ஜலம் ..., ...—க. வ. ii, 476. 3: ... — ஶா. கொ. 675. 4: ... — க. கொ. II, v, 7. 5, 6: அக. நி. 90. அழுக்காற்றுக்கு மாறாக 'வயிரம்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 7: ...—க. கொ. III, i, 74. 8: ஜலம் —ஸ. அக.]

829. தலம்வின்னாண் முன்கையிற்றாக் காதுகட்டுந் தடைத்தோல்
சமபூமி வாளாதிப் பிடியகங்கை தேவத்
தலம்விரித்த கைபடர்ந்த தாதாரஞ் சொபாவந்
தறைகீழா னதுகாலி னுட்பனையுஞ் சாற்றும்
பலம்வலிமை சமர்த்துருவ மிந்திரிய மேதுப்
பருமையெனும் பூன்படைவா ளூன்மாக வளவின்
பலமிலா பம்போளம் பயன்சாதிக் காய்காய்
பழம்படைகே டகந்தமா யுதநுனிகா கமுமாம்.

தலம்—வில்நாண் முன்கையில் தாக்காது கட்டுந் தடைத்தோல்[1], சம பூமி[2], வாள் முதலியவற்றின் பிடி[3], அகங்கை[4], தேவத்தலம்[5], விரித்த கை[6], படர்ந்தது[7], ஆதாரம்[8], சுபாவம்[9], தறை[10], கீழானது[11], உள்ளங்கால்[12], பனை[13]. [1, 3, 6, 9, 11, 13: தலம் ...—க. வ. ii, 478. 2: தலம் ..., ... — நா. ர. ii, 403. 4: ... — வெ. 179, 153. 5: அக. ... 7: 8: மேற்காட்டிய க. வ. ii, 478 ... என்னும் பாடபேதமுளதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10: ... — ஸ. அக. 12: தலம் —ஸ. அக.]

பலம்—வலிமை[1], சமர்த்து[2], உருவம்[3], இந்திரியம்[4], ஏது[5], பருமை[6], எலும்பு[7], ஊன்[8], படைவாள்[9], உன்மான அளவின் பலம்[10], இலாபம்[11], போளம்[12], பயன்[13], சாதிக்காய்[14], காய்[15], பழம்[16], சேனை[17], கேடகம்[18], தனம்[19], ஆயுத நுனி[20], காகம்[21]. [1, 3, 4, 6, 7, 17: ... — நா. ர. ii, 400. 2, 12, 21: ... — அ. ஸ. ii, 488, 489. 5, 15, 16: ... — அ. கோ. III, iii, 200. ... என்பது மங்கசுவாமி உரை. மற்றைய கோசங்களிலும் ... (அ. ஸ. ii, 487), ... (ஶா. கோ. 762), ... (நா. ர. ii, 402) என்று வருகின்றதேயன்றி ... என்று வரவில்லை. 8, 10: ... — அ. ஸ. ii, 484. 9, 14, 18, 19: ... — நா. ர. ii, 401. 11, 13, 20: ... — அ. ஸ. ii, 487.]

830. இலலாமந் திலகம்பூ டணமுக்ய மழகி
திவுளியடை யாளம்வால் பதாகைபிர பாவம்
இலவமிலே சம்மேடா தியின்மயிர்வி லாசம்
இருகாட்டைப் பொழுதுபயிர் முதலவரி தலுமாம்
பிலவமடை விற்றுழ்ந்த திலங்குரங்கோ ரொலிநீர்ப்
பெருக்குநீர்க் காக்கையித்தி புணைவிசையிற் றூவும்
பிலவகதி தவளைவா சனைப்புல்கருந் தும்பில்
பெருங்கோரை தாராப்புள் மிலேச்சசா தியும்பேர்.

இலலாமம்—திலகம்[1], பூடணம்[2], முக்கியம்[3], அழகிது[4], குதிரை[5], அடையாளம்[6], வால்[7], துகிற்கொடி[8], பிரபாவம்[9]. [1-9: ... — அ. ஸ. iii, 398, 399.]

இலவம்—இலேசம், ஆடு முதலியவற்றின் மயிர், விலாசம், இருகாட்டைப்பொழுது, பயிர் முதலியன அரிதல். [1, 3-5: ... — அ. ஸ. ii, 523, 524. 2: ... — நா. ர. ii, 435.]

பிலவம்—அடைவிற் றாழ்ந்த நிலம்[1], குரங்கு[2], ஓர் ஒலி[3], நீர்ப் பெருக்கு[4], நீர்க்காக்கை[5], இத்தி[6], தெப்பம்[7], விசையிற் றாவும் பிலவகதி[8], தவளை[9], வாசனைப்புல்[10], கருந்தும்பை[11], பெருங்கோரை[12], தாராப்புள்[13], மிலேச்ச சாதி[14]. [1-14: ப்லவ: ப்லக்ஷ ப்லவகௌ கபௌ; ஶப்த காரண்டவ ப்லுத ஜாதேஷு ஸேகஸேகயோ:, க்ரமநிம்நமஹீபாகே கைவர்த்தே ஜலவாயஸே; ஜலாந்தரே ப்லவம் முஸ்தாபேத ஶுக்லகபிலாதரி —ஈ. வை. ii, 517-519.]

831. சலகரங்க மென்பசங்கு தென்னங்காய் மேகந்
தலையல்புதுப் புனல்வரவு மழைபெய்து விடுதல்
பலிஞாழல் காய்க்குமர நீறுழுப்பை பூத
பலியாதி பூசைபிச்சை குடியிறையோ ரவுணன்
வலியுதர ரேகைசா மரைக்காம்பு வீட்டு
மரவிசே டந்தோலின் றிரைவன்மை நோவாம்
பலிதஞ்சித் தித்ததுதா பஞ்சேறு கேச
பாசம்நரை மயிர்வெண்மை யின்குணங்கற் பூவே.

சலகரங்கம்—சங்கு, தேங்காய், மேகம். [1-3: ஜலகரங்க: ஶங்க- நேவ நாரிகேளபலோ: ஸமே; ஶம்பு —ஈ. வை. v, 4, 5.]

தலையல் — புதுநீர்வரவு, மழைபெய்து விடுதல். [1: அக. நி. 117. 2: திவா. i, 149.]

பலி—ஞாழல்[1], காய்க்கும் மரம்[2], நீறு[3], உழுப்பை[4], பூதபலி முதலியன[5], பூசை[6], பிச்சை[7], குடியிறை[8], ஓர் அவுணன்[9]. [1: ஸமீ— ஈ. கோ. II, iv, 55. 2: ஸமிது—ஈ. கோ. II, iv, 7. 3, 6, 7: சூடா. xi, த, 5. 4, 8, 9: பலிர்தைத்யபேதகரயோ:; கரே—ஈ. வை. ii, 489, 490. 5: ஶயா- வஸம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞ: பித்ருயஜ்ஞஸ்து தர்ப்பணம், ஹோமோ தைவோ பலிர்பௌதோ ந்ருயஜ்ஞோऽதிதிபூஜனம்—உஅமாஸ்மிருதி:, iii, 70.]

வலி—உதரரேகை, சாமரைக்காம்பு, வீட்டுமரவிசேடம், தோலின் திரை, வன்மை, நோ. [1-4: வலி: ...; ... வாஶரஜ்ஞ வ ம்ருஹஜாரஸ்ரு- ஜராம்ஶயோ:, த்வக்ஸங்கோசே—ஈ. வை. ii, 489, 490. 5, 6: அ. வி. நி. 483.]

பலிதம்—சித்தித்தது[1], தாபம்[2], சேறு[3], கேசபாசம்[4], நரைமயிர்[5], வெண்மையின் குணம்[6], கற்பூ[7]. [1: ஸமிதம்—ஸ. அக. 2-5: பலிதம் பங்க- தாபயோ:, பலிதே கேஶ கேஶவாதே — ஈ. வை. iii, 265. இந்த மேற் கோளில் பலிதே என்பதும் கேஶவாதே என்பதும் ஒரு பொரு

ளேயே தருகின்றன. கெஶவாஶ என்பது ஸ. அக. யிற் காணப்படுகின்றது. ஆயின் இந்தச் சுலோகத்திற்கு அப்படி ஒரு பாடம் இருந்திருக்கலாம். 6: வஜ்ரதம்—ஸ. அக. 7: வஜ்ரதம் மௌஶலெஜ—மெ. த, 122.]

832. கலைநிருத்த கீதாதி புறக்கிரியை யாலிங்
கநசும்ப நாதியகக் கிரியைசுரு வெண்ணெண்
கலைகல்வி பாகையினங் கிசமாறைங் காட்டைக்
காலமரக் காழ்மூல தநவிருத்தி களேமே
கலைவண்ணப் பிரபந்தத் தோர்பந்தம் புல்வாய்
கருமானாண் முசுநிவிர்த்தி யாதிமந்தி ராதி
கலைபுடைவை மதியின்சோ டசபாகத் தொன்று
கலனையிடை யாதிசர நடைசிற்பா தியுமே.

கலை—நிருத்தம் கீதம் முதலிய புறக்கிரியை[1], ஆலிங்கனம் சும்பனம் முதலிய அகக்கிரியை[2], சுரு[3], அறுபத்துநாலு கலை[4], கல்வி[5], பாகையின் அம்சம்[6], முப்பது காட்டைக் காலம்[7], மாவயிரம்[8], மூலதனவிருத்தி[9], களை[10], மேகலை[11], வண்ணப்பிரபந்தத்து ஓர் பந்தம்[12], புல்வாய்[13], கருமான்[14], ஆண்முசு[15], நிவிர்த்தி முதலிய கலை[16], மந்திர முதலிய கலை[17], புடைவை[18], சந்திரன் பதினாறு பாகத்தொன்று[19], கலனை[20], இடை முதலிய சரநடை[21], சிற்பமுதலியன[22]. [1: 2: 3, 8: பிங். x, 282. 4, 6: கலா — ஸ. அக. 5: திவா. x, 77. 7: கலா ..., ...; த்ரிம்ஶத்காஷ்டாத்மகெ — நா. வ. i, 54. 9, 19, 20, 22. கலா ... ஶில்பாதௌ கலா ..., ஐந்தோஃ ஷோடஶெ ஹாகெ வ்ருத்ஃ-ம்ருண-யாவஃரெ — நா. ர. ii, 418. 10: 11, 12. அக. 13, 14: சூடா. iii, 22. 15: திவா. iii, 52. 16: அக. 17: கலா — ஸ. அக. மந்திரம், திரவியம், சிரத்தை என்பன யாகத்தின் அங்கங்கள். 18: திவா. vii, 274. 21: அக. இடை, பிங்கலை, சுழுனை.]

833. இலக்கணம்வி யாகரண முருவமடை யாளம்
இலக்குமமுக் கியமடையா ளஞ்சிரேட் டமுமாம்
கலக்கமச்சந் துயர்குழப்பங் கலங்கல்தெளி வின்மை
கலப்பையுழு படையொன்றற் கமைந்தவுப கரணம்
இலக்குமண னிராமாநு சன்சீமா னென்ப
இலக்குமிசம் பத்தழகு ஞாழலரிப் பிரியை
வலித்தலோ டஞ்செலுத்த லோர்விகா ரஞ்சம்
மதித்தனே வுறனினைத்தல் வலிதாக்க விழுத்தல்.

இலக்கணம்—வியாகரணம், உருவம், அடையாளம். [1: நா. தீ. நி. 659. 2: லக்ஷணம் — ஸ. அக. 3: லக்ஷணம் ... விக்ரஹ — வெ. 252, 56.]

இலக்குமம் — முக்கியம், அடையாளம், சிரேட்டம். [1, 2: லக்ஷ்யார்த்தவிக்ரஹயோ: —ச. ஸ. ii, 277. 3: லக்ஷ்ம ... வரிஷ்டயோ: — வெ. 226, 57.]

கலக்கம்—அச்சம், துயர், குழப்பம், கலங்கல், தெளிவின்மை. [1: பிங். vii, 94. 2: பிங். vii, 123. 3: அக. 4: திவா. ix, 79. 5: பிங். vii, 97.]

கலப்பை—உழுபடை, ஒன்றற்கு அமைந்த உபகரணம். [1: திவா. vii, 155. 2: திவா. vii, 156. 'கலப்பையுங் கலனையு மென்ன வரும்பெய, ருரைக்கி லொன்றிற் கமைந்தபல் லுறுப்பே.']

இலக்குமணன் — இராமன் தம்பி, சீமான். [1, 2: லக்ஷ்மணஸ்து ஸௌமித்ரௌ லக்ஷ்மணோ யயா; லக்ஷ்மண: ஸ்ரீயுதே—ச. ஸ. iii, 213, 214.]

இலக்குமி—சம்பத்து, அழகு, ஞாழல், திருமால் மனைவி. [1-4: லக்ஷ்மீ: ஸ்ரீஸோபாஸம்பத்ப்ரியங்குஷு—ச. ஸ. ii, 328.]

வலித்தல் — ஒடம்செலுத்தல்[1], ஓர் விகாரம்[2], சம்மதித்தல்[3], நோவுறல்[4], நினைத்தல்[5], வலிதாக்கல்[6], இழுத்தல்[7]. [1, 7: அக. 2: நன். 155. 3: திவா. ix, 167. 4: நா. தீ. நி. 758. 5: பிங். vii, 22. 6: நா. தீ. நி. 649.]

834. இலங்கைமரச் சினைதுட்டை யிலைக்கறியோர் புரியாம்
இலஞ்சிதடா கங்கொப்பூழ் மகிழுமர மென்ப
இலம்பகம்நூன் முடிவுநுத லணியுமாலையும்பேர்
இலம்பமென வுயர்வுவிசா லமுந்தொங்கு தலுமாம்
இலிங்கமடை யாளமாண் கோசமநு மானம்
இங்குலிகஞ் சாங்க்யபிர கிருதிசிவ மூர்த்தி
கலிங்கம்வெட்பா லையினரிசி யோர்தேயங் குடுமிக்
கடுவன்புள் ளாயில்மரம் புடைவையைம்பேர் காட்டும்.

இலங்கை — மரச்சினை, துட்டை, இலைக்கறி, ஓர் நகரம். [1-4: லங்கா சாகா ஸாகினீ குலடா வாரீ — ச. ஸ. ii, 16. ஸாகினீ ஸாகம் பயிராகும் நிலம்—ஸ. அக. சூடா. iv, 32 சாகினி சிறுகீரை யென்னும்.]

இலஞ்சி—தடாகம், கொப்பூழ், மகிழமரம். [1-3: பிங். x, 142.]

இலம்பகம்—நூல்முடிபு, நுதலணிமாலை. [1: திவா. x, 95. நூலுட்பிரிவு. 2: திவா. iv, 256.]

இலம்பம்—உயர்வு, விசாலம், தொங்குதல். [1-3: ஆப்தே—ஸ. அக.]

இலிங்கம்—அடையாளம், ஆண்குறி, அனுமானம், சாதிலிங்கம், சாங்கியப்பிரகிருதி, சிவமூர்த்தி. [1-3, 5, 6: லிங்கம் சிஹ்நஶிஶ்நயோ: ; ஶிவமூர்த்தாவநுமாநே ஸாங்க்யோக்தப்ரக்ருதாவபி—அ. ஸ. ii, 45, 46. ப்ரக்ருதாவபி என்றொரு பாடமுளதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்புக் கூறும். 4: அக.]

கலிங்கம் — வெட்பாலையரிசி, ஓர் தேசம், குடமிக்கடுவன்புள், ஆயில்மரம், புடைவை. [1-4: கலிங்கா ஸ்த்ரீவ்ருக்ஷபேதே; வ்ருக்ஷீகாநேஜ்ஞே ய்ருக்ஷேஷ்வேதே ..., கலிங்கம் கௌடஜஹலே—அ. ஸ. iii, 109, 110. வ்ருக்ஷீகாரஜ்ஞ: மயிலச்செடி யென்று அ. கொ. (II, iv, 48) தமிழுரை கூறுகின்றது. 5: திவா. vii, 274.]

835. கலகங் கடுமைபோர் வாளுறை பந்தநம்
கலிகையாழ் மூல மலர்ந்தபூங் கொத்து
குலகம் பேய்ப்புடோல் புற்றுக் கருந்தும்பில்
குலிக மிருப்பையிங் குலிகம் பந்துமரம்.

கலகம்—கொடுமை, போர், வாளுறை, பந்தனம். [1: சூடா. viii, 60. 2-4: கலஹோ ஹண்டநே வஹ்ஸகோஶே ஸேர ... — அ. ஸ. iii, 757. 'பண்டனம்' என்றிருக்கற்பாலதை எழுதுவோர் தவறுபட எழுதியிருக்க வேண்டும். பண்டனம்-குறும்பு, துஷ்டத்தனம்.]

கலிகை — யாழின் அடி, அலர்ந்த பூங்கொத்து. [1: கலிகா—ஸ. அக. 2: கலிகா கோரக: — அ. கொ. II, iv, 16. 'ஸ்வல்பஸ்வல்பவிகஸ்வரபுஷ்பஸ்ய' என்னும் மகேசுவரர் டீகையால் கலிகை அரும்பென்று தெரிகிறது. சிறிது அலர்ந்த பூவுமாம். பூங்கொத்து என்பதற்குப் பிரமாணம் கிடைக்கவில்லை.]

குலகம்—பேய்ப்புடோல், புற்று, கருந்தும்பை. [1-3: குலகம் ... படோலகே; குலக: ... வல்மீகே காகதிந்துகே—அ. ஸ. iii, 23, 24.]

குலிகம்—இருப்பை, இங்குலிகம், பந்து. [1: பிங். ix, 98. குலிக:. 2: பிங். vi, 129. 3: கந்துகா—ஸ. அக.]

836. பலபத் திரன்பல தேவன் விறலோன்
பலபத் திரைதிராய்ப் பூடுகற் றுழை
கவில மறியொணு ததுபுக வொணுதது
கலுழுங் கலங்கின தழுக்குப் பாவமே.

பலபத்திரன்—பலதேவன், விறலோன். [1, 2: ப³லப⁴த்³ரோ ப³லதே³வ ப³லஶாலினி—க. வ. iv, 273.]

பலபத்திரை—திராய்ப்பூடு, கற்றுழை. [1, 2: ப³லப⁴த்³ரா குமார்யாம் த்ராயமாணௌஷதா⁴வபி—க. வ. iv, 273.]

கவிலம்—அறியொணுதது, புகவொணுதது. [1, 2: கலிலம் க³ஹநே—வெ. 259, 61. ஸ. அக. க³ஹநம் இரண்டு பொருளிலும் வருமென்னும்.]

கலுழும்—கலங்கினது, அழுக்கு, பாவம். [1: கலுஷ:—ஸ. அக. 2, 3: கலுஷம் த்வாவிலாம்ஹஸோ:—க. வ. iii, 726. ஆவிலம் என்பதே கலங்கினது அழுக்கு என்னும் இரண்டு பொருளேயும் தரும்.]

837. சலபதி வருணன் கடலிரு மிச்சையாம்
உலபம் விழற்புல் கிளேயுடைக் கொடிப்பெயர்
பலனே பலரா மன்பிர யோசநம்
தலிநம் நீக்க முளதற்பஞ் சயநம்.

சலபதி—வருணன், கடல், இருமிச்சை. [1-3: ஜலபதி: என்னுஞ் சொல்லன்றி ஜலேஶ: காணப்படுகிறது. ஜலேஶா வருணே ஸ்வர்ணேயௌ, ஜலேஶ ஜலேஶ: ஸாகர—வி. ப்ர. ர, 205.]

உலபம்—விழற்புல், கிளேயுடைய கொடி. [1, 2: உலபஸ்த்ருணபேதே³ ஸ்யாத் ஶாகா²ப்ரதாநவல்லயோ:—க. வ. iii, 432.]

பலன்—பலராமன், பிரயோசனம். [1: பல:—க. கோ. I, i, 25. 2: லாப: ... ப²லம்—வெ. 128, 140.]

தலிநம்—நீக்கமுளது, அற்பம், சயனம். [1, 2: தலிநம் விரலே ஸ்தோகே—க. கோ. III, iii, 126. 3: தலிநம்—ஸ. அக.]

838. பலிநி ஞாழ லொடுகுப்பை மேனி
சிலிமீ லிகைமின் மினிமின் கண்டிகை
புலுதம் பரியின் விசைக்கதி யளபெடை
அலேயே கடற்றிரை நீர்த்திரை யார்கலி.

பலிநி—ஞாழல், குப்பைமேனி. [1: ஹலிநீ — அ. கோ. II, iv, 55. 2: ஹலிநீ—அ. கோ. II, iv, 136.]

சிலிமீலிகை — மின்மினி, மின், கண்டிகை. [1-3: சிலீமீலிகா வித்யுதி கண்டிகாயாம் தயிதஃப்ரியே—அ. ஸ. v, 4.]

புலுதம்—குதிரையின் வேககதி, அளபெடை. [1, 2: ப்லுதம் ஸ்வரே ஸ்யாத் ப்லுதாஸ்வகதௌ—அ. ஸ. ii, 177.]

அலை—கடற்றிரை, நீர்த்திரை, கடல். [1: பிங். iv, 141. 2: திவா. v, 43. 3: திவா. v, 41.]

839. துலைதுலாக் கோல்துலா மேற்ற மரத்துலை
நிலைமுறை கால மிடந்திரம் நிற்றல்
உலைதல் குலைத லழித லடுங்கல்
மலைதல் பொரல்சூ டுதல்துணி வின்மை.

துலை—துலாக்கோல், துலாம், ஏற்றமரத்துலை. [1: அக. 2: திவா. i, 71. 3: அக. நி. 127.]

நிலை — முறை, காலம், இடம், திரம், நிற்றல். [1, 2: அக. நி. 146. 3: பிங். iv, 272. 4, 5: அக.]

உலைதல் — குலைதல், அழிதல், நடுங்கல். [1: அக. 2: திவா. ix, 140. 3: திவா. viii, 168.]

மலைதல்—பொருதல், சூடுதல், துணிவின்மை. [1, 2: திவா. xi, 184. 3: அக.]

840. விலக்கந முதைய ராசி நுசுப்பாம்
இலக்கங் கணக்கோ டிலக்குநா றாயிரம்
பிலக்கமோர் தீவுகல் லாலர சித்தி
இலக்குக் குறிநிப மெதிரி லக்கமே.

விலக்கநம்—உதயராசி, நுசுப்பு. [1, 2: விலக்நம் உதயோலக்நயோ: — அ. ஸ. iii, 407.]

இலக்கம் — கணக்கு, இலக்கு, நூறாயிரம். [1: அக. 2, 3: லக்ஷம் ஸங்க்யே ... நியுதே தத் நா—நா. ர. ii, 488.]

பிலக்கம்—ஓர் தீவு, கல்லால், அரசு, இத்தி. [1-4: ப்லக்ஷோ த்வீபே ஜடிந்யச்வத்தே பர்கடீ விருக்ஷேऽபி:—நா. ர. ii, 474.]

அல்—இரவு, மெய்யெழுத்து, ஓர் விகுதி, அன்றெனல், ஓர் சாரியை. [1: திவா. i, 117. 2: ஹல் — ஸ. அக. 3: நன். 140. 4: சூடா. xi, ல, 11. 5: நன். 244.]

கல்—ஒலிக்குறிப்பு, மலை, மலையின் பல்பேதம், காவிக்கல். [1, 2: சூடா. xi, ல, 15. 3, 4: அக.]

செல்—இடி, கறையான், மேகம். [1-3: பிங். x, 542.]

செல்லல்—செல்லுதல், துன்பம். [1: பிங். vii, 447. 2: திவா. viii, 174.]

சொல்—புகழ், பேச்சு, நெல். [1-3: பிங். x, 556.]

தொல்லை—தொந்தரவு, தொன்மை. [1: அ. வி. நி. 491. 2: திவா. viii, 189.]

857. மல்வலி வருவாய் கூத்தின் விகற்பமற் போர்மால் கூத்தாம்
வல்வலி விரைவு சூது வல்லரி தளிர்பூங்கொத்து
வில்லொளி தநுசி ராசி மூலநாள் கொடும ரப்பேர்
குல்லக மெளிமை யற்பங் குல்லகன் றாழ்ந்தோ னற்பன்.

மல்—வலி, வருவாய், கூத்தின் விகற்பம், மற்போர், திருமால் கூத்து. [1, 5: பிங். x, 905. 2: சூடா. xi, ல, 9. 'வளம்.' 3: அக. நி. 190. 4: வழக்கு.]

வல்—வலி, விரைவு, சூது. [1-3: சூடா. xi, ல, 10.]

வல்லரி — தளிர், பூங்கொத்து. [1: திவா. iv, 112. 2: வஜ்ரீஜு-ஜுரீ: ஹியெள—ஊ. கௌ. II, iv, 13.]

வில்—ஒளி, தனுசு ராசி, மூலநட்சத்திரம், விற்படை. [1, 3, 4: திவா. xi, 223. 2: அக.]

குல்லகம்—எளிமை, அற்பம். [1, 2: க்ஷுஜகஃ ... ஹலெ ... உஃ-ஷிதெ—ஊ. ஸ. iii, 25.]

குல்லகன் — தாழ்ந்தோன், அற்பன். [1, 2: க்ஷுஜகஃ ... ஹலெ உஃஷிதெ—ஊ. ஸ. iii, 25.]

858. வல்லபம் பிரியஞ் சாதிப் பரியதி கார மன்னும்
வல்லப னதிபன் காந்தன் வல்லவர் மடைய ராயர்
இல்லமே வீடு தேற்றும் எல்லையே திவசங் காலம்
கல்லஞ்சா தகப்புட் பள்ளங் கடைவாயோர் புடைவை தோலாம்.

வல்லபம்—பிரியம், சாதிக்குதிரை, அதிகாரம். [1-3: வல்லபோ(அ)த்யக்ஷே குலீநாச்வே ப்ரியே(அ)பி ச — க. ஸ. iii, 449.]

வல்லபன்—அதிபன், கணவன். [1, 2: வல்லபௌ தயிதாத்யக்ஷௌ — ஶா. கோ. 599.]

வல்லவர்—மடையர், இடையர். [1, 2: வல்லவ: ஸூபகாரே கோபே — க. ஸ. iii, 704.]

இல்லம்—வீடு, தேற்றுமரம். [1: திவா. v, 149. 2: திவா. iv, 43.]

ஏல்வை—தினம், காலம். [1: பிங். ii, 191. 2: பிங். ii, 187.]

கல்லம்—சாதகப்பட்சி, பள்ளம், கடைவாய், ஓர் புடைவை. [1, 2, 4: சல்லோ வஸ்த்ரபேதே ஸ்ராந்தே ... சாதகே — வி. ப்ர. ல, 33. 3: கண்டோ கல்ல: கபோலச்ச — வை. 180, 180.]

859. பல்லமோர் தொகைக்க ணக்குப் பாணம்பல் லூக மூப்பேர்
மல்லமோர் மீன்க பாலந் தகழிமற் போர்சி ரேட்டம்
சல்லரி மயிரின் வக்ர மோர்பறை குடையின் றொங்கல்
பல்லவர் தூர்த்தர் நீசர் கொல்லியோர் மலையோர் பண்ணும்.

பல்லம்—ஓர் தொகைக் கணக்கு, அம்பு, கரடி. [1-3: திவா. xi, 330. 2, 3: பல்ல: ஸ்யாத் பும்ஸி பல்லூகே ஶஸ்த்ரபேதே ச பும்ஸ்த்ரியோ: — மே. ல, 42.]

மல்லம்—ஓர் மீன், கபாலம், தகழி, மற்போர், சிரேட்டம். [1-3: மல்ல: கபோலே ... மத்ஸ்யே பாத்ரே — க. ஸ. ii, 493. 4: அக. 5: மல்ல: ...; ஶ்ரேஷ்டே து த்ரிஷு — நா. ர. ii, 413, 414.]

சல்லரி—மயிரின் வக்கிரம், ஓர் பறை, குடையின் தொங்கல். [1, 2: ஜர்ஜரீவத்து ஜல்லரீ; வாத்யபேதே கேஶவக்ரே — க. ஸ. 551, 552. கேஶவக்ரே என்பது பாடபேதம்—நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு. 3:]

பல்லவர்—தூர்த்தர், கீழோர். [1: ஷிங்க வல்லவ:; ... நாகரிகே — நா. ர. iii, 434, 435. 2: பிங். v, 147.]

கொல்லி—ஓர் மலை, ஓர் பண். [1: பிங். iv, 67. 2: பிங். vi, 282.]

860. வில்லிமன் மதன்காண் டீவன் வீரபத் திரன்வில் லாளன்
சில்லிகை வெயிலின் சோதி விலேபந மலஞ்சிள் வீடு
மல்லிகை யோர்மட் பாத்ர மோர்மலர்ச் செடியோர் மீன்பேர்
வல்லிகை செவிப்பூண் வல்லி வல்லைமாத் திரைக டுப்பாம்.

வில்லி — மன்மதன், அருச்சுனன், வீரபத்திரன், வில்லாளன். [1, 3, 4: நிக. 423. 2: அக.]

சில்லிகை—வெயிலின் ஒளி, மெய்ப்பூச்சின் அழுக்கு, சிள்வீடு. 1-3: ஸில்லிகா ஸில்லிகேவ ஸூர்யரஶ்மிரம் ரூவஹாதவஸூ வ; விலேவ-நவஸூ வ உலெ—அ. வ. iii, 42, 43.]

மல்லிகை — ஓர் மட்பாத்திரம், ஓர் மலர்ச்செடி, ஓர் மீன். [1-3: உல்லிகா கூவஸாஓாந்தர; ஶீலெ உஜ்ஜார்தெஷெ வ—அ. வ. iii, 73, 74.]

வல்லிகை — காதணி, கொடி. [1: திவா. vii, 71. 2: வல்லீ தூ ... உதா—அ. கோ. II, iv, 9.]

வல்லை—காலவிரைவு, கடுப்பு. [1: திவா. xi, 209. 2: அக.]

861. கல்லிய மிலக்க நம்வை கறைசந்நத் தங்கள் ளென்ப
குல்லியஞ் சுளகெ லும்பு புலால்குலப் பிறப்புத் தோணி
சில்லைசிள் வீடு தூர்த்தை யல்லோன்சந் திரனல் லாதோன்
சுல்வஞ்செம் பொழுக்கம் வேள்வித் தொழினீரின் சமீப நாற்பேர்.

கல்லியம் — மங்கலம், வைகறை, சன்னத்தம், கள். [1: கல்யம்-மங்கலமான — ஸ. அக. கல்யாணீ வாக்கு கல்யாவஹா—ஶா. கொ. 24; கல்யா கல்யாணவாசி — அ. வ. ii, 339; கல்யே ...; ... கல்யாணவஹ-நேஶவி வ, உபாயவஹநேஶவி ஸூரா த்ருஷ்ட — லெ. ய, 8, 9. 2-4: கல்யம் ப்ரஸாதம் ஸஜ்ஜம் வ ..., ... கல்யா காதம்பரீ உதா—ஶா. கொ. 24.]

குல்லியம்—சுளகு, எலும்பு, புலால், குலப்பிறப்பு, தோணி. [1-5: குல்யம்: குலெயாக்ஷவெ ..., குல்யம் ஸூர்பேகேஸவஷ்டிஜாணீ-ஶஶூராமிஷெஷ்டு வ — வி. ப்ர. ய, 46, 47: அஷ்டெஜாணி என்பது எட்டுத் துரோணமென்னும் ஓர் அளவு.]

சில்லை—சிள்வீடு, தூர்த்தை. [1: ஸில்லிகா — ஸ. அக. 2: ஸில்லீ —ஸ. அக.]

அல்லோன்—சந்திரன், அல்லாதோன். [1 பிங். ii, 133. 2: அக.]

சுல்வம்—செம்பு, ஒழுக்கம், வேள்வித்தொழில், நீரின் சமீபம். [1-4: ஶுல்வம் தாம்ரே யஜ்ஞகர்மண்யாசாரே ஜலஸந்நிதௌ—ந. ஸ. ii, 527.]

862. அல்கல் நிறைதல் சுருங்குதல்நா ளிரவு வறுமை தங்குதலாம்
சுல்ல மிழிகட் குரீஇயிழிகண் பில்ல மும்மப் பெயர்சொல்ப
புல்ல மெருது மலர்ந்ததெனும் பில்லி யேவற் பேய்பூனை
மல்லல் பொலிவு வலிவளமாம் மல்லை யிரக்குங் கலன்வட்டம்.

அல்கல்—நிறைதல், சுருங்குதல், நாள், இரவு, வறுமை, தங்குதல். [1: அல்கல் நிறைதல் என்னும் பொருளில் வருவதில்லை. 'குறைதல்' என்பது எழுதுவோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டதோ? மல்கல்-நிறைதல்—சூடா. viii, 15. அல்கல் - குறைதல் — சூடா. xi, ட, 11. 2: சூடா. xi, ட, 11. 3, 6: பிங். x, 67. 4: திவா. i, 117. 5: திவா. viii, 157.]

சுல்லம், பில்லம் — இழிகட்குருவி, இழிகண். [1, 2: விஜ்ஞேயம் வக்ஷ்யதி க்லிந்நே சில்லம் பில்லம் ச சக்ஷுஷி, க்லிந்நாக்ஷே ப்ராணிநி ப்ரோக்தௌ சில்லபில்லௌ ஸமாக்ஷகௌ—ஶா. கோ. 128.]

புல்லம் — எருது, மலர்ந்தது. [1: திவா. iii, 19. 2: ஸம்புல்ல: ... விகஸிதே—ந. கோ. II, iv, 8.]

பில்லி—ஏவற்பேய், பூனை. [1: அக. 2: அக. நி. 169.]

மல்லல்—பொலிவு, வலி, வளம். [1: சூடா. viii, 46. 2, 3: சூடா. xi, ல, 17.]

மல்லை—இரக்குங் கலன், வட்டம். [1, 2: நிக. 422.]

863. வல்லி வள்ளி காற்றளைபைங் கொடியோர் பூவோ மம்பிரிதல்
எல்லை யவதி பரியந்த மிறுதி யினன்கூப் பிடுதூரம்
குல்லை வெட்சி துளவென்ப கொல்லை புனம்வீட் டிப்புறமாம்
முல்லை வசமல் லிகைவென்றி யோர்பூம் புதல்கற் போர்நிலமே.

வல்லி—வள்ளிக்கொடி, கால்விலங்கு, பைங்கொடி, ஓர் பூ, ஓமம், பிரிதல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ல, 8. 3-5: வல்லீ ஸ்யாதஜமோதாயாம் லதாயாம் க்ஷணமாத்ரகே—ந. ஸ. ii, 497. 6: சூடா. ix, 43.]

எல்லை—அவதி, பரியந்தம், இறுதி, சூரியன், கூப்பிடுதூரம். [1, 4: திவா. xi, 50. 2: சூடா. viii, 19. 3: சூடா. viii, 18. 5: பிங். iv, 269.]

குல்லை—வெட்சி, துளசி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 3.]

கொல்லை—புனம், வீட்டுப்புறம். [1: திவா. v, 206. 2: நா. தீ. நி. 488.]

முல்லை—வனமல்லிகை, வெற்றி, ஓர் பூம்புதல், கற்பு, காடுசார் நிலம். [1, 2, 4, 5: திவா. xi, 356. 3: திவா. iv, 196.]

864. இல்லிடம்வீ டிராசியில்லா ளின்றெனலோ ரிடைச்சொல்
எல்லிகழ்ச்சிக் குறிப்பிரவி பகலொளிவெய் யிலுமாம்
கொல்லசைச்சொ லையச்சொல் பஞ்சலோ கப்பேர்
குல்லியைகோ முகைவாய்க்கால் மதகுசல தாரை
புல்லநுச நாள்வெட்டைக் கோரையறு காதி
புணர்ச்சிபுலி புன்மைபனை சாமைகம்பா தியும்பேர்
பல்லவஞ்செம் பஞ்சினிறஞ் சிங்காரம் விரிவு
படர்ச்சிதளி ரோர்தேயங் கீர்த்தகத்தோ ருறுப்பே.

இல்—இடம், வீடு, இராசி, மனைவி, இன்றெனல், ஓர் இடைச்சொல். [1-5: பிங். x, 146. 6: நன். 299. 'ஐந்தனுருபு.']

எல்—இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, சூரியன், பகல், ஒளி, வெயில். [1-3: பிங். x, 195. 4: திவா. xi, 49. 5: பிங். ii, 121.]

கொல்—ஓர் அசைச்சொல், ஐயச்சொல், பஞ்சலோகம். [1, 2: சூடா. xi, ல, 10. 3: நா. தீ. நி. 380. 'லோகப்பொது.']

குல்லியை — கோமுகை, வாய்க்கால், மதகு, சலதாரை. [1, 2: கு-ஜெ௱ா ஷரிகி ஷாஈெணஎ—க. ஷ. ii, 345. கோமுகை யென்பது பசுவின் முகவடிவாய் அபிடேகநீர் வழியும் துவாரம். 3, 4: கு-ஜெ௱ா — ஷ. அக.]

புல்—அனுடநட்சத்திரம்[1], வெட்டைக்கோரை அறுகு முதலியன[2], புணர்ச்சி[3], புலி[4], புன்மை[5], பனை[6], சாமை கம்பு முதலியன[7]. [1-4, 6: பிங். x, 835. 5: சூடா. xi, ல, 10. 7: அக. 'சாமை.' நா. தீ. நி. 354. 'கம்பு.']

பல்லவம்—செம்பஞ்சின் நிறம்[1], சிங்காரம்[2], விரிவு[3], படர்ச்சி[4], தளிர்[5], ஓர் தேசம்[6], கீர்த்தனத்து ஓர் உறுப்பு[7]. [1-3, 5: வஜூவ: ஷ௱ாக கிஷஜெ ... விஷ்ரெ ...; ஶாஜுாரெ ஈக்ஷாமெ வ — வி. வு. வ, 31, 32. 4, 6, 7: அக.]

865. சல்லிமர வுரிகல்லி றொறுங்கல்கிளைக் கொடிசந்
தாநமுலோ கப்பிளவு துணியறைத்தூக் கப்பேர்
சில்லிதே ருருளைவட்டஞ் சூரியன்றன் கிரணஞ்
சிறுகீரை திமிருகைமுன் றுளைசிள்வீ டென்ப
சல்லியமோர் குத்ரவித்தை சலாகைமருட் காரை
சண்டைதோ மரமுளைமுட் பன்றியம்பு கழுமுள்
கல்லியனோ யுற்றொழிந்தோன் சந்நத்தன் சமர்த்தன்
கலியாணி மங்களமு ளாளுமையோ ரிராகம்.

சல்லி — மரவுரி, கல்லி னொறுங்கல், கிளைக்கொடி, சந்தானம், உலோகப்பிளவு, துணியறைத்தூக்கம். [1, 3, 4: ஊஸ்ரீ ஸுஂதாநவிறா... யொ:; வஜூமெ — ஊ. ஸ. ii, 475, 476. 2: அக. 3: 6: 'துணையறை தூக்கஞ் சல்லியாகும்'—திவா. vi, 124. 'துணியறை தூக்குத் தானே சல்லி யாஞ் சொல்லு' — சூடா. vi, 34. பின்னதன் உரை துணி, அறை, தூக்கு என்பன சல்லியின் பெயர் என்றுரைக்கும்.]

சில்லி — தேர்உருளை[1], வட்டம்[2], சூரிய கிரணம்[3], சிறுகீரை[4], திமிருகை[5], முன்றுளை[6], சிள்வீடு[7]. [1, 2, 4: பிங். x, 499. 3, 5-7: ஊஸ்ரீ தஃஷுரூநாஂஸுகெ; வாஜூதவாா...வொஸ்ரீறாஷ—ஊ. ஸ. ii, 477, 478.]

சல்லியம்—ஓர் குத்திரவித்தை[1], சலாகை[2], மருட்காரை[3], சண்டை[4], தோமரம்[5], முளை[6], முட்பன்றி[7], அம்பு[8], கழுமுள்[9]. [1, 4: அக. 2, 3, 7: ஶஸ்ஃ: ஸஃாநூஜநஜூ...ஶாவியி ... ஶஸாகயொ: — ஊ. ஸ. ii, 373. 5, 6, 8: ஶஸ்ஃஂ ஶஜெள ஶரெ ... தொமரெ — வி. வு. ய, 45. 9: நிக. 421.]

கல்லியன்—நோயுற் றொழிந்தோன், சன்னத்தன், சமர்த்தன். [1-3: கஸ்ஃஂ ... ஸஜெஜூ உகெக்ஷ நிராமயெ—ஊ. ஸ. ii, 339.]

கல்யாணி — மங்களமுள்ளாள், உமை, ஓர் இராகம். [1, 3: கஸ்ஃாணீ—ஸ. அக. 2: கஸ்ஃாணீ வாஜூதீ ... —நா. ர. iii, 145.]

866. வல்லரம்பூங் கொத்திளம்புற் றறைநீரி லாவயல்வல் லியின்மு
ழைஞ்சாம்
இல்லையோர் மரம்புலியூ ரென்பசெல்லி புத்திரியிந் திரைசீ மாட்டி
உல்லாகன் பரிசுத்த னிபுணன்மகிழ் வுடையோனோ யுற்றொ ழிந்
தோன்
வல்லூர முவர்த்தறைவா கரம்புன்செ யுலர்ந்தலூன் வராக லூனே.

வல்லரம்—பூங்கொத்து, இளம்புற்றறை, நீரிலா வயல், வல்லியின் முறைமுஞ்சு. [1-4: வல்லூரம் கஞ்ஜேஜரே: க்ஷேத்ரே ஹலிஸாவே —சு. வ. iii, 591.]

தில்லை — ஓர் மரம், சிதம்பரம். [1: நா. தீ. நி. 347. 2: சூடா. v, 42.]

செல்வி—புத்திரி, இலக்குமி, சீமாட்டி. [1: நா. தீ. நி. 196. 2: திவா. i, 18. 3: அக.]

உல்லாகன்—பரிசுத்தன், நிபுணன், மகிழ்வுடையோன், நோயுற்றெழுந்தோன். [1-4: உல்லாகோ நிபுணே ஹ்ருஷ்டே ஸவிநிரோகமயோரபி—சு. வ. iii, 124.]

வல்லூரம்—உவர்த்தறை, வாகனம், புன்செய், உலர்ந்த ஊன், பன்றிமாமிசம். [1-5: வல்லூரம் ஊஷரே வாஹநே க்ஷேத்ரேபி, ஸூகரமாம்ஸே சுஷ்கமாம்ஸே—சு. வ. iii, 592.]

867. சில்லமிழி கட்குருவி தேற்றுமர மிழிகண்
வல்லமெனல் பெருமரக் காடுகோ துமையாம்
பல்லியோர் செந்துசே மரக்கொட்டை சிற்றூர்
மல்லியோர் மருந்தோர்மட் பாத்திரமல் லிகையே.

சில்லம் — இழிகட் குருவி, தேற்றுமரம், இழிகண். [1, 3: சில்லம் ... க்லின்னாக்ஷி—சு. வ. ii, 474, 475. 2: பிங். ix, 87.]

வல்லம்—பெருமரக்காடு, கோதுமை. [1: பிங். ix, 199. ‘வல்லை.’ 2:]

பல்லி—ஓர் செந்து, சேமரக்கொட்டை, சிற்றூர். [1: பல்லீ — வெ. 150, 60. 2: அக. ‘பல்லிகை.’ 3: க்ஷுத்ரக்ராமேபி பல்லீ — வெ. 221, 45.]

மல்லி—ஓர் மருந்து, ஓர் மட்பாத்திரம், மல்லிகை. [1: கொத்து மல்லி? 2: மல்லீ ... — வெ. 222, 54. 3: மல்லீ — வெ. 291, 51.]

868. ஒல்கல் சுருங்கல் தளர்தல் துவளல்
சல்லகி யானை வணங்கிமுட் பன்றி
புல்லல் புணர்தல் தழுவல் பொருந்தல்
அல்லிவெள் ளாம்பல் காயா வகவிதழ்.

ஒல்கல்—சுருங்கல், தளர்தல், துவளல். [1: அ. வி. நி. 506. 2: திவா. ix, 141. 3: சூடா. ix, 44.]

சல்லகி — ஆனைவணங்கி, முட்பன்றி. [1: ஶஜஹக்ஷ்ரா ...; ... ஸஹ்ஶகீ—க. கோ. II, iv, 123, 124. 2: ஶஹ்ஶகீ ஶ்வாவியி—க. ஸ. iii, 94.]

புல்லல்—புணர்தல், தழுவல், பொருந்தல். [1: திவா. ix, 188. 2: 3: திவா. ix, 62.]

அல்லி—வெள்ளாம்பல், காயா, அகவிதழ். [1-3: பிங். x, 68.]

869. வல்லியங் கொல்லி மலையும் புலியும்
சல்லியன் மத்திர ராசன் சுக்கிரன்
ஒல்லை பழமை கடுப்புச் சிறுவரை
கல்லை பாதுகக் குமிழிலைக் கலமே.

வல்லியம்—கொல்லிமலை, புலி. [1: திவா. v, 20. 2: திவா. iii, 2.]

சல்லியன்—மத்திரராசன், சுக்கிரன். [1: ஶஶ்ரு: ..., ந்ருவஹெஷ—க. ஸ. ii, 373. 2: திவா. i, 60.]

ஒல்லை—பழமை, விரைவு, அற்பகாலம். [1-3: சூடா. xi, ல, 9.]

கல்லை—பாதகுறட்டின் குமிழ், இலைக்கலம். [1: பிங். vi, 614. 2: அக.]

870. கல்யா ணம்பொன்மங் களம்கண் ணாலமாம்
பொல்லாங் கெனல்பொச் சாப்பிடை யூறெனும்
உல்லாச முள்ளக் களிப்புத்த ரீயம்
வல்லார் வல்லவர் மாட்டா தார்பெயர்.

கல்யாணம் — பொன், மங்களம், விவாகம். [1, 2: கஶ்ராணம் ஹெஜ்ரீ ஊஜெ —க. ஸ. iii, 186. 3: திவா. ix, 10.]

பொல்லாங்கு — மறத்தல், இடையூறு. [1: சூடா . viii, 59. 2: நா. தீ. நி. 631.]

உல்லாசம் — உள்ளக்களிப்பு, உத்தரீயம். [1: உஶ்ராஸ: —ஸ. அக. 2: பிங். vi, 179. 'அத்தவாளம்.' 'உத்தரா சங்கமே காசமுத்தரீயம்'—பிங். vi, 181.]

வல்லார்—வல்லவர், வல்லுநரல்லார். [1: திவா. ii, 95. 'வல்லோன்.' 2: திவா. ii, 96.]

871. கல்லா ரம்நீர்க் குளிரிசெங் கழுநீர்
வல்லாரை கேட்டை நாளோர் புதலுமாம்
இல்லா ளில்லா தவள்மனை யாட்டிபேர்
கல்லோல மென்ப மகிழ்ச்சி பெருந்திரை.

கல்லாரம் — நீர்க்குளிரி, செங்கழுநீர். [1: திவா. iv, 232. 2: கஹ்லாரம் ... ரக்தஸந்த்யகே — அ. கொ. I, x, 36.]

வல்லாரை — கேட்டைநட்சத்திரம், ஓர் புதல். [1: திவா. i, 94. 2: நா. தீ. நி. 330.]

இல்லாள் — இல்லாதவள், மனையாட்டி. [1: அக. 2: சூடா. ii, 79.]

கல்லோலம் — மகிழ்ச்சி, பேரலை. [1, 2: கல்லோலோ ஹர்ஷ உல்லோலௌ — வி. ரு. ல, 100.]

872. வாலகம் வெட்டி வேர்மோ திரங்கரி பரியின் வாலாம்
சீலம்நல் லொழுக்கம் நல்ல செய்கைநல் லியல்பு மேற்கும்
தூலம்பூ வரசு வீட்டுத் திரம்பஞ்சு பருத்த தும்பேர்
நீலமோர் மணியோர் வெற்போர் நிதிவிடம் பனைக றுப்பே.

வாலகம் — வெட்டிவேர், மோதிரம், யானை குதிரையின் வால். [1, 2: வாலகம் ஸ்யாத்ஹ்ரீவேரே ஹ்ரீவேரே — நா. ர. iii, 37. 3: வாலக: ... வாஜிவாரணவாலயோ: — வி. ரு. க, 76.]

சீலம் — நல்லொழுக்கம், நல்ல செய்கை, நல்லியல்பு. [1, 3: ஶீலம் ஸ்வபாவே ஸத்வ்ருத்தே — அ. ஸ. ii, 501. 2: ஶீலே — ஸ. அக.]

தூலம் — பூவரசு, வீட்டுத்திரம், பஞ்சு, பருத்தது. [1, 3: தூலம் ... விதௌ, ப்ருஹத்ஸாரே — அ. ஸ. ii, 481. 2: அக. 4: ஸ்தூல: பீநே — அ. ஸ. ii, 504.]

நீலம் — ஓர் மணி, ஓர் மலை, ஓர் நிதி, விடம், பனை, கறுப்பு. [1, 3: நீல: ... மணௌ ... நிதௌ ... ஹேதயோ: — அ. ஸ. ii, 483. 2, 6: நீல: ... கஹிதேஹே க்ருஷ்ண நா — நா. ர. ii, 410. 4: நீலே — ஸ. அக. 5: அக. நி. 148.]

873. காலல்கொப் புளித்தல் கக்கல் காலைவை கறைகா லப்பேர்
ஆலியோர் பூத ரூபக் துளிமழை யாலங் கட்டி
மாலிகை யோர்புட் கண்டா பரணமோர் நதிமா லைப்பேர்
வாலிசன் சிறுவன் மூடன் மாலிய மாலை புட்பம்.

காலல்—கொப்புளித்தல், கக்கல். [1: திவா. ix, 274. 2: திவா. ix, 276. 'கான்றல்.']

காலை—வைகறை, காலம். [1: நா. தீ. நி. 556. 2: திவா. i, 108.]

ஆலி — ஓர் பூதரூபம், துளி, மழை, ஆலங்கட்டி. [1: அக. 2-4: பிங். x, 117.]

மாலிகை — ஓர் பறவை, கழுத்தணி, ஓர் நதி, மாலை. [1-4: மாலிகா; பக்ஷிபேதே ஸரித்பேதே க்ரைவேயே புஷ்பதாமநி—ச. ஸ. iii, 74, 75.]

வாலிசன் — சிறுவன், மூடன். [1, 2: பாலிசஸ்து சிசௌ மூர்க்கே—ச. ஸ. iii, 718.]

மாலியம்—மாலை, புட்பம். [1, 2: மால்யம் மாலாகுஸுமயோ:—ச. ஸ. ii, 366.]

874. சால்படைச் சானீர்ச் சாலாஞ் சால்புமாட் சிமைபண் பென்ப
பால்வெண்மை யிடம்பண் பேர்கவ் வியம்பக்க முரிமை பங்காம்
மேலிட முபரி முன்மேற் கினியென லுடல்விண் மீதாம்
வால்வெள்ளை மிருகத் தின்வால் புனிதம்புள் ளின்வா லும்பேர்.

சால்—படைச்சால், நீர்ச்சால். [1, 2: அக.]

சால்பு—மாட்சிமை, பண்பு. [1: திவா. viii, 101. 2: பிங். vii, 1.]

பால் — வெண்மை[1], இடம்[2], பண்பு[3], பஞ்ச கவ்வியங்களுள் ஒன்று[4], பக்கம்[5], உரிமை[6], பங்கு[7]. [1: அக. நி. 168. 2, 4, 7: பிங். x, 792. 3, 5: திவா. xi, 335. 6: அக.]

மேல் — இடம்[1], உபரி[2], முன்[3], மேற்கு[4], இனியெனல்[5], உடல்[6], ஆகாசம்[7], மீது[8]. [1: சூடா. xi, த, 20. 2, 3, 5, 6: அக. 4, 7: பிங். x, 966. 8: நா. தீ. நி. 535.]

வால்—வெள்ளை, மிருகத்தின் வால், புனிதம், பறவைவால். [1-3: பிங். x, 1028. 4: வழக்கு.]

875. ஏலம் பஞ்ச வாசத்தோ ரரிசி மயிர்ச்சாந் தெனச்சொல்ப
ஈலை முழங்கைக் கணுக்குற்றி யாணி முளையக் கிசிக்கொழுந்தாம்
சேலை மாடை பீலிக்கண் சேலை னதமன் பொருமையன்பேர்
ஏலல் பொருந்த விணங்குதலாம் ஏலி யாலிக் கருமிரவி,

ஏலம்—பஞ்சவாசத்து ஓர் அரிசி, மயிர்ச்சாந்து. [1: திவா. xii, 61. 2: திவா. vi, 42.]

கீலம் — முழங்கைக்கணு, குற்றி, ஆணி, முளை, அக்கினிக் கொழுந்து. [1, 2, 4, 5: கீலோऽஸ்த்ரீ ஜ்வாலா; கபோணிஸூலயோ: ஶஙகௌ —அ. வ. ii, 468, 469. 3: கீலஸ்து வஹ்நிஶிகா:—வெ. 111, 170.]

சேலம்—ஆடை, பீலிக்கண். [1, 2: சேலம் வாஸ: ... ஶிகிசந்த்ரக:—வெ. 232, 61.]

சேலன்—அதமன், பொருமையன். [1: சேலம் ... த்ருஷ்யசே—சே. கோ. 804. 2: சேலம் ... அஸூசேடி—வெ. 232, 61.]

ஏலல்—பொருந்தல், இணங்குதல். [1, 2: அக.]

ஏலி — ஆலிங்கனம், சூரியன். [1, 2: ஹேலிராலிங்கநே ஸூர்யேऽபி—அ. வ. ii, 505.]

876. சாலி வடமீன் புடோல்கள்ளு நெல்லுக் கந்த மார்ச்சாலம்
தாலி பாளை மங்கலப்பூண் கீழா நெல்லி பாதிரையாம்
வேலை சமைய மநாயாச விழவீச் சுரபோ சனஞ்செய்யும்
வேலை முந்நீ ரதன்கரைநீர் விருத்தி யெல்லை புதன்றேவி.

சாலி—அருந்ததிநட்சத்திரம், புடோல், கள், நெல், வாசனைப் பூனை. [1, 3, 4: பிங். x, 475. 2: நா. தீ. நி. 307. 5: ஶாலிஸ்து கந்தமார்ஜாரே—அ. வ. ii, 500.]

தாலி — பாளை, மங்கலநாண், கீழாநெல்லி, பாதிரை. [1, 4: ஸூரீ தாலி வாடலீலயோ:—அ. வ. ii, 504. 2: நா. தீ. நி. 438. 3: அக.]

வேலை—சமயம்[1], அநாயாச மரணம்[2], ஈசுவர போசனம்[3], செய்யும் வேலை[4], கடல்[5], கடற்கரை[6], கடல்நீர்விருத்தி[7], எல்லை[8], புதன் தேவி[9]. [1-3, 6-9: வேலா காலமர்யாதா கவேல் ஸீமேஶ்வரஹோஜநே; அக்லிஷ்டமரணேऽப்த்யேஸ்ரீயோவிகாரயோ:—அ. வ. ii, 498, 499. 4: அக. 5: திவா. v, 41. 7: வேலாம்புவ்ருத்தே—வெ. 222, 71.]

877. சாலகம்புட் கூடரும்புக் கொத்துச்சா ளரப்பேர்
சாலிகையோர் படாங்கவசஞ் சாலையோர் சாலம்
பாலகன்மூ டன்சிறுவன் பாலிப்போ னென்ப
பாலங்கன் குதிரையுள்ளோ ரிலக்கநிசல் லதியாம்

கூலம்நீர்க் கரைவரம்பா வணம்பல்பண்ட மணலின்
குன்றுகா ராமணிபிற் படைபாகல் குளப்பேர்
கோலமலங் கரிப்பிரந்தைக் கனிமெழுகி யிடுமாக்
கோலமான் மடிவேடம் பன்றிதெப்பந் தழுவல்.

சாலகம்—பறவைக்கூடு, அரும்புக்கொத்து, சாளரம். [1: அக. 2, 3: 𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍌 𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 ... 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑌮𑍁𑌕𑌯𑍋𑌃 — நா. ப. ii, 399, 400. 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑌃: சிறிதலர்ந்த பூவைக் குறிக்கும்.]

சாலிகை—ஓர் படாம், கவசம், சாலே, ஓர் சாலம். [1, 4: 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌚 𑌜𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾—வி. ரு. க, 75. 2: 𑌜𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋𑌃—வை. 116, 306. 3:]

பாலகன் — மூடன், சிறுவன், பாலிப்போன். [1, 2: 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌶𑍌 —வி. ரு. (தெ), க, 76. 3: 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃—ஸ. அக.]

பாலங்கம் — குதிரை, பறவை, ஓர் இலைக்கறி, சல்லகி. [1-4: 𑌪𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌸𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌃 — க. ஸ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

கூலம்—நீர்க்கரை[1], வரம்பு[2], ஆவணம்[3], பல்பண்டம்[4], மணலின் குன்று[5], காராமணி[6], பிற்படை[7], பாகல்[8], குளம்[9]. [1, 5, 7, 9: 𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌟𑍇 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑌟𑌾𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 — க. ஸ. ii, 470, 2, 3, 8: பிங். x, 389. 4: திவா. vi, 34. 6: திவா. iv, 167.]

கோலம்—அலங்கரிப்பு[1], இலந்தைக்கனி[2], மெழுகியிடும் மாக்கோலம்[3], மான்[4], மடி[5], வேடம்[6], பன்றி[7], தெப்பம்[8], தழுவல்[9]. [1, 3: அக. நி. 85. 2, 4: 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍋𑌲𑌂 𑌬𑌦𑌰𑍀𑌫𑌲𑍇; 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑍇 — தி. ஶே. III, iii, 387, 388. 5, 7-9: 𑌕𑍋𑌲𑍋 𑌭𑍇𑌲𑌕 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌪𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋𑌃 ... 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑍇—க. ஸ. ii, 470. 6: அக.]

878. மாலகமிக் குயர்பூமி மலையின்வயல் வேம்பாம்
மாலியவா னோரக்க னோர்குலப்பற் பதப்பேர்
தாலம்வட்டில் வாட்பிடிநா நடுவிரற்சாண் பனைகூந்
தற்பனைபார் காரற்போடங் கரதலங்கைம் மாநம்
சாலமரப் பொதுவாச்சா மரமரும்புக் கொத்து
சாளரம்புள் ளிக்கெண்டை சொல்விளம்பி யிந்த்ர
சாலமிடம் பம்விலங்கின் றிரள்கடம்பு கல்வி
சமூகம்வலை ப்ராகாரஞ் செடியெனமூ வைம்பேர்.

மாலகம்—மிக்குயர் பூமி, மலையின் வயல், வேம்பு. [1: மாலகோ-ந-தல-ம்: —நா. ந. ii, 407. 2: மாலம் க்ஷேத்ரம் — வி. வ்ரு. ல, 15. 3: மாலக: —க. கோ. II, iv, 62.]

மாலியவான்—ஓர் அரக்கன், ஓர் குலபர்வதம். [1: மால்யவாந் — ஸ. அக. 2: ஹிமவாந்நிஷதோ விந்த்யோ மால்யாந்பாரியாத்ரக:, கந்தமாதநமேரு ச ஹேமகூடோதயோ நகா: —க. கோ. II, iii, 3.]

தாலம்—வட்டில்[1], வாட்பிடி[2], நா[3], நடுவிரற் சாண்[4], பனை[5], கூந்தற்பனை[6], பூமி[7], காரற்போடம்[8], கரதலம்[9], கைம்மானம்[10]. [1, 3, 7: திவா. xi, 129. 2, 5, 8-10: தால: ... ஹஸ்தமாநதருதோஷயோ:; கராஸ்போடே கரதலே ... த்ஸருவலி — க. வ. ii, 479, 480. 4: தால: ... அங்குஷ்டமத்யமாப்யாம் ஸம்மிதே—வி. வ்ரு. ல, 16. 6: பிங். ix, 104. 'கூந்தற்கமுகு.' கூந்தற்பனையின் பெயர் தாளி—பிங். ix, 108.]

சாலம்—மரப்பொது[1], ஆச்சாமரம்[2], அரும்புக் கொத்து[3], சாளரம்[4], புள்ளிக்கெண்டை[5], கள்[6], இந்திரசாலம்[7], இடம்பம்[8], விலங்கின் திரள்[9], கடம்பு[10], கல்வி[11], சமுகம்[12], வலை[13], மதில்[14], செடி[15]. [1: வ்ருக்ஷ: ..., ... ஸால: — க. கோ. II, iv, 5. 2, 12: பிங். x, 474. 3, 4, 8-10, 13: ஜாலம் த்ரு மவாக்ஷ க்ஷாரகே கடே; தம்பாநாயயோஸ்ஸு ஜாலோ நீபே — க. வ. ii, 476, 477. 5: ஸால: ... மத்ஸ்யபேதே — க. வ. ii, 499. 6: 7: ஜாலம்—ஸ. அக. 11: திவா. x, 78. 14: ப்ராகார: ... வால: —க. கோ. II, ii, 3. 15: அக.]

879\. பாலமழுப் படைநதியின் மேற்செய்கரை நெற்றி
பருத்திநூற் புடைவைபடை வாள்கிரணம் பூமி
மூலம்வேர் கிழங்கோர்நாள் காரணஞ்ச மீபம்
முதலுரையி லாநூலோ ராதார மோர்நோய்
நீலனோர் வாநரனே சன்சுநீ னிறத்தோன்
நீலிகைகுத் திரரோக மவிரிகருநொச்சி
ஆலயமா லைக்கூடம் வீடுகோ யிலுமாம்
ஆலம்பந் தொடல்பற்றுச் சார்பிடங்கொல் லுகைப்பேர்.

பாலம்—மழுப்படை[1], நதியின்மேற் செய்கரை[2], நெற்றி[3], பருத்தி நூற்புடைவை[4], படைவாள்[5], கிரணம்[6], பூமி[7]. [1: சூடா. xi, ல, 22. 2: அக. 3, 6: பாலம் ஸ்யாந்நலாடே கபோலே — க. வ. ii, 492. 4, 5: பாலம் வஸ்த்ரவ்யாசே கார்பாஸாதிகவாஸஸி — வி. வ்ரு. ல, 20. படைவாள் கலப்பையின் ஒருறுப்பு. 7: பிங். iv, 1.]

மூலம்—வேர்[1], கிழங்கு[2], ஓர் நட்சத்திரம்[3], காரணம்[4], சமீபம்[5], முதல்[6], உரையிலா நூல்[7], மூலாதாரம்[8], ஓர் நோய்[9]. [1, 3, 5, 6: மூலம் ... ஸமீபே ... —நா. ர. ii, 399. 2: பிங். x, 960. 4: மூலம் —ஸ. அக. 7, 8: அக. 9: அக. நி. 202.]

நீலன் — ஓர் வானரேசன், சனி, நீலநிறத்தோன். [1, 3: நீல: ... —நா. ர. ii, 410. 2: திவா. i, 61.]

நீலிகை — குத்திரரோகம், அவிரி, கருநொச்சி. [1-3: நீலிகா ... —வி. ர. க, 163.]

ஆலயம்—ஆனைக்கூடம், வீடு, கோயில். [1, 3: பிங். x, 118. 2: ஆலய: —க. கொ. II, ii, 5.]

ஆலம்பம் — தொடல், பற்று, சார்பிடம், கொல்லுகை. [1, 4: ஆலம்ப ... —நா. ர. iii, 296. 2, 3: ஆலம்ப: —ஸ. அக.]

880. சூலிதுற்கை காளிசூ லாயுதன்சூ லுடைப்பெண்
தூலிகைசித் திரமெழுதுங் கோல்பஞ்சின் மெத்தை
நீலிபா லைக்கிழத்தி கருங்குறிஞ்சி யவிரி
நீனிறத்தி மனவைரத் தினளீயு நேரும்
பாலியணை கற்பிதபோ சகந்துதியோ ராறு
பசுவின்மடி பிரதேச மெல்லைசீ லைப்பேன்
பீலிபறைப் பொதுவெற்பு விசிறிசிறு சின்னம்
பெருஞ்சவளம் தோகைமயில் மகளிரின்கா லணியே.

சூலி—துர்க்கை, காளி, சிவன், கர்ப்பிணி. [1, 4: சூடா. xi, ல, 23. 2: திவா. i, 22. 3: ஶூலீ —க. கொ. I, i, 32.]

தூலிகை — சித்திரமெழுதும் கோல், பஞ்சின் மெத்தை. [1, 2: ... தூலிகா — நா. ர. iii, 25.]

நீலி—பாலைக்கிழத்தி, கருங்குறிஞ்சி, அவிரி, நீலநிறத்தி, மனவைரத்தினள், ஈ. [1: பிங். x, 704. 2, 3: நீலீ ... —நா. ர. ii, 411. 4: நீல: ... —நா. ர. ii, 410. 5: அக. 6: நீலீ —ஸ. அக.]

பாலி—அணை[1], கற்பிதபோசனம்[2], துதி[3], பாலாறு[4], பசுவின் மடி[5], பிரதேசம்[6], எல்லை[7], சிலைப்பேன்[8]. [1-3, 5, 7, 8: வாலீ௱ஷ்ரகா ... ; ... ஷ்ராநே ஸெடௌ க்ஷ்வீதஹோஜநே, ஷ்ரஹ்ஸா ... உக்ஷநே — ஈ. ஸ. ii, 484, 485. 4: அக. 6: வாலி: ... ஷ்ரதேஶயோ: —வி. ஷ்ர. ஞ, 50.]

பீலி—பறைப்பொது[1], மலை[2], விசிறி[3], சிறு சின்னம்[4], பெருஞ் சவளம்[5], மயிற்றோகை[6], மயில்[7], ஓர் மகளிர்காலணி[8]. [1: திவா. vii, 136. 2-6: பிங். x, 816. 7: சூடா. xi, ல, 6. 8: அக.]

881. வேலியூ ரரண்காவல் நிலவளவி னென்றும்
வேலென்ப படைக்கலமோ ராயுதமோர் மரப்பேர்
பாலிகைவட் டம்முதடு படைவாளின் முட்டி
பாலையோர் நிலமிருக சிரநாளோர் மரமாம்
பீலுமதா வளம்புட்ப முகாய்மரங்கோ லம்பு
பின்பெலும்பின் முறிவுபர மாணுநடு விரற்சாண்
மாலைபொன்னிற் பூவின்மணி யிற்சொல்லாற் றொடுத்த
மாலையந்திப் பொழுதிரவோ டொழுங்கியல்பு மாமே.

வேலி—ஊர், அரண், காவல், ஓர் நிலவளவு. [1: திவா. v, 92. 2, 3: திவா. xi, 233. 4: அக.]

வேல்—படைக்கலம், ஓர் ஆயுதம், ஓர் மரம். [1-3: பிங். x, 1082.]

பாலிகை—வட்டம், உதடு, படைவாளின் முட்டி. [1, 2: பிங். x, 791. 3: சூடா. xi, ல, 6.]

பாலை—ஓர் நிலம், மிருகசிரிடநட்சத்திரம், ஓர் மரம். [1, 3: சூடா. xi, ல, 7. 2: திவா. i, 81.]

பீலு—யானை[1], புட்பம்[2], உகாய்மரம்[3], கோல்[4], அம்பு[5], பின்பெலும்பின் முறிவு[6], பரமாணு[7], நடுவிரற்சாண்[8]. [1-3, 5-7: பீலு: பு- ஷெ க்ஷ்ரூமெ காணெ பரமாணௌ மதஜெ, தாலாஸ்திவணெ — ஈ. ஸ. ii, 486. பின்பெலும்பின் முறிவு என்னுமிடத்தில் ஈ. ஸ. த்திலும் பிற கோசங்களிலும் பனைவிதைப்பிளப்பு என்னும் பொருள் வந்திருக்கிறது. 4: மேற்காட்டிய மேற்கோளில் வந்த காணெ என்னும் சொல்லுக்கு அடிமரமென்றும் ஒரு பொருளுண்டு. கோல் அதனைக் குறித்ததோ? 8:]

மாலை—பொன் பூ மணி சொல் என்றிவற்றிலொன்றிற் ரெடுத்த மாலை, அந்திப்பொழுது, இரவு, ஒழுங்கு, இயல்பு. [1-3, 5: திவா. xi, 352. 1, 4: ஊரா தசைப வஙெகாள ஸூஷாகிகாஊகி—க. ஸ. ii, 494.]

882. கால்வழிநெல் முளைநான்கி னொன்றுமா முளைபூங்
காம்போர்மெய் யுறுப்புத்தேர்க் கால்வாய்க்கா லளக்குங்
கால்பொழுது தரமிடந்தா ணூற்றுக்கோல் காற்றுக்
காலனெதிர் காலவிடைச் சொற்சுதனு மொக்கும்
கோல்விட்டே றம்பெழுது கோலூற்றுக் கோல்செங்
கோல்முழக்கோல் பரிக்கசையாழ்க் குரல்துலா மரக்கோல்
மால்கருமை வேட்கைமயக் கங்காற்று மேகம்
மாயவனிந் திரனருகன் புதன்சோழன் பெருமை.

கால்—வழி[1], நெல்முளை[2], நான்கிலொன்று[3], அளவு[4], குறுந்தறி[5], பூங்காம்பு[6], ஓர் உடலுறுப்பு[7], தேர்க்கால்[8], வாய்க்கால்[9], அளக்குங் கால்[10], பொழுது[11], தரம்[12], இடம்[13], தாண்[14], ஊன்றுகோல்[15], காற்று[16], காலன்[17], ஓர் எதிர்கால இடைச்சொல்[18], மகன்[19]. [1, 4, 7, 8, 11, 16, 17: பிங். x, 327. 2, 3, 5, 6, 9, 10, 13, 15, 19: சூடா. xi, ல, 19. 12, 14: அக. 18: நன். 140, உரை.]

கோல் — விட்டேறு[1], அம்பு[2], எழுதுகோல்[3], ஊற்றுக்கோல்[4], செங்கோல்[5], முழக்கோல்[6], குதிரைக்கசை[7], யாழ்க்குரல்[8], துலா[9], மரக்கோல்[10]. [1, 5: சூடா. xi, ல, 18. 2, 3, 7-9: திவா. xi, 288. 4: அக. 6: அக. நி. 85. 10: சூடா. iv, 45.]

மால்—கருமை[1], வேட்கை[2], மயக்கம்[3], காற்று[4], மேகம்[5], மாயவன்[6], இந்திரன்[7], அருகன்[8], புதன்[9], சோழன்[10], பெருமை[11]. [1-6, 9-11: திவா. xi, 353. 7: திவா. i, 4. 8: சூடா. i, 4.]

883. கோலகம்வன் மிகங்கமுகின் காய்மிளகு சித்திரந்தக் கோலம்
குஞ்சாம்
மாலதியோர் நதிசிந்தி நிலவுபிச்சி பாதிரையெள வகியி ராத்ரி
மாலமுயர் பூமிகிரா மாந்தரக்கா டரிதாரம் வஞ்ச னைப்பேர்
மாலிநிசம் பாபுரமோர் விருத்தமுமை கங்கைபூ மாலை விற்பாள்.

கோலகம்—புற்று, பாக்கு, மிளகு, சித்திரம், தக்கோலம், குஞ்சு. [1, 2, 6: ஔாலகஃ வஸூகொஸெ ... நாகவாகயொ: — க. ஸ. iii, 31. 3: கொலஜ — வெ. 129, 160. 4: கஷெ ... ஶாலகஃ — நா. ஶ. iii, 11. 5: தக்கொலஂ கொலகஜ—வெ. 131, 210.]

மாலதி—ஓர் நதி[1], சிந்தி[2], நிலவு[3], பிச்சி[4], பாதிரை[5], யுவதி[6], இராத்திரி[7]. [1-7: मालती युवतौ काकमाच्यां जातीविशेषयोः; ज्योत्स्नायां निशि नद्यां च — அ. வ. iii, 276, 277. காகமாசீ ஓர் ஓஷதியென்று டீகை உரைக்கின்றது. அதுவே பாதிரைபோலும்.]

மாலம் — உயர்பூமி, கிராமாந்தரக் காடு, அரிதாரம், வஞ்சனை. [1: मालोन्नतस्थलः —நா. ர. ii, 407. 2, 4: मालं तु कपटे वने— அ. வ. ii, 494. 3: நா. தீ. நி. 396.]

மாலினி—சம்பாபுரம், ஓர் விருத்தம், உமை, கங்கை, பூமாலை விற்பாள். [1-5: मालिनी वृत्तभेदे स्यान्मालाकारस्त्रियामपि; चम्पानगर्यां गौर्यां च जाह्नव्यां च मालिनी — வி. வ்ரு. ந, 128, 129.]

884. மூலகங் கிழங்கு முல்லங்கி யிருபேர் மூலியந் துகில்விலை கூலி
[சூலம்
சூலமோர் யோகங் கழுக்கடை யோரா யுதஞ்சூலை நோய்திசைச்
சாலினி தேவ ராட்டிதூ லிகைக்கோல் சித்திர சாலைகள் விற்பாள்
தோலுடற் றோல்கே டகம்பழந் தொலியோர் சொல்லொரு
வனப்பும்யா னையுமே.

மூலகம்—கிழங்கு, முல்லங்கி. [1: मूलकः—ஸ. அக. 2: मूलकः—அ. கொ. II, iv, 157.]

மூலியம் — துகில், விலை, கூலி. [1, 3: मूल्यं वेतने वस्त्रे—வி. வ்ரு. ய, 43. 2: मूल्यं वस्ने—அ. வ. ii, 367.]

சூலம்—ஓர் யோகம், கழுக்கடை, ஓர் ஆயுதம், சூலைநோய், வார சூலை. [1, 3, 4: शूलं रुगस्त्रयोः, योगे — அ. வ. ii, 502. 2, 5: அக.]

சாலினி—தேவராட்டி, தூலிகைக்கோல், சித்திரசாலை, கள்விற்பாள். [1: பிங். v, 104. 2: 3: शालिनी —ஸ. அக. 4: அக. நி. 92.]

தோல்—உடற்றோல், கேடகம், பழந்தொலி, ஓர் சொல், ஒரு வனப்பு, யானை. [1: பிங். x, 665. 2, 5, 6: திவா. xi, 135. 3: அக. 4: சூடா. xi, ல, 6. 'சொல்.' அழகென்னும் பொருள் அக. யிற் காணப்படுதலின் மூலம் தொலியோர் என்றிருந்ததோ?]

885. ஆலமே புனல்விட மழைய லர்ந்தபூ
வாலமே வெட்டிவேர் கேசம் வாலுமாம்
ஆலையோ ரியந்திரங் கரும்பு கள்ளெனும்
ஆலொரு மரமிடைச் சொல்லசைச் சொல்லே.

ஆலம் — நீர், விடம், மழை, அலர்ந்த பூ. [1, 2: பிங். x, 114. 3: அக. நி. 20. 4: சூடா. xi, ல, 2.]

வாலம் — வெட்டிவேர், கூந்தல், வால். [1-3: ஃபாஃ: ... ஃபெஃஃ-ஃஃஃயொ:; ... ஃஃவெஃஃவயொ: —ஃ. ஃ. ii, 490, 491.]

ஆலை—கரும்பாலை, கரும்பு, கள். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 286. 3: பிங். vi, 45.]

ஆல்—ஒரு மரம், ஓர் இடைச்சொல், ஓர் அசைச்சொல். [1: திவா. iv, 8. 2: நன். 140, உரை; நன். 297. 3: அக.]

886. தாலவட் டம்பூச் சக்கிரம் யானைவால்
பாலர் புத்திரர் மூர்க்கர்கோ பாலராம்
கால னந்தக னுருபக் கோள்சனி
கோலை செவ்வியந் திப்பலி கூறுமே.

தாலவட்டம்—பூச்சக்கிரம், யானைவால். [1: தாலம்-பூமி—திவா. v, 12. வட்டம் - சக்கிரம். தாலவட்டம் - பூமி—அக. 2: திவா. iii, 116.]

பாலர்—புத்திரர், மூர்க்கர், கோபாலர். [1, 2: ஃபாஃஃஃஃ ...; ஃஃஃஃ—ஃ. ஃ. ii, 490, 491. 3: ஃபாஃ: —ஃ. அக.]

காலன் — யமன், ஓர் உபக்கோள், சனி. [1: யஃ:; ஃாஃ: — ஃ. ஃொ. I, i, 61, 62. 2: அக. 'காணுக்கோளி னென்று.' 3: ஃாஃ: — ஃ. அக.]

கோலை—செவ்வியம், திப்பலி. [1, 2: ஃொஃா ஃஃஃஃஃ ஃஃ-ஃஃஃஃ — ஃ. ஃ. ii, 471.]

887. கால மரணம் பொழுதென்ப
ஆல லாடல் மயிற்குரலாம்
வேலன் முருகன் வெறியாட்டோன்
வாலை சிறுபெண் சிற்றேலம்.

காலம் — மரணம், பொழுது. [1, 2: ஃாஃொ ஃஃஃஃ ... ஃஃஃ — வி. ஃ. ஃ, 11.]

ஆலல்—ஆடல், மயிற்குரல். [1: சூடா. ix, 48. 2: பிங். viii, 8.]

வேலன்—முருகன், வெறியாட்டோன். [1, 2: அக. நி. 226.]

வாலை—சிறுபெண், சிற்றேலம். [1: வாலா—ஸ. கோ. I, vii, 14. 2: வாலா த்ருடி ... — ஸ. வ. ii, 491.]

888. கீலாலம் புனலி ரத்தஞ் சாஹுரங் கியாதந் தேசை
காலேய கம்ம ரக்கு மஞ்சள்கத் தூரி மஞ்சள்
ஆலோகம் வெயில்காட் சிப்பேர் மேலோர்விண் ணவர்சி ரேட்டர்
நூலேசாத் திரம்பஞ் சின்னூல் நூலோரந் தணர மைச்சர்.

கீலாலம்—நீர், இரத்தம். [1, 2: கீலாலம் ரக்தே நீரே — ஸ. வ. iii, 630.]

சாஹுரம்—மேன்மை, தேசை. [1: சூடா. viii, 64. 2: ஸாஹுர: —ஸ. கோ. I, x, 24.]

காலேயகம்—அரக்குமஞ்சள், கத்தூரிமஞ்சள். [1: காலேயக: —ஸ. கோ. II, iv, 101. 'மரமஞ்சள்.' 2: அக.]

ஆலோகம் — வெயில், காட்சி. [1, 2: ஆலோகோ உத்யோதே தர்சனே—ஸா. கோ. 733.]

மேலோர் — தேவர், சிரேட்டர். [1: சூடா. i, 42. 2: சூடா. ii, 7.]

நூல்—சாத்திரம், பஞ்சின் நூல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 2.]

நூலோர்—அந்தணர், அமைச்சர். [1, 2: சூடா. xi, ல, 22.]

889. தாலாங்கம் பனைத்துவச மீர்வாளோ ரிலக்கறிபுத் தகமு மாகும்
பாலாங்கஞ் செங்கீற்று மாஞ்ஞரி லேக்கறிக ரபத்ரங் கூர்மம்
தாலாங்கன் மகேசனிலக் கணநிறைந்த மாபுருடன் றவள வண்ணன்
பாலாங்க னிறைந்தவிலக் கணமிக்க மாபுருடன் பரமே சன்பேர்.

தாலாங்கம்—பனைக்கொடி, ஈர்வாள், ஓர் இலக்கறி, புத்தகம். [1: தாலாங்க: —ஸ. அக. 'பலராமன்' பனைக்கொடியை யுடையோன். 2, 3: 'தாலாங்க: க்ரகசே த்ர ஸாமுத்ரகசோஷே ...' நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடம் எனக் காட்டப்பட்டுளது — ஸ. வ. iii. 4: தாலாங்க: — ஸ. அக.]

பாலாங்கம்—செங்கீற்றுமான், ஓர் இலக்கறி, கரபத்திரம், கூர்மம். [1-4: ஸாலாங்க: கஹவெ ...; ... கரவத்ரகெ, ரோஹிதெ ஸாக-ஹெதெ உ—க. வ. iii, 69, 70.]

தாலாங்கன்—சிவன், இலக்கணம் நிறைந்த மகாபுருடன், பலராமன். [1-3: 'தாலாங்க: ... கவ்ரதாரஜெ, ஈஹாலக்ஷணஸம்பன்னவாஷெ ... ஹரெ' நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிகபாடம் எனக் காட்டப்பட்டுளது—க. வ. iii.]

பாலாங்கன்—நிறைந்த இலக்கணமிக்க மகாபுருடன், சிவன். [1, 2: ஸாலாங்க: ... ஹரெ; ஈஹாலக்ஷணஸம்பன்னவாஷெ — க. வ. ii, 69, 70.]

890\. நீலாம்ப ரன்கொடுங்கண் ணன்சனியி ராக்கதன்வெண் ணிறவி ராமன்
சாலாரம் புரவாயிற் படிச்சுருள்சோ பானம்பஞ் சரக்கூ டும்பேர்
ஆலாலம் விடபேதங் காளகூ டம்பல்லி யரணை வவ்வால்
கோலோமி பூதகேசம் வசம்பு வெள்ள றுகு மாஞ்சி வேசை.

நீலாம்பரன்—கொடுங்கண்ணன், சனி, இராக்கதன், பலராமன். [1, 3, 4: நீலாம்ப்ரோ வலஹஷெ ராக்ஷஸெ க்ரூரஸௌரயொ — க. வ. iv, 265. 2: நீலாம்பர: ... ஸௌரெஸ்ரு—மே. ர, 274.]

சாலாரம்—நகர்வாயிற்படிச் சுருள், சோபானம், பஞ்சரக்கூடு. [1-3: ஸாலாரம் பக்ஷிபஞ்ஜரே; ஸொபானஹஸ்திநகயொ: — க. வ. iii, 603, 604.]

ஆலாலம்—விடபேதம், காளகூடம், பல்லி, அரணை, வவ்வால். [1: ஹாலாஹலம் ஹாலஹலம் விஷம் — தி. ஸ. I, viii, 5. பிங். viii, 298. 'விடம்.' 2: பிங். ii, 219. 3, 4: ஹாலாஹலஸ்ஜநிகா ப்ராஹ்மணீ ரக்தபுஷ்பிகா — வை. 150, 58. வ. அக. யில் பல்லிவகை யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 5: பிங். x, 116.]

கோலோமி—பூதகேசம், வசம்பு, வெள்ளறுகு, மாஞ்சி, வேசை. [1-3: மோலோமீ ஸ்வேதக்ருஷ்ணாயாம் ஸ்ராவாஸ்தகேஸ்யோ: — மே. ம, 42. 4: மோலோமீ — க. கோ. II, ix, 111, தமிழுரையில் சடாமாஞ்சி யென்னும் பொருளு முண்டென் றுரைக்கப்பட்டது. 5: மோலோமீ வாரயோஷாயாம்—க. வ. iii, 456.]

891. ஆலா சியமென்ப தாலவா யாண்முதலே
சாலா விருகம் நரிநாய்செந் நாய்குரங்காம்
சாலூகஞ் செங்கழு நீர்க்கிழங்கு சாதிக்காய்
சேலேகஞ் சிந்தூ ரஞ்சந் திரதிலகம்.

ஆலாசியம்—மதுரை, ஆண்முதலை. [1: ஹாலாஸ்யம் — ஸ. அக. 2: ஆலாஸ்யஸ்து ஜலவ்யால: —வெ. 152, 106.]

சாலாவிருகம் — நரி, நாய், செந்நாய். [1, 2: ஸாலாவ்ருக: ..., ஸாரமேயே ஸ்ருகாலே ச — அ. ஸ. iv, 37. 3: ஸாலாவ்ருக: — ஸ. அக.]

சாலூகம் — செங்கழுநீர்க் கிழங்கு, சாதிக்காய். [1: ஸாலூகமேஷாம் கந்த: — அ. கோ. I, x, 38. 2: ஸாலூகம் — ஸ. அக.]

சேலேகம் — சிந்தூரம், சந்தனம். [1: சூடா. vi, 17. 2: அக. நி. 108.]

892. சாலேயஞ் செந்நெற் கழனி சதபுட்பை
வாலேய மேசிறுதேக் குக்கோ மளங்கழுதை
ஆலோ சனையோ சனைசெய்தல் காண்டலுமாம்
ஆலோலஞ் சஞ்சல மானதுபுள் ளோச்சொலியே.

சாலேயம்—செந்நெற்கழனி, சதபுட்பை. [1, 2: ஸாலேயம் ஸத-புஷ்பாயாமபி ஸ்யாத்; க்ஷேத்ரே ச ஸாலிஸஸ்யஸ்ய — அ. ஸ. iii, 500, 501.]

வாலேயம்—சிறுதேக்கு, கோமளம், கழுதை. [1-3: வாலேயஸ்து ரஸப்யாம், ... கோமலே ஹ்ரஸ்வகர்ணே ச — அ. ஸ. iii, 496. கரஞ்ஜபேதம் புன்கு வகை யென்று அமரகோசம் (II, iv, 48.) தமிழுரை கூறுகின்றது.]

ஆலோசனை—யோசனைசெய்தல், காண்டல். [1: ஆலோசனா — ஸ. அக. 2: ஆலோசநம் — ஸ. அக.]

ஆலோலம் — சஞ்சலமானது, பறவையோட்டும் ஒலி. [1: ஆலோல: — ஸ. அக. 2: அ. வி. நி. 503.]

893. பௌலத்தி யன்ற சக்கி ரீவன்புட் பகவி மாநன்
மௌலிசூ டிகைய சோகு மயிர்க்கற்றை குடுமி சென்னி
கௌலீநஞ் சநாப வாதம் பிராணிப்போர் குலோத்துங் கப்பேர்
சௌலேயங் கற்க டாரை யுமிரிசட் பதங்கற் பூவே.

பௌலத்தியன் — இராவணன், குபேரன். [1, 2: 𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇 — அ. வ. iii, 489.]

மௌலி—கிரீடம், அசோகு, மயிர்க்கற்றை, குடுமி, தலை. [1-5: 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌿𑌲𑍍𑌲𑍇 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌕𑌙𑍍𑌕𑍇𑌲𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍁 — அ. வ. ii, 496.]

கௌலீநம்—சனநிந்தை, பிராணிப்போர், குலமேன்மை. [1-3: 𑌕𑍌𑌲𑍀𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌵𑌾𑌦𑍇𑌽𑌹𑌿𑌪𑌶𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿; ... 𑌕𑍌𑌲𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇 — அ. வ. iii, 361, 362.]

சௌலேயம்—கற்கடாரை, உமிரி, வண்டு, கற்பூ. [1: 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌮𑍍 — அ. கோ. II, iv, 123. தமிழுரை கல்மாமென்றது. 2: 3, 4: 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌂 ... 𑌶𑍈𑌲𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇; ... 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 — அ. வ. iii, 501, 502.]

894. துவசமாண் குறிகட் டங்கந் துகிற்கொடி யடையா ளப்பேர்
அவசிதம் நிச்ச யிப்ப தறிவது முடிப்ப தென்ப
சிவசுதன் கணேசன் கந்தன் சிவணல்நண் ணுதல்பொ ருந்தல்
கவடுகுஞ் சரப்பு ரோசை மரப்பணை கவர்வஞ் சப்பேர்.

துவசம்—ஆண்குறி, கட்டங்கம், துகிற்கொடி, அடையாளம். [1-4: த்⁴வஜ: ..., ஶிஶ்ந ஶிஶ்ந வத⁴ாகாயாம் வத்⁴வஜோ—அ. ஸ. ii, 69.]

அவசிதம்—நிச்சயிப்பது, அறிவது, முடிப்பது. [1, 3: அவஸிதம் ஸமாப்தம் நிஶ்சிதேऽவஸி வ — நா. ர. iv, 53. 2: அவஸிதாவமதே— அ. கோ. III, i, 108.]

சிவசுதன்—கணேசன், கந்தன். [1, 2: ஶிவஸுத:—ஸ. அக.]

சிவணல் — அணுகுதல், பொருந்தல். [1: திவா. ix, 62. 2: திவா. ix, 189.]

கவடு — யானைப்புரோசை, மரப்பணை, கவர், வஞ்சம். [1, 2: பிங். x, 284. 3: அக. 4: அக. கபட: என்னும் ஸ. சொல்லின் தற்பவம்.]

895. குவடென்ப மலைவெற் புச்சி குவைகுப்பை மேடு கூட்டம்
சுவடுபக் கரையின் கட்டுத் தழும்படிச் சுவடு மாகும்
சுவணம்பொற் கலைசு பொன்கா ரகில்நற்சுந் தரம்பொ ருட்பேர்
கவநம்வே கங்க ருத்துப் படைகவித் துவங்க லக்கம்.

குவடு—மலை, மலையுச்சி. [1, 2: சூடா. xi, வ, 12.]

குவை — குப்பை, மேடு, கூட்டம். [1: திவா. viii, 5. 2: திவா. v, 39. 3: நா. தீ. நி. 770.]

சுவடு — பக்கரையின் கட்டு, தழும்பு, அடிச்சுவடு. [1: அக. பக்கரை, கட்டு என இரண்டு பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. 2: பிங். v, 356. 3: அக.]

சுவணம்—பொற்கலைசு, பொன், காரகில், நற்சுந்தரம், பொருள். [1, 2, 4, 5: ஸுவர்ணம் கநகே வித்தே க்ருஷ்ணாகுரு வ ந பும்ஸோர்:, ஸுவ்ருத்தே த்ரிஷு—நா. ர. iii, 150. 3: ஸுவர்ணம் ...; க்ருஷ்ணாகுரு ஸுவர்ணி—அ. ஸ. iii, 221, 222.]

கவநம்—வேகம், கருத்து, படை, கவித்துவம், கலக்கம். [1: பிங். x, 287. 2: அக. 3: சூடா. ii, 82. 4: அவநஃ; அவ் தாது — ஸ. அக. 5: திவா. xi, 76.]

896. யவநர்சோ னகர்கண் ணாளர் யவையோர்கோ துமையோர் நெல்லாம்
அவரம்பிந் தினதும் யானைப் பின்னங்காற் புறமு மாகும்
வெவகாரம் வழக்குச் சூது சொற்ப்ரயோ கஞ்சம் பந்தம்
அவகீதம் பலர்ப ழித்த தபவாதம் வசைப்பாட் டும்பேர்.

யவநர்—சோனகர், கண்ணாளர். [1: திவா. ii, 35. 2: திவா. ii, 41.]

யவை—ஓர் கோதுமை, ஓர் நெல். [1: அக. 'வாற் கோதுமை.' 2: ஸஹ்ராஷ்டதஸூக்ஷ்மயவௌ ஸமௌ — அ. கோ. II, ix, 15. நா. தீ. நி. 350. 'காசி நெல்.']

அவரம் — பிந்தினது, யானைப் பின்னங்காற்புறம். [1, 2: அவரம் ஜாந்வஜங்காதிதேஹஸ்ய பஶ்சாத் த்விபஸ்ய — ஹே. ரு, 107.]

வெவகாரம்—வழக்கு, சூது, சொற்பிரயோகம், சம்பந்தம். [1-4: வ்யவஹாரோ வாக்ப்ரயோகே ஸம்பந்தே அக்ஷ ..., ... வித்தஸம்வாதே — மே. 268, 85.]

அவகீதம்—பலர் பழித்தது, அபவாதம், வசைப்பாட்டு. [1, 2: அவகீதம் ... நிர்வாதே மந்தேऽபி ச — மே. 277, 2. 3: அவகீதஃ — ஸ. அக.]

897. அவதாதம் பரிசுத் தம்வெண் ணிறம்பொன்மை யழகு மொக்கும்
அவரோக மரத்தின் வீழ்தோ டதிற்படர் கொடியி றக்கம்
அவரோத மறைவோ டந்தப் புரமரண் மனையு மாகும்
அவவாத மபவா தம்போ லாணைநம் பிக்கை சிந்தை.

அவதாதம்—பரிசுத்தம், வெண்ணிறம், பொன்மை, அழகு. [1-4: அவதாதம் து விஶதே ஶோபநே ஸிதபீதயோ: — அ. ஸ. iv, 93.]

அவரோகம்—மரத்தின் வீழ்து, மரத்திற் படர்கொடி, இறக்கம். [1-3: அவரோஹஸ்து அதிரோஹே; தரோர்ஜடாவதரணேऽபி — அ. ஸ. iv, 336, 337.]

அவரோதம்—மறைவு, அந்தப்புரம், அரண்மனை. [1-3: அவரோதஸ்து ஶுத்தாந்தே நிரோதே ந்ருபவேஶ்மநி — அ. ஸ. iv, 148.]

அவவாதம் (அபவாதம் போல்)—ஆணை, நம்பிக்கை, நிந்தை. [1-3: அபவாதஸ்து நிந்தாயாமாஜ்ஞாவிஸ்ரம்பயோரபி—மே. வ, 45. அபவாதஸ்து நிர்தேஸே நிந்தாவிஸ்ரம்பயோரபி—அ. ஸ. iv, 137.]

898. கவரமிங் கிதமுப் பென்ப கவர்மரக் கப்பு வாழை
சுவருவச் சிரவேல் பாண மகத்தூணின் கண்டம் வேள்வி
சுவரேமட் சுவர்சு வர்க்கம் பரலோகஞ் சுகமா காயம்
தவர்தவத் தினர்வில் லென்ப தவறலே வழுவல் சாதல்.

கவரம்—இங்கிதம், உப்பு. [1: 2: கவரம் லவணே ... — மே. ர, 127.]

கவர்—மரக் கப்பு, வாழை. [1: பிங். ix, 149. 2: பிங். ix, 109.]

சுவரு—வச்சிராயுதம், பாணம், யாகத்தூணின் பாகம், யாகம். [1-4: ஸ்வரு: ஸ்யாத்துஹ்வவஜ்ரே; யூபே கண்டேபி ச வாணே — அ. ஸ. ii, 454, 455.]

சுவர்—மட்சுவர், சுவர்க்கம், பரலோகம், சுகம், ஆகாயம். [1: சூடா. v, 53. 2, 3: ஸ்வ: ஸ்வர்கபரலோகயோ: — வி. ப்ர. அவ்யய. 55. 4: 5: ஸ்வ: —ஸ. அக.]

தவர்—தவத்தினர், வில். [1: சூடா. ii, 2. 2: திவா. vii, 5.]

தவறல்—வழுவல், சாதல். [1, 2: அக.]

899. இவர்தலே றுதனெ ருங்க லெழுதலே குதல்வி ரும்பல்
அவலந்துன் புறலி டப்பால் அவலோர்சிற் றுண்டி பள்ளம்
கவலைசெந் தினைகி லேசம் பயங்கவர் வழிமுச் சந்தி
திவலைநீர்த் துளிம ழைப்பேர் திவிபகல் சுவர்க்கம் விண்ணும்.

இவர்தல்—ஏறுதல், நெருங்கல், எழுதல், ஏகுதல், விரும்பல். [1, 3-5: திவா. xi, 248. 2: திவா. viii, 38. 'செறிவு.']

அவலம்—துன்புறல், இடப்பால். [1: அக. 2: அ+வலம். வலமல்லாதது.]

அவல்—ஓர் சிற்றுண்டி, பள்ளம். [1, 2: சூடா. xi, வ, 15.]

கவலை—செந்தினை, கிலேசம், பயம், கவர்வழி, முச்சந்தி. [1, 3: பிங். x, 286. 2, 4: திவா. xi, 77. 5: முல்லைப்பாட்டு, 30, உரையில் 'நாற்சந்தி' யென்னும் பொருளில் வந்தது.]

திவலை—நீர்த்துளி, மழை. [1: சூடா. i, 90. 2: சூடா. i, 89.]

திவி — பகல், சுவர்க்கம், ஆகாயம். [1-3: தி³வம் வெ த்ரிதி³வெ தி³நெ—ஈ. வ. ii, 513. தி³வி ஸப்தமி.]

900. சுவல்பிடர் தோண்மேல் மேடு துரகதக் குசைம யிர்ப்பேர்
உவளக மதிலுள் வீடு பள்ளமுப் பளந்த டாகம்
தவளம்வெள் விடைசி றேட்டம் வெண்மைசுந் தரமுஞ் சாற்றும்
இவறலே யுலோபஞ் செய்தல் விரும்புற லிழுக்க லென்ப.

சுவல் — பிடர், தோள்மேல், மேடு, குதிரைக் குசைமயிர். [1-4: பிங். x, 528.]

உவளகம்—மதில், உள்வீடு, பள்ளம், உப்பளம், தடாகம். [1, 3, 5: பிங். x, 178. 2: சூடா. xi, வ, 7. 4: சூடா. v, 21.]

தவளம்—எருதுகளிற் சிறந்தது, வெண்மை, அழகு. [1: த⁴வளா ...; வ்ருஷ்ரெஷ்டெ² வ—டுரே — ரெ. ஔ, 99, 100. 2, 3: த⁴வள: ... ஸுந்தரெ ஸிதெ—ஈ. வ. iii, 649.]

இவறல்—உலோபஞ் செய்தல், விரும்புறல், மறதி. [1-3: சூடா. xi, வ, 3.]

901. சவிகிர ணங்காந் திப்பேர் தவிசுபாய் தடுக்கு மெத்தை
செவியென்ப கேள்வி காதாஞ் செவிலிமுன் பிறந்தாள் தாதி
அவிசுநெய் விண்ணோ ருணும் அவிதலே கெடுதல் வேதல்
நவியமே மழுக்கு டாரி நவிலலே சொல்லல் கற்றல்.

சவி—கிரணம், காந்தி. [1, 2: ச²வி: ஸ்த்ரீ ருசி ஶோபா⁴யாம்—ஈ. வ. ii, 509.]

தவிசு—பாய், தடுக்கு, மெத்தை. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 583.]

செவி—கேள்வி, காது. [1, 2: சூடா. xi, ண, 5.]

செவிலி—முன் பிறந்தாள், தாதி. [1, 2: பிங். x, 544.]

அவிசு—நெய், தேவருணவு. [1, 2: ஹவி: ஸர்பிஷி ஹோதவ்யெ—ஈ. வ. ii, 582.]

அவிதல்—கெடுதல், வேதல். [1, 2: அக.]

நவியம்—மழு, கோடாலி. [1, 2: பிங். x, 680.]

நவிலல்—சொல்லல், கற்றல். [1: திவா. x, 1. 2: திவா. x, 79.]

902. நவிரமே வெற்புப் புன்மை சிரத்துச்சி மயிலு நாற்பேர்
அவைசவை குழாம்விற் பங்க ரஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டாம்
சவைவீடம் பலந்தக் கோரின் சமூகம்பண் டிதன்சூ தென்ப
துவைபுளிங் கறிபிண் ணாக்குத் தொகிபரு குவதி றைச்சி.

நவிரம்—மலை, புன்மை, தலையுச்சி, மயில். [1, 2, 4: பிங். x, 681. 3: பிங். v, 338.]

அவை—சபை, குழாம், புலவர், அஃறிணைப்பன்மைச் சுட்டு. [1: திவா. ii, 18. 2: சூடா. ii, 11. 3: திவா. ii, 12. 4: நன். 280.]

சவை—வீடு, அம்பலம், தக்கோரின் சமூகம், பண்டிதன், சூது. [1, 5: ஸபா ... ... —வி. வை. ஐ, 21. 2: பிங். iv, 204. 3: திவா. ii, 18. 4: திவா. ii, 12.]

துவை—புளிங்கறி, பிண்ணாக்கு, தொணி, குடிப்பது, இறைச்சி. [1: பிங். vi, 22. 2, 3, 5: சூடா. xi, ா, 30. 4: பிங். vi, 56.]

903. நிவகமே திரளோர் வாயு நுவணையே தினைமா நுண்மை
துவசன்கே தநன்கள் விற்போன் துவரியே துவரை நாயாம்
சவம்வேள்வி பிணம்வே கப்பேர் சவரன்சங் கரன்கி ராதன்
திவம்வரம் விண்சு வர்க்கஞ் சிவிபூர்ச்ச மரமோர் வேந்தன்.

நிவகம்—திரள், ஓர் வாயு. [1: நிவஹ: — அ. கோ. II, v, 39. 2: நிவஹோ வாயு... —நா. ர. iii, 458.]

நுவணை—தினைமா, நுண்மை. [1: திவா. vi, 91. 2: திவா. viii, 33.]

துவசன் — கொடியினன், கள்விற்போன். [1, 2: த்வஜ: ..., ... —அ. வ. ii, 69. கொடியினனை த்வஜவந் என்பர்.]

துவரி—துவரை, நாய். [1: ... —வெ. 127, 96. 1, 2: ... —அ. வ. iii, 555. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ... என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது.]

சவம்—வேள்வி, பிணம், வேகம். [1: யஜ்ஞ: ஸவ: — அ. கோ. II, vii, 13. 2: ... — அ. கோ. II, viii, 118. 3: ... —அ. கோ. I, i, 68.]

சவரன்—சங்கரன், வேடன். [1, 2: ... —அ. வ. iii, 599.]

திவம்—வனம், ஆகாயம், சுவர்க்கம். [1: திவம்—ஸ. அக. 2, 3: திவம் ஸ்வர்க்கேந்தரிக்ஷ ச—வி. ப்ர. வ, 12.]

சிவி—பூர்ச்சமரம், ஓர் வேந்தன். [1, 2: ஶிவிர்பூர்ஜே ந்ருபாந்தரே—அ. ஸ. ii, 527.]

904\. *விவச்சுவானிரவி தேவன் சுவர்க்கம்விண் ணுலகங் கொங்கை*
துவட்டாவிச் சுவகன் மாவோர் சூரியன் கஞ்ச காரன்
அவத்தைசாக் கிராதி காம வாதைசீ வோபா திப்பேர்
நிவிர்த்தியே மகிழ்ச்சி மீளுகை விட்டு நீங்கல்.

விவச்சுவான்—சூரியன், தேவன். [1, 2: விவஸ்வாம்ஸ்து தேவே ஸூர்யே—அ. ஸ. iii, 287.]

சுவர்க்கம்—விண்ணுலகம், முலை. [1: ஸ்வர்:—அ. கோ. I, i, 6. 2: திவா. ii, 182.]

துவட்டா — விச்சுவகன்மா, ஓர் சூரியன், கஞ்சகாரன். [1-3: த்வஷ்டா வர்த்தகி தேவஶில்பிநோரர்கபேதே—மே. ட, 17. கஞ்சகாரன் செதுக்கு வேலைக்காரன்.]

அவத்தை—சாக்கிர முதலியன, காமவாதை, சீவோபாதி. [1: அவஸ்தாத்ரயம் ஜாக்ரத்-ஸ்வப்ந-ஸுஷுப்தி — ஸ. அக. 2: சக்ஷுர் ப்ரீதி: ஸங்கல்பஸ் ஸஞ்ஜாகர: க்ருஶதா ரதி:, ஹ்ரீத்யாகோந்மாத மூர்ச்சாந்தா இத்யநங்கதஶா தஶ—தஶாபேதங்கள். ஸ. அக. யில் காணும் மேற்கோள். 3: அவஸ்தாசதுஷ்டயம் பால்யம் கௌமாரம் யௌவனம் வார்த்தகம்—ஸ. அக.]

நிவிர்த்தி—மனமகிழ்ச்சி, மீளுகை, விட்டு நீங்கல். [1-3: நிவ்ருத்திர் மநஸஸ் தோஷே மோக்ஷே வ்ருத்யுபரதாவபி—நா. ர. iii, 171.]

905\. *கவந்தநீ ருடற்கு றைப்பேர் கவந்தனோ ரரக்கன் சற்பி*
அவந்தியோ ரூர்பின் னைப்பெற் றவள்காய்க்கு மரமீற் றுவாம்
அவந்திகை கிளிய வந்தி நவந்துதி புதுமை யொன்பான்
துவன்றலே நிறைதல் சாதல் துன்றுதல் பொலிவு நாற்பேர்.

கவந்தம்—நீர், உடற் குறை. [1, 2: கபந்தம் ... ருண்டே ஸ்வ—அ. ஸ. iii, 336.]

கவந்தன் — ஓர் அரக்கன், இராகு. [1, 2: கவெ்நா ராஹ-ரக்ஷஸொா: —ச. வ. iii, 336.]

அவந்தி—ஓர் ஊர், பிள்ளைபெற்றவள், காய்க்கும் மரம், ஈற்றுப் பசு. [1: அவந்தீ—ஸ. அக. 2: அவந்ரா—ஸ. அக. 3: வரவந்: ஹவெஹி: —ச. கொ. II, iv, 6. 4: வஶா வந்ரா—ச. கொ. II, ix, 69. வந்ரா மலட்டுப் பசு; அவந்ரா ஈற்றுப் பசு.]

அவந்திகை—கிளி, உஞ்சைநகர். [1: திவா. iii, 155. 2: அவந்திகா —ஸ. அக.]

நவம்—துதி, புதுமை, ஒன்பான். [1, 2: நவொ நவெ ஸ-தெள—ச. வ. ii, 517. 3: நவ—ஸ. அக.]

துவன்றல்—நிறைதல், சாதல், நெருங்குதல், பொலிவு. [1: திவா. viii, 40. 2: திவா. ix, 136. 3: அ. வி. நி. 557. 4: திவா. viii, 161.]

906. அவடங் கிணறு குழிபிலமாம் அவடு பிடரி கிணறுகுழி
உவணங் கருடன் கழுகென்ப வுவரி கடல்மூத் திரம்பேர்
அவதி யெல்லை பரிச்சேதங் கால மவதா னங்குழியாம்
சவநம் வேகப் பரிவேக முழுக்குச் சோம லதைப்பாகம்.

அவடம் — கிணறு, குழி, பிலம். [1-3: அவடஃ ஸ்ராவெ மநெ க-ஹெ—நா. ர. iii, 96.]

அவடு—பிடரி, கிணறு, குழி. [1-3: அவடு-ராநவாடுாவ —ச. வ. iii, 143.]

உவணம்—கருடன், கழுகு. [1: திவா. iii, 138. 2: திவா. iii, 139. 1 ஸவண: —ச. கொ. I, i, 31.]

உவரி—கடல், மூத்திரம். [1: திவா. v, 41. 2: பிங். v, 287.]

அவதி—எல்லை, பரிச்சேதம், காலம், அவதானம், குழி. [1, 3-5: அவயி: ஸாஉவயாநெ காலஸீஃபிலெஷவி — ச. வ. iii, 333. 2: அவயி: —ஸ. அக.]

சவநம்—வேகமான குதிரை, வேகம், முழுக்கு, சோமலதைப் பாகம். [1, 2: ஜவந: ... ஸாஜெவெமாயிகாஸ்யொ: — வி. வை. ந, 64. 3, 4: ஸவநஂ யஜ்ஞயஸாநெ ஸொமநிஷ்யெநெவி வ—வி. வை. ந, 26.]

907. குவல மிலந்தைக் கனிமுத்தா பலமும் நீலக் குவளையுமாம்
துவள லசைதல் தொடுதற்பேர் துவறல் துவலை யிடல்விரைவு
தவன்மா னுடனு யகனுள்வோன் தவிர்தல் விலக லொழிதற்பேர்
அவிழ்தல் கட்டு விடலலர்தல் கவிழ்தல் கீழ்மேற் படல்குனிதல்.

குவலம்—இலந்தைக்கனி, முக்தாபலம், நீலக்குவளை. [1-3: കുവ-ഌം ബദരീഫലെ; ഉ-ത്പലെ്തു ഫലെ തയൊര്വു—அ. ஸ. iii, 630, 631.]

துவளல்—அசைதல், தொடுதல். [1: சூடா. ix, 22. 2: பிங். vii, 378.]

துவறல்—துவலைவிடுதல், விரைவு. [1: திவா. ix, 166. 2: திவா. ix, 40.]

தவன் — மானுடன், நாயகன், ஆள்வோன். [1, 2: ധവൊ നര: ... ധവൊ ഹൃദ്ര വ യൊഷിതാഃ—ஶா. கொ. 225. 3: ധവ:—ஸ. அக.]

தவிர்தல்—விலகல், ஒழிதல். [1: பிங். vii, 210. 2: அக.]

அவிழ்தல்—கட்டுவிடல், அலர்தல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 62.]

கவிழ்தல்—கீழ்மேற்படல், குனிதல். [1, 2: அக.]

908. உவட்டல் குமட்டல் பெருக்கெடுத்த லுவர்த்தல் வெறுத்த லோர்சுவையாம்
துவட்டல் துவளச் செயறுடைத்தல் துவைத்த லொலித்த றோய்த்தற்பேர்
கவித்தல் மூடல் சூழ்ந்திறங்கல் குவித்தல் கூப்பல் குவைசெய்தல்
அவித்தை மோக மஞ்ஞானம் அவைத்தல் நெரித்தல் நெற்குற்றல்.

உவட்டல்—குமட்டல், பெருக்கெடுத்தல். [1: 2: அக.]

உவர்த்தல்—வெறுத்தல், ஓர் சுவை. [1: பிங். vii, 44. 2: பிங். vi, 64.]

துவட்டல்—துவளச்செயல், துடைத்தல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 36.]

துவைத்தல்—ஒலித்தல், தோய்த்தல். [1: திவா. x, 171. 2: அக.]

கவித்தல்—மூடல், சூழ்ந்திறங்கல். [1: பிங். vii, 230. 2: அக.]

குவித்தல்—கூப்பல், குவைசெய்தல். [1, 2: அக.]

அவித்தை—மோகம், அஞ்ஞானம். [1: அவித்³யா—ஸ. அக. 2: அஜ்ஞாநமவித்³யா—அ. கோ. I, v, 7.]

அவைத்தல்—நெரித்தல், நெற்குற்றல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 34.]

909. அவகார முதலைசம ராதியின்விச் சிராமம்
அழைத்தல்திர வியஞ்சூது களவுபறித் தலுமாம்
அவதானங் கருமசுத்த மபிப்ராய வியாபிப்
பதிவிருத்தஞ் சமாதானங் கண்டனமென் றைம்பேர்
பவனங்காற் றிராசியில்ல மிராசாலை யந்தாற்
பரியம்வெரு கொடுசுள்ளை துலக்குதல்சுத் தியுமாம்
அவம்வேள்வி யழைத்தல்பய னின்மையா ணையும்பேர்
அவரம்பிற் றினதுயா னையின்பின்காற் புறமே.

அவகாரம்—முதலை[1], போர்முதலியவற்றின் விசிராமம்[2], அழைத்தல்[3], திரவியம்[4], சூது[5], களவு[6], பறித்தல்[7]. [1-4: யுத்³தா⁴தி³விஶ்ராமே க்³ராஹாஹ்வாநயோரபி, நித்ர்யாணாஞ்ச நேதவ்யே த்³ரவ்யே ஹ்யவஹாரவாக் — ஶா. கோ. 54. இங்கு 'அழைத்தற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட திரவியம்' என ஒரு பொருள் அழைத்தலையும் திரவியத்தையுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. வி. ஞா. (ரு, 257), அ. ஸ. (iv, 237), மே. (ரு, 243), நா. ரு. (iv, 121) என்னும் கோசங்களிலும் இவ்வாறே யுரைக்கப்பட்டது. அ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் நித்ர்யாண²வநேதவ்யே என்றொரு பாடபேதமுளதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நித்ர்யாணாவநேதவ்யம் ஶுல்காதி³ஸாத⁴நீக்ருதம் ஹக்ஷ்யம் என்பது டீகை. ஸ. அக. யில் அவநேதவ்யத்³ரவ்யம் அல்லது உபநேதவ்யத்³ரவ்யம் வரி அல்லது சுங்கம் என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது. 5: அவஹாரவாக், ...; ..., த்³யூதே ... — நா. ஸ. iii, 27. 6, 7: அவஹாரஸ்து ... க்³ராஹசௌர்யயோ: — அ. ஸ. iv, 236.]

அவதானம்—கருமசுத்தம், அபிப்பிராய வியாபிப்பு, அதிவிருத்தம், சமாதானம், கண்டனம். [1, 3, 5: அதிவ்ருத்தே²வதா⁴நம் ஸ்யாத்கர்மண்யோரபி — த்ரி. ஶே. III, iii, 226. 'அதிவ்ருத்தே அதிக்ருதே' என்பது வியாக்கியை. அவதா⁴நம் ... ஶுத்³தி⁴கர்மணி — அ. ஸ. iv, 156. 2: அவதா⁴நம்—ஸ. அக. அஷ்டாவதான முதலியவற்றில் பல காரியங்களிற் கவனஞ் செலுத்துதலைக் குறித்ததுபோலும். 4: அவதா⁴நம்—ஸ. அக.

சமாதாநத்திற்குள்ள பல பொருள்களில் மனவொருமைப்பாடு இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.]

பவநம்—காற்று[1], இராசி[2], இல்லம்[3], இராசாலயம்[4], தாற்பரியம்[5], பூணை[6], சுள்ளை[7], துலக்குதல்[8], சுத்தி[9]. [1, 7, 8: வவநாவறூ கூடிஊாய வஹு வாகஹுாமெநஃவி உாபாமெத, நிஷூாவெ—வி. வூ. (தெ), ந, 35. நிஷூாவ: தானியாதிகளைச் சுத்தஞ்செய்தல். 2: பிங். x, 767. 3, 5: ஹவநம ஸஊநெ ஹாவெ — க. ஸ. iii, 387. 4: சூடா. xi, வ, 1. 6: திவா. iii, 41. 9: வவநழ—ஸ. அக.]

அவம்—வேள்வி, அழைந்தல், பயனின்மை, ஆணை. [1, 2, 4: ஹவொ யஜெ யயாஹுாமெந நிஜெமெஶஃவி ஹவொ உத: —வி. வூ. வ, 6. 3: நா. தீ. நி. 645.]

அவரம்—பிந்தினது, யானையின் பின்காற்புறம். [1, 2: இச் சொல் லும் பொருள்களும் முன் 894-ம் செய்யுளில் வந்தன.]

910. சிவம்நன்மை சுகம்வேதம் பசுத்தறியோர் யோகஞ்
சிசுக்குறுணி குங்கிலியம் சிவகதிநீர் புலியாம்
பவமேன்மை சுத்திபிற விச்சுழற்சி பேறுற்
பவம்பாவம் நெற்பதரைப் போக்கல்சிங்கக் கரணம்
அவிகிரண மூடிககம் பளம்வெற்பு மதில்காற்
றுடுமுகி லிரவிசுர ருணவுநெய்பூப் பிணவ்பேர்
சிவைபங்கம் பாலைவன்னி மரம்நெல்வி தருமச்
செல்விகடு மரங்கொ லுலை முகங்கீழா நெல்வி.

சிவம்—நன்மை[1], சுகம்[2], வேதம்[3], பசுத்தறி[4], ஓர் யோகம்[5], சிசு[6], குறுணி[7], குங்கிலியம்[8], சிவகதி[9], நீர்[10], புலி[11]. [1-6, 8-11: ஶிவம் தஊ உொகெ கெஷெ ஸவெ ஜலெ; ஶிவொ யொமாநூெர வெஜெ மஹூவெள வாஊகெ ..., வஜுாஸீகதூஜெ கீலெ — க. ஸ. ii, 525, 526. வாஊகெ என்னுமிடத்து நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் வாஊகெ என்றொரு பாடபேதங் குறிக்கப்பட்டுளது. வஜுாஸீகதூஜெ என்றே இதர கோசங்களிலு முளது. வஜுாஸீகழ என்பது ஓரு மரத்தைக் குறிப்பதோடு புலியையுங் குறிக்கும். 7: சூடா. xi, வ, 230.]

பவம்—மேன்மை[1], சுத்தி[2], பிறவிச் சுழற்சி[3], பேறு[4], உற்பவம்[5], பாவம்[6], நெற்பதரைப் போக்கல்[7], சிங்கக்கரணம்[8]. [1, 3-5: ஹவ: ... ஶ்ரூஜநூஸ, ... ஶ்ரேயஸி ஸம்ஸாரெ—க. ஸ. ii, 521. 2: வவ: —

ஸ. அக. 7: நிஷ்ரவ: வவடுந வவ: — சு. கொ. III, ii, 24. 8: வவழ் —ஸ. அக. 'முதற்காரணம்.' சோதிட வழக்கு.]

அவி — கிரணம்[1], எலிமயிர்க் கம்பளம்[2], மலை[3], மதில்[4], காற்று[5], ஆடு[6], மேகம்[7], சூரியன்[8], தேவருணவு[9], நெய்[10], பூப்பினள்[11]. [1-4, 6, 8, 11: அவிஷ்ரா வஸ்ரதெ ஸஂஷுஹொ ஜெஷெ ஷஂஷுவிகஸ்வெ; வூாகாரெ ... ஹாவிஷ்ஸ்தஂ வஂவஷவதீ ... — நா. ஙு. ii, 438, 439. 5: அவி: —ஸ. அக. 7: 9, 10: ஹவி: ஸஷ்ஷி ஹொதவெஹ—சு. ஸ. ii, 582.]

சிவை—பங்கம்பாளை[1], வன்னிமரம்[2], நெல்லி[3], பார்வதி[4], கடுமரம்[5], கொல்லுலைமுகம்[6], கீழாநெல்லி[7]. [1: 2-5: ஶிவா ஹவெஷாஜெக ஷவாநீ ஹாஶீதகீ ஸக்துஷெயா — நா. ஙு. ii, 443. 6: பிங். x, 501. 7: ஶிவா—சு. கொ. II, iv, 127.]

911\. அவக்கரமாண் பெணின்குய்யந் தேரினங்கம் விட்டை
யமேத்தியம்யா னையினடித்தூர் கரிக்குடரோ டறுபேர்
அவக்கிரகங் கரியினெற்றி மழைத்தடைதம் பித்தல்
அவிக்ககம்விக் கினமின்மை பெருங்களா மரமாம்
சுவத்தியா ரோக்யாதி சுபவாழ்த்துச் சுகிர்தம்
சுவத்திகமங் கலப்பொருளோ ரிராசமனை சதுட்கம்
பவித்திரங்கோ மயந்தருப்பை பூசோப கரணம்
பால்புனல்மந் திரம்பிரம சூத்திரம்பொன் செம்பே.

அவக்கரம்—ஆண்பெண்ணின் குய்யம், தேரினங்கம், விட்டை, அமேத்தியம், யானையின் அடித்தூர், யானைக்குடல். [1, 3: அவஸ்கரொ மஂஷுயமஂஹொயொ: — சு. ஸ. iv, 235. 2: ஸஹாஜஷுயாஜவெஸ்ரா: — சு. கொ. II, viii, 55. 4: அவஸ்கர: — ஸ. அக. 5: 6:]

அவக்கிரகம் — யானைநெற்றி, மழைத்தடை, தம்பித்தல். [1-3: அவஹூஹஸ்தஂ ... மஜாஶிகெ; வூதிவஜெ வூஷிரொயொவி—சு. ஸ. v, 335, 336.]

அவிக்ககம்—விக்கினமின்மை, பெருங்களாமரம். [1: அவிஷ்ழ— ஸ. அக. 2: அவிஷ்ந: —சு. கொ. II, iv, 67.]

சுவத்தி — ஆரோக்கிய முதலிய சுபவாழ்த்து, சுகிர்தம். [1, 2: ஸ்வஸ்தி ஜெநிஷ்ரவகெஷஜெஷாஶீஸ்ரவஹவி—வெ. 286, 58.]

சுவத்திகம்—மங்கலப்பொருள், ஓர் இராசமனை, சதுட்கம். [1-3: ஸ்வஸ்திகோ க்³ருஹபே⁴தே³ ஸ்யாத்ஸம்பா⁴வனத்³ரவ்யயோ: — க. வ. iii, 96. 2: ராஜஸத³னம் ..., ஸ்வஸ்திக: —அ. கோ. II, ii, 10. 'ஸ்வஸ்திகாத³ய: ஸம்ஸ்தா²னவிஶேஷா ராஜக்³ருஹாணாம் ப⁴த்³ராதய: ஸர்வதோப⁴த்³ரவிக்ஷாரபே³தாரண: ஸ்வஸ்திக:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பவித்திரம்—பசுவின் சாணம்[1], தருப்பை[2], பூசையின் உபகரணம்[3], பால்[4], நீர்[5], மந்திரம்[6], பிரமசூத்திரம்[7], பொன்[8], செம்பு[9]. [1, 2, 5-9: ... கோ³மயே க³ங்கா³ஜலே யஜ்ஞஸூத்ரே கோ³ஷே, ஹேம்னி தாம்ரே ச பவித்ரம் — நா. ர. iii, 365. 3: பவித்ரம் ...; கர்மோபகரணே — க. வ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு. 4: பவித்ரம் ..., ... பயஸி ச—மே. ர, 177.]

912. சுவகைசிறு செருப்படிப்பூ டரத்தைகரு நொச்சியுஞ்சல் லகியுஞ் சொல்ப
விவசன்றன் மயமல்லா வான்மாக்கோ டுடையதுட்ட மேதை யுள்ளோன்
கவரிமயிர்ச் சொருக்கெருமை சாமரந்தே ரசகந்தி காயப் பத்ரி
கவிகவிதை நாற்கவிபா டுங்கவிஞன் குரங்கு சுங்கன் கடிவா ளப்பேர்.

சுவகை—சிறுசெருப்படிப்பூடு, அரத்தை, கருநொச்சி, சல்லகி. [1-4: ஸுவஹா ஸ்ரூக்ஸாமே, ராஸ்னாஶேபா²லிகாஶல்லகீ ... —க. வ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

விவசன் — தன்மயமல்லா ஆன்மா, கோணலான துட்டபுத்தியுள்ளோன். [1, 2: விவஶ: ஸ்யாத³வஶ்யாத்மாநிஷ்டபு³த்³தி⁴ஶ்ச ய: — க. வ. iii, 720.]

கவரி—மயிர்ச்சொருக்கு, எருமை, சாமரம், தேர், அசகந்தி, காயப்பத்திரி. [1: கப³ரீ கேஶவேஶ: —அ. கோ. II, vi, 97. 2, 3: சூடா. xi, எ, 9. 4: திவா. vii, 143. 5: கப³ரீ ... அஜக³ந்தி⁴கா — அ. கோ. II, iv, 139. 6: ராஜ்ஞீ, தத்வீ ... கப³ரீ—அ. கோ. II, ix, 40.]

கவி—கவிதை, நாற்கவிபாடுங் கவிஞன், குரங்கு, சுக்கிரன், கடிவாளம். [1: உரி. நி. xi, 8. 2: கவி: காவ்யகர்தரிகவி ச — ஶா. கோ. 772. 3: கபி: —அ. கோ. II, v, 3. 4, 5: கவி: ஶுக்ரே விஜ்ஞேயா வல்கா கவி—ஶா. கோ. 377.]

913. கவசமுடற் கிடுசின்னி மரம்படகப் பறைப்பேர்
அவதஞ்சஞ் செவிமலர்ப்பூண் சூட்டுமா லையுமாம்
யவபலந்தான் வெட்பாலை மூங்கில்சடா மாஞ்சி
தவம்விரதம் நமைமரங்காட் டனல்காடு துதியே.

கவசம்—உடற்கிடு, சின்னிமரம், படகப்பறை. [1-3: கவசவஸ்த்ர தநுத்ராணெ வடீஹெ நிவாஹெ — அ. ஸ. iii, 127. அ. கொ. (II, iv, 128) தமிழுரை நிவ்யக்ஷ படகரணை யென்னும்.]

அவதஞ்சம்—செவிமலர்ப்பூண், சூட்டுமாலை. [1, 2: வதம்ஸஃ புமானுத்தம்ஸவத் கர்ணபூரெ ச ஶேகரெ — அ. கொ. III, iii, 226.]

யவபலம் — வெட்பாலை, மூங்கில், சடாமாஞ்சி. [1-3: யவபல: ஸ்ம்ருதோ வெணௌ மாம்ஸீகுடஜயொரபி—வி. ரு. ல, 140.]

தவம் — விரதம், நமைமரம், காட்டுத்தீ, காடு, துதி. [1: தப: க்ருச்ச்ராதிகர்ம ச—அ. கொ. III, iii, 231. 2: யவ: — த்ரி. ஶே. II, iv, 13. 3, 4: தவதாவௌ வநாரண்யவஹ்னீ — அ. கொ. III, iii, 205. 5: ஸ்தவ: ... ஸ்துதி: —அ. கொ. I, vi, 11.]

914. அவசர முசித சமயம் வற்சரம்
விவரம் வகைதொளை வெற்பின் முழைப்பேர்
துவர்சிவப் பிந்தனம் பவளம் துவர்ப்பு
கவர்தல் விரும்பல் கடைதல் வவ்வுதல்.

அவசரம்—உசித சமயம், ஆண்டு. [1, 2: அவஸரோ வர்ஷவர்ஷாவயொரபி—வி. ரு. ர, 233. வர்ஷ மழையுமாம். அவஸர: அப் பொருளிலும் வரும்.]

விவரம்—வகை, துளை, மலைக்குகை. [1: விவரம்—ஸ. அக. 2: விவரம் ...; பிலம்—அ. கொ. I, viii, 1, 2. 3: விவரம்—ஸ. அக.]

துவர்—சிவப்பு, விறகு, பவளம், துவர்ப்பு. [1-4: அக. நி. 128.]

கவர்தல்—விரும்பல், கடைதல், வவ்வுதல். [1: பிங். vii, 141. 2: திவா. ix, 124. 3: பிங். vi, 399.]

915. துவரை யென்பதோர் பயறு துவாரகை
குவலய மெனல்பூச் சக்கிரங் குவளை
சுவவு புள்ளி னலகுமூஞ் சூறு
பவிவச்சி ராயுத மாயுதக் கூர்மை.

துவரை—ஓர் பயறு, துவாரகை. [1: திவா. iv, 166. 2: அக.]

குவலயம் — பூச்சக்கிரம், உற்பலம். [1: கு + வலயம். கு பூமி —ச. கொ. II, i, 3. வலயம் சக்கிரம்—ஸ. அக. 2: ஸரோஜகுவலயம் குவலயம்—ச. கொ. I, x, 37.]

சுவவு—பறவையலகு, மூஞ்சூறு. [1, 2: பிங். x, 529.]

பவி — வச்சிராயுதம், ஆயுதக்கூர்மை. [1: வஜ்ரம் ... பவி: — ச. கொ. I, i, 50. 2: பவி:—ஸ. அக.]

916. கவிகை குடையுதா ரங்கடி வாளம்
குவிதல் குழுமல் கூம்பல் திரளல்
நவிர்வாள் மருத யாழ்த்திற மாண்மயிர்
சுவைநவ ரசவணி யுருசி யினிமை.

கவிகை—குடை, கொடை, கடிவாளம். [1, 2: பிங். x, 289. 3: கவிகா தூ வல்கோத்ரீ—ச. கொ. II, viii, 49.]

குவிதல்—குழுமல், கூம்பல், திரளல். [1: திவா. viii, 5. 2: நா. தீ. நி. 761. 3: திவா. viii, 4.]

நவிர்—வாள், மருதயாழ்த்திறம், ஆண்மயிர். [1-3: பிங். x, 682.]

சுவை—நவரசவணி, உருசி, இனிமை. [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 569. 3: திவா. viii, 244.]

917. அவகா ரன்றிரு டன்சூதுக் காரன்
அவசா நம்மர ணம்முடி வெல்லை
அவதா ரம்பிறங் குதல்தீர்த் தத்துறை
அவலே பம்பழிப் பகங்காரம் பூச்சே.

அவகாரன்—திருடன், சூதுக்காரன். [1, 2: அவஹாரோ ஹவெ-ஷ்ரோ உறேகே—மா. ரா. iv, 121.]

அவசானம்—மரணம், முடிவு, எல்லை. [1, 3: அவஸானம்—ஸ. அக. 2: ஸாத்வஸாநே—ச. கொ. III, ii, 39.]

அவதாரம் — இறங்குதல், தீர்த்தத்துறை. [1, 2: அவதாரஸ்த்வ நாவதீர்த்தே ப்ராதுர்பாவே — அ. வ. iv, 238.]

அவலேபம்—பழிப்பு, அகங்காரம், பூச்சு. [1-3: அவலேபஸ்து கர்வே ச லேபநே தூஷணேபி — அ. வ. iv, 207.]

918\. துவக்குப் பிணக்குத் தோலுடல் சங்கிலி
சவட்டல் குமைத்த லழித்தன் மெல்லுதல்
சுவப்பிர மென்ப குழிநிரை யக்தொளை
உவப்புப் பொலிவு மகிழ்ச்சி யுயர்ச்சி.

துவக்கு—பிணக்கு, தோல், உடல், சங்கிலி. [1: பிங். x, 631. 2: த்வக் ஸ்த்ரீ வல்கலே — மே. வ, 6. 3: பிங். v, 269. 'தொக்கு.' 4: பிங். vi, 500.]

சவட்டல்—குமைத்தல், அழித்தல், மெல்லுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 108. 3: பிங். x, 456.]

சுவப்பிரம் — குழி, நரகம், துளை. [1: ச்வப்ரம் — ஸ. அக. 2: சூடா. v, 4. 3: நிரயம் ... ச்வப்ரம் — அ. கோ. I, viii, 2.]

உவப்பு—பொலிவு, மகிழ்ச்சி, உயர்ச்சி. [1: திவா. viii, 161. 2, 3: சூடா. xi, வ, 8.]

919\. சிவப்புச் சினக்குறிப் புச்சின மோர்நிறம்
விவர்த்தந் திருப்புகை கூட்டங் கூத்துமாம்
தெவிட்ட லொலித்த லுமிழ்தல் தேக்கிடல்
பவித்திரன் சுத்தன் பாவ கன்சிவன்.

சிவப்பு—சினக்குறிப்பு, சினம், ஓர் நிறம். [1-3: சூடா. xi, வ, 8.]

விவர்த்தம் — திருப்புகை, கூட்டம், கூத்து. [1: விவர்த்த: — ஸ. அக. 2, 3: விவர்த்த: ஸமுதாயே ... ந்ருத்யயோ: — வி. வ். த, 81.]

தெவிட்டல் — ஒலித்தல், உமிழ்தல், நிறைதல். [1-3: சூடா. xi, வ, 8.]

பவித்திரன்—சுத்தன், அக்கினி, சிவன். [1-3: பவித்ரம் த்ரிஷு பூதே ச பாவகே ஸ்யாத் பவித்ரவாசகயோ: — நா. ர. iii, 365.]

920. புவந மூலகம் புனல்பூமி
கவலல் வருந்தல் துன்புறலாம்
குவவு திரட்சி திரள்பெருமை
எவனே யாவ னென்னையெனல்.

புவநம்—உலகம், நீர், பூமி. [1-3: ஸ்வநம் விஷ்டெ ஜஹ்ராம் ஸஸிரெ—வி. ஸ. ந, 25.]

கவலல் — வருந்தல், துன்புறல். [1: திவா. viii, 163. 2: திவா. viii, 174.]

குவவு—திரட்சி, திரள், பெருமை. [1-3: சூடா. xi, வ, 3.]

எவன்—யாவன், என்னை. [1, 2: அக.]

921. அவாவிறங் குதல்வி ருப்பம் அவாக்கென்ப கவிழ்ந்தோ னூமை
உவாவிள மையினன் யானை யுததிபூ ரணைய மைப்பேர்
திவாகீர்த்தி நாவி தன்கோ ளிகப்புட்சண் டாள னென்ப
நிவாதஞ்சார் பிடங்காற் றில்லா விடம்நீங்காக் கவச மும்பேர்.

அவா — இறங்குதல், விருப்பம். [1: சூடா. ix, 55. 2: திவா. viii, 88.]

அவாக்கு — கவிழ்ந்தோன், ஊமை. [1: ஸ்ராக்ஷவாக்ஷவ்யோ-ஜவ: —ஸ. கோ. III, i, 33. 2: அவாசி ஜுகு: —ஸ. கோ. III, i, 13.]

உவா — இளமையினன், யானை, கடல், பூரணை, அமை. [1: வயஸ்ஸ்த்ரோ யுவா—ஸ. கோ. II, vi, 42. 2, 4: பிங். x, 179. 3: திவா. v, 41. 5: அக.]

திவாகீர்த்தி — நாவிதன், கோட்டான், சண்டாளன். [1-3: திவாகீர்த்திர்நாபிதே ஸ்ராக்ஷ உலூகெசாண்டாலயோரபி—ஸ. ஸ. iv, 110.]

நிவர்தம் — சார்பிடம், காற்றில்லாவிடம், நீங்காக் கவசம். [1-3: நிவாதோ வாதரஹிதெ ஆஸ்ரயெ ஸந்நாஹ அஸ்ரயெ—ஸ. ஸ. iii, 261.]

922. சுவாதுதித் திப்பிட் டப்பேர் சுவாமிநா யகன்செவ் வேளாம்
நிவாரணஞ் சிகிற்சை தீர்தல் நிவேசநம் பாடி வீடூர்
நிவேசம்பா சறைவி யூகம் நிகேதநம் நகர்வி வாகம்
குவேடஞ்செவ் வெருக்கங் காய்நஞ் சொலிகோணல் செவியி
னேயே.

சுவாது—தித்திப்பு, இட்டம். [1, 2: ஸ்வாது-ஸ்வாதோ ஜேரூஷ வ—வி. வ்ரு. உ, 7.]

சுவாமீ—நாயகன், முருகன். [1, 2: ஸ்வாமீ வ்ருஹெள ம-ஹெஹ — சு. வு. ii, 286.]

நிவாரணம் — சிகிற்சை, தீர்தல். [1, 2: அக. நிவாரணூ— ஸ. அக.]

நிவேசநம்—பாடி, வீடு, ஊர். [1-3: நிவெஶநஂ—ஸ. அக.]

நிவேசம்—பாசறை, வியூகம், வீடு, நகர், விவாகட். [1: நிவெஶ: ஶிவிரஂ—சு. கொ. II, viii, 33. 2, 4, 5: நிவெஶ: வெஶநவிநாஸெ ... ஶஜவிவாஹயொ: —சு. வு. iii, 715. 3: நிவெஶ: —ஸ. அக.]

குவேடம்—செவ்வெருக்கங்காய், நஞ்சு, ஒலி, கோணல், செவியின் நோய். [1-5: க்ஷ்வெட: கூணாகேய யாதெ ஶஜமெ கபிவெடவி ஷ; ஶொஷிதாஜ ஹெமெ—வி. வ்ரு. ஜ, 5, 6.]

923\. *விவாதம் வழக்குச் சொற்கலகம் குவாலே குப்பை மேடுகுவை*
சுவாது ரசையே காகோளி சொல்வி ளம்பி முந்திரிகை
துவாப ரம்மோர் யுகஞ்சங்கை சுவாத்தி யாயஞ் செபம்வேதம்
துவார முபாயந் தொளைவாயில் துவாந்தம் நிரய மிருட்டும்பேர்.

விவாதம்—வழக்கு, சொற்கலகம். [1: விவாதொ வ்யவஹார: — சு. கொ. I, vi, 9. 2: விஜாஷணஂ விவாதெ—வெ. 33, 48.]

குவால்—குப்பை, மேடு, குவை. [1: பிங். vii, 478. 2: திவா. v, 39. 3: திவா. viii, 5.]

சுவாதுரசை—காகோளி, கள், முந்திரிகை. [1: ஸ்வாது-ரஸா — சு. கொ. II, iv, 144. 2, 3: த்ராக்ஷா ஸ்வாது-ரஸா ஸுரா — வெ. 271, 18.]

துவாபரம் — ஓர் யுகம், சமுசயம். [1, 2: த்வாபர: ஸஂஶயெ யுகெ—வி. வ்ரு. ர, 158.]

சுவாத்தியாயம் — செபம், வேதம். [1, 2: ஸ்வாத்யாயொ ஜபவெதயொ: —நா. ர. iii, 325.]

துவாரம்—உபாயம், துளை, வாயில். [1, 3: த்வாரஂ வ-நிர்க்ஷ-நெஸ்வ-ஹஹயெ—வி. வ்ரு. ர, 23. 2: நா. தீ. நி. 769.]

துவாந்தம் — நரகம், இருட்டு. [1: பிங். iv, 8. 2: அந்தகாரோ-஽ஸ்த்ரியாம் த்வாந்தம்—அ. கோ. I, viii, 3.]

924. விவேக மென்ற விராசியம்நீர்த் தோணி விசாரித் துணரறிவாம்
சுவேத தாமாக் கடனுரைவெண் சுடரோன் கருப்பூ ரமுஞ்சொல்ப
சுவேதம் வெயர்வோர் தீவுமலை சுல்லு வெள்ளை சமோதகமோர்
சுவேதை வெண்பா திரைதெற்குச் சோகி சங்க புப்பியுமே.

விவேகம்—இராசியம், நீர்த்தோணி, விசாரித்துணர் அறிவு. [1-3: விவேக: ப்ருதகாத்மதா ஜலத்ரோணீவிசாரயோ:—அ. ஸ. iii, 90.]

சுவேததாமா—கடல்நுரை, சந்திரன், கருப்பூரம். [1-3: ஶ்வேத-யாஶா ஸமுத்ரே கர்பூரசந்த்ரமஸோ: —அ. ஸ. iv, 196.]

சுவேதம்—வியர்வு, ஓர் தீவு, மலை, வெள்ளி, வெள்ளை, சமமாக நீர்கலந்த மோர். [1: ஶ்வேத: ... ஶ்வேதே — அ. ஸ. ii, 234. 2-5: ஶ்வேதம் ரூப்யே(஽)பி ஶ்வேதோ த்வீபே வர்ணே ஶைலே — அ. ஸ. ii, 202. 6: ஶ்வேதகம்—ஸ. அக.]

சுவேதை—வெண்பாதிரை, தெற்கு, சோகி, சங்கபுப்பி. [1, 3, 4: ஶ்வேதா வராடிகாகாஷ்டபாடலீஶங்கிநீஷு ச — வி. ப்ர. த, 12. 2: திவா. v, 8. 'சிவேதை.' பிங். சூடா. முதலிய நிகண்டுகளிலும் அவ்வாறே.]

925. திவாபீ தங்குமு தாகரங் கூகை
அவீசி நீர்த்திரை யிலதோர் நிரயம்
குவேடை சிங்க நாதம்வேய்ஞ் சலாகை
சுவேல மோர்மலை சாந்தம் வணக்கம்.

திவாபீதம் — குமுதாகரம், கூகை. [1, 2: திவாபீத: காகரி-பௌ ... கைரவாகரே—அ. ஸ. iv, 110. கைரவாகர: நீலோற்பலம் நிறைந்த குளம்.]

அவீசி—நீர்த்திரையிலது, ஓர் நிரயம். [1, 2: அவீசிர்வஸ்தரங்கே நரகாந்தரே—அ. ஸ. iii, 127.]

குவேடை—சிங்கநாதம், மூங்கிற் சலாகை. [1, 2: க்ஷ்வேடா ஸிம்ஹநாதவம்ஶஶலாகயோ: —அ. ஸ. ii, 111.]

சுவேலம்—ஓர் மலை, சாந்தம், வணக்கம். [1-3: ஸுவெலு: ஸுண-ெத ஶாெந்த மிரிஹெதெ—க. ஸ. iii, 686.]

926. எவ்வம்நோ யிழிசொற் றுன்பம் நவ்விமா னெழில்கைம் மீனாள்
பவ்வம்நீர்க் குமிழி முந்நீர் மரக்கணுப் பௌர ணைப்பேர்
அவ்விய மநக்கோட் டம்விண் ணவர்க்குயோக் கியமா மந்நம்
கவ்வியம் வின்னாண் கோபஞ் சகம்பிதி ரர்க்கா மந்நம்.

எவ்வம்—நோய், இழிசொல், துன்பம். [1, 2: அக. 3: திவா. viii, 174.]

நவ்வி—மான், அழகு, அத்தநட்சத்திரம். [1: திவா. iii, 38. 2: திவா. viii, 60. 3: திவா. i, 89.]

பவ்வம் — நீர்க்குமிழி, கடல், மரக்கணு, பௌர்ணிமை. [1-4: சூடா. xi, வ, 14.]

அவ்வியம் — மனக்கோட்டம், தேவர்க்குத் தக்க அன்னம். [1: திவா. viii, 114. 2: ஹவ்யகவ்யெ தெவபிதெந்ய கெந — க. கொ. II, vii, 24.]

கவ்வியம் — வில்நாண், ஆனைந்து, பிதிரர்க்காம் அன்னம். [1, 2: மவ்யம் கூீராதிகெ ஜ்யாயாம்—க. ஸ. ii, 346. 3: ஹவ்யகவ்யெ தெெவபிதெந்ய கெந—க. கொ. II, vii, 24.]

927. சவ்வியம் வலமி டப்பா லகிதஞ்செவ் வியமுஞ் சாற்றும்
திவ்வியஞ் சுவர்க்கத் துள்ள தழகிய திலவங் கப்பேர்
பவ்விய முசிதம் நன்மை பயன்மெய்ம்மை கருத்தெ லும்பாம்
துவ்வுண வநுப வப்பேர் தெவ்வமர் பகையுஞ் சொல்ப.

சவ்வியம்—வலப்பக்கம், இடப்பக்கம், அகிதம், செவ்வியம். [1-3: ஸவ்யம் தூ உக்ஷிணெ, வாமெ ச ப்ரதிகூலெ ச — க. ஸ. ii, 375. 4: சவ்யம்—க. கொ. II, iv, 98.]

திவ்வியம் — சுவர்க்கத்துள்ளது, அழகியது, இலவங்கம். [1-3: திவ்யம் வஸுஷவஜ்யொ:; உவ்ஹவெ—க. ஸ. ii, 357, 358.]

பவ்வியம் — உசிதம், நன்மை, பயன், மெய்ம்மை, கருத்து, எலும்பு. [1-6: ஹவ்யம் தூ ஹமெ யொமெவ் ஶுஹெஸ்யுமி; ஸெதெவ் ஊவிமி—க. ஸ. ii, 363, 364.]

துவ்வு — உணவு, அநுபவம். [1: நா. தீ. நி. 726. அநுபவமும் ஊணின் பெயராக வந்துள்ளது. 2: அக.]

தெவ்—போர், பகை. [1, 2: சூடா. xi, வ, 18.]

928. *அவ்வியத்தம் பிரதாநம் தெரியாமை யான்மா*
அவ்வியத்தன் சிவன்மாயோ னறிவில்லா னென்ப
அவ்வியயம் விபத்தியுருப் பதமழிவின் மைப்பேர்
கவ்வியைகோத் திரளிருகு ரோசதூ ரமுமே.

அவ்வியத்தம்—பிரகிருதி, தெரியாமை, ஆன்மா. [1-3: அவ்யக்தம் ப்ரக்ருதாவாத்மந்யவ்யக்தோऽஸ்பஷ்டே ... — அ. ஸ. iii, 230.]

அவ்வியத்தன்—சிவன், திருமால், அறிவில்லான். [1, 2: அவ்யக்தோ ஹரௌ விஷ்ணுஹரௌ பாலிஶே — மே. த, 80. 3: அவ்யக்த: ... ஶிவ-விஷ்ணவோ: —அ. ஸ. iii, 230.]

அவ்வியயம் — வேற்றுமையுருச் சொல், அழிவின்மை. [1, 2: அவ்யயோऽஸ்த்ரீ ஸமுச்சயே ... நிர்வ்யயே த்ரிஷு — மே. ய, 71.]

கவ்வியை — பசுத்திரள், இரண்டு குரோசதூரம். [1, 2: கவ்யா கோவ்ருந்த-கவ்யூதி-ரஜ்ஜவ: —அ. ஸ. ii, 346.]

929. *வவ்வல் வாருத லபகரித் தற்பெயர்*
செவ்வந்தி யோர்பூச் செவ்வா னந்தியாம்
செவ்வி யழகோர் பக்குவங் காலம்
தவ்வை முகடிமுன் பிறந்தாள் தாதியே.

வவ்வல்—வாருதல், கவர்தல். [1: திவா. ix, 257. 2: அக. திவா. (ix, 257), பிங். (vi, 399), சூடா. (ix, 31) மூன்றிலும் வௌவுதலும், கவர்தலும் வாருதலின் பெயர்களாக வந்துள்ளன.]

செவ்வந்தி—ஓர் பூ, செவ்வானத்தை யுடைய அந்தி. [1: பிங். ix, 11. 2:]

செவ்வி—அழகு, ஓர் பக்குவம், காலம். [1-3: சூடா. xi, வ, 18.]

தவ்வை—மூதேவி, தமக்கை, செவிலித்தாய். [1: திவா. i, 20. 2: திவா. ii, 145. 3: அக.]

930. சாவகன் சமண னீலன் தாவங்காட் டனல்கா டென்ப
பாவகன் சதாசா ரன்றீக் கடவுள்பா விப்போன் சுத்தன்
ஆவணம் புணர்தம் வீதி விலைமுறி யங்கா டிப்பேர்
வீவதம் வழிதோட் பாரம் விலையிடத் திருக்கும் பண்டம்.

சாவகன்—சமணன், சனி. [1: திவா. ii, 4. ஶ்ராவக: — ஸ. அக. 2: திவா. i, 61.]

தாவம் — காட்டுத்தீ, காடு. [1, 2: தவதாவௌ வநாநலே; வநே—அ. ஸ. ii, 512, 513.]

பாவகன்—சதாசாரன், அக்கினிதேவன், பாவிப்போன், சுத்தன். [1, 2: பாவகோ(அ)க்நௌ ஸதாசாரே—வி. ஶ்ரு. க, 73. 3: பாவக: — ஸ. அக. 4: பாவக: —ஸ. அக.]

ஆவணம்—புனர்பூசநட்சத்திரம், தெரு, விலைமுறி, அங்காடி. [1: திவா. i, 83. 2: திவா. v, 128. 3: அக. 4: ஆவண: — அ. கோ. II, ii, 2.]

வீவதம்—வழி, தோட்பாரம், விலையிடத்திருக்கும் பண்டம். [1-3: விவதோ வீவதோ பாரே பர்யாஹாரே(அ)த்வநி—அ. ஸ. iii, 341. பர்யாஹாரஸ்து கஜாதௌ தாந்யாதிகம் ஸ்தாப்யதே என்பது டீகை. பர்யாஹாரஸ் ச பாரஸ் ச விவதோ வீவதஶ்ச — அ. கோ. III, iii, 96. பர்யாஹார: வர்த்தகன் தேசாந்தரத்திலிருந்து கொண்டு வந்து விக்கிரய ஸ்தானத்தில் வைத்த வஸ்துவுக்கும் காவடிக்கும் என்பது தமிழுரை.]

931. சீவநம் புனல்பி ழைப்புத் தைத்தல்கோத் திடலுஞ் செப்பும்
தாவநங் கமநந் தூய்மை தாவிடம் கடல்பொன் சொற்கம்
சேவநம் சேவை கோத்தல் சேவலாண் பறவை காவல்
ஆவம்வின் றூண்க ணைக்கூ டாவளி யொழுங்கி ரேகை.

சீவநம் — நீர், பிழைப்பு, தைத்திடல், கோத்திடல். [1, 2: ஜீவநம் வ்ருத்திவாரிணோ: — அ. ஸ. iii, 369. 3: ஸீவநம் — அ. கோ. III, ii, 5. 4: ஸீவநம்—ஸ. அக.]

தாவநம் — போதல், தூய்மை. [1, 2: தாவநம் து கதௌ ஶௌசே—அ. ஸ. iii, 377.]

தாவிடம் — கடல், பொன், சுவர்க்கம். [1-3: தாவிஷோஸ்ஷி-ஸ-ஙவணயொ:, ஹெூ வ—ஈ. ஸ. iii, 730.]

சேவகம் — சேவை, கோத்தல். [1, 2: ஸெவகம வீவஸெநாவா-ஷெூ: —ஈ. ஸ. iii, 429.]

சேவல்—ஆண்பறவை, காவல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 9.]

ஆவம்—வில்நாண், அம்புக்கூடு. [1: பிங். vi, 436. 2: பிங். vi. 446.]

ஆவளி—ஒழுங்கு, இரேகை. [1: ஆவலி: வஙூி: — ஈ. கொ. II, iv, 4. 2: ஆவலி: —ஸ. அக.]

932. தாவரம் புவியி டம்பூ தரமர மசரம் நாணி
ஓவர்கம் மியர்பா டற்கீழ் மக்களோ வியரு மேரோதும்
கோவல னிடையன் கண்ணன் கண்ணகி கொழுநன் மூப்பேர்
காவல்காப் பரண்ம திற்பேர் பாவல்பா துகைப ரப்பல்.

தாவரம்—புவியிடம், மலை, மரம், அசரம், நாணி. [1: அக. நி. 122. 2: ஶைலः ஸ்தாவர: — த்ரி. ஶே. II, iii, 1. 3: திவா. xi, 305. 4: ஸ்தாவரா ஜங்கமேதரா:—ஈ. கொ. III, i, 73. 5: ஸ்தாவரம் ஜ்யா தநுர்குணீ—த்ரி. ஶே. II, viii, 50.]

ஓவர்—கம்மியர், பாடற் கீழ்மக்கள், சித்திரகாரர். [1: சூடா. ii, 28. 2: திவா. ii, 53. 3: அக.]

கோவலன்—இடையன், கண்ணன், கண்ணகி கணவன். [1: திவா. ii, 131. கோபால:. 2, 3: அக.]

காவல்—காப்பு, அரண், மதில். [1: சூடா. ix, 33. 2: பிங். vii, 67. 3: திவா. v, 191.]

பாவல்—பாதுகை, பரப்புதல். [1: பிங். vi, 613. 2: அக.]

933. நாவல்நா மிழற்றி ரக்க வொலிக்குறிப் போர்ம ரப்பேர்
ஆவிபிட் டுயிர்ப்பு வாவி புகைநாற்ற மான்மா வென்ப
தூவிபுட் சிறகன் னத்தி னிறகொடு மயிலின் றூகை [பேர்.
கோவையோர் ப்ரபந்த மோர்பைங் கொடிகோத்த லணிவ டப்

நாவல்—நாமிழற்று, இரக்கவொலிக் குறிப்பு, ஓர் மரம். [1, 2: அக. 3: திவா. iv, 15.]

ஆவி—பிட்டு, உயிர்ப்பு, வாவி, புகை, நாற்றம், ஆன்மா. [1: திவா. vi, 86. 2-6: சூடா. xi, வ, 12.]

தூவி—பறவைச் சிறகு, அன்னத்தின் இறகு, மயிற்றோகை. [1: திவா. iii, 196. 2: திவா. iii, 169. 3: பிங். viii, 5.]

கோவை — ஓர் பிரபந்தம், ஓர் பைங்கொடி, கோத்தல், அணி வடம். [1, 3: அக. 2: பிங். ix, 257. 4: திவா. vii, 62.]

934\. தேவ சேனை யிந்திரகு மாரி தேவர் தம்படையாம்
தேவ மேக மிந்திரியந் தேவ னரசன் வானவன்பேர்
தேவ விருக்கங் குற்குலுவே ழிலையின் பாலை தேவதரு
சீவி தேசன் பிழைப்பூட்டுஞ் செயலோன் ப்ராண நாதனமன்.

தேவசேனை — இந்திரன் மகள், தேவர்படை. [1, 2: தேவஸே-னேந்த்ரகந்யாயாம் ஸேனாயாம் த்ரிதிவௌகஸாம்—ஶ. ஸ. iv, 176.]

தேவம்—மேகம், இந்திரியம். [1, 2: தேவம் ஹ்ருஷீகே தேவ-ஸ்து ... தோயதே—ஶ. ஸ. ii, 514.]

தேவன்—அரசன், வானவன். [1, 2: தேவஸ்து ந்ருபதௌ ... ஸுரே—ஶ. ஸ. ii, 514.]

தேவவிருக்கம் — குற்குலு, ஏழிலைப்பாலை, தேவதரு. [1-3: தேவவ்ருக்ஷா த்ரிஷாமாதௌ மந்தாரௌ விஷச்சதே — ஶ. ஸ. iv, 318.]

சீவிதேசன்—பிழைப்பூட்டுஞ் செயலோன், பிராணநாதன், யமன். [1-3: ஜீவிதேஶ: ப்ரியே யமே, ஜீவிதஸ்வாமி ... —ஶ. ஸ. iv, 313.]

935\. சீவஞ் சீவம் பாலைமரம் சகோரஞ் சிவற்கா டையுமொக்கும்
சீவந் திகைபுல் லுரீஇவன்னித் துருமம் பாலை மாஞ்சீந்தி
சீவன் றேவ குருப்ராண னுயிருள் ளதுசீ விப்பதுமாம்
கோவிந் தன்கண் ணன்பொதுவன் சுரகு ருக்கோட் டியத்ததிபன்.

சீவஞ்சீவம்—பாலைமரம், சகோரம், சிவற்காடை. [1-3: ஜீவஞ்ஜீவ: வ்ருக்ஷபேதே, சகோராக்யே ச—ஶ. ஸ. iv, 305.]

சீவந்திகை — புல்லுருவி, வன்னிமரம், பாலைமரம், சீந்தி. [1: ஜீவந்திகா — ஶ. கோ. II, iv, 82. 2, 3: ஜீவந்தீ ஶமீ ...; ஜீவந்த்யாம் ச — ஶ. ஸ. iii, 254, 255. 4: ஜீவந்திகா—ஶ. கோ. II, iv, 83.]

சீவன்—பிருகற்பதி, பிராணன், உயிருள்ளது, சீவிப்பது. [1, 4: ஜீவ: ஸுராசார்ய..., ஜீவிதேऽபி ச — ஈ. ஸ. ii, 510. 2: ஜீவ: ... ப்ராண ... — நா. ர. ii, 433. 3: ஜீவ: ... ஜந்தோ: — த்ரி. சே. III, iii, 415.]

கோவிந்தன்—கண்ணன், இடையன், பிருகற்பதி, கோட்டத்ததிபன். [1, 3: கோவிந்த ... வாஸுதேவே வ்ருஹஸ்பதௌ—ஈ. ஸ. iii, 323. 2: கோவிந்த: —ஸ. அக. 4: கோஷ்டாத்யக்ஷேऽபி கோவிந்த: —ஈ. கோ. III, iii, 91.]

936\. சேவகம்யா ணைப்படுக்கை சேவைசெயல் வீரஞ்
சீவநிசஞ் சீவநிசெவ் வழித்திறத்தோர் பண்ணும்
பாவகஞ்செங் கொடுவேலி விழாலரிசி முன்னை
பல்லாத மரங்கனல்பா விப்பதிரா சியும்பேர்
சீவகன்பாம் பாட்டியோர் சமணரசன் பௌத்தன்
சேவிப்போன் சீவதரன் பொலிசையாற் பிழைப்போன்
தேவநஞ்சூ தாடல்கவ றொளிவழக்கி லீலை
செயவிருப்பந் துதிகதிக ளுச்செருக்குப் புலம்பல்.

சேவகம்—யாணைப்படுக்கை, சேவைசெய்தல், வீரம். [1, 3: சூடா. xi, வ, 6. 2: ஸேவகம்—ஸ. அக.]

சீவநி—உயிர்தரு மருந்து, செவ்வழித்திறத்து ஓர் பண். [1, 2: பிங். x, 510. 1: ஸஞ்ஜீவநீ—ஸ. அக.]

பாவகம்—செங்கொடுவேலி[1], விழாலரிசி[2], முன்னை[3], சேராமரம்[4], அக்கினி[5], பாவிப்பது[6], இராசி[7]. [1-5: பாவகோऽக்நௌ ... வஹ்நிசித்ரகே; ஸ்லாதகே விஸங்கே ச — மே. க, 117, 118. 6: பாவக — ஸ. அக. 7: பாவ: —ஸ. அக.]

சீவகன்—பாம்பாட்டி, ஓர் சமணவரசன், பௌத்தன், சேவிப்போன், சீவதரன், பொலிசையாற் பிழைப்போன். [1: ஜீவக: —ஸ. அக. 2: அக. 3-6: ஜீவகோ வ்ருத்திஜீவிநி, க்ஷபணே ப்ராணகே ... ஸேவகயோ: —ஈ. ஸ. iii, 41.]

தேவநம்—சூதாடல்[1], கவறு[2], ஒளி[3], வழக்கு[4], இலீலை[5], செயவிருப்பம்[6], துதி[7], கதி[8], களு[9], செருக்கு[10], புலம்பல்[11]. [1, 11: தேவநம் —ஸ. அக. 2-8, 10: க்ரீடா ஸ்ராக வ்யவஹ்ருதி தேவநா:; ஜிகீஷா த்யுதி

... ஞ்ரீ க்ரீடாவிஜிகீஷயோ:, வ்யவஹாரெ ஈ்யுதெள காமெந்தள ஸ்துதி-மதெத்ராஜநா வனுதை: —நா. ஸ. ii, 131. 9:]

937. பாவநஞ்சாந் தபநாதி பிராயச்சித் தம்நீர்
பாவநன்பா வகன்றூயோன் சுசீகரன்வி யாசன்
ஆவரண மறைவாடை யணிகலன்ப்ரா காரம்
ஆவர்த்தஞ் சிந்தநம்நீர்ச் சுழிசுழற்றோர் மேகம்
பாவமநோ விகாரஞ்சிங் காராதி லீலை
பதார்த்தம்நிமித் தஞ்செந்து யோநியபிநயஞ்சொ
பாவமைச்சு வரியஞ்சொல் லின்விருத்தி கருத்துற்
பத்திவினை விகுதிக்ரி யைபாப மும்பேர்.

பாவநம்—சாந்தபனம் முதலிய விரதம், பிராயச்சித்தம், நீர். [1-3: வாவநந்து ஜமெ கூ்ருஷெ ..., ... ஞ்ராயஸ்சிதெ்த வ வாவநடி — வி. ஞ்ர. ந, 60.]

பாவநன் — அக்கினி, தூயோன், சுசீகரன், வியாசன். [1: வாவந: ... வஹெள — வி. ஞ்ர. ந, 60. 2, 3: வாவந: வாவகெ ... வாவயிதாரவி — சு. ஸ. iii, 383. 4: வாவநந்து ... வ்ராஸெ — ஜெ. ந, 90.]

ஆவரணம் — மறைவு, ஆடை, ஆபரணம், பிராகாரம். [1, 2, 4: வஸெ்த்ர ... ஆவரணஜெ ஊாஜெந — ஜெ. கோ. 252. 3: ஆஹரணடி என்பதன் தற்பவம்.]

ஆவர்த்தம் — சிந்தனம், நீர்ச்சுழி, சுழற்று, ஓர் மேகம். [1-3: ஆவர்த்த: வயஸாஂ ஹ்ரூஜெ, ஆவர்தெ்ந விந்தெ்ந — சு. ஸ. iii, 235. 4: ஆவர்த்த: —ஸ. அக. 'ஆவர்த்தா நிருஜெ மெஷா:.']

பாவம்—மனோவிகாரம்[1], சிங்கார முதலியன[2], லீலை[3], பதார்த்தம்[4], நிமித்தம்[5], செந்து[6], யோனி[7], அபிநயம்[8], சுபாவம்[9], ஐச்சுவரியம்[10], சொல்லின் விருத்தி[11], கருத்து[12], உற்பத்தி[13], வினைவிகுதிக் கிரியை[14], பாபம்[15]. [1: ஹாவ: — ஸ. அக. 2-14: ஹாவொSவிஷ்ராயவஸ்துமொா:; ஸஹாவஜந்துஸத்தாத்மக்ரியாலீலாவிஷ்புதிஷு, வெஷ்டாயொநெ்ரா: ... ஜமெந்தள ஹ்ஜாராஜெஷு — சு. ஸ. ii, 521, 522. 15: வாவடி — சு. கோ. I, iv, 23.]

938. தேவிபெருங் குரும்பைநாட் டியராணி மனைவி
சீதேவிச் செங்கழுநீ ரரசிதே வப்பெண்
நீவிசெட்டின் மூலதநஞ் சூதினொட்டப் பொருள்மா
திரியார்த மரையுடைக்கொய் சகம்பொலிசை நாற்பேர்
தீவிரம்வெப் பங்கடுமை கடுப்புமிகு தியுமாம்
தீவிரைகேழ் வரகுகொடி யறுகுகடு ரோணி
சீவையா பரணவொலி பிழைப்பதுவின் ஞணி
சீந்தியுயிர் தருமருந்து வசம்புபூ மியுமே.

தேவி—பெருங்குரும்பை[1], நாட்டிய ராணி[2], மனைவி[3], சீதேவிப் பூடு[4], செங்கழுநீர்[5], அரசி[6], தேவப்பெண்[7]. [1, 4, 6: தேவீ ஹ்ருக்காரிகாயாஞ்ச தேஜநீஸ்ப்ருக்கயோரபி — வி. ஞு. வ, 15. 2: 3: சூடா. ii, 79. 5: அக. 7: தேவீ—ஸ. அக.]

நீவி—செட்டின் மூலதனம், சூதின் ஒட்டப்பொருள், ஸ்திரீகள் அரையுடைக் கொய்சகம், பொலிசை. [1-3: நீவீ ஸ்த்ரீகடீவஸ்த்ரபந்தே, மூலத்ரவ்யே பணேபி ச — அ. ஸ. ii, 517. 4: நீவீ வார்த்துஷி — நா. ர. ii, 428.]

தீவிரம் — வெப்பம், கடுமை, கடுப்பு, மிகுதி. [1, 3, 4: தீவ்ரம் கடூஷ்ணாத்யுக்ரேஷு — அ. ஸ. ii, 418. 2: தீவ்ரே—ஸ. அக.]

தீவிரை—கேழ்வரகு, கொடியறுகு, கடுரோணி. [1: 2, 3: தீவ்ரா து கடுரோஹிணீ, கண்டூதூர்வா — அ. ஸ. ii, 418.]

சீவை—ஆபரணவொலி[1], பிழைப்பது[2], வில்நாணி[3], சீந்தி[4], உயிர் தருமருந்து[5], வசம்பு[6], பூமி[7]. [1-4, 6, 7: ஜீவா து வசாயாம் மௌர்வ்யாம் ஜீவந்த்யாம் ஸிஞ்ஜிதே க்ஷிதிஜீவநோபாயயோஸ்ததா — அ. ஸ. ii, 510, 511. 5: ஜீவாதுர்ஜீவநௌஷதம்—அ. கொ. II, viii, 120.]

[கூறும்

939. கூவரங்கூ னழகியது பார்மரந்தேர்க் கொடிஞ்சிதேர்க் கொடியுஞ்
சாவரம்வெள் ளுலோத்திரங்குற் றம்பாவஞ் சாவென்ப மரணம்
பேயாம்
கேவலம்நிச் சயிப்பதெல்லாம் படிற்றொழுக்கம் தனிமைஞா
நமுங்கி ளத்தும்
சிவிகைசீ வரஞ்சேவைத் தொழிற்பெயர்சீ விதம்பிழைப் பதுபி
ராணன்.

கூவரம்—கூன், அழகியது, பார்மரம், தேர்க்கொடிஞ்சி, தேர்க்கொடி. [1-3: கூ-ஙூபரா: ப-ங-நா:, கூ-ஙஜெ ய-ங-ஂயரொ ரஜெ)—ஸ. வ. iii, 536. 4: பிங். x, 390. 'கூவிரம்.' 5: அக.]

சாவரம்—வெள்ளுலோத்திரம், குற்றம், பாவம். [1-3: மாவரொா ரொாய்ரவாவயொ:; அவராயெ—ஸ. வ. iii, 602, 603.]

சாவு—மரணம், பேய். [1: சூடா. ix, 20. 2: திவா. i, 35.]

கேவலம்—நிச்சயிப்பது, எல்லாம், படிற்றொழுக்கம், தனிமை, ஞானம். [1-5: கெவஂ வூதககரூக்ஷயொ:, நிஸ்ணெத கூ-ஙஹெஜ ஜ்ஞாநெ—ஸ. வ. iii, 635.]

சீவிகை—சீவனம், சேவைத்தொழில். [1: ஜீவிகா ... ஜீவநெ—ஸ. கொ. II, ix, 1. 2: ஜீவிகா ...; ஸெவிநி—மெ. க, 95, 96.]

சீவிதம்—பிழைப்பது, பிராணன். [1: ஜீவிதஃ—ஸ. அக. 2: ஜீவது ஜீவிதஃ—வெ. 122, 440.]

940. தேவமணி பரிக்கழுத்தின் சுழிகௌத்து வஞ்சிவன்பேர்
பாவனைவா சனைநினைப்பொப் பனைமுயற்சி பாவிப்பாம்
காவலன்மெய் காப்பாளன் காக்கவல்ல வன்கணவன்
சேவியஞ்சு சீலமிலா மிச்சம்வேர் சேவைசெயல்.

தேவமணி—குதிரைக் கழுத்தின் சுழி, கௌத்துவம், சிவன். [1-3: தெவமணிஸ்ரீவூ-ஙவக்ஷாமணெள ஹரெ; கஸ்ரூஸ் கணாவரெ வ—ஸ. வ. iv, 79, 80.]

பாவனை — வாசனை, நினைப்பு, ஒப்பனை, முயற்சி, பாவிப்பு. [1: ஹாவநா வாஸநா—ஸ. வ. iii, 388. 2, 4: ஹாவநா யூாநயக்ஷயொ:—நா. ர. iii, 242. 3: அக. 5: ஹாவநா—ஸ. அக.]

காவலன் — மெய்காப்பாளன், காக்கவல்லவன், கணவன். [1: சூடா. ii, 36. 2: அக. 3: நிக. 468.]

சேவியம் — சுசீலம், இலாமிச்சம்வேர், சேவைசெயல். [1, 2: ஸெவூஂ-ஙஶீரெ ஸெவாஹெ—ஸ. வ. ii, 378. 3:]

941. கூவல்புட்கூ வுதலழைத்தல் கிணறுபள்ள முப்பேர்
தூவல்துளி மழைபெய்தல் சிதறுதல்புட் சிறகாம்
பாவன்மன் மதனுட்டி யப்புலவ னுன்மா
காவிகருங் குவளையோர் சாயம்நற்செங் கல்லே.

கூவல் — பறவைகூவுதல், அழைத்தல், கிணறு, பள்ளம். [1: அக. 2: திவா. x, 47. 3: திவா. v, 64. 4: நிக. 462.]

தூவல்—துளி, மழைபெய்தல், சிந்துதல், பறவைச் சிறகு. [1: திவா. i, 154. 2: சூடா. i, 89. 3: திவா. ix, 125. 4: அக.]

பாவன்—மன்மதன், நாட்டியப்புலவன், ஆன்மா. [1: 2, 3: ஸாவ: ... ரூத்ர ..., விஷ்ணு ... — நா. ர. ii, 425. பாவன் புலவன் என்பது நாடக வழக்கு—ஸ. அக.]

காவி — கருங்குவளை, ஓர் சாயம், நற்செங்கல். [1, 3: பிங். x, 328. 2: அக.]

942. சீவகம் வேங்கை திருநாமப் பாலை
சீவத னுயுள் வேதியன் பகைஞன்
சீவநி பாலை மரஞ்சீவ நாடி
தாவநி நரிவாற் புல்வண் ணுத்தியே.

சீவகம்—வேங்கைமரம், திருநாமப்பாலை. [1: ஜீவக:—ஸ. கொ. II, iv, 44. 2: ஜீவக: —ஸ. கொ. II, iv, 142.]

சீவதன்—வைத்தியன், பகைஞன். [1, 2: ஜீவதொ ரிஷெ—ஷெ-ஷீயொ: —ஸ. ஸ. iii, 324.]

சீவநி—பாலைமரம், சீவநாடி. [1: ஜீவநீ—ஸ. கொ. II, iv, 142. 2: அக. ஸீவநீ—ஸ. அக.]

தாவநி — நரிவாற்புல், வண்ணுத்தி. [1: யாவநீ — ஸ. கொ. II, iv, 93. 2: யாவநீ—வெ. 260, 98.]

943. சீவபுட் பம்மருக் கொழுந்து துளசி
நீவர மிருக்கப் பட்டது கடைத்தெரு
பீவரம் பருத்த தாமை தசைந்தது
ஏவ லனுப்புதல் செய்யென லாணையே.

சீவபுட்பம்—மருக்கொழுந்து, துளசி. [1, 2: ஜீவபுஷ்பம் தசநகெ ஷணிஜ்ஜகெ—ஸ. ஸ. iv, 208.]

நீவரம் — இருக்கப்பட்டது, கடைத்தெரு. [1, 2: நீவரஸ்த வாஸவெஷ்வணி வணிஜ்ஷி—ஸ. ஸ. iii, 563.]

பீவரம்—பருத்தது, ஆமை, தசைந்தது. [1, 2: பீவர: ஸ்தூல-கூர்மயோ:—ஸ. வ. iii, 572. 3: பீவர:—ஸ. அக.]

ஏவல்—அனுப்புதல், செய்யெனல், ஆணை. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 56.]

944. தாவல் பரத்தல் தாண்டல் தழுவுதல்
மேவல் மருவல் விரும்ப லருகுறல்
பாவிதங் கமழப் பட்ட தடைந்தது
நாவிதன் பூர நாள்மயிர் வினைஞன்.

தாவல்—பரப்பு, தாண்டல், தழுவுதல். [1: பிங். vii, 460. 2: பிங். vii, 427. 3: அக. 'எட்டிப்பிடித்தல்.']

மேவல் — கலத்தல், விரும்பல், சேர்தல். [1: பிங். vii, 213. 2: சூடா. viii, 75. 3: அக.]

பாவிதம்—கமழப்பட்டது, அடைந்தது. [1, 2: பாவிதஃ, வாஸிதே ப்ராப்தே—ஸ. வ. iii, 275.]

நாவிதன்—பூரநட்சத்திரம், மயிர்வினைஞன். [1: திவா. i, 87. 2: நாபித:—ஸ. கோ. II, x, 10.]

945. ஓவியர் சித்திர காரர் சிற்பியர்
கோவி லிராசா லயந்தே வாலயம்
தீவினை பாவமுத் தீயின் கிரியை
பூவைநா கணவாய்ப் புட்கா சமரம்.

ஓவியர்—சித்திரகாரர், சிற்பியர். [1: திவா. ii, 40. 2: பிங். x, 227.]

கோவில்—இராசாலயம், தேவாலயம். [1: திவா. v, 147. 2: பிங். iv, 217.]

தீவினை—பாவம், முத்தீத்தொழில். [1: பிங். vii, 140. 2: அக.]

பூவை—நாகணவாய்ப்புள், காயாமரம். [1, 2: திவா. xi, 339.]

946. வாவல் வவ்வால் தாவ லுமாம்
தீவு முந்நீர்த் திடரினிமை
தூவு விடக்குப் பகையென்ப
நோவு மெலிவு வருத்தப்பேர்.

வாவல்—வவ்வால், தாவல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 9.]

தீவு—கடற்குள் திடர், இனிமை. [1: நா. தீ. நி. 483. 2: அக.]

தூவு—மாமிசம், பகை. [1, 2: அக. நி. 130.]

நோவு—மெலிவு, வருத்தம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

947. கைவல் லியமோக் கஞ்சித்தி வைவச் சுதனோர் மநுநமனும்
சைவஞ் சிவசம் பந்தமுள தோர்பு ராணஞ் சிவசமயம் [ளாம்
கௌவை பழிச்சொ லாயிலிய மொலியெள் ளிளங்காய் துயர்கள்
சௌவீ ரங்காஞ் சிகம்யமுநாஞ் சநமி ரந்தைக் கனிமுப்பேர்.

கைவல்லியம்—மோட்சம், சித்தி. [1: கைவல்ய — ஸ. கோ. I, v, 6. 2: அக.]

வைவச்சுதன்—ஓர் மனு, நமன். [1: வைவஸ்வத: — ஸ. அக. 2: வைவஸ்வதோऽந்தக: — ஸ. கோ. I, i, 62.]

சைவம் — சிவசம்பந்தமுளது, ஓர் புராணம், சிவமதம். [1-3: ஶைவ — ஸ. அக.]

கௌவை — பழிச்சொல், ஆயிலியநட்சத்திரம், ஒலி, எள்ளின் இளங்காய், துயர், கள். [1, 5, 6: பிங். x, 431. 2: திவா. i, 85. 3: அக. 4: திவா. iv, 177.]

சௌவீரம் — காஞ்சிகம், யமுனாஞ்சனம், இலந்தைக்கனி. [1-3: ஸௌவீரம் காஞ்ஜிகஸ்ரோதோऽஞ்ஜநயோர்வதரீபலே — ஸ. ஸ. iii, 615.]

948. ஆவாபம் விதைத்தல் பாத்தி யோர்பாநம் பாண்ட சுத்தி
மாவீரம் குயில்சிங் கம்வெண் பரிவச்ரம் யாக பாத்ரம்
மாவீரன் கருடன் சிரேட்ட னநலன்மா தேவன் சூரன்
ஆவேச நம்ப்ர வேசம் பணிக்கூடம் பூதா வேசம்.

ஆவாபம்—விதைத்தல், பாத்தி, ஓர் பானம், பாண்டசுத்தி. [1-4: ஆவாப: வாபஹேதாலவாலயோ:; பாநபேதே பாண்டவபநேऽபி— ஸ. ஸ. iii, 430, 431. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் வாபஹேது என்னுமிடத்தில் வாநஹேது என்றிருக்கிறது. அன்றியும் பின் பாண்டவபநே என்றொரு பாடமிருப்பதாகவுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

மாவீரம்—குயில், சிங்கம், வெள்ளைக் குதிரை, வச்சிரம், யாக பாத்திரம். [1, 2, 4: ஊஹாவீர: ... வஜ்ரவதெஷ ..., ... வவெள ... ஸிம்ஹெ—க. வு. iv, 275. 3, 5: ஊஹாவீரொ யஜ்ஞவாதெ ... ஜெவதஹெ—நா. ர. iv, 125.]

மாவீரன்—கருடன், சிரேட்டன், அக்கினி, சிவன், சூரன். [1-5: ஊஹாவீர: ... ஹரௌ; .. கஹெள ஹரவெ வஹ்னி த்ருஷவமர்ரஷியொ: — நா. ர. iv, 125, 126. இங்கும் ஸ. அ. யிலும் விஷ்ணு என்னும் பொருளன்றிச் ‘சிவன்’ காணப்படவில்லை.]

ஆவேசநம் — பிரவேசம், பணிக்கூடம், பூதாவேசம். [1-3: ஆவெஶநம் ஶிலாவெஶெ ஹ்ருவெஶெ ஶிலிவெஶநி — க. வு. iv, 161.]

949. கழகஞ்சூ தாயு தம்மற் பயில்களன் கல்விச் சாலை
குழகனே யழகன் செவ்வேள் குழுமலே குவியல் கூட்டம்
அழல்கன லழுதல் வெப்ப மழலோன்சூ ரியன்செவ் வாயாம்
குழலிசைக் குழலாண் குஞ்சி தொளையுடைப் பொருள்பெண்
கூந்தல்.

கழகம்—சூது ஆயுதம் மல் இவைபயில் களன், கல்விச்சாலை. [1, 2: திவா. v, 168.]

குழகன்—அழகன், முருகக்கடவுள். [1: அக. 2: பிங். ii, 18.]

குழுமல்—குவியல், கூட்டம். [1: அக. 2: பிங். vii, 477.]

அழல்—நெருப்பு, அழுதல், வெப்பம். [1: திவா. i, 44. 2: நா. தீ. நி. 735. 3: பிங். vii, 105.]

அழலோன்—சூரியன், செவ்வாய். [1: திவா. i, 55. 2: பிங். ii, 138.]

குழல்—இசைக்குழல், ஆண்மயிர், துளையுடைப்பொருள், பெண்கூந்தல். [1-4: பிங். x, 377.]

950. சழல்வன மகர மற்சந் தழல்கிளி கடிகோல் தீயாம்
நிழலொளி குளிர்ச்சி நீதி யருள்செல்வம் நீழ லென்ப
கிழிநிதிப் பொதிமு டிச்சுக் கீற்றெழு துறுப டப்பேர்
குழிபள்ளம் நிலம ளக்குங் கோலினெண் பெருக்குக் குண்டம்.

சழல்—வனம், மகரமீன். [1: 2:]

தழல்—கிளிகடிகோல், நெருப்பு. [1, 2: பிங். x, 584.]

நிழல்—ஒளி, குளிர்ச்சி, நீதி, அருள், செல்வம், நீழல். [1: திவா. viii, 56. 2, 5, 6: சூடா. xi, ஞ, 2. 3: பிங். vii, 59. 4: அக. நி. 146.]

கிழி—நிதிப்பொதி, முடிச்சு, கீற்று, எழுதுபடம். [1, 2, 4: திவா. xi, 277. 3: சூடா. xi, ழ, 1.]

குழி—பள்ளம், நிலமளக்குங் கோலின் எண்பெருக்கு, குண்டம். [1: திவா. v, 216. 2-3: அக.]

951. வழியிடம் பழமை மார்க்கம் மரபுசந் ததிபின் னென்ப
பொழிதலே சொரித லீதல் பொழுதுசூ ரியன்கா லப்பேர்
எழிலியோர் வள்ளல் மேகம் எழில்வண்ண மழகு மொக்கும்
பொழில்புவி பெருமை சோலை பூந்தோட்டம் நாடு மாமே.

வழி—இடம், பழமை, மார்க்கம், மரபு, சந்ததி, பின். [1, 6: திவா. xi, 211. 2: அக. 3: சூடா. xi, ழ, 6. 4, 5: பிங். x, 1011.]

பொழிதல்—சொரிதல், ஈதல். [1: திவா. ix, 164. 2: திவா. ix, 81.]

பொழுது—சூரியன், காலம். [1: பிங். ii, 118. 2: திவா. i, 108.]

எழிலி—ஓர் வள்ளல், மேகம். [1: சூடா. ii, 24. 2: திவா. i, 147.]

எழில்—வண்ணம், அழகு. [1: அக. 2: திவா. viii, 59.]

பொழில்—புவி, பெருமை, சோலை, பூந்தோட்டம், நாடு. [1, 3: திவா. xi, 176. 2: பிங். x, 867. 4: திவா. iv, 85. 5: சூடா. v, 9.]

952. இழிவுபள் ளம்ப ழிப்புக் கேடுதாழ் விறக்க மென்ப
தொழுவிரே வதிநாள் தோழம் பசுப்புரை தொழும ரப்பேர்
விழுமேட துலைச்சங் க்ராந்தித் திருச்சீர்மை மேன்மை நன்மை
ஒழுகல்செய் முறைந டத்த லுயர்தனீர் வடித னீளல்.

இழிவு — பள்ளம், நிந்தை, கேடு, தாழ்வு, இறக்கம். [1: திவா. v, 216. 2: சூடா. viii, 69. 3: திவா. viii, 235. 4: பிங். vii, 92. 5: அக.]

தொழு—இரேவதிநட்சத்திரம், பட்டி, பசுப்புரை, தொழுமரம். [1, 2: பிங். x, 660. 3: அக. 4: சூடா. xi, ழ, 3.]

விழு—சித்திரைவிஷு ஐப்பசிவிஷு, சீர்மை, மேன்மை, நன்மை. [1: விஷுவின் தற்பவம். ஸமராத்ரிந்திவே காலே விஷுவத்விஷுவம் ச தத்.—அ. கா. I, iv, 14. த்வயம் ஸமம் ராத்ரிந்திவம் யஸ்மிம்ஸ்தஸ்மிந்காலே துலாஸங்க்ராந்தௌ மேஷஸங்க்ராந்தௌ ச தி3நராத்ரீ ஸமே ஸ்த: தஸ்ய காலஸ்ய த்ரயம்: என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2-4: அக. ‘விழுப்பம்.’]

ஒழுகல் — செய்முறை, நடத்தல், உயர்தல், நீர்வடிதல், நீளல். [1: அ. வி. நி. 567. 2, 4: அக. 3: பிங். vii, 2. 5: சூடா. viii, 13.]

953. விழுதலே வீழ்தல் சாதல் விழுமமே நன்மை துன்பம்
இழுதுநெய் நிணமி னிப்பா மிழுதைபொய் யறிவின் மைப்பேர்
முழுதொருங் குணர்ந்தோன் புத்தன் முநீந்திரன் முக்கண்
மூர்த்தி
கொழுநனே யதிபன் கொண்கன் கொழுமையே நிறஞ்செ ழிப்பாம்.

விழுதல்—வீழ்தல், சாதல். [1, 2: அக.]

விழுமம்—நன்மை, துன்பம். [1, 2: திவா. xi, 371.]

இழுது—நெய், நிணம், தித்திப்பு. [1: திவா. vi, 101. 2, 3: அக.]

இழுதை—பொய், அறிவின்மை. [1, 2: அக.]

முழுதொருங்குணர்ந்தோன் — புத்தன், அருகன், சிவன். [1: 2: திவா. i, 11. 3: அக.]

கொழுநன்—அதிபன், கணவன். [1: திவா. ii, 16. 2: பிங். v, 191.]

கொழுமை—நிறம், செழிப்பு. [1: திவா. viii, 55. 2: பிங். vii, 5.]

954. கழுமுள்மா தனேசூ லத்தோ டாயுதங் கழுக்க டைப்பேர்
அழுவமே நாடு முந்நீர் பெருமைவெற் பரண்ப ரப்பாம்
உழுவலே குணம்வி டாது தொடர்ந்தவன் பொடுமு றைப்பேர்
உழையர்மந் திரிய ரேவல் செய்வோர்பக் கத்துள் ளோரே.

கழுமுள்—மாதுளை, சூலம், ஆயுதம், கழுக்கடை. [1: பிங். ix, 72. 2: திவா. vii, 2. 3: திவா. vii, 31. 4: திவா. vii, 19.]

அழுவம்—நாடு, கடல், பெருமை, மலையரண், பரப்பு. [1, 5: சூடா. xi, ழ, 4. 2: பிங். iv, 137. 3: திவா. viii, 20. 4: அக. நி. 12.]

உழுவல்—குணம், விடாது தொடர்ந்த அன்பு, முறை. [1: திவா. viii, 257. 2: திவா. viii, 92. 3: அக.]

உழையர் — மந்திரியர், ஏவல்செய்வோர், பக்கத்துள்ளோர். [1: திவா. ii, 26. 2: திவா. ii, 65. 3: அக.]

955. கிழமைபண் புரிமை வாரங் கிழக்குக்கீழ்த் திசைகீழ் பள்ளம்
உழவர்கம் பளர்வே ளாளர் உழப்புறுசா கம்வ ருத்தம்
ஒழிதல்விட் டகறல் சாதல் ஒழித்தலே தவிர்த்தல் கொல்லல்
முழுகலே யமுங்கல் மூழ்கல் மொழுப்பெண்ப கவின்சி றப்பே.

கிழமை—பண்பு, உரிமை, வாரம். [1-3: பிங். x, 340.]

கிழக்கு—கீழ்த்திசை, கீழ், பள்ளம். [1: திவா. v, 7. 2: அக. நி. 67. 3: திவா. v, 216.]

உழவர்—மருதநில மாக்கள், வேளாளர். [1: திவா. ii, 138. 2: திவா. ii, 33.]

உழப்பு—உற்சாகம், வருத்தம். [1: சூடா. ix, 57. 2: அக.]

ஒழிதல்—விட்டு நீங்கல், சாதல். [1, 2: அக.]

ஒழித்தல்—தவிர்த்தல், கொல்லல். [1, 2: அக.]

முழுகல்—அமுங்கல், குளித்தல். [1, 2: அக.]

மொழுப்பு—அழகு, சிறப்பு. [1: 2:]

956. எழுவளை தடிதூ ணென்ப இழையணி கலன்பஞ் சின்னூல்
வழுவென்ப தவறு கேடாம் மழைகுளிர் துளிநீர் மேகம்
கழுதுபேய் பரண்வண் டாகும் கழைபுனர் தம்வேய் கன்னல்
பழுதுகுற் றம்பொய் பிங்கம் பழையர்கள் விற்போர் முன்னோர்.

எழு—வளைதடி, தூண். [1: அக. 2: பிங். vi, 530.]

இழை—ஆபரணம், பஞ்சின் நூல். [1, 2: சூடா. xi, த, 7.]

வழு—தவறு, கேடு. [1: திவா. ix, 173. 2: திவா. viii, 235.]

மழை—குளிர், துளி, நீர், மேகம். [1, 2, 4: பிங். x, 907. 3: பிங். i, 57.]

கழுது—பேய், பரண், வண்டு. [1-3: திவா. xi, 267.]

கழை—புனர்பூசநட்சத்திரம், மூங்கில், கரும்பு. [1: பிங். ii, 153. 2: திவா. iv, 76. 3: திவா. iv, 77.]

பழுது—குற்றம், பொய், சிதைவு. [1: திவா. viii, 176. 2: பிங். vii, 131. 3: அக.]

பழையர்—கள்விற்போர், முன்னோர். [1: திவா. ii, 50. 2: அக.]

957. கழித்தலே நீக்கல் போக்கல் விழித்தல்கண் டிறத்தல் பார்த்தல்
தெழித்தல்பே ரொலிப்பு றுக்கல் கொழிப்புத்தெள் ளுகைகுற் றப்பேர்
ஒழுக்கமா சார மார்க்கம் நடையொழுங் குளது யர்ச்சி
குழைத்தலே தளிர்த்தல் சேருக் குதல்நெகிழ்த் திடல்வளைத்தல்.

கழித்தல்—நீக்கல், போக்கல். [1, 2: அக.]

விழித்தல் — கண்திறத்தல், பார்த்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 286.]

தெழித்தல் — பேரொலிப்பு, உறுக்கல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 29.]

கொழிப்பு — தெள்ளுகை, குற்றம். [1: திவா. ix, 120. 2: திவா. viii, 177.]

ஒழுக்கம் — ஆசாரம், மார்க்கம், நடை, ஒழுங்குளது, உயர்ச்சி. [1, 2: பிங். x, 213. 3: திவா. ix, 195. 4: 5: சூடா. viii, 8.]

குழைத்தல் — தளிர்த்தல், சேறுக்குதல், நெகிழ்த்திடல், வளைத்தல். [1: பிங். ix, 152. 2-4: அக.]

958. பழுங்கணே மெலிவு துன்பங் குழம்புசே றுணம் பாகாம்
அழுங்கல்நோய் வருத்தஞ் சோம்ப லொலித்தல்கே டழுத லென்ப
மழுங்கல்கூர் கெடுதல் மட்கல் ஒழுங்கென்ப வரிசை பந்தி [தோன்.
கொழுந்திளந் தளிர்சு வாலை விழைந்தோன்கொண் டவன யந்

பழுங்கண்—மெலிவு, துன்பம். [1, 2: பிங். x, 768.]

குழம்பு—சேறு, ஆணம், பாகு. [1: திவா. v, 74. 2: பிங். vi, 23. 3: திவா. vi, 97.]

அழுங்கல்—நோய், வருத்தம், சோம்பல், ஒலித்தல், கேடு, அழுதல். [1: 2: பிங். vii, 121. 3: திவா. viii, 164. 4: திவா. x, 171. 5: திவா. viii, 235. 6: அக.]

மழுங்கல்—கூர்கெடுதல், மட்கல். [1: அக. 2: சூடா. viii, 25.]

ஒழுங்கு—வரிசை, பந்தி. [1: நா. தீ. நி. 768. 2: அக.]

கொழுந்து—இளந்தளிர், சுவாலை. [1, 2: அக.]

விழைந்தோன்—கணவன், விரும்பியவன். [1: சூடா. xi, ழ, 17. 2: அக.]

959. குழாய்குழ லுடைப்பொ ருட்கு மூங்கிற்பாத் திரத்துக் கும்பேர்
கிழார்பூட்டை யுரியோர் தோட்டங் கெழுவென்ப நிறம்பொ ருத்தம்
எழா லென்ப யாழ்ந ரம்பி னின்னிசை யோர்புள் ளென்ப
துழாவுதல் கலப்பாச் செய்தல் பரப்புதல் துருவல் வெட்டல்.

குழாய்—குழலுடைப்பொருள், மூங்கிற் பாத்திரம். [1: பிங். vi, 580. 2: வழக்.]

கிழார்—பூட்டை, உரியோர், தோட்டம். [1: திவா. vii, 204. 2, 3: அக.]

கெழு—நிறம், பொருத்தம். [1: திவா. viii, 55. 2: நா. தீ. நி. 612.]

எழால்—யாழ்நரம்பின் இன்னிசை, ஓர் பறவை. [1: திவா. x, 140. 2: அக.]

துழாவுதல்—வளாவல், பரப்புதல், ஆராய்தல், வெட்டல். [1: திவா. ix, 190. 2, 3: அக. 4: திவா. ix, 110.]

960. உழலல் சுழல லுலைதற்பேர் கழனி பழன மிடுதிரையாம்
கிழவன் பரணி நாளுரியோன் மருதத் தலைவன் கிழமுடையன்
விழவு மிதுன முற்சவமாந் தொழுவர் விளைஞர் தொழிற்செய்
வோர்
கழும மயக்கம் பற்றென்ப கழுமல் மிகுதல் நிறைதற்பேர்.

உழலல்—சுழலல், உலைதல். [1: பிங். vii, 426. 2: அக.]

கழனி—வயல், இடுதிரை. [1: திவா. v, 204. 2: பிங். vi, 193.]

கிழவன்—பரணிநட்சத்திரம், உரியோன், மருதத்தலைவன், கிழமுடையன். [1: திவா. i, 78. 2: திவா. ii, 81. 3: திவா. ii, 140. 4: அ. வி. நி. 583.]

விழவு—மிதுனராசி, உற்சவம். [1, 2: பிங். x, 1052.]

தொழுவர்— மருதநில மக்கள், தொழிற் செய்வோர். [1: திவா. ii, 138. 2: திவா. ii, 58.]

கழுமம்—மயக்கம், பற்று. [1, 2: இப் பொருள்கள் சூடா. xi, ழ, 4-ல் 'கழுமல்' என்னுஞ் சொற் பொருள்களாகத் தரப்பட்டன. அக. யிலும் அவ்வாறே.]

கழுமல்—மிகுதல், நிறைதல். [1: சூடா. viii, 7. 2: சூடா. viii, 15.]

961. பழக்கம் பயிற்சி பரிசயமாம் பழுப்புப் பழுத்த லரிதாரம் [சல்
முழக்க மேகத் தொகிமுழங்கல் மிழற்றல் முரலல் சொலல்கொஞ்
உழக்கல் பழக வுழுதற்பேர் உழத்தல் வருந்த லநுபவமாம்
சழக்குப் பிணக்குப் பொய்மூட மிழுக்கு மறவி தவறிகழ்வே.

பழக்கம்—பயிற்சி, பரிசயம். [1, 2: அக.]

பழுப்பு—பழுத்தல், அரிதாரம். [1: அக. 2: அ. வி. நி. 577.]

முழக்கம்—மேகத்தொனி, முழங்கல். [1, 2: அக.]

மிழற்றல்—ஒலித்தல், சொல்லல், கொஞ்சல். [1: அக. 2: திவா. x, 2. 3: திவா. x, 41.]

உழக்கல்—பழகல், உழுதல். [1: அக. 2: பிங். vii, 442.]

உழத்தல்—வருந்தல், அனுபவம். [1, 2: அக.]

சழக்கு—பிணக்கு, பொய், அறியாமை. [1: 2, 3: அக.]

இழுக்கு—மறவி, தவறு, நிந்தை. [1: திவா. viii, 115. 2: பிங். x, 147. 3: அக.]

962. குழப்பல் குழம்பச் செய லுழப்பல் கொழுப்பு மதர்ப்பு நிணங்கொழுமை
அழித்தல் கெடுத்தல் சங்கரித்தல் அழுத்த லழுந்தச் செயல்பதித்தல்
மழுக்கல் மழுங்கச் செயலடித்தல் வழுக்குச் சோர்வு வழும்பிழுக்காம்
புழுக்க லவித்தல் சோறென்ப புழைக்கை யானை தொளையுளகை.

குழப்பல்—குழம்பச்செயல், உழப்பல். [1, 2: அக.]

கொழுப்பு — மதர்ப்பு, நிணம், கொழுமை. [1: அக. 2: பிங். v, 256. 3: திவா. viii, 231.]

அழித்தல்—கெடுத்தல், சங்கரித்தல். [1: திவா. ix, 108. 2: அக.]

அழுத்தல்—அழுந்தச் செய்யல், பதித்தல். [1, 2: அக.]

மழுக்கல்—மழுங்கச் செய்யல், அடித்தல். [1, 2: அக.]

வழுக்கு—மறத்தல், வழும்பு, இழுக்கு. [1: திவா. viii, 115. 2: பிங். v, 258. 3: பிங். vii, 104.]

புழுக்கல்—அவித்தல், சோறு. [1: அக. 2: திவா. vi, 77.]

புழைக்கை—யானை, துளையுள்ள கை. [1: திவா. iii, 4. 2: அக.]

963. கழல்செருப்புக் கழற்கொடிகால் வீரர்தங்கா லணியாம்
கழறல்கழ றுத லுறுதிச் சொற்சொல்ல லும்பேர்
குழவிமான் மரைகடமை முசுவெருமை யானை
குரங்கணில்யா ளியின்பிள்ளை குழந்தைமரக் கன்றும்

கழிமிகுதி மரக்கழிகோல் நூற்கழிகா யற்பேர்
கழிதல்கழி வுறல்மிகுதல் செலல்கடத்தல் சாதல்
உழையநிருத் தப்பிரியை நிசியருக்க தேவி
யோரிசைமான் பசுப்பக்க மிடமோர்யாழ் நரம்பே.

கழல்—செருப்பு, கழற்கொடி, கால், வீரர்காலணி. [1, 3, 4: திவா. xi, 266. 2: சூடா. xi, ழ, 1.]

கழறல்—கழலுதல், உறுதிச்சொற் சொல்லல். [1: அக. 2: திவா. x, 40.]

குழவி—மான் மரை கடமை எருமை யானை இவற்றின் பிள்ளை, முசுவின் பிள்ளை, குரங்கு அணி லிவற்றின் பிள்ளை, யாளியின் பிள்ளை, குழந்தை, மரக்கன்று. [1: திவா. iii, 103. 2: திவா. iii, 106. 3: திவா. iii, 101. 4-6: அக.]

கழி—மிகுதி, மரக்கழி, கோல், நூற் கழி, காயல். [1: பிங். x, 291. 2-4: அக. 5: சூடா. xi, வ, 10.]

கழிதல்—கழிவுறல், மிகுதல், போதல், கடத்தல், சாதல். [1: அக. 2, 4, 5: திவா. xi, 79. 3: திவா. ix, 39.]

உழை—அநிருத்தன் மனைவி[1], இரவு[2], சூரியன் தேவி[3], ஓர் இசை[4], மான்[5], பசு[6], பக்கம்[7], இடம்[8], ஓர் யாழ்நரம்பு[9]. [1, 2: ஸஹஸ்ர நாம ஸ்ரீ, வாணவ ஸ்த்ரோத்ர—ஈ. ஸ. ii, 544. 3, 7: அக. 4: திவா. x, 153. 5, 8, 9: திவா. xi, 44. 6:]

964. உழலை தொழுமர முழற்றும் வியாதி
துழனி யொலிபுள் ளீட்டத் தொனிப்பெயர்
சுழிநீர்ச் சுழிமயிர்ச் சுழிசுன் னையுமாம்
மழுவோ ராயுதங் காய்ந்த விரும்பே.

உழலை — தொழுமரம், உழற்றும் வியாதி. [1, 2: அக. வியாதி - பெருந்தாகம்.]

துழனி—ஒலி, பறவையீட்டத் தொனி. [1: திவா. x, 174. 2: திவா. iii, 197.]

சுழி—நீர்ச்சுழி, மயிர்ச்சுழி, சுன்னம். [1-3: அக.]

மழு—ஓர் ஆயுதம், காய்ந்த இரும்பு. [1: திவா. vii, 3. 2: அக.]

965. தொழுதிபுள் ளொலித்திரள் கூட்டந் திரட்சி
கெழுமல் பொருந்துதல் கற்றல் முளைத்தல்
இழுமெனல் இனிதுற லநுகர ணத்தொனி
செழுமை கொழுமை வளமாட் சிமையெழில்.

தொழுதி — பறவையொலி, பறவைத்திரள், கூட்டம், திரட்சி. [1, 3: சூடா. xi, ழ, 10. 2: சூடா. iii, 70. 4: அக.]

கெழுமல்—பொருந்துதல், கற்றல், முளைத்தல். [1: அக. 2: திவா. x, 79. 3: அக. நி. 77.]

இழுமெனல் — இனிதுறல், அநுகரணத்தொனி. [1: அக. 2: திவா. x, 180.]

செழுமை—கொழுமை, வளம், மாட்சிமை, அழகு. [1, 2: திவா. xi, 114. 3, 4: பிங். x, 546.]

966. குழைதளிர் சேறு காது குண்டலம்
தழைபீ லிக்குடை தளிரிலை யும்பேர்
குழைதல் வளைதல் நெகிழ்தல் வாடுதல்
தழைதல் வளர்தல் வாழ்தல் தழைவுறல்.

குழை—தளிர், சேறு, காது, குண்டலம். [1, 2, 4: திவா. xi, 97. 3: அக.]

தழை—பீலிக்குடை, தளிர், இலை. [1: அ. வி. நி. 583. 2: அக. 3: திவா. iv, 111.]

குழைதல்—வளைதல், நெகிழ்தல், வாடுதல். [1-3: அக.]

தழைதல்—வளர்தல், வாழ்தல், தழைவுறல். [1-3: அக.]

967. இழுக்கல் வழுக்கல் தளர்தல் தவறுதல்
விழுப்பஞ் சிறப்பு மேன்மையும் நன்மையும்
இழைத்த லழுத்த லியற்றனூ லிழைத்தல்
தழைத்தல் செழித்தல் தளிர்த்தல்வாழ் வோங்கல்.

இழுக்கல்—வழுக்கல், தளர்தல், தவறுதல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 141.]

விழுப்பம்—சிறப்பு, மேன்மை, நன்மை. [1-3: அக.]

இழைத்தல்—அழுத்தல், இயற்றல், நூல்இழைத்தல். [1-3: அக.]

தழைத்தல்—செழித்தல், தளிர்த்தல், வாழ்வு, ஓங்கல். [1, 3, 4: அக. 2: அக. 'தழைதல்-தளிர்த்தல்.']

968. வழங்கல் சொல்லுத லுலாவல் கொடுத்தல்
கழங்கு வெறியாட்டுச் சூது கழற்சி
புழுங்கல் சினக்குறிப் புப்புழுக் கியநெல்
அழுந்துதல் பதித லாழ்தல் வருந்துதல்.

வழங்கல்—சொல்லுதல், உலாவல், கொடுத்தல். [1, 3: திவா. xi, 210. 2: பிங். x, 1010.]

கழங்கு—வெறியாட்டு, சூது, கழற்கொடி. [1, 3: சூடா. xi, த, 18. 2: சூடா. vii, 58.]

புழுங்கல்—சினக்குறிப்பு, புழுக்கிய நெல். [1: திவா. viii, 103. 2: அக.]

அழுந்துதல்—பதிதல், ஆழ்தல், வருந்துதல். [1: திவா. ix, 105. 2, 3: அக.]

969. விழலோர்புல் விழுதல் வீணும்
பழிநிந்தை துரோகங் குற்றம்
இழிதல்தாழ் வுறலி றங்கல்
விழைவென்ப புணர்ச்சி யாசை.

விழல்—ஓர் புல், விழுதல், வீண். [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 735.]

பழி—நிந்தை, துரோகம், குற்றம். [1: அ. வி. நி. 574. 2: அக. 3: திவா. viii, 176.]

இழிதல்—தாழ்வுறல், இறங்கல். [1, 2: அக.]

விழைவு—புணர்ச்சி, ஆசை. [1: அக. 2: திவா. viii, 88.]

970. ஈழஞ்சிங் களம்பொன் கள்ளாம் ஏழைபெண் வறிஞன் மூடன்
வேழமே கொறுக்கை நாணல் கரும்புவல் விலங்கு மூங்கில்
கோழியே யுறையூ ரோர்புள் கூழ்பயி ருணவு சோறும்
பூழியே புழுதி சேரேர் கொடுந்தமிழ் நாடும் போற்றும்.

ஈழம்—சிங்களம், பொன், கள். [1, 2: பிங். x, 156. 2: சூடா. xi, ழ, 7.]

ஏழை — பெண், வறிஞன், மூடன். [1: அக. 2: சூடா. ii, 49. 3: திவா. ii, 77.]

வேழம் — கொறுக்கைச்சி, நாணல், கரும்பு, யானை, மூங்கில். [1, 3-5: திவா. xi, 374. 2: அக.]

கோழி—உறையூர், ஓர் பறவை. [1, 2: சூடா. xi, ழ, 9.]

கூழ்—பயிர், உணவு, சோறு. [1, 2: திவா. xi, 282. 3: சூடா. vi, 22.]

பூழி—புழுதி, சேறு, ஓர் கொடுந்தமிழ்நாடு. [1: சூடா. vi, 20. 2: திவா. v, 74. 3: நன். 273, உரை.]

971. கோழையே யிலச்சை கூச்சங் குறைபாடு காசம் நாற்பேர்
தாழையோர் மரந்தெங் கென்ப தாழ்வெனல் குறைவு பள்ளம்
மாழைபொன் புளிமா வோலை வங்கார மடமை புஞ்சம்
மூழையே யகப்பை மத்தாம் மோழைகொம் பின்மை கஞ்சி.

கோழை—இலச்சை, கூச்சம், குறைபாடு, காசம். [1-3: அக. 4: நா. தீ. நி. 602.]

தாழை—ஓர் மரம், தெங்கு. [1, 2: பிங். x, 601.]

தாழ்வு—குறைவு, பள்ளம். [1: சூடா. viii, 56. 2: திவா. v, 216.]

மாழை — பொன், புளிமா, ஓலை, உலோகக்கட்டி, மடமை, திரட்சி. [1-5: திவா. xi, 354. 6: பிங். x, 932.]

மூழை—அகப்பை, மத்து. [1: சூடா. xi, ழ, 9. 2: அக.]

மோழை—கொம்பின்மை, கஞ்சி. [1: அக. 2: அ. வி. நி. 575.]

972. காழ்கொட்டை கற்ப ரற்சே கொளிமணி வடம்ப ளிங்காம்
கீழடி யிடங்கி ழக்குப் பொச்சாப்புக் கீழ்மை பள்ளம்
கேழொளி நிறமொப் பும்பேர் பாழ்வீண்சூ னியங்கே டென்ப
தாழ்தலே குறைத லாழ்தல் விரும்புத லிறைஞ்சல் சாய்தல்.

காழ் — கொட்டை, கற்பரல், மரவயிரம், ஒளி, மணிவடம், பளிங்கு. [1: சூடா. xi, ழ, 8. 2-5: திவா. xi, 276. 6: சூடா. vi, 12.]

கீழ்—அடி, இடம், கிழக்கு, மறத்தல், கீழ்மை, பள்ளம். [1: அக. 2, 3, 5: சூடா. xi, ழ, 8. 4: சூடா. viii, 59. 6: சூடா. v, 61.]

கேழ்—ஒளி, நிறம், ஒப்பு. [1-3: பிங். x, 398.]

பாழ்—வீண், சூனியம், கேடு. [1-3: அக.]

தாழ்தல்—குறைதல், ஆழ்தல், விரும்புதல், இறைஞ்சல், சாய்தல். [1: அக. நி. 121. 2, 5: அக. 3: பிங். vii, 141. 4: திவா. ix, 91.]

973. காழகங் கடாரஞ் சேலை காழ்ப்பென்ப மரக்காழ் கார்ப்பாம்
பூழிலே யகில்பூ மிப்பேர் பூழ்க்கைகைம் மாவவ் யாளி [பச்சொல்
மாழ்கலே மயங்கல் சோம்பல் வாழ்த்துத்தோத் திரஞ்சு
வீழ்தலே விழுதல் வெஃகல் வீழ்க்கைவீ ழுறுகை சுவாதி.

காழகம்—கடாரதேசம், சேலை. [1, 2: பிங். x, 329.]

காழ்ப்பு—மரவயிரம், கார்ப்பு. [1: சூடா. iv, 46. 2. பிங். vi, 62.]

பூழில்—அகில், பூமி. [1, 2: சூடா. xi, த, 24.]

பூழ்க்கை — யானை, யானையாளி. [1: பிங். viii, 102. 'பூட்கை.' 2: திவா. iii, 3. 'பூட்கை.']

மாழ்கல்—மயங்கல், சோம்பல். [1: திவா. viii, 151. 2: திவா. viii, 164.]

வாழ்த்து—தோத்திரம், சுபச்சொல். [1: திவா. x, 20. 2: திவா. x, 15.]

வீழ்தல்—விழுதல், விரும்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 88.]

வீழ்க்கை — விருப்பம், சுவாதிநட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா, i, 91.]

974. ஊழல் நிரையஞ் சீர்கெடலாம் ஊழி யுகாந்தம் நெடுங்காலம்
ஞாழல் பொன்னு விரைகோங்கு புலிநக் கக்கொன் றையுநாட்டும்
ஆழி தேர்க்கால் கரைகடல்சக் கிராயு தம்மோ திரம்வட்டம்
பூழி யன்பாண் டியன்சேரன் பூழ்தி புழுதி புலவென்னும்.

ஊழல் — நரகம், சீர்கெடல். [1: நர. தீ. நி. 479. 2: அக.]

ஊழி—யுகாந்தம், நெடுங்காலம். [1: திவா. i, 141. 2: அக.]

ஞாழல் — பொன்னுவிரை, கோங்கு, புலிநகக்கொன்றை. [1-3: அக.]

ஆழி—தேர்க்கால், கரை, கடல், சக்கிராயுதம், மோதிரம், வட்டம். [1, 3-6: பிங். x, 121. 2: சூடா. xi, ழ, 2.]

73

பூழியன்—பாண்டியன், சேரன். [1: அக. 2: திவா. ii, 21.]

பூழ்தி—புழுதி, புலவு. [1, 2: பிங். x, 855.]

975. வாழ்க்கை வாழ்வ தூர்செல்வ மருத நிலத்தூர் மனைவாழ்வாம்
ஆழ்த்தல் புதைத்த லமிழ்த்துதலாம் வாழ்த்தல் துதிசோ பனம் பாடல்
ஊழ்த்தல் நினைத்தல் மலர்தல்புலா லுதிர்தல் செவ்வி பதனழி தல்
தாழ்த்தல் புதைத்தல் தாமதித்தல் சாய்த்தல் குறைத்தல் கீழ்ப் படுத்தல்.

வாழ்க்கை—வாழ்வது, ஊர், செல்வம், மருதநிலத்தூர், மனைவாழ்வு. [1, 5: அக. 2: திவா. v, 92. 3: திவா. viii, 240. 4: திவா. v, 103.]

ஆழ்த்தல்—புதைத்தல், அமிழ்த்துதல். [1: 2: அக.]

வாழ்த்தல்—துதி, சோபனம்பாடல். [1: சூடா. x, 4. 2: அக.]

ஊழ்த்தல்—நினைத்தல், மலர்தல், புலால், உதிர்தல், பருவம், பதனழிதல். [1, 5, 6: சூடா. xi, த, 13. 2, 4: அக. 3: பிங். viii, 239.]

தாழ்த்தல்—புதைத்தல், தாமதித்தல், சாய்த்தல், குறைத்தல், கீழ்ப்படுத்தல். [1, 3, 5: அக. 2: நா. தீ. நி. 562. 4: அக.]

976. சூழல்குறிப் புக்கூட்ட மிடஞ்சுற்றுப் புறமாம்
சூழிநீர் நிலையுச்சி யானைமுக படாம்பேர்
பாழிவலி சொற்பதங்கன் முழைபகைவ ரூர்தா
பதம்பெருமை பாயல்மிருக சயநமரு தத்தூர்
நாழில்கொலை யானைகொடிக் கொத்தான்றன் னுடம்பி
னுழைத்தபடைக் கலம்பறித்து நிற்றல்செக்குக் குவிதல்
கூழைகடைக் குறைசேறு நாப்பண்மயிற் றோகை
கூந்தல்கட்டை புட்சிறகு பிற்படையெண் பெயரே.

சூழல்—குறிப்பு, கூட்டம், இடம், சுற்றுப்புறம். [1: சூடா. viii, 34. 2, 4: அக. 3: திவா. v, 227.]

சூழி—நீர்நிலை, உச்சி, யானைமுகபடாம். [1, 3: திவா. xi, 112. 2: பிங். v, 338.]

பாழி—வலி[1], சொற்பதம்[2], கல்முழை[3], பகைவரூர்[4], முனிவர் இருப்பிடம்[5], பெருமை[6], பாயல்[7], மிருகசயனம்[8], மருதநிலத்தூர்[9]. [1, 7:

திவா. xi, 336. 2: திவா. x, 4. 3, 5, 8: பிங். x, 793. 4: சூடா. xi, ழ, 2. 6: உரி. நி. xi, 20. 9: திவா. v, 103.]

நாழில்—கொலை, யானை, கொடிக்கொத்தான், தன் உடம்பில் நுழைந்த படைக்கலம் பறித்து நிற்றல், செக்கு, குவிதல். [1-3: சூடா. xi, ழ, 9. 4: அக. 5: அக. நி. 150. 6: பிங். vii, 488.]

கூழை—கடைக்குறை[1], சேறு[2], நடு[3], மயிர்க்ரேகை[4], கூந்தல்[5], கட்டை[6], பறவைச் சிறகு[7], பிற்படை[8]. [1: காரிகை, 19. 2, 6: அக. 3: திவா. v, 230. 4. பிங். viii, 6. 5, 7: பிங். x, 391. 8: சூடா. xi, ழ, 5.]

977. தாழி பரணிநா ளோர்மட் கலங்குடம்
நாழி யளக்கும் படிபூரட் டாதிநாள்
மூழி யகப்பைமத் துச்சோறு காதறை
வாழிய முன்னிலை யசைச்சொல் வாழ்கெனல்.

தாழி—பரணிநட்சத்திரம், ஓர் மட்கலம், குடம். [1: திவா. i, 78. 2: திவா. vii, 263. 3: சூடா. vii, 64.]

நாழி—அளக்கும் படி, பூரட்டாதிநட்சத்திரம். [1, 2: பிங். x, 693.]

மூழி—அகப்பை, மத்து, சோறு, காதறை. [1, 3: சூடா. ii, 83. 2: அக. 4: அக; வழக். 'மூளி.']

வாழிய—முன்னிலை யசைச்சொல், வாழ்க. [1: நன். 440. 2: நன். 338, உரை.]

978. நூழை நுண்மை நுழைவாயில் சாளரம்
ஊழ்விதி பண்பு பழமை வெயிற்பெயர்
யாழ்மிது னத்தோ டாதிரை நாள்வீணை
சூழ்த லெண்ண லாராய்தல் சுற்றுதல்.

நூழை—நுண்மை, நுழைவாயில், சாளரம். [1: திவா. viii, 33. 2: திவா. v, 33. 3: திவா. v, 156.]

ஊழ்—விதி, பண்பு, பழமை, வெயில். [1: சூடா. viii, 39. 2: திவா. viii, 257. 3: பிங். x, 188. 4: திவா. i, 115.]

யாழ்—மிதுனம், திருவாதிரைநட்சத்திரம், வீணை. [1, 3: பிங். x, 975. 2: திவா. i, 82.]

சூழ்தல் — எண்ணல், ஆராய்தல், சுற்றுதல். [1: சூடா. viii, 34. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 715.]

979. நீழல் காற்று நீதிநிழல்
மாழ்கு மிருக சிரமயக்கம்
ஆழ்த லமிழ்த லழுந்தற்பேர்
கீழ்தல் பிளத்தல் கிழித்திடலே.

நீழல்—காற்று, நீதி, நிழல். [1: திவா. i, 37. 2: பிங். vii, 59. 'நிழல்.' 3: அக.]

மாழ்கு — மிருகசீரிடநட்சத்திரம், மயக்கம். [1: திவா. i, 81. 2: அக.]

ஆழ்தல்—அமிழ்தல், அழுந்தல். [1, 2: அக.]

கீழ்தல்—பிளத்தல், கிழித்திடல். [1, 2: நா. தீ. நி. 763. அக.]

980. அளகுகார்த் திகைநாள் கோழி மயில்கூகை யிவற்றின் பெண் [ணும்
களபமே சுண்ணச் சாந்து கலவைச்சாந் தியானைக் கன்று
களமஞ்செம் பஞ்சி னீர்நெ ன்முளைசெந்நெ லெழுது கோற்பேர்
இளமையோர் தசையுன் மத்த மிளவலே யிளைஞன் பின்னோன்.

அளகு—கார்த்திகைநட்சத்திரம், கோழியின் பெண், மயிலின் பெண், கூகையின் பெண். [1: திவா. i, 79. 2, 4: திவா. iii, 192. 3: பிங். viii, 93.]

களபம்—சுண்ணச் சாந்து, கலவைச் சாந்து, யானைக்கன்று. [1: பிங். vi, 617. 2, 3: பிங். x, 295. 3: கலப: கரிஶாவக: — அ. கோ. II, viii, 35.]

களமம்—செம்பஞ்சின் நீர், நெல், முளை, செந்நெல், எழுது கோல். [1-3, 5: கலமஶ்ஶாலிபேதே ... மாக்ஷாரலேகந்யோ — நா. ர. iii, 303. 4: ஶாலய: கலமாத்யாஶ்ச ஷஷ்டிகாத்யாஶ்ச பும்ஸ்யமீ — அ. கோ. II, ix, 24.]

இளமை—ஓர் தசை, உன்மத்தம். [1, 2: திவா. xi, 36.]

இளவல்—இளைஞன், தம்பி. [1: பிங். v, 200. 2: பிங். v, 186.]

981. சளம்வஞ்சஞ் சஞ்ச லம்பொய் தளிமழைத் துளிகோ யிற்பேர்
வளம்வரு வாய்பல் பண்டம் நலமாண்பு செழிப்புச் செல்வம்
களரிபோர்க் களம ரங்கங் காடுபாழ் நிலங்கூட் டப்பேர்
விளரியோ ரிசைநெய் தல்யாழ் விளர்திண மிளமை வெண்மை.

சளம் — வஞ்சம், சஞ்சலம், பொய். [1, 2: சலம் சத்மஸ்கலிதயோ: — அ. ஸ. ii, 475. 3: அக.]

தளி—மழைத்துளி, கோயில். [1: சூடா. i, 90. 2: திவா. v, 143.]

வளம்—வருவாய், பலபண்டம், நன்மை, மாண்பு, செழிப்பு, செல்வம். [1: சூடா. viii, 49. 2: சூடா. xi, ள, 15. 3, 6: அக. 4, 5: பிங். x, 1012.]

களரி—போர்க்களம், அரங்கம், காடு, பாழ்நிலம், கூட்டம். [1, 3: பிங். x, 297. 2, 5: அக. 4: பிங். iv, 130.]

விளரி—ஓர் இசை, நெய்தல்யாழ். [1: திவா. x, 153. 2: திவா. x, 150. 'நெய்தல் யாழ்த்திறன்.']

விளர்—நிணம், இளமை, வெண்மை. [1, 2: பிங். x, 1055. 2: திவா. viii, 51.]

982. களவன்கற் கடக ராசி கரியவன் முசுநண் டியானை
களிகளிப் பினன்க ளிப்பு மாக்களி வெறிம யக்கம்
தெளிதலே துணிதல் தேர்த லுணர்தல்தே றுதல்கொ ழுத்தல்
நளிநம்நீர் தாம ரைப்பேர் நளிர்குளிர் வெறுப்பு நண்டாம்.

களவன் — கர்க்கடக ராசி, கரியவன், முசு, நண்டு, யானை. [1: திவா. i, 68. 2: திவா. ii, 90. 3: பிங். viii, 199. 4: திவா. iii, 221. 5: அக.]

களி—களிப்பினன், களிப்பு, மாக்களி, வெறி, மயக்கம். [1, 3: அக. 2, 4: நிக. 506. 5: திவா. viii, 151.]

தெளிதல்—துணிதல், தேர்தல், உணர்தல், தேறுதல், கொழுத்தல். [1-5: அக.]

நளிநம்—நீர், தாமரை. [1, 2: நலிநம் கமலெ ஜலெ—வி. ஞா. ந, 128.]

நளிர்—குளிர், வெறுப்பு, நண்டு. [1, 3: சூடா. xi, எ, 3. 2: நிக. 503.]

983. நளினிதா மரைக்கு ளம்தா மரைக்கொடி சுரந திப்பேர்
தளிமங்குட் டிமமேற் கட்டி சயநம்வாள் பஞ்சின் மெத்தை
வளையேகை வளைவிட் டஞ்சக் கிரப்படை சங்கு வங்காம்
வளையமண் டிலமாப் போதல் வட்டந்தா மரைச்சு ருட்டே.

நளினி—தாமரைக் குளம், தாமரைக் கொடி, ஆகாச கங்கை. [1-3: நலினீ ... வெ௱ஜிநிஷூஸ௱ாவெ௱; நலிகாயாஞு நலினீ—வி. ஞா. ந, 127, 128.]

தளிமம்—கற்படுத்த தரை, மேற்கட்டி, சயனம், வாள், பஞ்சின் மெத்தை. [1-4: தலிமஂ தஜுவஜயொ:; விதாநெ கூஜிெ — சு. வ. iii, 457, 458. 5: திவா. xi, 123.]

வளை—கைவளை, விட்டம், சக்கிரப்படை, சங்கு, பொந்து. [1, 3, 4: அ. வி. நி. 592. 2, 5: அக.]

வளையம்—மண்டிலமாப் போதல், வட்டம், தாமரைச் சுருள். [1: வலய: —ஸ. அக. 2: வலயமு—ஸ. அக.; அக. நி. 210. 3: அக.]

984. இளித்தலே சிரித்த லீழ்த்த லிணுங்கலோ டுரித்த லென்ப [ளல்
தெளித்தல்நிச் சயித்தல் தூவல் புரோக்கித்தல் விதைத்தல் தென்
திளைத்தலே யநுப வித்தல் செறிதல்மூழ் குதல்நி ரம்பல்
வளைத்தலே கவர்தல் சூழ்தல் வணக்குதல் தடுத்தல் கட்டல்.

இளித்தல்—சிரித்தல், ஈழ்த்தல், இணுங்கல், உரித்தல். [1: பிங். vii, 239. 2-4: சூடா. xi, ள, 3. 'இளி.']

தெளித்தல்—நிச்சயித்தல், தூவல், புரோட்சித்தல், விதைத்தல், கொழித்தல். [1, 3: அக. 2, 4, 5: நிக. 507.]

திளைத்தல் — அனுபவித்தல், செறிதல், மூழ்குதல், நிரம்பல். [1, 2, 4: சூடா. xi, ள, 9. 3: அக.]

வளைத்தல்—கவர்தல், சூழ்தல், வணக்குதல், தடுத்தல், கட்டல். [1: அ. வி. நி. 607. 2: திவா. ix, 142. 3, 4: நிக. 507. 5: திவா. ix, 143.]

985. களங்கமே பழிப்பு மாசு கறுப்படை யாளங் கிட்டம் [பேர்
களங்கன்சந் திரன்மா சுள்ளோன் விளிம்புகண் ணிமையோ ரப்
களம்பமே கடம்பு பாண மிலைக்கறிக் காம்பு மாகும்
அளிம்பகங் குயிலி ருப்பை தவளையம் புயப்பூந் தாதே.

களங்கம் — பழிப்பு, மாசு, கறுப்பு, அடையாளம், கிட்டம். [1, 4, 5: கலங்கோऽங்காபவாதயோ:, காலாயஸமலே—க. வ. iii, 16. 2, 3: கலங்க: —ஸ. அக.]

களங்கன்—சந்திரன், மாசுள்ளோன். [1: திவா. i, 56. 2: அக.]

விளிம்பு—கண்ணிமை, ஓரம். [1: பிங். v, 330. 2: நா. தீ. நி. 546.]

களம்பம் — கடம்பு மரம், பாணம், இலைக்கறிக் காம்பு. [1-3: கலம்ப நாலிகாபாணே வ்ருக்ஷபேதே நீபவாதகே—க. வ. iii, 439.]

அளிம்பகம்—குயில், இருப்பை மரம், தவளை, தாமரைப் பூந்தாது. [1-4: கலிகக: வஞ்சுலேமுகே, உயற்கே கோகிலே ஹலே — க. வ. v, 2. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் கலிகக: என்பதற்கு கலிம்பக: என்று காட்டப்பட்ட பாடபேதம் இங்குத் தழுவப்பட்டதுபோலும்.]

986. புளகங் குமிழ்ப்போ டொழுங்கன்னக் கவளம் புடைப்புக் கண்ணுடி
சுளகு விசாக மோர்முறமாம் சுளுக மோர்மட் கலஞ்சிறங்கை
நளதம் பூந்தே னிலாமிச்சம் நளமம் புயம்நெட் டிக்கோரை
வளமை செழுமை வண்மைநலஞ் செல்வப் பொலிவு மாட்சிமையே.

புளகம் — குமிழ்ப்பு, ஒழுங்கு, அன்னக்கவளம், புடைப்பு, கண்ணுடி. [1, 3, 5: பிங். x, 837. 2, 4: ... —நா. ர. iii, 15. 4: அக.]

சுளகு—விசாகநட்சத்திரம், ஓர் முறம். [1: திவா. i, 92. 2: அக.]

சுளுகம்—ஓர் மட்கலம், சிறங்கை. [1, 2: ... —ஈ. ஸ. iii, 37.]

நளதம்—பூந்தேன், இலாமிச்சம். [1, 2: ... —ஈ. ஸ. iii, 326.]

நளம் — தாமரை, நெட்டிக்கோரை. [1, 2: ... ... —ஈ. ஸ. ii, 482.]

வளமை—செழுமை, கொடை, நன்மை, செல்வப்பொலிவு, மாட்சிமை. [1, 5: சூடா. xi, எ, 1. 2: அ. வி. நி. 605. 3, 4: அக.]

987. குளம்நீர் நிலைசர்க் கரைநெற்றி குளிய மருந்தின் பொதுவுண்டை
தளம்நாற் படைசாந் திலைமுறிவு சமதலம்பூ விதழ் தாழி
நளனோர் பிதிர்தே வதையோர்வா நரேச னிடதநாட் டிறைவன்
ஒளிபிர தாபம் பிரபைவிளக் கொளிப்பி டம்முச் சுடர்விண்மீன்.

குளம்—நீர்நிலை, சர்க்கரை, நெற்றி. [1: பிங். iv, 157. 2: பிங். vi, 42. '...' 3: பிங். v, 335.]

குளியம்—மருந்தின் பொது, உண்டை. [1: பிங். ix, 140. 2: அக. நி. 71. '...']

தளம்—நாற்படை[1], சாந்து[2], இலை[3], முறிவு[4], சமதலம்[5], பூவிதழ்[6], தாழி[7]. [1, 6: சூடா. xi, ள, 12. 2, 7: பிங். x, 585. 3, 4: ... —ஶா. கொ. 705. 5: ... —நா. ர. ii, 403.]

நளன்—ஓர் பிதிர்தேவதை, ஓர் வானரேசன், நிடதநாட் டிறைவன். [1-3: ... —ஈ. ஸ. ii, 482.]

ஒளி—புகழ்[1], பிரபை[2], விளக்கு[3], ஒளிப்பிடம்[4], சூரியன்[5], சந்திரன்[6], அக்கினி[7], நட்சத்திரம்[8]. [1, 3-7: பிங். x, 214. 2: திவா. viii, 56. 8: திவா. i, 105.]

988. தெளிவு துணிவு கலங்காமை தேற்ற முணர்வோர் குணவணியாம்
பிளிற லெழுத்தில் லாவோசை கிண்ட லார வாரப்பேர்
களிறு மகர மீனத்த நாளாண் பன்றி மதகயமா
அளைமோர் வெண்ணெய் தயிரிடம்புற் றெலியி னளைவெற் பின்மூழையே.

தெளிவு—துணிவு, கலங்காமை, தேற்றம், உணர்வு, ஓர் குணவணி. [1, 3, 4: நனவுணர்வு தேற்றந் துணிவு தெளிவாகும்—திவா viii, 152. பிங். சூடா.-வும் இவ்வாறே. 2, 5: அக.]

பிளிறல்—எழுத்தில்லா ஓசை, கிண்டல், ஆரவாரம். [1: திவா. x, 177. 2: திவா. ix, 241. 3: பிங். vii, 356.]

களிறு — மகரமீன், அத்தநட்சத்திரம், ஆண்பன்றி, மதயானை. [1-4: பிங். x, 298.]

அளை—மோர்[1], வெண்ணெய்[2], தயிர்[3], இடம்[4], புற்று[5], எலிவளை[6], மலைக்குகை[7]. [1: பிங். vi, 35. 2: அக. 3, 5, 6: பிங். x, 78. 4: நன். 302. ஏழனுருபு. 7: சூடா. xi, ள, 6.]

989. கலையோர் தாளப் பிரமாணங் காந்தி யிளைப்புப் பயிர்க்களையாம்
தளைநாற் பாவி னுருறுப்பாண் மயிர்காற் றளையோ டொலிச்சிலம்பு
முளைகான் முளைநென் முளைமரத்தி னாப்புத் தண்டா யுதமூங்கில்
இளையாள் கமலை பின்பிறந்தா ளிளையோன் முருகன் பின்னுதித்தோன்.

களை—ஓர் தாளப் பிரமாணம், காந்தி, இளைப்பு, பயிர்க்களை. [1, 4: அக. 2, 3: நிக. 508.]

தளை—நாற்பாவின் ஒருறுப்பு, ஆண்மயிர், காற்றளை, ஒலிச்சிலம்பு. [1: தொல். பொ. 340. 2-4: சூடா. xi, ள, 12.]

முளை—பிள்ளை, நெல்முளை, மரத்தின் ஆப்பு, தண்டாயுதம், மூங்கில். [1, 2, 5: பிங். x, 949. 3: அக. 4: நிக. 509.]

இளையாள் — இலக்குமி, தங்கை. [1: பிங். ii, 50. 2: நா. தீ. நி. 191.]

இளையோன் — முருகன், தம்பி. [1: அக. யானைமுகற் கிளையோன்—பிங். ii, 18. 2: பிங். v, 186.]

990. களவு கள்ளங் களாமரப்பேர் களைதல் களைகட் டிடனீக்கல்
உளியே தறிகை யிடமென்ப வுளைத லுளைச்சல் நோவுறுதல் [மாம்
துளிபெண் ணுமை திவலைமழை தொளையே மூங்கி லோட்டையு
விளிதல் கெடுதல் சாதற்பேர் விளைவு விளைச்சல் மேகமுமே.

களவு—திருட்டு, களாமரம். [1: திவா. ix, 21. 2: பிங். ix, 67.]

களைதல்—களையெடுத்தல், நீக்கல். [1: பிங். vii, 400. 2: அக.]

உளி—தறிகை, இடம். [1: திவா. vii, 26. 2: பிங். iv, 272.]

உளைதல்—உளைச்சல், நோவுறுதல். [1, 2: அக.]

துளி—பெண்ணுமை, திவலை, மழை. [1: கஊபீ உ-மி:—ஐ. கொ. I, x, 24. 2, 3: பிங். x, 632.]

தொளை—மூங்கில், ஓட்டை. [1: சூடா. iv, 13. 2: நா. தீ. நி. 769.]

விளிதல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

விளைவு—விளைச்சல், மேகம். [1: அக. 2: பிங். i, 58.]

991. அளக்கர் பூமி நீள்வழியுப் பளங்கார்த் திகைநாள் கடல்சேறும்
தளர்ச்சி தொய்வோ டசாவுறுகை களிப்பு மகிழ்ச்சி தருக்கென்ப
விளித்த லழைத்தல் மாய்வித்த லிளைத்த லெய்த்தல் மெலித லு மாம்
உளைத்த லொலித்தல் கூவுதற்பேர் கிளைத்தல் கிண்டல் கிளைக்கொள்ளல்.

அளக்கர்—பூமி, நீள்வழி, உப்பளம், கார்த்திகைநட்சத்திரம், கடல், சேறு. [1, 5, 6: திவா. xi, 240. 2: பிங். iv, 37. 3, 4: பிங். x, 74.]

தளர்ச்சி—தொய்வு, அசாவுறுகை. [1, 2: அக.]

களிப்பு—மகிழ்ச்சி, தருக்கு. [1: அக. 2: பிங். vii, 25.]

விளித்தல்—அழைத்தல், மாய்வித்தல். [1: திவா. x, 47. 2: விளிதல் என்பதன் பிறவினை.]

இளைத்தல்—எய்த்தல், மெலிதல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ள, 9.]

உளைத்தல்—ஒலித்தல், கூவுதல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 47.]

கிளைத்தல் — கிண்டல், கிளைக்கொள்ளல். [1: திவா. ix, 243. 2: அக.]

992. வளாக மிடஞ்சூழ்ச் திடல்சூழ வளைந்த பூமி தினைப்புனமாம்
தளாட கங்காட் டெள்ளகழ்ந்த தடங்கா விக்கல் நாகப்பூ
அளாவல் கலத்த லளைதற்பேர் வளாவல் வளைவு சூழ்போதல்
அளீகம் வெறுப்புப் பொய்நெற்றி களேப ரந்தே கம்பிணமே.

வளாகம் — இடம், சூழ்தல், சூழ வளைந்த பூமி, தினைப்புனம். [1: திவா. v, 227. 2: நா. தீ. நி. 715. 3: அக. நா. தீ. நி. 488. 4: திவா. v, 207.]

தளாடகம்—காட்டெள், அகழ்ந்த தடம், காவிக்கல், நாகப்பூ. [1, 3, 4: உஶாஸகொஶ்ரணெ திலெ மெஷிகெ நாமகெஸரெ—அ. ஸ. iv, 16. 2: உஶாஸகஸ்து ...; ... வாதகெ—வி. ஷ. க, 191, 192.]

அளாவல்—கலத்தல், அளைதல். [1, 2: அக.]

வளாவல் — வளைதல், வளைத்தல். [1: திவா. viii, 3. 2: திவா. ix, 142.]

அளீகம் — வெறுப்பு, பொய், நெற்றி. [1-3: அலீகலெப்ரியெ ஹாலெ விதயெ—அ. ஸ. iii, 2.]

களேபரம்—தேகம், பிணம். [1: அய கலெவரஞ், ... ஶரீரஞ்—அ. கொ. II, vi, 70. 2: திவா. ii, 166.]

993. களகண்ட மென்பமயில் குயிலன்னம் புறாப்பேர்
களதௌதம் பொன்வெள்ளி யினியமெல்லோ சையுமாம்
குளகமே யளக்குங்கால் பலபாட்டோர் வினையாக்
கொள்ளுமோர் சொல்லணியுங் குறிற்றொடர்செய் யுளும்பேர்
களமதுரத் தொனிமிடறு கறும்பிசின்போர்க் களம்நெற்
களமிடங்கொம் பிலராயானை கறுப்புமனை வியுமாம்
குளவிமலைப் பச்சையோர் தேனீயோர் வண்டாம்
குளிகனட்ட நாகத்தொன் றோருபக்கோ ளென்ப.

களகண்டம் — மயில், குயில், அன்னம், புறா. [1-4: கலகண்ட: பிகெ பாராவதெ ஹஂஸெ கலயுநெள—அ. ஸ. iv, 66.]

களதௌதம் — பொன், வெள்ளி, இனிய மெல்லோசை. [1-3: கலயௌதம் ரூப்யஹெம்நோ: கலயௌத: கலயுநெள—அ. ஸ. iv, 106.]

குளகம்—அளக்குங் கால், பலபாட்டு ஓர் வினையாகக் கொள்ளும் ஓர் சொல்லணி, குறிற்றொடர் செய்யுள். [1, 3: பிங். x, 379. 2: கு³லகந்த³ ... ஸம்ஹதவாக்யஸமூஹகே—வி. வ்ரு. க, 59.]

களம்—மதுரத்தொனி[1], மிடறு[2], நறும்பிசின்[3], போர்க்களம்[4], நெற்களம்[5], இடம்[6], கொம்பிலா யானை[7], கறுப்பு[8], மனைவி[9]. [1: ஐயா-ராஸ்யதே, கல: — ஞ. கோ. I, vii, 2. 2, 3: ஹல: ஸஜ்ஜரவே கண்டே — வி. வ்ரு. ல, 5. 4, 8: திவா. xi, 268. 5: அக. 6: பிங். iv, 272. 7: 9: சூடா. ii, 79.]

குளவி—மலைப்பச்சை, ஓர் தேனீ, ஓர் வண்டு. [1-3: நிக. 500.]

குளிகன்—அட்டநாகத்தொன்று, ஓர் உபக்கோள். [1: அநந்தோ வாஸுகி: பத்³மோ மஹாபத்³மோऽத² தக்ஷக:, குலீர: கர்க்கட: ஶங்க² இத்யஷ்டௌ நாகநாயகா: —த்ரு. ஶே. I, viii, 7. 2: அக.]

994\. குளிர்முழவுப் பறையிலைமூக் கரிகத்தி சீதங்
குடைகூதிர் கவணைகிளி கடிகருவி யென்ப
வெளிலென்ப தயிர்கடைதூண் யானைத்தூ ணணிலாம்
வெளிறென்றல் வெள்ளறிவு வெண்மையலி மரப்பேர்
இளைபுதன்றன் றேவிகா வற்காடு சுற்றி
லிடும்வேலி பூதலம்வாக் கிளமைபசு வேழ்பேர்
உளைகண்டீ ரவதுரங்கப் பிடரின்மயி ரெழுத்தி
லோசைநெரிதிச் சேறுபுற மயிருடனாண் மயிர்ப்பேர்.

குளிர்—குடமுழவு[1], இலைமூக்கரி கத்தி[2], சீதம்[3], குடை[4], கூதிர்[5], கவண்[6], கிளிகடிகருவி[7]. [1, 2, 7: திவா. xi, 280. 3, 6: சூடா. xi, ள, 3. 4: அக. 5: அ. வி. நி. 618.]

வெளில்—தயிர்கடை தறி, யானைத்தறி, அணில். [1-3: பிங். x, 1065.]

இளை—புதன்தேவி[1], காவற்காடு[2], சுற்றிலிடும் வேலி[3], பூதலம்[4], வாக்கு[5], இளமை[6], பசு[7]. [1, 4, 5, 7: இடாஸ்வீ வாக்³கு³யஸ்த்ரீ கௌ: — ஞ. ஸ. ii, 465. 2: அக. 3, 6: சூடா. xi, ள, 6.]

உளை—சிங்கங் குதிரைகளின் பிடரிமயிர், எழுத்திலா ஓசை, நெரிதிச்சேறு, புறமயிர், ஆண்மயிர். [1, 3: அக. 2: திவா. x, 177. 'உளைத்தல்.' உளை ... எடுத்தலோசை — சூடா. x, 45. 4: நிக. 508. பிறமயிர் — திவா. ii, 214. 5: பிங். x, 181.]

[காடாம்

995. முளரிநுட்பங் கடைக்கொள்ளி சமித்துவிற கம்புயமுட் செடிதீ
அளவேயள த்தலெல்லை யெண்ணலா தியுங்காட்சி யாதி யும்பேர்
நளிமஞ்ஞை சிலைபவளக் கொடிசெறிவு குளிர்கூட்டம் நனிதே
ளென்னும்
சுளைபலாப் பழத்தின்வித்தைப் பொதியிதழோர் காயின்விண்
டுறுப ருத்தி.

முளரி—நுட்பம்[1], கடைக்கொள்ளி[2], சமித்து[3], விறகு[4], தாமரை[5], முட்செடி[6], தீ[7], காடு[8]. [1, 5-8: திவா. xi, 357. 2, 3: அக. 4: சூடா. xi, ள, 2.]

அளவு—அளத்தல், எல்லை, எண்ணல் முதலியன, காட்சிமுதலியன. [1-4: அக. எண்ணலாதி: எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல். காட்சியாதி: காண்டல், கருதல், உரை.]

நளி—மஞ்ஞைசிலை[1], பவளக்கொடி[2], செறிவு[3], குளிர்[4], கூட்டம்[5], நனி[6], தேள்[7]. [1: ஜலீ உஜ:ஷ்யாமா — ஸு. ஸ. ii, 482. 2: விஜுமலதா ... ஜலீ—ஸு. கொ. II, iv, 129. 3, 4, 6: திவா. xi, 138. 5: பிங். x, 683. 7: பிங். viii, 230.]

சுளை — பலாப்பழத்தின் வித்தைப் பொதி இதழ், ஓர் காயின் விண்டுறு பருத்தி. [1: அக. 2:]

996. அளகம் நீர்மயிர்க் குழற்சி பெண்மயிர்
உளர்தல் கோதுதல் சிதறுதல் தடவல்
கிளர்த லிலங்க லெழுதல் வளர்தலாம்
இளியோர் ரிசைசிரிப் பவமா னமுமே.

அளகம்—நீர், மயிர்க்குழற்சி, பெண்மயிர். [1, 3: திவா. xi, 239. 2: ஸுகாஷ்லுண்டஹகுநூர: —ஸு. கொ. II, vi, 96.]

உளர்தல்—கோதுதல், சிதறுதல், தடவல். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 2.]

கிளர்தல்—இலங்கல், எழுதல், வளர்தல். [1-3: அக.]

இளி—ஓர் இசை, சிரிப்பு, அவமானம். [1: திவா. x, 153. 2: சூடா. ix, 63. 3: சூடா. xi, ள, 3.]

997. அளிகொடை யன்பருள் வண்டுதேன் கள்ளாம்
பளிதங்கற் பூரம் பல்லமென் கணக்கு
ஒளிவட் டங்கண் ணடிசக்கி ராயுதம்
கிளைவேய் சுற்றம்வங் கிசமாக் கிளையே.

அளி—கொடை, அன்பு, அருள், வண்டு, தேன், கள். [1, 2, 4, 5: திவா. xi, 241. 3: நா. தீ. நி. 608. 6: பிங். x, 76.]

பளிதம்—கர்ப்பூரம், பல்லம் என்னும் எண். [1, 2: சூடா. xi, எ, 4.]

ஒளிவட்டம்—கண்ணாடி, சக்கிராயுதம். [1, 2: பிங். x, 215.]

கிளை—மூங்கில், சுற்றம், வம்சம், மரக்கிளை. [1, 2: பிங். x, 342. 3, 4: அக.]

998. விளக்குச் சோதிநாள் விளக்குவ தொளியாம்
களத்திர மனையா ளரைப்புற மரணிடம்
களத்தொனி பாரா வதங்கோ கிலமயில்
அளித்தல் செறித்தல் கொடுத்தல் காத்தலே.

விளக்கு—சுவாதிநட்சத்திரம், தீபம், ஒளி. [1: திவா. i, 91. 2, 3: திவா. xi, 224.]

களத்திரம் — மனைவி, அரைப்புறம், அரணிடம். [1-3: 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃, [illegible] — வி. ரூ. ர, 210.]

களத்தொனி — புறா, குயில், மயில். [1-3: 𑌕𑌲𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑍇 𑌸𑌾𑌰𑌸 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌮𑌯𑍂𑌰𑌯𑍋𑌃 —வி. ரூ. ந, 192.]

அளித்தல்—செறித்தல், கொடுத்தல், காத்தல். [1-3: பிங். x, 77.]

999. துளங்க லசைதல் கலங்க லஞ்சுதல்
தளம்பல் நடுங்கல்தள் ளாடல் ததும்பல்
பளிங்குசுக் கிரனே படிகங் கண்ணடி
துளும்ப லலைதல் திமிறல் துள்ளுதல்.

துளங்கல்—அசைதல், கலங்கல், அஞ்சுதல். [1-3: அக.]

தளம்பல்—நடுங்கல், தள்ளாடல், ததும்பல். [1-3: அக.]

பளிங்கு — சுக்கிரன், படிகம், கண்ணாடி. [1, 2: பிங். x, 769. 3: அக.]

துளும்பல்—அலைதல், திமிறல், துள்ளுதல். [1: அக். 2, 3: சூடா. xi, ர, 27.]

1000. அள்ளென்ப செறிவு காதோர் விருதிபற் றிரும்பு கூர்மை
கள்பன்மை விகுதி பாளைக் கண்ணூறு நீர்ம லர்த்தேன்
நள்ளென்ப நடுமா யோனாள் வள்ளென்ப செவிவார் கூர்மை
ஞொள்கலே மெலிதல் கூச லலையல்சோம் பலுறு வற்றும்.

அள்—செறிவு, காது, ஓர் விகுதி, பற்றிரும்பு, கூர்மை. [1, 5 திவா. xi, 19. 2, 4: சூடா. xi, ள, 13. 3: நன். 140.]

கள்—பன்மைவிகுதி, பாளையிடத்து ஊறும் நீர், மலர்த்தேன். [1: நன். 278, 280. 2, 3: பிங். x, 299.]

நள் — நடு, திருவோணநட்சத்திரம். [1: திவா. v, 230. 2: திவா. i, 98.]

வள்—செவி, வார், கூர்மை. [1: பிங். x, 1013. 2, 3, திவா. xi, 212.]

ஞொள்கல்—மெலிதல், அஞ்சல், அலையல், சோம்பல். [1: திவா. viii, 172. 2: திவா. viii, 170. 3: திவா. ix, 275. 4: திவா. viii, 164.]

1001. கள்ளமே களவு வஞ்சம் புள்ளுவர் கயவர் வேடர்
வள்ளமோர் மரக்கைத் தோணி வட்டில்கா லுழிக் காற்பேர்
வெள்ளம்நீர் நீர்ப்பெ ருக்கு மிகுதிதெண் டிரையோ ரெண்ணும்
மள்ளர்கா னவர்போர் வீரர் திண்ணியர் மருத மாக்கள்.

கள்ளம்—களவு, வஞ்சம். [1: சூடா. ix, 58. 2: அக.]

புள்ளுவர்—கீழோர், பாலைநிலமாக்கள். [1: பிங். v, 147. 2: சூடா. ii, 67.]

வள்ளம்—ஓர் மரக்கைத்தோணி, வட்டில், மரக்கால். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 16.]

வெள்ளம்—நீர், நீர்ப்பெருக்கு, மிகுதி, கடல், ஓர் எண். [1: அக. 2, 4, 5: பிங். x, 1066. 3: சூடா. xi, ள, 13.]

மள்ளர்—குறிஞ்சிநில மாக்கள், போர்வீரர், திண்ணியர், மருத நில மாக்கள். [1: சூடா. xi, ள, 10. 2-4: பிங். x, 908.]

1002. அள்ளல்வா ருதல்சே றென்ப கிள்ளையச் சுவங்கி ளிப்பேர்
விள்ளலே தழுவல் பேச லலர்தல்வே றுறல்தி றத்தல்
கள்ளிகற் கடகம் நண்டோர் கடைவள்ளல் நண்புள் ளோனும்
புள்ளியொற் றிலக்கப் புள்ளி பொறிபல்லி குறிம திப்பே.

அள்ளல்—வாருதல், சேறு. [1: அக. 2: திவா. v, 74.]

கிள்ளை—குதிரை, கிளி. [1, 2: பிங். x, 343.]

விள்ளல்—தழுவல், பேசல், அலர்தல், வேறுபடல், திறத்தல். [1-4: நிக. 511. 5: அக.]

நள்ளி — கர்க்கடகம், நண்டு, ஓர் கடைவள்ளல், நண்புள்ளோன். [1: திவா. i, 68. 2: திவா. iii, 221. 3: சூடா. ii, 24. 4: சூடா. ii, 53.]

புள்ளி—ஒற்று, இலக்கப்புள்ளி, பொறி, பல்லி, குறி, மதிப்பு. [1: சூடா. x, 31. 2, 3, 5, 6: அக. 4: திவா. iii, 216.]

1003. பள்ளியூர் முனிவர் வாச மருதப்பெண் பாயல் கற்கும்
பள்ளிதா வளஞ்சிற் றூர்கண் படையறப் புறங்கோ யிற்பேர்
வெள்ளியே வெண்பொன் வெண்மை சுக்கிரன் விண்மீ னென்ப
வள்ளூர முணக்கு மூன்பாழ் வனத்தறை வராக வூனே.

பள்ளி—ஊர்[1], முனிவர் வாசம்[2], பள்ளுப்பெண்[3], பாயல்[4], கற்கும் பள்ளி[5], மருதநிலத்தூர்[6], சிற்றூர்[7], நித்திரை[8], ஓதும் பள்ளி[9], கோயில்[10]. [1: പല്ലീ: —ஸ. அக. 1, 2, 4, 7, 10: பிங். x, 770. 3: வழக். 5, 6: அக. 8: திவா. xi, 161. 9: திவா. v, 145.]

வெள்ளி—வெண்பொன், வெண்மை, சுக்கிரன், நட்சத்திரம். [1, 4: பிங். x, 1067. 2: நிக. 510. 4: அக.]

வள்ளூரம்—உணக்கும் ஊன், பாழ், வனத்தரை, பன்றிமாமிசம். [1-4: വല്ലൂരം ത്രിഷു വനക്ഷേത്രേ ... ഊഷരയോരപി, ശൂകരമാംസേ ശുഷ്കമാംസേ—க. ஸ. iii, 592.]

1004. பிள்ளைபுட் குஞ்சு காரிப் புள்ளுவா யசம்வி லங்கின்
பிள்ளைமைந் தன்கு ழந்தை மரக்கன்று வடுக னெண்பேர்
வள்ளையே யுலக்கை யோச்சு மகளிர்பாட் டோர்கொ டிப்பேர்
வெள்ளைவெள் ளாடு வெண்பா பலராமன் வெண்மை சங்கே.

பிள்ளை — பறவைக்குஞ்சு[1], கரிக்குருவி[2], காக்கை[3], விலங்கின் பிள்ளை[4], மகன்[5], குழந்தை[6], மரக்கன்று[7], வைரவன்[8]. [1: திவா. iii, 193. 2, 6, 8: பிங். x, 808. 3: சூடா. xi, ள, 10. 4: திவா. iii, 97. 5: சூடா. ii, 80. 7: திவா. iv, 106.]

வள்ளை—உலக்கையோச்சும் மகளிர்பாட்டு, ஓர் கொடி. [1: திவா. x, 132. 2: பிங். ix, 273.]

வெள்ளை—வெள்ளாடு, வெண்பா, பலராமன், வெண்மை, சங்கு. [1, 2: திவா. xi, 373. 3-5: பிங். x, 1068.]

[ந்து
1005. புள்வண் டவிட்ட நாள்பறவை பொள்ளல் பொளிதல் மரப்பொ
வெள்கல் வெட்கல் கூசுதற்பேர் வெள்ளில் பாடை விளாமரமாம்
உள்ள மிதைய மநவெழுச்சி யுள்ள லுள்ளான் குரீஇநினைத்தல்
கொள்ளல் வாங்க லுட்கொள்ளல் தெள்ளல் கொழித்தல் தெளி
தலுமே.

புள் — வண்டு, அவிட்டநட்சத்திரம், பறவை. [1-3: பிங். x, 838.]

பொள்ளல்—பொளிதல், மரப்பொந்து. [1: அக. 2: பிங். ix, 204.]

வெள்கல் — வெட்கம், கூசுதல். [1: பிங். vii, 47. 2: பிங். vii, 95.]

வெள்ளில் — பாடை, விளாமரம். [1, 2: சூடா. xi, ள, 16.]

உள்ளம்—இருதயம், மனவெழுச்சி. [1: திவா. viii, 94. 2: அக.]

உள்ளல்—உள்ளான்குருவி, நினைத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ள, 7.]

கொள்ளல் — வாங்கல், உட்கொள்ளல், [1: நா. தி. நி. 704. 2: நா. தி. நி. 693.]

தெள்ளல்—கொழித்தல், தெளிதல். [1, 2: அ. வி. நி. 609.]

[தவறல்
1006. தள்ளல் கழித்தல் விட்டிடல்பொய் யியலல் விழுப்பண் ணுதல்
துள்ளல் மசகங் குதித்தல்கலிப் பாவி னோசை துருவாடாம்
சுள்ளி மரக்கொம் பின்வறளோர் புதலோ டாச்சா நறவமாம்
வள்ளி கந்தப் பிரியைபடர் கொடியோர் கிழங்கா பரணப்பேர்.

தள்ளல்—கழித்தல், விட்டிடல், பொய், இயலல், விழுப்பண்ணுதல், தவறல். [1, 2, 4-6: அக. 3: திவா. x, 11.]

துள்ளல்—சல கொசுகு, குதித்தல், கலிப்பா வோசை, துருவாடு. [1: பிங். viii, 81. 2: அக. 3: காரிகை. செய். 1. 4: சூடா. iii, 16.]

சுள்ளி—மரக்கொம்பின் வறள், ஓர் புதல், ஆச்சா, நறவம். [1: அக. 2: 3: அ. வி. நி. 613. 4: நா. தீ. நி. 281. திவா. iv-ல் நறவஞ் சுள்ளி யிரண்டும் (62) ஞாழலின் பெயராகவும், (66) அனிச்சத்தின் பெயராகவும் காணப்படுகின்றன.]

வள்ளி — கந்தன்தேவி, படர்கொடி, ஓர் கிழங்கு, ஆபரணம். [1: நிக. 522. 2, 4: சூடா. xi, ள, 10. 3: பிங். ix, 259.]

75

1007. ஞெள்ளல்விரை வுக்குறிப்பு வீதிபள்ள மேன்மை
ஒள்ளியோ னறிவுடையோன் சுக்கிரனல் லவனும்
வள்ளுவன்முப் பானூல்சொற் றவனிமித்தி கன்பேர்
பொள்ளெனல்சீக் கிரக்குறிப்போ டநுகரண வோசை.

ஞெள்ளல்—விரைவுக் குறிப்பு, வீதி, பள்ளம், மேன்மை. [1. திவா. ix, 42. 2, 4: திவா. xi, 117. 3: பிங். x, 564.]

ஒள்ளியோன்—அறிவுடையோன், சுக்கிரன், நல்லவன். [1, 3: அக. 2: திவா. i, 60.]

வள்ளுவன்—திருக்குறளாசிரியர், நிமித்திகன். [1: திருவள்ளுவமாலை, 2. 2: சூடா. ii, 22.]

பொள்ளெனல் — விரைவுக் குறிப்பு, அநுகரணவோசை. [1: சூடா. ix, 40. 2: திவா. x, 180.]

1008. உள்ளென்ப வுள்ள மிடம்வெளி யல்லது
முள்ளென்ப நுண்மை மரத்தின்முட் கூர்மை
கள்ளியுட் கள்ள முடையவ ளோர்மரம்
தொள்ளை மரக்கலந் தொளைப்பட் டதுமே.

உள்—உள்ளம், இடம், வெளியல்லது. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 228.]

முள்—நுண்மை, மரத்தின் முள், கூர்மை. [1, 2: அக. 3:]

கள்ளி—உட்கள்ளமுடையவள், ஓர் மரம். [1, 2: அக.]

தொள்ளை—மரக்கலம், துளைப்பட்டது. [1: திவா. vii, 215. 2: அக.]

1009. கூளியே யிடபம் பூதம் பேய்வலி சுற்றங் கூட்டம்
ஞாளியே சுவானங் கள்ளாம் தாளியோர் கொடிப னைப்பேர்
வாளிகா தணியுங் கம்பி வட்டமா யோடல் லம்பாம்
காளிங்க மதாவ ளங்கட் செவிநிலப் பூச ணிப்பேர்.

கூளி—எருது, பூதம், பேய், வலி, சுற்றம், கூட்டம். [1-3, 5, 6: சூடா. xi, எ, 14. 4: சூடா. viii, 28.]

ஞாளி—நாய், கள். [1, 2: பிங். x, 562.]

தாளி—ஓர் கொடி, பனை. [1: பிங். ix, 248. 2: பிங். ix, 106.]

வாளி—காதிலணியுங் கம்பி, வட்டமாயோடல், அம்பு. [1: அக. 2: திவா. ix, 57. 3: திவா. vii, 8.]

காளிங்கம் — யானை, பாம்பு, நிலப் பூசணி. [1-3: காலிங்கோ ஹஸ்திகூஷ்மாண்டோரகோபஜ்ஜயோ: —வி. ப்ர. ம, 47.]

1010. கூளியர் குறவர் நண்பர் படர்குறட் பூத வீரர்
கேளிர்மித் திரர்சுற் றத்தார் கேள்வனட் பாளன் கொண்கன்
தாளென்ப முயற்சி பாத முதல்தினைத் தாளுஞ் சாற்றும்
வேள்வியே மகநாள் யாகம் விதரண மோம குண்டம்.

கூளியர் — குறவர், நண்பர், படைவீரர், குறட்பூத வீரர். [1: பொ. நி. ii, 847. 2, 4: சூடா. xi, ள, 17. 3: பிங். v, 146.]

கேளிர்—மித்திரர், சுற்றத்தார். [1, 2: அக.]

கேள்வன்—நட்பாளன், கணவன். [1: திவா. ii, 150. 2: பிங். v, 191.]

தாள்—முயற்சி, பாதம், முதல், தினைத்தாள். [1, 2, 4: பிங். x, 603. 3: பிங். vii, 489.]

வேள்வி—மகநட்சத்திரம், யாகம், ஈகை, ஓமகுண்டம். [1-4: பிங். x, 1087.]

1011. காள பிருட்டங் கருணன்வில் கழுகு முதுகிற் கறுப்புளமான்
காளங் காள விடங்கறுப்புக் காஞ்சி ரங்கா களஞ்சூலம்
கேளி யிலீலை பரிகாசங் கேள்வி கேட்டல் செவிகல்வி
மீளி பெருமை வலியண்ணல் வீரன் பாலை நிலத்தலைவன்.

காளபிருட்டம் — கர்ணன் வில், கழுகு, முதுகிற் கறுப்புள்ள மான். [1-3: காலப்ருஷ்டம் து ... கர்ணதநு, காலப்ருஷ்டோ ம்ருகபேதே கங்கே—அ. ஸ. iv, 68.]

காளம்—காளவிடம், கறுப்பு, எட்டி, காகளம், சூலம். [1, 2, 4: பிங். x, 330. 3: பிங். ix, 92. 5: பிங். vi, 464.]

கேளி—இலீலை, பரிகாசம். [1, 2: த்ரவகேலீபரீஹாஸா: க்ரீடா லீலா ச நர்ம ச—அ. கோ. I, vii, 32.]

கேள்வி—கேட்டல், செவி, கல்வி. [1: நா. தீ. நி. 672. 2, 3: திவா. xi, 100.]

மீளி—பெருமை, வலி, அண்ணல், வீரன், பாலைநிலத்தலைவன். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 936. 3: சூடா. xi, ள, 5.]

1012. கோளகஞ்சற் கரைகவள மண்டலிவெள் விழிநீர்க்
குடச்சாலிந் தியத்தான முடைந்தவோ டுண்டை
நாளம்நெல்லா தியின்றண்டுட் டொளைநளினத் தண்டாம்
நாளியே யிலைக்காம்புட் டொளையுளது நெற்றாள்
காளிபுது முகிற்பந்தி பார்ப்பதிகங் காளி
கருநிறத்தி யோர்மாதா நிந்தனையோர் புழுப்பேர்
பாளிநுனி யோரமடை யாளமொத்த வட்டப்
பாறைபந்தி காதின்மடல் மீசையுள பெண்ணே.

கோளகம்—சர்க்கரை[1], கவளம்[2], மண்டலிப் பாம்பு[3], வெள்விழி[4], நீர்க்குடச்சால்[5], இந்தியத்தானம்[6], உடைந்த ஓடு[7], உண்டை[8]. [1, 2: गुडे पिण्डे च गोलकः—त्रि. को. 41. 3: பிங். viii, 294. 4: 5, 8: गोलको मणिके पिण्डे कलशे — वै. 241, 46. இங்கு कलशे என்பதற்குப் பிரதிபேதம் कवले யாகி இரண்டாம் பொருளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கலாம். पिण्डे என்பதற்கும் 2, 8 - பொருள்கள் உண்டு. 6, 7: [illegible] ..., ... इन्द्रियस्थाने ... गोलकः—ना. र. iii, 11.]

நாளம்—நெல் முதலியவற்றின் தண்டு, உட்டுளை, தாமரைத்தண்டு. [1, 3: नालं काण्डे मृणाले च—अ. स. ii, 483. 2: नालं दण्ड ... विवर ... — ना. र. ii, 416.]

நாளி — இலைக்காம்பு, உட்டுளையுள்ளது, நெற்றாள். [1: नाली शाककलम्बके—अ. स. ii, 483. 2: नाडी—ஸ. அக. 3:]

காளி — புது மேகபந்தி[1], பார்வதி[2], கங்காளி[3], கருநிறத்தி[4], சப்தமாதருள் ஒருத்தி[5], நிபந்தனை[6], ஓர் புழு[7]. [1-3, 5-7: काली कालिका-क्षारकीटयोः; मातृभेदगौर्योर्नवमेघावलीवादयोः—अ. स. ii, 467, 468. 4: काली—ஸ. அக.]

பாளி — நுனி[1], ஓரம்[2], அடையாளம்[3], ஒத்த வட்டப்பாறை[4], பந்தி[5], காதின் மடல்[6], மீசையுள்ள பெண்[7]. [1-7: पाली: ... अश्रिपङ्क्तिषु; जातश्मश्रुस्त्रियां प्रान्ते सेतौ ..., ... कर्णलतयोः ... [illegible]—अ. स. ii, 484, 485.]

1013. காளிகைவெண் கலம்பொன்னு தியின்கசடு நாளங்
கார்ப்பந்தி முகுளமயி ரொழுங்கோர்யோ கிநிமா
காளிகைதூ சரிகள்புடோற் கொடிபண்ட விலையூன்
கரியகுணம் நவமேகம் விருச்சிகம்பத் திரப்பேர்

நாளிகைவேய்ங் குழாய்கமல நாளமறு பதுவி
நாடிப்போ துள்ளோட்டை யுளதடுப்பின் றுளையாம்
பாளிதம்பாற் சோறன்னம் குளகண்டம் பட்டாம்
பாளைபனை கமுகுதென்னம் பூக்குலைநெற் பதரே.

காளிகை—வெண்கலம்[1], பொன் முதலியவற்றின் கசடு[2], நாளம்[3], மேகபந்தி[4], அரும்பு[5], மயிரொழுங்கு[6], ஓர் யோகினி[7], மாகாளிகை[8], தூசரி[9], கள்[10], புடோற்கொடி[11], பண்டவிலை[12], ஊன்[13], கரிய குணம்[14], நவமேகம்[15], தேள்[16], பத்திரம்[17]. [1, 2, 4, 6-12, 14-17: காலிகா யோகிநீ-பிதி; ஸ்வர்ணாதிதோஷே மேகாவல்யாம் ஸுராமாம்ஸீரோமாவல்யா: க்ஷுத்ரஶ்யாமாதரஸ்ய காக்ஷ்ணவ்ருஶ்சிகபத்ரயோ:; ரோமாவல்யாம் யந்த்ரஸ்ரீஶாம்ஸோ: ... பஞ்சாமஸாவயோ: — கு. ஸ. iii, 20-22. ஶாம்ஸோ: என்னுமிடத்தில் காம்ஸோ: என்னும் பாடபேதம் இருப்பதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்புக் கூறுகின்றது. ஶாம்ஸீ என்பது ஓர் கந்தத்திரவியம். இக் கோசத்திலும் ஶ. கோசத்திலும் வ்ருஶ்சிகபத்ரயோ: என்றுளது. வ்ருஶ்சிகபத்ரீ என்பது ஒரு செடியின் பெயராயினும் ஸ. அக. யில் தேள் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 3, 13: **காலிகா**; ..., ... நாலீ ஶாம்ஸ—நா. ஶ. iii, 23, 24. 5: கலிகா—ஸ. அக.]

நாளிகை—மூங்கிற் குழாய், தாமரைநாளம், அறுபது விநாடிப் போது, உள்ஓட்டையுள்ளது, அடுப்பின் துளை. [1-5: ஸுஷி நாலிகா, நாலீ காலீ ஷஷ்டிமதே விவரே வேணுஸாஜகே—கு. ஸ. iii, 53.]

பாளிதம் — பாற்சோறு, அன்னம், கண்டசர்க்கரை, பட்டு. [1: அக. 2-4: பிங். x, 794.]

பாளை—பனை கமுகு தென்னம் பூக்குலை, நெற்பதர். [1, 2: அக.]

[ரீ இயாம்

1014. காளகண்டங் கணிமரம்நச் சுப்புள்ளூர்க் குருவிமயில் கரிக்கு
தாளமென லரிதாரங் காலக்கி ரியாமாநஞ் சம்பை யாதி
ஆளிசிங்கம் யாளிசுத்தக் கருத்தொழுங்காள் பவன்சேது வகர்
த்தம் பாங்கி
கோளியத்தி யால்கொளுஞ்சி பூவாது காய்க்குமரங் கொள்வோ
னும்பேர்.

காளகண்டம்—வேங்கைமரம், நச்சுப் பறவை, ஊர்க்குருவி, மயில், கரிக்குருவி. [1-5: காலகண்டோ நீலகண்டெள வீதஸாரே ..., ஊதஸ்ருஹெ ஹாரவடிகெ வஞ்ஜூடிடி ஸிவாவமெ—க. வ. iv, 67.]

தாளம்—அரிதாரம், காலக்கிரியாமானம், சம்பை முதலியன. [1, 2: தால: காலக்ரியாமானெ ...; ... ஹரிதாலெ—க. வ. ii, 479, 480. 3: தால: —ஸ. அக.]

ஆளி—சிங்கம்[1], யாளி[2], சுத்தக்கருத்து[3], ஒழுங்கு[4], ஆள்பவன்[5], சேது[6], அநர்த்தம்[7], பாங்கி[8]. [1: திவா. iii, 1. 2, 5: அக. 3, 4, 6-8, ஆலி: ஸவஸ்ராவலீஸெது நஸ்ரூஷ்ட விஸஊாஸயெ—க. வ. ii, 464.]

கோளி—அத்தி, ஆல், கொழிஞ்சி, பூவாது காய்க்கும் மரம், கொள்வோன். [1, 3, 4: பிங். x, 428. 2, 5: சூடா. xi, எ, 5.]

[தொன்றும்

1015. சூளிகைமா ளிகைமுகப்புக் கரிச்செவியி னடிநாட காங்கத்
காளைபா லைத்தலைவன் சேங்கன்று புருடன்கட் டிளமை யோன்பேர்
கோளைமனோ சிலைதோழி பத்திராஞ்ச னங்கோதா வரிநீர்ச்சாலாம்
கோள்கொள்கை நவக்கிரகங் கொலைதீமை புறங்கூற்றுக் கொள்ள லும்பேர்.

சூளிகை—மாளிகைமுகப்பு, யானைச் செவியின் அடி, நாடகாங்கத்தொன்று. [1: மாட மாளிகை சூளிகை தெற்றி — பிங். iv, 211. 2, 3: ஊஷிகா நாடகாஜூகெ; கரிண: கூணூலெ ஊ—க. வ. iii, 39, 40.]

காளை—பாலைத்தலைவன், சேங்கன்று, புருடன், கட்டிளமையோன். [1: பிங். x, 331. 2, 4: சூடா. xi, எ, 17. 'எருது.' 3: சூடா. ii, 57.]

கோளை — மனோசிலை, தோழி, பத்திராஞ்சனம், கோதாவரி, நீர்ச்சால். [1-5: மொலா வத்ராஜூநெ மொஊாவரா ஸவஸ்ரா-லிஜூரெ; ... கூநடிராமூ—க. வ. ii, 473, 474.]

கோள்—கொள்கை, நவக்கிரகம், கொலை, தீமை, புறங்கூற்று, கொள்ளல். [1, 2, 5: பிங். x, 429. 3: திவா. xi, 289. 4: சூடா. viii, 67. 6: திவா. xi, 105.]

1016. காளமே டிகையென்ப கருஞ்சிவதை மஞ்சிட்டை
பூளையோர் புதலிலவம் பஞ்சுமலைக் கணவாயாம்
தேள்விருச் சிகார்சி யநுசநா ளோர்செந்து
நாளிராப் பகலுமூ வொன்பதுநக் கத்திரமும்.

காளமேடிகை — கருஞ்சிவதை, மஞ்சிட்டை. [1: காலமேஷிகா — ஸ. கொ. II, iv, 109. 2: ஜிங்ஷா ... காலமேஷிகா — ஸ. கொ. II, iv, 90.]

பூளை—ஓர் புதல், இலவம்பஞ்சு, மலைக் கணவாய். [1, 3: பிங். x, 856. 2: திவா. vi. 74.]

தேள் — விருச்சிக ராசி, அனுடநட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1-3: பிங். x, 653.]

நாள்—இராப்பகல், இருபத்தேழு நட்சத்திரம். [1: பிங். ii, 191. 2: அக.]

1017. காளக மெனல்கறுப் புள்ளது புரைகழல்
கோளகை கட்டுறு பூணும் வட்டமும்
ஓளி மதகரிக் கூட மொழுங்காம்
வேள்வி யினர்கொடை யர்ளர் விப்பிரர்.

காளகம்—கறுப்புள்ளது, புரைகழல். [1: காலக: — ஸ. அக. 2: அக. யில் எக்காளம் என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது. புரை குழல் போலும்?]

கோளகை—கட்டும் பூண், வட்டம். [1: பிங். vi, 103. 2: சூடா. xi, எ, 17.]

ஓளி—யானைக்கூடம், ஒழுங்கு. [1, 2: சூடா. xi, எ, 5.]

வேள்வியினர்—கொடையாளர், அந்தணர். [1: சூடா. ii, 48. 2: திவா. ii, 8.]

1018. கோளமே யுண்டை வட்டம்
சோளமோர் தவச மெய்ப்பை
நீளல்நீ ளுதலோ டற்பேர்
வாளமே வளப்பம் வாளாம்.

கோளம்—உண்டை, வட்டம். [1: அக. 2: கோல: —ஸ. கொ. III, v, 20.]

சோளம் — ஓர் தானியம், மெய்ப்பை. [1: திவா. iv, 162. 2: சோல: —ஸ. கொ. II, vi, 118.]

நீளல்—நீளுதல், உடல். [1: அக. 2: திவா. ix, 50.]

வாளம்—வளப்பம், வாள். [1. 'வளம்' என்பதன் நீட்டல் விகாரம்? 2: அக.]

1019. சூளையே வேசை சுள்ளை
வேளையோர் புதல்நே ரப்பேர்
தோள்கையோர் மெய்யு றுப்பாம்
பீளிளங் கதிர்சூ லென்ப.

சூளை—வேசை, சுள்ளை. [1: வெஶ்யா ஶூஷா — திரு. செ. II, vi, 5. 2: அ. வி. நி. 616.]

வேளை—ஓர் புதல், நேரம். [1, 2: அ. வி. நி. 616.]

தோள்—கை, புயம். [1, 2: பிங். x, 666.]

பீள்—இளங்கதிர், சூல். [1: பிங். ix, 331. 2: பிங். viii, 244.]

1020. வேளாண்மை கொடைமெய்ம் மைப்பேர் ஆளாநந் தறிவே ழத்தூண்
காளாநு சாரி யங்கற் கடாரையோ டரக்கு மஞ்சள்
தாளீக தம்பம் வேங்கை கடம்புமா விலிங்குஞ் சொல்ப
நாளீக மம்பி ரும்பின் முளையங்கம் நளிநம் வள்ளை.

வேளாண்மை—கொடை, மெய்ம்மை. [1, 2: பிங். x. 1084.]

ஆளாநம்—தறி, யானைத்தூண். [1: ஹஸ்தி ஹஸ்தாரொஹ வாலாநம் — வெ. 250, 6. 2: ஆலாநம் பந்தஸ்தம்பே — ஈ. கொ. II, viii, 41.]

காளாநுசாரியம்—கற்கடாரை, அரக்கு மஞ்சள். [1: காலாநுஸார்ய—ஈ. கொ. II, iv, 122. 'கல்மரம்.' 2: காலீயகம் ச காலாநுஸார்ய—ஈ. கொ. II, vi, 126.]

தாளீகதம்பம் — வேங்கை, கடம்பு, மாவிலிங்கு. [1-3: யஷ்டீகுஷ்ட ஸ்ரிவத்ஸ நீபெ வரணவாதூ—ஈ. ஸ. v, 35. நிகசம் வேறு வேங்கை வேறு. ஈ. கொ. II, 4-ல் இரண்டு மரங்களின் பெயர்களும் அடுத்துக் கூறப்பட்டுள.]

நாளீகம்—அம்பு, இரும்பின் முளை, அங்கம், தாமரை, வள்ளை. [1, 2, 4: நாலீகா: ... ஶரௌ ஶல்யே ... பத்ம ... — ஈ. ஸ. iii, 52. 3; நாலீக: —ஸ. அக. 5: பிங், ix, 273.]

1021. வேளாட வன்மன் மதவேள் முருகவேள்
வேளாளர் பூவைச் சியரீகை யாளர்பேர்
ஆளோர் விகுதி யடிமையோ ராண்மகன்
வாளோ ராயுதங் கூர்மை யொளியுமாம்.

வேள்—ஆண்மகன், மன்மதன், முருகன். [1: நிக. 516. 2, 3: பிங். x, 1086.]

வேளாளர்—பூவைசியர், ஈகையாளர். [1: பிங். v, 48. 'வைசியர்.' 2: பிங். x, 1085.]

ஆள்—ஓர் விகுதி, அடிமை, ஓர் ஆடவன். [1: நன். 140. 2: திவா. ii, 63. 3: அ. வி. நி. 614.]

வாள்—ஓர் ஆயுதம், கூர்மை, ஒளி. [1, 3: திவா. xi, 218. 2: அ. வி. நி. 612.]

1022. புறணிதோல் குறிஞ்சி முல்லை நிலம்புறத் ததும ரத்தோல்
திறம்வகை குறைநரம்பின் யாழ்வலி பொருட்டுஞ் செப்பும்
திறம்வண்ண மார்பு பண்பாம் நெறிவழி முறைமை நீதி
மூறம்விசா கம்வேய்க் தட்டாம் மூறுவல்பல் லொடுசி ரிப்பே.

புறணி—தோல், குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், புறத்தது, மரப்பட்டை. [1-3, 5: பிங். x, 839. 4: சூடா. xi, ற, 1.]

திறம்—வகை, குறைநரம்புள்ள யாழ், வலி, பொருட்டு. [1, 4: அக. 2: திவா. x, 142. 3: நா. தீ. நி. 618.]

திறம்—வண்ணம், மார்பு, பண்பு. [1: திவா. viii, 55. 2: திவா. ii, 181. 3: திவா. viii, 259.]

நெறி—வழி, முறைமை, நீதி. [1, 3: பிங். x, 707. 2: அக.]

மூறம்—விசாகம், மூங்கிற் றட்டு. [1, 2: பிங். x, 950.]

மூறுவல்—பல், சிரிப்பு. [1, 2: பிங். x, 952.]

1023. அறல்சிறு தூறு நீர்நீர்த் திரைகரு மணலற் றற்பேர்
குறவர்குன் றவர்கி ராதர் குறிகுறிப் படையா ளப்பேர்
மறவர்வா ளுழவர் வேடர் மறவியே மறதி கள்ளாம்
உறவியே யுறவு நீரூற் றுலைக்கள முயிரெ றும்பே.

அறல்—சிறுதூறு, நீர், நீர்த்திரை, கருமணல், அற்றல். [1: பிங். ix, 197. 2-5: திவா. xi, 20.]

குறவர்—குன்றவர், வேடர். [1, 2: அ. வி. நி. 627.]

குறி—குறிப்பு, அடையாளம். [1: அ. வி. நி. 627. 2: அக.]

மறவர்—படைவீரர், வேடர். [1, 2: பிங். x, 911.]

மறவி—மறதி, கள். [1, 2: சூடா. xi, ற, 16.]

உறவி—உறவு, நீரூற்று, உலைக்களம், உயிர், எறும்பு. [1-5: சூடா. xi, ற, 7.]

1024. பறிமீன்பெய் புட்டில் மீனைப் படுக்கின்ற கருவி பொன்னும்
மறியழுங் கிவுளிக் குட்டி யாடுமா னிவற்றின் குட்டி
முறியென்ப கடன்கொள் ளோலை தளிர்தெரு முறிவு மாகும்
செறிதலே மிகல்க லத்தல் நெருங்கல்சே ருதல்கு ளித்தல்.

பறி—மீன்பெய் கூடை, மீனைப் படுக்கின்ற கருவி, பொன். [1-3: அக.]

மறி — அழுங்கு குதிரை இவற்றின் குட்டி, ஆடு மான் இவற்றின் குட்டி. [1, 2: பிங். viii, 279.]

முறி—கடன்கொள்ளும் ஓலை, தளிர், தெரு, முறிவு. [1, 2, 4: அ. வி. நி. 654. 3:]

செறிதல்—மிகுதல், கலத்தல், நெருங்கல், சேருதல், குளித்தல். [1: பிங். vii, 474. 2, 4, 5: அக. 3: பிங். vii, 476.]

1025. மறுவடுக் குற்ற மாசாம் வறுமையில் லாமை துன்பம்
அறுகோர்புல் சிங்கம் யானை யாளியாண் புலிகாற் பேராம்
இறுதலே முடித லுக்கல் கெடுதலோ டிடித லென்ப
பெறுதலூ தியப்ப டல்வாய்த் திடல்பிள்ளைப் பெறலும் பேசும்.

மறு—வடு, குற்றம், மாசு. [1: அக. 'மச்சம்.' 2, 3: நிக. 530.]

வறுமை—இல்லாமை, துன்பம். [1: திவா. viii, 157. 2: திவா. viii, 174.]

அறுகு—ஓர் புல், சிங்கம், யானையாளி, ஆண்புலி. [1, 2: சூடா. xi, ற, 16. 3: திவா. iii, 3. 4: அக.]

இறுதல்—முடிதல், உக்கல், கெடுதல், இடிதல். [1, 3: அக. 2: வழக். 4: நா. தீ. நி. 720.]

பெறுதல்—ஊதியப்படல், வாய்த்திடல், பிள்ளைப்பெறல். [1: அக. 2: திவா. ix, 93. 3: நா. தீ. நி. 759.]

1026. துறுமல்துன் றுதல்தி ரட்சி துறுவலே செறித லுண்டல்
சிறுமைநோய் துன்ப மற்பந் தெரித்திர மெளிமை யைம்பேர்
எறும்தண்டா யுதம்வ லிப்பே ரிறைவனு யகனி ராசன்
அறைசொல்வீட் டரங்க றுப்புண் டதுபாறை முரஞ்சு மாமே.

துறுமல்—நெருங்கல், திரட்சி. [1: சூடா. viii, 14. 2: திவா. viii, 4.]

துறுவல்—செறிதல், உண்டல். [1: திவா. viii, 7. 2: பிங். vii, 240.]

சிறுமை—நோய், துன்பம், அற்பம், வறுமை, எளிமை. [1: பிங். vii, 144. 2: திவா. viii, 174. 3: திவா. viii, 22. 4: திவா. viii, 158. 5: அக.]

எறுழ்—தண்டாயுதம், வலி. [1, 2: பிங். x, 196.]

இறைவன்—நாயகன், அரசன். [1: அக. 2: திவா. ii, 19.]

அறை—சொல், வீட்டரங்கு, அறுப்புண்டது, பாறை, முரஞ்சு. [1, 2, 4: சூடா. xi, ற, 10. 3: அக. 5: சூடா. v, 14.]

1027. கறையுர லிரத்தங் குற்றங் குடியிறை கறுப்பு மாசாம்
குறைநிறை வின்மை குற்ற மரசிறை குறுவாழ்க் கைப்பேர்
சிறைபக்கஞ் சிறகு காவல் மதில்கரை சிறைப்பெண் ணென்ப
நிறைநிறு வுதனி றுத்தல் துலாமாண்பு நிறைவு நீர்ச்சால்.

கறை—உரல், இரத்தம், குற்றம், குடியிறை, கறுப்பு, மாசு. [1, 2: திவா. xi, 271. 3: பிங். vii, 103. 4-6: பிங். x, 303.]

குறை—நிறைவின்மை, குற்றம், அரசிறை, வறுமை. [1: பிங். vii, 473. 2: திவா. viii, 177. 3: நிக. 534. 4: பிங். vii, 110.]

சிறை—பக்கம், சிறகு, காவல், மதில், கரை, சிறைப்பெண். [1: சூடா. v, 66. 2, 3: திவா. xi, 108. 4: சூடா. v, 43. 5, 6: அக.]

நிறை—நிறுவுதல், நிறுத்தல், துலாராசி, மாண்பு, நிறைவு, நீர்ச்சால். [1, 5: அக. 2, 3: பிங். x, 701. 4: சூடா. viii, 30. 6: திவா. vii, 264.]

1028. பொறைமலை துறுகல் பாரம் புவிசுமை பொறுமை சூற்பேர்
மறைமறை விராசி யச்சொல் லடைக்கல மறுத்தல் வேதம்
முறைமர பொழுக்கந் தொன்மை புத்தக முறைமை பண்பாம்
உறைதலே யிருத்தல் தோய்த லுறையுளூர் சயநம் வீடே.

பொறை—மலை[1], துறுகல்[2], பாரம்[3], புவி[4], சுமை[5], பொறுமை[6], சூல்[7]. [1, 3-6: திவா. xi, 343. 2: திவா. v, 25. 7: அக. நி. 184.]

மறை—மறைவு, இரகசியச்சொல், அடைக்கலம், மறுத்தல், வேதம். [1, 3, 4: அக. 2, 5: திவா. xi, 186.]

முறை—மரபு, ஒழுக்கம், தொன்மை, புத்தகம், முறைமை, பண்பு. [1, 3-5: பிங். x, 953. 2: சூடா. viii, 44. 6: திவா. viii, 257.]

உறைதல்—இருத்தல், தோய்தல். [1, 2: அக.]

உறையுள் — ஊர், சயனம், வீடு. [1, 3: பிங். x, 185. 2: திவா. v, 182.]

1029. விறல்வலி பெருமை வெற்றி மிறையென்ப வருத்தங் குற்றம்
புறவஞ்சீ காழி காடாம் பொறையன்மெய் விரதன் சேரன்
குறளியோர் பேய்தொ ழூத்தை குறைவென்ப வறுமை யூனம்
அறிவென்ப வுணர்வு கல்வி யறைதல்சொல் லுதல டித்தல்.

விறல்—வலி, பெருமை, வெற்றி. [1, 3: பிங். x, 1058. 2: திவா. viii, 20.]

மிறை—வருத்தம், குற்றம். [1: சூடா. viii, 64. 2: திவா. viii, 176.]

புறவம்—சீகாழி, காடு. [1, 2: அ. வி. நி. 626.]

பொறையன்—தருமபுத்திரன், சேரன். [1: சூடா. ii, 14. 2: திவா. ii, 21.]

குறளி—ஓர் பேய், அசதி. [1: அக. 2: சூடா. ii, 65.]

குறைவு—வறுமை, ஊனம். [1: திவா. viii, 158. 2: பிங். vii, 472.]

அறிவு—உணர்வு, கல்வி. [1: சூடா. viii, 31. 2: திவா. x, 77.]

அறைதல்—சொல்லுதல், அடித்தல். [1: திவா. x, 2. 2: திவா. ix, 254.]

1030. இறவையே புட்டி லேணி யிறப்புவீட் டிறப்புச் சாவாம்
வெறிதுபா ழறியா மைப்பேர் விறப்பென்ப பயம்நெ ருக்கம்
தொறுநிரை யடிமை கூட்டந் துறத்தல்சார் பறுத்த னீங்கல்
குறுகல்நீட் டன்மை கிட்டல் குறிக்கோளொற் றுமைக ருத்தே.

இறவை—புட்டில், ஏணி. [1: திவா. vii, 195. 2: திவா. vii, 208.]

இறப்பு—வீட்டிறப்பு, சாவு. [1: பிங். iv, 221. 2: பிங். vii, 149.]

வெறிது—பாழ், அறியாமை. [1, 2: அக.]

விறப்பு—பயம், நெருக்கம். [1, 2: திவா. xi, 225.]

தொறு—பசுக்கூட்டம், அடிமை, கூட்டம். [1, 3: பிங். x, 661. 2: சூடா. xi, ழ, 10.]

துறத்தல்—சார்பறுத்தல், நீங்கல். [1: சூடா. viii, 42. 2: திவா. ix, 65.]

குறுகல்—நீட்டன்மை, கிட்டல். [1: அக. 2: திவா. ix, 61.]

குறிக்கோள்—ஒற்றுமை, கருத்து. [1: திவா. ix, 75. 2: திவா. x, 38. 'தேற்றம்.']

1031. பிறக்கமே மரக்கொம் பச்சம் பிறக்கென்ப வழூவ சைச்சொல்
இறத்தலே மிகுதல் சாதல் கடத்தலே கலுமி யம்பும்
பறித்தறேண் டுதல்பூக் கொய்தல் களைகட்டல் கவர்தல் பண்ணும்
வெறித்தல்பே துறல்வெற் றென்றல் வெறுக்கைபொன் வெறுப்
புச் செல்வம்.

பிறக்கம்—மரக்கொம்பு, அச்சம். [1: அக. நி. 169. 2: திவா. viii, 168.]

பிறக்கு—வழூ, ஓர் அசைச்சொல். [1: நா. தீ. நி. 635. 2: நன். 441.]

இறத்தல்—மிகுதல், சாதல், கடத்தல், போகல். [1: அக. நி. 26. 2: திவா. ix, 136. 3: பிங். vii, 425. 4: திவா. ix, 38.]

பறித்தல்—தோண்டுதல், பூக்கொய்தல், களைகட்டல், கவர்தல். [1, 3, 4: அக. 2: நா. தீ. நி. 755.]

வெறித்தல்—மயக்குறல், வெற்றென்றல். [1, 2: அக.]

வெறுக்கை—பொன், வெறுப்பு, செல்வம். [1, 3: பிங். x, 1070. 2: அக.]

1032. உறுக்கல்கோ பக்கு றிப்பு மிதித்தல்வற் புறுத்த லும்பேர்
இறுத்தலே முறித்தல் தங்கல் சொலலிறை தரல்வ டித்தல்
ஒறுத்தல்தண் டித்த லெள்ள லுலைத்திடல் வெறுத்த லென்ப
நிறுத்தலே நிறுவ ணாட்டல் நிலைச்செய்த னிறுத்தி டற்பேர்.

உறுக்கல்—கோபக்குறிப்பு, மிதித்தல், அதட்டல். [1, 3: அக. 2: சூடா. ix, 38.]

இறுத்தல்—முறித்தல், தங்கல், சொல்லல், இறைதரல், வடித்தல். [1: திவா. ix, 25. 2, 3: திவா. xi, 37. 4: அ. வி. நி. 650. 5: அக.]

ஒறுத்தல்—தண்டித்தல், எள்ளல், உலைத்திடல், வெறுத்தல். [1: அக. நி. 46. 2, 3: அக. 4: திவா. ix, 27.]

நிறுத்தல்—நிற்கச் செய்தல், நாட்டல், நிலைக்கச் செய்தல், நிறுத்தல். [1, 2, 4: அக. 3: நா. தீ. நி. 744.]

1033. மறுத்தலே மாறு ரைத்தல் வட்கல்மீட் டுழுத லென்றும்
உறுப்பவை யவம ரக்கொம் புடலதி கம்நெ ருக்கம்
வெறுப்பரு வருப்புக் கோபம் வேண்டாமை செறிவச் சப்பேர்
குறைத்தல்சங் கரித்தல் வெட்டல் சுருக்குதல் குறுக்க லென்ப.

மறுத்தல் — மாறுரைத்தல், வெட்கம், மீட்டு உழுதல். [1: அக. 2: சூடா. viii, 42. 3:]

உறுப்பு—அவயவம், மரக்கொம்பு, உடல், அதிகம், நெருக்கம். [1, 3: சூடா. xi, ச, 11. 2: திவா. iv, 108. 4: அ. வி. நி. 650. 5: பிங். vii, 476.]

வெறுப்பு—அருவருப்பு, கோபம், வேண்டாமை, செறிவு, அச்சம். [1: அக. 2, 3: அ. வி. நி. 630. 4: பிங். vii, 476. 5: பிங். vii, 94.]

குறைத்தல்—சங்கரித்தல், வெட்டல், சுருக்குதல், குறுக்கல். [1-4: அக.]

1034. கறங்கலே யொலித்தல் சூழ்த்தல் கறங்கென்ப சுழல்காற் றூடி
பிறங்கலே நிறைவு வெற்புப் பெருமையிக் கொளியு யர்ச்சி
பிறங்குதல் மிகல்வி ளங்கல் பெருகுத லொலித்த லும்பேர்
இறும்புதா மரைப்பூக் குன்று மிடைதூறு குறுங்கா டென்ப.

கறங்கல்—ஒலித்தல், சுழலல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 12.]

கறங்கு—சுழல், காற்றூடி. [1: பிங். x, 301. 2: அக.]

பிறங்கல்—நிறைவு, மலை, பெருமை, மிகுதி, ஒளி, உயர்ச்சி. [1: சூடா. xi, ற, 2. 2, 3, 6: திவா. xi, 168. 4: பிங். x, 809. 5: அக. சூடா. xi, ற, 2-ல் ஒலி யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

பிறங்குதல்—மிகுதல், விளங்குதல், பெருகுதல், ஒலித்தல். [1-4: அக.]

இறும்பு—தாமரைப்பூ, குன்று, மிடைதூறு, குறுங்காடு. [1: பிங். ix, 359. 2, 3: பிங். x, 151. 4: சூடா. xi, ற, 12.]

1035. பிறழ்தல் வெறுத்த லொளிசெய்தல் பெயர்தல் நடுங்கல் விகற்பி[த்தல்
உறழ்வு பகைபோர் செறிவெண்ணின் பெருக்கோ டிடையீ[டுணர்வுவமை
கறிசா கங்காய் களைச்சுவைத்தாய்க் காயம் பெய்தட் டதுமிள[காம்
தறிதூ ணுப்பு நடுதறியாந் தறிகை யுளிகுந் தாலிப்பேர்.

பிறழ்தல்—வெறுத்தல், ஒளிசெய்தல், பெயர்தல், நடுங்கல், விகற்பித்தல். [1: நிக. 536. 2-5: சூடா. xi, ற, 4.]

உறழ்வு — பகை[1], போர்[2], செறிவு[3], எண்ணின் பெருக்கம்[4], இடையீடு[5], உணர்வு[6], உவமை[7]. [1: திவா. viii, 179. 2: திவா. ix, 147. 3, 5-7: திவா. xi, 45. 4: அக.]

கறி — இலைக்கறி காய் முதலியவற்றைச் சுவையவாகக் காயம் பெய்து சமைத்தது, மிளகு. [1: அக. 2: திவா. iv, 134.]

தறி—தூண், ஆப்பு, நடுதறி. [1: திவா. vii, 158. 2, 3: அக.]

தறிகை — உளி, குந்தாலி. [1: சூடா. vii, 11. 'கணிச்சி.' 2. திவா. vii, 26. 'கணிச்சி.']

1036. வெறிகள் ளாடு கலக்கம்பேய் வாசம் வெறியாட் டச்சமெனும்
அறிஞ னறிவுள் ளோன்புதன்பே ரறிவன் சிநனுத் திரட்டாதி
உறுவோ ரோடந் தவமிகுதி உறுவன் முநிவ னசோகமர்த்தோ
உறுகண் வறுமை நோய்துன்பந் தறுகண் வீர மஞ்சாமை. [ன்

வெறி—கள்[1], ஆடு[2], கலக்கம்[3], பேய்[4], வாசம்[5], வெறியாட்டு[6], அச்சம்[7]. [1: பிங். vi, 45. 2-7: பிங். x, 1069.]

அறிஞன்—அறிவுள்ளோன், புதன். [1: சூடா. ii, 7. 2: பிங். ii, 139.]

அறிவன்—அருகன், உத்திரட்டாதிநட்சத்திரம். [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 102; பிங். ii, 172. 'அறிவனுள்.']

உறு—ஓர் ஓடம், தவம், மிகுதி. [1: அக. 'உரு.' 2: நா. தீ. நி. 625. 3: திவா. viii, 26.]

உறுவன்—முனிவன், அருகக்கடவுள். [1, 2: பிங். x, 183.]

உறுகண்—வறுமை, நோய், துன்பம். [1-3: சூடா. xi, ற, 7.]

தறுகண்—வீரம், அஞ்சாமை. [1: அ. வி. நி. 649. 2: அக.]

1037. பிறித னீங்கல் பிறிதாதல் பிறித்தல் பிரித்தல் வேறுக்கல் [லாம்
முறுகல் கடுமைப் படல்முதிர்தல் முறுக்கல் திரித்தல் திருகுத
செறுத லழித்தல் கோபித்தல் தெறித்தல் சிதறு படல்சுண்டல்
தெறுதல் நெரிதல் கொலைசெய்தல் செறுத்தல் வெறுத்தல்
கொலல்நெருக்கல்.

பிறிதல்—பிரிதல், பிறிதாதல். [1, 2: அக.]

பிறித்தல்—பிரித்தல், வேறுக்கல். [1, 2: அக.]

முறுகல்—கடுமைப்படல், முதிர்தல். [1, 2: அக.]

முறுக்கல்—திரித்தல், திருகுதல். [1, 2: அக.]

செறுதல்—அழித்தல், கோபித்தல். [1, 2: அக.]

தெறித்தல்—சிதறுபடல், சுண்டல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 728.]

தெறுதல் — நெரிதல், கொலைசெய்தல். [1: திவா. ix, 104. 'நெரித்தல்.' பிங். vii, 407. 'தெறுத்த னெரித்தல்.' 2: பிங். vii, 368.]

செறுத்தல் — வெறுத்தல், கொல்லல், நெருக்கல். [1: திவா. ix, 27. 2: பிங். vii, 368. 3: அக.]

1038. குறடுதிண்ணை மரத்துண்டம் பலகையோர் கருவி
குறளிருசீ ரடிகுறுமை யீரடிப்பாப் பூதம்
புறமென்ப முதுகுபக்க முள்ளலதோ டிடப்பேர்
புறவென்ப குறிஞ்சிநில முல்லைநிலம் புறவாம்
மறமென்றல் வலிதறுகண் சினங்கொலைபா வமுமாம்
மறல்பிணக்கு மயக்கம்போர் மறதிபகை காலன்
பறழ்தவழ்சா தியின்பிள்ளை புலிபூனை நரிநாய்
பன்றிமுயற் குட்டிகுரங் கணில்கீரிப் பிள்ளை.

குறடு—திண்ணை, மரத்துண்டம், பலகை, ஓர் கருவி. [1, 3: சூடா. xi, ற, 1. 2, 4: அக.]

குறள் — இருசீரடி, குறுமை, ஈரடிப்பா, பூதம். [1: யாப்பருங்கலம், 24. 2, 4: சூடா. xi, ற, 16. 3: யாப்பருங்கலம், 58.]

புறம்—முதுகு, பக்கம், உள்ளலது, இடம். [1: திவா. ii, 190. 2: சூடா. v, 66. 3: அக. நி. 177. 4: திவா. v, 228.]

புறவு—குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், புறா. [1, 2: சூடா. v, 33. 3: திவா. iii, 157.]

மறம்—வலி, வீரம், சினம், கொலை, பாவம். [1, 2, 4: திவா. xi, 349. 3, 5: பிங். x, 909.]

மறல் — பிணக்கு, மயக்கம், போர், மறதி, பகை, யமன். [1, 6: சூடா. xi, ர, 1. 2: திவா. viii, 151. 3: திவா. ix, 147. 4: திவா. viii, 115. 5: சூடா. viii, 61.]

பறழ்—தவழ்சாதியின் பிள்ளை, புலி நரி நாய் பன்றி முயல் இவற்றின் குட்டி, பூனைக்குட்டி, குரங்குக்குட்டி, அணில் கீரி இவற்றின் பிள்ளை. [1: பிங். viii, 283. 2: திவா. iii, 98. 3, 5: திவா. iii, 104. 4: திவா. iii, 101.]

1039. பொறியடையா ளந்தேமல் புள்ளிவிதி செல்வம் [பேர்
பொலிவெழுத் தைம்பொறிதோணி மதிற்பொறிபூ மகள்
எறிதலே யுதைத்தல்குத்தல் வெட்டல்வீ சுதலாம்
இருலெருது கார்த்திகைநா ளோர்மீன்றேன் கூடு
செறிவடக்கம் நெருக்கமோர் குணவணிகூட் டமுமாம்
தெறுவியென்ப துடுப்புச்சட் டுவம்பாம்பின் படப்பேர்
உறுதல்வரல் மிகலடைதல் சம்பவித்தல் பொருந்தல்
உறுதிதிட னுணர்வுகல்வி நிச்சயம்நன் மையுமே.

பொறி — அடையாளம்[1], தேமல்[2], புள்ளி[3], விதி[4], செல்வம்[5], பொலிவு[6], எழுத்து[7], ஐம்பொறி[8], தோணி[9], மதிற் பொறி[10], இலக்குமி[11]. [1, 8, 11: திவா. xi, 342. 2: திவா. ii, 184. 3, 4: அக. நி. 184. 5, 7, 9, 10: பிங். x, 868. 6: பிங். vii, 475.]

எறிதல்—உதைத்தல், குத்தல், வெட்டல், வீசுதல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 30. 3: நா. தீ. நி. 756. 4: திவா. ix, 109.]

இருல்—எருது, கார்த்திகைநட்சத்திரம், ஓர் மீன், தேன்கூடு. [1-4: பிங். x, 150.]

செறிவு—அடக்கம், நெருக்கம், ஓர் குணவணி, கூட்டம். [1, 3, 4: அக. 3: தண்டிய. 16.]

தெறுவி — துடுப்பு, சட்டுவம், பாம்பின் படம். [1: ஊஸ்ரீ தூவுதவைநீடுவெ. 91, 202. 2, 3: ஊஸ்ரீ ஸவெக வஜாகாயாං ஷணாயாச஁ரமஸ வடுவி. வூ. வ, 6.]

உறுதல் — வரல், மிகல், அடைதல், சம்பவித்தல், பொருந்தல். [1-5: அக.]

உறுதி — திடன், உணர்வு, கல்வி, நிச்சயம், நன்மை. [1: நிக. 535. 2, 4: அக. 3, 5: சூடா. xi, ற, 11.]

1040. உறைமருந்து பாற்பிரைவெண் கலம்வாழ்நாள் விலங்கி
னுணவுபுள்ளி னிரைநீள முயர்வுபைபொன் மூடும்
உறைகருவிப் புட்டில்பொரு ளூறுத்தல்மழை திவலை
யுவர்நீர்நெல் லளவினிலெண் குறித்திறுதி பெய்தல்

இறைகடன்கை வரைசிறுமை சந்திசிற கிறைவன்
எதிர்மொழிவீட் டிறப்பரச னிறுப்பிறைதங் கலுமாம்
துறைதுறுத்தல் பாவினத்தி னொன்றுபுறப் பொருளின்
சொலவுதொழிற் செயுமிடம்நீர்த் துறைநதிநாற் றுறையே.

உறை — மருந்து[1], பாற்பிரை[2], வெண்கலம்[3], வாழ்நாள்[4], விலங்கின் உணவு[5], பறவை யிரை[6], நீளம்[7], உயர்வு[8], உடை[9], பொன்[10], மூடும் உறை[11], கருவிப்புட்டில்[12], பொருள்[13], உறுத்தல்[14], மழை[15], துவலை[16], உவர் நீர்[17], நெல்லளவினில் எண்குறித்த இறுதி பெயர்[18]. [1, 2, 16, 17: திவா. xi, 251. 3, 4, 8, 12, 13: பிங். x, 184. 5, 6: சூடா. vi, 32. 7: திவா. viii, 31. 9, 11, 14: அக. 10: திவா. vi, 1. 15: திவா. i, 146. 18: சூடா. xi, ற, 10.]

இறை — கடன்[1], கைவரை[2], சிறுமை[3], சந்தி[4], சிறகு[5], இறைவன்[6], விடை[7], வீட்டிறப்பு[8], அரசன்[9], அரசிறை[10], குடியிறை[11], தங்கல்[12]. [1, 3, 8, 12: திவா. xi, 38. 2, 5, 6, 9: பிங். x, 153. 4: சூடா. i, 81. 7: அக. 10: திவா. ix, 178. 11: சூடா. xi, ற, 11.]

துறை — துறுத்தல்[1], பாவினத்தி லொன்று[2], புறப் பொருளின் சொலவு[3], தொழிற்செயு மிடம்[4], நீர்த்துறை[5], நதி[6], நாற்றுறை[7]. [1, 3-5, 7: அக. 2: இலக்கணவி. 727. 6: திவா. v, 49.]

1041. பறந்தலை பிணஞ்சேர் காடுசெம் புலமாம் பறம்பென்ப பருப்பதங் [கொங்கை
குறிஞ்சிசெம் முள்ளி யோர்மர மோர்பண் குன்றுசார் நிலத்தொ டோ ரிராகம்
குறும்புபொல் லாங்கு கொடுஞ்சமம் பாலை நிலத்தினூர் குறும்பர ணிருக்கை
குறும்பொறை குறிஞ்சி நிலத்தொடந் நிலத்தூர் குன்றுகா டென்னநாற் பெயரே.

பறந்தலை—பிணஞ்சேர் காடு, பொருகளம். [1: சூடா. v, 59. 2: திவா. v, 188.]

பறம்பு—மலை, கொங்கை. [1, 2: பிங். x, 771.]

குறிஞ்சி — செம்முள்ளி, ஓர் மரம், ஓர் பண், குன்று சார் நிலம், ஓர் இராகம். [1, 4: திவா. xi, 281. 2: திவா. iv, 128. 3, 5: பிங். x, 382.]

குறும்பு—பொல்லாங்கு, போர், பாலைநிலத்தூர், குறும்பர் அரணிருக்கை. [1: அக. 2: திவா. ix, 147. 3: திவா. v, 102. 4: திவா. v, 107.]

குறும்பொறை—குறிஞ்சிநிலம், குறிஞ்சிநிலத் தூர், குன்று, காடு. [1: பிங். iv, 47. 2-4: பிங். x, 383.]

1042. உறப்புச் செறிவு பிளத்தல் சுருக்கம்
உறழ்ப்பு நெருக்கமோர் பாலை யாழ்த்திறம்
செறித்தல்பா திடு முழுகுதல் சேர்த்தல்
கறுப்புச் சினக்குறிப் புக்கரு நிறங்கறை.

உறப்பு — செறிவு, பிளத்தல், சுருக்கம். [1: திவா. viii, 38. 2, 3: அக.]

உறழ்ப்பு — நெருக்கம், ஓர் பாலையாழ்த்திறம். [1: திவா. xi, 45. 'உறழ்வு.' 2: பிங். vi, 286. 'காந்தார பஞ்சமம்.']

செறித்தல்—பாதிடு, முழுகுதல், சேர்த்தல். [1: திவா. ix, 155. 2: திவா. ix, 213. 3: அக.]

கறுப்பு — சினக்குறிப்பு, கரு நிறம், கறை. [1, 2: பிங். x, 302. 2: அக.]

1043. புறம்பணை குறிஞ்சித் திணைமுல் லைத்திணை
குறும்பர் குறுநில மன்னர் குறும்பினர்
இறும்பூ தாச்சரி யம்பே ருவகை
இறைஞ்சல் குனித லொடுதெண் டனிடல்.

புறம்பணை—குறிஞ்சித்திணை, முல்லைத்திணை. [1, 2: பிங். x, 340.]

குறும்பர் — குறுநில மன்னர், குறும்பினர். [1: திவா. ii, 25. 2: அக.]

இறும்பூது—ஆச்சரியம், பேருவகை. [1: திவா. viii, 107. 2:]

இறைஞ்சல் — குனிதல், தெண்டனிடல். [1: திவா. ix, 29. 2: திவா. ix, 91.]

1044. வறிது சிறுமை பயனின்மை
தெறித னெரித்த லழித்தற்பேர்
நறைகள் வாசம் நறும்புகையாம்
பறைவாச் சியஞ்சொல் லிறகென்ப.

வறிது — சிறுமை, பயனின்மை. [1: பிங். vii, 469. 2: பிங். vii, 148.]

தெறிதல் — நெரித்தல், அழித்தல். [1: திவா. ix, 104. 2: திவா. x, 108. அச்சுப்பிரதியில் இரண்டிடத்தும் 'தெறுதல்' என்றுளது.]

நறை — கள், மணம், நறும்புகை. [1: பிங். vi, 45. 2: சூடா. viii, 53. 3: சூடா. i, 51.]

பறை—வாச்சியம், சொல், இறகு. [1-3: பிங். x, 772.]

1045. சிறப்பு மிகுதி சிறந்ததுமாம்
பறப்புப் பறத்தல் நடுக்கப்பேர்
பொறுத்தல் சகித்தல் சுமத்தலுமாம்
உறைத்தல் கார்த்தல் பெலத்திடலே.

சிறப்பு—மிகுதி, சிறந்தது. [1: திவா. viii, 26. 2: நா. தீ. நி. 614.]

பறப்பு—பறத்தல், நடுக்கம். [1: அக. 2: வழக்.]

பொறுத்தல்—சகித்தல், சுமத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 8.]

உறைத்தல்—கார்த்தல், பெலத்திடல். [1, 2: அக.]

1046. திறல்கொடுஞ் சமமாண் மைப்பேர்
இறிபடிற் றுச்சொல் பாதை
நொறிலென்ப வடக்கம் வேகம்
சிறுகுடி சிற்றில் சீறூர்.

திறல்—போர், வலி. [1: திவா. ix, 147. 2: சூடா. viii, 28.]

இறி—வஞ்சகச் சொல், வழி. [1: அக. நி. 68. 'பொய்.' 2: பிங். iv, 32.]

நொறில்—அடக்கம், வேகம். [1, 2: திவா. xi, 148.]

சிறுகுடி—சிற்றில், சீறூர். [1, 2: அக.]

1047. புற்கசர் புலைஞர் நீசர் புற்கசி மதங்கி நீலி
ஒற்கமே மிடிதளர்ச்சி யுற்சேத முடலு யர்ச்சி
சற்கம்வற் கலைதுண் டப்பேர் சற்பிபெண் பாம்பு நீர்நெய்
சொற்கமே மூலைசு வர்க்கஞ் சுற்பமே கயிறு செம்பாம்.

புற்கசர் — புலைஞர், நீசர். [1, 2: വ-ന്ദ്ലൂ: ഹ്ലവ്ലൊവ്ഠയൊ — வி. வ்ரு. ௬, 42.]

புற்கசி—மதங்கி, நீலிச்செடி. [1, 2: வ-ന്ദ്ലൂவീ காலீகாஷீலொ: —வி. வ்ரு. ௬, 42.]

ஒற்கம்—வறுமை, தளர்ச்சி. [1: திவா. viii, 157. 2: அக.]

உற்சேதம்—உடல், உயர்ச்சி. [1, 2: உத்ஸேதௌ காயே —வி. ஶ்ரீ. ய, 23.]

சற்கம்—வற்கலை, துண்டம். [1, 2: வல்கம் ஶகலே த்வசி ஶல்கவக —ஸ. ஸ. ii, 16.]

சற்பி—பெண்பாம்பு, நீர், நெய். [1: ஸர்பிணீ—ஸ. அக. ஸர்பிஷ ஊர்கிற என்று பொருள்படும். 2, 3: ஸர்பிஸ்து தே வ தோயே வ —வை. 226, 70.]

சொற்கம் — முலை, சுவர்க்கம். [1: திவா. ii, 182. 2: ஸ்வர்க —க. கொ. I, i, 6.]

சுற்பம்—கயிறு, செம்பு. [1: ஶுல்பம் ... ரஜ்ஜு: —க. கொ. II, x, 27. 2: தாம்ரகம், ஶுல்பம்—க. கொ. II, ix, 97.]

1048. முற்கர மிரும்பின் றண்டு முகுளங்கொட் டாப்பு மாகும்
வற்குவெள் ளாடு மெல்லி தழகிய திமைம யிர்ப்பேர்
மற்குணந் தேங்காய் கொம்பி லாயானை மஞ்ச கீடம்
மற்சமீன் விராட தேயம் வற்சகங் கொலைதி யாகம்.

முற்கரம் — இரும்புத்தண்டு, அரும்பு, கொட்டாப்புளி. [1, 2: முத்கர: கோரகாஸ்த்ரயோ: — க. ஸ. iii, 588. 3: விஷ்ம: ... முத்கர —வை. 91, 204.]

வற்கு—வெள்ளாடு, மெல்லிது, அழகியது, இமைமயிர். [1, 3: வல்கு ஸ்தாகமநோஜ்ஞயோ: — க. ஸ. ii, 47. 2: வல்கு முஜ்ஜ்வல—வை. 229, 32. 4: வல்கு ... பக்ஷ்மணி—வை. 180, 189.]

மற்குணம்—தேங்காய், கொம்பிலா யானை, மூட்டுப்பூச்சி. [1-3: மத்குண: ...; உம்ஶ நாரிகேளே வ நிர்விஷாணமதஜேऽபி—க. ஸ. iii, 208, 209.]

மற்சம்—மீன், விராட தேசம். [1, 2: மத்ஸ்ய: ... மீநே விராடாதி-வஸ்யாதவே—வி. ஶ்ரீ. ய, 50. 2: மத்ஸ்யா:—ஸ. அக.]

வற்சகம்—கொலை, தியாகம். [1, 2: வர்ஜநம் த்யாகஹிம்ஸயோ: — வி. ஶ்ரீ. ந, 32.]

1049. வற்சமோ ராட்டைக் கன்று மார்புவற் சரங்கு ழந்தை
மற்சரன் மனத்த ரித்ரன் பிறர்சுபம் பொருமன த்தோன்
உற்சவம் விழாவி யாபிப் புளச்செருக் கிச்சை கோபம்
தற்பண முதுகென் பியானைப் புறந்தருப் பணம்ப ளிங்கே.

வற்சம் — ஓராட்டைக் கன்று, மார்பு, ஆண்டு, குழந்தை. [1-4: வத்ஸஸ்தர்ணகவத்ஸராதாவிவர்ஷே வத்ஸௌ வக்ஷஸி—வி. ஶ்ரீ. ஸ, 6.]

மற்சரன்—மனத்தரித்திரன், பிறர் நன்மை பொறா மனத்தோன். [1, 2: மத்ஸரோऽந்யஶுபத்வேஷே தத்வத்க்ருபணயோரபி—அ. கோ. III, iii, 172.]

உற்சவம்—விழா, வியாபிப்பு, உளச்செருக்கு, இச்சை, கோபம். [1-5: உத்ஸவ க்ரதௌ ... வோத்ஸவோऽமர்ஷே உத்ஸேகே ச, இச்சாப்ரஸர உத்ஸவே—அ. ஸ. iii, 689.]

தற்பணம்—முதுகெலும்பு, யானைப்புறம், கண்ணாடி, பளிங்கு. [1, 2: [illegible]—ஸ. அக. 3: தர்பணே முகுராதர்ஶௌ—அ. கோ. II, vi, 140. 4: தர்பண:—ஸ. அக.]

1050. பற்பமே பதுமஞ் சாம்பல் கிற்பிடம் பிழைநோய் பாபம்
கற்பென்ப மகளிர் நெஞ்ச நிலைமுல்லைப் புதல்கற் றற்பேர்
அற்றமே மறைவு சோர்வோ டவகாச மறுதி யென்ப
கொற்றங்கோ வியல்வெற் றிப்பேர் கொற்றியே வடுகி துர்க்கை.

பற்பம்—தாமரை, சாம்பல். [1: பத்மம் நலிநம்—அ. கோ. I, x, 39. 2: பஸிதம் பஸ்ம பூதி:—வை. 11, 65.]

கிற்பிடம்—பிழை, நோய், பாபம். [1-3: கில்பிஷம்; பாபே ரோகே(அ)பராதே—அ. ஸ. iii, 726, 727.]

கற்பு—மகளிர் நெஞ்ச நிலை, முல்லைப்புதல், கற்றல். [1, 3: நிக. 539. 2: திவா. iv, 196.]

அற்றம்—மறைவு, சோர்வு, அவகாசம், அறுதி. [1-3: சூடா. xi, ற, 6. 4: நிக. 540.]

கொற்றம்—அரசியல், வெற்றி. [1, 2: திவா. xi, 102.]

கொற்றி—காடுகாள், துர்க்கை. [1: திவா. i, 17. 2: அக. நி. 81.]

1051. செற்றமே வைரங் கோபஞ் செற்றல்கொல் லுதனெ ருக்கல்
எற்றலே யெறிதல் கொல்லல் குத்தலெற் றுதல்வெட் டற்பேர்
ஒற்றலொற் றுதலு டுத்தல் ஒற்றுமெய் யெழுத்தொற் றன்பேர்
சுற்றல்சுற் றிடல்சு ருட்டல் சுழலுதல் கவர்தல் சூழ்தல்.

செற்றம் — மனவைரம், கோபம். [1: திவா. viii, 106. 2: திவா. viii, 102.]

செற்றல்—கொல்லுதல், நெருக்கல். [1, 2: அக.]

எற்றல்—எறிதல், கொல்லல், குத்தல், அடித்தல், வெட்டல். [1: திவா. xi, 52. 2: திவா. ix, 106. 3: திவா. ix, 253. 4: திவா. ix, 254. 5: திவா. ix, 111.]

ஒற்றல்—ஒற்றுதல், உடுத்தல். [1: நா. தீ. நி. 776. 2: நா. தீ. நி. 748.]

ஒற்று — மெய்யெழுத்து, ஒற்றன். [1: சூடா. x, 31. 2: திவா. ix, 76.]

சுற்றல்—சுற்றிடல், சுருட்டல், சுழலுதல், கவர்தல், சூழ்தல். [1-4: அக. 5: திவா. ix, 142.]

1052. துற்றலே நெருங்க லுண்டல் துற்றுண வொடுநெ ருக்கம்
பற்றலே தொடர்த லிச்சைப் படல்கொள்ளல் பிடித்த லற்பேர்
சுற்றுமண் டிலமா வோடல் சுழற்சிசூழ் வொடுசு ருட்டாம்
பற்றென்ப தொடர்ச்சி யாசை பசைபிடிப் பன்பு மாமே.

துற்றல் — நெருங்கல், உண்டல். [1: நா. தீ. நி. 777. 2: திவா. ix, 16.]

துற்று—உணவு, நெருக்கம். [1: சூடா. vi, 22. 2: திவா. viii, 38.]

பற்றல்—தொடர்தல், இச்சைப்படல், கொள்ளல், பிடித்தல். [1-3: அக. 4: சூடா. ix, 23.]

சுற்று — மண்டிலமாக ஓடல், சுழற்சி, சூழ்வு, சுருட்டு. [1: திவா. ix, 57. 2-4: அக.]

பற்று — தொடர்ச்சி, ஆசை, பசை, பிடிப்பு, அன்பு. [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 141. 4: அ. வி. நி. 637. 5: சூடா. viii, 33.]

1053. அற்கம் விலைபூ சாவிதிப்பேர் அற்பஞ் சிறுமை நொய்யதுமாம்
புற்க லம்மெய்க் காந்தியுட லான்மா ரூபா தியபொருட்பேர்
உற்க விகைநீர்த் திரைவிடைய நினைவொள் ளிழையா றியற்குண மாம்
புற்கு விலக்குக் கபிலநிறம் பொற்புப் பொலிவொப் பனையழகே.

அற்கம்—விலை, பூசாவிதி. [1, 2: அர்க: பூஜாவிதௌ மூல்யே—ஈ. வ. ii, 51.]

அற்பம் — சிறுமை, நொய்யது. [1, 2: அல்பம் ஸ்வல்பே க்ஷுத்ரே—வை. 212, 271.]

புற்கலம் — உடற் காந்தி, உடல், ஆன்மா, ரூபமுதலிய வுடைய பொருள். [1-4: புத்கல:; காயே ரூபாதிமத்த்ரவ்யே ஸாத்மநி—ஈ. வ. iii, 664, 665.]

உற்கலிகை — நீர்த்திரை, விடயநினைவு, மாதர் இயற்குணம். [1-3: உத்கலிகா தரங்கே ஹேலாயாம் ஸோத்கண்டா—ஈ. வ. iv, 4.]

புற்கு—விலக்கு, கபில நிறம். [1: அக. 2: திவா. viii, 50.]

பொற்பு—பொலிவு, ஒப்பனை, அழகு. [1-3: பிங். x, 870.]

1054. குற்சம் நெற்றாள் துணியங்க மோர்முத் தாரம் பூங்கொத்தாம்
குற்றல் களைதல் நெற்குற்றல் தெற்றல் பின்னல் மாறுபடல் [தல்
முற்றல் முகிதல் காழ்க்கொள்ளல் முதிர்தல்வளைத்தல் மூப்பா
முற்றில் விசாக நாள்முறமாம் முற்று முடிவு முழுதுமெனும்.

குற்சம் — நெல்லின் தாள், துணியங்கப்புதல், ஓர் முத்தாரம், பூங்கொத்து. [1-4: ......—ஈ. வ. ii, 565.]

குற்றல்—களைதல், நெற்குற்றல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 6.]

தெற்றல்—பின்னல், மாறுபடல். [1: அக. 2: திவா. ix, 268.]

முற்றல்—முடிதல், வயிரங்கொள்ளல், முதிர்தல், வளைத்தல், மூப்பாதல். [1, 2, 4, 5: சூடா. xi, ற, 15. 3: நா. தீ. நி. 747.]

முற்றில்—விசாகநட்சத்திரம், முறம், [1: திவா. i, 92. 2: திவா. vii, 194.]

முற்று—முடிவு, முழுதும். [1: சூடா. viii, 18. 2: திவா. viii, 25.]

1055. கற்கமிடம் பம்விட்டை யயக்கிட்டம் பாவங்
கனல்வெள்ளைக் குதிரைகுடங் கண்ணடி காடாம்
கற்சிதமே கத்துவசி முழக்கமத கயப்பேர்
கற்சூரம் பேரீந்து வெள்ளியோர் புழுப்பேர்

கற்பமயன் வாழ்நாளொத் ததுவேத விதியு
காந்தங்கற் பகங்கள்ளு மந்திர நூல் நியாயம்
சிற்பமெண்ணெண் கலைஞானத் தொழில்சித்தி ராதி
தெசவிதசிற் பத்தொழிலோர் நூல்சுருவை நாற்பேர்.

கற்கம்—இடம்பம்[1], விட்டை[2], இரும்புக் கிட்டம்[3], பாவம்[4], அக்கினி[5], வெள்ளைக் குதிரை[6], குடம்[7], கண்ணாடி[8], காடு[9]. [1-4: கலெ்கோSவ-விஷெயொ:; தமெ்ஹ ... கிட்டெ — ம. ஸ. ii, 2, 3. 5-8: கர்க: ஸ்வேதாஸ்வெ தர்பணெ வஹெ்ன; ... கடெ்ரள — ம. ஸ. ii, 3, 4. 9:]

கற்சிதம்—மேகத்தொனி, முழக்கம், மதயானை. [1, 3: ஐர்ஜிதொ ஐத்தகஜெ்ஜெர, ஐர்ஜிதம் ஜலதத்வாநெ — ம. ஸ. iii, 249. 2: அக.]

கற்சூரம்—பேரீந்து, வெள்ளி, ஓர் புழு. [1-3: கர்ஜுரம் ரஜத-வஹ்ஷயொ: கர்ஜுர: கீடெ... — ம. ஸ. iii, 541.]

கற்பம் — பிரமன்வாழ்நாள்[1], ஒத்தது[2], வேதவிதி[3], யுகாந்தம்[4], கற்பக மரம்[5], ஓர் கள்[6], மந்திர நூல்[7], நியாயம்[8]. [1-5, 7, 8: கல்ப: விகல்ப கல்பத்ரள ஸம்வர்த்தே ப்ரஹ்மவாஸரெ, ஸாஸ்த்ரெ ந்யாயெ விதெள — ம. ஸ. ii, 288. 6: கல்ப—ஸ. அக.]

சிற்பம்—அறுபத்துநாலு கலைஞானத்தொழில், சித்திர முதலிய பத்துவிதச் சிற்பத்தொழில், ஓர் நூல், சுருவை. [1: அக. ஸில்ப — ஸ. அக; 'அறுபத்துநாலு கலைகளுள் ஒன்று.' 2: பிங். iii, 129. 3: அக. 4: ஸில்பம் ஸ்ருவெ—ஹை. வ, 12.]

1056. கற்கசங் கடினங் கரும்புகாம் பில்ல மரங்காச மத்தக மரமாம்
கற்கசி கொடியோன் சாகசி குரூரன் கடினன்க்ரு பணன்றனையில்லான்
கற்கர மெனும்பேர் மீன்சலத் துவாரங் கண்ணாடி திடமொலி கூகை
சற்சரஞ் சீன்ற மிந்திரன் றுவசஞ் சயகண்டை கலியுக மும்பேர்.

கற்கசம் — கடினம், கரும்பு, காம்பில்லமரம், காசமர்த்தகமரம். [1-4: கர்கஸ: ... காம்பில்ல ..., இக்ஷள ... காஸமர்த்தகெ வர்வெஷ — ம. ஸ. iii, 711.]

கற்கசி — கொடியோன், சாகசி, குரூரன், கடினன், கிருபணன், தலையில்லான். [1-6: கர்கஸ: வர்வெஷ க்ரூரெ க்ருபணெ நிர்தயெ த்ருடெ; ... ஸாஹஸிகெ — வி. ப்ர. ஸ, 27, 28.]

கற்கரம் — எலும்பு[1], ஓர் மீன்[2], சலத்துவாரம்[3], கண்ணாடி[4], திடம்[5], ஒலி[6], கூகை[7]. [1: கஙஜி ...; ..., ... கரூரா:—வெ. 182, 216. 2: மரூரொா ஜீவெ — ஸ. ஸ. iii, 543. 3, 6, 7: வரூரவு ..., வஷூரி யெநள வடிகெ—ஸ. ஸ. iii, 545. 4, 5: கரூரொா உக௨ரெ ஷூஜெ— —ஸ. ஸ. iii, 522.]

சற்சரம்—சிதிலமானது, இந்திரன்கொடி, சயதண்டை, கலியுகம். [1, 2: ஜஜூரம் தூ வாஸவயஜஜீரயொ: — ஸ. ஸ. iii, 550. 3: வாஊ- ஷூஹொ ஷரெ௯ஜிஹஸரா:—ஸ. கொ. I, vii, 8. 4: ஸரூர:, ... கூியமெ—ஸ. ஸ. iii, 551.]

1057. உற்கடந்தீ விரஞ்சுரா பாகவெறி யிலவங்கம்
கற்கரிகை பறைகொட்டுங் கோல்சதங்கை வறுத்தபொரி
வற்கமர வுரிவருக்கந் துரகதவா யின்வடப்பேர்
அற்புதம்பத் துக்கோடி யாச்சரியந் தசைக்கணுவே.

உற்கடம்—தீவிரம், சுராபான வெறி, இலவங்கம். [1, 2: உத்கட- ஸீவுஉதயொ: —ஸ. ஸ. iii, 143. 3: உத்கடு—ஸ. கொ. II, iv, 134.]

கற்கரிகை — பறைகொட்டுங் கோல், சதங்கை, வறுத்த பொரி. [1-3: வரூரிகா ஷூஷயாமெ கிஜிணூம் ..., வாஜிதுஸ வ ஊணு- கவி—ஸ. ஸ. iv, 12.]

வற்கம் — மரவுரி, வருக்கம், குதிரைவாய்வடம். [1: வக்ஷம் வக்ஷ- உஹியாஃ — ஸ. கொ. II, iv, 12. 2: வுஜஹொ: ஸெரூ: — ஸ. கொ. II, v, 41. 3: வஷாவக்ஷணீ கமா—வெ. 113, 227.]

அற்புதம் — பத்துக் கோடி, ஆச்சரியம், தசைக்கணு. [1, 3: ஜரூஊ: ... உரஸகீெக ஊமகொபிஷு — ஸ. ஸ. iii, 317. 2: ஊஜூதஉாமாஃ—ஸ. கொ. I, vii, 19.]

1058. உற்கைவிண்வீழ் கொள்ளிகடைக் கொள்ளிவிண்மீ னும்பேர்
பற்சக்கி யம்மேகத் தொனிமுழுங்கும் புயலாம்
உற்சருக்கங் கொடைதள்ளி விடுகைபொது நியாயம்
உற்புல்லங் கடுகியதோர் சுரதமலர்ந் ததுமே.

உற்கை — விண்வீழ் கொள்ளி, கடைக்கொள்ளி, நட்சத்திரம். [1: சூடா. i, 51. 2: ஜீவூா ஷூ௦ காஷஉக்ஷா — வெ. 11, 63. 3: சூடா. i, 79.]

பற்சந்நியம்—மேகத்தொனி, முழங்கும் மேகம். [1, 2: வஜ்ரகோரா மஜ்ஜநந்யாகெ; ... ஜெவயஸகெ—ஈ. வ. iii, 486, 487.]

உற்சருக்கம் — கொடை, தள்ளிவிடுகை, பொதுவிதி. [1-3: உத்ஸர்க: ... தாநயொ:; வஜ்ரெந ஸாமாநிவியெள — ஈ. வ. iii, 108, 109.]

உற்புல்லம் — கடுகியது, ஓர் சுரதம், மலர்ந்தது. [1-3: உத்ஃபுல்லு: ஸீகரணாநரெ, விகஸொதாஹெயொஸ்து—ஈ. வ. iii, 621.]

1059\. மற்கடங் குரங்கோர் சுரதஞ் சிலம்பி
துற்கதி யென்ப நிரையத் தரித்திரம்
கற்கரி கரகந் தயிர்கடை தாழி
அற்களங் கதவின் ருழ்பெருந் திரையே.

மற்கடம்—குரங்கு, ஓர் சுரதம், சிலம்பி. [1-3 மர்கட: கபா-வாணநாஹெ ஸீகரணாநரெ—ஈ. வ. iii, 157.]

துற்கதி—நரகம், வறுமை. [1, 2: உகதி:; நரகெ நி:ஸ்வதா-யாஃ—ஈ. வ. iii, 258, 259.]

கற்கரி—கரகம், தயிர்கடை தாழி. [1: மர்ரீ — ஸ. அக. 2: மர்ரீ த விநீ—ஈ. வ. iii, 543.]

அற்களம் — கதவின் தாழ், பெருந்திரை. [1, 2: அர்ஜஸ் த கஜொமெ வரிவெஸ்வி—ஈ. வ. iii, 615.]

1060\. நிற்கிரந் தன்மிடி யாளன் முழுமகன்
நிற்சரை சீந்தி யுயிரிசரை யின்மை
சற்சையே பூசுகை சாமுண்டி சிந்தனை
தற்ப மனைவியட் டாலை சயநமே.

நிற்கிரந்தன்—வறியன், மூடன். [1, 2: நிர்஗்ரந்த நி:ஸ்வமூர்-யொ: —ஈ. வ. iii, 309.]

நிற்சரை—சீந்தி, உயிரிப்பூண்டு, முதுமையின்மை. [1-3: நிர்ஜர-ஸ்ஜெர ... ; நிர்ஜரா த தாஹவத்ரீம் மாஹவஜ்ரா — ஈ. வ. iii, 560, 561. தாஹவத்ரீ தாஹவள்ளீ முறை யென்னுங் கந்ததிரவியம்.]

சற்சை—பூசுகை, சாமுண்டி, சிந்தனை. [1-3: சர்ச்சா ஸமர்ச்சா-சாமுண்டாயாம் சிந்தாஸ்மரணயோரபி—ஈ. ஸ. ii, 56.]

தற்பம்—மனைவி, மேல்வீடு, சயனம். [1-3: தல்பம் அட்டே ஶய்யா-தாரயோ: —ஈ. ஸ. ii, 290.]

1061. பிற்படல் பின்னு தலும்பிந் துதலும்
முற்படல் முந்துதல் முன்னு தலுமாம்
உற்பலம் நறுங்கோட் டங்கரு நெய்தல்
நெற்றி படைவகுப் போர்மெய் யுறுப்பே.

பிற்படல்—பின்னுதல், பிந்துதல். [1, 2: அக.]

முற்படல்—முந்துதல், எதிர்தல். [1, 2: அக.]

உற்பலம்—நறுங்கோட்டம், கருநெய்தல். [1, 2: உத்பலம் குஷ்ட-பேதே; இந்தீவரே—ஈ. ஸ. iii, 619, 620.]

நெற்றி—படைவகுப்பு, ஓர் உடலுறுப்பு. [1, 2: அக. நி. 151.]

1062. அற்றவ் வியல்பிற் றெனலோர் சாரியை
இற்றித் தன்மைத் தெனலோ ரிடைச்சொல்
மற்றுப் பிறிது வினைமாற் றசைநிலை
பற்றைசெங் காந்தள் சிறுதூ றென்பவே.

அற்று—அவ்வியல்பிற்று, ஓர் சாரியை. [1: அக. 2: நன். 244.]

இற்று — இத்தன்மைத்து, ஓர் சாரியை. [1: தொல். சொல். 19. 2: நன். 244.]

மற்று—பிறிது, வினைமாற்று, அசைநிலை. [1-3: நன். 433.]

பற்றை—செங்காந்தள், சிறுதூறு. [1: திவா. iv, 124. 2: அக.]

1063. உற்கா தம்பூ ரகமுதன்மூன் றுளயோ காப்பி யாசத்தோ
டுற்கா தங்கா லிடறல்பலிப் பறிந்து தொடங்கல் முற்கரமாம்
உற்சா கஞ்சந் தோடமங் வெழுச்சி யுத்தி யோகப்பேர்
உற்பா தம்விண் வீழ்கொள்ளி மாரி நோய்பூ கம்பர்தி.

உற்காதம் — பூரக முதலிய மூன்றுடைய யோகாப்பியாசம், உற்காதம், காலிடறல், பலிப்பு அறிந்து தொடங்கல், இருப்புத்தடி. [1, 3-5: உத்காத: ஸமாரம்பே; ஸமுத்ரேகஸ்யோர்மாய கண்டீகாஷ்ட-

யெ<ஷி வ, வாஜஹூமெ — கூ. ஸ. iii, 245, 246. 2: வரிவெெஷாஹாத் ... —திு. செ. III, ii, 24.]

உற்சாகம் — சந்தோடம், மனவெழுச்சி, உத்தியோகம். [1: அக. 2: பிங். x, 187. ஹாயிஹாவா: கு ஊரொஷெ.ம ரதிூரொவா ஜ-ம-வு நழ, உக்ஷாஹொ விஷுயொ வீதி: கெரயஷெஸாகஸுஊொ<ஷி வ — செவ. 142, 151. 3: உக்ஷாஹ: ...கூய ூவஸாயவக—செவ. 96, 333.]

உற்பாதம் — விண்வீழ்கொள்ளி, மாரிநோய், பூகம்பமுதலியன. [1: அக. 2: 3: கஜநூ ஃவஊ-க்ஷாத உவஸூ: ஸஊ தூயழ —கூ. கொ. II, viii, 109. அக.]

1064. தாறளை விரும்பின் முள்ளு மரக்குலை தறுக்கு தைப்பேர்
தூறென்ப துறுதல் நிந்தைச் சொல்செடிப் புதைசி றும்பல்
நீறென்ப விபூதி சாம்பர் நூறென்ப சுண்ண மோரெண்
வீறென்ப பெருமை வென்றி பெருமிதம் விளக்கம் வேகம்.

தாறு — அளவு, இரும்புமுள், மரக்குலை, விற்குதை. [1, 3: பிங். x, 604. 2: திவா. vii, 29. 4: சூடா. xi, ற, 3.]

தூறு—தூறுதல், பழிச்சொல், செடிப்புதை, சிறும்பல். [1, 2, 4: அக. 3: திவா. iv, 91.]

நீறு—விபூதி, சாம்பர். [1: திவா. vi, 65. 2: அக.]

நூறு—சுண்ணம், ஓர் எண். [1: பிங். iv, 168. 2: திவா. viii, 255.]

வீறு — பெருமை, வெற்றி, பெருமிதம், விளக்கம், வேகம். [1: பிங். vii, 467. 2, 3, 5: அக. 4: நிக. 544.]

1065. ஆறு நதியோ ரெண்வழியாம் காறு கொழுவு மளவும்பேர்
கூறு பங்கு பாதிவகை கூறு தல்சொல் லுதல்விற்றல்
சோறு பரணி நாளுண்டி சூறை சுழல்காற் றுக்கொள்ளை
பாறு பருந்து மரக்கலமாம் பேறு பெறுத லிலாபப்பேர்.

ஆறு—நதி, ஓர் எண், வழி. [1-3: பிங். x, 122.]

காறு—கொழு, அளவு. [1: அக. 2: பிங். vii, 465.]

கூறு—பங்கு, பாதி, வகை. [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 483.]

கூறுதல் — சொல்லுதல், விற்றல். [1: திவா. x, 2. 2: பிங். vii, 534.]

சோறு—பாணிநட்சத்திரம், உணவு. [1: திவா. i, 78. 2: திவா. vi, 77.]

சூறை—சுழல்காற்று, கொள்ளை. [1: திவா. i, 43. 2: திவா. ix, 258.]

பாறு—பருந்து, மரக்கலம். [1: திவா. iii, 141. 2: திவா. vii, 215.]

பேறு—பெறுதல், இலாபம். [1: அக. 2: திவா. viii, 212.]

1066. மாறல்விற்றல் பிறிதுபட லெண்பெருக்க னடித்தல்
மாறுபகை துடைப்பமிலை யுதிர்மரக்கொம் பென்ப
ஏறுசிங்க மான்மரைபுல் வாய்கவரி சுருச்சங்
கிவற்றினாண் கடாவெருதே றுண்டதச்சு வதிநாள்
சாறுபுளிங் கறியாதி யிலைமுதலா மருந்தின்
சாரங்காய்க் குலைகள்ளு முற்சவமுஞ் சாற்றும்
சேறுவிழா வினிமைகள்ளு நீரின்மண்சேர் குழைவாம்
சீறுதல்கோ பித்தல்பெருங் கோபமுரப் பலுமே.

மாறல் — விற்றல், பிறிதுபடல், எண்பெருக்கல், நடித்தல். [1: பிங். vii, 534. 2: அக. 3: 'சடாட்சர மாறல்' என்பதிலுள்ள பொருள். 4: பிங். vi, 364.]

மாறு — பகை, துடைப்பம், இலையுதிர் மரக்கொம்பு. [1, 3: அக. 2: பிங். vi, 587.]

ஏறு — ஆண்சிங்கம்[1], மான் மரை புல்வாய் கவரி இவற்றின் ஆண்[2], சுரு சங்கு இவற்றின் ஆண்[3], எருமைக்கடா[4], எருது[5], ஏறுண்டது[6], அச்சுவதி நட்சத்திரம்[7]. [1, 6: அக. 2, 4, 5: திவா. iii, 67. 3: பிங். viii, 255. 7: பிங். x, 204.]

சாறு — புளிங்கறி முதலியன, இலை முதலா மருந்தின் சாரம், காய்க்குலை, கள், உற்சவம். [1, 2: அக. 3: பிங். x, 478. 4, 5: திவா. xi, 291.]

சேறு — விழா, இனிமை, கள், நீரில் மண் சேர் குழைவு. [1-4: சூடா. xi, ற, 3.]

சீறுதல் — கோபித்தல், பெருங்கோபம், அதட்டல். [1, 3: அக. 2: திவா. viii, 105.]

1067. ஈற லெழுதுதல் பிளத்தல் கிழித்தல்
பாறல் பறிதல்பே ருருதெரு வோடல்
ஊறு கொலைதொட லிடையூ றுறுதல்
தேறுவேர்க் கொம்பா தியதேற் றுமரம்.

ஈறல் — எழுதுதல், பிளத்தல், கிழித்தல். [1: பிங். vii, 366. 2: அக. 3: திவா. ix, 241.]

பாறல் — பறிதல், பேரெருது, எருது, ஓடல். [1: அக. 2: பிங். viii. 162. 3: திவா. iii, 19. 4: திவா. ix, 49.]

ஊறு — கொலை, தொடல், இடையூறு, உறுதல். [1, 3: திவா. xi, 46. 2: பிங். x, 189. 4: அக.]

தேறு — வேர்க்கொம்பு முதலியன, தேற்றுமரம். [1: வேர்க்கொம்பு - இஞ்சி சுக்கு.—அக. 2: கா. தீ. நி. 314.]

1068. ஊறல் சுரத்தல் நனைதற்பேர்
தூறல் மழைதூ றுதலுமிழ்தல்
தேறல் தெளிதல் தேன்கள்ளாம்
நாறல் முளைத்தல் கமழ்தலுமே.

ஊறல்—சுரத்தல், நனைதல். [1: கா. தீ. நி. 731. 2: அக.]

தூறல் — மழை, தூறுதல், உமிழ்தல். [1: சூடா. i, 89. 2: அக. 3:]

தேறல் — தெளிதல், தேன், கள். [1: பிங். vii, 81. 2: அக. 3: திவா. vi, 109.]

நாறல் — முளைத்தல், கமழ்தல். [1: திவா. ix, 198. 2: திவா. viii, 241.]

1069. ஊற்றமே புகழ்பற் றுக்கோ டுரமுணர் வுடைமை யூக்கம்
தேற்றமே திடன்கு றிக்கோள் தெளிவுநிச் சயமு மாகும்
தோற்றமே வலிபி றப்புச் சொன்மாலை யுதயம் நாற்பேர்
தூற்றலே முகிலு ளித்த லலர்தூற்றல் நெற்றூற் றற்பேர்.

ஊற்றம் — புகழ், பற்றுக்கோடு, வலி, அறிவுடைமை, ஊக்கம், [1, 3-5: அக. 2: திவா. viii, 208.]

தேற்றம் — திடன், கடைப்பிடி, தெளிவு, நிச்சயம். [1: அக. 2: சூடா. x, 13. 3: திவா. viii, 152. 4: பிங். vii, 81.]

தோற்றம்—வலி, பிறப்பு, சொன்மாலை, வெளிப்படல். [1, 2: பிங். x, 667. 3: பிங். vii, 296. 4: பிங். vii, 64.]

தூற்றல்—மழைதுளித்தல், அலர்தூற்றல், நெல்தூற்றல். [1-3: அக.]

1070. தோற்றல்கா ணுதல்பி றத்தல் முளைத்தல்தோல் விப்ப டற்பேர்
நோற்றல்நோன் புறல்பொ றுத்தல் கூற்றுச்சொ லியமன் காலன்
போற்றலே பாது காத்தல் புகழ்தல்பே ணுதல்வ ணங்கல்
ஏற்றுத லேறச் செய்த லடுக்குத லுயர்த்த லென்ப.

தோற்றல்—புலப்படுதல், பிறத்தல், முளைத்தல், தோல்விப்படல். [1: அக. 2: நிக. 547. 3: திவா. ix, 198. 4: பிங். vii, 106.]

நோற்றல்—நோன்புறல், பொறுத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 13.]

கூற்று — சொல், இயமன், காலன். [1: பிங். x, 394. 2: திவா. i, 13. 3: திவா. i, 14.]

போற்றல்—பாதுகாத்தல், புகழ்தல், பேணுதல், வணங்கல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 5. 3: அக. 4: நிக. 547.]

ஏற்றுதல் — ஏறச் செய்தல், அடுக்குதல், உயர்த்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 245.]

1071. மேற்கோள்மீக் கோள்மே லோர்சொல் லுதாரணஞ் சநிமேற்
கொள்கை
ஆற்போதம் விண்டு க்ராந்தி காட்டுமல் லிகையெ ருக்காம்
ஊற்றல்மீன் கூடு ரோணி யூற்றுதல் வார்த்தல் பெய்தல்
ஊற்றான்று கோல்நீ ரூற்றுங் காற்றோர்பூ தம்பே யென்ப.

மேற்கோள் — போர்வை, மேலோர்சொல், உதாரணம், சனி, மேற்கொள்கை. [1-3: அக. 4: திவா. i, 61. 5: திவா. viii, 188.]

ஆற்போதம் — விண்டுக்கிராந்தி, காட்டுமல்லிகை, எருக்கு. [1-3: ஆஸ்போதஸ்தா வாஸ்போதஸ்ச ..., ஆஸ்போதா கிரிகர்ணிகா வநமல்லிகா —வை. த, 92.]

ஊற்றால் — மீன்கூடு, உரோகணிநட்சத்திரம். [1: அக. 2: பிங். ii, 150.]

ஊற்றுதல்—வார்த்தல், பெய்தல். [1: நா. தீ. நி. 695. 2: அக.]

ஊற்று—ஊன்றுகோல், நீரூற்று. [1, 2: சூடா. xi, ற, 13.]

காற்று — பஞ்சபூதங்களுள் ஒன்று, பேய். [1: திவா. i, 37. 2: அக.]

1072. ஏற்ற மதிக மேம்பாடு நினைவு துணிவே றுவதும்பேர்
ஆற்றல் வலிவல் லமைபெருமை யதிகந் தணித்தல் செய்தல்பொ [றை
ஏற்ற லொப்புக் கொளலெழுப்பல் எதிர்த்தல் யாசித் தலுமேற் [கும்
மாற்றல் மறுத்தல் வேறுக்கல் பாற்கு நம்பங் குனிமருதே.

ஏற்றம்—அதிகம், மேம்பாடு, நினைவு, துணிவு, ஏறுவது. [1, 2, 5: நிக. 549. 3, 4: தொல். சொல். 337.]

ஆற்றல் — வலி[1], வல்லமை[2], பெருமை[3], அதிகம்[4], தணித்தல்[5], செய்தல்[6], பொறை[7]. [1: திவா. viii, 64. 2: பிங். x, 123. 3: திவா. viii, 26. 4: நிக. 547. 5: அக. 6: திவா. ix, 3. 7: திவா. viii, 156.]

ஏற்றல்—ஒப்புக்கொளல், எழுப்பல், எதிர்த்தல், யாசித்தல். [1, 3: திவா. xi, 57. 2: திவா. ix, 171. 4: சூடா. ix, 11.]

மாற்றல்—மறுத்தல், வெறுக்கல். [1: திவா. ix, 247. 2: அக.]

பாற்குநம் — பங்குனி, மருது. [1, 2: ஶாஸ்த்ரஜநா ஃாஸி — திரு. ஶெ. III, iii, 248. ஶாஸ்த்ரஜந: ...; ... கஜ்ஜநவ்ருக்ஷ — சு. ஸ. iii, 336, 337.]

னகர வெதுகை

1073. இனமொரு பொருளின் வற்கங் கிளைஞரோர் வகைத்தி ரட்பேர்
மனவக்குப் பாசி சங்கின் மணிமணிப் பொதுவு மாகும்
துனிநதி புலவி நீட்டம் வெறுப்பொடு துன்ப மென்ப
கனிதல்முன் கோபம் நைத லிரங்கிடல் கனிவு றற்பேர்.

இனம் — ஒரு பொருளின் வர்க்கம், கிளைஞர், ஓர்வகைத் திரள். [1, 3: அக. 2: சூடா. xi, ன, 1.]

மனவு — அக்குமணி, சங்குமணி, மணிப்பொது. [1-3: திவா. xi, 188.]

துனி—நதி, புலவிநீட்டம், வெறுப்பு, துன்பம். [1: ய-நீ — ஐ. கௌ. I, x, 30. 2, 4: பிங். x, 633. 3: அக.]

கனிதல்—முன்கோபம், நைதல், இரங்கல், கனிவுறல். [1: சூடா. viii, 63. 2-4: அக.]

1074. புனிதனே யருகன் சுத்தன் புத்தனிந் திரன்ம கேசன்
சினைகருப் பம்ம ரக்கொம் பவையவ முட்டை செப்பும்
நனைகள்ளு மலர்மொட் டென்ப நனந்தலை நடுவோ டுச்சி
மனையென்ப மனைவி வீடாம் வனைதலே புனைதல் செய்தல்.

புனிதன் — அருகன், சுத்தன், புத்தன், இந்திரன், மகேசன். [1: திவா. i, 11. 2, 5: அ. வி. நி. னகர வெதுகையில் மிகைப்பாடம் 'புனி தனே றார்வோன் றாயோன்.' 3: திவா. i, 12. 4: திவா. i, 4.]

சினை—கருப்பம், மரக்கொம்பு, அவயவம், முட்டை. [1-3: திவா. xi, 109. 4: பிங். x, 504.]

நனை—கள், மலர்மொட்டு. [1, 2: திவா. xi, 140.]

நனந்தலை—நடு, உச்சி. [1: பிங். iv, 45. 2: அக. நி. 140.]

மனை—மனைவி, வீடு. [1, 2: சூடா. xi, ன, 17.]

வனைதல்—புனைதல், செய்தல். [1: திவா. ix, 12. 2: திவா. ix, 3.]

1075. குனித்தலே வளைத்த லாடல் சினைத்தல்சூற் கொளல்த ளிர்த்தல்
பணித்தல்துன் புறன டுங்கல் பயப்படல் விடாம ழைப்பேர் [லாம்
அனுக்கமே வருத்தம் வாட்டம் அனைத்தேயவ் வளவிற் றெல்
கனைத்தலே யொலித்தல் பெய்த லெருமைகற் ஙியிஞர்ப் பென்ப.

குனித்தல்—வளைத்தல், ஆடல். [1, 2: அக.]

சினைத்தல்—சூற்கொளல், தளிர்த்தல். [1, 2: அக.]

பனித்தல் — துன்புறல், நடுங்கல், பயப்படல், விடாமழை. [1: திவா. viii, 174. 2: பிங். vii, 96. 3: பிங். vii, 94. 4: திவா. i, 150.]

அணுக்கம் — வருத்தம், வாட்டம். [1: பிங். vii, 121. 2: பிங். vii, 164.]

அனைத்து—அவ்வளவிற்று, எல்லாம். [1: அக. 2: திவா. viii, 25.]

கனைத்தல் — ஒலித்தல், பெய்தல், எருமை குதிரையின் ஆரவாரிப்பு. [1: திவா. x, 171. 2: 3: திவா. x, 178.]

1076. கனலி கனலோ னினன்பன்றி கனவு கனாநித் திரையும்பேர்
நனவே தெளிவோ டகலப்பேர் நனியே மிகுதி பெருமையுமாம்
பனியோர் மஞ்சி னீர்குளிராம் பனையோர் மரத்தோ டநுசநாள்
தனியே தநவான் றனிமையெனுந் தனிமை யொற்றை யொப்
பின்மை.

கனலி — அக்கினி, சூரியன், பன்றி. [1, 2: பிங். x, 305. 3: பிங். viii, 192.]

கனவு—கனா, நித்திரை. [1: அக. 2: திவா. ix, 18.]

நனவு—தெளிவு, அகலம். [1, 2: திவா. xi, 139.]

நனி—மிகுதி, பெருமை. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 20.]

பனி—ஓர் மஞ்சின் நீர், குளிர். [1, 2: திவா. xi, 332.]

பனை—ஓர் மரம், அநுஷநட்சத்திரம். [1: பிங். ix, 106. 2: திவா. i, 93.]

தனி — தனவான், தனிமை. [1: ஸூத்ரா யநீ — அ. கோ. III, i, 10. 'வைஹாயஸ ஸூத்ரா யநீ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: சூடா. xi, ௯, 1.]

தனிமை — ஒற்றை, ஒப்பின்மை. [1: சூடா. viii, 65. 2: சூடா. xi, ௯, 1. 'தனி.']

1077. புனிதந் தூய்மை புநர்பூசம் புனிறே புதுமை யீன்றணிமை [தல்
புனையொப் பனைகாற் றளைபொலிவாம் புனைதல் பூண லலங்கரித்
முனைபோர் முதன்மை நுனிபகையாம் முனைவு வெறுப்புப் பெரு
ங்கோபம்
வினையே செயல்வெஞ் சமட்டொழிற்பேர் முனைவன் முதல்வன்
மெய்த்தவனே.

புனிதம்—தூய்மை, புனர்பூசநட்சத்திரம். [1: திவா. viii, 216. 2: திவா. i, 83.]

புனிறு — புதுமை, ஈன்றணிமை. [1: சூடா. viii, 45. 2: திவா. viii, 191.]

புனை — ஒப்பனை, கால்விலங்கு, பொலிவு. [1, 3: பிங். x, 843. 2: சூடா. vii, 21.]

புனைதல் — பூணல், அலங்கரித்தல். [1: பிங். vii, 231. 2: பிங். vii, 196.]

முனை — போர், முதன்மை, நுனி, பகை. [1, 4: பிங். x, 955. 2: அக. நி. 200. 3: சூடா. xi, ன, 1.]

முனைவு — வெறுப்பு, பெருங் கோபம். [1: திவா. viii, 89. 2: சூடா. viii, 63.]

வினை — செயல், போர், தொழில். [1: திவா. ix, 1. 2: திவா. ix, 147. 3: அ. வி. நி. 671.]

முனைவன்—முதல்வன், மெய்த்தவன். [1: அக. 2: திவா. ii, 1.]

1078. புனமே குறிஞ்சி நிலங்கொல்லை
சினவல் பொருதல் கோபித்தல்
அனலுட் டணமும் நெருப்பும்பேர்
பனுவல் பஞ்சி னூல்சொன்னூல்.

புனம்—குறிஞ்சிநிலம், கொல்லை. [1, 2: திவா. v, 206.]

சினவல்—பொருதல், கோபித்தல். [1: சூடா. ix, 46. 2: அக.]

அனல்—உட்டணம், நெருப்பு. [1: அக. 2: திவா. i, 44.]

பனுவல்—பஞ்சின் நூல், சொல், நூல். [1, 2: சூடா. xi, ன, 9. 3: திவா. x, 94.]

1079. கொன்னென்ப பெருமை காலம் பயனின்மை பயமுங் கூறும்
சுன்முது மகன்சுன் னைப்பேர் மின்னல்மின் னிடல்து லங்கல்
தென்னழ கிசைக்கு றிப்பாஞ் சென்னியே சிரசு சோழன்
பின்னிடம் வழிபின் பீறும் பின்னலே சடைதெற் றற்பேர்.

கொன் — பெருமை, காலம், பயனின்மை, பயம். [1-4: திவா. xi, 285.]

சுன்—சனி, சுன்னை. [1, 2: அக.]

மின்னல்—மின்னுதல், துலங்கல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 783.]

தென்—அழகு, இசைக்குறிப்பு. [1, 2: பிங். x, 645.]

சென்னி—தலை, சோழன். [1, 2: சூடா. xi, ள, 7.]

பின்—இடம், வழி, பின்பு, ஈறு. [1: திவா. v, 228. 2: திவா. viii, 201. 3: அக. 4: பிங். vii, 492.]

பின்னல்—சடை, பின்னுதல். [1: திவா. ii, 218. 2: அக.]

1080. பொன்னெழி லிரும்போர் தாது பொலிவிலக் குமிவி யாழம்
மன்னிலை பேறி டைச்சொல் பெருமைமன் னவன்மிக் கென்ப
முன்னென்ப பழமை முன்பு முதலிட மேலு மாகும்
கன்மட மழுக்குப் பாவம் புன்மையற் பமுமி ழுக்கும்.

பொன்—அழகு, இரும்பு, ஓர் தாது, பொலிவு, இலக்குமி, வியாழன். [1, 2, 5, 6: பிங். x, 871. 3: திவா. vi, 1. 4: அ. வி. நி. 683.]

மன்—நிலைபேறு, ஓர் இடைச்சொல், பெருமை, மன்னவன், மிகுதி. [1, 2, 4: திவா. xi, 650. 3: அக. 5: அ. வி. நி. 683.]

முன்—பழமை, முன்பு, முதல், இடம், மேல். [1: சூடா. viii, 45. 2, 5: அக. 3: அ. வி. நி. 388. 4: திவா. v, 228.]

கன்மடம் — அழுக்கு, பாவம். [1: கல்மஷம் — ஸ. அக. 2: பாபம் ... கல்மஷம்—அ. கோ. I, iv, 23.]

புன்மை—அற்பம், இழுக்கு. [1: அக. 2: பிங். vii, 104.]

1081. உன்மத்தம் பேதூ மத்தை யுன்னலே கினர்த லுள்ளல்
தன்மைதன் னிடம்பண் பென்ப தன்னங்கோக் கன்றே டற்பம்
கன்னபூ ரந்தான் வாகை கருநெய்தல் செவிம லர்ப்பேர்
சன்னமெல் லியதே காந்தத் தலமூடப் பட்ட தற்பம்.

உன்மத்தம்—பைத்தியம், ஊமத்தை. [1, 2: உந்மத்த: ... ஸஹ்ரா-ஷ்த்ரோந்மாதயுக்தயோ: — அ. ஸ. iii, 245.]

உன்னல்—கிளர்தல், நினைத்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 22.]

தன்மை—தன்னிடம், பண்பு. [1, 2: சூடா. xi, ன, 16.]

தன்னம்—பசுவின் கன்று, அற்பம். [1: பிங். viii, 158. 2: திவா. viii, 22.]

கன்னபூரம்—வாகை, கருநெய்தல், செவிமலர். [1-3: ஸ்ரீவேஷ்டா-த்வயோ: கர்ணபூரம் நாத்வதம்ஸகே—நா. ர. iv, 127.]

சன்னம்—மெல்லியது, ஏகாந்தத்தலம், மூடப்பட்டது, அற்பம். [1, 4: ஸந்நௌ விஸ்ரீணௌ — நா. ர. ii, 246. 2, 3: ஸஹ்ராஷ்ட்ரம் ரஹஸி ஸ்ரீவே ஊாதிசே தே த்ரிலிங்கக:—நா. ர. ii, 245.]

1082. முன்னர்முற் பக்க முன்பாம் முன்னவள் முதல்வி மூத்தாள்
இன்னலே தீமை துன்ப மின்னுப்பொல் லாங்கி டுக்கண்
கன்னல்சற் கரைக ரும்பு கரகம்நா ழிகையவ் வட்டில் [தற்பேர்.
பன்னல்சொல் லுதல்யோ சித்தல் பருத்திபன் னுதல்கொய்

முன்னர்—முற்பக்கம், முன்பு. [1: திவா. v, 233. 2: அக.]

முன்னவள்—முதல்வி, மூத்தாள். [1: அக. 2: பிங். v, 188.]

இன்னல்—தீமை, துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

இன்னா—பொல்லாங்கு, துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

கன்னல்—சர்க்கரை, கரும்பு, கரகம், நாழிகை, நாழிகை வட்டில். [1: திவா. vi, 106. 2: திவா. iv, 77. 3: திவா. vii, 260. 4: திவா. i, 107. 5: திவா. vii, 97.]

பன்னல்—சொல்லுதல், யோசித்தல், பருத்தி, பன்னுதல், கொய்தல். [1: நா. தீ. நி. 652. 2: அக. 3: திவா. vi, 75. 4: அக. 'பஞ்செஃகுதல்.' 5:]

1083. மன்னனெப் பொருட்கு நாதன் மகிபனுத் திரட்டா திப்பேர்
அன்னைதாய் தமக்கை தோழி என்னையென் றுயை யச்சொல்
பின்னையே பிற்றை நாள்பின் பிலக்குமி பின்பி றந்தாள்
பின்னோர்சூத் திரர்பின் வந்தோர் முன்னோர்தொன் மையரா
மைச்சர்.

மன்னன்—எப்பொருட்கும் நாதன், அரசன், உத்திரட்டாதிநட்சத்திரம். [1: சூடா. ii, 10. 2, 3: பிங். x, 918.]

அன்னை — தாய், தமக்கை, தோழி. [1, 2: பிங். x, 86. 3: சூடா. xi, ன, 16.]

என்னை — என் தாய், ஓர் ஐயச் சொல். [1: அக. 2: பிங். vii, 338.]

பின்னை—பிற்றைநாள், பின்பு, இலக்குமி, தங்கை. [1: திவா. i, 110. 2-4: சூடா. xi, ன, 6.]

பின்னோர் — சூத்திரர், தம்பிமார். [1: திவா. ii, 33. 2: சூடா. i, 77.]

முன்னோர்—பழையார், அமைச்சர். [1: அக. 2: திவா. ii, 26.]

1084. கன்மாடங் கருள்பல் வண்ணங் கன்னோர்கன் னுவர்கல் லின்னார்
குன்மாடங் காடி நீர்கா ராமணிப் பயறுங் கூறும்
உன்மாதம் பைத்தி யங்கொல் லுலைகெயவிப் பொறியூ மத்தை
முன்னோன்முன் னவன்மா தேவன் கணேசன்முக் குடைச்செல்வன்பேர்.

கன்மாடம்—கறுப்பு, பல்வண்ணம். [1, 2: கல்மாஷ: ... கருவெஷ ஸபலெரைவி—ஸ. வ. iii, 726.]

கன்னார்—கன்னுவர், கல்லின் நார். [1: திவா. ii, 43. 2: அக.]

குன்மாடம் — காடிநீர், காராமணிப்பயறு. [1, 2: குல்மாஷம் ஸ்ரா காஞ்சிகெ, குல்மாஷாஸ்ரவிடா—ஸ. வ. iii, 727.]

உன்மாதம்—பைத்தியம், கொல்லுலை, எலிப்பொறி, ஊமத்தை. [1: உந்மாதஃ—ஸ. கோ. I, vii, 26. 2, 3: உந்மாதனம் ... —ஸ. வ. iii, 308. 4: உந்மாதகஃ—வ. அக.]

முன்னோன்—முன்னவன், சிவன், கணேசன், அருகன். [1: அக. 'தமையன்'—நா. தி. நி. 191. 2: சூடா. i, 6. 3: சூடா. i, 21. 4: சூடா. i, 3.]

1085. புன்கணோய் மெலிவு துன்பம் பொன்றுதல் கெடுதல் சாதல்
நன்கெழில் மிகுதி நன்றும் நன்றென்ப பெருமை நன்மை
இன்பமே சுகம கிழ்ச்சி யென்பென்ப வெலும்பு புல்லாம் [பேர்.
முன்பென்ப பெருமை தொன்மை வலிமைமுன் னென்ன நாற்

புன்கண்—நோய், மெலிவு, துன்பம். [1, 3: பிங். x, 844. 2: திவா. viii, 173.]

பொன்றுதல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

நன்கு—அழகு, மிகுதி. [1: சூடா. viii, 24. 2: அக. நி. 139.]

நன்று—பெருமை, நன்மை. [1, 2: சூடா. xi, வ, 14.]

இன்பம்—சுகம், மகிழ்ச்சி. [1: பிங். vii, 26. 2: திவா. viii, 137.]

என்பு—எலும்பு, புல். [1: திவா. ii, 225. 2: அக. நி. 40.]

முன்பு — பெருமை, தொன்மை, வலி, முன்னிடம். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 189. 3: திவா. viii, 64. 4: அக.]

1086. மன்றநிச் சயமுண் மைப்பேர் மன்றமம் பலம்நீள் வீதி
கன்றலே மிகுதல் வெம்ப லிரங்குதல் கனன்ற லென்ப
குன்றவர் குறவர் வேடர் குன்றலே கெடுத லெஞ்சல்
இன்றிந்நா ளின்மை யென்ப என்றெந்நா ளிரவி வெய்யில்.

மன்ற—நிச்சயம், உண்மை. [1: திவா. viii, 140. 2: திவா. x, 9.]

மன்றம்—அம்பலம், நீள்வீதி. [1: திவா. v, 167. 2: திவா. v, 130.]

கன்றல்—மிகுதல், வெம்பல், இரங்குதல், சினக்குறிப்பு. [1-3: அக. 4: திவா. viii, 103.]

குன்றவர்—குறவர், வேடர். [1: திவா. ii, 124. 2: அக.]

குன்றல்—கெடுதல், எஞ்சல். [1: அக. 2: திவா. ix, 139.]

இன்று—இந்நாள், இன்மை. [1: நா. தீ. நி. 561. 2:]

என்று — எந்நாள், சூரியன், வெய்யில். [1: நா. தீ. நி. 561. 2: நா. தீ. நி. 95. 3:]

1087. கன்ற ராசுத் தட்டொடுகல் மன்றல் வாசங் கல்யாணம்
நன்றி நன்மை யறமுதவி யன்றில் மூல நாளோர்புள்
கன்று மரைமான் பசுவெருமை கடமை கவரிப் பிள்ளைமரக்
கன்று கராமொட் டகம்யானைக் குட்டி யற்பங் கைவளையே.

கன்—தராசுத்தட்டு, கல். [1: நன். 217, விருத்தி. 2: சூடா. v, 15.]

மன்றல்—வாசனை, கல்யாணம். [1, 2: பிங். x, 916.]

நன்றி—நன்மை, அறம், உதவி. [1: பிங். vii, 31. 2, 3: அக.]

அன்றில்—மூலநட்சத்திரம், ஓர் பறவை. [1: திவா. i, 95. 2: பிங். x, 84.]

கன்று — மரை மான் பசு எருமை கடமை கவரி இவற்றின் பிள்ளை, மரக்கன்று, காரம் ஒட்டகம் யானை இவற்றின் குட்டி, அற்பம், கைவளை. [1, 3: பிங். viii, 280. 2, 4, 5: பிங். x, 306.]

1088. அன்ன முணவு நீர்சோறோர் புள்ளு மலம்விட் டதுமாகும்
உன்னம் நினைவு மனநீர்ப்புள் தொன்மை பழமை யோர்வனப்பு
மன்ன லடைதல் நிலைபெறுதல் வன்னி சிகங்குங் குமம்குசும்பம்
வன்னி பிரம சாரிகிளி யோர்ம ரம்பா வகன்பரமன்.

அன்னம் — உணவு, நீர், சோறு, ஓர் பறவை, மலம், விட்டது. [1, 3, 6: அந்நம் து த்ரிஷு [illegible] — நா. ஸ. i, 46. 4: திவா. iii, 168. 5:]

உன்னம்—நினைவு, மனம், நீர்ப்பறவை. [1: நிக. 562. 2: திவா. viii, 94. 3: நா. தீ. நி. 244.]

தொன்மை—பழமை, ஓர் வனப்பு. [1: திவா. viii, 189. 2: தொல். பொ. 549.]

மன்னல்—அடைதல், நிலைபெறுதல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 607.]

வன்னிசிகம்—குங்குமம், குசும்பம். [1: வஹ்நிஶிகம்—ஸ. அக. காஶ்மீரஜம்; ... அக்நிஶிகம்—அ. கொ. II, vi, 123. 2: குஸும்பம் வஹ்நிஶிகம்—அ. கொ. II, ix, 106.]

வன்னி—பிரமசாரி, கிளி, ஓர் மரம், அக்கினி, சிவன். [1-3: பிங். x, 1016. 4: அக்நி: ... வஹ்நி: —அ. கொ. I, i, 56. 5:]

1089. குன்மமிடப் பாட்டீரல் படைவிகற்பஞ் சுங்கங்
குன்மநோய் பணைகளிலா மரம்புறக்கா வற்பேர்
சின்னமுற்றில் காகளம்ப தாகையடை யாளம்
சிறுமைமரத் தட்டுச்சே திக்கப்பட் டதுமாம்
முன்னஞ்சீக் கரிமாமுள் ளங்குறிப்பு முன்பாம்
முன்னைமுன்பு முன்னோநா ளோர்மாமுன் பிறந்தாள்
கன்னிகா ரங்கொன்றை மரங்கோங்கு மரப்பேர்
கன்னிகைபூப் பொகுட்டுமண மிலாள்கருணி கையுமே.

குன்மம்—இடப்பக்கத்து ஈரல், படைவிகற்பம், சங்கம், குன்ம நோய், பணைகள் இல்லாத மரம், புறக்காவல். [1: ஶ்ஶூ: ... வ்ரீஹி — நா. ர. ii, 271. 2-6: ஶ்ஶூ: ஸைஸ்யரக்ஷணே; ஸ்தம்பே—ரோகே வஹ்னிஷ்டீ ஸ்ஶேஷ்—ஞ. வ. ii, 314, 315.]

சின்னம்—முற்றில்[1], காகளம்[2], கொடி[3], அடையாளம்[4], சிறுமை[5], மரத்தட்டு[6], சேதிக்கப்பட்டது[7]. [1, 2, 5: அ. வி. நி. 679. 3, 4: ஸிஹ்நகே பதாகாயாஂ—ஞ. வ. ii, 260. 5: நிக. 561, 'தட்டு.' 6: வ்ருக்ஷ ஸ்கந்தே—ஞ. வ. ii, 261.]

முன்னம் — சிக்கரிமரம், உள்ளம், குறிப்பு, முன்பு. [1, 4: பிங். x, 956. 2: பிங். vii, 15. 3: நா. தீ. நி. 605.]

முன்னை—முன்பு, முன்னைநாள், ஓர் மரம், முன் பிறந்தாள். [1, 3, 4: அக. 2:]

கன்னிகாரம் — கொன்றைமரம், கோங்குமரம். [1, 2: கர்ணிகாரஸ்து பரிவ்யாதே ஸ்ருவவ்ருக்ஷே—ஞ. வ. iv, 245.]

கன்னிகை—தாமரைக்கொட்டை, மணமில்லாதவள், கருணிகை. [1, 3: கர்ணிகா கர்ணபூஷணே; பீஜகோசே ஸரோஜஸ்ய கரமத்யாங்குலாவபி — ஞ. வ. iii, 16, 17. 2: கன்யகா — ஸ. அக. கௌமாரீ கன்யகா கன்யா—வை. 173, 12.]

1090\. பன்றியோர் விலங்கோர் கொடுந்தமிழ் நாடு
அன்றல் லவென லந்நா ளசைச்சொல்
ஒன்று தனிமையெண் ணின்முதல் மோக்கம்
குன்று சதையஞ் சிறுமலை குன்றமே.

பன்றி—ஓர் விலங்கு, ஓர் கொடுந்தமிழ் நாடு. [1: திவா. iii, 35. 2: அக.]

அன்று — அல்ல, அந்நாள், ஓர் அசைச்சொல். [1: அன்று ஒருமை, அல்ல பன்மை யென்பர். 2: அக. 3: திவா. x, 62.]

ஒன்று—தனிமை, எண்ணின் முதல், மோக்கம். [1: திவா. viii, 160. 2: திவா. viii, 253. 3: திவா. xii, 1.]

குன்று—சதயநட்சத்திரம், சிறு மலை, குன்றம். [1, 2: பிங். x, 384. 3: திவா. v, 21.]

1091. புன்காலி காசா மரம்பா திரிமரம்
வன்பால் குறிஞ்சித் திணைபா லைத்திணை
என்றூழ் வெயிலா மிரங்கதி ரோனுமாம்
பின்றை பிறகொடு பிற்றைநா ளும்பெயர்.

புன்காலி — காயாமரம், பாதிரிமரம். [1: பிங். ix, 66. 2: பிங். ix, 32.]

வன்பால்—குறிஞ்சித்திணை, பாலைத்திணை. [1, 2: திவா. v, 87.]

என்றூழ்—வெயில், சூரியன். [1, 2: பிங். x, 197.]

பின்றை—பிறகு, பிற்றைநாள். [1: அக. 2: திவா. i, 110.]

1092. மின்னொளி மேகப் பிரபையோர் விகுதி
துன்மதி பொல்லாப் புத்தியோ ராண்டாம்
துன்முகங் குரங்கோர் நிரையந் துரங்கம்
பின்னக மயிர்முடி யொடுதலைக் கோலம்.

மின்—ஒளி, மேகப் பிரபை, ஓர் விகுதி. [1: பிங். vii, 179. 2: திவா. i, 155. 3: நன். 140.]

துன்மதி — பொல்லாப் புத்தி, ஓராண்டு. [1, 2: துர்மதி: — ஸ. அக.]

துன்முகம் — குரங்கு, ஓர் நரகம், குதிரை. [1, 3: துர்முகஃ: ... வாஜிநி வாநரே—அ. ஸ. iii, 103. 2:]

பின்னகம்—மயிர்முடி, தலைக்கோலம். [1: திவா. ii, 217. 2: திவா. vii, 92. 'பிஞ்ஞகம்.']

1093. கன்னந் திராசுகன் னக்கோல் கதுப்செவி
பன்ன மிலைமுண் முருக்குப் பலாசமரம்
துன்னல் பொருந்த லியற்ற னெருங்குதல்
நன்னிலை யுலகம்நன் னிலைமை சுகந்தவம்.

கன்னம் — திராசு, கன்னக்கோல், கதுப்பு, செவி. [1: அக. கன்னம்பொற் கொல்லன் சின்னத் தட்டே—திவா. vii, 225. 2: பிங். vi, 487. 3: அக. 4: கர்ண:—அ. கோ. II, vi, 94.]

பன்னம்—இலை, முள்முருக்கு, புனமுருக்கு. [1, 2: பர்ணம் ஸ்ராக்ஷ கிம்சுகே பத்ரே—வி. ப்ர. ண, 14. 3: அக.]

துன்னல்—பொருந்தல், இயற்றல், நெருங்குதல். [1, 3: சூடா. xi, ம, 10. 2: தைத்தல் என்னும் முக்கியமான பொருள் இங்கில்லை. இப்பொருள் நிக. களினும் அக. யினும் காணப்படவில்லை.]

நன்னிலை—உலகம், நல்ல நிலைமை, சுகம், தவம். [1, 2: அக. 3: நிக. 562. 4: அக. நி. 140.]

1094. பானலே மருத வேலி பழனம்நீ லோற்ப லப்பேர்
கானவர் குறவர் வேடர் மான்மகன் பிரமன் காமன்
வானவ னுதியன் றேவன் மானுத லொத்தல் வெள்கல்
ஆனியே மூல நாள்கே டோர்மாத மான்பொ ருந்தம்.

பானல்—மருதவேலி, வயல், கருங்குவளை. [1: திவா. v, 84. 2, 3: பிங். x, 795.]

கானவர்—குறவர், வேடர். [1: திவா. ii, 124. 2: அக.]

மான்மகன் — பிரமன், காமன். [1: திவா. i, 3. 2: பிங். ii, 53. 1, 2: மால் மகன்.]

வானவன்—சேரன், தேவன். [1: திவா. ii, 21. 2: திவா. i, 28.]

மானுதல்—ஒத்தல், வெள்கல். [1: நா. தீ. நி. 675. 2: நா. தீ. நி. 625.]

ஆனி—மூலநட்சத்திரம், கேடு, ஓர் மாதம், ஆன்பொருந்த நதி. [1: திவா. i, 95. 2, 3: சூடா. xi, ன, 4. 2: ஹாநி—ஸ. அக. 4: திவா. v, 56.]

1095. வானியான் பொருநை சேனை துகிற்கொடி விதாந மன்னும்
ஆனிய மிருது நாளாம் நான்முக னருகன் வேதா
கூனடி முதலி லத்தத் தொடுநிற்குஞ் சீர்கோ ணற்பேர்
மான்மகான் விலங்கின் சாதி யோர்ம்ருக மகர ராசி.

வானி—ஆன்பொருநை, சேனை, துகிற்கொடி, மேற்கட்டி. [1: திவா. v, 56. 2-4: பிங். x, 1031.]

ஆனியம்—இருது, நாள். [1: திவா. i, 138. 2: திவா. i, 119.]

நான்முகன்—அருகன், பிரமன். [1, 2: சூடா. xi, ள, 11.]

கூன்—அடிமுதலில் அர்த்தத்தொடு நிற்கும் சீர், கோணல். [1: தொல். பொ. 361. 2: சூடா. viii, 5.]

மான்—மகான், விலங்கின் சாதி, ஓர் மிருகம், மகர ராசி. [1: அக. 2-4: பிங். x, 933.]

1096. ஈனல் பெறுதல் தருதற்பேர் ஏனை மற்று மலங்குமீன் [தேர்
கானல் வரையைக் கடலினைச்சார் சோலை கழியுப் பளம்பேய்த்
தானை முட்டைப் பொரிசேனை புடைவை யாயு தப்பொதுவாம்
தேன்ம துக்கள் பெண்வண்டாம் மீன்விண் மீனோர் நீர்ச்செந்து.

ஈனல்—பெறுதல், தருதல். [1: நா. தீ. நி. 759. 2: அக.]

ஏனை—மற்று, மலங்குமீன். [1, 2: திவா. xi, 58.]

கானல்—மலையைச் சார்ந்த சோலை, கடலைச் சார்ந்த சோலை, கழி, உப்பளம், பேய்த்தேர். [1-5: பிங். x, 333.]

தானை—முட்டைப்பொரி, சேனை, புடைவை, ஆயுதப்பொது. [1: யாநா ஷூஷயெ—ஊ. கொ. II, ix, 47. 2-4: பிங். x, 606.]

தேன்—மது, கள், பெண்வண்டு. [1: திவா. vi, 105. 2, 3: சூடா. xi, ழ, 3.]

மீன்—நட்சத்திரம், ஓர் நீர்ச்செந்து. [1, 2: சூடா. xi, ன, 14.]

1097. ஆன்ம பூமக் மதன்பிரமன் ஆன்ம யோநி யயன்மதகன்
ஆன்ம வீரன் விறலோன்மைத் துனன்கற் றோன்புத் திரனாகும்
ஆன்மா முயற்சி தைர்யமக மறிவு பிராண னுடல்பரம
வான்மா வாயு வியல்புகதி ராயி ரத்தோன் பாவகனே.

ஆன்மபூ—மன்மதன், பிரமன். [1, 2: ஆ-ஜ-ஹ-ஜ ஊ ஊணி உ-ஜெ —ஊ. வ. iii, 443.]

ஆன்மயோநி—பிரமன், மன்மதன். [1, 2: ஆ-ஜயொநி: ஜெ வெயவி—ஊ. வ. iv, 163.]

ஆன்மவீரன்—விறலோன், மைத்துனன், கற்றோன், புத்திரன். [1-4: ஆ-ஜவீரொ வலவகி ஸ்ாலெ-வெத்ரு விஷ-ஷிகெ — ஊ. வ. iv, 240. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஸ்ாலெ வெத்ரு என்றொரு பாட பேதங் காட்டப்பட்டுளது. விதூஷகன் அரசனுக்குத் தோழனாய்ப் பகடி பண்ணும் பிராமணன் என்னும் பொருளில் வரும். விதூஷகன் கல்வியறி வுடையனாயும் புத்திமானாயுமிருக்கவேண்டுவது அவசியமாயினும் அவனைக் கற்றோன் என்று சொல்லும் வழக்கு இல்லை. விஷ-வஸ் என்னும் சொல் ஞானமுடைய என்னும் பொருளது.]

ஆன்மா — முயற்சி[1], தைரியம்[2], மனம்[3], அறிவு[4], பிராணன்[5], உடல்[6], பரமான்மா[7], வாயு[8], இயல்பு[9], சூரியன்[10], அக்கினி[11]. [1-11: ஸூத்ரா த்மா யத்நோ த்ருதிர் புத்திஸ் ஸ்வபாவோ ப்ரஹ்ம வர்ஷ்ம ச, ஜீவோ ப்ராணோ த்விகர்த்தா ச வாயு: ஸூர்யோ ஹவிர்புஜ:; வைஜயந்தீ — க. ஸ. ii, 254, 255.]

1098. ஆன்மா தீநன் மைத்துநன்பி ராணு தாரன் சுதன்கற்றோன்
காஸ்மீ ரந்தான் குங்குமம்புட் கரமூ லங்கல் லுளியென்ப
ஆனோர் விகுதி மூன்றனுரு போர்சா ரியையா வெருதெருமை
வானு காயம் பெருமையெதிர் கால விடைச்சொல் மழைமேகம்.

ஆன்மாதீநன்—மைத்துனன், பிராணுதாரன், மகன், கற்றோன். [1-4: ஸூத்ராதீந: ஸுதே ப்ராணதாரே ஸ்யாலே விதேயகே — க. ஸ. iv, 162. முன் செய்யுளில் 'ஆன்ம வீரன்' கீழ் விதேயக சம்பந்தமாக எழுதிய குறிப்பு இங்கும் பொருந்தும்.]

காஸ்மீரம்—குங்குமம், புட்கர மூலம், கல்லுளி. [1-3: காஸ்மீரம் குங்குமே டங்கே புஷ்கரமூலயோரபி—க. ஸ. iii, 530.]

ஆன்—ஓர் விகுதி, மூன்றனுருபு, ஓர் சாரியை, பசு, எருது, எருமை. [1: நன். 140. 2: நன். 297. 3: நன். 244. 4, 5: திவா. iii, 17. 6: திவா. iii, 21. 'காரான்.']

வான்—ஆகாயம், பெருமை, எதிர்கால இடைச்சொல், மழை, மேகம். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 1032. 3: நன். 343.]

1099. ஏனல் தினைப்புனம் நெற்கதிர் பைந்தினை
கூனி தொழுத்தைசிற் றிருல்கூ னுள்ளவள்
மேனி யுருவஞ் சரீர நிறமெனும்
சேனை படைகடைத் தெருவோர் கிழங்கே.

ஏனல்—தினைப்புனம், நெற்கதிர், பைந்தினை. [1, 3: பிங். x, 205. 2: பிங். ix, 332.]

கூனி — தொழுத்தை, சிற்றிருல், கூனுள்ளவள். [1, 3: அக. 2: நா. தி. நி. 268.]

மேனி—உருவம், சரீரம், நிறம். [1, 3: சூடா. xi, ன, 15. 2: பிங். v, 269.]

சேனை — படை, கடைத்தெரு, ஓர் கிழங்கு. [1: ஸேநா — க. கோ. II, viii, 78. 2, 3: அக.]

1100. மோனை யெழுவாய் முதலெழுத் தொன்றுசீர்
காரனெழுத் தின்சா ரியைமணங் கானகம்
நோன்மை பெருமை வலிபொறை நோன்புமாம்
ஏனாதி தந்திரி மறவ னாவிதன்.

மோனை—முதல், முதலெழுத்து ஒன்று சீர். [1: அக. 2: தொல். பொ. 404.]

கான்—எழுத்தின் சாரியை, மணம், காடு. [1: தொல். எழுத். 134. 2, 3: திவா. xi, 91.]

நோன்மை—பெருமை, வலி, பொறை, நோன்பு. [1, 4: அ. வி. நி. 690. 2: திவா. viii, 64. 3: திவா. viii, 155.]

ஏனாதி—சேனைத்தலைவன், மறவன், நாவிதன். [1-3: பிங். x, 206.]

1101. நோன்புபண் டிகைத வப்பேர் நோன்றல்நோன் புறல்பொ
ஊன்றலே திரப்ப டுத்தல் நடுதலூன் றுதல்ப தித்தல்
தோன்றலே சிறந்தோன் முல்லைத் தலைவன்றோன் றுதல்கு மாரன்
தோன்றுதல் முளைத்தல் காணல் வெளிப்பட லுதித்தல்
சொல்லும். [றுத்தல்

நோன்பு—பண்டிகை, தவம். [1: அக. 2: பிங். vii, 38.]

நோன்றல்—நோன்புறல், பொறுத்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 32.]

ஊன்றல்—திரப்படுத்தல், நடுதல், ஊன்றுதல், பதித்தல். [1-4: அக.]

தோன்றல்—சிறந்தோன், முல்லைத்தலைவன், தோன்றுதல், மகன். [1: திவா. ii, 15. 2: திவா. ii, 133. 3: அக. 4: பிங். v, 195.]

தோன்றுதல்—முளைத்தல், காணல், வெளிப்படல், உதித்தல். [1-4: அக.]

1102. ஆன்றல் மிகுதி யகல மாட்சிமை
ஈன்றங் கிழிக்கது முதிர்ந்தது சீரணம்
ஆன்றவர் மிக்கோ ரறிஞர் பண்புளோர்
சான்றோன் சூரியன் மிக்கோ னற்குணன்.

ஆன்றல் — மிகுதி, அகலம், மாட்சிமை. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 34. 3: சூடா. viii, 30.]

சீன்றம்—கிழிந்தது, முதிர்ந்தது, சீரணம். [1-3: ஜீர்ண என்பதன் தற்பவம். ஸ. அக. யில் இப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.]

ஆன்றவர்—பெரியோர், அறிஞர், பண்புள்ளோர். [1, 3: அக. 2: சூடா. ii, 7.]

சான்றோன்—சூரியன், அறிஞன், நற்குணமுடையோன். [1, 2: பிங். x, 481. 3: அக.]

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	9	—வா॒ரோ	—வா॒ரோ ...
6	4	ऽहू॒॒ता	கஹூ॒॒தா
14	24	ஶம்வஹி ஙிதிஜெ॒த	ஶம்வஹிஙிதிஜெ॒த
16	19	கஹாஜெயா	கஹாஜெயா—
17	4	விகாஸ.	விகாஸ:
21	15	ஸஹவஶீ:	ஸஹவஶீ
24	29	ருகழ்த	விகழ்த
41	2	i	ii
94	4	—த॒ராஜ ஷிம்ஹஜெயா:	—த॒ராஜஷிம்ஹஜெயா:
105	14	ஜெஷ—த॒ ஹெஷெ	ஜெஷ—த॒ஹெஷெ
110	29	1: 2:	1, 2:
126	24	2,	2: விஷாணீ.
161	4	1: 2:	1, 2:
179	18	டிருக்கிறது	டிருக்கின்றன
193	23	க. கா.	க. கொ.
202	24	வித்தி:	வி்ரி
204	31	லோக்கியாதி	லோக்யாதி
206	6	உண்டு.	உண்டு. 'ஹூஜெஷ' நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதம்.
210	31	வெதஜெநா	... உ
215	11	மிதித்ர	மித்திர
222	23	1-5:	1, 3-5:
	26	6, 7:	2: 6, 7:
225	26	வாரா—தூதி,	வாரா—தூதி, ...
226	8	ஸாராயிவெயவொ:	ஸாராயி ...
232	6	20.]	20. 2, 5: வெஸ—த॒ஸெ॒ ஸம்வரெ; நீஸ—ஜெ— க. ஸ. ii, 206, 207.]
	34	யா—தூ	யா—த॒:
234	9	அக.	அக. கூஜெஶ—ஸ. அக,

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
242	3	யானையழகு	யானையலங்காரம்
	25	சிறுகுமிள்	சிறுகுமிழ்
244	19	ஸிம்ஹூ	ஸிம்ஹ
249	22	ஸ. அக.	—ஸ. அக.
252	13	... கவி-	...
255	18	1-3:	1-4:
258	25	ஜ்ரஹ	ஜ்ரஹூ
268	3	449	450
269	19	447	448
270	15	வெஷ்ரெ	...
	33	கடு	நடு
272	9	672.	672. 8: 9: நதீநா —ஸ. அக.
281	15	... ஸம்நிவெமெ ஷ—	—
290	2	56.	56. 2:
	7	ஜிஸதெ௫ள	ஜிஸதெ௫ள
292	29	வடிந;	வடிந:;
307	12	தொஜுநம்	தொஜுநம்
314	17	4:	5:
316	25	ஸஃ.	ஸஃ:
323	30	ஷஃா:	ஷஃா
337	16	ஸொஃயுதா	...
340	12	வஜவாஸ	வஜவாஸ
358	15	1, 3, 6:	1-3, 6:
409	32	ரவ:	வர:
412	13	பிரவர்த்தி	பிரவிர்த்தி
419	11	யொலியன்மை	யொலியின்மை
436	16	கெமெ	க்ஷெமெ
437	24	வேள்வி	கேள்வி
441	19	ரடி	ரடீ
455	29	ஸ்ருயொநி: ஸ்ருய	ஸ்ருயொ நி:ஸ்ருய
460	10	உதக்ஷுத்ரக	உதக்ஷுத்ரக்ஷ
462	22	ஸம்யட் தெ	ஸம்யடெ்தெ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
494	29	1-3:	1-4:
509	9	தடங்குருந்தம்	தடங்குந்தம்
514	10	புடைவை. [1, 2, 4:	புடைவை, தோல். [1, 2, 4, 5:
	11	...	வாரணி 8
518	12	3:	5:
533	8	செந்நாய்	செந்நாய், குரங்கு.
	9	3:	3, 4:
566	27	2-3:	2, 3:
582	4	2:	3:
584	7	2, 4:	2:
588	26		வெளிறு — வெள்ளறிவு, வெண்மை, அலிமரம். [1: நிக. 504. 2: பிங். vii, 156 3: திவா. iv, 99.]
589	23	ரசைசிரிப்	ரிசைசிரிப்
592	18	1, 4:	1, 3:
600	26	II, 4.	II, iv.
612	14	2:	3:
625	29	க்ஷோஷ்மாக்ஷஸ்த்ர	க்ஷோஷ்ணாக்ஷஸ்த்ர
626	23	337	387
633	5	மிகுதி.	மிகுதி, நன்று.
		139.	139. 3: நா. தீ. நி. 610.
634	12	1, 3, 6:	1-3:
	13	5:	5: 6:
635	8	5:	6:
		6:	7:
640	28	கீன்றம்	சீன்றம்

நாநார்த்ததீபிகை

பலபொருளொருசொல் அகராதி

[எண்கள் செய்யுளெண்கள்]

சா

தா

பூ